Ο 967

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

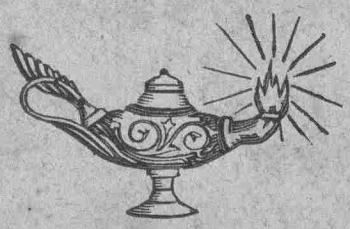
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

MESA BIBLIOTECA CENTRALE

ΤΟΜΟΣ ΚΖ′

ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΕΤΗ ΛΕ′, ΛΣ′, ΛΖ′ ΚΑΙ ΛΗ′ 1895—1899

XXVII.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΔΡΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Ἐν τῷ Πέραν, Ὁδῷ Τοπτσιλάρ, ἀριθ. 18.

ΤΥΠΟΙΣ ΑΔΕΛΦΩΝ ΓΕΡΑΡΔΩΝ
Ἐν τῷ Πέραν, Ὁδῷ Κιουτσοὺκ Χενδέκ, ἀριθ. 29, 31.

1900

Τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος ΚΖ΄ τόμου ἐπεμελήθη ἡ κατὰ τὸ ΛΘ΄ συλλογικὸν ἔτος Συντακτικὴ Ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν Ιωακειμ Βλλαβανη, καθηγητοῦ (προέδρου), Γεωργιου Δ. Λουβαρη, δικηγόρου (γραμματέως), Μανουηλ Ιω. Γεδεων, Μ. Χαρτοφύλακος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, Βασιλειου Α. Μυστακιδου, καθηγητοῦ, Δ. Κ. Καλβοκορεση, μηχανικοῦ, Τομαζου Θ. Σγουρδαιου, ἰατροῦ, τοῦ γενικοῦ γραμματέως Π. Ιατροπουλου, ὀφθαλμιάτρου, τοῦ εἰδικοῦ γραμματέως Λεωνιδα Μαλατακη, καθηγητοῦ, προεδρεύοντος ἐν τῷ Συλλόγῳ τοῦ ἰατροῦ Μιχαηλ Ψαλιδα.

ΙΔΡΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝ ΤΩ ΜΗΤΡΩΩ ΙΔΙΟΧΕΙΡΟΝ ΑΥΤΩΝ ΕΓΓΡΑΦΗΝ

καὶ καθ' ἣν τάξιν ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ Α΄ τόμῳ τοῦ Περιοδικοῦ

Σ. Μαυρογενης.
† Κ. Καλλιαδης.
† Θ. Ζ. Ζωγραφος.
† Α. Βαφειαδης.
Α. Δαλλαπορτας.
Κ. Δημητρακος.
† Γ. Πιτζιπιος.
Ε. Αποστολιδης.
† Ι. Ζωγραφος.
† Ι. Γεωργαντοπουλος.
Μ. Βλαδος.
† Ηροκλης Βασιαδης.
Γαβριηλ Σοφοκλης.
Σ. Δαλλαπορτας.
† Κωνσταντινος Γρ. Ζαννος.
† Α. Παλαιολογος.
† Στεφανος Καραθεοδωρη.
† Ι. Λιτζικας.
† Π. Α. Ζανος.
† Δημητριος Χ. Μπητζου.
† Ιωαννης Καμιναριδης.
Ν. Διομηδης.

† Ι. Δ. Αριστοκλης.
Αλεξανδρος Ζωηρος.
Γ. Αθηνογενης.
† Κ. Α. Ξυδιας.
Θ. Α. Κοσουδης.
† Αλεξανδρος Αξελος.
† Μ. Βολονακης.
† Ν. Βεγλερης.
Φ. Δημητρακοπουλος.
† Β. Πυλαδης.
† Παρασκευας Ψωμιαδης.
Κ. Λογαδης.
Ν. Σακοπουλος.
Ι. Π. Σαββεριος.
† Ι. Αποστολιδης.
† Δ. Μηνιακουλης.
Κωνστ. Ζαχαριαδης.
† Γ. Κ. Ισχομαχος.
† Δ. Αντιπας.
† Παναγιωτης Ευθυφρων.
Κωνστ. Ν. Φωκας.
† Δημητριος Θ. Γενιδουνιας.

† Κ. Κουνουπιωτης.
Δ. Ραζης.
Ι. Σαββας.
Α. Καραθεοδωρη.
† Μ. Καλκανης.
† Μ. Βελογιαννης.
† Ι. Καλλεργης.
† Κ. Χ. Πλεσσας.
Αριστάρχος Βατιμπελας.
† Κ. Καραθεοδωρη.
† Χ′ Γ. Κωνσταντινιδης.
† Ι. Σ. Γαλατης.
Α. Δεπαστας.
Πολυκαρπος (νῦν μητροπολίτης Βάρνης).
† Ι. Φαχρης.
† Δ. Νεοκοσμος.
Αλεξανδρος Ρογγιδης.
† Αντωνιος Χαριλαος.
† Βασιλειος Καλλιφρων.
† Κωνσταντινος Φωτιαδης.
Λεωνιδας Ταβελουδης.
Εμμ. Ιωαννιδης.
† Ξ. Ζωγραφος.

† Δ. Καλλιαδης.
Γ. Βυζαντιος.
† Ιωαννης Μπιστακης.
† Λυκουργος Περδικαρης.
† Γ. Ναραντζης.
† Α. Νομικος.
† Μιχαηλ Γκιουμουσγκερδανης.
Δ. Γ. Αποστολιδης.
Α. Χ. Νομικος.
† Γ. Χρυσοβεργης.
Ε. Γλυμενοπουλος.
Α. Πρεζανης.
† Ι. Αναστασιαδης.
Α. Ψυχαρης.
Κ. Σταυριδης.
† Α. Βλαστος.
† Δ. Πασπαλλης.
Μ. Διγενης.
† Αλεξανδρος Λασκαρις (εἶτα μητροπολίτης Σισανίου).
† Α. Αγελαστος.
† Α. Ιγγλεσης.
† Α. Κοντοσταυλος.
† Π. Σαλβαγος.

ΤΑΚΤΙΚΑ ΜΕΛΗ

Α

	Ἔτος ἐκλογῆς
Αγνιαδης Χαραλάμπης, δικηγόρος, ἐνταῦθα	1899
Ακεστοριδης Γεώργιος, ἰατρός, ἐνταῦθα	1888
Ακεστοριδης Θεαγένης, χημικός, ἐνταῦθα	1896
Αλεξανδρος Εὐμορφόπουλος, μοναχὸς τῆς Μονῆς Μ. Λαύρας ἐν Ἁγίῳ Ὄρει	1875
Αμπελιδης Μανουήλ, ἰατρὸς ἀντισυνταγματάρχης, ἐνταῦθα	1888
Ανδρεαδης Ἀνδρέας, ἰατρός, καθηγητὴς ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ	1897
Ανδρεαδης Ὀδυσσεύς, δημοσιογράφος, ἐνταῦθα	1881
Ανδρονικος, ἱερομόναχος, ἐνταῦθα	1879
Ανθοπουλος πασσᾶς Κωνσταντῖνος, πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας ἐν Λονδίνῳ	1864
Αντιπας Ἀνδρέας, ἰατρὸς ἐνταῦθα	1899
Αντωνιαδης Ἀλέξανδρος	1897
Αντωνιαδης Γεώργιος, ἰατρός, ἐνταῦθα	1893
Απερης Πέτρος, χημικός, ἐνταῦθα	1887
Αποστολιδης Ἀθανάσιος, δικηγόρος ἐνταῦθα	1890
Αποστολιδης Γεώργιος, δικηγόρος, ἐνταῦθα	1874
Αποστολιδης Θεόδωρος, τραπεζίτης, ἐνταῦθα	1878
Αποστολιδης Π., διδάσκαλος τῆς γαλλικῆς ἐν τῷ Ζωγραφείῳ Γυμνασίῳ, ἐνταῦθα	1894
Αποστολογλους Σάββας, δικηγόρος, ἐνταῦθα	1890
Αραβανοπουλος Κ., ἔμπορος, ἐνταῦθα	1899
Αραπης Ἀπόστολος, διευθυντὴς τῶν ἐκπαιδευτηρίων Γαλατᾶ	1895
Αριστάρχης Στ. βέης, Μ. Λογοθέτης τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ γερουσιαστής, ἐνταῦθα	1862
Αριστοκλης Ἰωάννης Δ., καθηγητὴς τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς, ἐνταῦθα	1861
Αγθεντοπουλος Μηνᾶς, καθηγητὴς τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς, ἐνταῦθα	1889
Αγλωνιτης Ἀλέξανδρος	1893

Β

Βαλαβανης Ἰωακείμ, καθηγητὴς τοῦ Ἰωακειμείου καὶ τοῦ Ζωγραφείου, ἐνταῦθα	1891
Βασαμακης Ἠλίας, καθηγητὴς ἐν τῷ Ζωγρ. Γυμνασίῳ καὶ τῷ Ζαππείῳ, ἐνταῦθα	1883
Βλατατζης Βασίλειος	1899
Βλατατζης Γεώργιος, νομικός, ἐνταῦθα	1896
Βλατατζης Ἐμμανουήλ, ὑπάλληλος τοῦ Μονοπωλείου τῶν καπνῶν, ἐνταῦθα	1886
Βαμβακας Χαρίσιος	1898
Βαρατασης Ἀλέξανδρος, πάρεδρος δικαστὴς ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Προξενείῳ, ἐνταῦθα	1898
Bareilles Bertrand, γραμματεὺς καὶ καθηγητὴς τῆς Α. Ἰατρ. Σχολῆς, ἐνταῦθα	1894
Βαροτζης Ἰάκωβος, δικηγόρος, ἐνταῦθα	1878

	Έτος ἐκλογῆς
Βασιλαδης Χ. Θ., ἰατρός, ἐνταῦθα	1895
Βασιλειαδης Ν., ἰατρός, ἐνταῦθα	1896
Βασιλειος Γεωργιάδης, μητροπολίτης Ἀγχιάλου	1896
Βαφειαδης Ἀπόστολος, ἰατρός, ἐνταῦθα	1861
Βεγλερης Γεώργιος, πράκτωρ τῆς ρωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρείας, ἐν Ἰόππῃ	1885
Βεγλερης Θεοχάρης, δικηγόρος, ἐνταῦθα	1890
Βελλης Δημήτριος, δημοσιογράφος, ἐνταῦθα	1898
Βενιερης Ἀντώνιος, ἱδρυτὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Λυκείου ἐν Γαλαζίῳ, ἐνταῦθα	1894
Βερνουδακης Δ., τραπεζίτης, ἐνταῦθα	1891
Βικελας Δημήτριος, λόγιος, ἐν Παρισίοις	1872
Βλαδικας Γ., ἰατρός, ἐνταῦθα	1897
Βλαϊκος Δημήτριος, ἰατρός, ἐνταῦθα	1899
Βλασιαδης Μιχαήλ	1896
Βογιατζογλους Κ.	1897
Βοντιτσιανος Ἀνδρέας, δικηγόρος, ἐνταῦθα	1895
Βοστανης Δημήτριος, ἔμπορος	1887
Βουτυρας Σταῦρος Ι., δημοσιογράφος, ἐν Ἀθήναις	1866
Βραχαμης Σταῦρος Κ., χημικός, ἐνταῦθα	1892
Whitaker	1898

Γ

Γαβριηλιδης Ἀναστάσιος, ἰατρός, ἐνταῦθα	1895
Γαλατης Κ., ἰατρός, ἐνταῦθα	1898
Γεδεων Μανουὴλ Ἰω., Μ. Χαρτοφύλαξ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, δημοσιογράφος, ἐνταῦθα	1887
Γενναδιος Θέμελις, ἱεροδιάκονος	1888
Γεραρδος Ἀντώνιος Κ., βιβλιοπώλης καὶ ἐκδότης, ἐνταῦθα	1891
Γερασιμος, πατριάρχης Ἱεροσολύμων	1879
Γερμανος Θεοτοκᾶς, ἐπίσκοπος Μυρέων, χωρεπίσκοπος Γαλατᾶ, ἐνταῦθα	1888
Γερμανος Καβακόπουλος, μητροπολίτης Χαλκηδόνος	1876
Γερμανος Καραβαγγέλης, ἐπίσκοπος Χαριουπόλεως, χωρεπίσκοπος Σταυροδρομίου	1896
Γεωργιαδης Γ.	1892
Γιανναρος Ἰωάννης	1896
Γιαννιος Θεμιστοκλῆς, ὑπάλληλος ἐν τῷ Μονοπωλείῳ τῶν καπνῶν, ἐνταῦθα	1892
Γιαννουλατος Π.	1896
Γκιωχας Ἰωάννης, τραπεζίτης, ἐνταῦθα	1890
Γουδας Νικόλαος, δικηγόρος, ἐνταῦθα	1890
Γραμμανδανης Γ.	1898

Δ—D

Dallessio J., τραπεζίτης, ἐνταῦθα	1874
Δαμσας Ἐμμανουήλ, δικηγόρος, ἐνταῦθα	1888
Δασσαρητης Ἠλίας, φιλόλογος	1894

	Έτος ἐκλογῆς
Δελαγραμματικας Ἰωάννης, ὑπάλληλος τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου, ἐνταῦθα	1884
Delbœuf Regis, καθηγητὴς ἐν τῷ Ἑλληνογαλλικῷ Λυκείῳ καὶ δημοσιογράφος	1898
Δεπαστας Νικόλαος, βιβλιοπώλης καὶ ἐκδότης, ἐνταῦθα	1872
Δεστουνης Εὐάγγελος	1898
Δημητριαδης Φώτιος	1896
Δοδοπουλος Παναγιώτης, δικηγόρος, ἐνταῦθα	1895

Ε

Ελευθεριαδης Κ.	1899
Ελπιδης Γ., γραμματεὺς τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, ἐνταῦθα	1874
Ενωμοταρχης Ἰωάννης, δικηγόρος, ἐνταῦθα	1891
Εξακουστος Πέτρος, ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Μονοπωλείου τῶν καπνῶν, ἐνταῦθα	1872
Ευγενιδης Εὐστάθιος, διοικητὴς τῆς Ὀθ. Ἑταιρείας συναλλ. καὶ ἀξιῶν, ἐνταῦθα	1871
Ευσταθιανος Ἀλέξανδρος, καθηγητὴς ἐν τῷ Ζωγραφείῳ Γυμνασίῳ, ἐνταῦθα	1893
Ευστρατιου Πιττακός, ἐμποροϋπάλληλος	1892

Ζ

Ζαβιτσανος Σπυρίδων, ἰατρός, μέλος τοῦ Ὑγιεινομικοῦ Συμβουλίου, ἐνταῦθα	1886
Ζαλοκωστας Εὐγένιος Γ., Α' γραμματεὺς τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, ἐνταῦθα	1890
Ζαριφης Λεωνίδας Γ., τραπεζίτης, ἐνταῦθα	1873
Ζερβουδακης Ἰωάννης Α., ἐμποροϋπάλληλος	1887
Ζιωγας Κωνσταντῖνος, λόγιος ἐνταῦθα	1895
Ζουμπουλογλους Ἰορδάνης Π.	1898
Ζωγραφος Γεώργιος Χρ., τραπεζίτης, ἐν Παρισίοις	1885
Ζωγραφος Σόλων Χρ., τραπεζίτης, ἐν Παρισίοις	1885

Η

Hantz Henri, διευθυντὴς τοῦ Ἑλληνογαλλικοῦ Λυκείου, ἐνταῦθα	1895
Hayderich Engelhard, βιβλιοπώλης, ἐνταῦθα	1889
Ηλιαδης Κ., καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἐν Ἱεροσολύμοις	1895
Ηλιου Λοΐζος, καθηγητὴς τοῦ Robert Collège, ἐνταῦθα	1895

Θ

Θαλασσινος Μιχαήλ, ἔμπορος	1890
Θανος Δημήτριος, ἔμπορος, ἐνταῦθα	1890
Θεοτοκας Μιχαήλ, δικηγόρος, ἐνταῦθα	

Ι

	Ἔτος ἐκλογῆς
Ιακωβου Μιλτιάδης, κυβερνητικὸς ὑπάλληλος, ἐνταῦθα	1872
Ιατροπουλος Παντολέων, ὀφθαλμίατρος, ἐνταῦθα	1895
Ιλλιδης Ἰωάννης Α., βιομήχανος, ἐν Ἀρτάκῃ	1887
Ιωακειμ Φορόπουλος, ἀρχιμανδρίτης, ἀρχειοφύλαξ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου	1898
Ιωαννιδης βέης Ἰωάννης Β., ἀρχιτέκτων, ἐνταῦθα	1884
Ιωαννιδης Σ.	1898
Ιωαννου Ἀθανάσιος, καθηγητὴς τοῦ Ζωγραφείου Γυμνασίου, ἐνταῦθα	1894

Κ

Καζανοβας Σόλων, ἔμπορος, ἐνταῦθα	1897
Καλβοκορεσης Δ., ἀρχιτέκτων, ἐνταῦθα	1896
Καλλινικος Φωτιάδης, μητροπολίτης Δέρκων, ἐν Θεραπείοις	1875
Κανελλος Ν., ἔμπορος, ἐνταῦθα	1899
Καραγιαννιδης Σπυρίδων Σ., δημοσιογράφος, ἐνταῦθα	1898
Καραθεοδωρη Κωνσταντῖνος Στεφ., σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας, ἐνταῦθα	1867
Καραθεοδωρη Στέφανος Κ., πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας, ἐν Βρυξέλλαις	1867
Καραθεοδωρη Τηλέμαχος Κ., μηχανικός, ἐν Ἀθήναις	1874
Καραπανος Κωνσταντῖνος, βουλευτὴς Ἄρτης, ἐν Ἀθήναις	1862
Καρατζας Ἀλέξανδρος, ἔμπορος, ἐνταῦθα	1892
Καρολιδης Ἰορδάνης, σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας, ἐνταῦθα	1871
Κελλϊδιτης Κ., ἰατρός, ἐνταῦθα	1897
Κελλαϊδιτης Π., ἰατρός, ἐνταῦθα	1887
Κεπετζης Σταῦρος Μ., τραπεζίτης, ἐνταῦθα	1872
Κεσσισογλους Θεόδωρος, ἰατρός, ἐνταῦθα	1896
Κεφαλας Μιχάηλ, σχολάρχης τοῦ Ζωγραφείου Γυμνασίου, ἐνταῦθα	1886
Κεφαλληναιος Νικόλαος, δικηγόρος, ἐνταῦθα	1898
Κλουμασης Δημήτριος, ἔμπορος, ἐνταῦθα	1878
Κοκκολατος Κλεόβουλος Χρ., ἰατρός, ἐνταῦθα	1891
Κολασης Ἐπαμεινώνδας Λ., δικηγόρος, ἐνταῦθα	1898
Κοπασης Ἀνδρέας, σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας, ἐνταῦθα	1890
Κοσουδης Θεμιστοκλῆς Α., ἔμπορος, ἐνταῦθα	1861
Κουματος Ἀνδρέας, ἔμπορος, ἐνταῦθα	1882
Κωνσταντας Χρῆστος, κοσμηματοπώλης, ἐνταῦθα	1879
Κωνσταντινος Καλλίνικος, ἱεροκήρυξ, ἐνταῦθα	1898
Κωνσταντινος Παρίτσης, ἱερεύς, καθηγητὴς τῶν ἱερῶν, ἐνταῦθα	1887

Λ

Λιαμπης Γ., ἰατρός, ἐνταῦθα	1898
Λιμαρακης Λεωνίδας, ἰατρός, ἐνταῦθα	1887

	Ἔτος ἐκλογῆς
Λινας Γεώργιος, ἀρχιτέκτων μηχανικός, ἐνταῦθα	1897
Long Albert, καθηγητὴς ἐν τῷ Ῥοβερτείῳ Γυμνασίῳ, ἐνταῦθα	1886
Λουβαρης Γεώργιος Δ., δικηγόρος, ἐνταῦθα	1899

Μ

Μαγκος Ἀντώνιος, ἔμπορος, ἐνταῦθα	1888
Μαλατακης Λεωνίδας, καθηγητής, ἐνταῦθα	1898
Μαλεας Κωνσταντῖνος, ἰατρός, ἐνταῦθα	1898
Μαλιαδης Δημήτριος, δικηγόρος, ἐνταῦθα	1865
Μαλιακας Ἠλίας, δικηγόρος, ἐνταῦθα	1865
Μανουηλιδης Δ., ἰατρός, ἐνταῦθα	1898
Μανσουρωφ Παῦλος, Β' γραμματεὺς τῆς Ῥωσσικῆς Πρεσβείας, ἐνταῦθα	1888
Μαριανος Γεώργιος, ἔμπορος, ἐνταῦθα	1872
Μαυρογορδατος Ἐλευθέριος, ἐνταῦθα	1876
Μαυρογορδατος Θεόδωρος Α., τραπεζίτης, ἐνταῦθα	1872
Μαυρογορδατος Φραγκίσκος Ε., ἀρχιτέκτων, ἐνταῦθα	1891
Μεζικης Φράνς, ἔμπορος, ἐνταῦθα	1895
Μεϊμαριδης Πέτρος, ἀρχιτέκτων, ἐνταῦθα	1888
Μελετιος Κοτρόζος, ἀρχιμανδρίτης, προϊστάμενος, ἐνταῦθα	1893
Μελετιος Κοτσάνης, ἀρχιμανδρίτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου	1884
Μελιτοπουλος Παῦλος, διδάσκαλος τῆς τουρκικῆς ἐν τῷ Γαλλοελληνικῷ Λυκείῳ	1898
Μερτζαρης Ν., ἰατρός, ἐνταῦθα	1897
Μεταξας Κωνσταντῖνος, ἀγρονόμος, ἐνταῦθα	1884
Μηλιωτης Δημήτριος, ταμίας τραπεζιτικοῦ οἴκου, ἐνταῦθα	1888
Μηνιατης Ἰωακεὶμ Ν., ἰατρός, ἐνταῦθα	1899
Miglievitch Arthur, ἰατρός	1899
Millingen Alex. van, καθηγητὴς ἐν τῷ Ῥοβερτείῳ Γυμνασίῳ, ἐνταῦθα	1882
Mizzi Louis, δικηγόρος, ἐνταῦθα	1887
Μιχαηλ Κλεόβουλος, ἀρχιμανδρίτης, διευθυντὴς τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς, ἐνταῦθα	1892
Μιχαλακοπουλος Ἰωάννης, ἰατρός	1897
Mordtmann Dr A. D., ἰατρός, μέλος τοῦ Ὑγιεινομικοῦ Συμβουλίου, ἐνταῦθα	1871
Μοστρατος Ἀρκάδιος Γ., λόγιος, ἐνταῦθα	1895
Μοστρατος Δημήτριος Γ., καθηγητής, ἐνταῦθα	1893
Μουρατης Σοφοκλῆς, ἔμπορος, ἐνταῦθα	1893
Μουσουρος Βασίλειος, κυβερνητικὸς ὑπάλληλος, ἐνταῦθα	1888
Μουτσακης Ἰωάννης, ἔμπορος, ἐνταῦθα	1892
Μπιστης Ἰωάννης, ὀφθαλμίατρος, ἐνταῦθα	1897
Μυστακιδης Βασίλειος Α., καθηγητὴς τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς	1893

Ν

Ναρδης Στέφανος, ἰατρός, ἐνταῦθα	1891
Νικολοπουλος Παναγιώτης Δ., δικηγόρος, ἐνταῦθα	1890

	Ἔτος ἐκλογῆς
Νικολαΐδης Γ., ἰατρός, ἐνταῦθα	1897
Νικολαΐδης Δημήτριος, δημοσιογράφος, ἐνταῦθα	1898
Νουλης Γ., ἰατρός, ἐνταῦθα	1898

Ξ

Ξυδιας Μᾶρκος, ἀργυραμοιβός, ἐνταῦθα	1885

Ο

Οικονομίδης Γεώργιος, ἰατρός, ἐνταῦθα	1881
Οικονομίδης Δημοσθένης Η., καθηγητὴς ἐν τῇ Μ. τοῦ Γένους Σχολῇ, ἐνταῦθα	1890

Π

Πανάδης Κ.	1898
Πανταζίδης Χρῆστος Γ., σχολάρχης, ἐνταῦθα	1892
Παντερμάλης Ἀλέξανδρος, δικηγόρος, ἐνταῦθα	1895
Παντερμάλης Στυλιανός.	
Παντζίρης Ἀλέξανδρος, διερμηνεὺς τῆς Αὐτοκρ. Ὀθωμανικῆς Τραπέζης, ἐνταῦθα	1882
Παπαγιαννόπουλος Νικήτας, λόγιος, ἐνταῦθα.	1887
Παπαδόπουλος Ἀθ. Κεραμεύς, ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, ἐν Πετρουπόλει.	1881
Παπαδόπουλος Θεοδ. Σφ.	1896
Παπαδόπουλος Μ.	1898
Παπακωνσταντίνου Κωνσταντῖνος, διδάσκαλος, ἐνταῦθα.	1895
Παπακωνσταντίνου Π. Γ., καθηγητὴς τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς, ἐνταῦθα.	1893
Παπανικολάου Π., ἰατρός, ἐνταῦθα.	1898
Παππας Ἰωάννης.	1898
Παπαρρούσης Πέτρος, λόγιος, ἐνταῦθα.	1875
Παρανικας Νικόλαος, λόγιος, ἐνταῦθα	1871
Πασπαλης Λεωνίδας, γραμματεὺς τραπεζιτικοῦ οἴκου, ἐνταῦθα.	1889
Πασχαλίδης Γεώργιος, φαρμακοποιός, ἐνταῦθα	1895
Πατρικιος Διονύσιος, ἔμπορος, ἐνταῦθα.	1895
Πατρικόπουλος Γουλιέλμος, ἰατρός, ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις.	1894
Παχτικος Γεώργιος Δ., διδάσκαλος τῆς Μουσικῆς, ἐνταῦθα.	1895
Pears Edwin, δικηγόρος, ἐνταῦθα	1874
Πεσματζόγλους Στέφανος Γ., τραπεζίτης, ἐνταῦθα.	1893
Petit Louis	1897
Πετρακίδης Πέτρος, καθηγητής, ἐνταῦθα.	1897
Πετροκοκκινος Νικόλαος, πράκτωρ ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν, ἐνταῦθα	1890
Πηνιατωρος Ἀθανάσιος, δικηγόρος, ἐνταῦθα.	1884
Πορτοκαλλογλους Μ.	1896
Προκος Ἰωάννης, δικηγόρος ἐνταῦθα.	1895
Πρωϊος Παντελῆς Ν., τραπεζίτης, ἐνταῦθα	1886

Ρ

	Ἔτος ἐκλογῆς
Ριτσος Ἀνδρέας, μηχανικός, ἐνταῦθα.	1895
Ροσσολατος Γ. Φ., δικηγόρος, ἐνταῦθα	1887

Σ

Σαρακιωτης Βασίλειος, ἰατρός, ἐνταῦθα.	1865
Σαραντης Στ.	1898
Σαραφοπουλος Κ., δικηγόρος, ἐνταῦθα	1894
Σασσης Γεωργιάδης, ἰατρός	1898
Σγουρδαιος Τομάζος, ἰατρός, ἐνταῦθα	1898
Σγουριδης Νικόλαος, ὑπάλληλος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐνταῦθα	1887
Σεϊτανίδης Ἰωάννης	1895
Σεμελας Μ., ἀνώτερος ὑπάλληλος ἐν τῷ Μονοπωλείῳ τῶν Καπνῶν	1891
Σιδεριδης Ξενοφῶν Α., ἔμπορος, ἐνταῦθα.	1880
Σισμανογλους Ἀναστάσιος Ι., τραπεζίτης, ἐνταῦθα.	1884
Σισμανογλους Κωνσταντῖνος Ι., τραπεζίτης, ἐνταῦθα	1895
Σιωτης Ἰωάννης, ἰατρός, ἐνταῦθα.	1890
Σκουλουδης Στέφανος, τραπεζίτης, ἐν Ἀθήναις	1871
Σκυλιτσης Στεφανοβικ Παῦλος, τραπεζίτης, ἐνταῦθα.	1875
Σουβατζογλους Βασίλειος, ἔμπορος, ἐνταῦθα.	1871
Σουρλας Ἀντώνιος, τραπεζίτης, ἐνταῦθα	1891
Σπανουδης Κ., ἀρχιτέκτων, δημοσιογράφος, ἐνταῦθα.	1898
Σταλιδης Ἀλέξανδρος	1896
Σταματιαδης Στ., ἰατρός, ἐνταῦθα	1899
Σταμουλης Ἀναστάσιος, ἔμπορος, ἐν Σηλυβρίᾳ.	1879
Σταυριδης Κωνσταντῖνος, διερμηνεὺς τοῦ Ἀγγλικοῦ Προξενείου, ἐνταῦθα.	1885
Σταυροπουλος Παῦλος, ἰατρός, ἐνταῦθα.	1896
Στρογγυλος Ν.	1896
Συγγρος Ἀνδρέας, τραπεζίτης, ἐν Ἀθήναις	1871
Συγγρος Κυριακός, χημικός, ἐνταῦθα.	1896
Σφετσος Ἀριστείδης, πράκτωρ ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιρειῶν, ἐνταῦθα	1887
Σφυρας Περικλῆς Κ., βιβλιοπώλης καὶ ἐκδότης, ἐνταῦθα.	1893
Schneider Eduard, μηχανικός, ἐνταῦθα.	1895

Τ

Ταγης Φίλιππος, καθηγητὴς ἐν τῷ Ζαππείῳ καὶ τῷ Ζωγραφείῳ, ἐνταῦθα.	1875
Ταητας Ν., ἰατρός, ἐνταῦθα.	1899
Ternau βέης, ἱδρυτὴς καὶ διοικητὴς τῆς ἑταιρείας τῶν ὑδάτων Δέρκων	1891
Τουρτουτης Ἀλέξανδρος, ἰατρός, ἐνταῦθα	1892

	Έτος ἐκλογῆς
Τραντας Ἀλέξανδρος, ἰατρός, ἐνταῦθα	1896
Τριανταφυλλιδης Νικόλαος, ἰατρός, ἐνταῦθα	1896
Τρωϊανος Κωνσταντῖνος, ἀρχιλογιστὴς ἐν τῷ Μονοπωλείῳ τῶν καπνῶν, ἐνταῦθα	1890
Τσιτσοπουλος Κωνσταντῖνος, κοσμηματοπώλης, ἐνταῦθα	1878
Τσουχλος Κωνσταντῖνος, ἰατρός, ἐνταῦθα	1898

Φ

Φακαρος Μ., διερμηνεὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου, ἐνταῦθα	1874
Φατσελας Κ., δικηγόρος, ἐνταῦθα	1899
Φερμανογλους Ν., ἰατρός, ἐνταῦθα	1897
Φιλικος Ἰωάννης, δικηγόρος, ἐνταῦθα	1891
Φλωρας Θεόδωρος Χ., ἰατρός, ἐνταῦθα	1898
Φυτιλης Ζαχαρίας, δικηγόρος, ἐνταῦθα	1895
Φωτιαδης Ν. Δ., ἔμπορος, ἐνταῦθα	1876
Φωτιαδης Φώτιος, ἰατρός, ἐνταῦθα	1878

Χ

Χατζημιχαλης Γ., ἀρχιτέκτων, ἐνταῦθα	1898
Χατζηχρηστου Χρ., ἱδρυτὴς καὶ γυμνασιάρχης τοῦ Ἑλληνογαλλ. Λυκείου, ἐνταῦθα	1872
Χατζοπουλος Ἰωάννης Κ., τραπεζίτης, ἐνταῦθα	1887
Χρηστιδης Ἀναστάσιος, ἰατρός, ἐνταῦθα	1879
Χρηστιδης Ἀχιλλεύς, δικηγόρος, ἐνταῦθα	1888
Χρηστιδης Ἰωάννης, ὑπάλληλος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης, ἐνταῦθα	1887
Χρηστιδης Χρῆστος, ἰατρός, ἐνταῦθα	1896
Χρυσοβελωνης Λεωνίδας, ἔμπορος, ἐν Μαγκεστρίᾳ	1866
Χωτζης Ἰωάννης, ἐνταῦθα	1892

Ψ

Ψαλιδας Μιχαήλ, ἰατρός, ἐνταῦθα	1890
Ψαχαροπουλος Κωνσταντῖνος, διευθυντὴς τῆς Πανελληνίου Ἑταιρείας, ἐν Πειραιεῖ	1875
Ψωμιαδης Κωνσταντῖνος, ἔμπορος, ἐνταῦθα	1881

ΕΠΙΤΙΜΑ ΜΕΛΗ

Ὁ κατάλογος οὗτος ἐκδίδοται ὡς εἶχε τῇ 31 Μαΐου 1899.

Α

	Έτος ἐκλογῆς
Ανθιμος Ζ΄, πατριάρχης πρώην Κωνσταντινουπόλεως	1895
Ανουτσιν Δημ. Νικολάεβιτς, καθηγητὴς τῆς ἀνθρωπολογίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Μόσχας	1884
Αριστάρχης Γρηγόριος, πρώην ἐν Οὐασιγκτῶνι πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας, ἐν Παρισίοις	1879
Ascoli G., καθηγητής, ἐν Μεδιολάνῳ	1886
Auvray Emmanuel, ἱερεύς, μέλος τῆς Ἀκαδημείας τῶν ἐπιστημῶν, γραμμάτων καὶ τεχνῶν, ἐν Rouen	1895

Β

Βαλεττας Ἰωάννης, λόγιος, ἐν Λονδίνῳ	1874
Bancroft Georges, πρώην ἐν Βερολίνῳ πρεσβευτὴς τῶν Ἡν. Πολ. τῆς Ἀμερικῆς	1872
Bartholdy E. Mendelsshon, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου Ἀϊδελβέργης	1868
Beaussire Emile, μέλος τοῦ Πανακαδημίου τῆς Γαλλίας καὶ πρόεδρος τῆς ἐν Παρισίοις ἑταιρείας τῆς ἀνωτέρας παιδεύσεως	1886
Benndorf Otto, αὐλικὸς σύμβουλος, καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βιέννης	1895
Benschoten van James Cooke, καθηγητὴς τοῦ ἐν Middletown Wesleyan πανεπιστημίου, ἐν Ἀμερικῇ	1885
Beulé E., μέλος τοῦ Πανακαδημίου τῆς Γαλλίας	1868
Βερκωφ Ἀθ. Θεοδωρίδης, διευθυντὴς τῆς ἐν Πετρουπόλει βιβλιοθήκης	1884
Βερναρδακης Δημήτριος, πρώην καθηγητὴς τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου, ἐν Μυτιλήνῃ	1874
Βερναρδακης Δ.	1863
Βερναρδος Χ., ἰατρός, ἐν Σμύρνῃ	1863
Bernhard, πρίγκιψ, διάδοχος τοῦ Sacksen Meiningen	1888
Βησανης Πανταζῆς, ἐν Τάντᾳ	1881
Βιττωρης Ι., ἐν Ἀλεξανδρείᾳ	1880
Blanc baron, πρώην ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας	1890
Blass Friedrich, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Kiel	1885
Boker, πρώην ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς	1862
Bücheler Fr., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Βόννης	1885
Βουλπιωτης Δ., πρώην ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι	1884

	Ἔτος ἐκλογῆς
Burnouf Emile, πρώην διευθυντὴς τῆς Ἀθήνησι Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, ἐν Παρισίοις	1867
Βουτσινας Ἀλέξανδρος, ἔμπορος, ἐν Ὀδησσῷ	1881
Βουτσινας Ἰωάννης, ἔμπορος, ἐν Ὀδησσῷ	1881
Braun Otto, ἀρχισυντάκτης τῆς ἐν Μονάχῳ ἐφημερίδος Allgemeine Zeitung	1886
Bréal Michel, μέλος τοῦ Πανακαδημίου, ἐν Παρισίοις	1885
Brunn H. von, καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Μονάχου	1885

Γ—C

Calice (baron de), πρεσβευτὴς τῆς Αὐστροουγγαρίας, ἐνταῦθα	1884
Campon, πρεσβευτὴς τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἐν Λονδίνῳ	1892
Γεωργεβιτς Βλαδάν, πρωθυπουργὸς ἐν Σερβίᾳ	1894
Christ W., καθηγητὴς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Μονάχου	1879
Conze Alex., καθηγητής, γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ἐν Βερολίνῳ Αὐτοκρ. Μουσείου	1885
Cox S. S., πρώην ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς	1885
Curtius Ἐρνέστος, καθηγητής, ἐν Βερολίνῳ	1871
Croiset Alfred, μέλος τοῦ Πανακαδημίου, ἐν Παρισίοις	1885
Croiset Maurice, καθηγητής, ἐν Μονπελλιέ	1885

Δ—D

Δηλιγιαννης Θεόδωρος Π., πρώην πρωθυπουργὸς ἐν Ἑλλάδι	1878
Dilthey C., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Γοτίγγης	1885
Dittenberger V., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Χάλλης	1885
Duchesne Abbé	1889
Duhn von Fr., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ἀϊδελβέργης	1885
Dumast Baron de, ἐν Nancy	1870

E

Eckstein, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Λειψίας	1878
Eimer Th., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Τυβίγγης	1885
Elliot Charles, πρύτανις τοῦ πανεπιστημίου τῆς Καντάβριγίας	1885
Elliot Sir G. Henry, πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας, ἐν Βιέννῃ	1872
Engel, γραμματεὺς τοῦ πρωσσικοῦ Κοινοβουλίου, ἐν Βερολίνῳ	1886
Ερβιτσεανος Κωνσταντῖνος, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Βουκουρεστίου	1885
Ευστρατιαδης Π., ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων ἐν Ἑλλάδι	1879

Z—G

Gemma Adolfo, διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ Rivista	1880
Gevaert F. A., διευθυντὴς τοῦ Βασιλικοῦ Ὠδείου, ἐν Βρυξέλλαις	1881

	Ἔτος ἐκλογῆς
Ζερλεντης Χριστοφόρος, τραπεζίτης, ἐν Βουκουρεστίῳ	1888
Gidel Ch., διευθυντὴς τοῦ Λυκείου τοῦ Μεγάλου Λουδοβίκου, ἐν Παρισίοις	1885
Gildersleeve Basil, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου John Hopkins Βαλτιμόρης	1885
Girard Jules, μέλος τοῦ Πανακαδημίου, ἐν Παρισίοις	1885
Götz G., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου Ἰένης	1885
Gregory Gaspar René, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου John Hopkins τῆς Βαλτιμόρης	1885
Grigorief B. B., doyen de la Faculté des langues orientales et professeur de l'Histoire de l'Orient à l'Université de St-Petersbourg	1876
Grosvenor Edwin, καθηγητὴς ἐν Amberst Ἀμερικῆς	1885
Guillaume, μέλος τοῦ Πανακαδημίου, ἐν Παρισίοις	1886
Gutschmidt D. H. von, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Τυβίγγης	1885

H

Haeghen Ph. van der	1865
Harkavy Albert, μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῆς Πετρουπόλεως	1884
Harris Rendel, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Βαλτιμόρης	1885
Hasdeu P. B., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Βουκουρεστίου	1885
Hatzfeldt V., κόμης, πρώην ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας	1880
Helzendorf, καθηγητὴς τοῦ Δικαίου, ἐν Βερολίνῳ	1872
Henzen W., γραμματεὺς τοῦ ἐν Ῥώμῃ γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου	1872
Hense Otto, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Φραϊβούργης	1885
Hertz M., καθηγητὴς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Breslau	1885
Herzog E., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Τυβίγγης	1885
Heuzey Léon, μέλος τοῦ Πανακαδημίου, ἐν Παρισίοις	1874
Heydemann H., καθηγητὴς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Halle-Wittenberg	1885
Hiller E., καθηγητὴς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Halle-Wittenberg	1885
Hilprecht Hermann, καθηγητὴς τοῦ ἐν Φιλαδελφείᾳ πανεπιστημίου	1898
Houssaye Henry, μέλος τοῦ Πανακαδημίου, ἐν Παρισίοις	1879
Hultsch Friedrich, διευθυντὴς τοῦ ἐν Δρέσδῃ γυμνασίου	1886

I

Ignatieff, στρατηγός, πρώην ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ῥωσσίας, ἐν Πετρουπόλει	1865
Ιωακειμ Γ΄, πατριάρχης πρώην Κωνσταντινουπόλεως, ἐν Ἁγίῳ Ὄρει	1878
Ιωαννεσκος Νικόλαος, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Ἰασίου	1885

J

Jacquemyns G. Rolin, πρώην ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ Βελγίου	1881
Janet Paul, μέλος τοῦ Πανακαδημίου, ἐν Παρισίοις	1885
Jebb, καθηγητὴς ἐν Γλασκώβῃ	1878

Κ

	Ἔτος ἐκλογῆς
Καλλιγας Π., διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐν Ἀθήναις. . .	1871
Καραθεοδωρη πασσᾶς Ἀλέξανδρος, ἀρχιμεταφραστὴς τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου	1881
Karajean, γερουσιαστής, ἐν Βιέννῃ	1872
Keil H., καθηγητὴς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Halle-Wittenberg	1885
Keculé von Stratonitz, καθηγητὴς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Βόννης	1885
Keudell von, πρώην ἐν Ῥώμῃ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας	1871
Κιαμηλ πασσᾶς, πρώην γενικὸς διοικητὴς Σμύρνης.	1884
Kiessling A., καθηγητὴς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Greifsvald	1885
Kirchhov A., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου.	1872
Kirpitschnikoff A., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ὀδησσοῦ	1885
Κογαλνιτσεανος Μιχαήλ, πρώην ὑπουργός, ἐν Βουκουρεστίῳ	1885
Köhler V., πρώην διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις Γερμανικῆς Ἀρχαιολογ. Σχολῆς. .	1885
Κοντακωφ Νικόδημος, καθηγ. τῶν Ὡρ. Τεχνῶν ἐν τῷ τῆς Ὀδησσοῦ πανεπιστημίῳ	1884
Κοντος Κ. Σ., καθηγητὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἐν Ἀθήναις.	1874
Kotspubinsky A., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ὀδησσοῦ.	1885
Kugler B., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Τυβίγγης	1885
Kuntz Jacob, αἰδεσιμώτατος	1900
Κωνσταντινος Ε', Οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐν Κωνσταντινουπόλει	1897
Κωστης Κ. Ν., καθηγητὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἐν Ἀθήναις.	1882

Λ—L

Λαμπρου Παῦλος, νομισματολόγος, ἐν Ἀθήναις.	1871
Lange L., καθηγητὴς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Λειψίας	1885
Latyschew Βασίλειος, ὑποδιευθυντὴς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἐν Πετρουπόλει	1885
Lévèque Charles, μέλος τοῦ Πανακαδημίου, ἐν Παρισίοις.	1886
Liard, διευθυντὴς τῆς ἀνωτέρας παιδεύσεως, ἐν Γαλλίᾳ.	1886
Λιβαδας Θεαγένης, διευθυντὴς τῆς ἑλληνικῆς Σχολῆς, ἐν Βιέννῃ	1874
Liebeck H., καθηγητὴς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Kiessen.	1885
Liebmann O., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ἰένης.	1885
Lighfoot Right Rev. J. B., Bishof of Durhan Prof. C. T. Newton, C. B. E. A. Freemen George A. Macmillan.	1885
Lipsius J. A., καθηγητὴς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Λειψίας	1885
Lister Joseph, καθηγητὴς τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς, ἐν Λονδίνῳ	1881
Löwenfeld Th., ὑφηγητὴς τῆς νομικῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Μονάχου. . .	1886
Luchs A., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ἐρλάγγης	1885
Ludolf (comte), πρώην ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Αὐστροουγγαρίας.	1872
Lübbert E., καθηγητὴς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Βόννης.	1885

Μ

	Ἔτος ἐκλογῆς
Macmillan G., ἐπίτιμος γραμματεὺς τοῦ ἐν Λονδίνῳ Συλλόγου τῶν ἑλλ. σπουδῶν	1884
Maurenbrecher W., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Λειψίας.	1885
Μαυρογενης πασσᾶς Σπυρίδων, ἀρχίατρος τῶν Ἀνακτόρων καὶ ἰδιαίτερος ἰατρὸς τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, ἐνταῦθα	1861
Μαυροκορδατος Γεώργιος Α., ἐν Παρισίοις.	1874
Μαυροκορδατος Ν. Α., πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος, ἐνταῦθα.	1864
Meyer Gustav, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Graz	1885
Mezières A., μέλος τοῦ Πανακαδημίου, ἐν Παρισίοις	1885
Μηνιατη Μαργαρίτα Ἀλβάνα	1885
Michaelis A., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Στρασβούργου.	1885
Montebello (de), πρώην ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας. . .	1885
Morris Joy, πρώην ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. .	1886
Μουνιφ πασσᾶς, πρώην ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, ἐνταῦθα.	1865
Müller Iwan, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου	1885
Müller Max, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρδης.	1893
Müller J., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Κοπεγχάγης	1885

Ν

Naber, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Leyden	1885
Naville Adrien A., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Γενεύης	1885
Nauck A., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Πετρουπόλεως	1887
Nelidow A. (de), πρεσβευτὴς τῆς Ῥωσσίας, ἐν Ῥώμῃ.	1883
Νεοφυτος Η', πατριάρχης πρώην Κωνσταντινουπόλεως, ἐν Ἀντιγόνῃ.	1891
Neumann K. J., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Στρασβούργου.	1885
Νικοδημος, πρώην πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἐν Χάλκῃ	1897
Νοβακοβιτς Στογιάν, πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας, ἐνταῦθα.	1882
North Edward, καθηγητὴς τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Hamilton College.	1885

Ο

Ουσπενσκης Θεόδωρος, διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα Ῥωσσικοῦ Ἰνστιτούτου. . . .	1886

U

Usener H., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Βόννης	1885
Ussing, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Κοπεγχάγης.	1885

Π—Ρ

Πανταζιδης Ἰωάννης, καθηγητὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἐν Ἀθήναις. . .	1874
Παυλου Ἀλέξιος, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Μόσχας.	1886

	Ἔτος ἐκλογῆς
Perrot Georges, μέλος τοῦ Πανακαδημίου, ἐν Παρισίοις	1874
Pierron Alexis	1873
Pierson A., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ἀμστερδάμης	1885
Pitra J., καρδινάλιος, διευθυντὴς τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Βατικανοῦ	1885
Pomjalowsky, μέλος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ἐν Πετρουπόλει	1885
Porter Noah, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Νέας Ὑόρκης	1885
Ποτκιακης, πρίγκιψ, Παῦλος Ἀρστένεβιτς	1884
Powell J. M., διευθυντὴς τοῦ ἐθνολογικοῦ γραφείου τῆς ἐν Οὐασιγκτῶνι Σμιθσωνείου Ἀκαδημείας	1885
Prandl K. von, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου	1886
Prinz A. von, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου	1886

P—R

Radovitz (de) C., πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας, ἐν Μαδρίτῃ	1883
Rascon (comte de), πρώην ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ἱσπανίας	1881
René Briant, βιβλιοφύλαξ τῆς ἐν Παρισίοις Ἰατρικῆς Ἀκαδημείας	1876
Ribbeck O., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Λειψίας	1885
Ribot, καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας ἐν Σορβώννῃ	1886
Rigot Ch., συγγραφεὺς διδακτικῶν καὶ φιλολογικῶν βιβλίων, ἐν Παρισίοις	1886
Rivier Alphonse, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῶν Βρυξελλῶν	1881
Ριτσχελιος Φρειδερῖκος, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Λειψίας	1872
Rorert C., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Χάλλης	1885
Rohde E., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ἀϊδελβέργης	1885
Rossbach A., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Βρατισλαυίας	1885
Rossignol J. P., μέλος τοῦ Πανακαδημίου, ἐν Παρισίοις	1864
Ruelle Ch.-Emile, ἔφορος τῆς Βιβλιοθήκης τῆς ἁγίας Γενεβιέβης, ἐν Παρισίοις	1885
Rühl Fr., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Καινιγσβέργης	1888
Rümelin G. von, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Τυβίγγης	1886

Σ—S

Σαββας, ἀρχιεπίσκοπος Τβέερ	1888
Σαϊτ πασσᾶς, πρώην μέγας βεζίρης, ἐνταῦθα	1872
Σαϊτ πασσᾶς, πρώην ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, ἐνταῦθα	1887
Sanley (de), μέλος τοῦ Πανακαδημίου, ἐν Παρισίοις	1871
Sarum John, ἐπίσκοπος Σαλισβουρίας	1899
Σβενιγοδορσκης Ἀλέξανδρος, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Χαρκόβου	1896
Schanz M., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Βυρτσβούργης	1885
Schmidt Bernhard, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Φρειβούργου	1870
Schmidt Johann, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου	1885
Schmidt Maurice	1871
Schöll F., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ἀϊδελβέργης	1885

	Ἔτος ἐκλογῆς
Schöll R., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου	1886
Schwabe von L., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Τυβίγγης	1885
Sievers E., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Λειψίας	1886
Sigwart von Ch., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Τυβίγγης	1885
Stamford, γερουσιαστὴς ἐν Οὐασιγκτῶνι	1885
Stark B.	1874
Steinthal H.	1864
Στουρτζας, πρίγκιψ Δημήτριος, πρωθυπουργὸς τῆς Ῥουμανίας	1885
Strauss Oscar, πρώην ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς	1888
Studemund V., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Στρασβούργου	1885
Susemihl Fr., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Greifswald	1885
Σωφρονιος, πάπας καὶ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας	1895

T

Thornton Edwand, πρώην ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας	1885
Thumb Albert, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Φρειβούργου	1897
Thurot Charles, μέλος τοῦ Πανακαδημίου, ἐν Παρισίοις	1873
Tocilescu Gr., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Βουκουρεστίου	1885
Treitschke von Heinrich, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου	1885
Troitzky Jean, καθηγητὴς ἐν τῇ Θεολογικῇ Ἀκαδημείᾳ τῆς Πετρουπόλεως	1885
Tyler William, καθηγητὴς τοῦ ἐν Οὐασιγκτῶνι πανεπιστημίου τοῦ Κολόμβου	1885

V—W

Vacherot, μέλος τῆς Ἀκαδημείας τῶν ἠθικοπολιτικῶν ἐπιστημῶν, ἐν Παρισίοις	1885
Vahlen J., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου	1885
Virchow Rudolf, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου	1881
Vogüé Eugène, μέλος τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημείας	1889
Vogüé comte Melchior de, πρώην ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας	1873
Wachsmuth C., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Λειψίας	1885
Wagner W., καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἀμβούργῳ Ἰωαννείου Γυμνασίου	1874
Wecklein N., γυμνασιάρχης, ἐν Μονάχῳ	1885
Weil Henri, μέλος τοῦ Πανακαδημίου, ἐν Παρισίοις	1867
Welling James, καθηγητὴς τοῦ ἐν Οὐασιγκτῶνι πανεπιστημίου τοῦ Κολόμβου	1885
Werthern (baron von), πρώην ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας	1875
Witte (baron de), μέλος τοῦ Πανακαδημίου, ἐν Παρισίοις	1876
Wollgreff, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Leyden	1885

Φ—F

Fabri, ἐν Βρέμῃ τῆς Γερμανίας	1878
Fean Walker, πρώην ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς	1885

	Έτος ἐκλογῆς
Fernald Orlando M., καθηγητὴς ἐν τῷ κολλεγίῳ William ἐν Williamstown τῆς Ἀμερικῆς.	1885
Φιλιππωφ Τέρτιος, στρατηγός, γενικὸς ἐλεγκτὴς τῶν οἰκονομικῶν τοῦ ῥωσσικοῦ κράτους, ἐν Πετρουπόλει.	1875
Φιλοθεος Βρυέννιος, μητροπολίτης Νικομηδείας.	1884
Fischer K., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ἀϊδελβέργης.	1885
Förster Richard, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Βρατισλαυίας.	1885
Foucart P., μέλος τοῦ Πανακαδημίου, ἐν Παρισίοις	1885
Fouillet Alfred, maitre de conférences ἐν τῷ διδασκαλείῳ τῶν ἠθικοπολιτικῶν ἐπιστημῶν, ἐν Παρισίοις.	1886
Fournier Ch., πρώην ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας	1878
Fournier Ed., διευθυντὴς τῶν φιλολογικῶν σπουδῶν τῆς Σορβώννης, ἐν Παρισίοις	1886
Φραγκουδης Ἐπαμεινώνδας, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Ἰασίου. . . .	1885

Χ

Χαμδη βέης, διευθυντὴς τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μουσείου, ἐνταῦθα	1884
Χατζιδακις Γεώργιος Ν., καθηγητὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἐν Ἀθήναις. .	1894

Ψ

Ψυχαρης Ἰωάννης, καθηγητὴς ἐν τῇ Σχολῇ τῶν ἀνωτέρων σπουδῶν, ἐν Παρισίοις	1885

Ζ

Zambaldi F., καθηγητής, ἐν Βενετίᾳ	1872
Zeller Ed., πρώην καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου, ἐν Στουτγάρδῃ	1885
Zichy (comte), πρώην ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Αὐστροουγγαρίας	1874

ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΑ ΜΕΛΗ

Α

	Έτος ἐκλογῆς
Αγγελιδης Τηλέμαχος, κτηματίας, ἐν Κέῳ	1863
Αδαμαντιδης Παναγιώτης, τέως σχολάρχης, ἐν Ξάνθῃ.	1886
Ανθιμος Ἀλεξούδης, μητροπολίτης Ἀμασείας	1868
Αννινος Χαραλάμπης, δημοσιογράφος, ἐν Ἀθήναις	1892
Αριστάρχης Δημήτριος, ἐν Παρισίοις	1875
Arndt Paul, λόγιος, ἐν Μονάχῳ	1889

Β

Βεργωτης Παναγιώτης, λόγιος, ἐν Κεφαλληνίᾳ.	1878
Berthrand, γενικὸς γραμματεὺς τῆς ἐν Ἀλγερίᾳ Κλιματολογικῆς Ἑταιρείας. .	1870
Βλαμης Γεώργιος.	1899
Βλαστος Στέφανος, ἔμπορος, ἐν Μασσαλίᾳ	1887
Βλαχος Ἄγγελος, πρώην ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, ἐν Ἀθήναις	1875
Boltz August, καθηγητὴς τοῦ Γυμνασίου τῆς Δαρμστάτης	1888
Βορεαδης Ἀντώνιος, καθηγητής, ἐν Σμύρνῃ.	1885
Büchner Dr	1896

Γ—C

Caillemer Exupère, καθηγητὴς τῆς ἐν Λουγδούνῳ Νομικῆς Σχολῆς.	1870
Cordairo Ταξίαρχος Luciano	1897
Coussemaker Arthur, νομικός, ἐν Αἴῃ	1870
Γερμανος Γρηγοράς, ἀρχιμ., πρώην διευθυντὴς τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς	1863
Γρηγοριαδης Βασίλειος, ἰατρός, ἐν Δράμᾳ	1885
Γρηγοριος Καλλιάδης, μητροπολίτης Ἰωαννίνων	1886
Cullen Dr, ἰατρός	1880

Δ—D

Δαμων Δ., ἰατρός.	1872
Derebinsky Ἀλέξιος Νικολάγεβιτς, καθηγητὴς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Ὀδησσοῦ	1894
Δεφνερ Μιχαήλ, βιβλιοφύλαξ ἐν τῇ Ἐθνικῇ Βιβλιοθήκῃ τῶν Ἀθηνῶν.	1875
Δημιτσας Κ., ἰατρός, ἐν Ἀδριανουπόλει	1871

	Ἔτος ἐκλογῆς
Διαμανταρας Ἀχιλλεύς, ἐν Καστελλορρίζῳ	1893
Dihigo Jean, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ἀβάνης (Κούβας)	1894
Dozon Auguste, πρόξενος τῆς Γαλλίας, ἐν Θεσσαλονίκῃ	1872
Δουκας Ἐμμανουήλ, καθηγητής, ἐν Σμύρνῃ	1885

Ε

Egger Victor, καθηγητὴς τῆς ἐν Nancy Σχολῆς τῶν γραμμάτων	1885
Erödi Béla Dr, διευθυντὴς τοῦ Βασιλικοῦ Γυμνασίου τῆς Φιούμης	1884

Ζ—G

Gérard chevalier de Chiari, γενικὸς πρόξενος τῆς Αὐστροουγγαρίας	1872
Gerhardt W., ἀρχαιολόγος, ἐν Γοτίγγῃ	1873
Gidel Ch. A., λόγιος ἐν Παρισίοις, ancien proviseur du Lycée Condorcet	1868
Goold E., πρώην διευθυντὴς τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μουσείου	1871
Groutar J. L. de, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Louvain (Βελγίου)	1896
Ζωης Λεωνίδας Χ., ἐκδότης τῶν «Μουσῶν», ἐν Ζακύνθῳ	1896
Ζωμαριδης Εὐγένιος, λόγιος, ἐν Λειψίᾳ	1887

F

Flach Johann, ἀρχισυντάκτης τῆς παγκοσμίου Γερμανικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας, ἐν Rudolfstadt	1885
Freshfield Edwin, ἐν Λονδίνῳ	1877

Η

Harttung (von Pflungk), καθηγητής, ἐν Τυβίγγῃ	1886
Heidenstamm (Oscar de), λόγιος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ	1873
Ηλιαδης Λ. Α., ἐν Παρισίοις	1873
Hughes, πρώην γραμματεὺς τῆς ἐνταῦθα Ἀγγλικῆς Πρεσβείας	1874

Θ

Θεοδωριδης Κ., ἔμπορος, ἐν Ῥαιδεστῷ	1870

Ι

Ιακωβος Διονυσιάτης, ἀρχιμανδρίτης, ἐν Ἁγίῳ Ὄρει	1896
Ιερωνυμος Μυριανθεύς, ἀρχιμανδρίτης, ἐν Γενεύῃ	1872
Ιωαννιδης Ἐμμανουήλ, λόγιος, ἐν Ἀμοργῷ	1861
Ιωαννιδης Σάββας, διδάσκαλος, ἐν Τραπεζοῦντι	1870
Ιωαννιδης Σεραπίων, διδάσκαλος, ἐν Καισαρείᾳ	1863

Κ

	Ἔτος ἐκλογῆς
Καραθεοδωρη Στέφ. Κ., γραμματεὺς τῆς Ὀθ. Πρεσβείας, ἐν Πετρουπόλει	1863
Κοσμιδης Κυριακός, ἔμπορος, ἐν Πτολεμαΐδι	1873
Kumberbatch Henri, πρόξενος τῆς Ἀγγλίας, ἐν Ἀγκύρᾳ	1893
Κρασνοσελτσγεφ, καθηγητὴς ἐν τῷ ἐν Ὀδησσῷ πανεπιστημίῳ	1891
Kraft Emil, καθηγητής, ἐν Τυβίγγῃ	1886
Κρητικιδης Ἐμμανουήλ	1870
Krumbacher K., καθηγητὴς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Μονάχου	1885
Κυριακιδης Ἐπαμεινώνδας Θ., λόγιος, ἐν Μονάχῳ	1898
Κωνσταντινιδης Μακεδὼν Γ., πρώην ἔφορος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικ. Βιβλιοθήκης	1876
Κωνσταντινιδης Μιχαήλ, λόγιος, ἐν Ἀθήναις	1885

Λ—L

Λαζαρας Παναγιώτης, ἰατρός, ἐν Κερκύρᾳ	1871
Λαμπακης Γεώργιος, διευθυντὴς τοῦ Χριστιανικοῦ Ἀρχαιολ. Μουσείου, ἐν Ἀθήναις	1874
Λαμπριδης Ἰωάννης, ἰατρός, ἐν Ἰωαννίνοις	1874
Λαμπρος Μ. Π., γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου «Παρνασσοῦ»	1871
Λαμπουσιαδης Γεώργιος, διδάσκαλος, ἐν Ἀδριανουπόλει	1891
Λεβετιεφ Ἀμφιανός, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Χαρκόβου	1891
Λεβιδης Νικόλαος Δ., ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐν Ἀθήναις	1872
Legrand Emile, καθηγητὴς ἐν τῇ Σχολῇ τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν, ἐν Παρισίοις	1878
Leonardi Giovanni, φαρμακοποιός, ἐν Ἀγκύρᾳ	1871
Lerch P. J., γραμματεὺς τῆς ἐν Πετρουπόλει Αὐτ. Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας	1876
Leupol, ἐν Nancy	1871
Lluch Antonio Rubio y, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Βαρκελώνης	1882
Λουπερσοβσκης Πέτρος Ἰβάνοβιτς, καθηγητὴς ἐν τῇ ἱστορικοφιλολογικῇ Σχολῇ τοῦ Niezin	1884
Λυκουδης Ἐμμανουήλ, δικηγόρος, ἐν Ἀθήναις	1874

Μ

Μαναρης Σπ., καθηγητὴς ἐν τῇ Ζωσιμαίᾳ Σχολῇ τῶν Ἰωαννίνων	1863
Ματσανος Γ.	1872
Melber, καθηγητὴς γυμνασίου, ἐν Μονάχῳ	1885
Μηλιαρακης Ἀντώνιος, συγγραφεὺς γεωγραφικῶν πονημάτων	1897
Militchevitch Μιχαήλ, διευθυντὴς τοῦ πολιτικοῦ Γραφείου τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Σερβίας, ἐν Βελιγραδίῳ	1894
Montani Pierre, ὑποδιευθυντὴς τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ἀστεροσκοπείου	1866
Mouis, ἀρχιτέκτων τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου τῶν δημοσίων ἔργων, ἐν Παρισίοις	1887
Mühlmann F., πρώην διευθυντὴς τῆς ἐνταῦθα Γερμανοελβετικῆς Σχολῆς	1889

Ν

	Έτος ἐκλογῆς
Νεοφυτος Ἀριστοτέλης, λόγιος, ἐν Κερασοῦντι.	1889
Νερουτσος Τάσος, λόγιος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ	1876

Ο

Oberhummer Eugène, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου.	1898
Ogltich, μηχανικὸς τῶν ὀθωμανικῶν Σιδηροδρόμων	1873
Οικονομου Παναγιώτης, διευθυντὴς ἰδιωτικοῦ Λυκείου, ἐν Κερκύρᾳ	1868
Ors Joaquin Rubio y, πρόεδρος τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημείας τῶν γραμμάτων ἐν Βαρκελώνῃ.	1882
Ορφανιδης Θεμιστοκλῆς, ἑλληνοδιδάσκαλος, ἐν Λαοδικείᾳ τῆς Συρίας.	1872

Π—Ρ

Παναγιωτιδης Δ. Α., ἰατρὸς ἐν Παραμυθίᾳ τῆς Ἠπείρου.	1895
Παπαγεωργιου Γ., διδάσκαλος, ἐν Ἄρτῃ.	1872
Παπαγεωργιου Πέτρος, πρώην ἐν Μιτυλήνῃ γυμνασιάρχης.	1885
Παπαδοπουλος Μ., ἰατρός, ἐν Θεσσαλονίκῃ.	1863
Παπαζογλουσ Κλεάνθης, ἐν Βραΐλᾳ.	1871
Παρανικας Ματθαῖος, διευθυντὴς τοῦ ἐν Τραπεζοῦντι Φροντιστηρίου	1863
Parisot	1899
Παυλιδης Ἰωακείμ, καθηγητής, ἐν Ἀθήναις.	1892
Περβανογλος Ἰωάννης, πρώην ὑφηγητὴς τοῦ Ἐθνικ. Πανεπιστημίου, ἐν Ἀθήναις	1885
Πετριδης Ἀθανάσιος, σχολάρχης, ἐν Πειραιεῖ	1864
Πιεριδης Δ., λόγιος, ἐν Κύπρῳ.	1871
Πινιατωρος Γεράσιμος, ἐν Κεφαλληνίᾳ.	1878
Poestion Carl. J., συγγραφεὺς διαφόρων βιβλίων ἑλληνικῆς ὑποθέσεως, ἐν Βιέννῃ	1885
Πολιτης Ν. Γ., καθηγητὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἐν Ἀθήναις.	1872
Πουρσερ Ἐδουάρδος, διευθυντὴς τοῦ Σιδηροδρόμου Σμύρνης	1877
Πρατος Στανίσλαος.	1897
Πυρλας Ι. Π., ἰατρός, ἐν Ἀθήναις	1884
Πωπ Κ., πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, ἐν Σάμῳ.	1863

Ρ—R

Ραδος Στέφανος	1863
Ραλλης Ν., ἰατρός, ἐν Περγάμῳ	1872
Ραμμος Ι., σχολάρχης, ἐν Ἄρτῃ.	1364
Ραφαηλ Ἐλευθέριος	1872

	Έτος ἐκλογῆς
Reinach Salomon, ἔφορος τοῦ Μουσείου τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ, ἐν Παρισίοις. .	1887
Rosen V. B. baron, καθηγητὴς τῆς ἀραβικῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Πετρουπόλεως	1876
Rossi Scotti, comte G. B., ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ ἐν Τολώσσῃ Ἀρχ. Μουσείου	1882
Ρογκης Ἀριστείδης Ν., διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων, ἐν Ἀθήναις	1885

Σ—S

Σαθας Κωνσταντῖνος, λόγιος, ἐν Παρισίοις.	1868
Σακελλαριος Ἀναστάσιος	1863
Σαρρος Στέφανος, ἰατρός, ἐν Βουκουρεστίῳ	1874
Σεμπερος Carl, καθηγητής, ἐν Βυρτσβούργῳ	1871
Σιδεριδης Ν., μηχανικός, ἐν Ναυπλίῳ.	1884
Σμυρνωφ Βασίλειος Δημητρίεβιτς, καθηγητὴς τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν, ἐν Ῥωσσίᾳ	1884
Σοφοκλης Γαβριήλ, λόγιος, ἐν Ἀθήναις.	1861
Σταματιαδης Ἐπαμεινώνδας, πρώην διευθυντὴς τοῦ ἐν Σάμῳ Ἡγεμονικοῦ Γραφείου	1867
Στεργιογιαδης Ἀριστομένης, γυμνασιάρχης, ἐν Σάμῳ	1885
Stickel Γουστάβος, καθηγητὴς τῆς Θεολογίας καὶ τῶν ἀνατολ. γλωσσῶν, ἐν Ἰένῃ	1872
Strzygowsky J., καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Graz	1890
Συνοδινος Π., λόγιος, ἐν Ἀθήναις	1892
Σχορτσανιτης Δ., πρώην σχολάρχης, ἐν Ἄρτῃ	1871

Τ

Ταρασιος, ἐπίσκοπος Ἡλιουπόλεως καὶ Θυατείρων.	1872
Tourgat de	1896
Τριανταφυλλιδης Κ., καθηγητὴς τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, ἐν Βενετίᾳ . . .	1872
Τριανταφυλλιδης Τιμολέων.	1899
Τσολακης Δημήτριος, κτηματίας ἐν Μπέλταις τῆς Βασσαραβίας	1872

V—W

Veidner André, καθηγητής, ἐν Magdembourg.	1872
Wiegand Théodore	1898

Φ

Φερεκυδης Ἀθανάσιος.	1863
Φιλαδελφευς Χ. Ν.	1864
Φουρτουνιαδης Β.	1864
Φωτιος Μ., ἐν Μυτιλήνῃ	1885

Χ

	Ἔτος ἐκλογῆς
Χαβιαρας Δ., λόγιος, ἐν Σύρῃ.	1884
Χαριτων Κουτλουμουσιανός, μοναχός, ἐν Ἁγίῳ Ὄρει.	1896
Χαριτωνος Νικόλαος, ἔμπορος, ἐν Δράμᾳ.	1885
Χρονίδης Κ., λόγιος, ἐν Ἀδριανουπόλει	1863
Χρυσοστομος Λαυριώτης, προηγούμενος, ἐν Ἁγίῳ Ὄρει	1896

Υ

Yowanowitch Γεώργιος, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου, ἰδιαίτερος ἰατρὸς τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Σερβίας, ἐν Βελιγραδίῳ.	1894

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

† Χρηστακης Ζωγραφος

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

† Γεωργιος Ζαριφης
† Μενελαος Νεγροποντης
† Ευανθια Θεοφιλιδου

ΜΕΓΑΛΟΙ ΔΩΡΗΤΑΙ

Κωνσταντινος Καραπανος
Το εν Αθηναις Εθνικον Πανεπιστημιον
† Γεωργιος Κορωνιος
† Στεφανος Ραλλης
† Αντωνιος Βλαστος
† Παντιας Σεκιαρης
Θεοδωρος Α. Μαυρογορδατος

ΔΩΡΗΤΑΙ

Αυτοκρατορικη Οθωμανικη Τραπεζα
† Γενικη Εταιρεια του Οθωμ. Κρατους
Το εν Αθηναις Υπουργειον της Δημοσιας Εκπαιδευσεως
Ο εν Αθηναις προς Διαδοσιν των Ελληνικων Γραμματων Συλλογος
† Ζαννης Στεφανοβικ Σκυλιτσης
† Ανδρεας Βαλλιανος
† Αυστροτουρκικη Πιστωσις
† Κωνσταντινος Δοσιος
† Κωνσταντινος Ξενοκρατης
Βασιλειος Σουτζογλους
† Θ. και Β. Σουτζογλους και Σια
† Αλεξανδρος Σεβαστοπουλος
† Ανδρεας Συγγρος
Στεφανος Σκουλουδης
† Αναστασιος Πφαιστιδης
† Αρχιμανδρ. Ανανιας Βατοπεδινος
† Ζηνων Κλεανθης
Εμμανουηλ Σπαθακης
Αδελφοι Αντωνιαδαι
† Σαραντης Αρχιγενης
Στεφανος Π. Σκυλιτσης
Σεβαστοπουλου Υιοι
† Γεωργιος Ζαφειροπουλος
Γρηγοριος Κουππας
Κωνσταντινος Ηλιασκος
† Κωνσταντινος Ζαππας
† Νικολαος Ζαριφης
† Στεφανος Ζαφειροπουλος
† Χριστοφορος Ζεραεντης
† Δημητριος Ταμβακος

ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

† Στεφανος Καραθεοδωρη	1861—62
† Πετρος Ζανος.....	1862—63
† Ηροκλης Βασιαδης	1863
Σπυριδων Μαυρογενης ...	1863—64
† Αλεξανδρος Πασπατης.	1864—65
Σπυριδων Μαυρογενης ...	1865—66
† Κωνστ. Καραθεοδωρη ..	1866—67
† Ξενοφων Ζωγραφος	1867—68
† Ηροκλης Βασιαδης	1868—69
† Ιουλιος Μιλλιγεν.....	1869—70
Σταυρακης Αριστάρχης...	1870—71
Κωνσταντινος Καραπανος	1871—73
† Ηροκλης Βασιαδης	1873—74
† Κωνσταντινος Καλλιαδης	1874—75
† Αλεξανδρος Πασπατης	1875—76
† Ιωαννης Δ. Αριστοκλης	1876—78
† Οδυσσευς Ιαλεμος.....	1878—79
† Αλεξανδρος Πασπατης.	1879—80
† Ηροκλης Βασιαδης	1880—81
Σπυριδων Μαυρογενης ...	1881—82
† Κωνσταντινος Καλλιαδης	1882—84
† Ηροκλης Βασιαδης	1884—86
† Κωνσταντινος Καλλιαδης	1886—88
† Ιωαννης Δ. Αριστοκλης	1888—89
† Κωνσταντινος Καλλιαδης	1889—92
Αναστασιος Χριστιδης...	1892—93
Δημητριος Μαλιαδης.....	1893—95
Αναστασιος Χριστιδης...	1895—98
Χριστος Χατζηχριστου ..	1898—99

ΚΟΣΜΗΤΟΡΕΣ

ΤΟΥ ΛΕ′ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1895–1896

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, *πρόεδρος*
Μ. ΠΑΡΑΝΙΚΑΣ, Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ } *ἀντιπρόεδροι*
Π. Δ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, *γεν. γραμματεύς*
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ, *εἰδ. γραμματεύς*
Δ. Η. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ, *βιβλιοφύλαξ*
Δ. ΜΗΛΙΩΤΗΣ, *ταμίας*
ΔΙΟΝ. Π. ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΗΣ, *λογιστής*

ΔΙΑΡΚΕΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

1. ΑΥΘΕΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Μ.
2. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ.
3. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ.
4. ΚΕΦΑΛΑΣ Μ., *πρόεδρος*
5. ΜΟΣΤΡΑΤΟΣ Δ.
6. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ Δ. Η.
7. ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ Χρ. Γ.
8. ΠΑΠΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Ν.
9. ΠΑΡΙΤΣΗΣ Κ.
10. ΠΑΧΤΙΚΟΣ Γ.
11. ΠΕΤΡΑΚΙΔΗΣ Π., *γραμματεύς*
12. ΣΑΛΤΕΛΗΣ Θ.
13. ΤΑΓΗΣ Φ.
14. ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΥ Χρ.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ

1. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ Οδ., *γραμματεύς*
2. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ Ηλ.
3. ΒΡΑΧΑΜΗΣ Σ.
4. ΙΩΑΝΝΟΥ Αθ.
5. ΚΕΦΑΛΑΣ Μ.
6. ΜΟΣΤΡΑΤΟΣ Δ.
7. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ Δ. Η.
8. ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ Χρ.
9. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Ν.
10. ΠΑΠΑΡΡΟΥΣΗΣ Π.
11. ΠΑΡΑΝΙΚΑΣ Ν., *πρόεδρος*
12. ΠΑΡΙΤΣΗΣ Κ.
13. ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΥ Χρ.

ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ

1. ΓΕΡΑΡΔΟΣ Α. Κ.
2. ΠΡΙΝΤΖΗΣ Κ.
3. Ψ'ΩΜΙΑΔΗΣ Κ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

1. ΒΕΓΛΕΡΗΣ Γ.
2. CURTIS C. G., *πρόεδρος*
3. ΚΑΜΠΑΝΑΚΗΣ Π.
4. ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ζ.
5. ΚΟΠΑΣΗΣ Α.
6. LONG A.
7. ΜΑΝΣΟΥΡΩΦ Π.
8. MILLINGEN A. VAN
9. MORDTMANN A.
10. ΜΟΣΤΡΑΤΟΣ Δ.
11. ΜΥΣΤΑΚΙΔΗΣ Β.
12. ΠΕΡΔΙΚΙΔΗΣ Κ., *γραμματεύς*
13. PRÉTEXTAT A.
14. ΣΙΔΕΡΙΔΗΣ Ξεν.

ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΚΗ

1. ΑΠΟΣΤΟΛΟΓΛΟΥΣ Σ.
2. ΔΑΜΣΑΣ Ε.
3. ΜΑΛΙΑΚΑΣ Ηλ.
4. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. Δ.
5. ΠΙΝΙΑΤΩΡΟΣ Αθ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

1. ΑΚΕΣΤΟΡΙΔΗΣ Γ.

2. ΑΠΕΡΗΣ Π.
3. ΚΟΚΚΟΛΑΤΟΣ Κ. Χρ.
4. ΝΑΡΔΗΣ Σ.
5. ΤΟΥΡΓΟΥΤΗΣ Α.
6. ΦΑΧΡΗΣ Ι. Β.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

1. ΒΛΑΣΤΑΡΗΣ Κ., *πρόεδρος*
2. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ Μ.
3. ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΗΣ Δ., *γραμματεύς*
4. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ Φρ. Α.
5. ΜΕΤΑΞΑΣ Κ.
6. ΠΡΩΪΟΣ Π.
7. ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΟΥΣ Κ.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ

1. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ Οδ.
2. ΓΕΔΕΩΝ Μ. Ιω., *πρόεδρος*
3. ΙΩΑΝΝΟΥ Αθ.
4. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. Δ.
5. ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ Χρ., *γραμματεύς*
6. ΠΕΡΔΙΚΙΔΗΣ Κ.
7. ΠΕΤΡΑΚΙΔΗΣ Π.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΑΙ

Ἀρχαιολογικῆς συλλογῆς
ΚΑΜΠΑΝΑΚΗΣ Π.

Φυσιογραφικῆς συλλογῆς
ΕΥΣΤΑΘΙΑΝΟΣ Α.

ΚΟΣΜΗΤΟΡΕΣ

ΤΩΝ ΛΣ′ ΚΑΙ ΛΖ′ ΣΥΛΛΟΓΙΚΩΝ ΕΤΩΝ 1896–1898

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, *πρόεδρος*
Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ, Μ. Ψ'ΑΛΙΔΑΣ } *ἀντιπρόεδροι*
Π. Δ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, *γεν. γραμματεύς*
Γ. ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ, *εἰδ. γραμματεύς*
Δ. Η. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ, *βιβλιοφύλαξ*
Δ. Π. ΜΗΛΙΩΤΗΣ, *ταμίας*
ΠΙΤΤΑΚΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ, *λογιστής*

ΔΙΑΡΚΕΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

1. † ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
2. ΑΡΙΣΤΑΡΧΗΣ Στ.
3. ΒΕΓΛΕΡΗΣ Γ.
4. ΓΕΔΕΩΝ Μ. Ιω.
5. CURTIS C. G.
6. KALINKA ERN.
7. ΚΟΠΑΣΗΣ Α.
8. LONG A.
9. ΜΑΝΣΟΥΡΩΦ Π.
10. MILLINGEN ALEX. VAN
11. MORDTMANN A.
12. ΜΟΣΤΡΑΤΟΣ Δ. Γ.
13. ΜΥΣΤΑΚΙΔΗΣ Β. Α.
14. ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ Χρ., *γραμματεύς*
15. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Π.

16. Παχτικος Γ.
17. Pears Ed.
18. Περδικιδης Κ.
19. Schneider Edouard
20. Σιδεριδης Ξ. Α.
21. Σμυρνωφ Αλ.

ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΚΗ

1. Αποστολιδης Αθ.
2. Αποστολογλους Σ.
3. Βεγλερης Θ.
4. Μαλιακας Ηλ.
5. Νικολοπουλος Π. Δ.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ

1. Αραπης Α.
2. Αυθεντοπουλος Μ.
3. Βραχαμης Σ.
4. Ευσταθιανος Α.
5. Ιωαννου Αθ.
6. Οικονομιδης Δ. Η.
7. Παπακωνσταντινου Κ.
8. Σαλτελης Θ.
9. Χατζηχρηστου Χρ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

1. Αμπελιδης Μ.
2. Απερης Π.
3. Αυλωνιτης Α.
4. Βασιλαδης Χ. Θ.
5. Γαβριηλιδης Α.
6. Ιατροπουλος Π.
7. Μακρης Κ.
8. Πασχαλιδης Γ.
9. Ψαλιδας Μ.

ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ

1. Γιαννιος Θ.
2. Γκιωχας Ι.
3. Μουτσακης Ν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

1. Κοντογεωργης Διον. Π.
2. Κωνστανταρας Χρ.
3. Μελιχρος Κ.
4. Ψωμιαδης Κ.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ

1. Γεδεων Μ. Ιω., *πρόεδρος*
2. Ευσταθιανος Α.
3. Μοστρατος Δ. Γ.
4. Νικολοπουλος Π. Δ.
5. Πανταζιδης Χρ., *γραμματεύς*
6. Πασχαλιδης Γ.
7. Πετρακιδης Π.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

1. Αριστοκλης Ι. Δ.
2. Αυθεντοπουλος Μ.
2. Βαλαβανης Ιωακειμ
3. Μοστρατος Δ. Γ.
4. Οικονομιδης Δ. Η.
5. Πανταζιδης Χρ.
6. Παπακωνσταντινου Π.
7. Πετρακιδης Π., *γραμματεύς*
8. Σαλτελης Θ.
9. Χατζηχρηστου Χρ., *πρόεδρος*

ΕΠΙΜΕΛΗΤΑΙ

Ἀρχαιολογικῆς καὶ νομισματικῆς συλλογῆς

Μοστρατος Δ. Γ.

Φυσιογραφικῆς συλλογῆς καὶ Ὀργανοθήκης

Βραχαμης Στ.

ΚΟΣΜΗΤΟΡΕΣ

ΤΟΥ ΛΗ′ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1898–1899

Χρ. Χατζηχρηστου, *πρόεδρος*
Π. Δ. Νικολοπουλος, Μανουηλ Αμπελιδης — *ἀντιπρόεδροι*
Γ. Α. Πασχαλιδης, *γεν. γραμματεύς*
Κ. Παπακωνσταντινου, *εἰδ. γραμματεύς*
Αλ. Παντερμαλης, *βιβλιοφύλαξ*
Δ. Μηλιωτης, *ταμίας*
Αλ. Ευσταθιανος, *λογιστής*

ΔΙΑΡΚΕΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τὴν *Φιλολογικὴν Ἐπιτροπὴν* ἀπετέλουν, συνφδὰ τῷ 56ῳ ἄρθρῳ τοῦ ἐν ἰσχύϊ Κανονισμοῦ τοῦ Συλλόγου, πάντες οἱ πτυχιοῦχοι φιλοσοφικῆς καὶ θεολογικῆς σχολῆς, ἔχοντες πρόεδρον μὲν τὸν κ.

Χατζηχρηστου Χρ.,

γραμματέα δὲ τὸν κ.

Πετρακιδην Π.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

1. Γεδεων Μ. Ιω., *πρόεδρος*
2. Κοπασης Α.
3. Mordtmann Α.
4. Μοστρατος Δ. Γ.
5. Πανταζιδης Χρ., *γραμματεύς*
6. Πασχαλιδης Γ. Α.
7. Παχτικος Γ. Δ.
8. Schneider Ed.
9. Σιδεριδης Ξ. Α.
10. Σπανουδης Κ.

ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Μέλη τῆς *Βιολογικῆς Ἐπιτροπῆς* πάντες οἱ ἐν τῷ Συλλόγῳ διδάκτορες τῆς ἰατρικῆς καὶ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ οἱ πτυχιοῦχοι τῆς φαρμακευτικῆς.

1. Ψαλιδας Μ., *πρόεδρος*
2. Ιατροπουλος Π., *γραμματεύς*

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τὴν *Κοινωνιολογικὴν Ἐπιτροπὴν* ἀπήρτιζον οἱ πτυχιοῦχοι τῆς νομικῆς σχολῆς καὶ τῶν ἀνωτέρων εἰδικῶν ἐμπορικῶν σχολῶν, ἔχοντες πρόεδρον μὲν τὸν κ.

Αποστολογλουν Σ.,

γραμματέα δὲ τὸν κ.

Ψαραν Π.

ΦΥΣΙΚΟΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

1. Ακεστοριδης Θεαγ.
2. Αντωνιαδης Αλεξ.
3. Βραχαμης Στ.
4. Ιωαννου Αθ.
5. Καλβοκορεσης Κ. Δ., *πρόεδρος*
6. Καραθεοδωρη Κωνστ. Στεφ.
7. Λιναρδος Γεωργιος
8. Μαυρογορδατος Φραγκουδης
9. Παπακωνσταντινου Κ.
10. Schneider Ed.
11. Σταλιδης Αλεξ.
12. Συγγρος Κ.
13. Χατζημιχαλης Γ., *γραμματεύς*

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τὴν *Συντακτικὴν Ἐπιτροπήν*, ὀκταμελῆ οὖσαν, ἀπετέλεσαν, συνφδὰ τῷ 58ῳ ἄρθρῳ τοῦ Κανονισμοῦ, οἱ δύο γραμματεῖς τοῦ Συλλόγου, οἱ γραμματεῖς τῶν πέντε Διαρκῶν Ἐπιτροπῶν καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἐκλεγεὶς κ.

ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ.

Καὶ πρόεδρος μὲν ἐξελέγη ὑπὸ τῆς *Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς* ὁ κ.

ΓΕΔΕΩΝ Μ. Ιω.,

γραμματεὺς δὲ ὁ κ.

ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ Χρ. Γ.

ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

1. ΓΕΡΑΡΔΟΣ Α. Κ.
2. ΓΚΙΩΧΑΣ Ι.
3. ΠΡΩΪΟΣ Π.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΑΙ

Ἀρχαιολογικῆς καὶ νομισματικῆς συλλογῆς

ΜΟΣΤΡΑΤΟΣ Δ. Γ.

Φυσιογραφικῆς συλλογῆς καὶ Ὀργανοθήκης

ΒΡΑΧΑΜΗΣ Στ.

Ο ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΤΩΝ ΛΕ΄, ΛϚ΄, ΛΖ΄ ΣΥΛΛΟΓΙΚΩΝ ΕΤΩΝ 1895-1899

Ο

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΑΠΟ ΙΟΥΝΙΟΥ 1895 ΜΕΧΡΙ ΜΑΪΟΥ 1899 ΤΟΜΟΣ ΚΖ΄

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Θαρσεῖν χρή· τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

ΠΕΡΙ ΣΚΟΠΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Αρθρον 1.—Σκοπὸς ***τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου*** εἶναι ἡ τῶν γραμμάτων καὶ ἐπιστημῶν καλλιεργία καὶ ἡ ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν διάδοσις αὐτῶν

α΄) διὰ τῆς ἐγγράφου ἢ καὶ προφορικῆς ἐν αὐτῷ ἀνακοινώσεως ἐπιστημονικῶν μελετημάτων,

β΄) δι' ἐκδόσεως ὁμωνύμου περιοδικοῦ συγγράμματος, καταλλήλων συγγραφῶν καὶ βιβλίων χρησίμων τῷ λαῷ,

γ΄) διὰ δημοσίων μαθημάτων,

δ΄) δι' ἐπιστημονικῶν σχέσεων πρὸς συλλόγους καὶ ἄλλα ἔν τε τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ καὶ τῇ Ἀλλοδαπῇ ἐπιστημονικὰ καθιδρύματα,

ε΄) διὰ καταρτισμοῦ δημοσίας βιβλιοθήκης, ἀναγνωστηρίου, ὀργανοθήκης καὶ ἐπιστημονικῶν συλλογῶν,

ς΄) δι' ἱδρύσεως διαγωνισμῶν πρὸς βελτίωσιν τῆς παρ' ἡμῖν παιδεύσεως, ἢ πρὸς λύσιν διαφόρων ἐπιστημονικῶν ζητημάτων,

ζ΄) δι' ὑποστηρίξεως ἀπόρων σχολείων καὶ ἱδρύσεως νέων,

η΄) δι' ἐπιστημονικῶν συνεδρίων,

θ΄) διὰ παντὸς ἄλλου προσφόρου μέσου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

ΠΕΡΙ ΜΕΛΩΝ

Αρθρ. 2.—Τὸν σύλλογον συναποτελοῦσι τὰ ***τακτικὰ μέλη,*** τὰ ***ἐπίτιμα*** καὶ τὰ ***ἀντεπιστέλλοντα.***

Αρθρ. 3.—Καθῆκον τῶν μελῶν εἶναι ἡ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τοῦ συλλόγου μέριμνα καὶ συνδρομὴ αὐτῶν καὶ ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις τῶν ἀνατιθεμένων αὐτοῖς ἐντολῶν.

Αρθρ. 4.—Τακτικὰ μέλη ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ συλλόγου, ὅσοι ἂν εἴτε ἐν Κωνσταντινουπόλει εἴτε ἀλλαχοῦ διαμένοντες προταθῶσιν ἐγγράφως ὑπὸ τριῶν τοῦ

συλλόγου τακτικῶν μελῶν, ἠθικῶς ὑπευθύνων τῆς πρὸς τὸν σύλλογον ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 5. — ***Ἐπίτιμα μέλη*** ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ συλλόγου τῇ ἐγγράφῳ μὲν δεδικαιολογημένῃ προτάσει τῶν οἰκείων διαρκῶν ἐπιτροπῶν ἄνδρες ἐπὶ φιλολογικαῖς καὶ ἐπιστημονικαῖς καθόλου διαπρέποντες γνώσεσι, τῇ προτάσει δὲ τοῦ προεδρείου ἄνδρες διαφερόντως εὐεργετήσαντες τὸν σύλλογον ἢ σπουδαίως εἰς τὴν παρ' ἡμῖν διάδοσιν τῆς παιδείας ἠθικῶς ἢ ὑλικῶς συντελοῦντες.

Ἄρθρ. 6. — ***Ἀντεπιστέλλοντα μέλη*** ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ συλλόγου τῇ προτάσει τῶν οἰκείων διαρκῶν ἐπιτροπῶν ἢ τοῦ προεδρείου ἄνδρες λόγιοι ἐκτὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως διατρίβοντες, ὅσοι ἂν προσενέγκωσιν αὐτῷ πόνημά τι αὐτῶν λόγου ἄξιον, ἢ συντελῶσιν εἰς διάδοσιν τῶν γραμμάτων καὶ διάσωσιν τῶν ἀρχαίων μνημείων.

Ἄρθρ. 7. — Ἡ ἐκλογὴ τῶν προτεινομένων μελῶν, τακτικῶν, ἐπιτίμων καὶ ἀντεπιστελλόντων, γίνεται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, προαγγελθείσης ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς προτάσεως αὐτῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ συνεδρίᾳ καὶ ἀναγραφείσης ἐν τῷ ἀνηρτημένῳ πίνακι.

Ἄρθρ. 8. — Τὰ ἐπίτιμα καὶ ἀντεπιστέλλοντα μέλη παρεπιδημοῦντα ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ παρόντα ἐν ταῖς τοῦ συλλόγου συνεδρίαις ἀπολαύουσι τῶν αὐτῶν καὶ τὰ τακτικὰ μέλη δικαιωμάτων, πλὴν τοῦ ἐκλέγεσθαι ἐν ταῖς ἀρχαιρεσίαις. Ἐὰν δὲ ἀντεπιστέλλον τι μέλος παραμείνῃ ὑπὲρ τοὺς ἓξ μῆνας ἐν Κωνσταντινουπόλει, μεταγράφεται ὑπὸ τοῦ γενικοῦ γραμματέως εἰς τὰ τακτικά, ὑποχρεούμενον καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τῆς ἐτησίας αὐτοῦ συνδρομῆς.

Ἄρθρ. 9. — Ἑκάστῳ τῶν ἐκλεγομένων μελῶν ὁ σύλλογος ἐκδίδει δίπλωμα φέρον τὴν μεγάλην αὐτοῦ σφραγῖδα καὶ ὑπογεγραμμένον ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γενικοῦ γραμματέως, συναποστέλλει δὲ καὶ ἀντίτυπον τοῦ κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 10. — Ἐκ τῶν ἐκλεχθέντων μελῶν τὰ μὲν ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμένοντα λαμβάνοντα τὸ δίπλωμα ὑπογράφουσιν ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ἐπιδόσεως πρὸς ἔνδειξιν τῆς παραλαβῆς, τὰ δ' ἀλλαχοῦ διατρίβοντα δι' ἐπιστολῆς ἐντὸς τριμήνου ἀγγέλλουσι τὴν παραλαβὴν τοῦ διπλώματος καὶ τοῦ κανονισμοῦ, ἄλλως δὲν ἐγγράφονται ἐν τῷ μητρῴῳ τῶν μελῶν.

Ἄρθρ. 11. — Τὰ τακτικὰ μέλη, τά τε ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τὰ ἀλλαχοῦ διαμένοντα, καταβάλλουσιν ἅπαξ μὲν ὡς τέλος ἐγγραφῆς ἅμα λαβόντα τὸ δίπλωμα μίαν ὀθωμανικὴν λίραν καὶ τὴν συνδρομὴν τοῦ ἔτους, ἐν ᾧ ἐξελέχθησαν, ἐτησίως δὲ μίαν ὀθωμανικὴν λίραν πληρωτέαν ἅμα τῇ ἐνάρξει ἑκάστου συλλογικοῦ ἔτους.

Ἄρθρ. 12. — Μέλος τακτικόν, ἀναβαλὸν τὴν ἀπότισιν τῆς ἐτησίας αὐτοῦ συνδρομῆς μέχρι τῶν ἀρχαιρεσιῶν, ἀποκλείεται τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι ἐν αὐταῖς· ἐὰν δὲ παρατείνῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀποτίσεως μέχρι τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ δευτέρου ἔτους, θεωρεῖται παρητημένον καὶ διαγράφεται ἀμέσως ἀπὸ τοῦ μητρῴου καὶ ἀπὸ τοῦ κατ' ἔτος ἐν τῷ περιοδικῷ δημοσιευομένου καταλόγου τῶν μελῶν, οὐδὲ γίνεται τοῦ λοιποῦ δεκτόν, ἐὰν μὴ πρότερον ἀποτίσῃ τὰς ὀφειλομένας δύο ἐτησίας συνδρομάς.

Ἄρθρ. 13. — Συγγραφεύς, μέλος τοῦ συλλόγου ἐκλεγόμενος, πέμπει τῇ βιβλιοθήκῃ τὰ ἑαυτοῦ συγγράμματα.

Ἄρθρ. 14. — Τὰ μηδὲν τῷ ταμίᾳ ὀφείλοντα μέλη λαμβάνουσι δωρεὰν τὸ περιοδικὸν τοῦ συλλόγου σύγγραμμα ἀπὸ τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐξελέχθησαν, πᾶν δὲ ἄλλο τοῦ συλλόγου δημοσίευμα ἀντὶ τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀξίας αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 15. — Διαγράφεται ἐκ τοῦ μητρῴου τοῦ συλλόγου πᾶν μέλος, οὗ ἂν ἡ διαγωγὴ κριθῇ ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν τιμὴν καὶ συντήρησιν αὐτοῦ. Ἡ δ' ἀπόφασις αὕτη ἐκτελεῖται κατὰ τὸν ἑπόμενον τρόπον· δέκα τακτικὰ μέλη αἰτοῦνται ἐγγράφως

παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ συλλόγου τὴν σύγκλησιν γενικῆς συνεδρίας, τοῦτον καὶ μόνον ἐχούσης τὸν σκοπόν· τῆς δ' αἰτήσεως ταύτης δεκτῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ συλλόγου, ὁρίζεται ἡ ἡμέρα τῆς γενικῆς συνεδρίας, ἐν ᾗ οὗτος συζητήσας ἀποφασίζει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας· ἡ δὲ περὶ διαγραφῆς ἀπόφασις ἔχει κῦρος, ἐὰν παρόντων εἴκοσι καὶ πέντε τοὐλάχιστον μελῶν ψηφισθῇ ὑπὸ τῶν δύο τρίτων τούτων. Μέλος οὕτω διαγραφὲν οὐδέποτε ἐπιτρέπεται νὰ προταθῇ ἐκ νέου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

ΠΕΡΙ ΚΟΣΜΗΤΟΡΩΝ

Ἄρθρ. 16. — Τὸν σύλλογον ἐκπροσωποῦσι καὶ διοικοῦσιν οἱ ***Κοσμήτορες*** αὐτοῦ, ἤτοι ὁ ***Πρόεδρος,*** οἱ δύο ***Ἀντιπρόεδροι,*** ὁ ***γενικὸς Γραμματεύς,*** ὁ ***εἰδικὸς Γραμματεύς,*** ὁ ***Ἔφορος τῆς βιβλιοθήκης,*** ὁ ***Ταμίας*** καὶ ὁ ***Λογιστής,*** πάντες ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν ἐκλεγόμενοι.

Ἄρθρ. 17. — Ὁ ***πρόεδρος*** συγκαλεῖ τὰ μέλη τοῦ συλλόγου εἰς συνεδρίας, κηρύττει τὴν ἔναρξιν καὶ λῆξιν τῶν συνεδριῶν, διευθύνει τὰς συζητήσεις συμφώνως τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, δίδει τὸν λόγον παντὶ τῷ αἰτουμένῳ καὶ ἐπανάγει εἰς τὴν τάξιν τοὺς παρεκτρεπομένους ἢ καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον ἀπ' αὐτῶν ἐπιμενόντων· θέλων δὲ νὰ μετάσχῃ τῆς συζητήσεως, παραχωρεῖ προσωρινῶς τὴν ἕδραν τῷ ἑτέρῳ τῶν ἀντιπροέδρων, ἢ ἀπόντων τούτων ἢ κωλυομένων τῷ γενικῷ γραμματεῖ, ἢ ἀπόντος καὶ τούτου, τῶν παρόντων τινὶ τακτικῶν μελῶν· ὑποβάλλει τὰ ζητήματα εἰς ψηφοφορίαν· ὑπογράφει τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριῶν ἅμα ὑπὸ τοῦ συλλόγου κυρωθέντα, τὰ διπλώματα, τὰ πρὸς πληρωμὴν ἐντάλματα καὶ πάντα τὰ ἐξερχόμενα τοῦ συλλόγου ἔγγραφα· ἐποπτεύει πάντα· παρεδρεύει αὐτοδικαίως ἐν ταῖς συνεδρίαις πάσης ἐπιτροπῆς· ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τοῦ συλλόγου· οὐδὲν πράττει ἄνευ ἀποφάσεως αὐτοῦ καὶ φροντίζει περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 18. — Τὰ τοῦ προέδρου ἀποδημοῦντος ἢ ἀσθενοῦντος, ἐκτελεῖ ὁ ***πρῶτος τῶν ἀντιπροέδρων***· ἐν δὲ συνεδρίᾳ τοῦ συλλόγου ἀπόντος τοῦ προέδρου προεδρεύει ὁ πρῶτος τῶν ἀντιπροέδρων, ἀπόντος δὲ καὶ τούτου, ὁ ***δεύτερος,*** ἀπόντος καὶ τούτου, ὁ ***γενικὸς γραμματεύς***· ἀπόντος ὅμως καὶ τούτου, δὲν γίνεται συνεδρία.

Ἄρθρ. 19. — Ὁ πρῶτος τῶν ἀντιπροέδρων μεριμνᾷ ἰδίᾳ καὶ ἐποπτεύει τὰ δημόσια μαθήματα, τακτικῶς παριστάμενος ἐν αὐτοῖς· ὁ δὲ ***δεύτερος*** ἐφορᾷ τὸ κατάστημα τοῦ συλλόγου καὶ τὰ ἐν αὐτῷ καὶ φροντίζει, συνεννοούμενος μετὰ τοῦ προέδρου, περὶ πάσης ἐν αὐτῷ ἀναγκαίας μεταβολῆς καὶ προσθήκης, ἐπιβλέπει δὲ καὶ τὴν διακόσμησιν τοῦ καταστήματος καὶ τὴν κατὰ τὰς τελετὰς τοῦ συλλόγου τάξιν.

Ἄρθρ. 20. — Ὁ ***γενικὸς γραμματεὺς*** τηρεῖ τὰ ἀρχεῖα καὶ τὰς σφραγῖδας, τὸ πρωτόκολλον καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ συλλόγου, ἀντιγράφων αὐτὴν ἐν ἰδίῳ κώδικι· ἐγγράφει ἐν τῷ μητρῴῳ τὰ μέλη καὶ παρέχει τῷ λογιστῇ ἀκριβῆ κατάλογον τῶν τακτικῶν μελῶν· ἀγγέλλει διὰ τῶν ἐφημερίδων τῇ γνώσει τοῦ προέδρου τὴν ἡμέραν καὶ τὸ θέμα ἑκάστης συνεδρίας καὶ δημοσίου μαθήματος καὶ πᾶσαν ἄλλην κοινοποίησιν· τηρεῖ ἴδιον βιβλίον τῶν ἡμερησίων διατάξεων τῶν συνεδριῶν, συνυπογράφων αὐτὰς μετὰ τοῦ προέδρου· ἀναγινώσκει ἐν ταῖς συνεδρίαις περίληψιν τῶν ἀποστελλομένων τῷ συλλόγῳ ἐγγράφων ἢ καὶ τὸ κείμενον αὐτῶν γνώμῃ τοῦ προέδρου ἢ καὶ αἰτήσει τοῦ συλλόγου· φροντίζει, συνεννοούμενος μετὰ τοῦ ταμίου, περὶ τῆς τακτικῆς διανομῆς τοῦ περιοδικοῦ τοῦ συλλόγου συγγράμματος καὶ τῆς ἐν καιρῷ ἀποστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὰ ἐκτὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως διατρίβοντα μέλη, εἰς τὰς διαφόρους βιβλιοθήκας κτλ., τηρῶν ἴδιον βιβλίον περὶ τούτων· σφραγίζει καὶ συνυπο-

γράφει μετὰ τοῦ προέδρου τὰ διπλώματα καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα· τηρεῖ βιβλίον, ἐν ᾧ καταγράφει πάντα τὰ εἰσερχόμενα βιβλία καὶ περιοδικὰ συγγράμματα, ἅτινα παραδίδει τῷ ἐφόρῳ τῆς βιβλιοθήκης, λαμβάνων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ τὴν περὶ παραλαβῆς ὑπογραφὴν αὐτοῦ· οὐδενὶ ἐπιτρέπει τὴν ἐκ τοῦ συλλόγου ἐξαγωγὴν τῶν ἐν τοῖς ἀρχείοις καὶ παρέχει τοῖς αἰτουμένοις πᾶσαν πληροφορίαν σχέσιν πρὸς τὸ γραφεῖον τοῦ συλλόγου ἔχουσαν.

Ἄρθρ. 21.—Ὁ ***εἰδικὸς γραμματεὺς*** συντάττει τὰ πρακτικὰ ἑκάστης συνεδρίας ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ κώδικι, ἐξ οὗ ἀναγινώσκει αὐτὰ ἐν τῇ ἐνάρξει τῆς ἑπομένης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπὸ τοῦ συλλόγου συνυπογράφει μετὰ τοῦ προέδρου· συντάττει ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ καὶ συνυπογράφει μετὰ τοῦ προέδρου τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριῶν τῶν κοσμητόρων· ἀναγράφει δὲ ἐν δυσὶν εἰδικοῖς βιβλίοις α΄) ἀποφάσεις συμπληρωματικὰς τοῦ κανονισμοῦ καὶ β΄) ἀποφάσεις σχετικὰς πρὸς τὰ ἑκάστοτε συζητούμενα· ἔτι δὲ καὶ εὑρετήριον αὐτῶν.

Ἄρθρ. 22.—Τὰ τοῦ γενικοῦ γραμματέως ἀπόντος ἢ κωλυομένου ἐκπληροῖ ὁ εἰδικὸς καὶ τἀνάπαλιν· ἀπόντων δὲ ἢ κωλυομένων ἀμφοτέρων, ἀνατίθενται ταῦτα ὑπὸ τοῦ προέδρου προσωρινῶς τινι τῶν τακτικῶν μελῶν.

Ἄρθρ. 23.—Ὁ ***ἔφορος τῆς βιβλιοθήκης*** φροντίζει περὶ τῆς αὐξήσεως καὶ καλῆς διατηρήσεως τῆς βιβλιοθήκης καὶ τοῦ ἀναγνωστηρίου· τηρεῖ τοὺς ἑπομένους καταλόγους βιβλίων, α΄) ***τοπικόν,*** β΄) ***ἀλφαβητικόν,*** γ΄) ***ἐπιστημονικόν,*** δ΄) τῶν ***εἰσερχομένων βιβλίων, χειρογράφων, χαρτῶν, πινάκων, περιοδικῶν, ἐφημερίδων*** κλπ., μετὰ τοῦ ὀνόματος τῶν δωρητῶν, ε΄) τῶν ***ἐξερχομένων βιβλίων*** κλπ., παρέχει πᾶσαν εὐκολίαν τοῖς εἰς τὴν βιβλιοθήκην προσερχομένοις καὶ δανείζει τοῖς μέλεσι βιβλία κατὰ τὰ ἄρθρα 83, 85, 86, ὑπεύθυνος ὢν διὰ πᾶν τὸ ἀπολεσθὲν ἢ φθαρέν.

Ἄρθρ. 24.—Ὁ ***ταμίας*** κρατεῖ τὸ ταμεῖον τοῦ συλλόγου, προσωπικῶς ὑπεύθυνος ὢν διὰ πάντα τὰ εἰς αὐτὸ εἰσερχόμενα χρήματα ὡς καὶ διὰ τὰς συνδρομάς, ὧν τὴν καθυστέρησιν δὲν ἤθελεν ἀγγείλει τῷ συλλόγῳ κατὰ τὸ ἄρθρον 28· φροντίζει περὶ τῆς ἐν καιρῷ εἰσπράξεως τῶν συνδρομῶν καθόλου διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ ἐκδεδομένων, ὑπ' αὐτοῦ δὲ ὑπογεγραμμένων διπλοτύπων ἀποδείξεων· τηρεῖ τὰ ἑπόμενα τρία βιβλία, α΄) τὸ ***καθολικόν,*** β΄) τὸ ***ταμεῖον,*** γ΄) τὸ τῶν ***ἐτησίων συνδρομῶν τῶν μελῶν,*** ἐν ᾧ ἐν ἰδίᾳ σελίδι ἐγγράφει τὰς ἀποδείξεις ἑκάστου μέλους μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν καὶ τῆς χρονολογίας τῆς τε ἐκδόσεως καὶ τῆς πληρωμῆς καὶ οὐδέποτε οὐδὲν δαπανᾷ ἀφ' ἑαυτοῦ ἄνευ ἐντάλματος τοῦ προέδρου.

Ἄρθρ. 25.—Ὁ ***λογιστὴς*** ἐκδίδει ἐν διπλοτύποις τὰς ἀποδείξεις τῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν κατὰ τὸ μητρῷον καὶ πάσης καθόλου εἰσπράξεως, ἃς πέμπει τῷ ταμίᾳ ἐπὶ ἀποδείξει πρὸς εἴσπραξιν, καὶ τὰ πρὸς πληρωμὴν ἐντάλματα, ἅτινα ὑπογράψας πέμπει τῷ προέδρῳ πρὸς ὑπογραφήν, ἐγγράφων ταῦτα πάντα ἐν ἰδίῳ λογιστικῷ βιβλίῳ.

Ἄρθρ. 26.—Οἱ κοσμήτορες, μεριμνῶντες περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ συλλόγου καὶ περὶ πάντων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν πρόοδον αὐτοῦ, ὑποχρεοῦνται νὰ παρευρίσκωνται τακτικῶς ἐν ταῖς συνεδρίαις τοῦ τε συλλόγου καὶ τοῦ προεδρείου· ὁ δὲ τρὶς κατὰ συνέχειαν ἀδικαιολογήτως ἀπουσιάσας θεωρεῖται παρητημένος καὶ ἀντικαθίσταται ἐν τῇ ἑπομένῃ γενικῇ συνεδρίᾳ ὑπὸ τοῦ συλλόγου.

Ἄρθρ. 27.—Οἱ κοσμήτορες, συνερχόμενοι τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ κατὰ πρόσκλησιν τοῦ προέδρου ἢ κατ' αἴτησιν δύο τῶν κοσμητόρων, συσκέπτονται περὶ πάντων τῶν ἀφορώντων εἰς τὸν σύλλογον καὶ ἀποφασίζουσι διὰ πλειονοψηφίας τῶν ἐν τῇ συνεδρίᾳ παρόντων.

Ἄρθρ. 28.—Ἐν δυσὶ γενικαῖς συνεδρίαις, ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμέναις κατὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τοῦ Ἀπριλίου, οἱ κοσμήτορες ἀναγινώσκουσι τὰς ἑπομένας ἐκθέσεις· ὁ μὲν πρῶτος ἀντιπρόεδρος τὴν περὶ τῶν δημοσίων μαθημάτων τῶν ἐν τῷ συλ-

λόγῳ γενομένων· ὁ δὲ δεύτερος ἀντιπρόεδρος τὴν περὶ τοῦ κτιρίου καὶ τῆς καθόλου περιουσίας τοῦ συλλόγου, ὑποβάλλων καὶ καταστατικὸν αὐτοῦ· ὁ δὲ γενικὸς γραμματεὺς τὴν περὶ τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ συλλόγου καὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 8, 12 καὶ 15 διαγραφέντων καὶ μεταγραφέντων μελῶν· ὁ δὲ εἰδικὸς τὴν περὶ τῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ τε συλλόγου καὶ τῶν κοσμητόρων· ὁ δ' ἔφορος τῆς βιβλιοθήκης τὴν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς βιβλιοθήκης καὶ τοῦ ἀναγνωστηρίου καὶ περὶ τῶν μέσων τῆς αὐξήσεως καὶ βελτιώσεως αὐτῶν· ὁ δὲ ταμίας τὴν περὶ τῶν προσόδων καὶ δαπανῶν τοῦ λήξαντος ἔτους καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ταμείου, ὑποβάλλων τῷ συλλόγῳ καὶ πίνακα τῶν καθυστερούντων τὰς ἐτησίας αὐτῶν συνδρομὰς μελῶν, ὁ δὲ λογιστὴς τὴν περὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντων ἐνταλμάτων καὶ ἀποδείξεων.

Ἄρθρ. 29.—Ἐν τῷ τέλει τοῦ συλλογικοῦ ἔτους συνερχομένων ἀμφοτέρων τῶν προεδρείων τῇ προσκλήσει τοῦ τέως προέδρου γίνεται ἡ παράδοσις τῶν ἀρχείων, τῶν βιβλίων καὶ πάντων τῶν τοῦ συλλόγου σῳζων καὶ ἀνελλιπῶν καὶ καλῶς ἐχόντων, συντάττεται δ' ἐπὶ τούτῳ πρᾶξις καταχωριζομένη ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πρακτικῶν τῶν κοσμητόρων καὶ ὑπογραφομένη ὑπ' ἀμφοτέρων.

Ἄρθρ. 30.—Οἱ νέοι κοσμήτορες ἅμα τῇ ἐγκαθιδρύσει αὐτῶν συντάξαντες τὸν ἐτήσιον τοῦ συλλόγου προϋπολογισμόν, ἐνέχοντα κατὰ κεφάλαια τὰς προσόδους καὶ δαπάνας αὐτοῦ, ὑποβάλλουσι τῷ συλλόγῳ πρὸς ἐπιψήφισιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

ΠΕΡΙ ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ

Ἄρθρ. 31.—Αἱ ***συνεδρίαι*** τοῦ συλλόγου δημοσίᾳ γινόμεναι εἶναι αἱ μὲν ***γενικαὶ*** αἱ δὲ ***εἰδικαί·*** καὶ αἱ μὲν γενικαὶ κατὰ δεκαπενθήμερον γινόμεναι ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ τῆς ἑβδομάδος καὶ ὥρᾳ ὁριζομένῃ ἐν ἀρχῇ τοῦ χειμερινοῦ καὶ τοῦ θερινοῦ ἑξαμήνου ὑπὸ τοῦ προεδρείου, ἀντικείμενον ἔχουσι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 34 ἀναγραφόμενα· αἱ δὲ εἰδικαὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ ὑπὸ τοῦ προεδρείου ὁριζομένῃ γινόμεναι, ἀντικείμενον ἔχουσι τὴν ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν ἐπιστημονικῶν ἀνακοινώσεων.

Ἄρθρ. 32.—Ἀποφάσει τοῦ συλλόγου ἢ τοῦ προεδρείου ἐν ἀνάγκῃ συγκαλοῦνται ἐκτάκτως καὶ ἄλλαι γενικαὶ συνεδρίαι δημόσιαι ἢ μή.

Ἄρθρ. 33.—Πάντα τὰ εἰς συνεδρίαν προσερχόμενα μέλη ἐγγράφουσι τὰ ἑαυτῶν ὀνόματα ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς παρουσίας.

Ἄρθρ. 34.—Ἡ ἡμερησία διάταξις ἑκάστης γενικῆς συνεδρίας, συνταττομένη ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γενικοῦ γραμματέως καὶ ἀναρτωμένη ἐν τῇ αἰθούσῃ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδρίας, περιλαμβάνει

α΄) ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης γενικῆς συνεδρίας,

β΄) ἀνάγνωσιν τῆς ἀλληλογραφίας,

γ΄) ἀνακοίνωσιν προσφορῶν βιβλίων, χειρογράφων κτλ.,

δ΄) προτάσεις τοῦ προεδρείου, τῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν μελῶν καὶ ἐπερωτήσεις τῶν βουλομένων ἐκ τῶν μελῶν,

ε΄) συζήτησιν ἐπ' αὐτῶν.

Ἄρθρ. 35.—Γλῶσσα, ἐν ᾗ γράφονται τὰ πρακτικὰ καὶ γίνονται αἱ συζητήσεις, εἶναι ἡ ἑλληνική· μόνοις δὲ τοῖς ἀλλογλώσσοις ἐπιτρέπεται καὶ ἡ ἐν ἑτέρᾳ γλώσσῃ ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις.

Ἄρθρ. 36.—Ἀπαγορεύεται πᾶσα περὶ πολιτικῶν καὶ θρησκευτικῶν συζήτησις.

Ἄρθρ. 37.—Ἐν τῇ συζητήσει ἕκαστον μέλος δὶς τὸ πολὺ δικαιοῦται νὰ λάβῃ τὸν λόγον περὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος· τελευταίῳ δὲ ὁ λόγος δίδοται τῷ ἀνακοινωσαμένῳ ἢ προτείναντι τὸ περὶ οὗ ἡ συζήτησις.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΙΟ

Ἄρθρ. 38.—Ἡ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος συζήτησις παρατείνεται ἐν ἀνάγκῃ καὶ εἰς τὴν ἑπομένην συνεδρίαν, οὐχὶ δὲ καὶ ὑπὲρ ταύτην.

Ἄρθρ. 39.—Αἱ τοῦ προεδρείου καὶ τῶν ἐπιτροπῶν προτάσεις αἰτιολογοῦνται ἰδίᾳ ἐν τῇ συζητήσει ὑπό τινος τῶν μελῶν αὐτῶν ὡς εἰσηγητοῦ.

Ἄρθρ. 40.—Αἱ τῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν μελῶν προτάσεις ἀποστέλλονται τῷ γενικῷ γραμματεῖ δύο τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συνεδρίας πρὸς ἀναγραφὴν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει.

Ἄρθρ. 41.—Προτάσεις ἐκ τῆς συζητήσεως ἀναφυόμεναι ὑποβάλλονται ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος εἰς συζήτησιν καὶ ψηφοφορίαν, ἐὰν ὑποστηριχθῶσιν ὑπὸ δύο τοὐλάχιστον μελῶν· νέαι δὲ προτάσεις μὴ ἐγγεγραμμέναι ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ὑποβάλλονται ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ συλλόγου, ἐὰν ἐγγράφως αἰτηθῇ τοῦτο ὑπὸ πέντε μελῶν καὶ ἐγκρίνῃ ὁ σύλλογος τὸ κατεπεῖγον.

Ἄρθρ. 42.—Πρότασις, ἀντικειμένη προγενεστέρᾳ τοῦ συλλόγου ἀποφάσει, σημειοῦται μὲν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει μετὰ παραπομπῆς εἰς ἐκείνην, συζητεῖται δὲ ἐν τῇ ἑπομένῃ συνεδρίᾳ· κατάργησις δὲ ἢ τροποποίησις προηγουμένης ἀποφάσεως τοῦ συλλόγου δύναται νὰ γείνῃ, ἐὰν αἰτηθῇ ἐγγράφως ὑπὸ δέκα μελῶν καὶ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῶν δύο τρίτων τῶν παρόντων μελῶν ἐν δυσὶν ἐξῆς γενικαῖς συνεδρίαις.

Ἄρθρ. 43.—Αἱ ἀποφάσεις τοῦ συλλόγου ἐν ταῖς συνεδρίαις γίνονται διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας καὶ κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν (πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ὁριζομένων εἰδικῶν περιπτώσεων) τῶν παρόντων μελῶν· διὰ μυστικῆς δ' ὅσαι ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ὁρίζονται, ἢ ὅταν τοῦτο αἰτηθῇ ὑπὸ πέντε τοὐλάχιστον μελῶν, ἢ περὶ προσωπικῶν ζητημάτων προκειμένου.

Ἄρθρ. 44.—Ἐν ἰσοψηφίᾳ κατὰ τὰς συνεδρίας τοῦ τε συλλόγου καὶ τοῦ προεδρείου καὶ τῶν ἐπιτροπῶν ἡ ψῆφος τοῦ προεδρεύοντος λογίζεται διπλῆ.

Ἄρθρ. 45.—Ὅσας ἐκ τῶν ἀποφάσεων τοῦ συλλόγου κρίνει ἀναγκαῖον τὸ προεδρεῖον, ἐν ἰδίῳ ἀναγράφει πίνακι ἐκτεθειμένῳ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριῶν.

Ἄρθρ. 46.—Ἡ ἡμερησία διάταξις ἑκάστης εἰδικῆς συνεδρίας, δημοσιευομένη διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ ἀναγραφομένη ἐν πίνακι ἀνηρτημένῳ πρὸ τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριῶν, περιλαμβάνει

α') ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης εἰδικῆς συνεδρίας, ἐν οἷς ἐκτίθεται καὶ περίληψις τῶν γενομένων ἀνακοινώσεων,

β') ἀνακοινώσεις ἐπιστημονικῶν μελετημάτων,

γ') συζήτησιν ἐπὶ τῶν προγενεστέρων καὶ παραπομπὴν αὐτῶν ταῖς οἰκείαις ἐπιτροπαῖς.

Ἄρθρ. 47.—Τὰ μέλη, τὰ προτιθέμενα νὰ ὑποβάλωσιν ἀνακοίνωσίν τινα ἐν εἰδικῇ συνεδρίᾳ, ἀγγέλλουσι τοῦτο ἐγκαίρως τῷ προέδρῳ τοῦ συλλόγου, αἱ δὲ ὑπὸ τῶν ἐκτὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως διατριβόντων μελῶν ἀποστελλόμεναι ἀνακοινώσεις ἀναγινώσκονται ἐν εἰδικῇ συνεδρίᾳ ὑπὸ τοῦ γενικοῦ γραμματέως.

Ἄρθρ. 48.—Ἐν ταῖς εἰδικαῖς συνεδρίαις καὶ μὴ μέλεσι τοῦ συλλόγου εἰσαγομένοις ὑπό τινος τῶν μελῶν ἐπιτρέπεται τῇ τοῦ προέδρου συναινέσει νὰ ὑποβάλλωσιν ἀνακοινώσεις ἐγγράφως ἢ καὶ προφορικῶς.

Ἄρθρ. 49.—Πᾶσα ἀνακοίνωσις ἅμα ἀναγνωσθεῖσα παραδίδοται τῷ γενικῷ γραμματεῖ καὶ κατατίθεται ἐν τῷ γραφείῳ πρὸς μελέτην αὐτῆς ὑπὸ τῶν βουλομένων μελῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

ΠΕΡΙ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Ἄρθρ. 50.—Ὁ σύλλογος πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ καὶ διευκόλυνσιν τῶν ἑαυτοῦ ἐργασιῶν ἔχει ***διαρκεῖς*** μὲν ***ἐπιτροπὰς*** ἑπτά, α') τὴν ***φιλολογικήν,*** β') τὴν ***ἀρχαιολογικήν,*** γ') τὴν ***βιολογικήν,*** δ') τὴν ***κοινωνιολογικήν,*** ε') τὴν ***φυσικομαθηματικήν,*** Σ') τὴν ***συντακτικήν,*** ζ') τὴν ***ἐλεγκτικήν*** ***προσωρινὰς*** δέ, ὅσας ἑκάστοτε αἱ ἀνάγκαι τοῦ συλλόγου ἤθελον ὑποδεικνύει.

Ἄρθρ. 51.—Ἡ ***φιλολογικὴ ἐπιτροπὴ*** α') συζητεῖ περὶ τῶν φιλολογικῶν ἢ παιδαγωγικῶν θεμάτων τῶν ἐν ταῖς εἰδικαῖς τοῦ συλλόγου συνεδρίαις ἀναγνωσθεισῶν ἢ ἐν ἰδιαιτέραις τῆς ἐπιτροπῆς συνεδρίαις ὑπὸ μελῶν αὐτῆς γινομένων ἀνακοινώσεων, β') μεριμνᾷ περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ συγγραφέων καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, γ') κρίνει καὶ βραβεύει τὰς ὑπὸ τοῦ συλλόγου παραπεμφθείσας αὐτῇ συλλογὰς λεξιλογίων καὶ πάντων τῶν ἀφορώντων εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον τοῦ σημερινοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ τὰ εἰς διαγωνισμὸν ἀποσταλέντα φιλολογικὰ καὶ διδακτικὰ ἔργα, δ') κρίνει τὰ πρὸς ἁπλῆν κρίσιν παραπεμφθέντα διδακτικὰ βιβλία, ε') μεριμνᾷ περὶ τῶν πρὸς διάδοσιν τῆς πρώτης καὶ μέσης παιδεύσεως ἀμφοτέρων τῶν φύλων μέσων καὶ περὶ διδακτικῶν μεθόδων, Σ') ἀνακοινοῦται τῷ συλλόγῳ τὰς προόδους καὶ τὰς μεταρρυθμίσεις τῆς πρώτης καὶ μέσης παιδεύσεως τὰς παρὰ τοῖς πεπολιτισμένοις λαοῖς.

Ἄρθρ. 52.—Ἡ ***ἀρχαιολογικὴ ἐπιτροπὴ*** συζητεῖ περὶ τῶν ἐν ταῖς εἰδικαῖς τοῦ συλλόγου συνεδρίαις ἀναγνωσθεισῶν ἢ ἐν ἰδιαιτέραις τῆς ἐπιτροπῆς συνεδρίαις ὑπὸ μελῶν αὐτῆς γινομένων ἀνακοινώσεων, ἀναφερομένων α') εἰς τὰ πλαστικὰ καὶ τὰ ἐνεπίγραφα καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τέχνης μνημεῖα τοῦ τε ἑλληνικοῦ καὶ τῶν ἄλλων λαῶν τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῶν μέσων χρόνων, β') εἰς τὴν γεωγραφίαν καὶ τοπογραφίαν καὶ τὸν δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν βίον τοῦ ἀρχαίου καὶ μεσαιωνικοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, γ') εἰς τὴν χριστιανικὴν ἀρχαιολογίαν, δ') εἰς τὴν μελέτην καὶ διευκρίνησιν παλαιογραφικῶν κειμένων (οἷον ἐγγράφων, διπλωμάτων, χειρογράφων κτλ.), ε') εἰς τὰς ἑκάστοτε ὁπουδήποτε γινομένας ἀρχαιολογικὰς ἀνακαλύψεις καὶ ἐρεύνας.

Ἄρθρ. 53.—Ἡ ***βιολογικὴ ἐπιτροπὴ*** συζητεῖ περὶ τῶν ἐν ταῖς εἰδικαῖς τοῦ συλλόγου συνεδρίαις ἀναγνωσθεισῶν ἢ ἐν ἰδιαιτέραις τῆς ἐπιτροπῆς συνεδρίαις ὑπὸ μελῶν αὐτῆς γινομένων ἀνακοινώσεων, ἀναφερομένων εἰς βιολογικά, ἀνθρωπολογικὰ καὶ ἰατρικὰ ζητήματα τῶν ἀρχαίων καὶ μέσων χρόνων ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὰ νῦν καὶ εἰς τὰς ἑκάστοτε περὶ ταῦτα ἀνακαλύψεις καὶ ἐφευρέσεις καὶ ἰδίᾳ τὰς ἐκ τῶν συναφῶν ἐπιστημῶν πρακτικὰς ὠφελείας ἐν ταῖς ἡμετέραις χώραις.

Ἄρθρ. 54.—Ἡ ***κοινωνιολογικὴ ἐπιτροπὴ*** συζητεῖ περὶ τῶν ἐν ταῖς εἰδικαῖς τοῦ συλλόγου συνεδρίαις ἀναγνωσθεισῶν ἢ ἐν ἰδιαιτέραις τῆς ἐπιτροπῆς συνεδρίαις ὑπὸ μελῶν αὐτῆς γινομένων ἀνακοινώσεων περὶ τῶν ἐθῶν, ἠθῶν, θεσμῶν, νομοθεσιῶν καὶ λοιπῶν τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῶν νεωτέρων χρόνων ἠθικοκοινωνικῶν ζητημάτων καὶ περὶ τῆς ἐπιδράσεως αὐτῶν ἐπὶ τὴν διαδοχικὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἄρθρ. 55.—Ἡ ***φυσικομαθηματικὴ ἐπιτροπὴ*** συζητεῖ περὶ τῶν ἐν ταῖς εἰδικαῖς τοῦ συλλόγου συνεδρίαις ἀναγνωσθεισῶν ἢ ἐν ἰδιαιτέραις τῆς ἐπιτροπῆς συνεδρίαις γινομένων ὑπὸ μελῶν αὐτῆς ἀνακοινώσεων, ἀναφερομένων εἰς φυσικὰ καὶ μαθηματικὰ τῆς τε ἀρχαιότητος καὶ τῶν νῦν χρόνων ζητήματα μετὰ τῶν ἐφαρμογῶν καὶ ἰδίως εἰς τὰς ἐκ τούτων πρακτικὰς ὠφελείας.

Ἄρθρ. 56.—Μέλη μόνιμα εἶναι καὶ κατατάττονται ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ συλλόγου ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν α') τῆς μὲν φιλολογικῆς οἱ πτυχιοῦχοι φιλοσοφικῆς καὶ θεολογικῆς σχολῆς, β') τῆς δὲ ἀρχαιολογικῆς οἱ περὶ κλάδον τινὰ τῆς ἀρχαιολογίας ἀσχολούμενοι καὶ συγγράμματα ἢ διατριβὰς ἀρχαιολογικὰς δοκίμους γράψαντες καὶ οἱ πτυχιοῦχοι τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, γ') τῆς δὲ βιολογικῆς οἱ διδάκτορες τῆς ἰατρικῆς καὶ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ οἱ πτυχιοῦχοι τῆς φαρμακευτικῆς, δ') τῆς δὲ κοινωνιολογικῆς οἱ πτυχιοῦχοι τῆς νομικῆς σχολῆς καὶ τῶν ἀνωτέρων εἰδικῶν ἐμπορικῶν σχο-

λῶν, ε΄) τῆς δὲ φυσικομαθηματικῆς οἱ πτυχιοῦχοι τῶν φυσικῶν καὶ μαθηματικῶν ἐπιστημῶν καὶ οἱ πτυχιοῦχοι μηχανικοὶ καὶ μηχανουργοὶ πολυτεχνικῶν σχολῶν.

Ἄρθρ. 57.— Μέλη τῶν εἰρημένων διαρκῶν ἐπιτροπῶν δύνανται νὰ ἐκλεγῶσιν ὑφ' ἑκάστης τούτων καὶ ἄνδρες διαπρέποντες ἐπὶ ἐπιστημονικαῖς μελέταις ὑπὸ τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς ἐγκρινομέναις προτεινόμενοι μὲν ὑπὸ τριῶν μελῶν αὐτῆς, ψηφιζόμενοι δὲ ἐν τακτικῇ αὐτῆς συνεδρίᾳ ὑπὸ τῶν τριῶν τετάρτων τῆς ὁλομελείας· ἡ δ' ἐκλογὴ ἀνακοινοῦται διὰ τοῦ προέδρου τῷ συλλόγῳ.

Ἄρθρ. 58.— Ἡ ***συντακτικὴ ἐπιτροπή***, ὀκταμελὴς οὖσα, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ***δύο γραμματέων τοῦ συλλόγου,*** τῶν ***γραμματέων τῶν πέντε πρώτων διαρκῶν ἐπιτροπῶν*** καὶ ***ἑνὸς ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν*** ὑπὸ τοῦ συλλόγου ἐκλεγομένου, φροντίζει περὶ τῆς ἐντὸς τοῦ συλλογικοῦ ἔτους ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ καὶ τῶν ἄλλων δημοσιευμάτων τοῦ συλλόγου.

Ἄρθρ. 59.— Ἡ ***ἐλεγκτικὴ ἐπιτροπή,*** ἀποτελουμένη ἐκ τριῶν ὑπὸ τοῦ συλλόγου ἐκλεγομένων τακτικῶν μελῶν ἐξελέγχει κατὰ τριμηνίαν τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ταμείου τοῦ συλλόγου καὶ πᾶσαν καθόλου χρηματικὴν διαχείρισιν· ὑπογράφει δὲ καὶ τοὺς ἰσολογισμοὺς τῶν βιβλίων τοῦ ταμίου.

Ἄρθρ. 60.— Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ συλλογικοῦ ἔτους τῇ προσκλήσει τοῦ προέδρου τοῦ συλλόγου συνερχόμενα ὑπὸ τὴν προεδρίαν αὐτοῦ εἰς πρώτην συνεδρίαν τὰ μέλη ἑκάστης τῶν ἐπιτροπῶν ἐκλέγουσι τὸν ***πρόεδρον*** καὶ τὸν ***γραμματέα*** αὐτῆς καὶ ὁρίζουσι τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῶν τακτικῶν αὐτῆς συνεδριῶν· ταῦτα δὲ ἀναγράφονται ὑπὸ τοῦ γενικοῦ γραμματέως ἐν ἰδίῳ πίνακι ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριῶν ἀνηρτημένῳ.

Ἄρθρ. 61.— Ἑκάστη τῶν διαρκῶν ἐπιτροπῶν, συνερχομένη τακτικῶς ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ μηνὸς καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὁριζομένην κατὰ τὸ ἄρθρον 60 καὶ ἐκτάκτως ἐν ἀνάγκῃ κατὰ πρόσκλησιν τοῦ ἑαυτῆς προέδρου, συσκέπτεται καὶ ἀποφασίζει διὰ πλειονοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, τηροῦσα ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ πρακτικὰ τῶν συνεδριῶν ὑπογεγραμμένα ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως αὐτῆς.

Ἄρθρ. 62.— Ἐὰν ὁ πρόεδρος ἐπιτροπῆς τινος διατελῇ ἐπὶ μακρὸν κωλυόμενος, ἡ ἐπιτροπὴ συγκαλουμένη ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ συλλόγου ἐκλέγει ἕτερον προσωρινὸν πρόεδρον.

Ἄρθρ. 63.— Πᾶσα συνεννόησις τῶν ἐπιτροπῶν πρός τε ἀλλήλας καὶ πρὸς ἄλλα σωματεῖα καὶ πρόσωπα γίνεται ἔγγραφος διὰ μόνου τοῦ προέδρου τοῦ συλλόγου.

Ἄρθρ. 64.— Ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου συγκαλεῖ ἐν ἀνάγκῃ εἰς κοινὴν συνεδρίαν δύο ἢ πλείονας ἐπιτροπὰς ὑπὸ τὴν ἑαυτοῦ προεδρίαν.

Ἄρθρ. 65.— Αἱ ἐπιστολαὶ τῶν ἐπιτροπῶν δέον νὰ φέρωσι τὰς ὑπογραφὰς τοῦ τε προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 66.— Τὰ εἰς τὸν σύλλογον πρὸς κρίσιν ἀποστελλόμενα συγγράμματα παραπέμπονται ἕκαστα εἰς τὰς οἰκείας ἐπιτροπὰς πρὸς κρίσιν, ἥτις ἀναγινώσκεται ἐν εἰδικῇ συνεδρίᾳ. Εἰς τὰς οἰκείας ἐπιτροπὰς παραπέμπονται πρὸς κρίσιν καὶ γνωμοδότησιν καὶ τὰ ἐν ταῖς γενικαῖς τοῦ συλλόγου συνεδρίαις ἀναφυόμενα ζητήματα τὰ πρὸς τὰς εἰδικὰς αὐτῶν ἐργασίας σχέσιν ἔχοντα.

Ἄρθρ. 67.— Ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου μετὰ μὲν τοῦ προέδρου τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς φροντίζει περὶ τῆς ἀγορᾶς τοῦ ἀναγκαίου εἰς τὰ δημοσιεύματα τοῦ συλλόγου χάρτου διὰ μειοδοσίας· μετὰ δὲ τοῦ γενικοῦ γραμματέως πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν δημοσιευμάτων τοῦ συλλόγου προκηρύττει μειοδοσίαν ἐπαναλαμβανομένην δίς, τῷ δὲ τελευταίῳ μειοδοτήσαντι κατακυροῦται ἡ ἐκτύπωσις· ὁ δὲ πρόεδρος ἀγγέλλων τοῦτο τῷ συλλόγῳ ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν τὸ μετὰ τοῦ τυπογράφου συμβόλαιον.

Ἄρθρ. 68.— Αἱ ***προσωριναὶ ἐπιτροπαὶ*** ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ συλλόγου ἐν ῥητῇ

ἐντολῇ καὶ προθεσμίᾳ, ἐν ᾗ ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσιν ἔκθεσιν τῆς ἐντολῆς αὐτῶν· ἄλλως θεωροῦνται παρῃτημέναι, ὁ δὲ σύλλογος προβαίνει εἰς ἀντικατάστασιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 69.— Μέλος τῶν προσωρινῶν ἐπιτροπῶν, τρὶς κατὰ συνέχειαν ἀδικαιολογήτως ἀπουσιάσαν τῶν συνεδριῶν, θεωρεῖται παρῃτημένον καὶ δύναται ὁ σύλλογος τῇ προτάσει τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς ν' ἀντικαταστήσῃ αὐτό.

Ἄρθρ. 70.— Τῇ προτάσει τῶν οἰκείων ἐπιτροπῶν ὁ σύλλογος ἐντέλλεται τοῖς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις συλλόγοις ἢ ἀντεπιστέλλουσιν αὐτοῦ μέλεσι τὴν μελέτην ἐπιστημονικῶν ζητημάτων, τὴν ἔρευναν ἀρχαίων ἢ προϊστορικῶν μνημείων, τὴν ἀντιγραφὴν χειρογράφων, ἐπιγραφῶν κτλ. ἢ ἐν ἀνάγκῃ ἰδίας ἐκπέμπει ἀποστολάς.

Ἄρθρ. 71.— Ἐν δυσὶ γενικαῖς συνεδρίαις, ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμέναις κατὰ τὰς δύο τελευταίας τοῦ Ἀπριλίου ἑβδομάδας, ἑκάστη τῶν ἐπιτροπῶν ὑποβάλλει τῷ συλλόγῳ ***ἔκθεσιν τῶν ἐτησίων*** αὐτῆς ***ἐργασιῶν***· ἐν ταύταις δὲ ἀναγινώσκονται καὶ ***αἱ περὶ τῶν διαγωνισμάτων κρίσεις τῶν ἐπιτροπῶν.***

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Ἄρθρ. 72.— Τὰ ***δημόσια μαθήματα*** πραγματεύονται ἐν γλώσσῃ καταληπτῇ θέματα ὠφέλιμα τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ.

Ἄρθρ. 73.— Ὅσα τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου θέλουσι ν' ἀναλάβωσι μαθήματα, ἀγγέλλουσι τοῦτο ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν τοῦ συλλόγου ἐργασιῶν τῷ προέδρῳ τοῦ συλλόγου, δηλοῦντα καὶ τὸν τίτλον τοῦ θέματος· ὁ δὲ πρόεδρος μετὰ τοῦ πρώτου ἀντιπροέδρου ἐγκρίναντες τὰ θέματα συντάττουσι τὸ πρόγραμμα τῶν δημοσίων μαθημάτων, ὅπερ ἐπιψηφισθὲν ὑπὸ τοῦ συλλόγου δημοσιεύεται διὰ τῶν ἐφημερίδων.

Ἄρθρ. 74.— Ἂν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ προγράμματος ἐπιθυμῇ τι τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου ν' ἀναλάβῃ δημόσιον μάθημα, δηλοῖ τοῦτο τῷ προέδρῳ τοῦ συλλόγου, ὅστις λαμβάνων καὶ τὴν γνώμην τοῦ πρώτου ἀντιπροέδρου ὁρίζει τὴν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, καθ' ἣν γενήσεται τὸ μάθημα, καὶ ἀγγέλλει τοῦτο ἐν τῇ ἐπομένῃ τοῦ συλλόγου γενικῇ συνεδρίᾳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἄρθρ. 75.— Ὁ σύλλογος ἅπαξ ἢ δὶς τοῦ ἔτους ἐκδίδει ***περιοδικὸν σύγγραμμα*** φέρον τὸν τίτλον Ο ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ καὶ περιλαμβάνον α΄) κατάλογον τῶν ἱδρυτῶν, β΄) τῶν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ συλλόγου προέδρων μετὰ τῆς χρονολογίας τῆς προεδρίας αὐτῶν, γ΄) τῶν εὐεργετῶν καὶ δωρητῶν, δ΄) τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου μετὰ τῆς χρονολογίας τῆς ἐγγραφῆς, τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τοῦ ὀνόματος τῆς πόλεως, τῆς διαμονῆς αὐτῶν, ε΄) τῶν κοσμητόρων ἑκάστου συλλογικοῦ ἔτους καὶ τῶν κατὰ τὸ συλλογικὸν ἔτος ἐργασαμένων μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν ἐπιμελητῶν, ϛ΄) τὰ ἔργα τοῦ συλλόγου, οἷον ἀνακοινώσεις, πρακτικὰ τῶν συνεδριῶν ἐν περιλήψει, ἐκθέσεις τῶν ἐπιτροπῶν κτλ., ζ΄) τὰ προγράμματα τῶν διαγωνισμάτων, η΄) κατάλογον τῶν χρηματικῶν δωρεῶν καὶ χορηγιῶν καὶ τῶν προσφορῶν, χειρογράφων, βιβλίων, περιοδικῶν, ὀργάνων κλπ., θ΄) ἐρανίσματα σπουδαῖα ἐκ ξένων βιβλίων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων, ι΄) πίνακας διασαφοῦντας τὰ ἐν τῷ περιοδικῷ.

Ἄρθρ. 76.— Ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ συλλόγου ἐν

ἰδίοις φυλλαδίοις ἢ ἐν περιοδικοῖς ἢ ἐφημερίσιν ὑπὸ τοῦ ἀνακοινωσαμένου δημοσιευθεῖσαι, ἀποκλείονται τῆς ἐν τῷ περιοδικῷ τοῦ συλλόγου καταχωρίσεως.

Ἄρθρ. 77.—Ὁ σύλλογος διατηρεῖ φιλολογικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς σχέσεις πρὸς συλλόγους, ἀκαδημείας καὶ πανεπιστήμια, δεχόμενος παρ' αὐτῶν προσφορὰς βιβλίων καὶ ἀνακοινώσεις ἐπιστημονικῶν ζητημάτων, ἀντεπιστέλλει δ' αὐτοῖς δωρεὰν τὸ περιοδικὸν αὐτοῦ σύγγραμμα, καὶ πᾶν ἄλλο παρ' αὐτοῦ δημοσιευόμενον, καὶ πᾶσαν παρέχει αἰτουμένην ἀνακοίνωσιν ἢ διασάφησιν περὶ φιλολογικῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν ζητημάτων ἢ ἀνακαλύψεων, ἐν ταῖς ἡμετέραις χώραις γινομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

ΠΕΡΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ, ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΥ, ΟΡΓΑΝΟΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Ἄρθρ. 78.—Ὁ σύλλογος διατηρεῖ ***βιβλιοθήκην*** καὶ ***ἀναγνωστήριον*** πρὸς χρῆσιν τῶν τε ἑαυτοῦ μελῶν καὶ τοῦ δημοσίου, πρὸς δὲ ***ὀργανοθήκην*** καὶ ***συλλογὰς ἀρχαιολογικάς, νομισματικὰς*** καὶ ***φυσιογραφικάς***.

Ἄρθρ. 79.—Ἡ βιβλιοθήκη εἶναι ἀνοικτὴ τῷ βουλομένῳ καθ' ἑκάστην πλὴν τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν ἐπισήμων ἑορτῶν ἀπὸ τῆς 9—12 τῆς πρωΐας καὶ ἀπὸ τῆς 3—5 μ.μ. ὥρας· τὸ δὲ ἀναγνωστήριον, ἐν ᾧ εὑρίσκονται ἐφημερίδες καὶ περιοδικά, καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁριζομένας ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ συλλόγου.

Ἄρθρ. 80.—Δύο εἰδικοὶ ἔμμισθοι ὑπάλληλοι ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐφόρου τῆς βιβλιοθήκης παρίστανται τακτικῶς κατὰ τὰς ὡρισμένας ἡμέρας καὶ ὥρας, ὁ μὲν ***βιβλιοφύλαξ*** ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ, ὁ δ' ἕτερος ἐν τῷ ἀναγνωστηρίῳ.

Ἄρθρ. 81.—Ἡ εἰς τὴν βιβλιοθήκην καὶ τὸ ἀναγνωστήριον εἴσοδος τοῖς μὲν μέλεσι τοῦ συλλόγου εἶναι ἐλευθέρα κατὰ τὰς ὡρισμένας ἡμέρας καὶ ὥρας, ἐκ δὲ τῶν μὴ μελῶν τοῖς φέρουσι τῇ συστάσει τινὸς τῶν μελῶν εἰσιτήριον ἐκδεδομένον ὑπὸ τοῦ προεδρείου, κεκυρωμένον μὲν ταῖς ὑπογραφαῖς τοῦ τε προέδρου καὶ τοῦ γενικοῦ γραμματέως, σεσημασμένον δὲ τῇ σφραγῖδι τοῦ συλλόγου. Οἱ εἰς τὴν βιβλιοθήκην εἰσερχόμενοι ἐγγράφουσι τὸ ἑαυτῶν ὄνομα ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ βιβλίῳ.

Ἄρθρ. 82.—Πάντα τὰ τοῦ συλλόγου βιβλία καὶ χειρόγραφα φέρουσιν ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου φύλλου καὶ ἐπὶ ἄλλης τινὸς σελίδος τὴν σφραγῖδα τοῦ συλλόγου, ἔσωθεν δὲ τὸν ἀριθμὸν τῆς ταξινομήσεως ἐπὶ δελταρίων μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς «***Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος***».

Ἄρθρ. 83.—Τὰ μέλη μόνα τοῦ συλλόγου δικαιοῦνται νὰ λαμβάνωσιν ἐκ τῆς βιβλιοθήκης οἴκαδε ἐπὶ διπλοτύπῳ ἀποδείξει δύο τὸ πολὺ βιβλία, ἅπερ ὀφείλουσι ν' ἀποδίδωσιν ἐντὸς μηνός· πρὸ τῆς ἀποδόσεως δὲ τούτων δὲν δίδονται αὐτοῖς ἄλλα.

Ἄρθρ. 84.—Ἡ χρῆσις ὑγρᾶς μελάνης ἀπαγορεύεται τοῖς ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ μελετῶσιν.

Ἄρθρ. 85.—Ὁ ἀπολέσας ἢ φθείρας ἢ καταστρέψας βιβλίον τῆς βιβλιοθήκης ὀφείλει νὰ καταβάλῃ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 86.—Πεντεκαίδεκα ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ συλλογικοῦ ἔτους οἱ ἔχοντες βιβλία τῆς βιβλιοθήκης ὀφείλουσι ν' ἀποδίδωσιν αὐτά· τοὺς δὲ παραβάτας ὁ ἔφορος τῆς βιβλιοθήκης καταγγέλλει διὰ τοῦ προέδρου τῷ συλλόγῳ, ὅστις ἀποφαίνεται περὶ τοῦ πρακτέου.

Ἄρθρ. 87.—Αὐστηρῶς ἀπαγορεύεται ἡ ἐκ τῆς βιβλιοθήκης ἐξαγωγὴ χειρογράφων, τόμων τῆς Πατρολογίας τοῦ Migne, τοῦ Corpus inscriptionum græcarum, τοῦ Corpus inscriptionum latinarum καὶ παντὸς σπανίου καὶ μεγάλης ἀξίας βιβλίου καὶ τῶν λεξικῶν.

Ἄρθρ. 88.—Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκ τοῦ ἀναγνωστηρίου ἐξαγωγὴ ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν.

Ἄρθρ. 89.—Τὸ καπνίζειν καὶ διαλέγεσθαι ἀπαγορεύονται αὐστηρῶς ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ καὶ τῷ ἀναγνωστηρίῳ.

Ἄρθρ. 90.—Ἐν πίνακι ἀνηρτημένῳ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἀναγνωστηρίου ἀναγράφονται ἀλφαβητικῶς τὰ εἰς αὐτὸ εἰσερχόμενα περιοδικὰ συγγράμματα καὶ αἱ ἐφημερίδες, ἐν ἑτέρῳ δὲ οἱ δωρηταὶ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 91.—Κατὰ τὰς ἐνιαυσίους ἀρχαιρεσίας ὁ σύλλογος ἐκλέγει προτάσει τῆς μὲν ***ἀρχαιολογικῆς ἐπιτροπῆς*** ἴδιον ὑπεύθυνον ***ἐπιμελητὴν*** τῶν ἀρχαιολογικῶν καὶ νομισματικῶν συλλογῶν, τῆς δὲ ***βιολογικῆς*** ἕτερον ὑπεύθυνον ***ἐπιμελητὴν*** τῶν φυσιογραφικῶν συλλογῶν καὶ τῆς ὀργανοθήκης.

Ἄρθρ. 92.—Ὁ ***ἐπιμελητὴς τῶν ἀρχαιολογικῶν καὶ νομισματικῶν συλλογῶν*** φροντίζει περὶ τῆς καλῆς διατηρήσεως αὐτῶν, τηρεῖ ἴδιον βιβλίον, ἐν ᾧ ἐγγράφει τὸν χρόνον, καθ' ὃν εἰσῆλθεν ἕκαστον τῶν ἀρχαιολογικῶν ἀντικειμένων καὶ νομισμάτων, τὸν ἀριθμόν, τὸν τόπον τῆς προελεύσεως, τὸ εἶδος, τὸν δωρητὴν καὶ πᾶσαν ἄλλην εἴδησιν, ἔν τινι δὲ τῶν ἐπὶ τούτῳ γενικῶν συνεδριῶν τοῦ Ἀπριλίου ὑποβάλλει ἔκθεσιν περὶ πάντων τούτων λεπτομερῆ.

Ἄρθρ. 93.—Ὁ ***ἐπιμελητὴς τῆς ὀργανοθήκης καὶ τῶν φυσιογραφικῶν συλλογῶν*** φροντίζει περὶ τῆς καλῆς διατηρήσεως αὐτῶν, τηρεῖ βιβλίον, ἐν ᾧ ἐγγράφει τὰ εἴτε ἐξ ἀγορᾶς εἴτε ἐκ δωρεῶν προερχόμενα ὄργανα καὶ τὰ φυσιογραφικὰ ἀντικείμενα μετὰ πάσης τῆς ἀπαιτουμένης τάξεως καὶ ἀκριβείας· ἔν τινι δὲ τῶν ἐπὶ τούτῳ γενικῶν τοῦ Ἀπριλίου συνεδριῶν ὑποβάλλει ἔκθεσιν λεπτομερῆ περὶ πάντων τούτων.

Ἄρθρ. 94.—Οἱ ἐπιμεληταὶ παραδίδοντες τὰ αὐτοῖς ἐμπεπιστευμένα τοῖς διαδόχοις αὐτῶν συντάττουσι πρᾶξιν ἐπὶ τούτῳ ἐν τοῖς ὑπ' αὐτῶν τηρουμένοις βιβλίοις, ἣν ὑπογράφουσιν αὐτοί τε καὶ οἱ διάδοχοι αὐτῶν.

Ἄρθρ. 95.—Ὁ σύλλογος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ αὐτοῦ ὁρίζει κατ' ἔτος ποσόν τι χρηματικὸν πρὸς διατήρησιν καὶ πλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης, τοῦ ἀναγνωστηρίου, τῆς ὀργανοθήκης καὶ τῶν συλλογῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

ΠΕΡΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΩΝ

Ἄρθρ. 96.—Ὁ σύλλογος προκηρύττει ***διαγωνίσματα*** εἴτε ἐκ τῶν ἑαυτοῦ πόρων εἴτε ἄλλων φιλομούσων ἀνδρῶν χορηγούντων πρὸς διάδοσιν τῆς παιδείας ἢ βελτίωσιν τῆς παρ' ἡμῖν παιδεύσεως ἢ καὶ πρὸς λύσιν ἐπιστημονικῶν ζητημάτων.

Ἄρθρ. 97.—Πρόγραμμα συνταττόμενον ὑπὸ τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκαίρως δημοσιευόμενον καθορίζει ἀκριβῶς τὰ καθ' ἕκαστα τοῦ τε θέματος καὶ τῶν βραβείων ἑκάστου διαγωνίσματος.

Ἄρθρ. 98.—Τὰ εἰς διαγωνισμὸν ἀποστελλόμενα πονήματα παραπέμπονται τῇ οἰκείᾳ ἐπιτροπῇ, ἥτις ἐκ τῶν ἑαυτῆς μελῶν ἐκλέγει εἰδικωτέραν πρὸς κρίσιν ἐπιτροπήν, ἧς τὰ μέλη ἀποκλείονται τοῦ διαγωνισμοῦ. Τοῖς δ' ἐκ τῶν μελῶν τῆς ὅλης ἐπιτροπῆς μετέχουσι τοῦ διαγωνισμοῦ ἀπαγορεύεται ἡ ἐν τῇ περὶ βραβεύσεως συνεδρίᾳ τῆς ἐπιτροπῆς συζήτησις καὶ ψηφοφορία ἐπὶ ἀκυρώσει τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 99.—Τὰ χειρόγραφα τῶν εἰς διαγώνισμα ἀποστελλομένων πονημάτων μετὰ τὴν κρίσιν γενόμενα κτῆμα τοῦ συλλόγου κατατίθενται ἐν τοῖς ἀρχείοις αὐτοῦ, ὁπόθεν ὁ ἀποστείλας μόνος δύναται νὰ λάβῃ ἀντίγραφον αὐτῶν.

"Αρθρ. 100.— Ἐὰν μηδὲν πόνημα κριθῇ βραβεύσιμον, ὁ ἀγὼν ἀναβάλλεται εἰς τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἐὰν δὲ καὶ τὸ δεύτερον ἔτος τὸ αὐτὸ συμβῇ, ὁ σύλλογος λαμβάνων καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἀγωνοθέτου ἢ μεταβάλλει τὸ θέμα, ἢ δαπανᾷ τὰ χρήματα πρὸς ἀγορὰν βιβλίων ἢ ἐπιστημονικῶν συλλογῶν ἢ πρὸς ἔκδοσιν διδακτικῶν βιβλίων κτλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄

ΠΕΡΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΩΣ ΑΠΟΡΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΝΕΩΝ

"Αρθρ. 101.— Ὁ σύλλογος ἐκ τῶν ἑαυτοῦ πόρων ἢ τῶν ἐπὶ τούτῳ χορηγιῶν φιλομούσων ἀνδρῶν τῇ προτάσει τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς ἀπονέμει χρηματικὰς χορηγίας πρὸς ***ὑποστήριξιν ἀπόρων σχολείων*** ἢ πρὸς σύστασιν νέων.

"Αρθρ. 102.— Οὐδεμία παρέχεται συνδρομὴ εἰς ὑπάρχοντα σχολεῖα, ἂν μὴ αἱ ἐφορεῖαι αὐτῶν προαποστείλωσιν ἔκθεσιν περὶ τῆς πνευματικῆς καὶ οἰκονομικῆς αὐτῶν καταστάσεως ἐπικεκυρωμένην ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίου ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἢ τῆς δημογεροντίας.

"Αρθρ. 103.— Ὁ σύλλογος πρὸς γνῶσιν ἀκριβῆ τῆς ἠθικῆς καὶ διανοητικῆς καταστάσεως τῶν ἑλληνικῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις σχολείων, μάλιστα δὲ τῶν ὑπ' αὐτοῦ συντηρουμένων ἢ ὑποστηριζομένων, αἰτεῖται πληροφορίας παρὰ τῶν ἐγχωρίων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, τῶν συλλόγων, τῶν ἐν ἐκείναις ταῖς χώραις μελῶν αὐτοῦ, ἢ καὶ παρ' ἄλλων ἁρμοδίων προσώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄

ΠΕΡΙ ΠΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΑΠΑΝΩΝ

"Αρθρ. 104.— Οἱ ***πόροι*** τοῦ συλλόγου συνίστανται

α΄) ἐκ τῶν προσόδων τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου αὐτοῦ περιουσίας,

β΄) ἐκ τῶν ἐτησίων τῶν τακτικῶν μελῶν συνδρομῶν,

γ΄) ἐκ τοῦ τέλους ἐγγραφῆς μελῶν,

δ΄) ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν τόμων τοῦ περιοδικοῦ καὶ τῶν ἄλλων δημοσιευμάτων τοῦ συλλόγου.

ε΄) ἐκ τῶν προσφορῶν καὶ δωρεῶν φιλομούσων καὶ φιλογενῶν ἀνδρῶν,

ς΄) ἐξ οἱουδήποτε ἄλλου πόρου ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ συλλόγου.

"Αρθρ. 105.— Ὁ σύλλογος δέχεται καὶ χρηματικὰς πρὸς ὡρισμένον σκοπὸν προσφοράς, ἤτοι πρὸς σύστασιν διαγωνισμάτων, πρὸς ἔκδοσιν τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ συγγραφέων καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων καὶ διδακτικῶν βιβλίων, πρὸς ὑποστήριξιν ἀπόρων σχολείων, πρὸς πλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης καὶ τῶν συλλογῶν αὐτοῦ κτλ.

"Αρθρ. 106.— Τακτικὸν μέλος, ἐφάπαξ εἴκοσιν ὀθωμανικὰς καταβαλὸν λίρας, ἀπαλλάττεται τῆς ἐτησίας συνδρομῆς.

"Αρθρ. 107.— Οὐδενὸς τῶν τοῦ συλλόγου ἀπαλλοτρίωσις γίνεται, ἂν μὴ πρότερον προτάσει τοῦ προεδρείου ἐν γενικῇ ἐκτάκτως ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένῃ συνεδρίᾳ ἀποφασίσῃ ὁ σύλλογος.

"Αρθρ. 108.— Ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ συλλόγου τηροῦνται πεντήκοντα τὸ πολὺ ὀθωμανικαὶ λίραι· τὰ δὲ περιπλέον χρήματα κατατίθενται ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ ταμείου ἐν τραπέζῃ ὁριζομένῃ ὑπὸ τοῦ συλλόγου. Τὰ κατατεθειμένα χρήματα ἢ μέρος αὐτῶν λαμβάνονται ἀπὸ τῆς τραπέζης δι' ***ἐπιταγῆς*** ὑπογεγραμμένης ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τοῦ ταμίου.

"Αρθρ. 109.— Οὐδέποτε τὰ ἐν ἑκάστοις κεφαλαίοις τοῦ προϋπολογισμοῦ δαπανῶνται πρὸς ἄλλην ἢ πρὸς ἣν ὡρίσθησαν χρῆσιν· ἄλλως ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου ὑπέχει τὴν εὐθύνην.

"Αρθρ. 110.— Ἐπιτρέπεται τῷ προέδρῳ νὰ δαπανήσῃ ἐν τῷ συλλογικῷ ἔτει ἄνευ ἀποφάσεως τοῦ συλλόγου μέχρι δισχιλίων τὸ πολὺ γροσίων, καὶ ταῦτα οὐχὶ ἐφάπαξ, ἀλλὰ κατὰ μικρόν, εἰς ἐκτάκτους τοῦ συλλόγου ἀπροόπτους ἀνάγκας· πᾶσα δὲ ὑπὲρ τὸ ποσὸν τοῦτο δαπάνη ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ συλλόγου γενομένη καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ προέδρου

"Αρθρ. 111.— Οἱ διορισμοὶ καὶ αἱ παύσεις τῶν ἐμμίσθων ὑπαλλήλων τοῦ συλλόγου γίνονται καὶ οἱ μισθοὶ αὐτῶν ὁρίζονται ὑπ' αὐτοῦ τοῦ συλλόγου τῇ προτάσει τοῦ προεδρείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄

ΠΕΡΙ ΔΩΡΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

"Αρθρ. 112.— Χρυσοῖς γράμμασιν ἐν ταῖς ἐπὶ τούτῳ ἱδρυμέναις στήλαις ἀναγράφονται καὶ ἐν τῇ ἐπετείῳ τοῦ συλλόγου ἑορτῇ ἀνακηρύττονται.

Δωρηταὶ μέν, ὅσοι δέκα καὶ πλέον λίρας ὀθωμανικὰς κατ' ἔτος προσφέρουσιν ἢ ἐφάπαξ ἑκατὸν καὶ πλέον,

Μεγάλοι δὲ ***δωρηταί,*** ὅσοι κατ' ἔτος πεντήκοντα καὶ ἐπέκεινα λίρας χορηγοῦσιν ἢ ἐφάπαξ πεντακοσίας καὶ ἐπέκεινα,

Εὐεργέται δέ, ὅσοι ἢ πρὸς προαγωγὴν τοῦ συλλόγου ἢ πρὸς ἔκδοσιν τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ συγγραφέων, τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ἢ διδακτικῶν καὶ ὠφελίμων βιβλίων ἢ πρὸς ὑποστήριξιν ἀπόρων σχολείων προσφέρουσι κατ' ἔτος ἑκατὸν ὀθωμανικὰς λίρας καὶ ἐπέκεινα ἢ ἐφάπαξ ὡς κεφάλαιον χιλίας καὶ πλέον.

Μεγάλοι δ' εὐεργέται, ὅσοι πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν πεντακοσίας χορηγοῦσι κατ' ἔτος λίρας ἢ ἐφάπαξ πεντακισχιλίας καὶ πλέον.

"Αρθρ. 113.— Τοῖς ἐκτάκτους χορηγίας ποιησαμένοις ἐκτάκτους ὁ σύλλογος ἀπονέμει καὶ τὰς τιμάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄

ΠΕΡΙ ΣΦΡΑΓΙΔΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

"Αρθρ. 114.— Ὁ σύλλογος ἔχει δύο ***σφραγῖδας*** φερούσας ἐν μέσῳ ἀρχαίαν ἑλληνικὴν λυχνίαν μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΑΩΞΑ΄, ὧν διὰ μὲν τῆς μεγάλης ἐκτύπου οὔσης σφραγίζονται μόνα τὰ διπλώματα τῶν μελῶν, διὰ δὲ τῆς μικρᾶς σφραγίζονται αἱ ἐπιστολαὶ καὶ πάντα τὰ ἐκ τοῦ γραφείου ἐξερχόμενα ἔγγραφα, τὰ βιβλία καὶ πάντα τὰ ἀντίτυπα τοῦ περιοδικοῦ καὶ τὰ εἰς τὸ ἀναγνωστήριον εἰσερχόμενα περιοδικὰ καὶ αἱ ἐφημερίδες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄

ΠΕΡΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΠΑΝΗΓΥΡΕΩΣ

΄Αρθρ. 115. — Ἐν τῇ τελευταίᾳ τοῦ Ἀπριλίου Κυριακῇ γίνονται αἱ ἐνιαύσιοι ***ἀρχαιρεσίαι*** τῶν νέων ***κοσμητόρων*** (ὧν ***γενικὸς γραμματεὺς*** καὶ ***ἔφορος τῆς βιβλιοθήκης*** ἐκλέγονται διδάκτορες καὶ γλωσσομαθεῖς), τῶν μελῶν τῆς ***ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς,*** τοῦ τῆς ***συντακτικῆς*** καὶ τῶν ***ἐπιμελητῶν.***

"**Αρθρ. 116.**—Ἕκαστος τῶν κοσμητόρων ἐκλέγεται ἰδιαιτέρως διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ ἀπολύτου πλειονοψηφίας, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ μέλη τῆς ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὸ τῆς συντακτικῆς καὶ οἱ ἐπιμεληταί· μὴ ἐπιτευχθείσης δὲ ἐν τῇ πρώτῃ ψηφοφορίᾳ τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας ἡ ψηφοφορία ἐπαναλαμβάνεται, ἐὰν δὲ μηδὲ τὸ δεύτερον ἐπιτευχθῇ, ἡ ψηφοφορία περιορίζεται μεταξὺ τῶν δύο σχετικῶς πλειοψηφησάντων ἢ καὶ πλειόνων ἴσον ἀριθμὸν ψήφων λαβόντων.

"**Αρθρ. 117.**—Τῇ πρώτῃ ἢ τῇ δευτέρᾳ τοῦ Μαΐου Κυριακῇ ἐν ἐπισήμῳ ἐκτάκτῳ συνεδρίᾳ ὁ σύλλογος τελεῖ τὴν ***ἐπέτειον*** τῆς ἑαυτοῦ ἱδρύσεως πανήγυριν, ἐν ᾗ ὁ μὲν πρόεδρος ποιεῖται ἔκθεσιν τῶν ἐνιαυσίων ἐργασιῶν τοῦ συλλόγου, δημοσιευομένην εἶτα διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ ἀνακηρύττει τοὺς νέους κοσμήτορας, ὁ δὲ νέος πρόεδρος ἀναγινώσκει ἐπιστημονικὴν πραγματείαν, πλὴν ἐὰν ὁ αὐτὸς ἐκλεχθῇ καὶ αὖθις πρόεδρος, ὅτε ὁ πρῶτος τῶν νέων ἀντιπροέδρων ἐκπληροῖ τὴν ἐντολὴν ταύτην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'

ΠΕΡΙ ΚΥΡΟΥΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

"**Αρθρ. 118.**—Ὁ παρὼν κανονισμὸς ἔχει ***κῦρος*** ἐπὶ ***ἔτη δέκα,*** ὧν παρελθόντων, ὁ σύλλογος, ἂν ἐπὶ τῇ αἰτήσει δέκα μελῶν ἐγκρίνῃ τὴν ἀναθεώρησιν, ἐκλέγει ἐπιτροπὴν πρὸς σύνταξιν τοῦ νέου κανονισμοῦ, ὅστις καθυποβληθεὶς εἰς τὴν κρίσιν τοῦ συλλόγου ἐν ἐκτάκτοις ἐπὶ τούτῳ γενικαῖς συνεδρίαις προαγγελλομέναις ὑπὸ τοῦ προέδρου ἐν τῇ προηγουμένῃ γενικῇ συνεδρίᾳ καὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων, καὶ ἐπικυρωθεὶς δημοσιεύεται ἔν τε τῷ περιοδικῷ καὶ ἐν ἰδίῳ φυλλαδίῳ ὡς ὁ ἰσχύων τοῦ συλλόγου νόμος.

"**Αρθρ. 119.**—Πᾶσα ἀπόφασις τοῦ συλλόγου, ἀντικειμένη τῷ κανονισμῷ τῷδε, εἶναι ἄκυρος.

Ἡ Ἀναθεωρητικὴ Ἐπιτροπή

Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ. Θ. ΣΑΛΤΕΛΗΣ. Χρ. ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΥ. Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ.

Σ. ΒΡΑΧΑΜΗΣ. Σ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΓΛΟΥΣ. Χρ. ΒΑΣΙΛΑΔΗΣ.

Ὑπεβλήθη καὶ συνεζητήθη ἐν ταῖς ΑΣΝΑ', ΑΣΝΓ', ΑΣΝΔ' καὶ ΑΣΝΕ' ἐκτάκτοις γενικαῖς συνεδρίαις τοῦ συλλόγου καὶ ἐν συνόλῳ ἐπεψηφίσθη ἐν τῇ τελευταίᾳ τούτων.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 5 Ἰουλίου 1896.

Ὁ πρόεδρος
ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

Ὁ γεν. γραμματεύς
Π. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΟΥ ΛΕ' ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ ΑΠΟ ΜΑΪΟΥ 1895 ΜΕΧΡΙ ΜΑΪΟΥ 1896

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΙΔ'

τῇ 29 Μαΐου 1895.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων καὶ ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας, μετὰ παρατήρησιν τοῦ κ. *Ἀν. Χρηστίδου*, προέδρου, ὅπως εἰς τὰ κατὰ τὴν τοῦ ὑπομνήματος αὐτοῦ περὶ τῆς τροποποιήσεως τοῦ προγράμματος τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* συζήτησιν παρ' αὐτοῦ λεχθέντα προστεθῶσι καὶ τά: *ἂν συγχρόνως ἡ ἐπιτροπὴ ὀλιγώτερον ἐγωϊστικῶς ἐξήταζε τὸ ὑπόμνημα, ὅτι δὲν συμμερίζεται τὰς γνώμας αὐτῆς καὶ ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ αὐτὸ θέμα πρὸς συζήτησιν*, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς ἀλληλογραφίας καὶ ἀγγέλλει δωρεὰς βιβλίων, ἐκφράζονται δὲ εὐχαριστίαι τοῖς δωρηταῖς.

Ἡ **ἀλληλογραφία** ἔχει ὧδε:

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Ν. Φαρδὺ* ἐκ Σαμοθράκης, ἄνευ ἡμερομηνίας, αἰτουμένου τὰ εἰδικὰ προγράμματα τοῦ τε *Βουτσιναίου Ἀγῶνος* καὶ τοῦ *Ζωγραφείου Διαγωνίσματος*.

Τοῦ αἰδεσιμωτάτου πατρὸς *Curtis* ἀπὸ 26 Μαΐου ἐντεῦθεν, ἀγγέλλοντος δωρεὰν αὐτοῦ τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Συλλόγου πονήματος δημοσιευθέντος ἐν Ἀγγλίᾳ *περὶ ἀρχαίων ἑλληνικῶν ἀγγείων*.

Τῆς *Ἀρχαιολογικῆς Ἐπιτροπῆς* ἀπὸ 26 Μαΐου, δηλούσης τὴν ἐκλογὴν ἐπὶ τῷ ἀρχομένῳ συλλογικῷ ἔτει προέδρου μὲν τοῦ αἰδεσ. *Curtis*, γραμματέως δὲ τοῦ κ. *Κ. Περδικίδου*, καὶ ἐξαιτουμένης ὅπως ὁ καθηγητὴς κ. *Δ. Γ. Μοστρᾶτος*, ἐκλεγεὶς ὑπὸ τοῦ Συλλόγου κατὰ σύστασιν αὐτῆς, προστεθῇ εἰς τὰ ἤδη ὑπάρχοντα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.

Τῆς *Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς*, ἀγγελλούσης τὴν ἐκλογὴν ἐπὶ τῷ ἀρχομένῳ ἔτει προέδρου μὲν τοῦ κ. *Μ. Ἰ. Κεφάλα*, γραμματέως δὲ τοῦ κ. *Π. Πετρακίδου*.

Τῆς *Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς* ἀπὸ 28 Μαΐου, ἀγγελλούσης τὴν ἐκλογὴν ἐπὶ τῷ νέῳ συλλογικῷ ἔτει προέδρου μὲν τοῦ κ. *Μ. Γεδεών*, γραμματέως δὲ τοῦ κ. *Χ. Πανταζίδου*, γνωστοποιούσης δὲ ὅτι προπαρεσκευάσθησαν πρὸς ἔκδοσιν τὰ τῶν τόμων ΚΓ', ΚΔ' καὶ ΚΕ' *ἀρχαιολογικὰ παραρτήματα, ἡ ὕλη τοῦ Β' τόμου τοῦ Ζωγραφείου Ἀγῶνος κατὰ τεύχη* καὶ ὁ ΚΣ' τόμος, καὶ παρακαλούσης τὸ προεδρεῖον ὅπως ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τοῦ κ. *Ἀθ. Π. Κεραμέως* τὴν χάριν τῆς *Μαυροκορδατείου Βιβλιοθήκης* συλλεγεῖσαν ὕλην, πρὸς ἔκδοσιν αὐτῆς.

Τοῦ κ. *Λιμαράκη* ἀπὸ 29 Μαΐου, προσκαλοῦντος τὸν Σύλλογον ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐν τῷ Πέραν *Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν* εἰς τὸ ἐναρκτήριον μάθημα τῆς ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἱδρυθείσης *Σχολῆς τῶν Νοσοκόμων*, γενησόμενον τῇ 31 Μαΐου τὴν 3 μ. μ. ὥραν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἰατρείου τῆς Ἀδελφότητος.

Τῆς ἐν Φερίκιοϊ *Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος*, προσκαλούσης τὸν Σύλλογον εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς κϐ' ἀμφιετηρίδος αὐτῆς.

Τοῦ κ. *Χρ. Χατζηχρήστου*, αἰτουμένου τὴν μεγάλην αἴθουσαν πρὸς τέλεσιν τῶν ἐξετάσεων καὶ τῆς ἐπιδόσεως τῶν πτυχίων τοῖς τελειοφοίτοις τοῦ φερωνύμου αὐτοῦ *Ἑλληνογαλλικοῦ Λυκείου*.

Εἶτα γίνεται παμψηφεὶ δεκτὴ ἡ αἴτησις τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιτροπῆς ὅπως ὁ κ. *Δ. Γ. Μοστρᾶτος* ἀποτελέσῃ μέλος αὐτῆς. Ὡς πρὸς δὲ τὴν αἴτησιν τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς

ἵνα ζητηθῇ παρὰ τοῦ κ. *Κεραμέως* ἡ παρ' αὐτῷ ὕλη τῆς *Μαυρογορδατείου Βιβλιοθήκης*, ὁ κ. πρόεδρος ὑπισχνεῖται ὅτι θὰ προβῇ εἰς τὰς δεούσας παραστάσεις, ἐὰν ἐντὸς ὀλίγου, κατὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, δὲν λάβῃ προσωπικὴν συνέντευξιν μετ' αὐτοῦ· προστίθησιν ὁμοίως ὅτι κατὰ τὸ ἐνὸν θέλουσιν ἱκανοποιηθῇ αἱ αἰτήσεις τῶν διαφόρων ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων πρὸς ἀποστολὴν ἀντιπροσώπων κατὰ τὰς δημοσίας αὐτῶν ἐξετάσεις. Τέλος γίνεται παρυψηφεὶ δεκτὴ ἡ αἴτησις τοῦ γυμνασιάρχου κ. *Χρ. Χατζηχρήστου* περὶ παραχωρήσεως τῆς μεγάλης αἰθούσης τοῦ Συλλόγου χάριν τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων τοῦ *Ἑλληνογαλλικοῦ Λυκείου* αὐτοῦ, ὡς καὶ τῆς τελετῆς τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἀπολυτηρίων κατὰ τὴν 11ην καὶ 18ην τρέχοντος.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. πρόεδρος, ἀφοῦ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ προεδρείου πρὸς τὸν τέως πρόεδρον κ. *Δ. Μαλιάδην* καὶ τοὺς λοιποὺς συνεργάτας αὐτοῦ κοσμήτορας διὰ τὰς ἐκθύμους ὑπηρεσίας, ἃς παρέσχον τῷ Συλλόγῳ, προτείνει τὴν διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσίευσιν τῆς λογοδοσίας τοῦ τέως προέδρου. Ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης, τοῦ κ. *Ἀλ. Εὐσταθιανοῦ* παρατηρήσαντος ὅτι ἡ προεδρικὴ ἔκθεσις, ἂτε περιέχουσα ἀνακριβείας καὶ μὴ ἐκθέτουσα τὰ πράγματα ψυχραίμως καὶ ἀμερολήπτως, ἰδίᾳ δὲ τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀντιπροσώπευσιν τοῦ Συλλόγου ἐν τῷ ἐν Βουδαπέστῃ *περὶ ὑγιεινῆς* συνεδρίῳ, καλὸν εἶναι ν' ἀναγνωσθῇ ἐν τῷ Συλλόγῳ καὶ διορθωθῇ ἐν πολλοῖς ἀφισταμένοις τῆς ἀληθείας, ἐγείρεται μακρὰ συζήτησις, λαβόντων ἐναλλὰξ καὶ ἐπανειλημμένως τὸν λόγον, πλὴν τοῦ προμνημονευθέντος, καὶ τῶν κ. κ. *Ἐμμ. Δάμσα*, *Ὀδ. Ἀνδρεάδου*, *Στ. Βραχάμη*, *Π. Νικολοπούλου*. Τέλος ὁ κ. *Φ. Τάγης* φρονεῖ περιττὸν νὰ εἰσέλθῃ ὁ Σύλλογος εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προεδρικοῦ λόγου κατ' οὐσίαν, ὡς ἀνεπιδέκτου τοιαύτης συζητήσεως, νομίζει δὲ ὅτι δύναται ὁ κ. *Βραχάμης* ν' ἀναβάλῃ εἰς ἄλλην συνεδρίασιν τὴν πρότασιν αὐτοῦ περὶ τοῦ τρόπου τῆς διευκρινήσεως τοῦ ζητήματος τῆς ἐν τῷ ἐν Βουδαπέστῃ συνεδρίῳ ἀντιπροσωπείας καὶ τῆς ἱκανοποιήσεως αὐτοῦ. Τῆς προτάσεως τοῦ κ. *Τάγη* ὑποστηριχθείσης καὶ ὑπὸ τοῦ κ. *Ζ. Φιλίδου*, δεκτῆς δὲ γενομένης καὶ ὑπὸ τοῦ κ. *Βραχάμη*, περατοῦται ἡ συζήτησις, γίνεται δεκτὴ ἡ δημοσίευσις τῆς προεδρικῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. *Δ. Μαλιάδου*, ὡς καὶ ἡ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἀναγνώσματος τοῦ νέου προέδρου κ. *Ἀν. Χρηστίδου*.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Ἠλίας Δασσαρήτης ἀνακοινοῦται **τοπογραφικὰ καὶ ἱστορικὰ τῆς πόλεως Κορυτσᾶς**, μετὰ τὸ πέρας δ' αὐτῶν, μὴ ὑπαρχούσης παρατηρήσεώς τινος, ὁ κ. πρόεδρος, εὐχαριστήσας τῷ ἀγορεύσαντι, διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΙΕ'

τῇ 5 Ἰουνίου 1895.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἠγουμένης συνεδρίας, ὁ κ. πρόεδρος παρατηρεῖ ὅτι οὐδὲν σχετικὸν εἶχε λεχθῇ ἐν τῇ ἠγουμένῃ συνεδρίᾳ ὡς πρὸς τὴν δημοσίευσιν τῆς κατὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν ἀναγνωσθείσης ἐπιστημονικῆς πραγματείας αὐτοῦ διὰ τῶν ἐγχωρίων ἐφημερίδων. Παρατηρησάντων δὲ τῶν κ. κ. *Παπαγιαννοπούλου* καὶ *Βραχάμη* ὅτι, εἰ καὶ παρελείφθη πραγματικῶς νὰ γείνῃ λόγος περὶ αὐτῆς, ἀλλὰ καλὸν εἶναι καὶ πρέπον νὰ δημοσιευθῇ καὶ αὕτη, φρονεῖ ὁ κ. πρόεδρος ὅτι πρέπει νὰ δημοσιευθῇ, ὡς εἴθισται, ἡ πραγματεία τοῦ νέου προέδρου πρῶτον διὰ τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Συλλόγου. Μετὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας, ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν, ἀναγινώσκεται περίληψις τῆς **ἀλληλογραφίας**, ἐχούσης ὧδε:

Ἐπιστολὴ τῆς Α. Σ. τοῦ μητροπολίτου *Ἀμασείας Ἀνθίμου*, παρακαλοῦντος τὸν Σύλλογον ὅπως ἐφοδιάσῃ διὰ τοῦ *Παιδαγωγικοῦ Ἐγκολπίου* τὰ ἐν Ἀμισῷ σχολεῖα, ὡς καὶ τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ ἐκπαιδευτήρια, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 22 Ἀπριλίου.

Τοῦ κ. *Θεοδώρου Μεγίδου* ἐκ Φυτιάνων ἀπὸ 20 Μαΐου, παρακαλοῦντος ὅπως τὸ ἀπονεμηθὲν αὐτῷ δεκάλιρον βραβεῖον τοῦ *Ζωγραφείου Διαγωνίσματος* πληρωθῇ τῷ συμπατριώτῃ αὐτοῦ κ. *Γ. Θωΐδῃ*.

Τοῦ κ. *Ἰ. Α. Κουντουριώτη* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 29 Μαΐου, εὐχαριστοῦντος τῷ Συλλόγῳ ἐπὶ τοῖς διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Ἀνδρέου Κουντουριώτη τῇ οἰκογενείᾳ αὐτοῦ συλλυπητηρίοις.

Τῆς κ. *Μαργαρίτας Hirschfeld* ἐκ Κένιγσβεργ, εὐχαριστούσης ὡσαύτως διὰ τὰ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ συζύγου αὐτῆς συλλυπητήρια.

Τῆς *Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς* ἐντεῦθεν ἀπὸ 1 Ἰουνίου, ἀγγελλούσης τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. *Ὀδ. Ἀνδρεάδου* γραμματέως αὐτῆς καὶ ἐπι-

συναπτούσης ἅμα τὴν ἐπὶ τῆς ὑπὸ τῶν κ. κ. *Ἀδελφῶν Δεπάστα* ὑποβληθείσης *Ἐκλογῆς τροπαρίων καὶ ποιημάτων* κρίσιν αὐτῆς.

Τοῦ κ. *Γ. Παχτίκου* ἀπὸ 2 Ἰουνίου, αἰτουμένου τὴν κρίσιν τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ *Ζωγράφειον Διαγώνισμα* βραβευθεισῶν δημωδῶν ἑλληνικῶν μελῳδιῶν αὐτοῦ.

Μετὰ ταῦτα ἀνακοινοῦται *ἡ ἔκθεσις τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς* καὶ *ἡ κρίσις* ἐπὶ τῆς *Ἐκλογῆς ἐκκλησιαστικῶν τροπαρίων καὶ ποιημάτων ὑπὸ τῶν Ἀδελφῶν Δεπάστα*. Εἶτα ὁ κ. πρόεδρος, ἀναγγείλας ὅτι ἡ Α. Θ. Π. ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ ἑόρτασεν ἐσχάτως τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τῆς ἐν τῷ θρόνῳ Ἀλεξανδρείας πατριαρχείας αὐτοῦ, προτείνει τὴν δι' ἀνευφημιῶν ψήφισιν αὐτοῦ ὡς ἐπιτίμου μέλους τοῦ Συλλόγου, ὅπερ καὶ γίνεται.

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ κ. *Γ. Παχτίκου* ὅπως δοθῇ αὐτῷ τὸ σχετικὸν μέρος τῆς κρίσεως τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν *Δημωδῶν αὐτοῦ ᾀσμάτων καὶ μελῳδιῶν*, ὁ κ. *Παπαγιαννόπουλος* παρατηρεῖ ὅτι τὸ προεδρεῖον, ἔχον ἀνὰ χεῖρας τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, δύναται νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὴν ἀμέσως ἢ νὰ δώσῃ ἀντίγραφον τοῦ αἰτουμένου σχετικοῦ μέρους. Ὁ κ. *Φ. Τάγης* λέγει ὅτι ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ δὴ ἡ δημοσίευσις αὐτῆς διὰ τοῦ Περιοδικοῦ τοῦ Συλλόγου θὰ ἔχανε τὴν ἀξίαν αὐτῆς, ἂν ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν συλλογέων ἢ συγγραφέων τῶν βραβευθέντων ἔργων ἐδίδετο τὸ σχετικὸν μέρος, ἐκτὸς ἂν ἐξαιρετικοὶ λόγοι ἠνάγκαζον συγγραφέα τινὰ νὰ προβῇ εἰς τοιαύτην αἴτησιν. Τοῦ κ. Παχτίκου δηλώσαντος ὅτι προέβη εἰς τὴν αἴτησίν του, διότι προτίθεται προσεχῶς νὰ ἐκδώσῃ τὸ ἔργον, ὁ κ. *Πανταζίδης* παρατηρεῖ ὅτι δικαιωματικῶς ὁ κ. *Παχτίκος* ἠδύνατο νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ γραφεῖον καὶ νὰ ζητήσῃ ἀντίγραφον τῆς περὶ τοῦ ἔργου του κρίσεως, ὅθεν ἐπίσημος αἴτησις καὶ ἐπιψήφισις αὐτῆς ἦτο περιττή. Ὑποστηρίζοντος τέλος τοῦ κ. *Δάμσα* τὸ δίκαιον τῆς αἰτήσεως τοῦ κ. *Παχτίκου*, καθότι θὰ ἐβράδυνε πολὺ ἡ ἐκτύπωσις τοῦ Περιοδικοῦ καὶ τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, γίνεται δεκτὴ ἡ αἴτησις τοῦ κ. *Παχτίκου*.

Εἶτα ὑποβάλλεται ὁ **προϋπολογισμὸς τοῦ συλλογικοῦ ἔτους 1895-1896.** Ὁ κ. *Παπαγιαννόπουλος* ζητεῖ πληροφορίας περὶ τοῦ ἀντιτίμου τῶν λαμπτήρων, ἃς καὶ δίδει ὁ κ. *Νικολόπουλος*, ὁ δὲ κ. *Κ. Πρόντζης* ζητεῖ ἐξηγήσεις τινὰς διὰ τὸ κονδύλιον τῶν ἐξόδων τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς· δόντος δὲ τοιαύτας τοῦ κ. προέδρου, ἐπιψηφίζεται. Μετὰ ταῦτα ἐγερθεὶς ὁ κ. *Ἰ. Φάχρης* προσαγορεύει τὸ προεδρεῖον, εὐχαριστεῖ τοῖς ἑταίροις ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ὡς μέλους, ἐκθέτει ἱστορικῶς τὰ κατὰ τὸν Ἰβάν, τὸν ἐκδότην τῶν δωρηθέντων χαρτῶν, ὡς καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀποκτήσεως αὐτῶν παρὰ τοῦ Edison, κατόπιν δὲ ἐκθέτει καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς *Σειρῆνος ἢ Μορμολυκείου*, ὡς ἀπεκάλεσεν αὐτὴν ὁ ἴδιος. Ἐκφράζονται εὐχαριστίαι τῷ κ. *Φάχρῃ* ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς αὐτοῦ καὶ δίδεται ὁ λόγος τῷ κ. *Κλ. Χ. Κοκκολάτῳ* πρὸς ἀνάγνωσιν τῆς **Περὶ Θεοδώρου Ἀφεντούλη**[1] μελέτης αὐτοῦ. Μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς προσθέτει ὁ κ. *Εὐστ. Π. Ἰωάννου* ὀλίγα τινά, ἐξάρας ἰδίᾳ τὸ ἐγκυκλοπαιδικὸν πνεῦμα τοῦ ἀοιδίμου Ἀφεντούλη. Ὁ κ. *Δ. Η. Οἰκονομίδης* συγχαίρει τῷ κ. Κοκκολάτῳ, ὁ δὲ κ. πρόεδρος, εὐχαριστήσας τῷ ἀγορητῇ, διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΙΣ'

τῇ 12 Ἰουνίου 1895.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων καὶ ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἠγουμένης συνεδρίας, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς **ἀλληλογραφίας**, ἐχούσαν ὧδε:

Ἐπιστολὴ τοῦ ἐκ Μακροχωρίου τῶν Καρπενησίων *Ἰωάννου Σιδέρη* ἀπὸ 4 Ἰουνίου, ἀποστέλλοντος ἐπισυνημμένως γλωσσικὴν ὕλην ὑπὸ τὸν τίτλον *Κονολεξία*.

Τῆς *Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς* ἀπὸ 12 Ἰουνίου, παρακαλούσης ὅπως γραφῇ τῇ φιλολογικῇ ἐπιτροπῇ ἵνα ἀποστείλῃ αὐτῇ τὴν ὑπ' αὐτῆς πρὸς δημοσίευσιν ἐγκριθεῖσαν γλωσσικὴν ὕλην τοῦ *Β' τόμου* τοῦ *Ζωγραφείου Ἀγῶνος*.

Τοῦ κ. *Γ. Ζυγαλάκη* ἐκ Χαλκίδος ἀπὸ 7 Ἰουνίου, αἰτουμένου τὸ *πρόγραμμα* τοῦ *Ὁδηγοῦ τῆς πρώτης παιδεύσεως*.

Ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας ὁ κ. πρόεδρος λέγει ὅτι ἡ μὲν γλωσσικὴ ὕλη τοῦ κ. *Σιδέρη* παραπέμπεται τῇ φιλολογικῇ ἐπιτροπῇ, ὅτι τῷ κ. *Ζυγαλάκῃ* ἀποσταλήσεται τὸ αἰτούμενον, ὅτι τέλος ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπὴ παραγγελθήσεται

---

1. *Σημ. Συντ. Ἐπιτρ.* Ἐδημοσιεύθη ἐν τόμῳ ΚΓ', σελίδι 19 καὶ ἑξ.

νὰ περισυλλέξῃ καὶ ἀποστείλῃ τῇ συντακτικῇ ἐπιτροπῇ τὴν δημοσιευθησομένην ὕλην.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. *Ἰω. Πρόκος*, δικηγόρος, ἐκλέγεται τακτικὸν μέλος τοῦ Συλλόγου.

Εἶτα ὁ κ. πρόεδρος παρατηρεῖ ἀνακρίβειάν τινα τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκτάκτου συνεδρίας τῆς 6 Μαΐου 1894[1], καθ' ἣν, ἐρωτηθεὶς περὶ ζητήματός τινος, εἶπε: *νομίζω*, ἐσημειώθη δὲ ἀνακριβῶς *διαβεβαιῶ*. Ἐκ τούτου λαβόντες ἀφορμὴν διατυποῦσι παράπονα ἐπ' ἀνακριβείαις καὶ παραλείψεσι, γενομέναις ἐν τοῖς ἐσχάτως ἐκδοθεῖσι τεύχεσι τοῦ Περιοδικοῦ καὶ οἱ κ. κ. *Ν. Παρανίκας*, ἰδίᾳ ἐπὶ τοῖς ἑκάστοτε ἀπονεμομένοις αὐτῷ διαφόροις τίτλοις παρὰ τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς· *Μ. Παρανίκας* ἐπὶ παραλείψεσι, γενομέναις ἐν ταῖς πραγματείαις αὐτοῦ, ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ α΄ μέρους τῆς περὶ *Ἀκαθίστου ὕμνου* πραγματείας αὐτοῦ· *Σ. Βραχάμης*, διότι δὲν ἐγένετο μνεία διαλέξεως αὐτοῦ *περὶ σεισμῶν*, ὅτι παρελείφθη ὁλόκληρος ὁ πρόλογος τοῦ εἰσηγητηρίου αὐτοῦ λόγου ὡς πρὸς τὴν κρίσιν τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς περὶ *Φυσικῆς* καὶ *Χημείας* καὶ διὰ λάθη τινὰ κυρίων ἰδίᾳ ὀνομάτων, καὶ *Ἠλ. Δασσαρήτης*, δι' ὀρθογραφικὰ λάθη. Ὁ κ. *Νικολόπουλος*, ἀπαντῶν τῷ κ. *Ν. Παρανίκᾳ*, παρατηρεῖ ὅτι ἡ διατυπωθεῖσα μομφὴ ἐπιβαρύνει κυρίως τὴν ἐπιτροπήν, τὴν ὁρισθεῖσαν πρὸς σύνταξιν τοῦ καταλόγου τῶν μελῶν μετὰ τῆς διευκρινήσεως τῶν τίτλων αὐτῶν, διαμονῶν κ.λ.π. Ὁ κ. *Πανταζίδης*, ἀπαντῶν τῷ κ. *Βραχάμῃ*, θεωρεῖ καὶ αὐτὸν ὑπεύθυνον ὡς πρὸς τὴν παρατήρησίν του, διότι δὲν ἔκαμεν ἐγκαίρως παραστάσεις. Ὁ δὲ κ. πρόεδρος, ἀπαντῶν τῷ κ. *Μ. Παρανίκᾳ*, παρατηρεῖ ὅτι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ α΄ μέρος τῆς περὶ *Ἀκαθίστου ὕμνου* πραγματείας παρέπεσεν ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «*Νεολόγου*», παρακαλεῖ δὲ τὸν κ. *Παρανίκαν*, εἰ δυνατόν, αὐτὸς νὰ ζητήσῃ αὐτὸ παρὰ τοῦ κ. *Σ. Βουτυρᾶ*. Τέλος τοῦ κ. *Ἀθ. Ἰωάννου* παρατηρήσαντος ὅτι τὰ δίκαια ταῦτα παράπονα τῶν μελῶν θὰ ἐπανελαμβάνοντο καὶ προσεχῶς, ἂν ἡ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ μονομερῶς πάλιν προέβαινεν εἰς συντομεύσεις καὶ περικοπὰς τῆς ἐκδοθησομένης ὕλης, καλὸν θὰ ἦτο νὰ ληφθῇ ἐγκαίρως φροντίς τις περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὁ κ. πρόεδρος ὑπομιμνήσκει τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, θεωρεῖ αὐτὸ οὐχὶ ἀπόλυτον, ὑπισχνεῖται δὲ νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου, ἀφ' οὗ μάλιστα, ὡς παρετήρησεν ὁ κ. *Βραχάμης*, ὑπάρχει ἤδη ἀπόφασις τοῦ Συλλόγου, καθ' ἣν ἡ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται αὐτῷ τῷ συγγραφεῖ νὰ παρουσιάζῃ εἴτε τὰ πρὸς διόρθωσιν εἴτε τὰ πρὸς συντόμευσιν ἢ καὶ παράλειψιν μέρη πραγματείας τινός. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. *Ἠλίας Δασσαρήτης* ἀναγινώσκει μελέτην αὐτοῦ **Ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ γραμματικῆς**, μετὰ τὸ πέρας δ' αὐτῆς, εὐχαριστήσας ὁ κ. πρόεδρος τῷ ἀγορεύσαντι, διαλύει τὴν συνεδρίαν.

1. *Σημ. Συντ. Ἐπιτρ.* Ἰδὲ ἐν τόμῳ ΚΕ΄, σελ. 88.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑΣΙΖ΄

τῇ 19 Ἰουνίου 1895.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας καὶ μετὰ παρατήρησιν τοῦ μὲν κ. *Μ. Παρανίκα* περὶ προσθήκης ἀπωλείας καὶ ἑτέρας πραγματείας αὐτοῦ ἐπιγραφομένης *Συμβολαὶ εἰς τὴν Μετρικὴν τῶν Βυζαντινῶν*, τοῦ δὲ κ. *Ἠλ. Δασσαρήτου* πρὸς διόρθωσιν τῆς δι' ὀρθογραφικὰ λάθη παρατηρήσεως αὐτοῦ, γενομένης διὰ πραγματικὰ καὶ λογικὰ λάθη, ἐπικυρωθέντων, ὁ κ. γεν. γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Συλλόγου καὶ ἀγγέλλει τὰς γενομένας δωρεάς.

Ἡ **ἀλληλογραφία** ἔχει ὧδε:

Ἐπιστολὴ τοῦ ἐκ Παραμυθίας ἰατροῦ *Δ. Α. Παναγιωτίδου* ἀπὸ 7 Ἰουνίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ὡς ἀντεπιστέλλοντος μέλους.

Τοῦ κ. *Πέτρου Φιλανθίδου* ἐξ Ἀρτάκης ἀπὸ 12 Ἰουνίου, αἰτουμένου τὴν παροχὴν αὐτῷ δεκαλίτρου βοηθήματος, χάριν τῶν ὑπ' αὐτοῦ, ὑπὸ τῆς συζύγου του καὶ τοῦ μικροῦ υἱοῦ ἀποσταλεισῶν καὶ μήπω βραβευθεισῶν συλλογῶν μελῳδιῶν.

Τῆς *Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος Τηνίων «Εὐαγγελισμοῦ»*, αἰτουμένης τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συλλόγου διὰ τὴν τῇ 25 Ἰουνίου συγκροτηθησομένην *Γενικὴν Συνέλευσιν* τῶν μελῶν αὐτῆς.

Τῆς ἐν Τεργέστῃ *Κοινότητος τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων* ἀπὸ 15/27 Ἰουνίου, ἀγγελλούσης τὴν ἐσώκλειστον ἀποστολὴν ἐπιταγῆς ἐκ δισχιλίων φράγκων, ἰσοτίμου τοῦ ἐκ τοῦ *Οἰκονομείου κληροδοτήματος* ἀπονεμηθέντος τῷ Συλλόγῳ βραβείῳ καὶ διαβεβαιούσης περὶ τῶν φιλικῶν πρὸς τὸν Σύλλογον αἰσθημάτων.

Τοῦ κ. *Μανουὴλ Γεδεὼν* ἐντεῦθεν ἀπὸ 19 Ἰουνίου, ἀγγέλλοντος δωρεὰν αὐτοῦ ἐξ βιβλίων μεσαιωνικῶν ποιημάτων.

Τῆς *Ἑταιρίας τῶν Μεσαιωνικῶν Ἐρευνῶν* ἀπὸ 19 Ἰουνίου, εὐχαριστούσης ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῶν τόμων Κ΄—ΚΣ΄ τοῦ Περιοδικοῦ τοῦ Συλλόγου καὶ παρακαλούσης ὅπως ἐπιτραπῇ ἡ ἐν τῷ Περιοδικῷ δημοσίευσις ἀνακοινώσεών τινων τῶν τακτικῶν αὐτῆς μελῶν.

Ἡ τοῦ κ. Φιλανθίδου αἴτησις περὶ 10λίτρου ἀμοιβῆς δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει, λήξαντος τοῦ *Ζωγραφείου Διαγωνίσματος*.

Ἐκλέγονται τακτικὰ μέλη τοῦ Συλλόγου οἱ κ. κ. *Π. Δοδόπουλος*, δ. ν. καὶ *Κ. Στεφανίδης*, διδάσκαλος ἐν γαλλικαῖς σχολαῖς.

Μετὰ ταῦτα, λόγου γενομένου αὖθις περὶ παραλείψεων, ὁ κ. *Μ. Παρανίκας* παρατηρεῖ ὅτι καὶ ἑτέρου λογίου, τοῦ κ. *Λαμπουσιάδου*, ἀπωλέσθη μία διατριβὴ περὶ βασιλέως τινὸς τῶν Θρᾳκῶν· ὁ κ. πρόεδρος τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς κ. *Μ. Γεδεών*, ἀπαντῶν εἴς τε τὰς προηγουμένας ὁμοίας παρατηρήσεις καὶ εἰς τὰς νέας, παρατηρεῖ ὅτι τοῦ μὲν κ. *Λαμπουσιάδου* ἡ διατριβὴ δὲν εὑρέθη, μὴ ἐπιστραφεῖσα ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ «*Νεολόγου*», τοῦ δὲ κ. *Μ. Παρανίκα* τὸ α΄ μέρος τῆς περὶ *Ἀκαθίστου ὕμνου* πραγματείας δὲν ἐδημοσιεύθη, μὴ ἐπιτραπείσης τῆς δημοσιεύσεως, αἱ δὲ ἐξ Ἀδριανουπόλεως ἐπιγραφαὶ εὑρίσκονται παρὰ τῷ κ. *Ὀδ. Ἀνδρεάδῃ*· ἁπάντων δὲ εἰς τὰς παρατηρήσεις τὰς περὶ ἀνακριβειῶν ἐν τῇ ἀναγραφῇ τῶν ὀνομάτων καὶ τίτλων μελῶν τινων, καταχωρίσει δὲ καὶ τεθνεώτων, ἀποδίδει τὸ σφάλμα εἰς τὴν πρὸς ἐξακρίβωσιν αὐτῶν ὁρισθεῖσαν τριμελῆ ἐπιτροπήν, διαβεβαιοῖ δὲ ὅτι αὐτὸς ἀνέλαβε τὴν φροντίδα περὶ ἐξακριβώσεως τοῦ ποσοῦ τῶν τεθνεώτων μελῶν· ἀποκρούει τὴν ἐν ταῖς ἀγωνοδίκοις κρίσεσι μεταβολήν, τὴν δὲ παράλειψιν τοῦ προλόγου τοῦ εἰσηγητηρίου τοῦ κ. *Βραχάμη* ἀποδίδει εἰς παρατηρηθείσας ἐν αὐτῷ ἐλλείψεις. Ὁμοίως θεωρεῖ τὴν συντακτικὴν ἐπιτροπὴν ἀπηλλαγμένην πάσης εὐθύνης καὶ παραπόνου διὰ τὴν ἐκ μέρους αὐτῆς περικοπὴν καὶ συναρμολόγησιν ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν οἱ οἰκεῖοι συγγραφεῖς θὰ ἦσαν ἀπόντες, τῆς περικοπῆς καὶ συμπληρώσεως πραγματειῶν, ὧν οἱ συγγραφεῖς παρεπιδημοῦσι, παραπερπομένων εἰς αὐτοὺς τούτους.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. *Π. Δ. Νικολόπουλος* ἀναγινώσκει πραγματείαν αὐτοῦ **Περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς τοῦ Δικαίου ἐπιστήμης ἐν Ῥώμῃ πρὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ**, μετὰ τὸ πέρας δ' αὐτῆς ὁ κ. *Γ. Παχτίκος* παρατηρεῖ ὅτι τὸ ἔθος τοῦ νὰ ψάλλωνται οἱ νόμοι ἀποδίδοται εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς Ῥωμαίους, ὁ δὲ κ. *Νικολόπουλος* ἀπαντῶν λέγει ὅτι ἐξήτασε τὸ ζήτημα ἁπλῶς πῶς ἐγίνετο ἐν Ῥώμῃ, ἀσχέτως πρὸς τὸ μέρος, ὅθεν ἐλήφθη, τὸ ἔθος τοῦτο. Εἴς τινας δὲ παρατηρήσεις τοῦ κ. *Γεδεὼν* ὅτι περί τινα σημεῖα περιπλέον ἔπρεπεν ὁ κ. ἀγορητὴς νὰ ἐνδιατρίψῃ, παρετήρησεν ὁ κ. *Ἐμμ. Λάμπρος* ὅτι τὰ ζητήματα ἐξητάσθησαν ἀποκλειστικῶς ὑπὸ νομικὴν ἔποψιν, οὐχὶ δὲ εὐρέως ὑπὸ μεσαιωνολογικήν. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. πρόεδρος, εὐχαριστήσας τῷ ἀγορεύσαντι, διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑΣΙΗ΄

τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1895.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων καὶ ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς κατὰ τὸ διάστημα τῶν θερινῶν διακοπῶν ἀλληλογραφίας τοῦ Συλλόγου, ἀγγέλλει δὲ καὶ τὰς γενομένας δωρεὰς βιβλίων.

Ἡ **ἀλληλογραφία** ἔχει ὧδε:

Τῆς *Ἐφορείας τῶν σχολῶν Νικοπόλεως* ἀπὸ 15 Ἰουνίου, ἀγγελλούσης τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν τῶν ἐνιαυσίων ἐξετάσεων τοῦ παρθεναγωγείου καὶ ἐξαιτουμένης τὴν τελεσφόρον ἐνέργειαν τοῦ Συλλόγου ἐπὶ τῷ ἐπιόντι σχολικῷ ἔτει.

Τῆς τῶν *Ἐκπαιδευτηρίων Αἴνου* ἀπὸ 17 Ἰουνίου, αἰτουμένων τὴν σειρὰν τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*.

Τῆς *Α. Θ. Π. τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Σωφρονίου* ἀπὸ 22 Ἰουνίου, ἀποδεχομένου εὐγνωμόνως τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ὡς ἐπιτίμου μέλους τοῦ Συλλόγου.

Τοῦ ἰατροῦ κ. *Δ. Α. Παναγιωτίδου* ἐκ Παραμυθίας ἀπὸ 24 Ἰουνίου, αἰτουμένου τὸν ΚΕ΄ τόμον τοῦ *Περιοδικοῦ* καὶ τὸν Ε΄ τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* καὶ διορθοῦντος σπουδαίαν χρονολογικὴν ἀνακρίβειαν ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλείσῃ *Περὶ Φωτικῆς* μελέτῃ.

Τοῦ κ. *Διομήδους Α. Κυριακοῦ*, πρυτάνεως τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἀπὸ 11 Αὐγούστου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τοῖς ὑπὸ τοῦ Συλ-

λόγου γενομένοις ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ του συγχαρητηρίοις καὶ ὑποσχομένου ὅτι πᾶν τὸ ἐπ' αὐτῷ θέλει πράξει ὅπως τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἔλθῃ ἀρωγὸν τῷ Συλλόγῳ.

Τῶν *Ἐφόρων τῆς Ζαππείου Σχολῆς Φιλιατῶν* ἀπὸ 24 Ἰουνίου, αἰτουμένων τὴν παροχὴν τῶν ἐκδοθέντων τόμων τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*.

Τῆς *Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς* ἀπὸ 24 Ἰουνίου, δηλούσης ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἀποστείλῃ τὴν πρὸς δημοσίευσιν αἰτουμένην γλωσσικὴν ὕλην μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ ἀπουσιάζοντος γραμματέως αὐτῆς.

Τῆς *Α. Σ. τοῦ ἁγίου Ἀμασείας Ἀνθίμου* ἀπὸ 26 Ἰουνίου, ἀποστέλλοντος *περιγραφὴν ἀρχαίου ἀγάλματος*, εὑρεθέντος περὶ τὴν Σινώπην.

Τῆς *Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς* ἀπὸ 26 Ἰουνίου, παρακαλούσης τὴν δημοσίευσιν περὶ παρατάσεως τοῦ *Καραπανείου ἀγῶνος* πρὸς σύνταξιν *Φυσικῆς*.

Τῆς *Ἐφορείας τῶν ἐν Νεαπόλει τῆς Καππαδοκίας ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων*, αἰτουμένης τὸν ἄρτι ἐκδοθέντα τόμον τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*.

Τῆς *Α. Π. τοῦ ἁγίου Κολωνείας* ἀπὸ 2 Ἰουλίου, συνιστώσης τὴν διευθύντριαν *Κοτροπούλου* ὡς ἄριστα ἐκπληρώσασαν τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῇ ἐντολὴν τῆς διευθύνσεως τοῦ *Εὐανθιείου Παρθεναγωγείου*, συνυπογραφούσης καὶ τῆς Ἐφορείας.

Τοῦ κ. *Ν. Παγανᾶ* ἐντεῦθεν ἀπὸ 5 Ἰουλίου, αἰτουμένου ὅπως ὁ Σύλλογος ἀφιερώσῃ μικρὸν τοῦ χρόνου αὐτοῦ, πρὸς ἀκρόασιν ἐλλείψεων ἐν τῇ δημῳδεῖ καὶ τῇ ἐκκλησιαστικῇ μελῳδίᾳ ὡς καὶ ἐν τῇ θεωρίᾳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

Τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει *Μακεδονικῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος* ἀπὸ 8 Ἰουλίου, αἰτουμένης ὑπὲρ τοῦ ὑπ' αὐτῆς συντηρουμένου Ἑλληνικοῦ ἐν *Τσοτυλίῳ* γυμνασίου τοὺς μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντας τόμους τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*.

Τῆς *Ἐφορείας τοῦ ἐν Νικοπόλει Παρθεναγωγείου* ἀπὸ 7 Ἰουλίου, δηλούσης ὅτι, ἐρεισμένη ἐπὶ τῆς συνδρομῆς τοῦ Συλλόγου, ἀνενέωσε τὸ μετὰ τῆς κ. *Κοτροπούλου* συμβόλαιον ἐπὶ δύο νέα ἔτη παραδεξαμένη ταύτην διευθύντριαν ἐπὶ μισθῷ τριάκοντα πέντε λιρῶν, ὧν τὰς εἴκοσι θέλει καταβάλει ὁ Σύλλογος.

Τῆς ἐν *Ξυλοπόρτῃ Ἀδελφότητος* «*Ἐννέα Μουσῶν*» ἀπὸ 10 Ἰουλίου, εὐχαριστούσης ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τοῦ ΚΔ' καὶ ΚΕ' τόμου τοῦ Περιοδικοῦ του Συλλόγου.

Τῆς *Ἐφορείας τῶν Σχολῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Φιλιππουπόλεως*, αἰτουμένης ὅπως συστηθῇ αὐτῇ διευθυντὴς τῶν δημοτικῶν σχολῶν, ἀπὸ 12 Ἰουλίου.

Τῆς τοῦ κ. *Δ. Β. Πετρίδου* ἀπὸ 18 Ἰουλίου, παρακαλοῦντος ὅπως συστηθῇ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ὡς διευθυντὴς τῶν *δημοτικῶν σχολῶν Φιλιππουπόλεως* καὶ ἀναγράφοντος τοὺς τίτλους αὐτοῦ.

Τοῦ κ. *Ἐπαμεινώνδα Ι. Σταματιάδου* ἐκ Σάμου ἀπὸ 14 Ἰουλίου, ἀποστέλλοντος τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαν *Ἐπετηρίδα τῆς Ἡγεμονίας Σάμου* τοῦ 1894.

Τῆς *Πρυτανείας τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου* ἀπὸ 14 Ἰουλίου, αἰτουμένης τακτικὸν λ/σμὸν τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1887—1888 καὶ ἐφεξῆς ἀποσταλέντων εἰς τὸν Σύλλογον λόγῳ συνδρομῆς χρημάτων.

Τῆς κ. *Σοφίας Ὀδ. Νεγρεπόντη* ἐκ Παρισίων ἀπὸ 19 Ἰουλίου, ἀποστελλούσης πολυτελὲς *πανομοιότυπον* ἐκδοθέντος *χειρογράφου τοῦ Δημοσθένους*.

Τῆς ἐν Στοκχόλμῃ *Ἀκαδημείας τῆς ἱστορίας καὶ ἀρχαιολογίας*, αἰτουμένης τὰς δημοσιεύσεις τοῦ Συλλόγου, ἀπὸ 20 Ἰουλίου.

Τῆς *Α. Ἐ. τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μουσείου Χαμδῆ βέη* ἀπὸ 21 Ἰουνίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τριῶν τόμων τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ.

Τοῦ κ. *Μιχ. Ν. Καλαβροῦ* ἀπὸ 24 Ἰουλίου, αἰτουμένου τὸ κατὰ τὸν διαγωνισμὸν τοῦ 1894 ἀπονεμηθὲν αὐτῷ βραβεῖον.

Τοῦ κ. *Ν. Φαρδὺ* ἐκ Σαμοθρᾴκης ἀπὸ 28 Ἰουλίου, παρακαλοῦντος νὰ ἀποσταλῇ αὐτῷ τὸ ἀπονεμηθὲν αὐτῷ δεκάλιρον βραβεῖον.

Τοῦ *Προέδρου τῆς Ἐφορείας τῶν ἐν Φιλιππουπόλει δημοτικῶν σχολῶν* ἀπὸ 1ης Αὐγούστου, ἀναφερομένου εἰς προτέραν ἐπιστολήν, ἧς ἐπισυνάπτει ἀντίγραφον.

Τοῦ κ. *Ἐπαμ. Σταματιάδου* ἐκ Σάμου ἀπὸ 4 Αὐγούστου, εὐγνωμονοῦντος ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τοῦ ΚΔ' καὶ ΚΕ' τόμου τοῦ Περιοδικοῦ.

Τῆς *Ἐφορείας τῶν σχολῶν Δεμιρδασίου* ἀπὸ 9 Αὐγούστου, αἰτουμένης τὴν ἀποστολὴν ἀναγκαίων ἐκπαιδευτικῶν βιβλίων.

Τῆς *Α. Π. τοῦ ἁγ. Τραπεζοῦντος* ἀπὸ 9 Αὐγούστου, αἰτουμένου τὴν σύστασιν διευθυντοῦ τῶν Σχολῶν Κερασοῦντος.

Τοῦ κ. *Ἐλευθερίου Παπανανιάδου* ἐξ Ἀμισοῦ ἀπὸ 13 Αὐγούστου, αἰτουμένου ἀντίγραφον περικοπῆς τῆς ἐκθέσεως τοῦ 1895 τῆς ἀγωνοδίκου ἐπιτροπῆς τῶν *Ζώντων Μνημείων*, ὅσον ἀφορᾷ τὴν πραγματείαν αὐτοῦ.

Τῶν *Ἐκπαιδευτικῶν Καταστημάτων Αἴνου* ἀπὸ 16 Αὐγούστου, εὐχαριστούντων ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῶν πέντε τόμων τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*.

Τῶν ἐν Ἀθήναις *Ἀδελφῶν Περρῇ* ἀπὸ 19 Αὐγούστου, ἀποστελλόντων δέκα πέντε τυπογραφικὰ φύλλα τοῦ ἔργου τοῦ κ. Βέκλαϊν καὶ αἰτουμένων τὴν ἀποστολὴν ἑτέρων δύο χιλιάδων δραχμῶν, ἐξαντληθείσης τῆς προκαταβολῆς.

Τοῦ κ. *Π. Α. Οἰκονόμου* ἐκ Κερκύρας ἀπὸ 24 Αὐγούστου, αἰτουμένου τοὺς ἐλλείποντας αὐτῷ τόμους Κ' καὶ ΚΕ'.

Τοῦ ἀρχιμανδρίτου *Γερμανοῦ Ἀποστολάτου*, ἐπιτρόπου τοῦ Παναγίου Τάφου, αἰτουμένου διὰ τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ ἐν Φαναρίῳ Ἁγιοταφικοῦ Μετοχίου τοὺς ἐκδοθέντας τόμους τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*.

Τοῦ ἁγίου *Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν* κ. *Λεοντίου* ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου, αἰτουμένου τοὺς τόμους τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* καὶ διδακτικὰ βιβλία διὰ τὰς σχολὰς Παραμυθίας.

Τῆς *Ἐφορείας τῶν σχολῶν Φωτηρᾶ* ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου, αἰτουμένης τὸν χάρτην τῶν *Ἀνατολικῶν χωρῶν*.

Τῆς *Ἐφορείας τῶν σχολῶν Κυδωνιῶν* ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου, εὐχαριστούσης ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῶν τόμων τοῦ *Περιοδικοῦ* καὶ τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*.

Τῆς ἐν Ξυλοπόρτῃ Ἀδελφότητος *Ἐννέα Μουσῶν* ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου, προσκαλούσης τὸν Σύλλογον εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς νεοδμήτου ἐνοριακῆς σχολῆς Ξυλοπόρτης.

Τοῦ κ. *Γεωργίου Κωνσταντινίδου* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου, παρακαλοῦντος νὰ ἀποσταλῶσιν αὐτῷ οἱ ΚΓ'—ΚΕ' τόμοι τοῦ *Περιοδικοῦ*.

Τοῦ *ἐφόρου τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης* ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ εἰς τὴν Βιβλιοθήκην ἀποστολῇ τῶν ΚΓ'—ΚΕ' τόμων.

Τοῦ κ. *Πέτρου Γ. Φιλανθίδου* ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου, αἰτουμένου αὖθις ὅπως βραβευθῶσιν αἱ συλλογαὶ μελῳδιῶν, ἃς ἀπέστειλε πέρυσιν εἰς τὸ *Ζωγράφειον Διαγώνισμα*.

Τῆς *Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς* ἀπὸ 4 Ὀκτωβρίου, ἥτις

α') Ἀποδέχεται τὰ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ κ. *Schanz* γραφόμενα περὶ ἐκδόσεως τοῦ Α' τόμου τοῦ *Πλάτωνος*, ἐν ᾗ θὰ περιέχηται ὁ *Εὐθύφρων*, ἡ *Ἀπολογία* καὶ ὁ *Κρίτων* καὶ παρακαλεῖ τὸ προεδρεῖον ἵνα ἀγγείλῃ τοῦτο τῷ κ. *Schanz*, ἀγγέλλει ἅμα ὅτι ἡ ἔκδοσις γενήσεται ἐν Ἀθήναις. Δέχεται δὲ τὸν ὑπὸ τοῦ κ. *Schanz* ὑποδεικνυόμενον κ. *Ζωμαρίδην* πρὸς μετάφρασιν τοῦ γερμανικοῦ κειμένου εἰς τὴν νεωτέραν ἑλληνικήν.

β') Οὐδὲν ἀντιλέγει τοῖς ὑπὸ τοῦ κ. *Γ. Βερναρδάκη* γραφομένοις περὶ ἐκδόσεως τῶν *Ἠθικῶν* τοῦ *Πλουτάρχου*, ἀφ' οὗ ἡ ἔκδοσις αὕτη καὶ ἐν τῇ *Ζωγραφείῳ Βιβλιοθήκῃ* συμπεριλαμβάνεται.

γ') Ἀποδέχεται καὶ ἐπιδοκιμάζει τὴν ἰδέαν τοῦ μεγαθύμου εὐεργέτου κ. *Χρηστάκη ἐφένδη Ζωγράφου* περὶ χρησιμοποιήσεως τοῦ ὑπ' αὐτοῦ χορηγουμένου ἑκατονταλίρου βραβείου διὰ τὴν γλωσσικὴν ὕλην ἓν μὲν ἔτος διὰ τὴν *ἐκτύπωσιν* ταύτης καὶ ἓν ἔτος διὰ τὸ *διαγώνισμα*· ἵνα δ' ἄρξηται ἡ ἐκτύπωσις ἀπὸ τοῦ παρόντος συλλογικοῦ ἔτους, ἡ ἐπιτροπὴ ὥρισε δύο τῶν μελῶν αὐτῆς τὸν κ. *Δ. Οἰκονομίδην* καὶ τὸν κ. *Π. Πετρακίδην* ὅπως ἀνεύρωσι τὴν ὑπὸ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ ὑπουργείου ἐπικεκυρωμένην, προπαρασκευάσωσι δὲ καὶ ἑτέραν, ἂν ἡ πρώτη θεωρηθῇ ἀνεπαρκής.

δ') Φρονεῖ ὅτι τὸ γραφεῖον τοῦ Συλλόγου δύναται νὰ πέμψῃ τῷ κ. *Παπανανιάδῃ* εἰς Ἀμισὸν ἀπόσπασμα τῆς κρίσεως περὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ πεμφθείσης γλωσσικῆς ὕλης.

Τοῦ κ. *Π. Α. Οἰκονόμου* ἐκ Κερκύρας ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῶν πέντε τελευταίων τόμων τοῦ Περιοδικοῦ.

Τῶν κ. κ. *Ἀδελφῶν Περρῇ* ἀπὸ 6 Ὀκτωβρίου, ἀγγελλόντων τὴν ἀποστολὴν 9 τυπογραφικῶν φύλλων τοῦ *Αἰσχύλου* τοῦ κ. Βέκλαϊν, δι' ὧν συμπληροῦνται 24 φύλλα τοῦ ἔργου τούτου καὶ εὐχαριστούντων ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῶν δισχιλίων δραχμῶν.

Τοῦ κ. *Ἰ. Γρίβα* ἀπὸ 10 Ὀκτωβρίου ἐντεῦθεν, παραιτουμένου ἀπὸ τοῦ Συλλόγου.

Τοῦ κ. *Δ. Βικέλα* ἀπὸ 10 Ὀκτωβρίου ἐκ Παρισίων, πέμποντος τὸ ἀντίτιμον πενταετοῦς αὐτοῦ συνδρομῆς καὶ εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῶν τόμων τοῦ Περιοδικοῦ.

Τοῦ κ. *Homole*, διευθυντοῦ τῆς Γαλλικῆς σχολῆς Ἀθηνῶν ἀπὸ Δεκεμβρίου, δηλοῦντος ὅτι ἔγραψεν εἰς τὸ γαλλικὸν ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἵνα λάβῃ τὴν ἄδειαν τοῦ ἀνταλλάξαι τὴν σειρὰν τῶν δημοσιεύσεων τῆς Σχολῆς πρὸς τὰς τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου.

Τῆς *Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος Κια-*

νῶν ἀπὸ 20 Ἰουλίου, 26 Αὐγούστου καὶ 2 Ὀκτωβρίου, παρακαλούσης ὅπως γραφῇ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ περὶ ἀνανεώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 8044 ληξιπροθέσμου ὁμολογίας αὐτῆς.

Τῆς *Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος* ἀπὸ 9/21 Σεπτεμβρίου, ἀπαντώσης εἰς πρόσκλησιν τοῦ Συλλόγου περὶ ἀνανεώσεως τῆς ὡς ἄνω ὁμολογίας, ἀπὸ 13/25 Σεπτεμβρίου, ἀγγελλούσης τὴν πληρωμὴν δισχιλίων δραχμῶν τοῖς *Ἀδελφοῖς Περρῇ*, ὧν ἐπισυνάπτεται ἀπόδειξις παραλαβῆς καὶ ἀπὸ 19/31 Αὐγούστου, δ' ἧς ἐσώκλειστος ἐστάλη λ/σμὸς κεκλεισμένος μέχρι 30 Ἰουνίου 1895 τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*, παρουσιάζων ὑπόλοιπον τόκον δρ. 33852, 65.

Τοῦ *Πανεπιστημίου Λειψίας* ἀπὸ 21 ὀκτωβρίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῶν τόμων ΚΓ'—ΚΕ' τοῦ Περιοδικοῦ.

Τοῦ *Πανεπιστημίου Κενιξβέργης* ἀπὸ 22 Ὀκτωβρίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῶν αὐτῶν τόμων καὶ αἰτουμένου τοὺς τόμους ΙΖ'—ΚΒ' τοῦ Περιοδικοῦ.

Τοῦ τῆς Τυβίγγης ἀπὸ 22 Ὀκτωβρίου, ἐκφράζοντος ἕνεκα τοῦ αὐτοῦ λόγου εὐχαριστίας.

Τοῦ τῆς Breslau ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου, ὁμοίως.

Ἀγγελτήριον ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου θανάτου τοῦ Dr Martin Herle ἐκ Breslau.

Εὐχαριστήρια τῶν *οἰκογενειῶν Νικολάου Ζαρίφη, Σισμάνογλου* καὶ *Παστὲρ* διὰ τὰς τοῦ Συλλόγου συμπαθείας ἐπὶ τῇ πληξάσῃ αὐτὰς συμφορᾷ.

Τῆς Α. Ε. τοῦ κ. *Χρηστάκη ἐφένδη Ζωγράφου*, ἔχουσαν ὧδε:

Ἐν Παρισίοις, τῇ 7/19 Ἰουλίου 1895.

Πρὸς τὸν ἐν Κ/πόλει Ἑλλ. Φιλολογικὸν Σύλλογον.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ τῆς 8 τοῦ λήξαντος ἐπιστολήν ὑμῶν, ἐξ ἧς μετ' εὐχαριστήσεως εἶδον ὅτι καὶ πάλιν ἐξελέγητε πρόεδρος τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ συγχαίρω ὑμῖν ἀπὸ καρδίας καὶ εὔχομαι ἵνα καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο αἱ ἐργασίαι τοῦ Συλλόγου στεφθῶσιν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Ἐν τῇ ἀνὰ χεῖρας ἐπιστολῇ μετὰ μεγίστης ἀπορίας βλέπω ὅτι τὸ προεδρεῖον, ἐπιθυμοῦν νὰ προβῇ εἰς ἔκδοσιν τοῦ Β' τόμου τῶν *Ζώντων Μνημείων* τοῦ *Ζωγραφείου Ἀγῶνος*, σκοπεῖ νὰ θέσῃ χεῖρα ἐπὶ μέρους τῶν περισσευόντων τόκων τοῦ κληροδοτήματος τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης ποιητῶν καὶ συγγραφέων*. Δὲν εὑρίσκω λέξεις, ἢ μᾶλλον ἀδυνατῶ πῶς νὰ χαρακτηρίσω τὴν πρόθεσιν ταύτην τοῦ προεδρείου ἐπὶ κληροδοτήματος, τοῦ ὁποίου οἱ ὅροι εἰσὶν ἀπαραβίαστοι καὶ ἀπαλλοτρίωτοι. Οὐδεὶς δὲ ἔχει τὸ δικαίωμα, οὐδ' ἐπιτρέπεται νὰ σκεφθῇ κἂν, πρὸς οἱανδήποτε τῶν ὅρων αὐτοῦ μεταβολὴν ἢ μεταποίησιν. Τὸ τοιοῦτον μάλιστα μὲ κάμνει νὰ σκέπτωμαι πολὺ περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν τοιούτων ἢ καὶ ἄλλων καταθέσεων, διότι, ὡς γνωρίζετε, πᾶς καταθέτης ἐννοεῖ νὰ μὴ μεταβάλλωνται, μηδὲ κατὰ κεραίαν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, αἱ διαθέσεις καὶ διατάξεις αὐτοῦ. Ταύτας δὲ ὅλα τὰ σωματεῖα μετ' εὐλαβείας σέβονται καὶ θεωροῦσιν ἱεράς. Ἀπαγορεύω, κατὰ συνέπειαν, πᾶσαν τοιαύτην, ἔστω καὶ κατὰ διάνοιαν, διάθεσιν πρὸς μεταποίησιν ἢ μεταστροφὴν τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν οἱ τόκοι ὡρίσθησαν. Ἀπορῶ μάλιστα μανθάνων διὰ πρώτην φορὰν ὅτι τὸ κατ' ἔτος περίσσευμα τῶν τόκων, ὅπερ νῦν ὑπερέβη, ὡς λέγετε, τὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας φράγκων, δὲν προστίθεται κατ' ἔτος, κατὰ ῥητὸν ὅρον τῶν διατάξεων, εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτοῦ, ἀλλὰ μένει ἄτοκον, σπουδαίως ζημιουμένου οὕτως ἑκάστοτε τοῦ [κληροδοτήματος. Ἡ *Ζωγράφειος Βιβλιοθήκη* ὑπέστη τὴν πρώτην ζημίαν, τοῦ Συλλόγου μὴ ζητήσαντος παρὰ τῆς Τραπέζης ἵνα τὰ κατατεθέντα διατελῶσι κατατεθειμένα εἰς φράγκα χρυσᾶ καὶ ὄχι εἰς δραχμάς.

Εἶναι ὅλως ἀπογοητευτικὸν νὰ ἐξακολουθῇ νὰ ὑφίσταται ἑκάστοτε νέας ζημίας ἐκ τῆς μὴ καταθέσεως τῶν περισσευόντων καὶ συνενώσεως αὐτῶν μετὰ τοῦ κεφαλαίου, ὥστε κατ' ἔτος αὐξάνον τοῦτο, νὰ παρέχῃ ἐν τῷ μέλλοντι περισσότερον ποσὸν τόκου ἐτησίως.

Τί δὲ νὰ εἴπω περὶ τῆς ὀλιγωρίας τῶν τὴν *Ζωγράφειον Βιβλιοθήκην* ἐκδιδόντων; Ὁ Σύλλογος οὐδέποτε μοὶ ἔγραψε τί γίνεται, τὸ δὲ χείριστον, οὐδὲ ἔστειλεν, οὔτε στέλλει, ὡς ἦτο φυσικόν, ἓν ἀντίτυπον, ἑκάστης ἐκδόσεως ἐμοὶ τῷ ἱδρυτῇ, ὅστις μανθάνω τὰ τῆς ἐκδόσεως ἐκ τῶν ἐφημερίδων. Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν τώρα νὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ μοὶ στείλητε ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων τόμων, νὰ μοὶ στείλητε δὲ καὶ ἀντίγραφον τοῦ μέχρι σήμερον λ/σμοῦ τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*.

Ἀναλογιζόμενος ἐν τούτοις ὅτι ἡ ἔκδοσις τῶν *Ζώντων Μνημείων*, ὧν οἱ συλλογεῖς κατ' ἔτος βραβεύονται, εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, πολλῆς δὲ τῆς ὠφελείας πρόξενος γενήσεται τῇ τε ἑλληνικῇ φιλολογίᾳ καὶ τοῖς γράμμασιν ἐν γένει, οὐδὲ εἶναι ἠθικῶς ὠφέλιμον τῷ Συλλόγῳ νὰ κρατῇ τὰ μνημεῖα ταῦτα κεκλεισμένα ἐν τοῖς γραφείοις αὐτοῦ, ἐξακολουθῶν μόνον νὰ βραβεύῃ ταῦτα κατ' ἔτος, χωρὶς νὰ τὰ ἐκδίδῃ, ἀπεφάσισα ἵνα τὸ ἐτησίως χορηγούμενον ὑμῖν ἑκατοντάλιρον βραβεῖον ἀπονέμηται ὡς βραβεῖον ἐν τῷ μέλλοντι τοῖς ἀριστεύουσι συλλογεῦσι κατὰ πᾶσαν διετίαν, χρησιμεύῃ δὲ κατὰ τὸ ἄλλο ἔτος εἰς ἔκδοσιν ἑνὸς τόμου τῶν *Ζώντων Μνημείων*. Τὴν σκέψιν μου ταύτην ὑποβάλλω σήμερον τῷ Συλλόγῳ καὶ παρακαλῶ αὐτὸν ἵνα ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ὁρίσῃ τὰ τοῦ διαγωνίσματος τῶν *Ζώντων Μνημείων* κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, ἤτοι ἓν μὲν ἔτος θὰ χρησιμοποιῇ τὰς ἑκατὸν λίρας τοῦ διαγωνίσματος πρὸς δαπάνην τῆς ἐκδόσεως τῶν *Ζώντων Μνημείων*, ἅπερ εὑρίσκονται ἐν τοῖς ἀρχείοις, ἐν δὲ ἔτος θὰ μεταχειρίζηται πρὸς βράβευσιν τῶν ἀρίστων συλλογῶν τῶν *Ζώντων Μνημείων*, τῆς ἐπὶ τοῦ διαγωνίσματος τούτου ἐπιτροπῆς δημοσίᾳ ἐκθετούσης καὶ τὰ περὶ τῶν ἐκδιδομένων *Μνημείων*.

Ἐπὶ τούτοις διατελῶ μετ' ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως

Χ. Ζωγράφος.

Ὁ κ. πρόεδρος ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ Συλλόγου τὴν ῥητὴν ἐπιθυμίαν τοῦ κ. *Χρηστάκη ἐφένδη Ζωγράφου* ὅπως αἱ διὰ τὸν *Ζωγράφειον Ἀγῶνα* χορηγούμεναι 100 λίραι διατίθωνται εἰς τὸ ἑξῆς ἐπὶ ἓν μὲν ἔτος εἰς ἐκτύπωσιν τῆς συλλεγείσης ἤδη γλωσσικῆς ὕλης, ἐπὶ ἓν δὲ ἔτος εἰς βράβευσιν τῶν συλλογέων, ἐπιθυμίαν παραδεκτὴν γενομένην καὶ ὑπὸ τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς ἐν ἰδίᾳ αὐτῆς συνεδρίᾳ. Ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης τοῦ κ. προέδρου ὁ κ. *Ἀνδρεάδης* ζητεῖ πληροφορίας, ἂν ὁ χορηγὸς αὐθορμήτως ἢ προκληθεὶς προέβη εἰς τοιαύτην ἀπόφασιν, προτείνει δὲ τὴν διατήρησιν τοῦ καθεστῶτος διὰ τῆς ἑξῆς τροποποιήσεως: ἤτοι τὸ μὲν ἥμισυ τῆς 100λίρου χορηγίας νὰ διατίθηται πρὸς βράβευσιν τῶν μᾶλλον ἀξίων λόγου συλλογῶν, 5 τὸν ἀριθμόν, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ πρὸς ἐκτύπωσιν γλωσσικῆς ὕλης, ὑποθέτων ὅτι ἡ τοιαύτη τροποποίησις δὲν θὰ ἀπήρεσκε καὶ εἰς τὸν χορηγόν, ἀφ' ἑτέρου δὲ δὲν θὰ ἐπήρχετο ἀνωμαλία καὶ βλάβη εἰς τὸ διαγώνισμα. Ὁ κ. πρόεδρος ἐξηγεῖ πῶς ὁ κ. Ζωγράφος ἔδωκε τοιαύτην λύσιν εἰς παράκλησιν περὶ χορηγήσεως ποσοῦ μικροῦ ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τοῦ *Β' τόμου* τῶν *Ζώντων Μνημείων τοῦ Ζωγραφείου Ἀγῶνος*, γενομένην μὲν αὐτῷ καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ προεδρίαν καὶ ὑπὸ τοῦ προκατόχου αὐτοῦ ἐν δυσὶν ἐπιστολαῖς, μὴ τυχοῦσαν ὅμως ἀπαντήσεως, ὅθεν δειχθεῖσαν καὶ ἐν τῇ ἀγγελτηρίῳ τῆς νέας αὐτοῦ προεδρίας. Ὁ κ. *Δάμσας* ἐρωτᾷ ἂν ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπὴ ἐξήτασε τὸ δυνατὸν τῆς βραβεύσεως 5 μόνον συλλογέων. Μετὰ τὴν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. *Πετρακίδου*, ὁ κ. *Φ. Τάγης* δὲν θεωρεῖ πρακτικὴν τὴν προταθεῖσαν τροποποίησιν ἐπὶ τῷ ὅτι ἡ ὕλη σὺν τῷ χρόνῳ θὰ πληθύνηται, ἐπιπροστιθεμένων καὶ ἄλλων ἑκάστοτε· ὡς μέλος δὲ τοῦ Συλλόγου, φρονεῖ ὅτι τὸ χρῆμα ὁ Σύλλογος διαθέτει καὶ πρέπει νὰ διαθέτῃ οὐχὶ ἀποκλειστικῶς δεσμευόμενος ἐκ τῶν διαθέσεων τοῦ χορηγοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὰ συμφέροντα αὐτοῦ. Ὁ κ. *Νικολόπουλος*, ἀποκρούων ἐπίσης τὴν ἰδέαν τοῦ κ. *Ἀνδρεάδου*, κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς ἀποράσεως τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς, διότι δι' αὐτῆς ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ δεικνύῃ ὁ Σύλλογος ἔργα βραβευθέντα, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ ἐπόμενον ἔτος τὴν ἔκδοσιν αὐτῶν καὶ οὕτω δὲν θὰ σήπηται ἐν τοῖς ἐρμαρίοις περιωρισμένη ὕλη πολύτιμος, ἀφ' οὗ ὁ μὲν δωρητὴς ἀποκρούει πᾶσαν ἄλλην θυσίαν, δυσχερὴς δὲ ἡ θέσις τοῦ Συλλόγου οἰκονομικῶς· ἄλλως τε πολὺ πιθανόν, λέγει, διὰ τῆς μὴ παραδοχῆς τῆς λύσεως ταύτης ἢ καὶ τροποποιήσεως αὐτῆς νὰ ψυχρανθῇ ὁ δωρητής. Ὁ κ. *Ἀποστόλογλου* συμφωνεῖ πρὸς τὸν κ. *Ἀνδρεάδην* ὡς πρὸς τὴν διανομὴν τοῦ ποσοῦ εἰς βράβευσιν καὶ ἔκδοσιν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἐργασία. Ὁ δὲ κ. *Δασσαρήτης* θεωρεῖ μὲν δικαιοτάτην τὴν πρότασιν τοῦ κ. *Νικολοπούλου* περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν μνημείων τῶν γλωσσικῶν, ὡς ἀποτελούντων τὴν ψυχολογίαν τῆς γλώσσης, ἀλλὰ προτείνει νὰ ἐκδίδωνται αὐτὰ κατὰ πᾶν ἔτος· ἀφ' οὗ δὲ τὸ ζήτημα χρηματικόν, εἰς τοὺς βραβευσίμους συλλογεῖς ἀντὶ νὰ δίδωται ἡ ἀνάλογος χρηματικὴ δωρεά, νὰ δίδωνται δωρεὰν καὶ διὰ συμβολαίου ἀντίτυπα τοῦ ἔργου των, ἅπερ δύνανται αὐτοὶ νὰ διαθέτωσι κατὰ βούλησιν. Ὁ κ. πρόεδρος κρίνει τὴν πρότασιν ταύτην ἔξω τῶν ὅρων τοῦ διαγωνίσματος. Ὁ κ. *Φάχρης* θεωρεῖ καλὸν νὰ ἀφίνωνται εἰς τοιαῦτα ζητήματα ἐλεύθεροι οἱ δωρηταὶ καὶ ἀνενόχλητοι· ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπὴ ἐσκέφθη καὶ ἐνέκρινε τὴν γενομένην λύσιν, ὅθεν νὰ ἀφίνωνται εἰς αὐτὴν αἱ ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων κρίσεις καὶ ἀποράσεις. Τελευταῖος ὁ κ. *Ἀνδρεάδης* θεωρεῖ ἀπίθανον τὴν πρόκλησιν δυσαρεσκείας τοῦ δωρητοῦ ἐπὶ τῇ προτεινομένῃ τροποποιήσει· τὸ συμφέρον, λέγει, τοῦ Συλλόγου ἀπαιτεῖ ὅπως βραβεύηται κατ' ἔτος ὕλη γλωσσικὴ 5 συλλογέων διὰ 50 λιρῶν, τῶν ἄλλων 50 διατιθεμένων πρὸς ἔκδοσιν. Ὁ κ. πρόεδρος ὑπομιμνήσκει ὅτι ἡ ἐπιθυμία τοῦ δωρητοῦ εἶναι ῥητή, παρὰ ταύτην δὲ παριστάνει καὶ τὴν εὐπρεπῆ ἐκτύπωσιν τῆς ὕλης δυσκατόρθωτον διὰ τῆς γλισχρότητος καὶ ἀνεπαρκείας τοῦ ποσοῦ διὰ τῆς προτεινομένης διανομῆς· ἄλλως, λέγει, κατὰ τὰς πληροφορίας αὐτοῦ, ὀλονὲν ἐξαντλοῦνται τὰ γλωσσικὰ μνημεῖα, διότι πολλὰ τοιαῦτα ἐδημοσιεύθησαν καὶ περὶ τὰ τέλη τῆς ἐξαντλήσεως εὑρισκόμεθα καὶ δὲν δυ-

νάμεθα κατὰ διετίαν νὰ βραβεύωμεν τοιαῦτα ἔργα. Ἐπὶ τούτοις ὑποβάλλει εἰς τὸν Σύλλογον τὴν γενικὴν πρότασιν: *ἐὰν παραδέχηται τὸ μέτρον τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ νὰ ἐκδίδωται ἡ γλωσσικὴ ὕλη κατὰ πᾶν δεύτερον ἔτος, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ τρέχοντος συλλογικοῦ ἔτους.* Ἡ πρότασις δι' ἀνατάσεως γίνεται δεκτὴ κατὰ πλειονοψηφίαν.

Τέλος τοῦ μὲν κ. *Νικολοπούλου* δόντος ἐξηγήσεις τῷ κ. *Ἀνδρεάδῃ* περὶ τοῦ ἐκ μέρους τῆς Πρυτανείας τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ζητηθέντος λογαριασμοῦ τῆς ἀπὸ τοῦ 1887 σταλείσης ἐπιχορηγήσεως, ἐπὶ δὲ τῆς προτάσεως τοῦ κ. *Δασσαρήτου* περὶ ἀνταλλαγῆς τοῦ Περιοδικοῦ τοῦ Συλλόγου μετά τινων εὐρωπαϊκῶν περιοδικῶν, τοῦ δὲ κ. προέδρου εἰπόντος ὅτι θὰ γείνῃ σκέψις περὶ τούτου, προτείνεται ψηφοφορία περὶ ἐκλογῆς βιβλιοφύλακος ἀντὶ τοῦ ἀποχωρήσαντος κ. *Μυστακίδου*, γυμνασιάρχου Θεσσαλονίκης. Γενομένης δὲ τοιαύτης, ἀναδείκνυται βιβλιοφύλαξ ὁ κ. *Δ. Η. Οἰκονομίδης*, καθηγητής, διὰ ψήφων 15 κατὰ 6, μεθ' ὃ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΙΘ'

τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1895.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων καὶ ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς ἀλληλογραφίας, ἀγγέλλει δὲ δωρεὰς βιβλίων.

Ἡ **ἀλληλογραφία** ἔχει ὧδε:

Τοῦ κ. *Ν. Φαρδὺ* ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου ἐκ Σαμοθράκης, ἐρωτῶντος ἐὰν ὁ Δ' ὅρος τοῦ *Προγράμματος τῶν Ζώντων Μνημείων* ἐφαρμόζηται εἰς δύο ἢ πλείονας συλλογὰς τοῦ αὐτοῦ μὲν εἴδους, οὐχὶ δὲ καὶ τῆς αὐτῆς ὕλης.

Τοῦ κ. *Ζαχαροπούλου* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῶν τριῶν τελευταίων τόμων τοῦ περιοδικοῦ.

Τῆς *Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος* ἀπὸ 21/2 Νοεμβρίου, ἀποστελλούσης τὴν ὑπ' ἀριθ. 17014 ὁμολογίαν ἐπ' ὀνόματι τῆς *Ἀδελφότητος τῶν Κιανῶν*, τὴν ἐπ' ὀνόματι τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* ὑπ' ἀριθ. 17016 ἐκ 20000 καὶ λ/σμὸν τοῦ *Καλλιαδείου κληροδοτήματος*.

Τῆς ἐν *Ξυλοπόρτῃ ἀδελφότητος* «*Ἐννέα Μουσῶν*» ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου, ἀγγελλούσης τὴν ἵδρυσιν Παρθεναγωγείου.

Τοῦ *Πανεπιστημίου Γοτίγγης* ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῶν τριῶν τόμων τοῦ *Περιοδικοῦ*.

Τοῦ *Πανεπιστημίου Ἐρλάγγης*, ὁμοίως καὶ ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου.

Τοῦ κ. *A. Thumb* ἀπὸ 4 Νοεμβρίου, ἀγγέλλοντος ὅτι τὸ ἐπίτιμον μέλος *Schmuids* εἶναι καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Φρειβούργης καὶ παρατηροῦντος ὅτι τὸ ὄνομα αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἐλλείπει ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν μελῶν.

Τοῦ κ. *Μ. Γεδεὼν* ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου ἐντεῦθεν, ἀγγέλλοντος ἀποστολὴν συλλογῆς *Θηβαϊκῶν ἀγγείων ἀρχαίων* καὶ 5—6 *σφονδύλων* ἐξ Ἰσαρλὴκ τοῦ Τρωϊκοῦ πεδίου.

Τοῦ *αὐτοῦ* ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου ἐντεῦθεν, δηλοῦντος τὴν ἀποστολὴν πέντε χειρογράφων αὐτοῦ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Συλλόγου.

Τῆς Α. Π. *Γάνου καὶ Χώρας* ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου, διαζωγραφοῦντος τὴν οἰκτρὰν τῶν παιδευτηρίων κατάστασιν καὶ ἐξαιτουμένου τὴν ἀποστολὴν *γραφικῆς ὕλης*, συλλογὴν *Ἀλφαβηταρίων* καὶ *Γεωγραφικῶν Πινάκων* καὶ παντὸς ὅ,τι δύναται νὰ ἀνακουφίσῃ τὴν δυστυχίαν τῶν τὰ πάνταστερουμένων παίδων.

Τοῦ κ. *Σ. Χ. Ἀποστόλογλου* ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου, ἀγγέλλοντος δωρεὰν αὐτοῦ εἰς τὴν βιβλιοθήκην ἐκ δύο φύλλων *παπύρου*, περιεχόντων *βυζαντινὰ γράμματα*· τὴν ἐξακρίβωσιν δὲ τῆς φιλολογικῆς ἢ ἀρχαιολογικῆς αὐτῶν ἀξίας ἀνατίθησι τοῖς εἰδικῶς περὶ τὰ τοιαῦτα καταγινομένοις.

Ὁ κ. πρόεδρος παρατηρεῖ ὅτι ἡ μὲν ἐπιστολὴ τοῦ κ. Φαρδὺ παραπέμπεται τῇ φιλολογικῇ ἐπιτροπῇ· αἱ δὲ αἰτήσεις τῶν διαφόρων σχολῶν ληφθήσονται ὑπ' ὄψιν, ἐὰν ἔλθωσιν ἀντίτυπα χαρτῶν Ζαφειροπούλου· δίδωσι δὲ τὸν λόγον τῷ κ. *Μιχ. Σ. Κέπετζη*, ἀνακοινώσαντι μελέτην αὐτοῦ **Περὶ τῆς Ἀκαδημείας τοῦ διεθνοῦς δικαίου.** Μετὰ τὸ πέρας ταύτης ὁ κ. *Ἀποστόλογλους* ἐρωτᾷ τὸν ἀγορεύσαντα ἐὰν ζητήματά τινα, οἷα τὰ *περὶ ἐκδόσεως τῶν πολιτικῶν ἐγκληματιῶν*, *τὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων ἐν ξένῳ κράτει*, *ὅπου δὲν ὑφίσταται ἡ ἑτεροδικία* κ.τ.λ., ἐμελετήθησαν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημείας. Ὁ κ. *Κέπετζης*, θεωρῶν τὸ θέμα ὡς ἐκτὸς τῆς ἀνακοινώσεως αὐτοῦ, ὑπισχνεῖται νὰ δώσῃ διασαφήσεις περὶ τοιούτων ζητημάτων παντὶ τῷ βουλομένῳ ἐκτὸς τοῦ Συλλόγου. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. πρόεδρος, εὐχαριστήσας τῷ κ. *Κέπετζῃ*, διαλύει τὴν συνεδρίασιν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΚ'

τῇ 6 Νοεμβρίου 1895.

Προεδρεύοντος **Φ. ΤΑΓΗ**, ἀντιπροέδρου.

Ἀναγνωσθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας καὶ ἐπικυρωθέντων, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς ἀλληλογραφίας, ἀγγέλλει δὲ δωρεὰς βιβλίων.

Ἡ **ἀλληλογραφία** ἔχει ὧδε:

Ἐπιστολὴ τῆς Α. Π. *τοῦ ἁγίου Παραμυθίας*, δηλοῦντος ὅτι ὥρισε πληρεξούσιον τῆς παραλαβῆς χαρτῶν καὶ σωμάτων τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*, προωρισμένων διὰ τὴν σχολὴν Φιλιατῶν, ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου.

Τῆς *Ἑταιρείας πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν ἐν Γαλλίᾳ* ἀπὸ 9 Νοεμβρίου, εὐχαριστούσης ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῶν τελευταίων τόμων τοῦ Περιοδικοῦ.

Τοῦ κ. *Σ. Ι. Βουτυρᾶ* ἀπὸ 6/18 Νοεμβρίου ἐντεῦθεν, διαβιβάζοντος *Φυσικήν*, ὑπὸ τὸ ῥητὸν «*Δός μοι πᾶ στῶ καὶ τὰν γᾶν κινήσω*» καὶ ἐπιστολὴν τοῦ συγγραφέως.

Μετὰ παρατήρησιν τοῦ κ. προεδρεύοντος ὅτι τὸ ἀποσταλὲν χειρόγραφον **Φυσικῆς** ὑπὸ τὸν τίτλον «*Δός μοι πᾶ στῶ καὶ τὰν γᾶν κινήσω*» παραπέμπεται τῇ ἐκπαιδευτικῇ ἐπιτροπῇ, ἐκλέγονται μέλη τοῦ Συλλόγου ἐπίτιμον μὲν ὁ κ. *Otto Bendorf*, αὐλικὸς σύμβουλος, καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Βιέννης, τακτικὰ δὲ οἱ κ. κ. *Κ. Ἠλιάδης*, καθηγητὴς τῆς ἐν *Ἱερουσαλὴμ Σχολῆς τοῦ Σταυροῦ*, *Λουΐζος Ἡλιού*, καθηγητὴς ἐν τῷ *Ροβερτείῳ*, *D. Schrader*, καθηγητὴς ἐν τῇ ἐνταῦθα *Γερμανικῇ Σχολῇ* καὶ *D. Calinka*, ἀντιπρόσωπος τῆς ἐν Βιέννῃ Ἀκαδημείας. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. *Μ. Παρανίκας* ἀνακοινοῦται πραγματείαν αὐτοῦ **Περὶ Μετρικῆς τῶν Βυζαντινῶν, καὶ ἰδίᾳ τῶν ὑμνογράφων τῆς Ἐκκλησίας.**

Μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς ὁ κ. *Δασσαρήτης* παρατηρεῖ: α') γενομένης τῆς συγκρίσεως τοῦ δακτυλικοῦ τετραμέτρου καταληκτικοῦ πρὸς τὴν νεοελληνικὴν ποίησιν, ἔδει γενέσθαι τοιαύτῃ καὶ πρὸς τὰ ἄλλα εἴδη· καὶ β') ὅτι ἔπρεπε νὰ γείνῃ ἀνάλυσις ἰδίως τῆς κατὰ τόνον καταμετρήσεως, διότι ὁ τόνος ἐφυλάχθη ἐν τῇ μελῳδίᾳ τῆς ὑμνογραφίας, ὁ δὲ χρόνος ἦτο μόνον διὰ τὴν ἀρχαΐζουσαν ποίησιν. Ὁ κ. *Μ. Παρανίκας* ἀπαντῶν ὑπομιμνήσκει ὅτι ἀνέφερε καὶ τριμέτρων παραδείγματα ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ παλαιὰ τοιαῦτα, ὡς καὶ τὰ δημῶδη ἄσματα, ὅτι ἔθιξε καὶ τὸ ζήτημα τῆς κατὰ τόνον μετρήσεως ἢ ἀπαριθμήσεως. Ὁ κ. *Παχτίκος* ἐρωτᾷ τὸν κ. *Παρανίκαν* ἂν οἱ Βυζαντινοὶ μετεχειρίζοντο τὴν ποσότητα καὶ τὸν τόνον τῶν συλλαβῶν τῶν ἀρχαίων διὰ λόγον τινὰ οὐσιώδη ἢ ἁπλῶς ὡς ῥυθμικὸν παίγνιον. Ὁ κ. *Παρανίκας* ἀποδίδει τοῦτο εἰς σέβας καὶ ἀγάπην τῶν μελῳδῶν τῶν Βυζαντινῶν πρὸς τὴν ἀρχαίαν διάταξιν. Τοῦτ' αὐτὸ παραδέχεται καὶ ὁ κ. *Δ. Οἰκονομίδης*· μεθ' ὃ ὁ κ. ἀντιπρόεδρος, εὐχαριστήσας τῷ κ. *Παρανίκᾳ*, διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΚΑ'

τῇ 13 Νοεμβρίου 1895.

Προεδρεύοντος τοῦ **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων καὶ ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς **ἀλληλογραφίας**, ἔχουσαν ὧδε:

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Ν. Λεβίδου*, ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου, ἐξαιτουμένου τὴν ἀποστολὴν τῶν ἐλλειπόντων Περιοδικῶν τοῦ Συλλόγου.

Τοῦ ἐνταῦθα *Ἠπειρωτικοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου* ἀπὸ 9 Νοεμβρίου, ἐξαιτουμένου τὴν ἀρωγὴν τοῦ Συλλόγου ὑπὲρ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων Ἠπείρου διὰ τῆς ἀποστολῆς βιβλίων, οἷον *Ὀθωμανικῶν Ἀλφαβηταρίων* κτλ.

Τοῦ κ. *Μ. Γεδεὼν* ἀπὸ 5 Νοεμβρίου, παραιτουμένου ἀπὸ μέλους τῆς *Ἀρχαιολογικῆς Ἐπιτροπῆς*.

Τοῦ κ. *Γ. Παχτίκου* ἀπὸ 11 Νοεμβρίου, παρακαλοῦντος ὅπως φιλοξενηθῇ ἐν μιᾷ τῶν αἰθουσῶν δι' ἧς τῆς ἑβδομάδος καθ' ὡρισμένας ἡμέρας ὁ ὑπ' αὐτοῦ συγκροτηθησόμενος χορὸς πρὸς διδασκαλίαν ἀρχαίων χορικῶν ἀσμάτων, ὑπισχνούμενος ὅπως αὐτά τε καὶ τὴν τοῦ κ. *Α. Τάγη* μελοποιηθεῖσαν ᾠδὴν πρὸς *Παῦλον Στεφάνοβικ* ψάλῃ τὸ πρῶτον ὁ ῥηθεὶς χορὸς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου.

Ὁ κ. πρόεδρος παρατηρεῖ ὅτι ἐπὶ μὲν τῆς αἰτήσεως τοῦ κ. *Παχτίκου* θὰ σκεφθῇ τὸ προεδρεῖον, εἰς δὲ τὸν *Ἠπειρωτικὸν Σύλλογον* δοθήσονται τὰ αἰτούμενα ἐκ τῶν πολλαπλῶν. Μετὰ ταῦτα ἐκλέγονται τακτικὰ μέλη τοῦ Συλλόγου οἱ κ. κ. *Π. Ἰατρόπουλος*, ἰατρός, *Γ. Πασχαλίδης*, φαρμακοποιός, *Χρ. Ἀνδρου-*

τσος, καθηγητὴς τῆς ἐν Χάλκῃ *Θεολογικῆς Σχολῆς* καὶ *Κ. Ζιώγας*, φιλόλογος. Εἶτα ὑποβάλλεται τὸ *Πρόγραμμα τῶν Δημοσίων Διαλέξεων* κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον τοῦ τρέχοντος συλλογικοῦ ἔτους, ἐφ' οὗ ἐγείρεται ἱκανὴ συζήτησις περὶ τῆς μερικεύσεως τῶν ὑπὸ γενικὸν τίτλον φερομένων θεμάτων, λαβόντων ἐναλλὰξ τὸν λόγον τῶν κ. κ. *Κοκκολάτου*, *Δασσαρήτου*, *Παπαγιαννοπούλου* καὶ *Νικολοπούλου*, ἣν περατοῖ ἡ παρατήρησις τοῦ κ. προέδρου, ὅτι τὸ ἔθιμον τῆς ὑπὸ γενικὸν τίτλον ἀναγραφῆς τῶν θεμάτων ἤρξατο ὀλονὲν ἐκλείπον, βαθμηδὸν δὲ θὰ ληφθῇ φροντὶς περὶ τῆς ἐντελοῦς ἄρσεως αὐτοῦ, εἰ δυνατόν. Ὁ δὲ κ. Φίλιππος Τάγης παρατηρεῖ ὅτι ὁ τίτλος διαλέξεώς τινος «*Ἡ γυναικεία δρᾶσις ἐν τῇ ῥωμαϊκῇ ἱστορίᾳ*», ὡς μηδὲν σημαίνουσα, δύναται νὰ διορθωθῇ καταλλήλως. Μετὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας, τεθὲν τὸ Πρόγραμμα εἰς ψηφοφορίαν, γίνεται παμψηφεὶ δεκτόν.

Λαβὼν δὲ τὸν λόγον ὁ κ. *Μ. Παρανίκας* ἀνακοινοῦται συνέχειαν τῆς **Μετρικῆς τῶν Βυζαντινῶν, καὶ ἰδίᾳ τῶν ὑμνογράφων τῆς Ἐκκλησίας.**

Μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς ἀπαντήσαντος τοῦ κ. *Παρανίκα* εἰς τινας παρατηρήσεις τοῦ μὲν κ. *Δασσαρήτου* ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τῆς λέξεως *μονόμετρον, δίμετρον, τροχαϊκόν, ἰαμβικὸν* ἀντὶ *διποδίας, τροχαϊκῆς, ἰαμβικῆς*, τοῦ δὲ κ. *Παχτίκου* ὡς πρὸς τὸ *κατ' ἐναλλαγὴν μέλος* τῶν τροπαρίων: «*Ἀπόστολοι ἐκ περάτων*» καὶ ὡς πρὸς τὴν ἔλλειψιν τοῦ *πέμπτου σχήματος* ἐν τοῖς *παιωνικοῖς συστήμασι* καὶ τοῦ κ. *Φ. Τάγη* ὡς πρὸς τὴν σύμπτωσιν τοῦ *παιωνικοῦ* μετὰ τοῦ *ἰαμβικοῦ συστήματος* ἐν τῷ κοντακίῳ: «*Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια*», ὁ κ. πρόεδρος εὐχαριστεῖ τῷ ἀγορεύσαντι καὶ διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΚΒ'

τῇ 20 Νοεμβρίου 1895.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας καὶ ἐπικυρωθέντων, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς ἀλληλογραφίας, ἀγγέλλει δὲ καὶ δωρεὰν βιβλίου.

Ἡ **ἀλληλογραφία** ἔχει ὧδε:

Τοῦ κ. *Ἀποστόλου Σ. Ἀρβανιτοπούλου* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 11 Νοεμβρίου, ζητοῦντος πληροφορίας περὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλείσης γλωσσικῆς ὕλης κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον ὑπὸ τὸν τίτλον *Περὶ τῆς προφορᾶς τοῦ σῖγμα καὶ τῶν ἐν Sandhi φαινομένων τῆς Ἀρκαδικῆς διαλέκτου* κτλ.

Τοῦ κ. *Dihigo* ἐξ Ἀβάνης ἀπὸ 13 Νοεμβρίου, αἰτουμένου τοὺς τόμους τοῦ Περιοδικοῦ.

Τῆς *Ἀρχαιολογικῆς Ἐπιτροπῆς* ἀπὸ 16 Νοεμβρίου, προτεινούσης μέλος αὐτῆς τὸν κ. *Γ. Βεγλερῆν*, ἐξαιτουμένης δὲ νὰ ἀγγελθῇ τῇ *Συντακτικῇ Ἐπιτροπῇ* ὅτι δέον νὰ γίνῃ ἡ ἔκδοσις τοῦ *Ἀρχαιολογικοῦ Παραρτήματος* τῶν τόμων ΚΓ' μέχρι καὶ τοῦ προσεχοῦς ἐκδοθησομένου καὶ νὰ συμπεριληφθῇ ἡ πραγματεία τοῦ κ. *Mordtmann*, ἰατροῦ, *Περὶ βυζαντινῶν σφραγίδων*, καὶ εἴ τι ἄλλο ἑτοιμάσῃ ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη.

Τοῦ κ. *Ἐπ. Ι. Σταματιάδου* ἐκ Σάμου ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τοῦ Α' τόμου τοῦ *Ζωγραφείου Ἀγῶνος*.

Τῆς *Δημογεροντίας Κάσου*, αἰτουμένης τὴν σειρὰν τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* ἀπὸ Νοεμβρίου.

Ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας ὁ κ. πρόεδρος, ὑποβάλλει τὴν αἴτησιν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης μέλος αὐτῆς τὸν κ. *Γ. Βεγλερῆν*, εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ Συλλόγου, ὅστις καὶ ἐπιψηφίζεται. Ὁμοίως παρατηρεῖ ὅτι τῇ συντακτικῇ ἐπιτροπῇ γραφήσονται τὰ δέοντα περὶ ἐκδόσεως τῶν Ἀρχαιολογικῶν Παραρτημάτων. Εἶτα ἀγγέλλει μετὰ λύπης τὸν θάνατον τοῦ ἐπιτίμου μέλους τοῦ Συλλόγου Barthélemy St Hilaire. Ἐπὶ δὲ τῆς παρατηρήσεως τοῦ κ. *Μ. Παρανίκα* ὑπισχνεῖται ὅτι ἐξετασθήσεται ἐὰν ὁ ἀποθανὼν ἔχῃ συγγενεῖς. Ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. *Κεραμέως* πρὸς τὸν κ. *Σιδερίδην*, δι' ἧς ἐζήτει τὸν Θ' καὶ ΙΔ' τόμον τοῦ περιοδικοῦ, ὡς καὶ τὸν τόμον τῶν *Μακεδονικῶν*, οἱ κ. κ. *Δάμσας* καὶ *Παπαγιαννόπουλος* θεωροῦσι δυνατὴν καὶ δικαίαν τὴν παραχώρησιν. Ὁμοίως καὶ ὁ κ. *Μαλιάδης*, ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅμως ἂν ὁ κ. *Κεραμεὺς* ἦτο μέλος τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Θ' τόμου. Ἀλλ' ὁ κ. *Ἀνδρεάδης* θεωρεῖ καλὸν νὰ γείνῃ δεκτὴ ἡ αἴτησις τοῦ κ. *Κεραμέως* καὶ ἄνευ τοῦ ὅρου τούτου, ὡς ἐργασθέντος πολὺ ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου.

Εἶτα ἐκλέγονται μέλη τοῦ Συλλόγου ἀντεπιστέλλον μὲν ὁ κ. *Γ. Λαμπάκης*, δ. φ., διευθυντὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικοῦ Χριστιανικοῦ Μουσείου, τακτικὰ δὲ οἱ κ. κ. *Χρ. Βασιλάδης* καὶ *Α. Γαβριηλίδης*, ἰατροί. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. πρόεδρος ἀνακοινοῖ **Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς κρίσεως τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς ὡς πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης ὑπόμνημα** αὐτοῦ, μετὰ δὲ τὸ πέρας τούτων, κατελθὼν τοῦ βήματος, λέγει: «*Ἐπείσθητε, κύριοι, ἐκ τῶν λεχθέντων ὅτι δὲν εἶχον σκοπὸν νὰ ζητήσω τὴν κατάργησιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συλλόγου, ἣν σέβομαι· ἐξήσκησα τὸ δικαίωμα, ὅπερ ἐπεφύλαξα ἐμαυτῷ, καὶ κατ' ἀκολουθίαν οὐδεμία συζήτησις ἐπιτρέπεται· ὅθεν διαλύεται ἡ συνεδρίασις*».

Ἐπιμεινάντων ὅμως τινῶν ἵνα γείνῃ συζήτησις, κατὰ πρότασιν τοῦ κ. *Βαλσαμάκη*, λαμβάνει τὴν ἕδραν τοῦ προέδρου ὁ ἐκ τῶν ἀντιπροέδρων κ. *Ξ. Σιδερίδης*, ὁπότε λαμβάνουσι τὸν λόγον κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς κύριοι:

Μαλιάδης. Ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ὑπομνήματι ἰδεῶν τοῦ κ. προέδρου ἦτο συζήτησις τοῦ Συλλόγου, ὅστις παρέπεμψε τὸ ὑπόμνημα ἐκεῖνο εἰς τὴν φιλολογικὴν ἐπιτροπήν, ἀναγνοῦσαν τὴν κρίσιν αὐτῆς· ὁ κ. *Χρηστίδης* τὴν ἐσπέραν ἐκείνην εἶχε πεισθῇ ὅτι αἱ ἰδέαι αὐτοῦ δὲν ἦσαν ἐφαρμόσιμοι· ἐν πρώτοις ὑπάρχει τὸ ἀγωνοθέτημα· ὁ κ. Χρηστάκης ἐφένδης, μελετήσας καλῶς τὸ ζήτημα, ἔγραψεν εἰς τὸν Σύλλογον ὅτι κατ' ἔτος ἐννοεῖ νὰ δίδῃ 450 λίρας ὅπως ἐκδίδωνται οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς· ἐπὶ δωδεκαετίαν ἀναμένει χωρὶς οὐδεὶς νὰ παρουσιασθῇ· ἀλλὰ μὴ ἀποδυσπετήσας τῆς ἰδέας αὐτοῦ ὁ ἀνήρ, καταθέτει τὸ συναχθὲν ποσὸν (8,000) εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἔκδοσιν τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*· τῶν μνημείων τῆς τελειοτέρας κριτικῆς ἑρμηνείας, ἐπιπροσθέσας ὅτι ἐὰν ἐντὸς ἑκατονταετηρίδος δὲν συμπληρωθῇ ἡ *Ζωγράφειος Βιβλιοθήκη*, ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ καὶ ἄλλα. Ταῦτα ἅπαξ ἀπεδέξατο ὁ Σύλλογος καὶ δὲν δύναται σήμερον ν' ἀθετήσῃ αὐτά· πλάνη δὲ εἶναι τὸ δύσπεπτον τῶν ἐκδιδομένων ἔργων, ἅτε ἑρμηνευομένων καὶ σχολιαζομένων ὑπὸ ἀνδρῶν ἐγνωσμένης ἱκανότητος. Οἱ ἕλληνες συγγραφεῖς, θησαυροὶ ποικίλων γνώσεων, δὲν πρέπει ὑπὸ μίαν καὶ μόνην ἔποψιν νὰ ἐξετάζωνται· πρέπει δὲ νὰ κυκλώμεθα ἐπὶ τῷ ἐθνικῷ ἡμῶν πλούτῳ, νὰ ἐπωφεληθῶμεν δὲ ἐκ τῆς γενναιοδωρίας τοῦ χορηγοῦ. Ὡς πρὸς τὴν γλῶσσαν δὲ παρατηρεῖ ὅτι ἡ νεωτέρα γλῶσσα εἶναι αὐτὴ αὕτη ἡ ἀρχαία, ἐκτὸς παραλλαγῶν τινων· ἂν εἰσέφρησαν ξενισμοί, πρέπει αὐτοὶ ν' ἀποσκορακισθῶσιν· οὐδενὸς λαοῦ ἡ γλῶσσα εἶναι στάσιμος· ἠτὸ ἐπάναγκες νὰ μεταμορφωθῇ, μετεμορφώθη, δὲν ἔπαυσεν ὑπάρχουσα. Ἐν γένει δὲ ἀποκρούει τὰς παρατηρήσεις τοῦ κ. *Χρηστίδου* ὡς ἀστοχησάσας, ἀναφέρων λεπτομερείας τινὰς ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ κ. *Βερναρδάκη*, ἣν, ὡς καὶ τὰς ἄλλας, θεωρεῖ πολύτιμον ἀπόκτημα.

Φ. Τάγης. Τὸ ὑπόμνημα τοῦ κ. *Χρηστίδου* ἐστάλη πρὸ τριετίας καὶ ἐπειδὴ ἀντέκειτο εἰς τὴν πρόθεσιν τοῦ χορηγοῦ καὶ τὴν σύμβασιν, σχεδὸν παρημελήθη· ἐν τούτοις ἡ κατόπιν φιλολογικὴ ἐπιτροπὴ φιλικώτατα ἀνέθηκεν ἐμοὶ τὴν μελέτην τοῦ ὑπομνήματος, οὗ κεντρικὴν ἰδέαν εὗρε τὴν ἑξῆς: ὅτι ὁ λαὸς πρέπει τὴν σήμερον νὰ θεωρῇ βασιλευούσας τὰς φυσικὰς θετικὰς ἐπιστήμας, καὶ δὴ κατεπολεμεῖτο τὸ ὑπάρχον πρόγραμμα, ὡς ἀντιφάσκον πρὸς τὰς ἐκδόσεις· ἡ ἐπιτροπὴ ἐξήλεγξε τὰς ἰδέας μίαν πρὸς μίαν· δὲν ἀπήντησεν ὁ κ. *Χρηστίδης*, εἰ μὴ σήμερον καὶ πρέπει αἱ παρατηρήσεις αὗται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς τότε γενόμεναι καὶ ἁπλῶς ν' ἀναγραφῇ τοῦτο εἰς τὰ πρακτικὰ ἄνευ ἀξιώσεως νὰ δημοσιευθῶσιν ἐν τῷ Περιοδικῷ. Τὸ πρόγραμμα λέγει: οἱ συγγραφεῖς νὰ ἐκδοθῶσι κατὰ σειρὰν καὶ νὰ συντελεσθῶσι σὺν τῷ χρόνῳ. Δὲν ἔπρεπεν ἐκ τῶν ἐκδοθέντων μόνον νὰ κρίνῃ τὸ ὑπόμνημα περὶ ὅλων· εὑρισκόμεθα εἰσέτι ἐν τῷ γίγνεσθαι ὡς πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν· ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν γλῶσσαν, αὕτη εἶναι ἄλλη μορφή, ἄλλη φάσις τῆς ἀρχαίας· ἀπόδειξις ἡ διδασκαλία τῆς ἀρχαίας γραμματικῆς καὶ συντακτικοῦ ἐν τοῖς σχολείοις· ἡ νῦν γραφομένη γλῶσσα στηρίζεται ἐπὶ τῶν αὐτῶν κανόνων· εἶναι δὲ ὀργανισμός, ὁλονὲν ἐπὶ τὰ βελτίω προαγόμενος προσεγγίζων πρὸς τὸ ὕφος τῶν ἀρχαίων. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν διαίρεσιν τῶν συγγραφῶν εἰς μορφωτικὰς καὶ καθαρὰς ἐπιστημονικάς, κατὰ τὸ πλεῖστον ὅλοι οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς πλὴν τῆς ἐπιστημονικῆς ἀξίας ἔχουσιν ἀπανταχοῦ μορφωτικὴν σημασίαν ἐν γένει· οὐχ ἧττον ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπὴ ἐπεδοκίμασε κατ' ἀρχὴν τὴν μεταρρύθμισιν, ἂν ἦτο δυνατὸν ἐλάχιστον ποσὸν νὰ διατεθῇ εἰς ἔκδοσιν καὶ ἀλλοίας ὕλης τῇ ἐγκρίσει τοῦ χορηγοῦ.

Βαλσαμάκης. Παρατηρεῖ ὅτι ὁ κ. *Χρηστίδης* κατὰ παράδοξον λησμοσύνην προέβη εἰς πληθὺν ἀντιφάσεων· αἱ παρατηρήσεις ἀπετέλουν ἀντίθεσιν γνωμῶν καὶ δὲν κατέληξε μὲν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς πρέπει ν' ἀκυρωθῇ, οὐχ ἧττον πολλὰ κατεμέμφθη αὐτῆς, πολλαχοῦ ἐγκατασπείρας τὴν εἰρωνείαν· τοῦτο ἔπρεπε

νὰ τονισθῇ καὶ ὑπὸ τῶν προλαλησάντων· ἅπαξ εἰλημμένη καὶ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἐγκεκριμένη ἀπόφασις ὑπάρχει, καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ θιχθῇ ποσῶς ἡ οὐσία.

Παρίτσης. Συμφωνεῖ μετὰ τοῦ κ. *Βαλσαμάκη*, ἐπὶ πλέον δὲ ἐκθέτει τὴν ἱστορίαν τοῦ ὑπομνήματος καὶ καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ κ. *Χρηστίδης* ἐδικαιοῦτο ἀμέσως ἐν ἑπομένῃ συνεδρίᾳ τοῦ Συλλόγου νὰ κάμῃ τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ ἢ νὰ δώσῃ ἀνθυπόμνημα εἰς τὴν φιλολογικὴν ἐπιτροπήν, προτείνει δὲ αἱ «*παρατηρήσεις*» νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πρὸς ἀνταπάντησιν.

Ἀνδρεάδης. Ἐν ᾧ ὁ κ. *Χρηστίδης* ἐδήλωσε σαφῶς ὅτι ἀπέσυρε τὸ ὑπόμνημα αὐτοῦ, ἐπανέρχεται εἰς τὸ ζήτημα κατὰ παράβασιν ῥητοῦ ἄρθρου τοῦ κανονισμοῦ, καθ' ὃ συζήτησις περὶ ἀνακοινωθείσης πραγματείας ἀναβάλλεται εἰς τὴν ἑπομένην τὸ πολὺ συνεδρίασιν, οὐχὶ δὲ μετὰ τοσούτου χρόνου ἀναβολήν· ἀναγινώσκει περικοπὴν τοῦ *Ζωγραφείου προγράμματος* ὡς πρὸς τὸν προορισμὸν αὐτοῦ, θεωρεῖ τὴν συζήτησιν ἄσκοπον διὰ τὸ ὅτι ὁ Χρηστάκης ἐφένδης μετ' ἀγανακτήσεως ἀπέκρουσε μεταλλαγήν τινα, ἐσχάτως προταθεῖσαν αὐτῷ, καὶ δὴ ἀδύνατον νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς ζήτημα ὁμοίας φύσεως· προκειμένου δὲ περὶ θέματος καθαρῶς ἐπιστημονικοῦ, κατακρίνει τὸ ὕφος τῆς ἐκθέσεως ὡς λίαν πικρὸν καὶ εἰρωνικόν· ὡς πρὸς τὸ ζήτημα δὲ τῆς γλώσσης παρατηρεῖ ὅτι, ἐὰν παραδεχθῶμεν τὴν γνώμην τοῦ κ. *Χρηστίδου*, πρέπει καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς ν' ἀρνηθῶμεν.

Παρανίκας. Δικαιοῖ πληρέστατα τὸν κ. *Χρηστίδην*· τοῦτο θὰ ἔκαμνε, λέγει, πᾶς ὅστις ἔσχε τὸ ἀτύχημα νὰ διδάξῃ τὰς ἐκδόσεις ταύτας, δυσπιστεῖ δὲ ἂν οἱ προλαλήσαντες κατὰ βάθος ἐμελέτησαν αὐτάς· θεωρεῖ αὐτὰς ὑπερφορτωμένας διὰ σωρείας ἑρμηνευτικῶν καὶ κριτικῶν παρατηρήσεων, καὶ δὴ ἀπροσίτους τοῖς μαθηταῖς, ἀχρήστους δὲ τοῖς διδάσκουσι, δυναμένοις καταλληλότερα ἔργα νὰ μεταχειρισθῶσιν.

Μοστρᾶτος. Θεωρεῖ μὲν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου ἀνέκκλητον, ἀφοῦ καὶ αὐτὸς τὴν ἔχει ἐπικεκυρωμένην διὰ τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ, ἄρδην ὅμως, λέγει, ἀντιβαίνομεν πρὸς τὸ πρόγραμμα διὰ τῶν γενομένων ἐκδόσεων, ὡς πάντη ἀχρήστων· ἀδικεῖται, λέγει, ὁ κ. *Χρηστίδης* ὑπὸ τῶν προλαλησάντων, ὡς εἰπὼν τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν νεκράν, τὴν δὲ ὑπὸ τῶν προλαλησάντων *προαγωγὴν* ὀνομασθεῖσαν αὐτὸς ἀποκαλεῖ *ὀπισθοδρόμησιν*· εἰρωνείαν πικρὰν δὲν διαβλέπει ἐν ταῖς παρατηρήσεσι, καταλήγει δὲ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι θὰ ἔλθῃ καιρὸς νὰ ἐκδηλωθῇ εὐγνωμοσύνη τῷ κ. *Χρηστίδῃ*, διότι ἥ τε ἐπιτροπὴ καὶ τὸ πρόγραμμα λελη-θότως συμφωνοῦσι τῇ γνώμῃ τοῦ κ. *Χρηστίδου*.

Δασσαρήτης. Θεωρεῖ ἐπίσης τὰς ἐκδόσεις ἀχρήστους τοῖς μαθηταῖς, ὑπομιμνήσκει δὲ ὅτι ὁ κ. *Χρηστίδης*, ἀποσύρων τὸ ὑπόμνημα αὐτοῦ, εἶχεν ἐπιφυλάξει ἑαυτῷ τὴν τελευταίαν λέξιν, καὶ δὴ δὲν δύναται νὰ κατακριθῇ ὡς νῦν ποιήσας τοῦτο· ὡς πρὸς τὴν γλῶσσαν θεωρεῖ αὐτὴν καὶ αὐτὸς ζῶσαν μὲ ἀλλοιώσεις.

Τάγης. Ἀποκρούει τὴν γνώμην τοῦ κ. *Μ. Παρανίκα*. Ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπή, ὅτε ἀπήντα εἰς τὸ ὑπόμνημα, εἶχε τοιαύτην γνώμην πρὸ ὀφθαλμῶν· αἱ γενόμεναι ἐκδόσεις εἶναι εὐχρη-στόταται τοῖς διδάσκουσιν, ὡς καθαρῶς ἑλλη-νικαί, οὐδόλως ὑπολειπόμεναι, πολλαχῶς δὲ ὑπερτεροῦσαι τῶν ξένων ἐκδόσεων· ἐὰν δὲ νῦν ὡς ἐπιστημονικὰ ἔργα ἐν σμικρῷ κύκλῳ χρη-σιμοποιοῦνται, μετ' οὐ πολὺ ὁ κύκλος οὗτος θὰ εὐρυνθῇ.

Μαλιάδης. Ἀποκρούει ἐπίσης τὴν ὑπό τινων προλαλησάντων ὑποδειχθεῖσαν ἀχρηστίαν τῶν ἐκδόσεων· ἐξαρτᾷ δὲ τὴν ὠφέλειαν ἀπὸ τὴν ἐνθουσιώδη διδασκαλίαν, οὐχὶ δὲ ἀπὸ σχολα-στικὴν ἐξήγησιν λέξεων· παραδέχεται μὲν τὸ δυνατὸν καὶ ἄλλων πρακτικῶν ἐκδόσεων, ἀλλ' ὑποδεικνύει τὸ ἀδύνατον τῆς παραβά-σεως τῆς ῥητῆς ἐπιθυμίας τοῦ χορηγοῦ πρὸς ἔκδοσιν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς ἑρμηνείας καὶ τῆς κριτικῆς.

Φιλίδης. Θεωρεῖ λίαν πρακτικὴν τὴν ἀνακοί-νωσιν τοῦ κ. *Χρηστίδου* ὡς πρὸς τὰς ἐκδόσεις, ἐξ ὧν ἀναμένεται μόρφωσίς τις· τοιαύτη δὲ ὄντως δὲν προσγίνεται, διότι αὗται ὡς πρὸς μὲν τοὺς καθηγητὰς ἄχρηστοι, ὡς πρὸς δὲ τοὺς μαθητὰς δύσχρηστοι· δύναται ἑπομένως ὄντως διὰ τροποποιήσεως τοῦ προγράμματος νὰ ἐπιδιωχθῇ μορφωτικὸν ἀποτέλεσμα· δὲν πρέπει νὰ θεωρήσωμεν τὸ ζήτημα ἅπαξ λυ-θέν, ὅθεν ἀνεπίδεκτον νέας συζητήσεως· ἐὰν ὄντως θὰ ἐπιδιωχθῇ βελτίωσίς τις, πρέπει νὰ ἐργάζωνται ἄνδρες πᾶσαν πρὸς τοῦτο διάθεσιν ἔχοντες, ὡς ὁ κ. *Χρηστίδης*.

Δασσαρήτης. Ἐπίσης παρατηρεῖ ὅτι δὲν πρέ-πει ἀκλόνητος καὶ ἀμετάβλητος νὰ θεωρηθῇ ἡ ἀπαίτησις τοῦ κ. *Ζωγράφου*, φρονεῖ δὲ ὅτι δύναται ὁ Σύλλογος νὰ διαφωτίσῃ τὸν χορη-γὸν καταλλήλως.

Παρανίκας. Ἀπαντῶν ἰδίᾳ εἰς τὸν κ. *Φ. Τάγην*, ἀπαριθμεῖ ἐκδόσεις τινὰς γερμανικὰς

καὶ τὴν τοῦ *Σεμιτέλου*, ὡς πρὸς τοὺς διδά-σκοντας, τὴν δὲ στερεότυπον ἔκδοσιν εἰς τὰς χεῖρας τῶν μαθητῶν καὶ ὑποδεικνύει τὸν λα-βύρινθον, εἰς ὃν θὰ εὑρίσκοντο διδάσκοντές τε καὶ διδασκόμενοι.

Βαλσαμάκης. Θὰ ἐθεώρει τὸ ζήτημα λελυ-μένον, ἂν ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψιν ὅτι οὐδὲν νέον συζητήσιμον προτείνει ὁ κ. *Χρηστίδης*.

Τάγης. Συμφωνεῖ μετὰ τοῦ κ. *Βαλσαμάκη*. Πρωτοφανὲς θεωρεῖ μετὰ παρέλευσιν χρόνου μακροῦ ν' ἀπαντήσῃ εἰς ἀποφάσεις ἐπιτροπῶν· ἀφ' οὗ ὅμως τοῦτο ἐπετράπη παρὰ τοῦ Συλ-λόγου, ἔπρεπε πρῶτος αὐτὸς ν' ἀπαντήσῃ εἰς τρία σημεῖα, εἰς ἃ συνεκεντροῦντο αἱ παρατη-ρήσεις, νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οὐσίαν.

Μοστρᾶτος. Οὐδόλως θεωρεῖ ἄτοπον τὸ ὅτι μετὰ 5 μῆνας ὁ κ. *Χρηστίδης* ἔλαβε τὸν λόγον, ἀφ' οὗ ῥητῶς εἶχε δηλώσει τοῦτο ἀπο-σύρων τὸ ὑπόμνημα.

Χρηστίδης. Εὐχαριστῶ, κύριοι, πάντας. Ἐκ τῶν λεχθέντων, καὶ κατὰ τὸν κανονισμόν, ὃν τινες ἐπεκαλέσθησαν, ἀπεδείχθη πόσον εἶχον δίκαιον νὰ ἐπιμείνω νὰ μὴ γείνῃ συζήτησις. Χαίρω, διότι εὑρέθησάν τινες, ἐνθυμηθέντες ὅτι ἐγὼ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς κρίσεως τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ὑπομνήματος εἶπον: ἀποσύρω τὸ ὑπόμνημα, ἀλλὰ θὰ κάμω τὰς παρατηρήσεις μου, διότι δὲν συμφωνῶ τῇ φιλολογικῇ ἐπιτροπῇ. Ἀπεδέχθην τὴν ἀπόφα-σιν τοῦ Συλλόγου, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅρῳ νὰ ἀσκήσω τὸ δικαίωμά μου, τελευταῖος νὰ ἔχω τὸν λό-γον· οὐδεὶς ἐδικαιοῦτο νὰ διαφιλονικήσῃ τὸ δι-καίωμα τοῦτο· δὲν ἀνεκοίνωσά τι οὐδὲ συζήτη-σιν κλεισθεῖσαν προέτεινα ἢ ὑπεστήριξα· εἶπον τὸν τελευταῖον λόγον, καὶ τοῦτο ἠδυνάμην εἰς πᾶσαν ἐποχὴν τοῦ χρόνου νὰ πράξω, διότι ἦτο τοῦτο ὅρος τῆς γενομένης τότε συζητή-σεως καὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συλλόγου. Ἵνα κρίνωσιν ὀρθῶς οἱ παρόντες, ὤφειλον νὰ ἔχωσι τὸ κείμενον τοῦ ὑπομνήμα-τος τυπωμένον· οὕτως ἔπρεπε νὰ γίνηται πάν-τοτε, ἂν εἴχομεν τὰ πρὸς τοῦτο ὑλικὰ μέσα· οὕτω τινὲς ἔκριναν χωρὶς νὰ τὸ ἀναγνώσωσιν· ἵνα ἀπαντήσω δὲ εἰς πάντα τὰ σημεῖα τῶν προλαλησάντων εἶναι ἀδύνατον· λυποῦμαι δὲ διότι δὲν εἶμαι καὶ εὔγλωττος ὅπως εὐαρεστήσω, ὡς ἐκ τούτου ἀποφεύγω τὰς ἐκ τοῦ προ-χείρου ἀπαντήσεις καὶ προτιμῶ πρῶτον νὰ σκέπτωμαι, εἶτα νὰ γράφω καὶ ν' ἀναγινώ-σκω· ἐὰν πολλοὶ πολλὰ λαλοῦντες καὶ ἔγραφον τὰ λεγόμενά των, πολλὰ θὰ ἐξωβέλιζον. Δύο λέξεις λοιπὸν ἐκ τοῦ προχείρου ἀρκοῦσιν. Μὲ παριστῶσιν ὡς ἄνθρωπον θέλοντα ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ ἐξαναγκάσω τὸν χορηγὸν νὰ μετα-βάλῃ τὸ πρόγραμμα τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιο-θήκης*. Ὅστις ἀναγνώσῃ τὸ ὑπόμνημά μου, θὰ πεισθῇ μετὰ πόσου σεβασμοῦ ποιοῦμαι λόγον περὶ αὐτοῦ, λέγω δὲ ἐν αὐτῷ ὅπως, ἐὰν πεισθῇ εἰς τὰ γραφόμενά μου ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ὁ Σύλλογος, ἀποταθῶμεν εἰς τὸν χορηγὸν καὶ ὑποδείξωμεν τὴν ἀνάγκην τῆς μεταρρυ-θμίσεως τοῦ προγράμματος· τὸν ἐπείσαμεν; καλῶς· δὲν τὸν ἐπείσαμεν; οὐδὲν ἐχάσαμεν. Ἀλλ' ἐδῶ ἐπιμένουσί τινες καὶ προσάγουσι καὶ συμβόλαια, ὡσεὶ ἐγὼ δὲν τὰ ἀνέγνωσα, παρα-δόξως δὲ καί τινα μέλη τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς, τὰ ὁποῖα καὶ ἀτελῶς ἀνέγνωσαν καὶ παρενόησαν τὸ ὑπόμνημά μου. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν παρα-τηρήσεών μου παρίσταμαι ὑπὸ τοῦ κ. *Τάγη*, ἄλλα φρονῶν περὶ τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ *Εὐριπίδου*, ἐνῷ τοὐναντίον εἶμαι καθ' ὅλα σύμφωνος αὐτῷ· ἂν ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπὴ προσεῖχε κάλλιον, δὲν θὰ μὲ κατέτασσεν εἰς τὴν περίεργον τάξιν τῶν *πρακτικῶν*, διότι ἐκ τῶν γραφομένων μου φαίνομαι πολὺ ὀλιγώ-τερον δυστυχῶς πρακτικός. Ὡς πρὸς τὸ ζή-τημα τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, εἴμεθα συμφω-νότατοι· ἡ ἀρχαία μορφὴ ἢ φάσις δὲν ὑφί-σταται, ἀλλὰ μόνον ἡ νέα· τοῦτο εἶπον καὶ οὐδὲν πλέον· ἄλλως εἶναι καὶ ἐπουσιώδες ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ.

Μαλιάδης. Παρατηρεῖ ὅτι τὸ ὑπόμνημα ἀνεγνώσθη ἐνώπιον τῶν μελῶν καὶ κατόπιν παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπιτροπήν· ἀφ' οὗ δὲ δει-κνύεται σεβασμὸς πρὸς ὑπάρχουσαν ἀπόφασιν, δὲν ἔπρεπε νὰ λεχθῶσι κατόπιν τοιαῦτα, ἀφ' οὗ δὲ ἐπετράπη καὶ ἐλέχθησαν, ἔπρεπε νὰ γείνωσι καὶ ἀντιπαρατηρήσεις.

Οἰκονομίδης. Παρατηρεῖ ὅτι ὁ κ. *Χρηστί-δης* ὄντως ἐν τῷ ὑπομνήματι αὐτοῦ δὲν ἐπε-βάλλετο νὰ μεταβληθῇ τὸ πρόγραμμα, ἀλλὰ παρεκάλει νὰ μελετηθῇ τὸ ὑπόμνημα καὶ εἶτα νὰ παρακληθῇ ὁ χορηγὸς περὶ τῆς μετατροπῆς τοῦ προγράμματος ἐπὶ τὸ καρποφορώτερον· ἂν ἐπετυγχάνετο ἡ εἰς δύο τμήματα διαίρεσις τοῦ προγράμματος, θὰ κατωρθοῦτο βεβαίως τὸ ποθούμενον. Ἀληθῶς ὁ ὡρισμένος σκοπὸς τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* δὲν δύναται νὰ μεταβληθῇ, οὐχ ἧττον, ἂν ἀπεφασίζετο ἐκ παραλλήλου ἔκδοσις ἔργων πρακτικωτέρας ὕλης, καὶ ἂν δὲν ἐπαρουσιάζετο ἄλλος δωρητής, ἠδύνατο νὰ ἐξοικονομηθῇ τὸ πρᾶγμα διὰ τῶν ὑπαρχόντων λογίων, ἤρκει νὰ ὑπάρχῃ συναί-

σθησις τῆς ἀνάγκης ταύτης καὶ καλὴ θέλησις, ἐκτίμησις δὲ τῆς κοινωνίας πρὸς τοὺς λογίους.

Χρηστίδης. Ὑπῆρξα νομοταγέστατος· πρὶν ἢ ἀποστείλω τὸ ὑπόμνημά μου ἐζήτησα τὴν γνώμην καὶ ἄλλων λογίων καὶ διακεκριμένων μελῶν· πάντες συνεμερίσθησαν τὴν γνώμην μου, ἀκόμη πολλοὶ ἐπιστήμονες συνεφώνησαν ἐμοί.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. προεδρεύων ὑποδεικνύει ὅτι ἐκ τῆς γενομένης συζητήσεως δύο προτάσεις διατυποῦνται· Α^ον αἱ ἀντιπαρατηρήσεις τοῦ κ. *Χρηστίδου* νὰ θεωρηθῶσιν ὡς τότε γενόμεναι καὶ νὰ ἀναγραφῶσιν ἁπλῶς ἐν τοῖς πρακτικοῖς· καὶ Β^ον νὰ παραπεφθῇ καὶ τὸ νέον ὑπόμνημα εἰς τὴν φιλολογικὴν ἐπιτροπήν· ἡ Β^α ἀπορρίπτεται· ὡς πρὸς τὴν Α^ην δὲ ἀποφασίζεται ὅσα ἐλέχθησαν νὰ γραφῶσι πιστῶς ἐν τοῖς πρακτικοῖς. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ κ. *Ν. Παρανίκα* ποῦ πρέπει νὰ ὑπαχθῶσι χρονολογικῶς αἱ παρατηρήσεις, ἀφ' οὗ ὁ κανονισμὸς παρεβιάσθη, ὁ κ. *Βαλσαμάκης* παρατηρεῖ ὅτι ἡ συζήτησις θὰ ἀναγραφῇ ὅπως ἔγεινεν ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς ἡμέρας, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς παρατηρήσεις, περιττὸν αὗται νὰ ὑπαχθῶσί που.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΚΓ'

τῇ 27 Νοεμβρίου 1895.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων καὶ ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς **ἀλληλογραφίας,** ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Θ. Σαλτέλη* ἐντεῦθεν ἀπὸ 27 Νοεμβρίου, ἐπισυνάπτοντος πληρεξούσιον ἔγγραφον τῆς Ἐφορείας τῶν σχολείων Κυδωνιῶν ἐπὶ τῇ παραλαβῇ καὶ ἀποστολῇ τοῖς ἐν αὐτοῖς ἀριστεύσασι μαθηταῖς τρία ἀντίτυπα τοῦ ἐκδοθέντος τόμου τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*.

Τοῦ κ. *Ἀλεξάνδρου Λαυριώτου* ἐξ Ἄθω ἀπὸ 10 Νοεμβρίου, ἐπισυνάπτοντος ἀνάγνωσμα «*Περὶ Νεοφύτου, Μητροπολίτου Κρήτης τοῦ Πατελάρου καὶ τοῦ πρὸς Κωνσταντῖνον Κατακουζηνὸν ἐγκωμίου του*».

Τῆς *Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς* ἐντεῦθεν ἀπὸ 26 Νοεμβρίου, περὶ τῆς δημοσιευθησομένης ὕλης.

Τοῦ κ. *Ν. Λεβίδου* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 23 Νοεμβρίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τοῖς ἀποσταλεῖσι τόμοις.

Τοῦ κ. *Γρ. Ν. Βερναρδάκη* ἐκ Μιτυλήνης ἀπὸ 26 Νοεμβρίου, ὑποβάλλοντος σκέψεις αὐτοῦ περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν *Ἠθικῶν* τοῦ *Πλουτάρχου*.

Τῆς Α. Ε. τοῦ κ. *Χρηστάκη ἐφένδη Ζωγράφου* ἐκ Monte-Carlo ἀπὸ 15/27 Νοεμβρίου, ἀγγέλλοντος τὴν παραλαβὴν τῆς ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου ἐπιστολῆς τοῦ Συλλόγου καὶ ζητοῦντος γενικὸν λ/σμὸν τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*.

Ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας ὁ κ. πρόεδρος λέγει ὅτι τῷ κ. *Σαλτέλῃ* δοθήσονται τρία ἀντίτυπα τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* ἵνα σταλῶσι καὶ δοθῶσιν ὡς βραβεῖα τοῖς ἀριστεύσασι τῶν μαθητῶν τῆς τῶν Κυδωνιῶν σχολῆς· ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Βερναρδάκη* παραπέμπεται τῇ φιλολογικῇ ἐπιτροπῇ· ἐπὶ δὲ τῆς αἰτήσεως τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐκλογὴν ἑνὸς ἐκ τῶν μελῶν ἵνα συνεχίσῃ τὸν κατάλογον τῶν χειρογράφων τῆς Βιβλιοθήκης, ὁ κ. *Μ. Παρανίκας*, προταθεὶς ἐκ μέρους τοῦ προεδρείου, γίνεται παμψηφεὶ δεκτός.

Εἶτα ἐκλέγεται τακτικὸν μέλος τοῦ Συλλόγου ὁ κ. *Ἀπόστολος Ἀράπης*, διευθυντὴς τῶν ἐκπαιδευτηρίων Γαλατᾶ.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. *Μ. Γεδεών* ἀνακοινοῦται μελέτην αὐτοῦ **Περὶ τοῦ Ἀκρίτα καὶ τῶν πέριξ,** μετὰ τὸ πέρας δ' αὐτῆς ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. *Δασσαρήτην* ἐρωτήσαντα πῶς δικαιολογεῖται ἡ γραφὴ *Παντοίχιον*, λέγει ὅτι ἐξέθηκεν ἁπλῶς καὶ ἱστορικῶς, ἀγνοεῖ δὲ οὔτε κἂν ἐξήτασε νὰ μάθῃ τὴν αἰτίαν τῆς δι' οι γραφῆς. Ὁ κ. *Σιδερίδης* εὐχαριστεῖ τῷ κ. *Γεδεών* διὰ τὰς πηγάς, ἃς μετεχειρίσθη πρὸς πλείονα ἐξακρίβωσιν τῶν μερῶν ἐκείνων, ἐπιπροσθέτει δὲ ὅτι ἐκ τῶν Εὐρωπαίων γνωρίζει τὸν Hammer, γράψαντα ἐν τῷ εἰς Προῦσαν Ὁδοιπορικῷ περὶ τῆς παραλίας τοῦ Ἀστακηνοῦ κόλπου καὶ τὸν Texier, ἀντιγράψαντα αὐτόν. Κατ' αὐτούς, *Ἀκρίτας* λέγεται τὸ *Φενὲρ-Μπαγτσέ*, *Ἀστακὸς* δὲ τὸ *Καραμουσάλ*, ἀλλὰ τοὺς ὁρισμοὺς τούτους θεωρεῖ παραλογισμούς. Περὶ *Δακεβίζης* ἔχει ἑτοίμην διατριβήν, ἀνακοινωθησομένην τῷ Συλλόγῳ ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ ἐπιτροπῇ, οὗ ἀνεκοινώσατο ἤδη ἐπιγραφάς τινας. Τὸ *Νικιτιᾶτον* φρονεῖ ὅτι εἶναι μᾶλλον τὸ ἐκεῖθεν τῆς *Ἀρετσοῦς* νῦν *Ἐσκὶ-Χισάρ*, οὐχὶ δὲ ἡ νῦν *Τούζλα*, κατὰ τὸν κ. *Γεδεών*. Ἡ κώμη *Ἄρβηλα* ἀναφέρεται καὶ ἐν ἄλλαις ἐπιγραφαῖς, προερχομέναις ἐκ Τούζλης καὶ δημοσιευθείσαις ἐν τῷ «*Νεολόγῳ*» πρὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ ἐν ἐπιγραφῇ *Γκέγπιζης*, ἀνεκδότῳ, ἀντιγραφείσῃ ὑπ' αὐτοῦ πρὸ εἰκοσαετίας καὶ ἐν ἄλλαις ὑποδειχθείσαις ὑπὸ τοῦ κ. Mordtmann. Τοῦ κ. *Γεδεών*, μὴ συμφωνήσαντος κατὰ πάντα τῷ κ. *Σιδερίδῃ*, εἰπόντος δὲ ὅτι θὰ ἀπαντήσῃ ἐκτενῶς ἅμα ἀκούσῃ ἢ ἴδῃ τὴν μέλλουσαν ἐκτενῆ περὶ τῶν μερῶν τούτων ἔκθεσιν τοῦ κ. *Σιδερίδου*, ὁ τελευταῖος ἐπιπροσθέτει ὅτι περὶ τῆς θέσεως *Νικιτιάτου*, ὡς πέραν τῆς *Ἀρετσοῦς* κειμένου, μνημονεύεται ἐν σημειώματι ὁδοιπόρου τινὸς τοῦ ΙΣ' αἰῶνος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Νίκαιαν, ἐξ οὗ συμπεραίνει ὅτι ἔδει εἶναι πλησιέστερον τοῦ *Λίλ*. Ἐν τῇ διατριβῇ αὐτοῦ, ἣν προσεχῶς, ὡς προεῖπεν, ἀνακοινώσεται τῷ Συλλόγῳ, ἐκτενέστερον θέλει διαλάβει τὰ περὶ τούτων. Τέλος εὐχαριστεῖ τῷ κ. *Δασσαρήτῃ*, συστήσαντι αὐτῷ ὅπως ἐν τῇ μελέτῃ αὐτοῦ λάβῃ ὑπ' ὄψιν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν κ. *Π. Καρολίδην*, γράψαντα *περὶ Μικρασιατικῆς ὁμοφυλίας*, τοποθετοῦντα δὲ πολὺ καταλλήλως καὶ τὰς πόλεις.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. πρόεδρος, εὐχαριστήσας τῷ κ. *Γεδεών*, διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΚΔ'

τῇ 4 Δεκεμβρίου 1895.

Προεδρεύοντος **Σ. Α. ΣΙΔΕΡΙΔΟΥ**, ἀντιπροέδρου.

Ἀναγνωσθέντων καὶ ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς **ἀλληλογραφίας,** ἔχουσαν ὧδε:

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Ἐμμανουὴλ Ὠβραί*, ἐπιτίμου τοῦ Συλλόγου μέλους, ἐκ Rouen τῆς Γαλλίας ἀπὸ 29/11 Δεκεμβρίου, ἀγγέλλοντος ὅτι ἡ ἐν Rouen *Ἀκαδήμεια* ἐπιστημῶν, φιλολογίας καὶ καλῶν τεχνῶν παμψηφεὶ ἐνέκρινε τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν περιοδικῶν αὐτῆς μετὰ τῶν τοῦ Συλλόγου.

Τοῦ κ. *Σ. Α. Μανασσείδου* ἐξ Αἴνου, παρακαλοῦντος ὅπως τὸ ἀπονεμηθὲν αὐτῷ δεκάλιρον βραβεῖον ἐγχειρισθῇ τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ κ. *Πενπασάτ*, ἀπὸ 30 Νοεμβρίου.

Τοῦ κ. *Ph. Rouffior*, δημάρχου Dole τῆς Γαλλίας, προέδρου τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως μνημείου πρὸς τιμὴν *Λουδοβίκου Παστέρ*, ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου, ζητοῦντος τὴν συνδρομὴν τοῦ Συλλόγου.

Ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας, ὁ κ. προεδρεύων παρατηρεῖ ὅτι ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῆς ἐφορείας τῶν σχολῶν Νικομηδείας τὸ προεδρεῖον ἀναβάλλει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ μέχρις οὗ ληφθῶσι χάρται· τῷ δὲ ἀντιπροσώπῳ τοῦ κ. *Μανασσείδου* δοθήσεται τὸ 10λιρον βραβεῖον τῷ κ. *Πενπασάτ*, προσάγοντι πληρεξούσιον κεκυρωμένον δι' ὑπογραφῆς ἀρχιερατικῆς· ἡ αἴτησις τοῦ κ. *Ἐμμ. Ὠβραὶ* περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν τῆς Ἀκαδημείας τῆς Rouen δημοσιεύσεων μετὰ τοῦ Περιοδικοῦ τοῦ Συλλόγου γίνεται δεκτή. Εἶτα ἐκλέγονται τακτικὰ μέλη τοῦ Συλλόγου οἱ κ. κ. *Διον. Πατρίκιος*, ἔμπορος, *Ἀνδρ. Βοντιτσιάνος*, δικηγόρος, *Ἀρκάδιος Μοστρᾶτος*, λόγιος, καὶ *Ἀλέξ. Παντερμαλῆς*, δικηγόρος. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. γεν. γραμματεὺς ἀναγινώσκει τοῦ μητροπολίτου *Ἀμασείας Ἀνθίμου* **Περιγραφὴν ἁγάλματος εὑρεθέντος ἐν τῇ ἁγίᾳ Παρασκευῇ, πλησίον τῆς Σινώπης,** μετὰ τὸ πέρας δ' αὐτῆς τοῦ κ. *Παχτίκου* παρατηρήσαντος ὅτι ὁμοίαν εἶχεν ἀναγνώσει πρὸ καιροῦ καὶ ἐν τῇ «*Κωνσταντινουπόλει*», ὁ κ. προεδρεύων παρατηρεῖ ὅτι ἀληθῶς περίληψις αὐτῆς εἶχε δημοσιευθῇ ἐν τῇ «*Κωνσταντινουπόλει*», ἕνεκα τῆς μὴ ἐγκαίρου ἀνακοινώσεως αὐτῆς ἐν τῷ Συλλόγῳ, ἅτε ἀποσταλείσης ἐν καιρῷ τῶν διακοπῶν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συλλόγου· ἐξάρας δὲ τὰ φιλάρχαια αἰσθήματα τῆς Α. Σ. τοῦ ἁγίου *Ἀμασείας* καὶ εὐχηθεὶς ὅπως τὰ ἔργα αὐτοῦ ἔχωσι μιμητὰς καὶ ἄλλα ἀντεπιστέλλοντα μέλη, διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΑΣΚΕ'

τῇ 11 Δεκεμβρίου 1895.

προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναβληθείσης τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας ἕνεκα ἀσθενείας τοῦ εἰδικοῦ γραμματέως, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς ἀλληλογραφίας, ἀγγέλλει δὲ καὶ δωρεὰς βιβλίων.

Ἡ **ἀλληλογραφία** ἔχει ὡς ἑπεται:

Ἐπιστολὴ τῆς *Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς* ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου, ἐπιστρεφούσης τὴν ἐπιστολὴν τῆς Α. Ε. τοῦ κ. *Χρηστάκη ἐφένδη Ζωγράφου*, μετὰ τῆς παρατηρήσεως ὅτι οὐδέποτε διέθηκεν ὑπὲρ ἀλλοτρίου σκοποῦ, πλὴν τοῦ προωρισμένου εἰς ἔκδοσιν τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*, οὐδ' ὀβολὸν καὶ ἐκφερούσης παρατηρήσεις τινὰς πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. *Χρηστίδου* λεχθέντα ἐπὶ τῆς κρίσεως αὐτῆς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν *Ζωγράφειον Βιβλιοθήκην*.

Τοῦ κ. Otto *Bendorf,* καθηγητοῦ τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Βιέννης, ἐπιτίμου μέλους, ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου ἐκφράζοντος εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ καὶ προσφέροντος εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ἀποσταλέντων Περιοδικῶν τὰς ἀρχαιολογικὰς δημοσιεύσεις τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης.

Ὁ κ. πρόεδρος ἐπὶ μὲν τῆς αἰτήσεως τῶν σχολῶν Ἰκονίου παρατηρεῖ ὅτι ἡ παραδοχὴ αὐτῆς ἀναβάλλεται ἐλλείψει χαρτῶν· ἀναγνοὺς δὲ τὴν ἐπιστολὴν τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς, λέγει ὅτι δὲν ἀπαντᾷ εἰς ταύτην, μὴ συμφωνοῦσαν πρὸς τὸ σχετικὸν πρακτικόν, ὅπερ συνετάγη, ἐνεκρίθη καὶ ὑπεγράφη.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. *Μ. Παρανίκας* ἀνακοινοῦται συνέχειαν περὶ τῆς **Μετρικῆς τῶν Βυζαντινῶν, καὶ ἰδίως τῶν ὑμνογράφων τῆς Ἐκκλησίας.** Μετὰ τὸ πέρας δὲ αὐτῆς ὁ κ. *Παχτίκος,* παρακολουθῶν, λέγει, μετὰ μεγίστου διαφέροντος τὰς ἀνακοινώσεις ταύτας, θεωρεῖ τὸν κ. *Μ. Παρανίκαν* ἄξιον εὐγνωμοσύνης, ὡς ἀνακαλύπτοντα μετὰ συντόνου ἐργασίας μέτρα, ἀπαντῶντα παρ' ἀρχαίοις μετρικοῖς μουσικοῖς. Παρατηρῶν δὲ ὅτι παρ' ἀρχαίοις ὁ *παιωνικὸς ῥυθμὸς* ἦτο διὰ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ ἄλλος δι' ἄλλον, ἐρωτᾷ ἂν ἡ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ᾄσμασι μίμησις καὶ ἐφαρμογὴ τῶν ἀρχαίων ῥυθμῶν ἦτο τυχαία ἢ εἶχε λόγον τινὰ σπουδαῖον· ἂν καὶ τοῦτο κατορθώσῃ ὁ ἐρευνητής, ἡ ἐργασία αὐτοῦ θὰ ἦτο σπουδαιοτάτη. Ὁ κ. *Ματθ. Παρανίκας,* εὐχαριστήσας τῷ κ. *Παχτίκῳ,* παρατηρεῖ ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ῥυθμοὶ εἶχον ἕνα σκοπόν, ὃν δὲν διετήρησαν πάντοτε· ὁ *ἑξάμετρος* λ. χ. ἐχρησίμευε πρῶτον εἰς *ᾄσματα ἡρωϊκὰ* εἴτε εἰς *ἐλεγεῖα* καὶ τέλος εἰς *ἐπιγράμματα*· ὁ *ἴαμβος* εἰς *σκωπτικὰ* εἴτε εἰς *διαλόγους.* Διατυπώσας τέλος τὴν ἀπὸ 25 ἐτῶν ἐνδελεχῆ ἐργασίαν, διαβεβαιοῖ ὅτι οὐ παύσεται ἐργαζόμενος, ἐφ' ᾧ ὁ κ. πρόεδρος, εὐχαριστήσας τῷ κ. *Μ. Παρανίκᾳ,* διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΚΣ'

τῇ 18 Δεκεμβρίου 1895.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ,** προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων καὶ ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν τῶν ἡγουμένων συνεδριῶν, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς ἀλληλογραφίας, ἀγγέλλει δὲ καὶ δωρεὰς βιβλίων.

Ἡ **ἀλληλογραφία** ἔχει ὧδε:

Ἐπιστολὴ τῆς κ. *Σοφίας Μ. Πολυδώρου* ἐκ Σμύρνης ἀπὸ 11 Δεκεμβρίου, ὑπισχνουμένης ἀποστολὴν περιλήψεως ἔργου τοῦ συζύγου αὐτῆς ἐπὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ *ἡμερολογίου.*

Τοῦ ἐνταῦθα *Ἠπειρωτικοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου* ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τοῖς παραχωρηθεῖσιν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου βιβλίοις.

Τῆς *Σμυθσωνείου Ἀκαδημείας* ἀπὸ 9 Δεκεμβρίου, εὐχαριστούσης ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῶν δύο τελευταίων τόμων τοῦ Περιοδικοῦ.

Τῶν κ. κ. *Γεδεών, Πασχαλίδου, Ψαλίδα, Ἰατροπούλου, Ἀποστόλογλου, Παχτίκου, Σαλτέλη, Κοκκολάτου, Βραχάμη* ἀπὸ 15/27 Δεκεμβρίου, προτεινόντων ἐκλογὴν ἐπιτροπῆς *πρὸς μελέτην τοῦ κανονισμοῦ,* ἐπὶ τῇ πιθανῇ αὐτοῦ ἀναθεωρήσει.

Ὁ κ. πρόεδρος, ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τῆς αἰτήσεως τῶν ἄνω μελῶν πρὸς σύστασιν ἐπιτροπῆς εἰδικῆς πρὸς μελέτην τοῦ κανονισμοῦ, ὑπομιμνήσκει ὅτι ὄντως τῇ 29 Μαρτίου 1896 λήγει ἡ ἰσχὺς τοῦ κανονισμοῦ, ἀναγνοὺς καὶ τὸ σχετικὸν ἄρθρον προτείνει τοὺς κ. κ. *Χατζηχρήστου, Βραχάμην, Ἀποστόλογλουν* καὶ *Οἰκονομίδην* ὡς μέλη τῆς τοιαύτης ἐπιτροπῆς. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ κ. *Παπαγιαννοπούλου,* ἂν ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ἀποφανθῇ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ κανονισμοῦ, ὁ κ. πρόεδρος παρέχει διασαφήσεις, εἰπὼν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἁπλῶς θὰ μελετήσῃ τὸν κανονισμὸν καὶ θὰ λάβῃ ὑπὸ σημείωσιν τὰ τρωτὰ μέρη, ὥστε, ἐὰν κατόπιν γείνῃ πρότασις καὶ ἀνάγκη ἐπιθεωρήσεως τοῦ κανονισμοῦ, νὰ ὑπάρχῃ ἤδη ἑτοίμη ἐργασία, ἵνα μὴ παρέλθῃ καιρός.

Πρὸς τοῖς παρὰ τοῦ κ. προέδρου προτεθεῖσιν ὁ κ. *Ἀποστόλογλους* προτείνει καὶ τὸν κ. *Γεδεών,* ὁ κ. *Βραχάμης* καὶ τὸν κ. *πρόεδρον*· παρατηρήσαντος δὲ τοῦ κ. *Παπαγιαννοπούλου,* εἰ δυνατόν, τὰ προτεινόμενα μέλη νὰ ἔχωσι πεῖραν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συλλόγου, καὶ τοῦ κ. *Νικολοπούλου* ἐπιδοκιμάσαντος τοῦτο καὶ προτείναντος καὶ τὸν κ. *Παπαγιαννόπουλον,* ὁ κ. πρόεδρος προτείνει ἓξ μέλη, καθότι ὁ πρόεδρος καὶ αὐτοδικαίως δύναται νὰ παρασταθῇ, ἐὰν θέλῃ. Ὁ κ. *Ἀνδρεάδης* παραδέχεται κατ' ἀρχὴν τὸ μέτρον, προτείνει μυστικὴν ψηφοφορίαν διὰ τὴν ἐκλογήν, ἀλλὰ θεωρεῖ καλὸν ν' ἀναβληθῇ ἡ ψηφοφορία, ἵνα σκεφθῇ ὁ Σύλλογος περὶ τῶν καταλλήλων προσώπων, καὶ δὴ ἀρχαιοτέρων καὶ μᾶλλον πεπειραμένων μελῶν· γενομένης δὲ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐπὶ πάντων τῶν προταθέντων, πλὴν τοῦ κ. *Οἰκονομίδου,* ἐξαιρεθέντος, κατὰ παρατήρησιν τοῦ κ. *Ἀποστόλογλου,* ὡς μέλους τοῦ προεδρείου, ἐκλέγονται διὰ πλειονοψηφίας 4: οἱ κ. κ. *Χατζηχρήστου, Σαλτέλης, Ἀποστόλογλους* καὶ *Βραχάμης.*

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. *Ξ. Α. Σιδερίδης* ἀνακοινοῦται μελέτην αὐτοῦ **Περὶ Λιβύσσης καὶ Δακιβύζης,** μετὰ τὸ πέρας δ' αὐτῆς, μὴ ὑπαρχούσης παρατηρήσεώς τινος, ὁ κ. πρόεδρος, εὐχαριστήσας τῷ ἀγορεύσαντι, διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΚΣ'

τῇ 8 Ἰανουαρίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ,** προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας καὶ ἐπικυρωθέντων, ἀναγινώσκεται ἡ **ἀλληλογραφία,** ἔχουσα ὧδε:

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Γ. Λαμπάκη* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ὡς ἀντεπιστέλλοντος μέλους τοῦ Συλλόγου.

Τῆς Α. Ε. τοῦ *πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας ἐν Κωνσταντινουπόλει,* εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ δύο ἀντιτύπων τῆς ὑπὸ τοῦ πατρὸς *Καίσαρος Tondini* γενομένης τῇ 9/21 Νοεμβρίου διαλέξεως, ἀπὸ 25/6 Ἰανουαρίου 1896.

Τῆς Α. Ε. τοῦ *πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας ἐν Κωνσταντινουπόλει* ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου 1896 καὶ τῆς Α. Ε. τοῦ *πρεσβευτοῦ τῆς Γερμανίας* ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου, ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν.

Τοῦ κ. *Otto Bendorf* ἐκ Βιέννης ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου, ἀγγέλλοντος ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῶν ἀρχαιολογικῶν ἐκδόσεων τῆς *Ἀκαδημείας τῆς Βιέννης* γενήσεται ὁσονούπω.

Τῶν κ. *Ἀδελφῶν Περρῆ* ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου 1895, γνωριζόντων τῷ Συλλόγῳ ὅτι ἡ ἐκτύπωσις τοῦ *Β' τόμου* τοῦ *Αἰσχύλου* βαίνει εἰς τὸ τέρμα αὐτῆς καὶ αἰτουμένων τὴν γνώμην αὐτοῦ ἐπὶ τῶν καθ' ὑπέρβασιν τῶν συμπεφωνημένων διὰ λ/σμὸν τοῦ ἐκδότου προτεινομένων ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ἐκτύπωσιν φύλλων.

Τῆς κ. *Ἀγλαΐας Καλλιάδου* ἀπὸ 3 Ἰανουαρίου 1896, ὑπισχνουμένης ὅτι προθύμως θέλει πέμψει τῷ Συλλόγῳ τὴν εἰκόνα τοῦ συζύγου αὐτῆς ὅπως ἀναρτηθῇ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριῶν τοῦ Συλλόγου καὶ εὐγνωμονούσης ἐπὶ τῇ ἐκδηλώσει τῶν πρὸς τὸν πρῴην πρόεδρον αἰσθημάτων.

Τοῦ κ. *Κ. Ἠλιάδου,* ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου 1895, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ.

Τοῦ κ. *Γ. Παχτίκου* ἐξ Ὀρτάκιοϊ τῆς Βιθυνίας ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου 1896, γνωστοποιοῦντος ὅτι ἀναβάλλει τὴν *περὶ μεσαιωνικῆς ἑλληνικῆς μουσικῆς* διάλεξίν του.

Τοῦ κ. *Γεωργίου Ἐαρινοῦ* ἐκ Σμύρνης ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1895, ἀγγέλλοντος τὴν ἀποστολὴν χειρογράφου *λεξιλογίου* τοῦ *Συμαϊκοῦ ἰδιώματος* διὰ τὸ *Ζωγράφειον Διαγώνισμα.*

Τοῦ κ. *Γεωργίου Α. Καμμᾶ* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1895, ἀποστέλλοντος ἐν δυσὶ τεύχεσι γλωσσικὴν ὕλην τῆς νήσου *Τήλου* διὰ τὸ *Ζωγράφειον Διαγώνισμα.*

Τοῦ κ. *Léon Clugnet* ἐκ Fresnes-les Rungis τῆς Γαλλίας ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1895, ἀποστέλλοντος διὰ τοῦ ἐνταῦθα κ. *Δ. Βαλτατζῆ βέη* ἔργον αὐτοῦ «*Dictionnaire Grec-Français des Noms Liturgiques en usage dans l'Eglise Grecque*», ἐφ' οὗ καὶ ζητεῖ τὴν κρίσιν τοῦ Συλλόγου.

Τῆς Α. Ε. τοῦ κ. *Χρηστάκη ἐφένδη Ζωγράφου,* ἐκ Monte-Carlo ἀπὸ 7 Ἰανουαρίου 1896, εὐχαριστοῦντος θερμῶς ἐπὶ τῷ συγχαρητηρίῳ τηλεγραφήματι, τῷ ἐξ ὀνόματος τοῦ Συλλόγου ἐπὶ τῇ ἑορτῇ αὐτοῦ πεμφθέντι.

Τῆς κ. *Ἑλ. Πετρίδου* ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου 1896 ἐντεῦθεν, παραπονουμένης ὅτι δὲν ἐδόθη αὐτῇ ἀπάντησις εἰς τὴν ἀπὸ 9 Μαρτίου 1895 ἐπιστολὴν αὐτῆς καὶ αἰτουμένης ὅπως ἐπιστραφῇ αὐτῇ τὸ χειρόγραφον τοῦ *Ῥοβινσῶνος,* τὸ μὴ ὑποβληθὲν εἰς τὸν *Καραπάνειον Ἀγῶνα.*

Ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας ὁ κ. πρόεδρος παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ τῶν *Ἀδελφῶν Περρῆ,* ὡς καὶ τὸ ἀποσταλὲν χειρόγραφον τῆς γλωσσικῆς ὕλης καὶ ἓν *Dictionnaire* λειτουργικῆς παραπέμπονται τῇ φιλολογικῇ ἐπιτροπῇ.

Ὁ κ. *Βαλσαμάκης,* λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τῶν εὐχαριστηρίων ἀπαντητικῶν ἐπιστολῶν πρεσβειῶν τινων ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ ἐντύπου φυλλαδίου τῶν διαλέξεων τοῦ αἰδεσιμωτάτου πατρὸς *Καίσαρος Tondini,* ἐρωτᾷ ποία ἡ σχέσις τοῦ αἰδεσιμωτάτου *Tondini* μετὰ τοῦ Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγου. Ὁ κ. πρόεδρος παρατηρεῖ ὅτι ἐπὶ τῆς παρελθούσης προεδρίας ὁ Σύλλογος εἶχε παραχωρήσει τὴν ἄδειαν τῷ κ. *Tondini* διὰ δημοσίας διαλέξεις· δὶς τότε ὁμιλήσας

ἐπεκροτήθη, ὅθεν καὶ ἐφέτος παρεχωρήθη ὁμοία ἄδεια αὐτῷ, αἰτησαμένῳ τοιαύτην, ἀφ' οὗ συνεστήθη αὐτῷ νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ καθαρῶς ἐπιστημονικὸν μέρος· ἅπαξ ὡμίλησε, κατόπιν κατὰ τὴν δευτέραν ἐκωλύθη· τυπώσας δὲ τὴν διάλεξιν αὐτοῦ ἀπέστειλε τῷ Συλλόγῳ ἀντίτυπά τινα πρὸς διανομὴν εἰς μέλη τοῦ Συλλόγου. Εἰς τοιαῦτα δὲ ἐπίτιμα ἡ ἀποστολὴ τῶν ἀντιτύπων συνωδεύθη καὶ διὰ μικρᾶς ἐπιστολῆς, ἐν ᾗ ἐλέγετο ὅτι τὸ βῆμα τοῦ Συλλόγου παρέχεται εὐχαρίστως εἰς ἐπιστημονικὰς διαλέξεις. Ὁ κ. *Βαλσαμάκης* ἀπορεῖ πῶς ὁ Ἑλλ. Φιλολ. Σύλλογος ἀποφαίνεται ἐπισήμως περὶ ἐπιστημονικοῦ ζητήματος μὴ ἐξαντληθέντος· ἀπόφασις οἱαδήποτε τοῦ Συλλόγου δὲν ὑπῆρχε περὶ αὐτοῦ, ἐπιδοκιμαστικὴ ἢ μή· καὶ ἂν ὑπῆρχεν, ἡ διερμηνεύουσα ταύτην ἐπιστολὴ θὰ ὑπεγράφετο ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γεν. γραμματέως, οὐχὶ δὲ μόνον ὑπὸ τοῦ τελευταίου. Μὴ ὑπαρχούσης ὅμως οἱασδήποτε ἀποφάσεως ἐπισήμου τοῦ Συλλόγου, ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη ἦτο παράνομος, ἀποδοκιμάζει δὲ ἐν γένει καὶ τὴν διὰ τοῦ Συλλόγου διανομὴν τῶν ἀντιτύπων· ἐρωτᾷ δὲ τελευτῶν, ἐὰν αἱ ἰδέαι τοῦ κ. *Tondini* ἦναι ἀσπασταὶ παρά τισι, νὰ λεχθῇ τοῦτο παρρησίᾳ. Ὁ κ. πρόεδρος παρακαλεῖ τὸν κ. *Βαλσαμάκην* νὰ μὴ ὁμιλῇ ἀνακριτικῶς, ἀποκρούει τὸ λεχθὲν ὅτι ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἐξεφράζετο ἰδέα ἐγκρίνουσα ἢ μὴ τὰς διαλέξεις τοῦ κ. *Tondini*· εἰς εὐγενῆ παράκλησιν, γενομένην παρ' αὐτοῦ περὶ διανομῆς τῶν ἐντύπων φυλλαδίων, δὲν ἠδύνατο ν' ἀντιστῇ οὐδὲ διὰ τῆς παραδοχῆς νὰ φαντασθῇ βλάβην τοῦ γοήτρου τοῦ Συλλόγου· ἐπαναλαμβάνει δὲ ὅτι οὐδεμία σύστασις ἐγένετο διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐκείνης, ἀλλ' ἁπλῶς ἐξεφράζετο ἡ ἰδέα ὅτι ὁ Σύλλογος παρέχει τὸ βῆμα αὐτοῦ εἰς ἀνακοίνωσιν καθαρῶς ἐπιστημονικῶν ζητημάτων. Ὁ κ. *Βαλσαμάκης* πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν λεγομένων αὐτοῦ ἀναφέρει αὐτολεξεὶ τὴν σχετικὴν φράσιν τῆς ἐπιστολῆς. Ὁ κ. *Ἀνδρεάδης* συνιστᾷ πλήρη σεβασμὸν τοῦ κανονισμοῦ· ἀπόφασις τοῦ προηγουμένου προεδρείου δὲν ὑπῆρχεν· ὁ πρόεδρος ἁπλῶς ἐπιτρέπει ἢ μὴ παντὶ μὴ μέλει, ἐὰν πρόκηται περὶ ἀνακοινώσεως ἢ διαλέξεως, οὐδεμία δὲ ἀπόφασις λαμβάνεται παρὰ τοῦ Συλλόγου, μάλιστα περὶ διαλέξεων· ἡ διανομὴ τῶν ἐντύπων φυλλαδίων, συνοδευθεῖσα καὶ ὑπὸ ἐπισήμου ἐπιστολῆς εἰς πρόσωπα ἐπίσημα, θὰ ἐξελαμβάνετο ὅτι ὁ Σύλλογος υἱοθέτησε καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ ἔλαβε τὰς διαλέξεις. Ὁ κ. *Γεδεὼν* ἐρωτᾷ ἂν ἔν τινι συνεδριάσει ἐγένετο ἀποδοκιμαστικὴ ψῆφος τῆς γενομένης διαλέξεως. Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ κ. προέδρου ἀποφατικῶς, θεωρεῖ τὰ λεγόμενα μὴ στηριζόμενα ἐπὶ βάσεώς τινος· ἐπίσης καὶ ὁ κ. *Εὐσταθιανὸς* θεωρεῖ τὸ ζήτημα ἀσήμαντον· ἐγένετο, λέγει, ἐπιστημονική τις διάλεξις, ὁ διαλεξάμενος ἐτύπωσεν αὐτὴν εἰς φυλλάδια, ἃ καὶ διένειμε διὰ τοῦ Συλλόγου εἰς μέλη αὐτοῦ πρὸς μελέτην, ἴσως καὶ πρόκλησιν συζητήσεως, ἑπομένως οὐδεμία παρεξήγησις ἠδύνατο νὰ γείνῃ. Ὁ κ. *Βαλσαμάκης* παραδέχεται μὲν τὴν ὑπὸ τοῦ κ. *Γεδεὼν* τεθεῖσαν *θέσιν*, ἀλλὰ προκειμένου περὶ ἀτομικῆς γνώμης, ὁ κ. πρόεδρος, γράψας ἐν ἐπισήμῳ χάρτῃ τοῦ Συλλόγου, ἐξέφραζεν οὐχὶ ἀτομικὴν γνώμην, ἀλλὰ τὴν τοῦ Συλλόγου, τοιαύτη δὲ προαποφασισμένη δὲν ὑπῆρχε, δὲν ἔπρεπε νὰ γραφῇ ἡ ἐπιστολὴ μεθ' ὅρους ἀπτομένου τῆς ἀξίας τῆς γενομένης διαλέξεως. Ὁ κ. *Γεδεὼν* παρατηρεῖ ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ κ. *Βαλσαμάκης* ἔπρεπεν ἁπλῶς νὰ τονίσῃ τὸ ἑξῆς: *τοῦ λοιποῦ δι' ἐπισήμου χάρτου τοῦ Συλλόγου νὰ μὴ ἐκφράζωνται ἰδέαι ἀτομικαὶ οὔτε νὰ συνιστῶνται διαλέξεις περιέχουσαι ἀμφισβητήσιμα καὶ ὑπόπτου σκοποῦ.* Τοῦτο ἀκριβῶς ὑποστηρίζει ὁ κ. *Βαλσαμάκης*, ἀλλ' ὁ κ. *Τάγης* θεωρεῖ περιττὸν νὰ τεθῇ τοιοῦτο ζήτημα καὶ ἀπόφασις νὰ ληφθῇ περὶ αὐτοῦ, ἀφ' οὗ ὑπάρχει τοιαύτη. Ὁ κ. *Ἀποστόλογλους* τὴν διὰ τοῦ Συλλόγου διανομὴν οἱωνδήποτε βιβλίων θεωρεῖ συνάδουσαν τῷ σκοπῷ τοῦ Συλλόγου, ἀποδοκιμάζει δὲ τὴν ἀποστολὴν καὶ ἐπιστολῆς ἐπισήμου. Ὁ κ. *Γεράρδος* ἐρωτᾷ ἐὰν τὰ περιοδικὰ τοῦ Συλλόγου διανεμόμενα συνοδεύωνται καὶ δι' ἐπιστολῶν· ἐπὶ ἀρνητικῇ ἀπαντήσει, ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν αὐτοῦ πῶς λαμβάνεται γνῶσις ἐπιστολῆς ἐξερχομένης τοῦ γραφείου τοῦ Συλλόγου. Τέλος ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο ἅπαντες οἱ ἀγορεύσαντες συμφωνοῦσι περὶ μὴ συστάσεως δι' ἐπισήμου ἐπιστολῆς οἱωνδήποτε διανεμομένων ἐντύπων.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. *Γεδεὼν* παρακαλεῖ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ παράκλησις τῆς κυρίας *Πετρίδου* περὶ ἐπιστροφῆς ταχείας τοῦ χειρογράφου αὐτῆς «*Ῥοβινσῶνος*», ὁ κ. πρόεδρος ὑπισχνεῖται τοῦτο. Ὁ κ. *Βαλσαμάκης* ἐρωτᾷ πῶς ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις ἐκλογῆς ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην τοῦ κανονισμοῦ. Ὁ κ. πρόεδρος, ἀναγνοὺς τὴν αἰτητικὴν πρὸς τοῦτο ἐπιστολὴν δέκα μελῶν, δίδει καὶ διασαφήσεις περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκλεγείσης ἐπιτροπῆς. Ὁ κ. *Δάμσας* θεωρεῖ ἀντικανονικὴν τὴν ἀπόφασιν. Ὁ κ. *Βαλσαμάκης* ἐρωτᾷ, ἐὰν ἡ ἐκλεγεῖσα ἐπιτροπὴ θὰ ἀνακοινώσῃ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας αὐτῆς. Μόνον ἀφ' οὗ ἐκπνεύσῃ ἡ ἰσχὺς τοῦ κανονισμοῦ καὶ ἐὰν δεήσῃ, ἀπαντᾷ ὁ κ. πρόεδρος· ὁ δὲ κ. *Ἀποστόλογλους* ἐπιπροστίθησιν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ εἶναι ἁπλῶς πρὸς παρασκευὴν ἐργασίας, ὡς ἐπιτροπὴ δὲ ὑποχρεοῦται βεβαίως νὰ δώσῃ λόγον τῆς ἐργασίας αὐτῆς, πρὸς ὃ συμφωνεῖ καὶ ὁ κ. *Εὐσταθιανός*. Οἱ κ. κ. *Ἀνδρεάδης* καὶ *Δάμσας* ἐπιμένουσι θεωροῦντες τὴν ἀπόφασιν ἀντικανονικήν, ὁ δὲ κ. *Φ. Τάγης* διευκρινίζει τὸ ζήτημα ὑφ' ἣν ἔννοιαν ἐξελήφθη καὶ ἐν τῇ ἐκλογῇ τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς, θεωρῶν τὸ γινόμενον πρωτοφανές. Ὁ δὲ κ. *Γεδεὼν* θεωρεῖ περιττὴν πᾶσαν συζήτησιν περὶ ἀποφάσεως ληφθείσης ἤδη, ἀφ' οὗ μάλιστα δὲν θεωρεῖται δεδεσμευμένη ἡ κυρίως ἀναθεωρητικὴ ἐπιτροπή. Τέλος μετά τινας ἄλλας διασαφήσεις τῶν κυρίων *Βαλσαμάκη* καὶ *Ἀνδρεάδου*, καταληξάσας εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἀπόφασις καθιστᾷ δυσχερῆ τὴν πορείαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συλλόγου, ἀναπορεύκτου οὔσης τῆς μὴ συγκρούσεως τῆς νῦν μετὰ τῆς ἐν καιρῷ ἐκλεγησομένης κυρίως ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς, διαλύεται ἡ συνεδρία, ἀναβληθείσης τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐν τῇ *Ἡμερησίᾳ Διατάξει* ἀνακοινώσεως ἕνεκα τῆς προκεχωρηκυίας ὥρας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΚΗ'

τῇ 15 Ἰανουαρίου 1896.

Προεδρεύοντος **Ξ. Α. ΣΙΔΕΡΙΔΟΥ**, ἀντιπροέδρου.

Ἀναγνωσθέντων καὶ ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς ἀλληλογραφίας, ἀγγέλλων καὶ δωρεὰς βιβλίων.

Ἡ **ἀλληλογραφία** ἔχει ὧδε:

Ἐπιστολὴ τῆς ἐν *Βερολίνῳ Ἀκαδημείας τῶν ἐπιστημῶν*, ὑπισχνουμένης ὅτι εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ἡμετέρων δημοσιεύσεων θέλει ἀποστείλει τὰς ἑαυτῆς, ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου 1896.

Τοῦ ἐν Νισύρῳ κ. *Γεωργίου Παπαδοπούλου*, ἀποστέλλοντος καὶ ἑτέραν γλωσσικὴν ὕλην ἐπὶ τῷ *Ζωγραφείῳ Ἀγῶνι*, ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου.

Ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας ὁ κ. προεδρεύων λέγει ὅτι ἡ γλωσσικὴ ὕλη τοῦ κ. *Γ. Παπαδοπούλου* παραπέμπεται τῇ φιλολογικῇ ἐπιτροπῇ, ἡ δὲ αἴτησις τῆς *Ἐφορείας* τῶν σχολῶν *Ὀρτάκιοϊ (Βιθυνίας)* ὡς πρὸς μὲν τοὺς χάρτας ληφθήσεται ὑπ' ὄψιν, ἐὰν ὁ Σύλλογος προσεχῶς λάβῃ τοιούτους, ἡ σειρὰ ὅμως τῶν ἐκδόσεων τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* παρέχεται μόνον γυμνασίοις καὶ σχολαρχείοις. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει πραγματείαν τοῦ κ. *Ἀλεξάνδρου Λαυριώτου* **Περὶ Νεοφύτου μητροπολίτου Κρήτης καὶ τοῦ πρὸς Κωνσταντῖνον Καντακουζηνὸν ἐγκωμίου αὐτοῦ.**

Οὐδενὸς δὲ λαβόντος τὸν λόγον ἐπ' αὐτῆς, διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΚΘ'

τῇ 22 Ἰανουαρίου 1896.

Προεδρεύοντος **Ξ. Α. ΣΙΔΕΡΙΔΟΥ**, ἀντιπροέδρου.

Ἀναγνωσθέντων καὶ ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας, ὁ κ. *Γ. Παχτίκος* παρατηρεῖ ὅτι ἡ σχολὴ *Ὀρτάκιοϊ Βιθυνίας* εἶναι πλήρες σχολαρχεῖον καὶ παρακαλεῖ νὰ γείνῃ δεκτὴ ἡ αἴτησις τῆς Ἐφορείας αὐτῆς. Εἶτα ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς **ἀλληλογραφίας,** ἔχουσαν ὧδε:

Ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Ἀθήναις *Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων* ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1895, ἀγγέλλοντος τὴν ἀποστολὴν δέκα σωμάτων γεωγραφικῶν *Πινάκων Στεφάνου Ζαφειροπούλου*.

Τῆς *Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς* ἀπὸ 17 Ἰανουαρίου 1896, γνωμοδοτούσης ἐπὶ ζητημάτων παραπεμφθέντων αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου.

Τῆς αὐτῆς *Ἐπιτροπῆς* ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, ἀγγελλούσης τῷ Συλλόγῳ τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. *Δ. Η. Οἰκονομίδου* ὡς διορθωτοῦ τῆς δημοσιευθησομένης γλωσσικῆς ὕλης.

Τοῦ κ. *E. Schneider* ἀπὸ 19/31 Ἰανουαρίου 1896, ἀγγέλλοντος ὅτι δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ κάμῃ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀγγελθεῖσαν ἀνακοίνωσιν ἕνεκα ἀσθενείας τῆς συζύγου αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας ὁ κ. προεδρεύων παρατηρεῖ τάδε: Τὸ προεδρεῖον α') θέλει γράψει τὰ δέοντα εἰς τοὺς κ. κ. *Wecklein* καὶ *Βερναρδάκην*, ὡς πρὸς τὴν παρὰ τὰ συμπεφωνημένα αὔξησιν τῶν τυπογραφικῶν φύλλων τῆς γινομένης ἐκδόσεως· β') τίθησιν εἰς ψηφοφορίαν τὴν πρότασιν τῆς *Φιλολογικῆς Ἐπιτρο-*

πῆς, ὑποδεικνυούσης τὸν κ. *Δ. Οἰκονομίδην* ὡς ἁρμόδιον πρὸς διόρθωσιν τῆς ἐκδοθησομένης γλωσσικῆς ὕλης. Ὁ κ. *Οἰκονομίδης* ἐνίσταται, λέγων ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἁπλῆς διορθώσεως ὀρθογραφικῶν λαθῶν κτλ., ἀλλὰ περὶ τῆς διορθώσεως αὐτῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς νέας ὀρθογραφίας, τοῦτο δὲ ἀπαιτεῖ χρόνον μακρόν, οὗ στερεῖται, ὁ δὲ καιρὸς ἐπείγει. Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ κ. *Δάμσα* νὰ γείνῃ πρῶτον συνεννόησις μεταξὺ τοῦ κ. *Οἰκονομίδου* καὶ τῆς *Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς* καὶ εἶτα ψηφοφορία, ὁ κ. *Νικολόπουλος* ὑποθέτει ὅτι μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας θέλει ἀναδεχθῆ ὁ κ. *Οἰκονομίδης* τὸ ἀνατεθησόμενον αὐτῷ ἔργον ἅμα τῇ ἀποφάσει τοῦ Συλλόγου. Γενομένης ψηφοφορίας, ὁ κ. *Οἰκονομίδης* ὑποδείκνυται ὡς ἁρμόδιος πρὸς ὃν σκοπὸν προτείνεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς. Εἶτα, ἀναγνωσθείσης τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. *Σνάϊδερ*, ἀναβάλλεται τὸ κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ἀνάγνωσμα. Ἀγγέλλεται ἐπίσης ἡ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ προεδρείου ἀποστολὴ τῆς εἰκόνος τοῦ ἀειμνήστου *Καλλιάδου* παρὰ τῆς εὐγενεστάτης χήρας αὐτοῦ καὶ ἀνάρτησις αὐτῆς ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων.

Τέλος ψηφοφορεῖται τακτικὸν μέλος τοῦ Συλλόγου ὁ κ. *Γ. Ἰωαννίδης*, διδάσκων ἐν τῷ *Ζωγραφείῳ*, μεθ' ὃ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΛ'

τῇ 29 Ἰανουαρίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων καὶ ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς ἀλληλογραφίας, ἀγγείλας καὶ δωρεὰς βιβλίων.

Ἡ **ἀλληλογραφία** ἔχει ὧδε:

Ἐπιστολὴ τῆς *Ἐφορείας Δράμας* ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1895, ζητούσης τοὺς ἐκδοθέντας τόμους τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* καὶ τοὺς χάρτας *Ζαφειροπούλου* καὶ πληρεξουσιοδοτούσης ἐπὶ τούτῳ τὸν κ. *Α. Κ. Γεράρδον*.

Τοῦ κ. *Ν. Φαρδὺ* ἐκ Σαμοθράκης ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου, ὑποβάλλοντος σκέψεις αὐτοῦ περὶ τοῦ *Ζωγραφείου Ἀγῶνος*.

Τοῦ ἐκ Παραμυθίας ἰατροῦ κ. *Δ. Α. Παναγιωτίδου* ἀπὸ 17 Ἰανουαρίου 1896, πέμποντος τὸ Δ' κεφάλαιον τῶν αὐτοῦ *Συμβολῶν εἰς τὴν μέσην ἱστορίαν τῆς Θεσπρωτίας*, αἰτουμένου δὲ τὰ ἀπὸ πέρυσιν ἐκδοθέντα ἔργα τοῦ Συλλόγου καὶ ἐρωτῶντος ἂν τὸ ἀπονεμηθὲν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου βραβεῖον ἐμετρήθη τῷ ἀντιπροσώπῳ αὐτοῦ κ. *Σ. Παπαδάκῃ*.

Τῆς *Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς* τοῦ Συλλόγου ἐντεῦθεν ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου, ἀγγελλούσης ὅτι ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς 13 λήξαντος ἐξελέξατο γραμματέα τὸν κ. *Διονύσιον Κοντογεώργην* καὶ ἐπισυναπτούσης γενικὸν λ/σμὸν τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*.

Τοῦ κ. *Ὀδ. Ἀνδρεάδου* ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου, ἀποστέλλοντος ἐντολῇ τοῦ Dr *J. S. de Tourgar*, καθηγητοῦ τῆς ἀρχαίας καὶ νέας ἑλληνικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Louvain, τὰς ὑπ' αὐτοῦ γενομένας μεταφράσεις τῶν διηγημάτων *Ἀλεξ. Ῥαγκαβῆ* ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *Romans Grecs. Contes et Nouvelles par Al. Rangavi*, traduit du grec moderne par *J. S. Tourgar*.

Τῆς *Κοινότητος Σισανίου τῆς Μακεδονίας*.

Τῆς *Ἐφορείας τῶν ἐν Σαμμακοβίῳ Σχολῶν*.

Τῆς *Ἐφορείας τῶν ἐν Σαλματομβρουνίῳ Σχολῶν* (δὶς αἰτούντων).

Τοῦ *Ἐθνικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐφοροεπιτροπῆς τῶν ἐκπαιδευτηρίων Σινώπης*.

Τῆς *Ἐφοροεπιτροπῆς τῶν Σχολῶν Σογιουτίου*.

Τῆς *Ἐφοροδημογεροντίας Περάμου*.

Τῆς ἐν *Ξυλοπόρτῃ Ἀδελφότητος «Ἐννέα Μουσῶν»*.

Τῆς *Ἐφορείας τῶν ἐκπαιδευτηρίων Βλάγκας*.

Τῆς Α.Θ. τοῦ ἀγ. *Ἀβύδου Νικοδήμου*.

Τῶν *Ἐφόρων τῶν ἐκπαιδευτηρίων Χρυσοπόλεως* (δὶς αἰτούντων).

Τῆς Α. Σ. τοῦ γέροντος *ἁγίου Νικομηδείας* κ. *Φιλοθέου*.

Τῆς *Ἐφοροεπιτροπῆς τῶν σχολῶν τῆς Κοινότητος Ἰκονίου*, αἰτούντων κατὰ διαφόρους χρονολογίας τοὺς Πίνακας *Ζαφειροπούλου*.

Ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλει μετὰ λύπης τὸν αἰφνίδιον θάνατον τοῦ ἐκ τῶν μελῶν καὶ δωρητῶν τοῦ Συλλόγου *Ζήνωνος Κλεάνθους*. Ἐπὶ τῆς δὲ ἀλληλογραφίας παρατηρεῖ ὅτι αἱ γενόμεναι καὶ γενησόμεναι αἰτήσεις χαρτῶν Ζαφειροπούλου ἐκ μεμακρυσμένων ἐπαρχιῶν δὲν θὰ ἦναι δυνατὸν νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, διότι καὶ μὲν προσεχῶς ἀποστέλλονται τοιοῦτοι, ἀλλ' εὐάριθμοι, διανεμηθήσονται δὲ μόνον εἰς τὰ πλησιόχωρα τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐν Ἀθήναις πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων Συλλόγου. Παρατηρεῖ ὁμοίως ὅτι ὁ λογαριασμὸς τῆς *Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς* εἶναι ἀκριβέστατος, ἀποσταλήσεται δὲ τῇ Α.Ε. τῷ κ. *Χρ. Ζωγράφῳ*. Ἐπὶ τῇ παρακλήσει τοῦ κ. *Γ. Παχτίκου* ἀναγινώσκεται ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Φαρδὺ* ὑπὸ τοῦ γενικοῦ γραμματέως, παρατηρήσαντος ἅμα ὅτι προσεχῶς θὰ ἀνεκοινοῦτο αὖτη, ἐπὶ δὲ τῇ αἰτήσει τοῦ κ. *Γ. Παχτίκου* γίνεται νῦν ἡ ἀνακοίνωσις· πρὸς δὲ ὅτι τὸ βραβεῖον, περὶ οὗ μετ' ἀπορίας γράφει ὁ κ. *Φαρδύς*, ἐστάλη τῷ κ. *Παπαδάκῃ* διὰ πληρεξουσίου ἐγγράφου. Τῷ αὐτῷ κ. *Παχτίκῳ*, παρατηρήσαντι περὶ τοῦ περιορισμοῦ τῶν χαρτῶν μόνον εἰς τὰ περίχωρα Κωνσταντινουπόλεως, ὑπομιμνήσκει ὁ κ. πρόεδρος σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 2 Νοεμβρίου 1892. Μετὰ ταῦτα, τὸν λόγον λαβὼν ὁ κ. *Χρ. Ἀνδρούτσος*, ἀναγινώσκει μελέτην αὐτοῦ **Αἱ ἠθικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Πλάτωνος ἐν ἀντιπαραθέσει πρὸς τὰς χριστιανικάς**, μηδεμιᾶς δὲ ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ὁ κ. πρόεδρος, εὐχαριστήσας τῷ ἀγορεύσαντι, διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΛΑ'

τῇ 12 Φεβρουαρίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων καὶ ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἠγουμένης συνεδρίας, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς ἀλληλογραφίας, ἀγγείλας καὶ δωρεὰς βιβλίων.

Ἡ **ἀλληλογραφία** ἔχει ὧδε:

Ἐπιστολὴ τῶν κ.κ. *Ἀδελφῶν Περρῆ* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου, ἀγγελλόντων τὴν ἀποστολὴν ἑτέρων ἑνδεκα τυπογραφικῶν φύλλων τοῦ *Β' τόμου* τοῦ *Αἰσχύλου* καὶ ἐκφραζόντων τὴν ἐλπίδα ὅτι ταχέως ἥ τε Φιλολογικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ ὁ Σύλλογος θέλουσι συνεννοηθῆ μετὰ τοῦ κ. *Wecklein* περὶ τῶν καθ' ὑπέρβασιν φύλλων, περὶ τῆς πληρωμῆς δ' αὐτῶν θεωροῦσι τὸν Σύλλογον ὑπόχρεων.

Τοῦ κ. *Δημητρίου Μ. Μελισσοπούλου* ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου, διδασκάλου ἐν τῇ ἐνταῦθα *Ῥωσσικῇ Σχολῇ*, ὑποβάλλοντος εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Συλλόγου *Ἐγχειρίδιον Ἀλγέβρας* καὶ ἕτερον *Εὐθυγράμμου Τριγωνομετρίας*.

Τῆς *Ἀκαδημείας τῶν ἐπιστημῶν* Βονωνίας ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου, εὐχαριστούσης ἐπὶ τῇ παρασχεθείσῃ τῷ ἐκ τῶν ἑταίρων αὐτῆς αἰδ. *Tondini* φιλοξενίᾳ τῇ 9/21 Νοεμβρίου 1895.

Τοῦ κ. *Blass* ἐκ Χάλης ἀπὸ 12 Φεβρουαρίου, ἀποστέργοντος τὴν ἔκδοσιν τοῦ *Δημοσθένους* ἑνεκα τῶν παρομαρτουσῶν αὐτῇ πολλῶν δυσκολιῶν.

Τῆς *Ἀκαδημείας Βερολίνου*, ἄνευ ἡμερομηνίας, εὐχαριστούσης ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῶν Γ' μέχρι ΚΕ' τόμων τοῦ Περιοδικοῦ καὶ τοῦ *Α' τόμου* τοῦ *Ζωγραφείου Ἀγῶνος*.

Τῆς *Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς* ἐντεῦθεν ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου, ἀγγελλούσης ὅτι ἐξελέξατο ἀναπληρωτὴν τοῦ προέδρου αὐτῆς προσωρινὸν ἐπὶ ἕνα μῆνα τὸν κ. *Πετρακίδην*, καὶ διορθωτὴν τὸν κ. *Ἰ. Π. Ἰωαννίδην*.

Μετά τινας δὲ παρατηρήσεις τοῦ κ. προέδρου ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας, ψηφοφοροῦνται ἀντεπιστέλλον μὲν μέλος ὁ διδάκτωρ *J. de Groutar*, καθηγητὴς τῆς ἀρχαίας καὶ νέας ἑλληνικῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ *Louvain*, προτεινόμενος ὑπὸ τοῦ προεδρείου, καὶ τακτικὰ μέλη οἱ κ.κ. *Θ. Κεσσίσογλους* καὶ *Ν. Βασιλειάδης*, ἰατροί. Μετὰ ταῦτα, προκειμένου ν' ἀναγνώσῃ ὁ κ. *Ἀναστάσιος Χρηστίδης* τὰς *συμπληρωματικὰς* αὐτοῦ *παρατηρήσεις* ἐπὶ τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*, οἱ κ.κ. *Ἠλ. Βαλσαμάκης*, *Ὀδ. Ἀνδρεάδης*, *Φ. Τάγης* διαμφισβητοῦσι τὸ δικαίωμα τοῦτο, προβάλλοντες ὅτι ὁ κ. πρόεδρος δὲν δικαιοῦται νὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ ζητήματος δεδικασμένου καὶ λελυμένου, ὄντος δὲ καὶ τοῦ Συλλόγου δεδεσμευμένου διὰ ῥητοῦ συμβολαίου. Ὁ κ. *Φ. Τάγης* μάλιστα δίδει καὶ διασαφήσεις τινάς, θεωρῶν τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν διατελοῦντα ἐν ἀγνοίᾳ τῶν διατρεξάντων, ὅτι τὸ πρῶτον ὑπόμνημα τοῦ κ. *Χρηστίδου* ἐμελετήθη, ἐκρίθη, ἀνεσκευάσθη, ὁ δὲ κ. *Χρηστίδης*, ἐν ᾧ δὲν εἶχε διαμαρτυρηθῆ τότε, μετὰ πέντε μῆνας, γενόμενος πρόεδρος, ἀπήντησεν εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς, προυκλήθη συζήτησις, ἥτις καὶ ὡς μὴ γενομένη ἐθεωρήθη. Ὁ κ. *Χρηστίδης* ἀπαντῶν παρατηρεῖ ὅτι διεμαρτυρήθη, δὲν συνεμερίσθη τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἐγωϊστικήν, ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ ζήτημα ἀσχέτως πρὸς τὴν κρίσιν αὐτῆς, ἐπανῆλθε δικαιωματικῶς εἰς τὰς πρὸ μηνὸς παρατηρήσεις, ἐπανέρχεται καὶ τώρα ἵνα προσθέσῃ πολλὰ καὶ ποικίλα. Καὶ οἱ κ.κ. *Κλ. Κοκκολᾶτος*, *Εὐστ. Ἰωάννου*, *Σ. Ἀποστόλογλους*, *Ἰωακεὶμ Βαλαβάνης*, *Μ. Αὐθεντόπουλος*, *Ν. Φωτιάδης* καὶ τινα ἄλλα μέλη διαμαρτύρονται κατὰ τῆς γενομένης συζητήσεως ὡς προώρου, ἅτε τοῦ Συλλόγου εὑρισκομένου ἐντὸς τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως. Ὁ κ. *Μαλιάδης* θεωρεῖ τὴν συζήτησιν δικαίαν, διότι, λέγει, εὑρισκόμεθα ἐν ἀνωμαλίᾳ καὶ παραβάσει κανονισμοῦ. Ἐπιμενόντων δὲ τῶν προμνημονευθέντων μελῶν περὶ τοῦ προώρου πάσης συζητήσεως,

ὁ κ. πρόεδρος ὡς ἀπολογηθησόμενος εἰς τὰς προβληθείσας ἐνστάσεις καὶ ὡς ἀναγνωσόμενος τὴν νέαν αὐτοῦ μελέτην, παραχωρεῖ τὴν προεδρικὴν ἕδραν τῷ ἐκ τῶν ἀντιπροέδρων κ. *Φ. Τάγῃ*, ὅστις, καταλαβὼν τὴν ἕδραν, τῶν μὲν ὑπὲρ τῆς συζητήσεως ἐπιμενόντων εἰς ταύτην, τῶν δὲ κατ' αὐτῆς ἐνισταμένων, ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίαν καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθε, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ δεύτερος ἀντιπρόεδρος καί τινα τῶν μελῶν. Τῶν λοιπῶν μελῶν ξενισθέντων ἐπὶ τῇ διαλύσει, ὡς βεβιασμένῃ, ἅτε πρὸ τῆς ἐξαντλήσεως τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως γενομένῃ, ἐπιμενόντων δὲ εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συνεδριάσεως, ὁ πρόεδρος, ἀναλαβὼν τὴν προεδρίαν, τάσσει ἐν αὐτῇ τὸν γενικὸν γραμματέα καὶ κατ' ἀπαίτησιν τῶν μελῶν ἀναγινώσκει τὸ θέμα αὐτοῦ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἀναγνώσματος ὁ κ. *Ν. Φωτιάδης* ὑποβάλλει πρότασιν πρὸς παραδοχὴν τῆς πρὸς τὸν χορηγὸν ἐκφρασθησομένης εὐχῆς περὶ τροποποιήσεως τοῦ προγράμματος τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*, ὑποστηριχθεῖσαν καὶ ὑπὸ τῶν κ. κ. *Σ. Ἀποστόλογλου*, *Εὐσταθίου Ἰωάννου*, *Κλ. Κοκκολάτου*, *Ἀλ. Εὐσταθιανοῦ* κ.λ.π. Ἐπειδὴ δὲ ὁ κ. *Σαλτέλης*, ὁμόφρονας ἔχων καὶ τοὺς κ.κ. *Μ. Αὐθεντόπουλον*, *Δ. Μοστρᾶτον*, *Ἰωακεὶμ Βαλαβάνην* καὶ ἄλλους, ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν ν' ἀναβληθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος πᾶσα ἀπόφασις, ἕως οὗ μελετηθῇ καλῶς τὸ ζήτημα, ν' ἀφεθῇ δὲ τῷ κ. προέδρῳ, ὅταν αὐτὸς κρίνῃ ἐπιστᾶσαν τὴν στιγμήν, νὰ ἐπαναγάγῃ τοῦτο εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν ἑτέρας συνεδριάσεως, ὑποχωρεῖ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην καὶ ὁ κ. *Χρηστίδης*· ὑποχωρησάντων δὲ καὶ τῶν λοιπῶν, ὁ προεδρεύων διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΛΒ'

τῇ 19 Φεβρουαρίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας ἐπί τε τῆς συντάξεως αὐτῶν, ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ τοῦ κύρους τοῦ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου κ. *Φ. Τάγῃ* διάλυσιν τῆς συνεδρίας μέρους ἔλαβον τὸν λόγον οἱ ἑπόμενοι:

Μαλιάδης. Ἐπειδὴ μετὰ τὰς ὑπὸ τῶν κ.κ. *Βαλσαμάκη*, *Ἀνδρεάδου* καὶ *Φ. Τάγῃ* γενομένας παρατηρήσεις, ἂν πρέπῃ ὁ κ. *Ἀν. Χρηστίδης* νὰ ἀναγνώσῃ τὰς *συμπληρωματικὰς* αὐτοῦ *παρατηρήσεις* ἐπὶ τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*, προτιθέμενος κἀγὼ νὰ ὁμιλήσω, διεκοπτόμην, καὶ μάλιστα τοῦ προέδρου ἐπιτρέποντος, διὰ τοῦτο παρεχωρήθη ἡ προεδρία τῷ πρώτῳ ἀντιπροέδρῳ, οὐχὶ διότι «θὰ ἀπελογεῖτο ὁ κ. *Χρηστίδης* καὶ θὰ ἀνεγίνωσκε τὴν νέαν αὐτοῦ μελέτην»· ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν μετὰ τὴν διάλυσιν ἐπαναληφθεῖσαν συνεδρίαν, αὕτη εἶναι παράνομος, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ γενικοῦ γραμματέως γενομένη· προτείνει λοιπὸν διόρθωσιν τοῦ πρώτου μέρους καὶ ἀκύρωσιν τοῦ δευτέρου τῶν πρακτικῶν.

Βαλσαμάκης. Παρακαλεῖ τὸν κ. πρόεδρον πρὶν ἢ δώσῃ τὸν λόγον εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους ὅπως ὁμιλήσωσι, νὰ διευκρινήσῃ τὸ ἑξῆς: Ἀναλαμβάνει, ὡς πρόεδρος τοῦ Συλλόγου, θεματοφύλαξ τῆς τηρήσεως τοῦ κανονισμοῦ, τὴν εὐθύνην τῆς παρὰ τὸν κανονισμὸν ἐπαναλήψεως ἢ συνεχίσεως τῆς συνεδρίας τῆς παρελθούσης Δευτέρας μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. ἀντιπροέδρου κανονικὴν αὐτῆς διάλυσιν, ὡς καὶ τὴν εὐθύνην τῆς ἀναθέσεως τῆς προεδρίας εἰς τὸν κ. γενικὸν γραμματέα παρὰ τὸ ῥητὸν ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, τοῖς ἀντιπροέδροις μόνον παρέχοντος τὸ δικαίωμα ν' ἀναπληρῶσι τὸν πρόεδρον ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν προεδρικῶν αὐτοῦ καθηκόντων, ἤ, ὅπως ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὑποδηλοῦται, τὴν εὐθύνην ταύτην ὑπέχουσιν οἱ παραμείναντες μετὰ τὴν κανονικὴν διάλυσιν τῆς συνεδρίας ἐκείνης καὶ τὴν ἕνεκα ταύτης ἀποχώρησιν ἱκανῶν ἐκ τῶν μελῶν, ἐν οἷς καὶ οἱ δύο ἀντιπρόεδροι;

Πρόεδρος. Ἀπαντῶν εἰς ταῦτα λέγει ὅτι τὴν ἐσπέραν ταύτην γνώμην δὲν ἔχει, ἁπλῶς θὰ διευθύνῃ τὴν συνεδρίαν.

Σαλτέλης. Ἀφ' οὗ γίνεται λόγος περὶ πρακτικῶν, παρατυπία εἶναι καὶ ἡ γενομένη συζήτησις· πρόκειται περὶ ἀκριβοῦς συντάξεως τῶν πρακτικῶν· περὶ τούτου καὶ μόνου· περὶ τούτου πρῶτον ἂς ἀποφανθῇ ὁ Σύλλογος καὶ ἔπονται αἱ συζητήσεις.

Δάμσας. Ἐπειδὴ ἔχομεν δύο συνεδρίας, τακτικὴν καὶ μή, καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς αὐτῆς φύσεως, ἑπομένως τὸ κῦρος αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἐγκύρου ἢ μὴ τῆς μὴ τακτικῆς συνεδρίας.

Ἀνδρεάδης. Παρακαλεῖ νὰ προστεθῇ εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντα τὸ ὅτι ἀνέφερε ῥητὸν ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, τὸ 37, καθ' ὃ συζήτησις περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος παρελθούσης τῆς ἑπομένης συνεδρίας, δὲν ἐπιτρέπεται καὶ ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν κυριωτάτην ὑποστήριξιν τῶν ἐνστάσεών του. Τὴν ἐπὶ τῆς περαιτέρω συντάξεως τῶν πρακτικῶν συζήτησιν δὲν θεωρεῖ περιττήν, διότι τοῖς μετὰ τὴν κανονικὴν διάλυσιν ἀποχωρήσασιν ἄγνωστον ἐὰν ἦναι ἀκριβῆ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐπαναληφθείσης συνεδρίας.

Πασχαλίδης. Προβάλλει σκέψιν, ἐὰν ὁ ἀντιπρόεδρος, παρόντος τοῦ προέδρου, δύναται νὰ διαλύσῃ τὴν συνεδρίαν.

Φιλικός. Θεωρεῖ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου διάλυσιν παράνομον, διότι, ἂν αἱ φωνασκίαι τὸν ἠνάγκασαν εἰς τοῦτο, ἠδύνατο νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἕδραν εἰς τὸν δεύτερον ἀντιπρόεδρον· ἄρα ἡ ἐξακολούθησις τῆς συνεδρίας κάλλιστα καὶ νομίμως ἐγένετο, ὅθεν πρόκειται περὶ ἐπικυρώσεως πρακτικῶν μιᾶς καὶ μόνης συνεδρίας.

Μαλιάδης. Μετὰ τὴν κανονικὴν διάλυσιν ἐπανελήφθη ἡ συνεδρία ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ γενικοῦ γραμματέως· τὰ πρακτικὰ δημοσιεύονται ἐν τῷ Περιοδικῷ καὶ δὲν πρέπει ὁ Σύλλογος νὰ παρουσιάζῃ γελοῖον πρόσωπον· δὲν πρέπει ν' ἀναγραφῇ προεδρία γενικοῦ γραμματέως· ἐκφράζει λοιπὸν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ τοιοῦτον.

Εὐσταθιανός. Δὲν εἶναι δυνατὸν ὁ Σύλλογος νὰ ἐκτεθῇ καὶ νὰ γείνῃ γελοῖος, διότι ἐξηκολούθησε τὴν συνεδρίαν μὲ τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν, παρακαλεσάντων τὸν κ. πρόεδρον νὰ ἐξακολουθήσῃ, οὐχὶ δὲ μὲ ὀλίγα μέλη, ὡς διετάθη ὁ κ. *Μαλιάδης*.

Μελιχρός. Θεωρεῖ τὴν γινομένην συζήτησιν χρονοτριβήν, παρακαλεῖ δὲ νὰ προβῇ ὁ Σύλλογος εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν πρακτικῶν.

Μακρίδης. Τὸ ζήτημα τοῦ κύρους καὶ τῆς ἀκριβείας τῶν πρακτικῶν, ὡς καὶ τῆς συνεχίσεως τῆς συνεδρίας θεωρεῖ ἀλληλένδετα. Ἐπειδὴ ἡ συνεδρίασις διελύθη ἕνεκα φωνασκιῶν, ὁ δὲ κ. πρόεδρος παρενέβη καὶ ἐξηκολούθησε τὴν συνεδρίαν, ἄρα δὲν ὑπάρχει πραγματικὴ διάλυσις. Τὸ μόνον οὐσιαστικὸν εἶναι: *ἠδύνατο νὰ προεδρεύσῃ ὁ γενικὸς γραμματεύς;* Τοῦτο εἶναι περίπτωσις καταναγκαστική, ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Συλλόγου· σήμερον συζητεῖται ἡ ἀκυρότης τῆς συνεδρίας· αἱ ἀκυρότητος ἐνστάσεις προβάλλονται πρῶται, ἀφ' οὗ νόμιμος ἀπαρτία ὑπῆρχεν, ἀφ' οὗ ἔνστασις ἀκυρότητος δὲν εἶχε προβληθῇ, οὔτε σήμερον ἔπρεπε νὰ προβληθῇ· ἄκυρος τώρα ἡ συζήτησις περὶ τυπικοῦ πράγματος.

Φ. Τάγης. Θὰ παρηκολούθουν τὴν ὅλην γνώμην τοῦ Συλλόγου ἐπὶ τῶν διατρεξάντων, ἀλλ' ἀναγκάζομαι ν' ἀπαντήσω τῷ κ. *Φιλικῷ*: οὐδεμία συγκίνησις μὲ κατέλαβεν οὔτε ἀδυναμία μὲ ὤθησεν εἰς τὴν διάλυσιν· καὶ ἄλλοτε ἐχρησίμευσα μέλος ἔν τε τῷ προεδρείῳ καὶ ἐν ἐπιτροπαῖς· εἶχον διάθεσιν νὰ παραταθῇ ἡ συνεδρία καὶ μέχρι τοῦ μεσονυκτίου· προέκειτο ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπὴ νὰ καταπατηθῇ παρανόμως καὶ ἔπρεπε νὰ διαφωτισθῇ ὁ Σύλλογος, ἀλλ' ἀφ' οὗ ἐπανειλημμένως ἐζήτησα νὰ ἐπιβάλω σιωπὴν καὶ δὲν ἴσχυσα, ἐνόμισα συμφέρον ν' ἀναβάλω τὴν συζήτησιν εἰς τὴν ἑπομένην Δευτέραν, φρονῶν ὅτι ὠφελῶ τὸν Σύλλογον, οὐχὶ δὲ ἐκ λόγου κομματικοῦ.

Ἀποστόλογλους. Μετὰ λύπης παρατηρεῖ ὅτι ἀσυναισθήτως ἢ σκοπίμως ἐκτροχιάζεται ἡ συζήτησις· πρόκειται περὶ τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν πρακτικῶν τῶν τότε πιστῶς γενομένων, ἐπιφυλάσσεται δὲ μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν νὰ ἐκφέρῃ γνώμην καὶ αὐτὸς περὶ παρανομιῶν καὶ παρατυπιῶν, ἃς ἔθιξαν οἱ προλαλήσαντες.

Πουλουλίδης. Ἐπὶ τοῦ νομίμου ἢ μὴ τῶν πρακτικῶν διαφωνεῖ πρὸς τὸν κ. *Μακρίδην* καὶ *Ἀποστόλογλουν*, ἄν, κατὰ τὸν διισχυρισμὸν τῶν ἀντιφρονούντων, δὲν ὑπῆρχε μετὰ τὴν διάλυσιν συνεδρίασις, δὲν ὑπάρχουσι καὶ πρακτικά, ἀτομικῶς δὲ παραδέχεται τὸ νόμιμον καὶ τῆς συνεδριάσεως καὶ τῶν πρακτικῶν, ἀφ' οὗ μετὰ τὴν διάλυσιν ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου τὰ πλεῖστα μέλη ἔμειναν, οὐδεὶς δὲ τῶν ἀποχωρησάντων διεμαρτυρήθη· οἱ ὑπολειφθέντες ἀπεδοκίμασαν τὴν ἀποχώρησιν τῶν ἄλλων, ὁ δὲ Σύλλογος, χρώμενος τῷ κυριαρχικῷ αὐτοῦ δικαιώματι, νομίμως προέβη εἰς τὴν συνεδρίασιν, ἀλλ' ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ γενικοῦ γραμματέως. Ἀλλὰ τί θὰ ἔκαμνε καὶ πᾶς πρόεδρος εἰς τὴν θέσιν τοῦ νῦν εὑρισκόμενος; Ὤφειλε, κατὰ τὸν κ. *Ἀνδρεάδην*, νὰ προσκαλέσῃ ἄλλοτε προεδρεύσαντα, ἀλλὰ καὶ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος, ὤφειλε φυσικῶς νὰ προσδράμῃ εἰς μέλος τι τοῦ προεδρείου· προτείνει λοιπὸν τὴν ἐπιψήφισιν τῶν πρακτικῶν.

Βαλσαμάκης. Πολλοὶ τῶν προλαλησάντων, ἀνήκοντες εἰς τὸ δικηγορικὸν σῶμα τῆς ἡμετέρας πόλεως, ἔθηκαν ἐπὶ τοῦ τάπητος τὸ ζήτημα τοῦ νομίμου ἢ μὴ τῆς ἐπὶ τῶν πρακτικῶν συζητήσεως πρὸ τοῦ κυρίου ζητήματος, ὅπερ εἶναι ἂν ἡ συνεδρία τῆς παρελθούσης Δευτέρας διελύθη νομίμως ὑπὸ τοῦ κ. ἀντιπροέδρου κατόπιν παραχωρήσεως αὐτῷ τῆς προεδρικῆς ἕδρας ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἔτι δὲ καὶ ἂν ἡ γενομένη μετὰ τὴν διάλυσιν συνεδρία ἦναι νόμιμος ἢ μή. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ νόμιμον τῆς ἐπὶ τῶν πρακτικῶν συζητήσεως τοῦ ζητήματος τῆς οὐσίας, εὐχαρίστως βλέπω ὅτι τινὲς τούτων, καὶ

μάλιστα ὁ κ. *Μακρίδης*, διαρρήδην ἀπεφήνατο ὅτι τὸ ζήτημα τῆς συντάξεως τῶν πρακτικῶν εἶναι ἀναπόσπαστον τοῦ τῆς οὐσίας, ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸ δεύτερον, συνέχεον τὸ ζήτημα τοῦ νομίμου τῆς διαλύσεως τῆς συνεδρίας ὑπὸ τοῦ κ. ἀντιπροέδρου μετὰ τοῦ ζητήματος τῆς συνεχίσεως τῆς συνεδρίας, καὶ δὴ ὑπὸ τῶν προεδρίαν τοῦ γενικοῦ γραμματέως. Χωριστέον, κατ' ἐμέ, τὰ ζητήματα ταῦτα. Ἡ διάλυσις τῆς συνεδρίας ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου ἐγένετο κανονικῶς, ἐπιβληθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ περισώσῃ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Συλλόγου, διακυβευομένην ὑπὸ τοῦ ἐπικρατοῦντος κατὰ τὴν συνεδρίαν ἐκείνην θορύβου καὶ πολὺ πρὶν ἢ καταλάβῃ ὁ κ. ἀντιπρόεδρος τὴν προεδρικὴν ἕδραν. Καὶ ἄλλοτε ἐν παρομοίᾳ περιπτώσει ἡ συνεδρία διελύθη ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου προεδρεύοντος, καίπερ μὴ ἐξαντληθείσης τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, καὶ ὑπὸ περιστάσεις μάλιστα πολὺ ὀλιγώτερον ἐπιτρεπούσας τοῦτο, οἷον προεδρεύοντος τοῦ *Mordtmann*, χωρὶς ὁ Σύλλογος νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ διαλύσει, καίπερ προσβληθεὶς μάλιστα τότε ὑπὸ τοῦ διαλύσαντος τὴν συνεδρίαν ἐκείνην. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἔτι ὑποτεθῇ ὅτι ὁ κ. ἀντιπρόεδρος ἔσπευσε νὰ διαλύσῃ τὴν συνεδρίαν ἢ ὅτι παρανόμως διέλυσε ταύτην ἵνα παραλύσῃ τὸ ζήτημα, ὡς διατείνεται ὁ κ. *Φιλικός*, καὶ πάλιν νομίζω ὅτι δὲν ἐπετρέπετο ἡ παράνομος ἐπανάληψις τῆς συνεδρίας μετὰ τὴν ἔστω καὶ παράνομον διάλυσιν, διότι οὐδεμία προγενεστέρα παρανομία δύναται νὰ δικαιολογήσῃ παρανομίαν μεταγενεστέραν. Διὰ τὸ τυχὸν παράνομον τῆς διαλύσεως ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου, οὗτος θὰ ἦτο ὑπόλογος ἀπέναντι τοῦ Συλλόγου καὶ σήμερον, ἤτοι εἰς τὴν ἀμέσως ἑπομένην συνεδρίαν. Ἡ παρανομία ἄρα ὑρίσταται, ἔτι δὲ μᾶλλον παράνομος καταφαίνεται, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ προεδρία τῆς δῆθεν συνεχείας τῆς συνεδρίας ἐκείνης ἐδόθη εἰς τὸν κ. γενικὸν γραμματέα, παρὰ τὸ ῥητὸν ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, ὅπερ οὐδεὶς τῶν συνηγορησάντων ὑπὲρ τοῦ νομίμου τῆς συνεχίσεως τῆς συνεδρίας ἐκείνης ἠρνήθη, καθ' ὅσον οὐδεὶς κατώρθωσε νὰ ὑποδείξῃ ἡμῖν τὸ ἄρθρον, ἐφ' οὗ ὁ Σύλλογος ἐστηρίχθη, παραδεχόμεος τὴν προεδρίαν τοῦ γενικοῦ γραμματέως.

Μετὰ ταῦτα, πολλῶν ἄλλων ἐγγεγραμμένων ὄντων ἵνα λάβωσι τὸν λόγον, ὁ κ. πρόεδρος, ἐπιθυμῶν νὰ περατώσῃ τὴν συζήτησιν, ἔδωκεν εἰς τὸν μεταξὺ τῶν ἐγγεγραμμένων πρεσβύτερον κ. *Ν. Φωτιάδην* τὸν λόγον, ὡς εἰς τελευταῖον. Ὁ κ. *Φωτιάδης*, λαβὼν τὸν λόγον, παραιτεῖται, λέγει, τῆς ἀγορεύσεως, διότι καὶ αὐτὸς ἐφωτίσθη καὶ πάντες, ὡς εἶναι βέβαιος, καὶ παρακαλεῖ τὸν πρόεδρον νὰ θέσῃ τὰ πρακτικὰ ὡς ἀνεγνώσθησαν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ Συλλόγου. Τῆς προτάσεως ταύτης τοῦ κ. *Ν. Φωτιάδου* ὑπὸ πολλῶν μελῶν ὑποστηριχθείσης, ὁ κ. πρόεδρος ἔθεσε τὰ πρακτικὰ εἰς ψηφοφορίαν καὶ διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας ἐγένοντο ταῦτα παραδεκτά· μεθ' ὃ ὁ κ. *Βαλσαμάκης* παρακαλεῖ νὰ σημειωθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὅτι ἡ ψῆφος τῆς μειονοψηφίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς πιστότητος τῶν πρακτικῶν ἀποτελεῖ διαμαρτυρίαν τῆς μειονοψηφίας ταύτης ἐπὶ τῇ ἐπιψηφίσει πρακτικῶν συνεδρίας, μὴ νομίμως γενομένης.

Μετὰ ταῦτα ὁ γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς ἀλληλογραφίας, ἀγγείλας καὶ δωρεὰς βιβλίων.

Ἡ **ἀλληλογραφία** ἔχει ὧδε:

Ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Ἀθήναις *Φιλολογικοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ* ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου, ἀγγέλλοντος ὅτι ἔπεμψεν ἤδη πέντε ἀντίτυπα τοῦ *Κανονισμοῦ* αὐτοῦ.

Τοῦ κ. *Εὐστρατίου Δράκου* ἐκ Σμύρνης ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου, πέμποντος τῷ Συλλόγῳ συγγραφὴν αὐτοῦ *Μικρασιαναὶ Μελέται*.

Τοῦ *Ἐφόρου τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου, αἰτουμένου τὴν ἀποστολὴν τῇ Ἐθνικῇ Βιβλιοθήκῃ τῶν τόμων ΙΖ' καὶ ΙΘ' εἰς διπλοῦν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς διπλῆς αὐτῆς σειρᾶς.

Τοῦ κ. *Wecklein* ἐκ Μονάχου ἀπὸ 2/14 Φεβρουαρίου, ἀπαντῶντος εἰς τὴν ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου ἐπιστολὴν τοῦ Συλλόγου.

Τοῦ κ. *Θ. Οὐσπένσκη*, διευθυντοῦ τῆς ἐνταῦθα Ῥωσσικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου, ἀγγέλλοντος τὴν ἵδρυσιν αὐτῆς καὶ προσκαλοῦντος τὸν Σύλλογον εἰς ὁμόφωνον σύμπραξιν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, παρέχοντος δὲ εἰς μελέτην τήν τε Βιβλιοθήκην καὶ τὸ Μουσεῖον τοῦ ἐν λόγῳ *Ἱνστιτούτου*.

Τοῦ κ. *Wecklein* ἀπὸ 15/27 Φεβρουαρίου ἐκ Μονάχου, συμπληροῦντος τὰς ἐν τῇ ἀπὸ 2/14 τρέχοντος ἐπιστολῇ του πρὸς τὸν Σύλλογον ἰδέας.

Τοῦ κ. *Δ. Α. Κορομηλᾶ* ἐντεῦθεν ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου, παρακαλοῦντος νὰ ὁρισθῇ ἡμέρα πρὸς ἐκτέλεσιν φιλολογικῆς του ἐσπερίδος.

Κατ' ἀπαίτησιν τοῦ κ. *Μαλιάδου*, ὑποστηριχθεῖσαν καὶ ὑπὸ τοῦ κ. *Ἀνδρεάδου*, ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ κ. *Σαλτέλη*, ἐπιπροσθέσαντος ὅτι καλὸν εἶναι νὰ διαφωτισθῇ ὁ Σύλλογος ἐπὶ λεπτομερειῶν, ἀφ' οὗ ἀκούονται καὶ παρανομίαι, ὡς συνάψεις συμβολαίων μονομερῶς κλπ., ἀναγινώσκονται δύο ἐπιστολαὶ τοῦ κ. Wecklein ὑπὸ τοῦ κ. γενικοῦ γραμματέως, ἀφ' οὗ προηγουμένως ὁ κ. πρόεδρος ἔκαμε παρατηρήσεις γενικὰς ἐπὶ τῆς ἀναγνωσθείσης ἀλληλογραφίας. Κατόπιν ὁ κ. *Ἀνδρεάδης* ἐρωτᾷ τίς ἀπόφασις ἐλήφθη ὡς πρὸς τὴν αἴτησιν τοῦ κ. *Κορομηλᾶ*, διότι ἤκουσε, λέγει, διαδόσεις τινὰς ὅτι τὸ προεδρεῖον ἠρνήθη τὴν αἴθουσαν. Ὁ κ. πρόεδρος ἀπαντᾷ ὅτι ἐλήφθη αὕτη ὑπ' ὄψιν, ὁ δὲ κ. *Μαλιάδης* δίδει διασαφήσεις τινὰς περὶ προϋπαρχούσης ἀποφάσεως τοῦ Συλλόγου ὡς πρὸς τὴν παραχώρησιν τῆς αἰθούσης τοῦ Συλλόγου εἰς σωματεῖα, ὡς καὶ συναυλίας ἢ καλλιτεχνικὰς παραστάσεις ἐπὶ μισθῷ οὐχὶ κατωτέρω τῶν δέκα λιρῶν (10).

Ὁ κ. πρόεδρος, ἀγγέλλων ὅτι συσκέψει τοῦ προεδρείου παρηγγέλθησαν θέσεις διὰ βιβλία, ζητεῖ παρὰ τοῦ Συλλόγου πίστωσιν δέκα λιρῶν, ὅπερ καὶ παραδέχεται ὁ Σύλλογος. Ἐπὶ τούτῳ ὁ κ. *Σαλτέλης* ἐπαινεῖ τὸ προεδρεῖον, διότι καὶ τὰς μικρὰς ταύτας πράξεις ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ Συλλόγου, καλὸν δὲ θεωρεῖ καὶ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς παραχωρήσεως τῆς αἰθούσης ἐπὶ μισθῷ, τὴν εὐθύνην νὰ ἔχῃ ὁ Σύλλογος, ὄχι δὲ ὁ πρόεδρος μόνος ἢ τὸ προεδρεῖον· ὅτε δὲ ὁ κ. *Ἀνδρεάδης* καὶ ὁ κ. *Μαλιάδης* διεσαφήνισαν τὸ πρᾶγμα, διακρίναντες παραχωρήσεις εἰς σωματεῖα καὶ παραχωρήσεις ἐπὶ μισθῷ, ὑπομνήσαντες καὶ τὸ σχετικὸν πρακτικὸν τῆς περὶ τούτου ἀποράσεως τοῦ Συλλόγου, ὁ κ. *Σαλτέλης* παρακαλεῖ νὰ ἐξετασθῇ τὸ σχετικὸν πρακτικὸν καί, ἐὰν μὲν ὑπάρχῃ ἀπόρασις, ἀποσύρει τὴν πρότασίν του, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει θὰ φέρῃ τὸ ζήτημα εἰς ἄλλην συνεδρίαν. Μετὰ ταῦτα ἕνεκα τῆς προκεχωρηκυίας ὥρας ἀναβάλλεται ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ Διατάξει ἀναγεγραμμένου ἀναγνώσματος καὶ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑΣΑΓ'

τῇ 26 Φεβρουαρίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας, ὁ κ. *Μαλιάδης* ἐκφράζει εὐχαριστίας τῷ εἰδικῷ γραμματεῖ ἐπὶ τῇ πιστῇ ἀποτυπώσει τῶν γενομένων, ὁ δὲ κ. *Αὐθεντόπουλος* ὑπομιμνήσκει παραλειφθεῖσαν παρατήρησιν αὐτοῦ περὶ τῶν λεχθέντων ὑπὸ τοῦ κ. *Βαλσαμάκη*, εἰς ὃν δὲν παρέχεται τὸ δικαίωμα νὰ ὑποκαταστήσῃ σκέψιν ἰδίαν τῷ κ. προέδρῳ, ὅστις, ἀρνηθεὶς ν' ἀποφανθῇ γνώμην, δὲν ὑποχρεοῦται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀσπαζόμενος μίαν ἐκ δύο ἀντικειμένων γνωμῶν, ἃς ἕτερός τις προβάλλει αὐτῷ. Μετὰ ταῦτα ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς ἀλληλογραφίας, ἀγγείλας καὶ δωρεὰς βιβλίων.

Ἡ **ἀλληλογραφία** ἔχει ὧδε:

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Β. Παπαϊωάννου* ἐκ Βιτωλίων ἀπὸ 11 Φεβρ. αἰτουμένου συνδρομὴν τοῦ Συλλόγου πρὸς ἔκδοσιν *Δοκιμίου Γεωγραφίας*.

Τοῦ κ. *Μ. Κεφάλα* ἐντεῦθεν ἀπὸ 17 Φεβρουαρίου, παραιτουμένου τῆς προεδρίας τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς, ἕνεκα ἀπορρίψεως ὑπ' αὐτῆς προτάσεως αὐτοῦ ὅπως αὕτη ἀπεκδυθῇ πᾶσαν εὐθύνην ἐπὶ τῇ προκυψάσῃ βλάβῃ εἰς τὴν *Ζωγράφειον Βιβλιοθήκην* διὰ τὰς ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ Διατάξει τῶν τακτικῶν συνεδριάσεων ἀναγραφὰς ἄνευ γνώσεως ἢ γνώμης τοῦ χορηγοῦ τοῦ προγράμματος τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*.

Τοῦ κ. *Ξ. Σιδερίδου* ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου, ἐντεῦθεν, ἀνεκκλήτως παραιτουμένου τῆς ἀντιπροεδρίας, μέχρις οὗ ὁ Σύλλογος ἀποφανθῇ γνώμην ἐπὶ τῶν γεγονότων τῆς 12 φθινόντος.

Τοῦ *αὐτοῦ* ἐντεῦθεν ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου, ἐπιμένοντος εἰς τὴν παραίτησιν αὐτοῦ, ὅθεν μὴ δυναμένου νὰ παρευρεθῇ κατὰ τὴν σήμερον συγκληθεῖσαν συνεδρίασιν τῶν κοσμητόρων.

Τοῦ κ. *Φ. Τάγη* ἐντεῦθεν ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου, δεδικαιολογημένην ὑποβάλλοντος παραίτησιν ὡς τε ἀντιπροέδρου τοῦ Συλλόγου καὶ ὡς μέλους τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. πρόεδρος ἐπὶ τῆς παραιτήσεως τῶν δύο ἀντιπροέδρων καὶ τοῦ προέδρου τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς, παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς· Ὁ κ. *Κεφάλας* παρητήθη τῇ 17 τοῦ μηνός, δύο ἡμέρας πρὸ τῆς τελευταίας συνεδριάσεως,

προσεπάθησε νὰ τὸν πείσῃ ν' ἀνακαλέσῃ τὴν παραίτησίν του, πλὴν δὲν τὸ κατώρθωσε. Τὸν τῆς παραιτήσεως λόγον ὁ Σύλλογος διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ τὴν 12 καὶ 19 τοῦ μηνὸς ἐν τακτικῇ συνεδριάσει δὲν συμμερίζεται, ὡς δὲν συνεμερίσθη αὐτὸν καὶ ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπή· κατ' ἀκολουθίαν, ἐπειδὴ ὁ κ. *Κεφάλας* ὑπὸ τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς ἐξελέγη, αὐτῇ παραπέμπεται καὶ ἡ παραίτησις, προσκαλεῖται δὲ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ προβῇ εἰς ἀντικατάστασιν, ἐὰν μὴ τὸν πείσῃ ν' ἀνακαλέσῃ τὴν παραίτησίν του. Ὁ ἐκ τῶν ἀντιπροέδρων κ. *Ξ. Α. Σιδερίδης* παρητήθη τὴν 21 τοῦ μηνός, δύο ἡμέρας μετὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν, φέρων λόγον τῆς παραιτήσεως τοιοῦτον, ὡσεὶ μὴ ἐννοήσας τὴν σημασίαν τῆς τελευταίας ψηφοφορίας τῆς 19 τοῦ μηνός. Ὁ ἕτερος τῶν ἀντιπροέδρων κ. *Φ. Τάγης* φέρει λόγους παραιτήσεως, οἵτινες μετὰ τὴν τελευταίαν τῆς Δευτέρας συνεδρίασιν ἐξελέγονται ἀνυπόστατοι, τοῦ Συλλόγου διὰ μεγίστης πλειονοψηφίας τἀναντία παραδεξαμένου. Δὲν προσεπάθησε, λέγει, νὰ παρακαλέσῃ τοὺς κ.κ. ἀντιπροέδρους ν' ἀνακαλέσωσι τὰς παραιτήσεις των ὡς ἐπακολούθημα μὲν τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν ληφθείσης ἀποφάσεως περὶ ἐπικυρώσεως τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας, κατόπιν δὲ τῶν συμβάντων ἐν τῷ Συλλόγῳ, ὡς λέγεται ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ *Φ. Τάγη*. Ἐπαφίεται νῦν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Συλλόγου, ἂν πρέπῃ ὁ Σύλλογος ἐπισήμως νὰ γράψῃ εἰς τοὺς κ.κ. ἀντιπροέδρους ν' ἀποσύρωσι τὰς παραιτήσεις των, τοῦθ' ὅπερ ἀμφιβάλλω, ἀποτυχόντων μάλιστα καὶ ἐμμέσων τινῶν διαβημάτων. Ὁ κ. *Δάμσας* θεωρεῖ καλὸν ν' ἀναγνωσθῶσιν αἱ ἀγγελτήριοι τῶν παραιτήσεων ἐπιστολαί. Ὁ κ. πρόεδρος παρατηρεῖ ὅτι αἱ μὲν τοῦ κ. *Κεφάλα* καὶ *Σιδερίδου* ἐπιστολαί, ἐὰν ἐπιμείνῃ ὁ Σύλλογος, δύνανται ν' ἀναγνωσθῶσιν, ἀλλ' ἡ τοῦ κ. *Φ. Τάγη* καλὸν εἶναι νὰ μὴ ἀναγνωσθῇ, ἄλλως καὶ ἡ γνώμη τοῦ προεδρείου τοιαύτη. Ζητήσαντος δὲ τοῦ κ. *Πουλουλίδου* τὸν λόγον τῆς ἐξαιρέσεως ταύτης, ὁ κ. πρόεδρος ὑποδεικνύει τὸ ὕφος τῆς ἐπιστολῆς ἥκιστα εὐπρεπές. Ἐπιμεινάντων ὅμως ἱκανῶν πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ ταύτης, τοῦ δὲ κ. *Τάγη* διαμαρτυρηθέντος ὅτι οὐδεὶς λόγος ἄκοσμος καὶ ἀπρεπὴς ὑπάρχει, ἐκτίθεται δὲ γυμνὴ ἡ πικρὰ ἀλήθεια, ἀναγινώσκονται ὑπὸ τοῦ κ. γενικοῦ γραμματέως καὶ αἱ τρεῖς ἐπιστολαί. Ἐπὶ τούτων, ζητησάντων τὸν λόγον μελῶν τινων, ὁ κ. πρόεδρος παρατηρεῖ ὅτι ὀφείλει, ὡς πρόεδρος, εὐλαβῶς καὶ τὸν κανονισμὸν νὰ τηρήσῃ καὶ τὰς ἀποφάσεις νὰ σεβασθῇ. Τὰ γενόμενα προεκάλεσαν τὰς παραιτήσεις, ὑπολείπεται ὁ Σύλλογος νὰ δεχθῇ τὴν παραίτησιν τῶν κ.κ. ἀντιπροέδρων· ἑπομένως δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ συζήτησιν ἐπὶ τῆς οὐσίας. Πρῶτος δὲ λαβὼν τὸν λόγον ὁ κ. *Μαλιάδης* φρονεῖ ὅτι αἱ παραιτήσεις εἶναι σοβαραί, διότι προϋποθέτουσιν ὅτι ὁ Σύλλογος περιῆλθεν εἰς θέσιν οὐχὶ εὐχάριστον, προκαλέσασαν αὐτάς. Παρατηρήσεως ἐν τῷ μεταξὺ γενομένης ὅτι ὁ ἀγορεύων εἰσέρχεται εἰς τὴν οὐσίαν, τονίζει ὅτι ἀγωνίζεται ὑπὲρ τοῦ γοήτρου τοῦ Συλλόγου, οὐχὶ δὲ περὶ ἐγωϊστικῶν τάσεων καὶ ἀντεγκλήσεων καὶ συνεχίζων τὴν ἀγόρευσιν προσθέτει: Ὁ κ. *Κεφάλας* ὑποβάλλει παραίτησιν δεδικαιολογημένην, ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπή, σκεφθεῖσα περὶ τοῦ προγράμματος τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* τῇ συναινέσει τοῦ χορηγοῦ προέβη εἰς συμφωνίας, εἰς συμβάσεις· ἤρξαντο συντελούμενα ἔργα σπουδαῖα καὶ σοφώτατα καὶ νῦν ἔτι ἐξακολουθεῖ οὖσα δεδεσμευμένη δι' ἐπισήμων συμβολαίων πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἔργων κατὰ τὸ συνταχθὲν πρόγραμμα· ὁ κ. *Χρηστίδης* ἐσκέφθη ἄλλα, ἴσως ὀρθά, ἀλλὰ ἀσύμφορα τῇ περιστάσει, μὴ ἐφαρμόσιμα· τὸ *Ὑπόμνημα* αὐτοῦ ἀποκρούεται ὑπὸ τοῦ Συλλόγου, προβαίνει παρὰ τὸν κανονισμὸν εἰς δευτέρας καὶ συμπληρωματικὰς παρατηρήσεις· δι' αὐτῶν ὑποβάλλεται μεταβολὴ τοῦ καθεστῶτος, παρὰ τὰ συμπεφωνημένα, παρὰ τὰς ληφθείσας ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τοῦ τε χορηγοῦ καὶ τῶν συγγραφέων καὶ ἐκδοτῶν· ἡ ἐπιτροπὴ φαίνεται κύπτουσα εἰς τὴν μεταβολὴν ταύτην, ὁ πρόεδρος ὅμως αὐτῆς δὲν κύπτει, ὅθεν παραιτεῖται· ἀλλ' ὁ Σύλλογος δέον νὰ μὴ παραδεχθῇ τὴν παραίτησιν, νὰ παρακληθῇ δὲ ὁ παραιτηθεὶς ἵνα συνεχίσῃ τὸ ἔργον του. Ὁμοίως παραιτεῖται ὁ κ. *Σιδερίδης*, μέλος ἐπίλεκτον καὶ ἀρχαῖον, μέλος ἀξιολογώτατον τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιτροπῆς, ἔχων τὴν συναίσθησιν τῆς ἀξίας τῆς γνώμης του καὶ θεωρῶν ἑαυτὸν προσβεβλημένον· ὁ Σύλλογος πρέπει νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς παραιτήσεως καὶ τούτου. Τέλος παραιτεῖται καὶ ὁ κ. *Φ. Τάγης*, διότι θέλει νὰ ἐμμένῃ πιστὸς εἰς τὰς πεποιθήσεις του, καὶ τούτου ἡ παραίτησις δὲν πρέπει νὰ γείνῃ δεκτή.

Πουλουλίδης. Ἐκφράζει παράπονον κατὰ τοῦ προέδρου, ἐπιτρέψαντος τῷ κ. *Μαλιάδῃ* νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος, περὶ δὲ τῆς τριπλῆς παραιτήσεως θεωρεῖ

καλὸν ἡ μὲν τοῦ κ. *Κεφάλα* νὰ μὴ γείνῃ δεκτή, διότι πιθανὸν νὰ πεισθῇ ἐκ τῶν ὑστέρων ὅτι ὁ Σύλλογος, ἁπλῆν εὐχὴν ἐκφέρων πρὸς μεταρρύθμισιν τοῦ προγράμματος τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*, δὲν εἶχε διάθεσιν νὰ προσκρούσῃ κατὰ συμβολαίων καὶ συμπεφωνημένων· ὁ δὲ κ. *Σιδερίδης*, ἀφ' οὗ θέτει ὅρον εἰς τὴν παραίτησιν, ὁ δὲ ὅρος οὗτος παρῆλθε, δύναται νὰ παρακληθῇ καὶ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν θέσιν του· ἀλλ' ὁ κ. *Τάγης* μετὰ τὴν ἐπιστολήν, ἣν ἔγραψεν, ἀδύνατον νὰ συνεργασθῇ μετὰ τοῦ προεδρείου· ὅθεν, εἰ καὶ μετὰ λύπης, πρέπει νὰ γείνῃ δεκτὴ ἡ παραίτησίς του, διότι πᾶσα ἄλλη ἀπόπειρα καὶ ἀπόφασις τοῦ Συλλόγου θὰ προυκάλει τὴν παραίτησιν ὅλου τοῦ προεδρείου.

Βασιλάδης. Συμμερίζεται τὴν γνώμην τοῦ κ. *Πουλουλίδου* ὡς πρὸς τὴν παραίτησιν τοῦ κ. *Κεφάλα*, ἀλλ' ὡς πρὸς τοὺς κυρίους ἀντιπροέδρους καθαρὰ διαφωνία ὑπάρχει μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Συλλόγου· ὁ Σύλλογος ἀπεφάνθη περὶ τῆς συνεδρίας τῆς 12ης Φεβρουαρίου, οἱ κύριοι ἀντιπρόεδροι διεφώνησαν ὡς πρὸς ταύτην· δικαίωμά των εἶναι νὰ παραιτηθῶσιν, ὁ δὲ Σύλλογος νὰ δεχθῇ τὴν παραίτησίν των, διότι ἄλλως διαμφισβητεῖται τὸ κῦρος τῆς συνεδρίας ἐκείνης καὶ κινδυνεύει ὁ Σύλλογος, ἀντιφάσκων ἑαυτῷ, νὰ ἀναιρέσῃ ἣν προηγουμένως ἔλαβεν ἀπόφασιν, τόσον περισσότερον διὰ τὸν κ. *Τάγην*, διότι διὰ τῆς ἐπιστολῆς του καθαρῶς φέρεται εἰς τὸ μέσον ζήτημα ἐξαντληθὲν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου.

Ν. Φωτιάδης. Συμμερίζεται τὴν γνώμην τῶν προλαλησάντων.

Φ. Τάγης. Δὲν ἐπιθυμῶ οὔτε εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ κ. προέδρου νὰ γεννηθῇ ὑπόνοια ἔχθρας ἰδίας οὔτε εἰς τὴν συνείδησιν ἄλλου τινὸς ὑπόνοια ἐγωϊστικῶν τάσεων· ὁ Σύλλογος, ὅταν τὸ ζήτημα ἔρχηται κατ' οὐσίαν, τὸ ἀποκρούει, ἀλλ' ὀφείλω νὰ δικαιολογήσω τὴν παραίτησίν μου, εἰς τὴν οὐσίαν εἰσερχόμενος. Ὁ Σύλλογος ἔχει ἀνέκαθεν θεσπίσει ἐκτάκτους συνεδριάσεις, καθ' ἃς ἀναγινώσκονται αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συλλόγου παρὰ τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν· εἰς τὸ εἶδος τοῦτο ὑπάγεται καὶ τὸ *ὑπόμνημα* τοῦ κ. *Χρηστίδου*, ὅπερ εὑρὼν παρερριμμένον ἐπὶ δύο ἔτη, τὸ παρέλαβον, εἰπὼν ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῷ μαργαρῖται καὶ δύνανται αἱ ἐν αὐτῷ σκέψεις νὰ μελετηθῶσιν· ἀνετέθη μοι παρὰ τῶν συναδέλφων ἡ ἐργασία αὕτη· ἐξεφράζετο κατ' ἀρχὰς εὐχὴ πρὸς μεταρρύθμισιν τοῦ προγράμματος τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*, βάσεις δὲ καὶ ἀκροθίνια μεταρρυθμίσεων ὑπῆρχον ἐσπαρμέναι· ἐξ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως ἀπεφηνάμεθα περὶ αὐτῶν, ἀλλ' ὑπῆρχον καὶ περικοπαί, ἐν αἷς πικραὶ ἐξεφράζοντο φράσεις κατὰ τῶν συνταξάντων τὸ πρόγραμμα· ἡ κρίσις τῆς ἐπιτροπῆς ἀνεγνώσθη ἐν ἐκτάκτῳ συνεδρίᾳ, παρόντος καὶ τοῦ κ. *Χρηστίδου*, ὅστις τότε ἀπέσυρε τὸ *ὑπόμνημα*, εἰπὼν ὅτι θεωρεῖ αὐτὸ ὡς μὴ ὑπάρχον· ἐπεφύλαξε, λέγει, τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπανέλθῃ καὶ ὄντως ἐπανέρχεται μὲν εἰς τὸ ζήτημα μὲ ἔνδυμα ἀναγνώσματος, ἀλλὰ μὲ λεπτὴν εἰρωνείαν, φανερὰν δὲ τέλος διαμαρτυρίαν ὅτι δὲν ἐμελετήθη τὸ *ὑπόμνημά* του, κατόπιν ἐπανέρχεται αὖθις διὰ τῶν *συμπληρωματικῶν παρατηρήσεων*. Κατὰ τὰς πρώτας παρατηρήσεις του ἐπιτρέπει συζήτησιν, καθ' ἣν ἐδείχθη ὅτι ὅσα ἀνέγνω ἦσαν παράνομα, προσβολὴ τῆς ἐπιτροπῆς, αὐτοῦ τοῦ Συλλόγου, κἀγὼ ἐπέμενον καὶ ἔλεγον ὅτι τὰ γινόμενα εἶναι παράνομα, διασαλεύοντα τοὺς θεσμοὺς τοῦ Συλλόγου· δύνανται ἐν τῷ Περιοδικῷ νὰ τεθῶσιν ἐκ παραλλήλου τὰ ἀντιφατικὰ γεγονότα, ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς ἀφορμὴ διορθώσεως.

Μετὰ τὸν κ. *Τάγην* ὁ κ. πρόεδρος παρακαλεῖ, εἰ δυνατόν, ἄλλος τις ἐκ τῶν πρὸς ἀγόρευσιν ἀναγεγραμμένων νὰ μὴ λάβῃ τὸν λόγον. Ἀλλ' ὁ κ. *Βαλσαμάκης* προσθέτει: Τὸ ζήτημα τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. *Κεφάλα* δέον νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τοῦ τῆς τῶν ἀντιπροέδρων. Ἐλέχθη ὅτι ὁ κ. *Κεφάλας* παρητήθη καὶ ἡ παραίτησίς του παραπέμπεται τῇ φιλολογικῇ ἐπιτροπῇ. Τὸ προεδρεῖον δὲν δικαιοῦται εἰς τοῦτο, διότι ὁ κ. *Κεφάλας*, ὑπὸ τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς ἐκλεγεὶς πρόεδρος αὐτῆς, εἰς ταύτην καὶ παραιτεῖται, εἰς δὲ τὸν πρόεδρον τοῦ Συλλόγου ἀναγγέλλει αὐτὸ ἁπλῶς πρὸς γνῶσιν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς οὐσίας, αὐτὸ δὲν εἶναι ἐξηντλημένον, ὡς δείκνυται ἐν αὐτοῖς τοῖς πρακτικοῖς τῆς 12ης Φεβρουαρίου. Παρουσιάζεται δὲ ἤδη διὰ τῆς παραιτήσεως τριῶν προσώπων, οὐχὶ ἁπλῶς, ἀλλὰ προκληθείσης ἐκ παραβιάσεως ὡρισμένων ὅρων καὶ ὑποχρεώσεων. Ὁ Σύλλογος, ἵνα δεχθῇ τὰς παραιτήσεις τῶν ἀντιπροέδρων αὐτοῦ, πρέπει νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τῆς οὐσίας· ἂν αἱ παρατηρήσεις τοῦ κ. *Χρηστίδου* ἐγένοντο ὀρθῶς, αἱ παρατηρήσεις παμψηφεὶ δεκταί· εἰ δὲ μή, ἐπανέρχονται οἱ παραιτούμενοι εἰς τὰς θέσεις των. Ἐλέχθη ὅτι ἡ ψῆφος τοῦ Συλλόγου εἶναι ἐναντία τοῖς λόγοις τῶν παραιτήσεων, δὲν

ὑπάρχει τοιαύτη, δὲν εἶναι τὸ ζήτημα ἐξηντλημένον καὶ δεδικασμένον, καλὸν εἶναι νὰ συγκληθῇ ἔκτακτος συνεδρία, νὰ λυθῇ σοβαρῶς τὸ ζήτημα τῆς οὐσίας, νὰ φανῇ ὅτι λόγος ἔπρεπε νὰ γείνῃ ἐπὶ ὑπαρχουσῶν ἀποφάσεων τοῦ Συλλόγου· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει καὶ ἐγὼ θὰ ἔγραφον καὶ θὰ ἀνεγίνωσκον ὑπομνήματα περὶ μὴ κανονικῶν ἐργασιῶν τῶν ἐπιτροπῶν.

Σιδερίδης. Ἡ ἀλήθεια τῶν πραγμάτων ἐξετέθη ὑπὸ τοῦ κ. *Βαλσαμάκη*· ὁ ὅρος τῆς παραιτήσεώς μου δὲν παρῆλθεν, ἀπορῶ πῶς θεωρεῖται τὸ ζήτημα δεδικασμένον, ἡ οὐσία οὐδόλως ἐθίχθη.

Πουλουλίδης. Παρακαλεῖ, εἰ δυνατόν, νὰ δοθῇ πέρας εἰς τὴν συζήτησιν, διότι ὁ Σύλλογος εἶναι διαπεφωτισμένος περὶ ὅλων· ἐδέχθη ὁ Σύλλογος τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ κ. *Χρηστίδου*, ἐπεκύρωσε τὰ σχετικὰ πρακτικά· ἀφ' οὗ δὲ παρεδέχθη συνεδρίασιν, φυσικῶς παρεδέχθη τὰς κατ' αὐτὴν πράξεις ἐγκύρους· προτείνει καὶ αὖθις τὴν καὶ πρώτην πρότασίν του.

Ἀποστόλογλους. Ἀνεξαρτήτως τῆς ἀπεραντολογίας τῶν ἱστορικῶν τῶν ἀνέκαθεν ἤδη γνωστῶν πραγμάτων, συμφωνεῖ μετὰ τοῦ κ. *Μαλιάδου* μόνον ὡς πρὸς τὴν τελευταίαν εἰρηνικωτάτην πρότασίν του: ἤτοι πρέπει ὁ Σύλλογος πρὶν ἢ ἀποφανθῇ ἂν δέχηται τὰς παραιτήσεις ἢ ὄχι, νὰ παρακαλέσῃ τὰ πρόσωπα ταῦτα ν' ἀποσύρωσι τὰς παραιτήσεις των· ἑπομένως προτείνει νὰ δοθῇ παρὰ τοῦ Συλλόγου ἐντολὴ εἰς τὸ προεδρεῖον ἵνα προβῇ εἰς τοιοῦτον διάβημα.

Παρακαλεῖται ὁ κ. *Μαλιάδης* νὰ διατυπώσῃ τὴν πρότασίν του ταύτην, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς: Ὁ Σύλλογος, ἀκούσας τὰς παραιτήσεις τοῦ κ. *Κεφάλα*, προέδρου τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τῶν δύο ἀντιπροέδρων κ.κ. *Φ. Τάγη* καὶ *Ξ. Α. Σιδερίδου*, ἔχει λόγους νὰ μὴ παραδεχθῇ αὐτάς. Ὁ κ. *Ἀποστόλογλους* δὲν παραδέχεται τὴν φράσιν *ἔχει λόγους νὰ μὴ παραδεχθῇ*, ἀλλὰ προτείνει νὰ λεχθῇ ἁπλῶς: ὁ Σύλλογος ἐντέλλεται τῷ προεδρείῳ νὰ παρακαλέσῃ τοὺς παραιτηθέντας ὅπως ἀποσύρωσι τὰς παραιτήσεις των. Ὁ κ. *Βασιλάδης* θεωρεῖ τοῦτο περιττόν, διότι τὸ ζήτημα τίθεται πρὸ τοῦ Συλλόγου, πάρεισι δὲ ἐν αὐτῷ οἱ ἀντιπρόεδροι. Ἕνεκα τῆς ἀσυμφωνίας τῶν διαφόρων προτάσεων, τίθεται ἐκ μέρους τοῦ προεδρείου ἡ πρότασις: ἐὰν πρέπῃ νὰ γείνῃ δεκτὴ ἡ παραίτησις τῶν κ. κ. ἀντιπροέδρων. Γενομένης δὲ ὀνομαστικῆς ψηφοφορίας ἐκ 43 ψηφοφορησάντων 20 μὲν εὑρέθησαν ὑπὲρ τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως, 11 κατ' αὐτῆς, 8 ἠρνήθησαν ψῆφον, 2 ἀνεχώρησαν καὶ 2 ὀνόματα δυσανάγνωστα εὑρέθησαν.

Μετὰ ταῦτα ὁ λόγος δίδοται τῷ κ. *Edouard Schneider*, ὅστις ἀνακοινοῦται γαλλιστὶ μελέτην αὐτοῦ ἐπιγραφομένην **Ἡ ἀληθὴς τοποθεσία τῆς Τροίας μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου καὶ τοῦ Στράβωνος.** Μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς ὁ κ. *Νικολόπουλος* εὐχαριστεῖ γαλλιστὶ τὸν ἀγορεύσαντα ἐπὶ τῇ σπουδαίᾳ ἀνακοινώσει αὐτοῦ. Ὁ κ. *Μ. Παρανίκας*, προτιθέμενος νὰ προβάλῃ ἀπορίας καὶ παρατηρήσεις τινάς, παρακαλεῖται ὅπως ἐπιφυλαχθῇ εἰς τοῦτο, ἀφ' οὗ συμπληρώσῃ ὁ κ. *Schneider* τὸ θέμα αὐτοῦ. Τέλος ὁ κ. *Μαλιάδης* θεωρεῖ ἄξιον ἐπαίνων τὸν κ. *Schneider*, διότι ἐν τῇ μελέτῃ αὐτοῦ ὅλως νέαν ταμὼν ὁδὸν ἐπὶ νέων βάσεων πρόκειται νὰ ἑδράσῃ τὰς περὶ τῶν ἱστορικῶν ἐκείνων τοποθεσιῶν γνώσεις, ἐὰν δὲ ἐπαληθευσωσι καὶ ὑποστηριχθῶσι δι' ἐμβριθοῦς μελέτης αἱ ὑποθέσεις καὶ σκέψεις αὐτοῦ, μεγάλη δόξα ἐπιφυλάσσεται αὐτῷ. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις καὶ ὁ κ. πρόεδρος, εὐχαριστήσας τῷ ἀγορεύσαντι, διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΛΔ'

τῇ 4 Μαρτίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας ὁ κ. *Ἡ. Βαλσαμάκης* ὑπομιμνήσκει παραλειφθεῖσαν παρατήρησιν μελῶν τινων, διαμαρτυρηθέντων κατὰ τοῦ τρόπου τῆς ψηφοφορίας ὡς ἀναρμοδίου, προκειμένου περὶ ζητήματος προσωπικοῦ, ὅτι δὲν ἐσημειώθη ἡ κατὰ τοῦ τρόπου τῆς ψηφοφορίας διαμαρτυρία του, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπὲρ τῆς ἀποδοχῆς τῶν παραιτήσεων τῶν δύο ἀντιπροέδρων ἀποφανθέντων κακῶς ἐσημειώθη *20*, ἐνῷ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ προέδρου εἶχεν ἀγγελθῇ *19*. Ὁ κ. *Ἀνδρεάδης* ὑπομιμνήσκει διόρθωσιν παρατηρήσεως αὐτοῦ, μὴ καλῶς διατυπωθείσης ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς προπαρελθούσης συνεδρίας, δι' ἧς ὑπεστήριζεν ὅτι ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς οὐσίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῆς πιστότητος τῶν πρακτικῶν, ἀφ' οὗ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου προεδρεύοντος διάλυσιν τῆς συνεδρίας ἀπεχώρησαν μέλη, ἅπερ δὲν εἶχον ἑπομένως γνῶσιν τῶν μετὰ τὴν διάλυσιν διατρεξάντων, γενομένης

δευτέρας συνεδρίας. Ὁ κ. *Βραχάμης* δὲν ἀποδέχεται τὸ λεχθὲν ὅτι μέλη τινὰ ἀπέσχον τῆς ψηφοφορίας διαμαρτυρηθέντα· ἀπέσχον ἁπλῶς ἀπὸ τοῦ νὰ δώσωσι ψῆφον. Ὁ κ. *Αὐθεντόπουλος*, λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τῶν περὶ παραλείψεων παρατηρήσεων, ἀντιπαρατηρεῖ ὅτι καλὸν θὰ ἦτο ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν ζητημάτων τῶν ἀπασχολούντων ἀπὸ τριῶν συνεδριάσεων τὸν Σύλλογον, νὰ ἐξετίθεντο ταῦτα λίαν συντόμως ἐν τοῖς πρακτικοῖς. Μετὰ ταῦτα, ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς ἀλληλογραφίας, ὁλόκληρον δὲ τὴν τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς, ὑποβαλλούσης τῷ Συλλόγῳ προτάσεις τινὰς ὡς πρὸς τὴν ὑπὸ τὰ πιεστήρια ἔκδοσιν τοῦ κ. *Wecklein*.

Ἡ ἀλληλογραφία ἔχει ὧδε:

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Δ. Α. Παναγιωτίδου* ἐκ Παραμυθίας ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου, παρακαλοῦντος ὅπως αἱ ἐκδόσεις τοῦ Συλλόγου 1894—1895 δοθῶσι τῷ κ. *Α. Μαρτίκῃ*, ἀντιπροσώπῳ αὐτοῦ.

Τοῦ κ. *Σ. Α. Μανασσείδου* ἐξ Ἀμυγδαλιᾶς (Αἴνου) ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου, παρακαλοῦντος ὅπως τὸ ἐν τῷ *Ζωγραφείῳ Διαγωνίσματι* ἀπονεμηθὲν αὐτῷ δεκάλιτρον βραβεῖον τοῦ παρελθόντος ἔτους δοθῇ τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ κ. *Πενπασάτ*.

Τῆς *Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης* ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου, ὁμολογούσης χάριτας ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῶν αἰτηθέντων τόμων.

Τοῦ κ. *Ἐμμ. Ἀμπελίδου* ἐντεῦθεν ἀπὸ 29 Φεβρουαρίου, ἐπιστέλλοντος πρὸς μελέτην ἀντίγραφον *ἐπιγραφῆς*, εὑρεθείσης ἐν Χαβρὰν Συρίας) ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ κ. *Benjamin Bey Chahnazar*.

Τῆς *Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς* ἐντεῦθεν ἀπὸ 4 Μαρτίου, γνωμοδοτούσης:

α') Ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. *Φαρδύ*, ὅτι οὐδεμίαν δύναται νὰ ἐπενέγκῃ μεταβολήν, διότι τοιαύτη ἦτο ἡ θέλησις τοῦ μεγαθύμου ἱδρυτοῦ τοῦ *Ζωγραφείου Διαγωνίσματος*, ἣν καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἀσμένως ἀπεδέξατο, ὡς τὴν μόνην δυναμένην νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν λύσιν τοῦ ἀπὸ πολλοῦ διατελοῦντος ἐκκρεμοῦς ζητήματος, δηλαδὴ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐν τοῖς ἀρχείοις αὐτῆς γλωσσικῆς ὕλης, ὅτι δὲ περιττὴν θεωρεῖ πᾶσαν προσθήκην περὶ συλλογῆς *δημωδῶν μελῳδιῶν*, ἀφ' οὗ ὁ Σύλλογος ἐπισήμως κατέταξε καὶ ταύτας εἰς τὰ *ζῶντα μνημεῖα τῆς γλώσσης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ*.

β') Ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. *Blass* γραφομένων, ὅτι δέον νὰ πεμφθῇ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ τῷ κ. *Γρ. Ν. Βερναρδάκῃ*, ἵν' ὁ Σύλλογος βεβαιώσῃ ἂν οὗτος δέχηται τὴν γνώμην αὐτοῦ.

γ') Ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. *Wecklein* γραφομένων, ὅτι ταῦτα παρέσχον πράγματα αὐτῇ, καὶ θὰ παράσχωσιν ἴσως τῷ Συλλόγῳ· ὅτι λυπεῖται ἐπειδὴ ὁ κ. *Wecklein* γίνεται θῦμα τοῦ τὸ ἴδιον αὐτοῦ συμφέρον ἐπιδιώκοντος κ. *Ζωμαρίδου*, διότι, ἐν ᾧ ἐν τῇ προγενεστέρᾳ του ἐπιστολῇ ὁμολογεῖ ὅτι ἡ ὑπέρβασις τῶν τυπογραφικῶν φύλλων ὀφείλεται τῷ κ. *Ζωμαρίδῃ* καὶ προύτεινε τρεῖς προτάσεις, ἀφίνων εἰς τὸν Σύλλογον τὴν ἐκλογήν, διὰ μεταγενεστέρας ἐπιστολῆς ἀναιρεῖ τὰ ἐν τῇ προτέρᾳ, λέγων ἀνακριβείας· ὅτι διαλλακτικῷ πνεύματι κινουμένη ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν καθ' ὑπέρβασιν φύλλων:

1) Ν' ἀποτίσῃ ἡ *Ζωγράφειος Βιβλιοθήκη* τὴν δαπάνην 10—11 τυπογραφικῶν φύλλων, πρὸς τοῖς ἐν τῷ συμβολαίῳ ὁριζομένοις 40, τοῖς κ. κ. *Ἀδελφοῖς Περρῇ* ἵνα οὗτοι ἀποπερατώσωσι τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ *Β' τόμου* τοῦ *Αἰσχύλου*.

2) Νὰ δοθῇ ἀμοιβὴ τῷ κ. *Wecklein* μόνον διὰ τὰ ἐν τῷ συμβολαίῳ ὁριζόμενα 40 φύλλα, οὐδεμία δὲ διὰ τὰ καθ' ὑπέρβασιν 10—11.

3) Νὰ ἐπισταλῇ τῷ κ. *Wecklein*, ὅτι ὁ *Γ' τόμος* τοῦ *Αἰσχύλου* θὰ ἀποτελῆται ἐκ 30 τυπογραφικῶν φύλλων, κατὰ τὰ ἐν τῷ προγράμματι ὁριζόμενα, πᾶσα δὲ ὑπέρβασις θὰ ἐπιβαρύνῃ αὐτὸν ὡς πρὸς τὴν δαπάνην τοῦ τε χάρτου καὶ τῆς ἐκτυπώσεως.

4) Ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ οὐδεμία νὰ γίνηται μνεία τοῦ κ. *Ζωμαρίδου* ὡς συνεργάτου, ἀλλὰ μόνον ἐν ἁπλῇ ὑποσημειώσει, διότι μόνον μετὰ τοῦ κ. *Wecklein*, ὡς συγγραφέως, συνεβλήθη ὁ Σύλλογος.

5) Νὰ γραφῇ τοῖς κ.κ. *Ἀδελφοῖς Περρῇ* ὅτι ἡ τιμὴ δέον νὰ ὁρισθῇ ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ εἰς δραχμὰς καὶ ὄχι εἰς χρυσᾶ φράγκα καὶ ἀνὰ 0,25 τῆς δραχμῆς τὸ τυπογραφικὸν φύλλον, ἅπερ ὥρισεν ἡ Φιλολογικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ ὁ Σύλλογος ἀπεδέξατο ἀντὶ τῶν ἐν τῷ προγράμματι ὁριζομένων 0,20 τῆς δραχμῆς.

6) Ὅτι ὁ Σύλλογος δέον νὰ ἐπιμείνῃ, ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ κ. *Wecklein* καθ' ὑποκίνησιν ἀπαιτήσῃ τὴν ἀμοιβὴν πάντων τῶν τυπογραφικῶν φύλλων, ἀποτίνων αὐτὸς τὴν δαπάνην τῆς ἐκτυπώσεως· διότι τὸ μὲν τυπογραφεῖον θὰ πληρωθῇ διὰ δραχμῶν, ὁ δὲ κ. *Wecklein* διὰ χρυσοῦ, ὅπερ δὲν συμφέρει τῷ Συλλόγῳ.

Μετά τινας ἐπὶ τῆς καθόλου ἀλληλογραφίας παρατηρήσεις τοῦ κ. προέδρου, ὁ κ. *Μαλιάδης* παρατηρεῖ ὅτι διὰ μὲν τὰ καθ' ὑπέρβασιν φύλλα τὸ προεδρεῖον δέον νὰ διαπραγματευθῇ μετὰ τοῦ διαπεραμένου, ἀναγγέλλον ὅτι τὸ παρὰ τὸ συμβολαιον γενόμενον ἐπιβαρύνει αὐτόν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν κ. *Ζωμαρίδην*, ἐπειδὴ ὁ κ. *Wecklein* εἶχε προτείνει αὐτὸν ὡς διορθωτὴν καὶ ὡς ἐπιμεληθησόμενον τῆς ἐν γένει μεταφράσεως, ὁ δὲ Σύλλογος τὸ εἶχεν ἀποδεχθῇ, οὐδόλως νῦν δέον νὰ μέλῃ τῷ Συλλόγῳ ἐὰν ὁ συγγραφεὺς δέχηται νὰ προστεθῇ ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ καὶ τό: *ἐπιμελείᾳ Ζωμαρίδου*. Ὅσον δὲ τέλος ἀφορᾷ τὸ εἶδος τοῦ νομίσματος περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ συγγραφέως, ναὶ μὲν ὁ Σύλλογος ἄλλοτε εἶχεν ἀποφασίσει ὅπως οἱ ἕλληνες ἐκδόται καὶ συγγραφεῖς πληρόνωνται εἰς δραχμὰς νέας, δὲν δύναται ὅμως εἰς τοῦτο νὰ ὑποχρεώσῃ καὶ τοὺς ξένους, ἀφ' οὗ ὑπάρχει ῥητὴ σύμβασις πρὸς 100 φράγκα χρυσᾶ· τὸ τοιοῦτο θὰ ἦτο ἀναξιοπρεπὲς εἰς τὸν Σύλλογον. Ὁ κ. *Αὐθεντόπουλος* παρατηρεῖ ὅτι τὸ ἄτοπον προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι ὁ χορηγὸς πολὺ βραδύτερον εἶχε μεταβιβάσει τὸ ποσὸν εἰς τὰς Ἀθήνας, μετατραπὲν αὐτόθι ἀναγκαστικῶς εἰς δραχμάς. Ὁ κ. πρόεδρος καὶ ὁ κ. *Μηλιώτης* ὑποδεικνύουσιν ὅτι ἡ Τράπεζα ὁριστικῶς ἀπήτησε τὴν μετατροπὴν τῶν 180,000 φράγκων εἰς 180,000 δραχμὰς νέας ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης διαφορᾶς νομίσματος, ἄλλως ἀπήτει ν' ἀποσυρθῇ τὸ ποσὸν τοῦτο ἐκ τῆς κατοχῆς αὐτῆς. Ὁ κ. *Ἀνδρεάδης* παρατηρεῖ ὅτι διὰ τὴν *Ζωγράφειον Βιβλιοθήκην* ἐγίνοντο καταθέσεις ἐν τῇ *Société*, ἃς κατόπιν ὁ χορηγὸς διὰ νέας προσθήκης συμπληρώσας εἰς 180,000 φράγκα μετεβίβασεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, μετατραπέντα κατὰ τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν εἰς δραχμὰς νέας· νομίζει δὲ ὅτι ἐγράφη τότε παρὰ τοῦ Συλλόγου ἐπιστολὴ ἐπίσημος ἀγγέλλουσα τοῖς ἐκδόταις, πρὶν ἢ ἐπιχειρήσωσι τὰς ἐκδόσεις αὐτῶν, ὅτι θὰ πληρόνωνται εἰς δραχμὰς νέας, ἄδικον δὲ εἶναι ἐν μέρει ὁ μὲν ξένος νὰ πληρόνηται εἰς χρυσόν, ὁ δὲ ἕλλην εἰς χαρτίνας δραχμάς.

Παπαγιαννόπουλος. Δὲν ἐνθυμεῖται τοιαύτην ἐπιστολήν· ὁ κ. *Wecklein* ἐπληρώθη διὰ τὴν πρώτην ἔκδοσιν εἰς χρυσόν.

Μαλιάδης. Εἰδοποίησις τοῖς ἐκδόταις δὲν ἐγένετο, ἄλλως δὲν εἶναι ὀρθὴ ἡ ταυτότης ξένων καὶ ἡμετέρων· οὐδεὶς ξένος συγγραφεὺς θὰ δεχθῇ ἑκατὸν δραχμὰς νέας ἀπέναντι ἰσαρίθμων φράγκων καὶ αὐτὸς ὁ κ. *Βερναρδάκης* εἶχε διαμαρτυρηθῇ διὰ τοῦτο, μάλιστα δι' ἀπειλῆς ἀγωγῆς, ἀλλὰ παρακληθεὶς ἐδέξατο τὰς δραχμάς.

Σαλτέλης. Ἀγνοεῖ ἐὰν ἐν τῷ συμβολαίῳ τοῦ κ. *Wecklein* ὁρίζηται ῥητῶς ὅτι θὰ πληρωθῇ εἰς φράγκα ἢ δραχμὰς νέας· ἐὰν δὲν ὁρίζηται τὸ τοιοῦτο, δύναται νὰ λεχθῇ αὐτῷ ὅτι θὰ πληρωθῇ εἰς δραχμάς, ἀφ' οὗ τὸ πληρῶνον ταμεῖον εἶναι τὸ ἐν Ἀθήναις κεφάλαιον, οὗ τὸ εἶδος εἰς δραχμάς. Εἰς δὲ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἰδίου νὰ διαφωτισθῇ παρὰ τοῦ κ. *Μαλιάδου* ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν τυπογραφικῶν φύλλων ἐν τῷ συμβολαίῳ ὁρίζηται εἰς 40, ἐν ᾧ κατὰ τὸ πρόγραμμα εἶναι 30, ἀπαντῶν ὁ κ. *Μαλιάδης* ὑπομιμνήσκει ὅτι τὴν αὔξησιν ταύτην ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε καὶ ὁ πρόεδρος ὑπέγραψεν, ὁ δὲ κ. *Τάγης* δίδει συμπληρωματικὰς πληροφορίας ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, ὑπομνήσας τὰ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς προτελευταίας ἐπιστολῆς τοῦ κ. *Wecklein* ἐν τῇ ἐπιτροπῇ συζητηθέντα.

Νικολόπουλος. Τὰ τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* διέπει ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπή, ἀποφάσεις αὐτῆς ἐκύρωσεν ὁ Σύλλογος. Ἐπιστολὰς τελευταίας μελετήσασα προέβη ἐπίσης εἰς ἀποφάσεις, ἃς συμπτύξασα εἰς προτάσεις ἀνεκοινώσατο τῷ Συλλόγῳ· πρόκειται οὗτος ἢ νὰ ἀποδεχθῇ αὐτὰς ἢ νὰ ἀπορρίψῃ· καλὸν θὰ ἦτο ὅπως ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ Συλλόγου, ὡς ἔχουσιν.

Πουλουλίδης. Θεωρεῖ ὀρθοτέραν τὴν γνώμην τοῦ κ. *Μαλιάδου*, καθ' ἣν πρέπει νὰ ἦναι σεβασταὶ αἱ συμβάσεις· ἐὰν ὄντως ὑπάρχῃ τοιαύτη διά τε τὸ εἶδος τοῦ πρὸς πληρωμὴν νομίσματος καὶ διὰ τὸ ποσὸν τῶν τυπογραφικῶν φύλλων, εἶναι ὅλως ἀδιάφορον τῷ ἑτέρῳ τῶν συμβαλλομένων καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ εἶναι κατατεθειμένον τὸ ποσόν, καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ· διαφωνῶν δὲ πρὸς τὸν κ. *Νικολόπουλον*, προτείνει πρῶτον τὴν μελέτην καὶ ἐξακρίβωσιν τοῦ ζητήματος.

Ἀνταπαντῶν ὁ κ. *Νικολόπουλος*, δὲν ἀρνεῖται τὰς ἀναγκαίας ἐξακριβώσεις πρὸς λῆψιν σοβαρῶν ἀποφάσεων, ἀλλὰ τὸ ζήτημα θεωρεῖ ἐξηκριβωμένον· συμβόλαιον, ὡς εἶπεν ὁ κ. *Μαλιάδης*, ἐγένετο ἡ ἀπὸ 30 εἰς 40 φύλλα ὑπέρβασις, ἥτις ἐγένετο ἀποδεκτή, γεγονὸς ἐπίσης προηγούμενον, ἤτοι ἡ εἰς χρυσὸν πληρωμὴ διὰ τὸν πρῶτον τόμον, ἐξακριβοῖ καὶ τὸ εἶδος τοῦ νομίσματος· ἐπειδὴ δὲ ἡ ἔκδοσις τοῦ Β' τόμου δὲν ἐπιδέχεται βραδύτητα, φρονεῖ ὅτι ὁ Σύλλογος δέον ἀμέσως νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς. Ὁ κ. *Βασιλάδης*, ὁμόφρονα ἔχων καὶ τὸν κ. *Βραχάμην*, προτείνει νὰ ἀφεθῇ τὸ ζήτημα εἰς τὸ προεδρεῖον πρὸς μελέτην καὶ κατόπιν ἀνακοίνωσιν τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς εἰς τὸν Σύλλογον, τοῦ κ. *Βραχάμη* ἰδίᾳ ἐνισταμένου καὶ κατὰ τῆς ὑπαρχούσης συμβάσεως, ὡς παρὰ τὸν κανονισμὸν γενομένης.

Ἀνδρεάδης. Χωρίζει τὸ ζήτημα τῆς πληρωμῆς ἀπὸ τοῦ τῶν τυπογραφικῶν φύλλων, τοῦ πρώτου δυναμένου νὰ ἀναβληθῇ, ἀλλὰ τοῦ δευτέρου ἐπείγοντος· δέον ἀναλόγως νὰ γείνῃ σκέψις, ἄλλως τε αἱ ἐπιτροπαὶ ἔχουσι γνωμοδοτικὴν δύναμιν· προτείνουσι προτάσεις εἰς τὸν Σύλλογον, δυνάμενον νὰ συζητήσῃ ἐπ' αὐτῶν πρὸ οἱασδήποτε ἀμέσου ἀποφάσεως.

Μαλιάδης. Ἐπειδὴ σύμβασις ὑπάρχει διὰ 40 τυπογραφικὰ φύλλα μετὰ τοῦ συγγραφέως, σύμβασις δὲ καὶ μετὰ τῶν τυπογράφων κ.κ. *Ἀδελφῶν Περρῇ* ἐφ' ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα, ζητοῦσι δὲ οὗτοι νῦν πληροφορίας διὰ τὰ νέα καθ' ὑπέρβασιν προστιθέμενα 11 τυπογραφικὰ φύλλα, καλὸν εἶναι περὶ τοῦ τελευταίου τούτου ζητήματος ἀμέσως ἀπόφασις νὰ ληφθῇ, ἐν ᾧ τὸ ἕτερον ζήτημα, πῶς θὰ πληρωθῇ ὁ συγγραφεύς, ἐπιδέχεται ἀναβολήν. Λίαν δὲ συνετὴ ἡ πρότασις τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς, ὑποδεικνυούσης τὰ μὲν τυπωτικὰ καὶ αὐτῶν τῶν 11 φύλλων νὰ πληρωθῶσι παρὰ τοῦ Συλλόγου, εἰς τὸν συγγραφέα ὅμως οὐδεμία προσθήκη παρὰ τὰ συμπεφωνημένα διὰ 40 μόνον φύλλα· ἄλλως τε καὶ τοῦ κεφαλαίου εὐτυχῶς αὐξηθέντος (κατὰ 20,000, παρατήρησις κ. *Μηλιώτου*), δὲν θὰ βλαφθῇ πολὺ ὁ Σύλλογος πληρόνων καὶ διὰ τὰ 11 φύλλα, πρὸς πρόληψιν ἐνδεχομένων διαμαρτυριῶν ἐκ μέρους τῶν κ.κ. *Ἀδελφῶν Περρῇ*, χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Συλλόγου.

Ἀποστόλογλους. Πάντες ὡμίλησαν ἐν τῷ συμφέροντι τοῦ Συλλόγου· δὲν πρέπει νὰ λάβωμεν βεβιασμένας ἀποφάσεις, καλὸν εἶναι τὸ προεδρεῖον, διαφωτισθὲν καλῶς ἐπὶ πάντων τῶν σημείων τοῦ ζητήματος, ν' ἀνακοινώσῃ κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίαν τὰς σκέψεις αὐτοῦ περὶ τῶν προτάσεων τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς. Μετά τινα ἄλλα, λεχθέντα ὑπὸ τῶν κ.κ. *Αὐθεντοπούλου*, *Μαλιάδου* καὶ *Μοστράτου* περὶ τοῦ τρόπου τῆς συμμετοχῆς τοῦ κ. *Ζωμαρίδου* ἐν ταῖς ὑπὸ τοῦ κ. *Wecklein* γενομέναις ἐκδόσεσιν, ὁ κ. πρόεδρος συνοψίζει ἐκ τῶν προλεχθέντων τρεῖς προτάσεις, τὴν τῆς ἀμέσου ἐπιψηφίσεως τῶν προτάσεων τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς, τὴν τῆς ἀναβολῆς ἐπὶ μίαν μόνην ἑβδομάδα, ἵνα σκεφθῇ ἐπ' αὐτῶν τὸ προεδρεῖον, καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. *Μαλιάδου* διατυπωθεῖσαν: διχασμοῦ δηλαδὴ τῶν προτάσεων εἰς δύο κατηγορίας. Ἡ πρότασις τῆς ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα ἀναβολῆς, τεθεῖσα εἰς ψηφοφορίαν, γίνεται ἀποδεκτὴ διὰ ψήφων 15 κατὰ 12.

Εἶτα ψηφοφοροῦνται τακτικὰ τοῦ Συλλόγου μέλη οἱ κ.κ. *Γ. Βαλτατζῆς*, νομικός, *Κ. Παντερμαλῆς*, ἰατρός, *Γ. Ἀβραμίδης*, δημοσιογράφος καὶ *Ν. Γεωργίτσης*, δικηγόρος.

Ἀναβληθέντος δὲ τοῦ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως ἀναγνώσματος διὰ τὸ προκεχωρηκὸς τῆς ὥρας, διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΛΕ'

(Ἔκτακτος)

τῇ 7 Μαρτίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων καὶ ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ γενομένης μυστικῆς ψηφοφορίας πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἀντικαταστατῶν τῶν ἀποχωρησάντων ἀντιπροέδρων, ἐπὶ 32 ψηφοφορησάντων ἀναδείκνυνται δι' 26 ψήφων ἀντιπρόεδροι οἱ κ.κ. *Μ. Παρανίκας* καὶ *Ν. Φωτιάδης*. Τοῦ κ. *Παρανίκα* ἐνισταμένου καὶ παρακαλοῦντος νὰ διαγραφῇ, ὁ κ. πρόεδρος παρακαλεῖ αὐτὸν ὅπως, εἰ δυνατόν, ἀποδεχθῇ τὴν διὰ τοσαύτης πλειονοψηφίας ἀπονεμηθεῖσαν αὐτῷ θέσιν. Ἐπίσης ὁ κ. *Χρ. Χατζηχρήστου* θεωρεῖ δικαιοτάτην τὴν πρᾶξιν τοῦ Συλλόγου, ἀξιώσαντος τὸν κ. *Παρανίκαν* τῆς ἀντιπροεδρίας, οὐδέποτε παυσάμενον νὰ φωτίζῃ τὸν Σύλλογον διὰ τῶν ἀτρύτων αὐτοῦ πόνων, παρακαλεῖ δὲ νὰ ἀποσύρῃ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ. Τὸ αὐτὸ παρακαλοῦσιν ὁ κ. *Αὐθεντόπουλος* καὶ ὁ κ. πρόεδρος, διερμηνεύοντες τὸ αἴσθημα οὐ μόνον τῶν παρόντων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπόντων μελῶν. Ἐπιμένει ὁ κ. *Παρανίκας* εἰς τὴν παραίτησιν, ὡς μὴ διαμένων τακτικῶς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπισχνούμενος δὲ ὅτι καὶ μακρὰν τοῦ Συλλόγου εὑρισκόμενος δὲν θὰ παύσῃ ἐργαζόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ ἄλλως. Μετὰ ταῦτα διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΑΣΑ'

τῇ 11 Μαρτίου 1896.

Προεδρεύοντος **Ν. ΦΩΤΙΑΔΟΥ**, ἀντιπροέδρου.

Ἀναγνωσθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας καὶ ἐπικυρωθέντων, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀγγέλλει ὅτι **ἀλληλογραφία** κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἑβδομαδιαῖον διάστημα δὲν ὑπάρχει, μιᾶς μόνον ἐπιστολῆς ἐσχάτως ἐπ' ὀνόματι τοῦ προέδρου κομισθείσης. Εἶτα ἀγγέλλεται ὅτι τὸ προεδρεῖον, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ ἐνταῦθα *Ῥωσσικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου*, μεταβὰν εἰς τὴν συνεδρίαν αὐτοῦ ἠκροάσατο τῆς περὶ ἀγαλματίου τινὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας πραγματείας τοῦ κ. *Κ. Μυλωνᾶ*. Μετὰ ταῦτα, κατὰ τὴν ἐν τῇ προηγουμένῃ συνεδρίᾳ ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, ἀναγνόντος τοῦ κ. γενικοῦ γραμματέως διασαφήσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐκδόσεων τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* δι' ἀνασκοπήσεως σχετικῶν πρακτικῶν τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς, τοῦ προεδρείου καὶ τοῦ Συλλόγου ἐξαχθείσας, ἵνα κατ' αὐτὰς ὁ Σύλλογος ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῶν προτάσεων τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς ὡς πρὸς τὰς ἀνωμαλίας τῆς ὑπὸ τοῦ κ. *Wecklein* ἐκδόσεως, ὁ κ. *Αὐθεντόπουλος* ἐρωτᾷ τίς ὁ συντάξας τὴν λεπτομερῆ ἐκείνην ἔκθεσιν, ἵνα ἐκφρασθῶσιν αὐτῷ εὐχαριστίαι τοῦ Συλλόγου ἐπὶ τῇ ἀκριβείᾳ τῶν λεπτομερειῶν, αἵτινες θ' ἀποτελέσωσιν ἴσως θέμα σπουδαίας συζητήσεως, ὡς λίαν ἐνδιαφέρουσαι. Ὀνομάσαντος δὲ τοῦ κ. *Νικολοπούλου* τὸν συντάξαντα, ὁ κ. *Σαλτέλης*, συμφωνῶν τῷ κ. *Αὐθεντοπούλῳ*, προσθέτει ὅτι εἰς τὴν λαμπρὰν ταύτην ἀνακοίνωσιν πλεῖστα ἠδύνατό τις νὰ παρατηρήσῃ καὶ σπουδαίαν νὰ προκαλέσῃ συζήτησιν πρὸς διαφώτισιν τοῦ Συλλόγου, ἐπειδὴ ὅμως δὲν παρίστανται ἐν τῇ συνεδρίᾳ οἱ ὅλως τἀναντία τῶν νῦν ἀνακοινουμένων διαβεβαιώσαντες καὶ τοὺς παρατηρήσαντας ἀνωμαλίας καὶ ἀμφιβολίας διαψεύσαντες, δὲν θὰ ἦτο γενναῖον ἔργον νὰ προκληθῇ συζήτησις ἐπ' αὐτῶν ἀμέσως, ἀλλ' αὐτὴ μὲν ν' ἀναβληθῇ, νὰ ληφθῇ δὲ μόνον ἐν τῇ σημερινῇ συνεδρίᾳ ἀπόφασίς τις ἐπὶ τῶν προτάσεων τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς, χωρὶς ν' ἀπαλλαγῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι τῆς εὐθύνης τῶν ἐν τῷ *ὑπομνήματι* ἀναφερομένων.

Πουλουλίδης. Ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως γείνωσιν ἀντίγραφα τοῦ *ὑπομνήματος* καὶ διανεμηθῶσιν εἰς τὰ μέλη πρὸς μελέτην, εἰς ὃ ὑποστηρίζεται καὶ ὑπὸ τοῦ κ. *Αὐθεντοπούλου*· προτείνει δέ, εἰ δυνατόν, καὶ ἐν τῇ διὰ τοῦ τύπου ἀγγελίᾳ τῶν τακτικῶν συνεδριάσεων νὰ μνημονευθῇ τὸ σημεῖον τοῦτο, ἵνα προσέλθωσι πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

Νικολόπουλος. Ἐπειδὴ τὸ *ὑπόμνημα* ἐγένετο κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συλλόγου ἐν συνεδρίᾳ, ἐν ᾗ ἦσαν παρόντα καὶ πολλὰ ἄλλα μέλη, ἅτινα καὶ σήμερον ἠδύναντο νὰ παραστῶσι, θὰ ἦτο βαρὺ ἡ διὰ τοῦ τύπου μνεία μέρους τῆς *Ἡμερησίας Διατάξεως*.

Πουλουλίδης. Δὲν θεωρεῖ τὸ τοιοῦτον προσκρούον που, διότι πρόκειται περὶ ζητήματος χρησίμου καὶ λίαν διαφέροντος.

Βραχάμης. Συμφωνεῖ μετὰ τοῦ προλαλήσαντος· οἱ τὴν ἔκθεσιν, λέγει, συντάξαντες ἔπραξαν τοῦτο χρονογραφικῶς· δύναται νὰ δηλωθῇ ἐν τῷ τύπῳ ὅτι ἐν τῇ *Ἡμερησίᾳ Διατάξει* περιλαμβάνεται τοιοῦτον ζήτημα ἵνα μὴ λεχθῇ κατόπιν ὅτι ἐξ ὑφαρπαγῆς ἐγένοντο αἱ συζητήσεις καὶ αἱ ἀποφάσεις.

Αὐθεντόπουλος. Παρατηρεῖ ὅτι πρόκειται περὶ δύο τινῶν· α') ἵνα γείνῃ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως, δέον αὕτη νὰ μελετηθῇ προηγουμένως· β') ἂν ἦναι ἔθιμον τοῦ Συλλόγου νὰ δημοσιεύηται τὸ θέμα τῆς *Ἡμερησίας Διατάξεως*, κατὰ τὸ ἔθος θὰ γείνῃ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῆς προκειμένης περιπτώσεως· εἰ δὲ μή, ἡ γνώμη τοῦ κ. *Πουλουλίδου* νὰ τεθῇ ὡς πρότασις εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ Συλλόγου.

Ἀποστόλογλους. Ἐάν τις ἐπιθυμῇ πρὸς μελέτην νὰ λάβῃ ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως, δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ γραφεῖον καὶ νὰ λάβῃ τοιοῦτο ὁ ἴδιος, χωρὶς νὰ ἐπιβαρυνθῇ ὁ γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐν τῷ τύπῳ δημοσίευσιν, ἂν εἰς τὸ ἑξῆς θὰ δημοσιεύηται τὸ θέμα τῆς *Ἡμερησίας Διατάξεως*, καλῶς· εἰ δὲ διὰ μίαν φορὰν ἐξαιρετικῶς, τοῦτο ἀντιφάσκει εἰς τὰ εἰθισμένα, θὰ δώσῃ δὲ ἀφορμὴν εἰς παρεξηγήσεις. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ προηγουμένῃ συνεδρίᾳ τὸ ζήτημα τῶν προτάσεων τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς ἐθεωρήθη κατεπεῖγον, δέον, ὡς παρετήρησε καὶ ὁ κ. *Σαλτέλης*, ἀνεξαρτήτως τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως καὶ τῶν λεπτομερειῶν αὐτῆς, νὰ ληφθῇ ἀπόφασίς τις ἐπὶ τῶν προτάσεων τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὸ κατεπεῖγον αὐτῶν.

Πουλουλίδης. Παρατηρεῖ ὅτι, ἵνα ληφθῇ ἀπόφασις ἐπ' αὐτῶν ἐν ἐπιγνώσει καὶ συνειδήσει, δέον προηγουμένως νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ οὐσία· ἐπιμένει δὲ καὶ παρακαλεῖ νὰ γείνωσιν ἀντίγραφα τῆς ἐκθέσεως· ὁμοίως ἐπιμένει νὰ

δημοσιευθῇ ὅτι ἐν τῇ *Ἡμερησίᾳ Διατάξει* πρόκειται περὶ συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἐκδόσεων τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*, εἰς ὃ ἔχει σύμφωνον καὶ τὸν κ. *Βραχάμην*, παρατηρήσαντα ὅτι πρόκειται περὶ προσδοκωμένης ἐκθέσεως, οὐχὶ δὲ περὶ ἐξαιρετικῆς περιπτώσεως, ὡς εἶπεν ὁ κ. *Ἀποστόλογλους*.

Αὐθεντόπουλος. Ὑπομιμνήσκει ὅτι πρέπει ἀπόψε ὁ Σύλλογος, συνεπὴς πρὸς τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, ν' ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῶν προτάσεων τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς καὶ διὰ τῆς ἱεραρχικῆς ὁδοῦ νὰ δοθῇ ἀπάντησις.

Πασχαλίδης. Ἐπειδὴ διὰ τῆς ἀποράσεως τοῦ Συλλόγου ἐζητήθη ἐξακρίβωσις τῶν τέως γενομένων καὶ ἔκθεσις ἐὰν αὕτη ὑποδεικνύῃ καὶ ἐξακριβόνῃ παραβάσεις κανονισμοῦ, δύναται νὰ ζητηθῇ λόγος εὐθύνης παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων, οὐχὶ δὲ ν' ἀναβληθῇ πρὸς συζήτησιν τὸ περιεχόμενον τῆς ἐκθέσεως, διότι ἡ παράβασις δὲν ἐπιδέχεται συζήτησιν. Τοῦ κ. *Ψωμιάδου* αἰτήσαντος νὰ ἐπανέλθῃ ὁ Σύλλογος εἰς τὴν *Ἡμερησίαν Διάταξιν*, ὁ κ. προεδρεύων συνοψίζει τὴν ἀρχικὴν πρότασιν τοῦ κ. *Σαλτέλη*, ὑποστηριζομένην καὶ ὑπὸ τοῦ κ. *Βασιλάδου*, καὶ ταύτης παραδεκτῆς γενομένης, ἀναγινώσκεται αὖθις ὑπὸ τοῦ κ. γενικοῦ γραμματέως ἡ ἐπιστολὴ τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς ἵνα ψηφισθῶσι τὰ ἐπείγοντα μέρη αὐτῆς. Ἡ περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ κ. *Φαρδὺ* γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιψηφίζεται, ὡς καὶ ἡ περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ κ. *Blass*, περὶ οὗ ἐπανορθωτικῶς ὁ κ. *Αὐθεντόπουλος* παρατηρεῖ ὅτι ὁ κ. *Blass* γράφων τοῦτο μόνον ὑπέδειξεν, ὅτι δύναταί τις τῶν ἡμετέρων ν' ἀναλάβῃ τὴν μετάφρασιν τοῦ ἰδίου ἔργου, ὡς τοιοῦτον δὲ ὑπεδείκνυε τὸν κ. *Βερναρδάκην*· δίδει δὲ καὶ διασαφήσεις τινὰς τῷ κ. *Σαλτέλῃ* περὶ ἐκδόσεως τοῦ *Πλουτάρχου*.

Εἶτα κατὰ σειρὰν συζητοῦνται αἱ περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ *Wecklein* προτάσεις. Περὶ τῶν δύο πρώτων ὁ κ. *Σαλτέλης* παρατηρεῖ ὅτι δὲν πρέπει διὰ τὰ καθ' ὑπέρβασιν φύλλα οὐ μόνον ἀμοιβὴ τῷ συγγραφεῖ, ἀλλὰ καὶ τὰ τυπωτικὰ νὰ μὴ πληρωθῶσιν, ἀφιέμενα εἰς βάρος τοῦ ἐκδότου· ἐὰν δὲ οὗτος τὰ ἀρνηθῇ, νὰ παραδεχθῇ ὁ Σύλλογος τὴν ἄρνησίν του καὶ θὰ εὑρεθῇ ἄλλος νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον· διότι, ἐὰν ὑποχωρήσῃ ὁ Σύλλογος ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει, δύναται ὁ συγγραφεὺς κατόπιν περὶ τοῦ Γ' τόμου νὰ κάμῃ καὶ ἄλλας ὑπερβάσεις· τὴν πρότασιν τοῦ κ. *Σαλτέλη* ὑποστηρίζουσιν οἱ κ.κ. *Πουλουλίδης* καὶ *Ἰατρόπουλος*. Ὁ κ. *Ἀποστόλογλους* ἐρωτᾷ ἐάν, ἀναλαμβάνοντος ἄλλου τὴν ἔκδοσιν, δὲν θὰ γείνῃ δαπάνη. Ὁ κ. προεδρεύων δίδει ἐξηγήσεις, ὑπομιμνήσκων παράδειγμα ἐπὶ *Βασιάδου*, μὴ ἐννοοῦντος καὶ ἐκείνου ὑπερβάσεις ὡρισμένων.

Αὐθεντόπουλος. Παρατηρεῖ ὅτι τὸ ἔργον ἔχει προχωρήσει τόσον, ὥστε δὲν εἶναι καλὸν ν' ἀφεθῇ ἡμιτελές· ἅπαξ πρὸ τετελεσμένου ἀτόπου εὑρίσκεται ὁ Σύλλογος· πρέπει ν' ἀποδεχθῇ τὴν διέξοδον, ἣν ὑποδεικνύει ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπή· μετὰ τοῦ κ. *Αὐθεντοπούλου* συμφωνοῦσιν οἱ κ. κ. *Βασιλάδης* καὶ *Οἰκονομίδης*, ὅστις καὶ ὑπέμνησεν ὅτι καὶ εἰς τὸν κ. *Σεμιτέλον* ἐγένετο τὸ αὐτὸ καὶ θὰ πληρωθῇ μόνον διὰ 40 τυπογραφικὰ φύλλα.

Σαλτέλης. Ἀφοῦ ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ ὁ κ. *Wecklein* δὲν διατυποῖ ἀξίωσιν καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ περὶ τῶν τυπωτικῶν, καλὸν ὁ Σύλλογος νὰ ἔλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις μετ' αὐτοῦ πρὸ οἱασδήποτε ὑποχωρήσεως· ἐὰν δὲ φέρῃ ἐνστάσεις, τότε νὰ σκεφθῇ ὁ Σύλλογος.

Νικολόπουλος. Παρατηρεῖ ὅτι ὀφείλεται ἄμεσος ἀπάντησις τοῖς κκ. *Ἀδελφοῖς Περρῇ*, οἵτινες παρὰ τοῦ Συλλόγου καὶ μόνου περιμένουσιν ὁδηγίας. Τοῦ κ. *Ἀποστόλογλου* ὑποδείξαντος ὅπως ὁ Σύλλογος πληρώσῃ μὲν τοῖς ἐκδόταις τὴν δαπάνην, ἀλλὰ εἰς λογαριασμὸν τοῦ κ. *Wecklein*, ὁ κ. προεδρεύων παρατηρεῖ ὅτι πρόκειται ἡ πρότασις τῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἔχει νὰ ἐπιψηφισθῇ ἢ νὰ ἀπορριφθῇ. Ὁ κ. *Σαλτέλης* θεωρεῖ δυνατὴν καὶ τροποποίησιν τῆς προτάσεως καὶ ἐπαναλαμβάνει αὖθις τὴν ἀρχικὴν πρότασίν του, δηλαδὴ οὐχὶ μόνον ἀμοιβὴ τῷ συγγραφεῖ, ἀλλὰ καὶ τυπωτικὰ νὰ μὴ πληρωθῶσιν. Τοὐναντίον ὁ κ. *Αὐθεντόπουλος* προτείνει νὰ γείνῃ δεκτὴ ἡ τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς πρότασις, διότι δὲν ἐλπίζει, λέγει, ὁ κ. *Wecklein* νὰ ἐπιμείνῃ δι' ἀμοιβὴν 10 ἢ 11 τυπογραφικῶν φύλλων καὶ νὰ ἀφήσῃ ἀτελὲς τὸ ἔργον αὐτοῦ, περὶ τῆς ἀρτιότητος τοῦ ὁποίου φροντίζει τόσον. Ἡ πρότασις τοῦ κ. *Σαλτέλη*, τεθεῖσα εἰς ψηφοφορίαν, γίνεται ἀποδεκτὴ διὰ ψήφων 6 κατὰ 5.

Περὶ τῆς γ' προτάσεως παρατηρεῖται ὅτι, καταπεσουσῶν τῶν δύο πρώτων, συγκαταπίπτει καὶ αὕτη.

Περὶ τῆς δ' προτάσεως, ἀφορώσης τὸ ὄνομα τοῦ κ. *Ζωμαρίδου* ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ ὡς συνεργάτου, παρατηρεῖται ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐνδιαφέρον αὐτὸν τὸν κ. *Wecklein*, δὲν πρέπει νὰ θιχθῇ. Ὁ κ. *Σαλτέλης* παρατηρεῖ ὅτι ὁ κ. *Wecklein* εἶναι γνωστὸς τῷ ἐπι-

στημονικῷ κόσμῳ, διὰ δὲ τῆς προσθήκης τοῦ ὀνόματος τοῦ κ. *Ζωμαρίδου* δεικνύων συνεργασίαν, φαίνεται ὅτι θὰ ἔχῃ λόγους σπουδαίους πρὸς τοῦτο, ἀφ' οὗ ἐπέτρεψε καὶ ἰδίας τοῦ κ. *Ζωμαρίδου* προσθήκας χρησίμους τοῖς ἕλλησιν ἀναγνώστας. Οἱ κ. κ. *Αὐθεντόπουλος* καὶ *Οἰκονομίδης* λέγουσιν ὅτι πολὺ πιθανὸν ὁ κ. *Wecklein* νὰ ζητῇ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τοῦ κ. *Ζωμαρίδου*, φαίνεται ὅτι γίνεται θῦμα τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦτο καλὸν νὰ ὑποδειχθῇ αὐτῷ ἡ διόρθωσις τοῦ σφάλματος. Ὁ κ. *Σαλτέλης* παρατηρεῖ ὅτι, ἀφ' οὗ τὸ ἔργον εἶναι ἤδη τετυπωμένον, ὑπάρχουσι δὲ καὶ ὀνοματὶ προσθῆκαι τοῦ κ. *Ζωμαρίδου*, δὲν θὰ σωθῇ ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ἐὰν ἀφαιρεθῇ τὸ ὄνομα τοῦ κ. *Ζωμαρίδου* ὡς συνεργάτου· μόνον δυνατὸν νὰ ὑποδειχθῇ τῷ κ. *Wecklein* νὰ μὴ ἐπιτρέπῃ ἰδίας προσθήκας τῷ κ. *Ζωμαρίδῃ* ἢ νὰ ἔχῃ αὐτὸν ὑποχρεωμένον εἰς πιστὴν μετάφρασιν. Ὁ κ. *Οἰκονομίδης* ἐπιμένει νὰ ὑποδειχθῇ τῷ κ. *Wecklein* ἡ παράλειψις τοῦ ὀνόματος τοῦ κ. *Ζωμαρίδου*. Ἡ πρότασις τοῦ κ. *Σαλτέλη*, τεθεῖσα εἰς ψηφοφορίαν, γίνεται ἀποδεκτὴ διὰ ψήφων 6 κατὰ 5.

Ἡ ἐπὶ τῆς ε' προτάσεως ἀπόφασις ἀναβάλλεται, παρατηρήσαντος τοῦ κ. *Σαλτέλη* ὅτι καλὸν καὶ δέον ὅ τι καὶ ἂν ἀποφασισθῇ κατόπιν περὶ τοῦ εἴδους τοῦ πληρωθησομένου νομίσματος ν' ἀποβλέπῃ μόνον εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ προγράμματος ὁριζόμενα 30 τυπογραφικὰ φύλλα. Μεθ' ὃ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΛΖ'

τῇ 1 Ἀπριλίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων καὶ ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἠγουμένης συνεδρίας, μετὰ παρατήρησιν τοῦ κ. *Ἀνδρεάδου* ὅτι καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἐξετίθετο περίληψις τῆς ἐκθέσεως τοῦ προεδρείου ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς **ἀλληλογραφίας**, ἔχουσαν ὧδε:

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Μ. Παρανίκα* ἐντεῦθεν ἀπὸ 11 Μαρτίου, θεωροῦντος ἑαυτὸν ἀκατάλληλον περὶ τὴν διοίκησιν τοῦ Συλλόγου καὶ παραιτουμένου τῆς θέσεως ἀντιπροέδρου.

Τοῦ Σ. Μητροπολίτου *Ἀμασείας Ἀνθίμου* ἀπὸ 15 Μαρτίου, ἐπισυνάπτοντος ἐν δυσὶ τετραδίοις *περιγραφὰς* τεσσάρων ἐπὶ μεμβράνης *κωδίκων ἐκκλησιαστικῆς ὕλης*, γενομένας ἐν τῇ παρὰ τὴν πόλιν Αὐλῶνα ἱερᾷ μονῇ *Σβέρνετζ*, ὧν ἐξαιτεῖται τὴν καταχώρισιν ἐν τῷ Περιοδικῷ.

Τοῦ *Ρωσσικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου*, προσκαλοῦντος τὸ προεδρεῖον εἰς διάλεξιν, γενησομένην ἐν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ κ. *Κ. Μυλωνᾶ*, ἀπὸ 7 Μαρτίου.

Τῆς Α. Ε. τοῦ κ. *Στεφάνου Καραθεοδωρῆ ἐφένδη*, πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας ἐν Βρυξέλλαις, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τοῖς χάριν τῆς δι' αὐτοῦ γενομένης δωρεᾶς ὑπὸ τοῦ συμβούλου τῆς ρωσσικῆς Αὐτοκρατορίας κ. *Ἀλεξάνδρου Σβενιγορίδσκη* ἐκφραζομένοις εὐμενέσιν αἰσθήμασι καὶ προτείνοντος αὐτὸν ἐπίτιμον μέλος τοῦ Συλλόγου.

Πιττάκιον Πατριαρχικὸν τῆς *Α. Θ. Π.* τοῦ *Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀνθίμου* τοῦ *Ζ'* ἀπὸ 11 Μαρτίου 1896, ἐριστῶντος τὴν προσοχὴν τοῦ προεδρείου πρὸς τήρησιν τῆς ἐν τῷ Συλλόγῳ τάξεως.

Ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλει δωρεὰν 5 λιρῶν τοῦ κ. *Δ. Ν. Ταμβάκου*, μετὰ λύπης δὲ τὸν θάνατον τοῦ διαπρεποῦς πολιτευτοῦ τῆς Ἑλλάδος ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ.

Ἀγγέλλεται δ' ὅτι τὸ προεδρεῖον ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, γενόμενον δεκτὸν μετ' εὐμενείας καὶ τιμῆς. Τοῦ κ. *Γ. Παχτίκου* αἰτήσαντος ν' ἀναγνωσθῇ τὸ πατριαρχικὸν πιττάκιον, περὶ οὗ ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ ἐγένετο λόγος, ἀναγινώσκεται καὶ τοῦτο καὶ ἡ ἀπαντητικὴ πρὸς αὐτὸ ἐπιστολὴ τοῦ προεδρείου. Ὁ κ. *Μαλιάδης*, εὐχαριστήσας τῷ προεδρείῳ ἐπὶ τῷ πνεύματι τῆς ἀπαντήσεως, προσθέτει ὅτι καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἐπωφελεῖτο τὸ προεδρεῖον τῆς εὐκαιρίας τῆς εἰς τὸν Πατριάρχην παρουσιάσεως καὶ νὰ προέβαινε καὶ εἰς προφορικὰς ἐξηγήσεις, διότι ὁ Σύλλογος, ὡς σωματεῖον, ὑπὸ κανονισμοῦ διεπόμενον καὶ ἔχον συναίσθησιν τῶν λειτουργιῶν αὐτοῦ, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ ἐξωτερικὰς παραστάσεις ἄλλων ἀρχῶν.

Εὐστ. Ἰωάννου. Συμφωνεῖ μετὰ τοῦ κ. *Μαλιάδου*, προσθέτει δὲ ὅτι πάντα τὰ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Συλλόγου συμβάντα οὐδεμίαν προσβολὴν προσῆπτον οὔτε τοῖς συζητήσασιν οὔτε τῷ Συλλόγῳ. Τοιαῦται συζητήσεις εἶναι συνήθεις παρὰ τοῖς διαφόροις σωματείοις.

Αὐθεντόπουλος. Βεβαίως τὰ ὑπὸ τῶν προλαλησάντων λεχθέντα ἐξέφραζον βαθυτάτην θλῖψιν ἐπὶ τῷ γεγονότι· ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐκφρασθῇ καὶ ἔντονος διαμαρτυρία κατὰ τῆς ἀστοργίας ἐκείνων, οἵτινες ἔδωκαν ἐξηγήσεις ὅλως ἀλλοίας τῇ Α. Θ. Π., προκαλεσάσας τὰς ἐν λόγῳ παραστάσεις.

Ἀνδριάδης. Ὄντως ἔδει, πλὴν τῆς ἀπαντητικῆς τοῦ προεδρείου ἐπιστολῆς, καὶ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου νὰ ἀκουσθῇ φωνή τις ὡς ἡ τῶν προλαλησάντων. Τὰ πράγματα ἐμεγαλοποιήθησαν παρὰ τῇ Α. Θ. Π., ὡσεὶ ἦσαν φύσεως νὰ προκαλέσωσι πιττάκιον μὲ φράσεις οἵαι ἠκούσθησαν, τῶν γενομένων συζητήσεων οὐσῶν συνήθων.

Πρόεδρος. Ὄντως τὸ προεδρεῖον ἦτο προπαρασκευασμένον κατὰ τὴν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα μετάβασιν νὰ ἔλθῃ εἰς προφορικὰς ἐξηγήσεις μετὰ τῆς Α. Θ. Π., ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐγγίσῃ τὸ ζήτημα, ἕνεκα τῆς παρουσίας ἄλλων προσώπων.

Βασιλάδης. Δὲν ἐξάγεται ἐπιτιμητικὸν πνεῦμα ἐκ τοῦ πιττακίου· αἱ ἐσχάτως γενόμεναι συζητήσεις ἦσαν ζωηραί, τὸ δὲ πιττάκιον μᾶλλον παραινετικὸν πρὸς ἀποφυγὴν τοιούτων.

Εὐστ. Ἰωάννου. Δὲν ἀποδέχεται τὴν τοιαύτην ἔννοιαν· προτείνει δὲ ἵνα ὁ Σύλλογος ἀναθέσῃ τῷ προεδρείῳ ἢ ἐκλέξῃ ἰδίαν ἐπιτροπὴν πρὸς προφορικὴν διασάφησιν τοῦ ζητήματος.

Μελιχρός. Ἐπίσης παραινετικὸν παραδέχεται τὸ πιττάκιον, ἀποδιδοὺς τὴν πρόκλησιν αὐτοῦ εἰς παρανόησιν τῆς ἀποστολῆς τοῦ Συλλόγου ἐκ μέρους μελῶν τινων, ἐκφρασθέντων ἔξω περὶ τῶν τελευταίων συζητήσεων διὰ ζωηροτέρων, ὡς φαίνεται, χρωμάτων.

Τοὐναντίον *Δάμσας* καὶ *Πασχαλίδης* ὑποστηρίζουσι τὴν πρότασιν τοῦ κ. *Ε. Ἰωάννου*.

Τάγης. Ἔπρεπε πᾶσα περαιτέρω συζήτησις νὰ ἐμποδισθῇ κατόπιν τῆς τοσοῦτον ἀβρόφρονος ἀπαντητικῆς ἐπιστολῆς τοῦ προεδρείου. Πάντα τὰ δημοσίᾳ γινόμενα ἠδύναντο νὰ φθάσωσι μέχρι τῆς Α. Θ. Π., δὲν ἔπρεπεν οὐδὲ κἂν νὰ γείνῃ ὑπαινιγμὸς δολιότητος ἐκ μέρους μελῶν τινων τοῦ Συλλόγου.

Ἐπὶ τούτοις ὁ κ. πρόεδρος παρατηρεῖ ὅτι πράγματι ὁ Σύλλογος εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν πνευματικὴν προστασίαν τοῦ Πατριάρχου, δικαιουμένου νὰ συμβουλεύῃ αὐτόν, ὁσάκις τὸ τοιοῦτον θεωρεῖ ἀναγκαῖον.

Μαλιάδης. Ὁ Σύλλογος, ὡς καὶ τὸ προεδρεῖον ἐνόησαν ἄριστα τὸ τί ἔδει νὰ ἀπαντήσωσιν εἰς τὸ ἐν λόγῳ πιττάκιον· ἀλλὰ καλὸν εἶναι πάλιν τὸ προεδρεῖον ἐν πρώτῃ εὐκαιρίᾳ νὰ πράξῃ ὅπερ ἐκωλύθη νὰ πράξῃ, χωρὶς νὰ δοθῇ ἐπισημότης εἰς τὸ ζήτημα δι' ἐκλογῆς ἰδίας ἐπιτροπῆς, τηρουμένης μόνον ἀπαραβάτου τῆς ἀρχῆς τῆς μὴ ἐπεμβάσεως ἄλλων ἀρχῶν εἰς τὰ τοῦ Συλλόγου, ὑπὸ ἰδίων ἀρχῶν καὶ κανονισμοῦ διεπομένου.

Ἀποστόλογλους. Ἂν περαιτέρω διάθημα τοῦ προεδρείου θεωρεῖ περιττὸν μετὰ τὴν ἀξιοπρεπῶς δοθεῖσαν γραπτὴν ἀπάντησιν.

Ἐξαντληθέντος τοῦ ζητήματος, ὁ κ. πρόεδρος συνοπτικῶς παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς: Ἐν μιᾷ τῶν προηγουμένων συνεδριάσεων, ἀναγνωσθείσης ἐπιστολῆς τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης λύσεις τινὰς τῶν μετὰ τοῦ κ. *Wecklein* ὡς πρὸς τὴν ὑπ' αὐτοῦ γινομένην ἔκδοσιν τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* ζητημάτων, ὁ Σύλλογος ἐπὶ τῶν προτεινομένων λύσεων μὴ ἀποφασίσας ἀμέσως, κατ' ἀπαίτησιν τῆς πλειονοψηφίας τῶν μελῶν, εἶχε ψηφίσει ἑβδομαδιαίαν ἀναβολὴν πρὸς μελέτην τοῦ ζητήματος ὑπὸ τοῦ προεδρείου. Ὄντως δέ, μελετηθείσης τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Συλλόγου ὑπὸ τοῦ κ. γενικοῦ γραμματέως, ὡς καὶ τῶν πρακτικῶν τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ προέδρου τῇ συνεργασίᾳ τῶν κ.κ. *Νικολοπούλου* καὶ *Πετρακίδου*, τῶν δὲ τοῦ προεδρείου τῇ συνεργασίᾳ τοῦ εἰδικοῦ γραμματέως, συνετάχθη σχετικὴ ἔκθεσις τοῦ ἀποτελέσματος, ἐφ' ἧς, ἀναγνωσθείσης ἐν τῇ προηγουμένῃ συνεδρίᾳ, πᾶσα συζήτησις καὶ ἀπόφασις ἀνεβλήθη εἰς τὴν ἑπομένην συνεδρίαν, ἤτοι τὴν σημερινήν.

Ἐπὶ τούτοις ὁ κ. *Τάγης* παρατηρεῖ α') ὅτι ἔπρεπεν ἐν τοῖς πρακτικοῖς νὰ καταχωρισθῇ περίληψις τῆς ἐκθέσεως· β') δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπιτραπῇ συζήτησις καὶ ἐπὶ τῶν προτάσεων τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐπαρουσιάζετο ζήτημα συναφές· ἐπιθυμεῖ δὲ νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ ἐν λόγῳ ἔκθεσις. Διατυπώσαντος τοῦ κ. *Μαλιάδου* ἀπορίαν, μὴ ἀκυροῦνται αἱ προηγούμεναι ἀποφάσεις καὶ ἐπανέρχεται ὁ Σύλλογος αὖθις εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ὁ κ. *Σαλτέλης* παρατηρεῖ ὅτι γίνεται σύγχυσις δύο ζητημάτων· δὲν πρόκειται περὶ τῶν προτάσεων τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς· πρόκειται περὶ ἄλλου τινός· ἐν προηγουμένῃ συνεδρίᾳ εἶχε λεχθῇ ὅτι τοῦ συμβολαίου, τοῦ συναφθέντος μετὰ τοῦ κ. *Wecklein* καὶ τῶν κ.κ. *Ἀδελφῶν Περρῇ*, ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπή, ὡς καὶ τὸ προεδρεῖον, δὲν ἔσχον γνῶσιν. Τούτου τὴν ἐξακρίβωσιν εἶχεν ἐπιφορτισθῇ τὸ προεδρεῖον καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀφορμῆς ἐγένετο ἡ ἔκθεσις.

Μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκεται ἡ ἔκθεσις τοῦ προεδρείου ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«Ὑπείκοντες τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ Συλλόγου ὅπως διαλευκάνωμεν τὰ κατὰ τὸ συμβόλαιον περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ *Αἰσχύλου*, ἀνεδιφήσαμεν τὰ ἀπὸ τοῦ 1887—1894 πρακτικὰ τοῦ Συλλόγου, ἐκδοθέντα καὶ μή, τὰ πρακτικὰ τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς, τὰ τοῦ προεδρείου καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν.

Καὶ α') τὸ ἐν παρόδῳ καὶ διὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην ὅλως δευτερεῦον ζήτημα *περὶ τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἐκδοτῶν*. Τῷ 1886, Ἰανουαρίου 26, ἕνεκα προτάσεως τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς ἀποφασίζεται νὰ πληρόνωνται καὶ οἱ ἐν Γερμανίᾳ ἐκδόται εἰς δραχμάς· βραδύτερον, 17 Σεπτεμβρίου 1886, πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐκδοτῶν διὰ τὴν πληρωμὴν ταύτην ηὐξήθη ἡ ἀμοιβὴ ἑκάστου τόμου κατὰ 10 %, ἀντὶ χρημάτων νὰ λαμβάνωσιν οἱ ἐκδόται 170 ἀντίτυπα περιπλέον ἀντὶ τῶν συμπεφωνημένων 500, ἤτοι 670.

β') *Περὶ τῶν καθ' ὑπέρβασιν τυπογραφικῶν φύλλων.* Ὁ Σύλλογος διὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς 8ης Ἀπριλίου 1886 καὶ 6 Φεβρουαρίου 1889, διὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς, ἰδίᾳ δὲ τοῦ 1895, 11 Ἰανουαρίου, ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ *Αἰσχύλου* καὶ ἐκ τῶν πρὸς *Κάρολον Σίτλ* καὶ *Δ. Βερναδάκην* καὶ *Περρῆ* ἐπιστολῶν ἀποδεικνύεται οὐδόλως παραδεχόμενος τὰ καθ' ὑπέρβασιν τυπογραφικὰ φύλλα. Μόνον ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ πρώτου τόμου τοῦ *Σοφοκλέους*, τοῦ Συλλόγου ἀρνουμένου καὶ μὴ θέλοντος νὰ πληρώσῃ τῷ κ. *Σεμιτέλῳ* περισσότερα τῶν πέντε τυπογραφικῶν φύλλων ἐκ τῶν καθ' ὑπέρβασιν, ἤτοι ἐν συνόλῳ 20+5, ὁ κ. *Χασιώτης* παρεμβληθεὶς συνεβίβασε τὴν διαφορὰν οὕτω· νὰ πληρώσῃ ὁ Σύλλογος εἰς τὸν τυπογράφον τὰ περιπλέον πάντα, εἰς τὸν ἐκδότην ὅμως νὰ δώσῃ ἀμοιβὴν μόνον εἴκοσι τυπογραφικῶν φύλλων· τοῦτο δ' ἐγένετο κατ' ἐξαίρεσιν περὶ τῆς *Ἀντιγόνης*, ὡς πρώτης ἐν τῇ σειρᾷ τῆς ἐκδόσεως, καὶ τοῦτο τὸ προηγούμενον ἐν παρομοίαις περιστάσεσιν ἀκολουθεῖ ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπή. Ἐν τῇ ἤδη ἐκτυπουμένῃ ἐκδόσει τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ *Αἰσχύλου* ἀντὶ τῶν τριάκοντα τυπογραφικῶν φύλλων ἐγένετο ὑπέρβασις εἰς 40, περιπλέον δὲ ἠγγέλθησαν ἕτερα ἑνδεκα φύλλα, περὶ ὧν ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπή, ὑπείκουσα πλέον τῇ ἀνάγκῃ, ἵνα μὴ παράκωλυθῇ ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἔργου, ἀπεφάσισεν, ὡς καὶ ἄλλοτε, τὰ μὲν τεσσαράκοντα τυπογραφικὰ φύλλα, τὰ διὰ τοῦ συμβολαίου ὁρισθέντα, ν' ἀναγνωρίσῃ ὡς πρὸς τὴν ἀμοιβὴν καὶ τὰς δαπάνας τῆς ἐκδόσεως, διὰ δὲ τὰ περιπλέον 10—11 καταβάλῃ μόνον τὰ τυπωτικὰ καὶ ἀπ' εὐθείας τῷ τυπογράφῳ, οὐχὶ δὲ διὰ τοῦ κ. *Wecklein*, τοῦτο δὲ ἵνα ὁ Σύλλογος ὠφεληθῇ τὴν διαφορὰν τοῦ νομίσματος.

γ') *Περὶ τοῦ συμβολαίου τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ Αἰσχύλου.* Προκειμένου περὶ τούτου, ἐθεωρήσαμεν καλὸν νὰ ἐξετάσωμεν πῶς τὰ συμβόλαια τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* ἐγένοντο. Ἐπὶ τῇ πιστῇ ἐκπληρώσει τῶν ὅρων τοῦ προγράμματος καὶ τῇ συνάψει συμβολαίου ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπὴ ἔχει ὑπερέχουσαν ψῆφον (βλ. πρακτικὰ Συλλόγου 8 Ἀπριλίου 1888, 6 Φεβρουαρίου 1889, 20 Ἀπριλίου 1889, 26 Νοεμβρίου 1890, 26 Νοεμβρίου 1891, πρακτικὰ φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς, ἰδίᾳ τὰ τῆς 25 Νοεμβρίου 1894, 13 Ἰανουαρίου 1895, 22 Φεβρουαρίου 1895 κλ. καὶ ἐπιστολὰς Συλλόγου πρὸς ἐκδότας)· τύπος δὲ συμβολαίου ὁλόκληρος εὑρηται γεγραμμένος ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς 17 Μαΐου 1888. Παράβασις τοῦ ἔθους τούτου γίνεται τῷ 1893 Ὀκτωβρίου 25, ὅτε συνήφθη συμβόλαιον μετὰ τῶν *Ἀδελφῶν Περρῆ* περὶ τοῦ ἐκδοθέντος δευτέρου τόμου τοῦ *Εὐριπίδου*, συνομολογηθὲν ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἐξουσιοδοτηθέντος ὅμως ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἐν ἐκτάκτῳ συνεδρίᾳ, 21 Ἰουλίου 1893, μόνον τοῦ προεδρείου, ὅπερ πάλιν οὐδεμίαν ἔσχε πρωτοβουλίαν ἢ γνῶσιν τῆς τοῦ συμβολαίου συνάψεως (βλ. πρακτικὰ προεδρείου). Ἐν τῷ τελευταίῳ συμβολαίῳ περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ *Αἰσχύλου* ὁ αὐτὸς πρόεδρος δὲν συνεμορφώθη πρὸς τὰ ὀρχῆθεν καθιερωμένα· οὕτως ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπὴ παρακαλεῖ τὸν πρόεδρον τῇ 13 Ἰανουαρίου 1895 ν' ἀποστείλῃ αὐτῇ τὰ συνομολογηθησόμενα συμβόλαια τοῦ τόμου τούτου· μετὰ 20 περίπου ἡμέρας (6 Φεβρουαρίου 1895) μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἐπιτροπῆς ὁ πρόεδρος ἀγγέλλει τῷ Συλλόγῳ ὅτι τὰ συμβόλαια παραπέμπονται τῇ φιλολογικῇ ἐπιτροπῇ, 22 Φεβρουαρίου 1895 λαμβάνει ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπὴ τὰ συμβόλαια κεκυρωμένα, ἃ καὶ ἐπιστρέφει, εἰ καὶ ἠδύνατο, λέγει, νὰ ἐπενέγκῃ τροποποιήσεις τινάς, ἀποφυγοῦσα νὰ πράξῃ τοῦτο ὅπως μὴ ἐπέλθῃ βραδύτης· ἡ δ' ἄνω ζητηθεῖσα ἐπιστολὴ τῆς ἐπιτροπῆς ἀνακοινοῦται τῷ Συλλόγῳ 27 Φεβρουαρίου, ἤτοι 43 ἡμέρας μετὰ τὴν τῷ προέδρῳ ἀποστολήν· τῆς δ' ἐπιστολῆς ταύτης μόνον τὰ περὶ τῶν αἰτουμένων συμβολαίων δὲν ἀνακοινοῦνται. Γνῶσιν τῆς συνομολογήσεως τοῦ συμβολαίου τούτου δὲν ἔχει τὸ προεδρεῖον, ὡς δείκνυται ἐκ τῶν πρακτικῶν.

δ') Ἐν τῇ ὑπὸ τῶν ἀλλογενῶν ἐκδόσει τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* περίεργον πρόσωπον ἔχει ὁ κ. *Ζωμαρίδης*· οὕτω ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπὴ (25 Φεβρουαρίου 1894) διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ *Αἰσχύλου* εὑρίσκει, λέγει, δυσκολίας καὶ ὅτι ὑπάρχουσί τινες παρεμβάλλοντες πρὸς τοῦτο προσκόμματα. Μετὰ ἓν περίπου ἔτος, 13 Ἰανουαρίου 1895, ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπὴ πληροφορεῖται περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. *Ζωμαρίδου* πρὸς τὸν πρόεδρον, ἐξ αὐτῆς δὲ μανθάνει περὶ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ κ. *Schanz* ὡς πρὸς τὴν ἔκδοσιν τοῦ πρώτου τόμου τοῦ *Πλάτωνος*· ὀλίγον μετὰ ταῦτα, 22 Φεβρουαρίου 1895, παρατηρήσεις γίνονται ἐν τῇ φιλολογικῇ ἐπιτροπῇ περὶ τοῦ ἰδιωτικῶς γράφοντος κ. *Ζωμαρίδου*, ἐν ᾧ αὐτὸς ὁ ἐκδότης ὀφείλει ἀπ' εὐθείας νὰ γράφῃ· τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1895 διχογνωμία ἐγείρεται ἐν τῇ φιλολογικῇ ἐπιτροπῇ περὶ τῆς μετὰ τοῦ κ. *Schanz* συνεργασίας τοῦ κ. *Ζωμαρίδου*· τέλος, 15 Φεβρουαρίου 1896, ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Wecklein* πρὸς τὸν Σύλλογον, ἐν ᾗ οὗτος, δικαιολογούμενος διὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Συλλόγου, διότι ἐκ τριάκοντα τυπογραφικῶν φύλλων ἀνῆλθεν εἰς τεσσαράκοντα καὶ πλέον, ἐπιρρίπτει τὴν εὐθύνην ἐπὶ τοῦ κ. *Ζωμαρίδου*, οὗ τὰ συμπληρώματα πάντοτε παρεκώλυε, πολλάκις ἐξήλειφεν, ἐν ᾧ οὗτος διεβεβαίου αὐτὸν ὅτι ἀναγκαία ἡ καταχώρισις τῶν συμπληρωμάτων τοῖς ἕλλησιν ἀναγνώσταις.

Ἀνδρεάδης. Τὸ πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἐξακρίβωσιν ζήτημα ἦτο τὸ τοῦ εἴδους τοῦ πληρωτέου νομίσματος· λόγος εἶχε γείνει ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῆς ἐπιτροπῆς περὶ πληρωμῆς τῶν τυπωτικῶν τῶν κατὰ νέαν ὑπέρβασιν φύλλων εἰς τοὺς κ.κ. *Ἀδελφοὺς Περρῆ*, ἀρνήσεως δὲ πάσης ἀμοιβῆς δι' αὐτὰ ταῦτα τῷ συγγραφεῖ. Ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς, δι' ὧν τοῖς ξένοις ἐκδόταις ἀγγέλλεται ἡ ἀνάθεσις συγγραφῆς τινος, γίνεται ἐπίσης μνεία καὶ τοῦ τρέχοντος ἐν Ἑλλάδι νομίσματος πρὸς πληρωμήν, ἤτοι τοῦ χαρτονομίσματος (ἀναφέρει χρονολογικῶς καὶ τὰς ἐπιστολάς). Παρὰ ταῦτα ὁ κ. *Wecklein* ἐπληρώθη εἰς χρυσόν, ἀναφέρει δὲ καὶ ἐπιστολὰς διαμειφθείσας μεταξὺ Συλλόγου καὶ Τραπέζης, ὡς καὶ εὐχαριστήριον τοῦ κ. *Wecklein*. Τοῦτο τὸ ζήτημα προυκάλεσε τὴν ἔκθεσιν τοῦ προεδρείου· ἀγνοεῖ ἂν ἡ ἔκδοσις τῶν *Ἁπάντων τοῦ Ἡσιόδου* ἐπληρώθη εἰς χρυσὸν ἢ ὄχι· δευτέρα δὲ συζήτησις προυκλήθη, ἐὰν πρέπῃ νὰ πληρωθῶσι τὰ καθ' ὑπέρβασιν τυπογραφικὰ φύλλα· τὰ περὶ συνάψεως δὲ συμβολαίων καὶ ἄλλα ὅλως εἰκῇ καὶ ἀκαίρως θίγονται ἐν τῇ ἐκθέσει. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν κ. *Ζωμαρίδην*, ὡς γενικὸς γραμματεὺς τότε, γινώσκει, λέγει, ὅτι κατεβλήθη ἐνέργεια ὑπὸ τοῦ *Βασιάδου* ὅπως ἐπιτύχῃ ἡ *Ζωγράφειος Βιβλιοθήκη*· ὁ κ. *Ζωμαρίδης* ἦν εἷς τῶν κυριωτάτων ἐργατῶν, ὠφελήσας κατὰ πολλὰ τὸν Σύλλογον, τὴν δ' ἐναίσιμον αὐτοῦ διατριβὴν ἀφιέρωσεν εἰς τὴν *Ζωγράφειον Βιβλιοθήκην*. Ἄνθρωπος τοιοῦτος ἀδικεῖται, προσβαλλόμενος ὑπὸ τῶν μελῶν· ἐὰν πταίῃ, ἂς ὑποδειχθῇ καταλλήλως τὸ σφάλμα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ἱστορικὸν τῶν συμβολαίων, παρατηρεῖ ὅτι πᾶσαι αἱ ἐκδόσεις δυστυχῶς ὑπερέβησαν τὰ ὡρισμένα φύλλα· δὲν πρέπει νὰ ζητηθῇ εὐθύνη ἔνθα δὲν ὑπάρχει τοιαύτη· καὶ ἂν ἐγένοντο παρατυπίαι τινές, οὐδόλως αὗται προσέκρουσαν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Συλλόγου.

Νικολόπουλος. Ἐκφράζει τὴν λύπην του μὴ παραδεχόμενος τὴν τοῦ κ. *Ἀνδρεάδου* γνώμην, ὡς πρὸς τὴν πηγὴν τῆς ἀφορμῆς τῆς ἐκθέσεως· ὁ Σύλλογος ἐπανειλημμένως ἔγραψε τοῖς κ.κ. *Ἀδελφοῖς Περρῆ* καὶ τῷ κ. *Wecklein* περὶ τῆς πιστῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων των· λαμβάνει ἀπαντήσεις καταφατικάς· ἀγγέλλεται ὅμως κατόπιν ἡ ὑπέρβασις τῶν συμπεφωνημένων, ἡ ἐπιστολὴ παραπέμπεται τῇ φιλολογικῇ ἐπιτροπῇ· αὕτη δ' ἀπαντῶσα ἐκφράζει τὴν λύπην της ἐπὶ τῷ κατὰ παράβασιν ῥητοῦ ἄρθρου τοῦ *Ζωγραφείου προγράμματος* συναφθέντι συμβολαίῳ μετὰ τῶν κ.κ. *Ἀδελφῶν Περρῆ*, ὁ δὲ Σύλλογος ἀγγέλλει ὅτι δὲν ἐννοεῖ ὑπέρβασιν τῶν διὰ τοῦ ὑπάρχοντος συμβολαίου ὁριζομένων τεσσαράκοντα τυπογραφικῶν φύλλων, ὅτε οἱ κ.κ. *Ἀδελφοὶ Περρῆ* ἐν τῇ ἀπαντήσει αὐτῶν ἀγγέλλουσι προσθήκην 10—11 τυπογραφικῶν φύλλων ἀκόμη. Τούτου ζητοῦνται ἐξηγήσεις παρὰ τοῦ κ. *Wecklein*, ἐκεῖνος δὲ ἀπαντῶν ἐπιρρίπτει τὴν εὐθύνην τῷ κ. *Ζωμαρίδῃ*. Ὁ Σύλλογος, ἔχων ἀφ' ἑνὸς τὴν δριμεῖαν ἐπιστολὴν τῶν κ.κ. *Ἀδελφῶν Περρῆ*, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν τοῦ κ. *Wecklein*, παραπέμπει ταύτας τῇ φιλολογικῇ ἐπιτροπῇ· οὐδεμία μνεία περὶ ἀμοιβῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπ' αὐτῶν λαμβάνει ἀποφάσεις, ἃς καὶ ἀνακοινοῦται τῷ Συλλόγῳ (καὶ τούτων τὴν περίληψιν ἀναγινώσκει)· ἐγὼ αὐτὸς προτείνω τὴν ἀποδοχὴν αὐτῶν, ἀλλ' ὁ Σύλλογος τἀναντία φρονεῖ καὶ ὑπ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα γράφεται τῷ κ. *Wecklein*, ὥστε τὸ ἐπείγον ζήτημα ἦτο τὸ τῶν φύλλων, αὐτὸ προυκάλεσε τὴν ἔκθεσιν.

Μ. Κεφάλας. Ἀναγινώσκει περικοπάς, αὐτολεξεὶ ληφθείσας ἐκ τῶν σχετικῶν πρὸς τὸ συζητούμενον ζήτημα πρακτικῶν, προστίθησι δὲ ὅτι καὶ περὶ τοῦ εἴδους τοῦ νομίσματος ἐν τέλει τῆς τελευταίας ἐπιστολῆς ὑπάρχει παρατήρησις, δι' ἧς ὑποδεικνύεται νὰ μὴ θιχθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ ζήτημα τοῦτο.

Βραχάμης. Ἄνευ ἀποφάσεως τοῦ Συλλόγου παριστάμεθα πρὸ τεσσαράκοντα τυπογραφικῶν φύλλων, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἀναγνωσθεισῶν ἐκθέσεων· ἀμφιβολίαν περὶ τῆς μὴ ἐπιψηφίσεως τοῦ συναφθέντος συμβολαίου ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἐκφράσας, εἶχον διαψευσθῇ ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ πρώην προέδρου.

Αὐθεντόπουλος. Εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς δὲν παρευρέθην, ἀλλ' ὑπομιμνήσκω α') ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὸ εἶδος τοῦ νομίσματος, ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπὴ οὐδόλως ἐδίστασε νὰ προτείνῃ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἔργου ἐν Λειψίᾳ καὶ οὐχὶ ἐν Ἀθήναις· β') ὅσον ἀφορᾷ τὸν κ. *Ζωμαρίδην*, ἡ ἐπιτροπὴ εὑρέθη εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν. Ὁ κ. *Wecklein* ῥητῶς ἔγραφεν ὅτι τοῖς ἕλλησιν ἀναγνώσταις ἀρκοῦσι

τριάκοντα τυπογραφικὰ φύλλα· ὁ κ. *Ζωμαρίδης* διημφισβήτει τοῦτο· εἶναι δὲ λίαν τολμηρὸν τὸ ὑπὸ τοῦ κ. *Ἀνδρεάδου* λεχθέν, ὅτι ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου ὀφείλεται τῷ κ. *Ζωμαρίδῃ*.

Τοῦ κ. *Βαλαβάνη* διατυπώσαντος ἐρώτησιν: Τί συμπέρασμα πρόκειται νὰ ἐξαχθῇ ἐκ τῶν ἀναγνωσθεισῶν ἐκθέσεων; ὁ κ. *Μαλιάδης* ἀπαντᾷ ὅτι, ἀνακινηθέντος τοῦ ζητήματος τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* καὶ παρὰ τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς ὑποδειχθεισῶν προτάσεών τινων, παρετηρήθη ὅτι πρέπει νὰ ἐρευνηθῇ παρανομία προϋπάρξασα ὑπὸ τοῦ πρώην προέδρου. Ἐγὼ συνῆψα συμβόλαιον διὰ τεσσαράκοντα τυπογραφικὰ φύλλα μετὰ τῶν κ.κ. *Ἀδελφῶν Περρῇ*, παραπέμψας τοῦτο καὶ εἰς τὴν φιλολογικὴν ἐπιτροπήν (ἀναγινώσκει τὰς σχετικὰς περικοπὰς πρακτικῶν, ἃς ἀνωτέρω καὶ ὁ κ. *Κεφάλας*)· ἐκτὸς τούτου ἔφερα τὸ ζήτημα καὶ εἰς τὸν Σύλλογον, παρ' οὗ καὶ ἐνεκρίθη· ὑπεχώρησα δὲ εἰς τὰ τεσσαράκοντα φύλλα, διότι, ἀναδιφήσας πάσας τὰς γενομένας ἐκδόσεις, οὐδαμοῦ παρετήρησα ἀκριβῆ τήρησιν τῶν ῥητῶν ἄρθρων τοῦ προγράμματος· περὶ δὲ πληρωμῆς προκειμένου, εἰς αὐτὸν τὸν κ. *Βερναρδάκην* εἶχον ὑποδείξει ὅτι πρέπει νὰ πληρωθῇ εἰς δραχμάς.

Σαλτέλης. Ἀκριβῶς ὁ κ. *Μαλιάδης* μᾶς ἔφερεν εἰς τὸ συζητητέον ζήτημα, τὸ τῆς ὑπερβάσεως τῶν φύλλων. Τὸ συμβόλαιον, λέγει, ὑπεβλήθη εἰς τὴν φιλολογικὴν ἐπιτροπὴν καὶ εἶτα εἰς τὸν Σύλλογον· ἡ ἐπιτροπή, εἰ καὶ ἐφρόνει τὴν ἔν τισι μετατροπὴν τοῦ συμβολαίου, ἐπέστρεψεν αὐτὸ εἰς τὸν πρόεδρον οὐχὶ διότι ἤπειγεν ὁ καιρός, ἀλλὰ διότι ἦτο ἤδη κεκυρωμένον. Ἐν τούτῳ ὁ κ. *Μαλιάδης*, διακόψας τὸν ἀγορεύοντα, παρατηρεῖ ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι μὲν ἀληθές, ἀλλὰ καὶ κεκυρωμένον ἂν ἦτο, ἠδύνατο ἡ ἐπιτροπὴ νὰ τὸ ἀπορρίψῃ, ζητοῦσα τὴν μεταρρύθμισιν. Συνεχίζων τοὺς λόγους του ὁ κ. *Σαλτέλης*, διαμφισβητεῖ καὶ τὴν εἰς τὸν Σύλλογον ὑποβολὴν τοῦ συμβολαίου, γενομένου μόνον μετὰ προηγουμένην ἰδιωτικὴν συνεννόησιν μετὰ τοῦ κ. *Ζωμαρίδου*. Μετὰ ταῦτα τοῦ κ. *Βαλαβάνη* εἰπόντος ὅτι ὁ μὲν κ. *Σαλτέλης* λέγει ὅτι τὸ τελευταῖον συμβόλαιον δὲν ὑπεβλήθη, οὐδ' ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Συλλόγου, ὁ δὲ κ. *Μαλιάδης* τοὐναντίον ὅτι ὑπεβλήθη, μόνη ἡ ἀνάγνωσις τῶν σχετικῶν πρακτικῶν δύναται νὰ λύσῃ τὴν διαφορὰν ταύτην, ἀναγινώσκονται ταῦτα. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν, τοῦ κ. *Φ. Τάγη* εἰπόντος τινὰ κατὰ τῆς ἐπικλήσεως τῶν πρακτικῶν διὰ τοιαῦτα ζητήματα, τοῦ δὲ κ. *Νικολοπούλου* ἀνταπαντήσαντος, ὁ κ. πρόεδρος, θεωρῶν τὸν Σύλλογον ἱκανῶς ὡκοδομημένον, ἅτε δειχθέντος ἐκ τῶν πρακτικῶν ὅτι ἡ γνώμη τοῦ Συλλόγου δὲν ἐζητήθη, διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑΣΗ΄

τῇ 8 Ἀπριλίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας, ὁ μὲν κ. *Φ. Τάγης* ὑπομιμνήσκει παραλειφθεῖσαν παρατήρησίν του, ὅτι ἡ ἔκθεσις τοῦ προεδρείου συμπίλημα σημειωμάτων ἀντιφασκόντων (τοῦ κ. προέδρου ἐν τῷ μεταξὺ διαβεβαιώσαντος ὅτι δὲν ἐλέχθη τοιοῦτό τι) τοῖς ὑπὸ τοῦ κ. *Κεφάλα* ἀναγνωσθεῖσι, δὲν πρέπει νὰ συζητηθῇ, ὁ δὲ κ. *Αὐθεντόπουλος* προσθήκην τῆς παρατηρήσεώς του ὅτι ἡ ἐναίσιμος διατριβὴ τοῦ κ. *Ζωμαρίδου* δὲν εἶχεν ἀντικείμενον τὸ *Πρόγραμμα* τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*, ὡς ἐλέχθη ὑπὸ τοῦ κ. *Ἀνδρεάδου*. Ἐπικυρωθέντων δὲ τῶν πρακτικῶν μετὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας, ὁ κ. γεν. γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς ἀλληλογραφίας, ἀγγείλας καὶ δωρεὰς βιβλίων.

Ἡ **ἀλληλογραφία** ἔχει ὡς ἑξῆς:

Τοῦ ἰατροῦ κ. *Δ. Α. Παναγιωτίδου* ἐκ Παραμυθίας, ἐκφράζοντος παράπονα κατὰ τοῦ λαβόντος τὸ δεκάλιτρον αὐτοῦ βραβεῖον πληρεξουσίου του καὶ ζητοῦντος ἀντίγραφα τοῦ τε ἐντάλματος καὶ τῆς ἀποδείξεως τοῦ λαβόντος, ἵνα δι' αὐτῶν διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματά του, ταυτοχρόνως δὲ ἐπισυνάπτοντος τὸ *Γ' Κεφάλαιον τῶν Συμβολῶν* του *εἰς τὴν μέσην ἱστορίαν τῆς Θεσπρωτίας*.

Τῆς *Ἐφορείας τῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς ἐν Πρόποσι Ταταούλων Εὐαγγελιστρίας* ἀπὸ 14 Μαρτίου, αἰτουμένης *χάρτας γεωγραφικούς, πίνακας Ἱερᾶς ἱστορίας, Φυσικήν, πίνακας Ζωολογίας* καὶ *Βοτανικῆς* τῶν γνωστοτέρων θηλαστικῶν, πτηνῶν καὶ φυτῶν.

Τῶν κ.κ. *Βαλαβάνη, Βασιλάδου, Γεδεών, Δεπάστα, Εὐσταθιανοῦ, Ἰατροπούλου, Μελιχροῦ, Πασχαλίδου, Σεϊτανίδου, Σφύρα* καὶ *Τουργούτη*, αἰτουμένων ἀπὸ 5 Ἀπριλίου 1896 *τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Κανονισμοῦ*, συμφώνως τῷ 100 αὐτοῦ ἄρθρῳ.

Ὁ κ. πρόεδρος μετὰ λύπης ἀναγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ ἐκ τῶν δωρητῶν τοῦ Συλλόγου *Δ. Ν. Ταμβάκου*, ὡς καὶ τὸν τοῦ ἐπιτίμου μέλους *Καρόλου Τάκερμαν*, πρώην πρεσβευτοῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ὑποβάλλει δὲ εἰς τὴν σκέψιν τοῦ Συλλόγου τί πρέπει νὰ γείνῃ περὶ τῆς προεδρίας τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς, παραιτηθέντος καὶ τοῦ πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. *Φ. Τάγη* ἐκλεχθέντος κ. *Μ. Παρανίκα*, ἐπείγοντος δὲ τοῦ χρόνου. Ὁ κ. *Νικολόπουλος* νομίζει ὅτι ἡ παραίτησις τοῦ κ. *Παρανίκα* δέον νὰ γείνῃ δεκτή, ἐπελθοῦσα μετὰ ἐπανειλημμένας παρακλήσεις, προσωπικάς τε καὶ τοῦ προεδρείου· ἐφαίνετο ὅτι ὑπεχώρησεν ὁ κ. *Παρανίκας* εἰς τὰς παρακλήσεις ταύτας καὶ ἠλπίζετο ὅτι θὰ ἄρῃ τὴν προφορικὴν παραίτησίν του, ἀφ' οὗ καὶ εἰς τὴν συνεδρίαν τοῦ ῥωσσικοῦ Ἰνστιτούτου παρέστη ὡς μέλος τοῦ προεδρείου· παραιτηθεὶς ὅμως ἤδη γραπτῶς κατόπιν τοσούτων, βέβαιον ὅτι δὲν θὰ ὑποχωρήσῃ ἀπέναντι οἱουδήποτε διαβήματος· ἄρα δέον νὰ γείνῃ δεκτὴ ἡ παραίτησις, νέου δὲ ἀντιπροέδρου ἐκλογῆς ἀνάγκη δὲν ὑπάρχει, διότι τῷ κ. *Φ. Τάγῃ* ἐπιβάλλεται καθῆκον τῆς ἐκθέτεως τῶν μέχρι τῆς παραιτήσεως αὐτοῦ ἐν τῇ ἐκπαιδευτικῇ ἐπιτροπῇ γενομένων· ἐὰν δὲ ὑπολείπηται μικρὰ ἔτι ἐργασία μιᾶς ἢ δύο συνεδριάσεων, δύναται καὶ ὁ κ. πρόεδρος νὰ προεδρεύσῃ.

Ν. Παρανίκας. Θεωρεῖ ἀνακριβῆ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. *Νικολοπούλου* λεχθέντα, διαβεβαιῶν ὅτι ὁ κ. *Μ. Παρανίκας* πρὶν ἢ ὑπάγῃ εἰς τὴν συνεδρίαν τοῦ Ἰνστιτούτου, εἶχε στείλει τὸ γράμμα τῆς παραιτήσεως, ἄλλως εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐπέμενεν εἰς τὴν παραίτησίν του· ἔπρεπεν ἀμέσως ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ νὰ γείνῃ φροντὶς περὶ ταχείας ἀντικαταστάσεως, διότι ὄντως αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιτροπῆς χωλαίνουσιν.

Τάγης. Δὲν ἔπρεπε τὰ κατ' ἰδίαν γενόμενα νὰ λεχθῶσι δημοσίᾳ καὶ νὰ παρασταθῇ ὁ κ. *Παρανίκας* ἀντιφάσκων ἑαυτῷ· προκειμένου δὲ περὶ τῆς εὐθύνης παραιτηθέντος προέδρου, πρωτοφανεῖς εἰσιν αἱ γνῶμαι τοῦ κ. *Νικολοπούλου*· ὅτε ὑπέβαλον τὴν παραίτησίν μου, ὑπέμνησα τὴν ἀντικατάστασιν, ἵνα μὴ παρακωλύωνται αἱ ἐργασίαι.

Βαλσαμάκης. Τὰ παρὰ τοῦ κ. *Νικολοπούλου* περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπαιτουμένων ἔτι συνεδριάσεων τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς λεχθέντα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀκριβῶς ἔχοντα· μέχρι τῆς παραιτήσεως τοῦ τέως ἀντιπροέδρου αἱ ἐργασίαι ἔβαινον κανονικῶς· ἔκτοτε αὗται ἀνεστάλησαν, ὁ καιρὸς ἐπείγει, πρέπει δὲ ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ἐκ δευτέρου καὶ ἐκ τρίτου νὰ συνέλθῃ πρὸς ἀκρόασιν τῶν ἐκθέσεων τῶν μερικῶν ἐπιτροπῶν· θὰ γείνῃ ἀνάγκη καὶ πέντε καὶ ἓξ συνεδριάσεων· ὡς πρὸς τὸ ζήτημα δὲ τοῦ προέδρου, δυνατὸν νὰ ἐξοικονομηθῶσι τὰ πράγματα, ἐὰν παρὰ τοῦ Συλλόγου δοθῇ τὸ δικαίωμα ἐκ τῶν 14 μελῶν τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς τὸ ἓν νὰ ἐκλεγῇ προσωρινὸς πρόεδρος.

Πρὸς ταῦτα συμφωνεῖ καὶ ὁ κ. *Μαλιάδης*, ὑπομνήσας ὅτι τοῦτ' αὐτὸ γίνεται ἐν ὁμοίαις περιστάσεσι παρὰ πάσαις ταῖς ἐπιτροπαῖς. Ὁ κ. *Εὐσταθιανὸς* ἀναφέρει ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, καθ' ὃ, κωλυομένου τοῦ ἑνὸς τῶν ἀντιπροέδρων, ἀντικαθίστησιν αὐτὸν ὁ ἕτερος.

Οἱ κ.κ. *Χατζηχρήστου* καὶ *Σαλτέλης* συμφωνοῦσι πρὸς τοῦτο, τοῦ κ. *Σαλτέλη* παρατηρήσαντος ὅτι, εἰ καὶ σαφῶς δὲν προβλέπεται ἡ προκειμένη περίπτωσις, κατ' ἀναλογίαν ὁμοίων συμβαινόντων, δέον ὁ ἕτερος τῶν ἀντιπροέδρων νὰ προεδρεύῃ, τοῦ πρώτου κωλυομένου. Μετὰ ταῦτα τοῦ κ. *Νικολοπούλου* διαβεβαιώσαντος αὖθις ὅσα καὶ προηγουμένως εἶπεν ὡς πρὸς τὰς φάσεις τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. *Μ. Παρανίκα*, εἰπόντος δὲ καὶ αὖθις ὅτι τὴν εὐθύνην τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς φέρει ὁ παραιτηθεὶς ἀντιπρόεδρος μέχρι τοῦ χρόνου τῆς παραιτήσεώς του, τοῦ δὲ κ. *Φ. Τάγη* ἀπαντήσαντος ὅτι ἀποδέχεται τοῦτο, ἐὰν τὸ ὑποδείξῃ ὁ Σύλλογος, ἡ τοῦ κ. *Βαλσαμάκη* περὶ ἐκλογῆς προσωρινοῦ προέδρου πρότασις, τεθεῖσα εἰς ψηφοφορίαν, γίνεται ἀποδεκτή.

Εἶτα ἀναγινώσκεται αἴτησις δέκα μελῶν περὶ ἐκλογῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ ἐν ἰσχύϊ κανονισμοῦ. Τοῦ κ. προέδρου παρακαλέσαντος ἐὰν μέλος τῆς προεκλεγείσης ἐπιτροπῆς δύναται νὰ εἴπῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, ὁ κ. *Σαλτέλης* παρατηρεῖ ὅτι διὰ πολλῶν συνεδριῶν ἡ ἐπιτροπὴ ἀνεῦρεν ἱκανὰ μεταρρυθμιστέα, ἔχει δὲ καὶ σημειώσεις, ἃς προθύμως θὰ ὑποβάλλῃ, ἐὰν ζητηθῶσιν. Ὁ κ. *Ἀποστόλογλους* προσθέτει ὅτι τὰ μεταρρυθμιστέα εἶναι ἔν τισι λεπτομερείαις, τῆς βάσεως τοῦ κανονισμοῦ οὔσης καλῆς καὶ ἀξιολόγου. Ὁ κ. *Μαλιάδης* δὲν παραδέχεται προϋπάρχουσαν ἐπιτροπήν· ὡς πρὸς δὲ τὴν ὑποβληθεῖσαν νέαν αἴτησιν, παρατηρεῖ ὅτι οἱ αἰτοῦντες ἔπρεπε νὰ παρουσιάσωσι καὶ σημείωσιν τῶν μεταρρυθμιστέων τρωτῶν μερῶν. Ἐπὶ τέλους τοῦ κ. *Ν. Φωτιάδου* ἀναγνόντος τὸ

σχετικὸν ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, θεωρεῖται ἡ αἴτησις ἀπηλλαγμένη παντὸς περιορισμοῦ καὶ ἐξαρτήσεως. Ὁ κ. *Βαλσαμάκης* προτείνει ἀναβολὴν τῆς ἐκλογῆς τῆς πρὸς ἀναθεώρησιν ἐπιτροπῆς εἰς προσεχῆ ἔκτακτον συνεδρίαν, ἵνα ἑτοιμασθῇ ὁ Σύλλογος καὶ ὑποδείξῃ τῇ ἐκλεγησομένῃ ἐπιτροπῇ τὰ μεταρρυθμιστέα μέρη τοῦ κανονισμοῦ. Τοῦτο ἀντικρούει ὁ κ. *Εὐστ. Ἰωάννου*, παρατηρήσας ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ πρόκειται νὰ παρουσιάσῃ σχέδιον μεταρρυθμίσεως, ἐφ' οὗ καὶ μόνου ὁ Σύλλογος θ' ἀποφανθῇ, οὐχὶ δὲ ἐκ τῶν προτέρων νὰ ὑποδείξῃ. Μετὰ ταῦτα, ἀνταλλαγεισῶν γνωμῶν τινων περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὁρίζεται οὗτος εἰς ἑπτὰ (7) καὶ, γενομένης μυστικῆς ψηφοφορίας, ἐκλέγονται μέλη τῆς πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ κανονισμοῦ ἐπιτροπῆς οἱ κ.κ. *Ἀποστόλογλους, Βασιλάδης, Βραχάμης, Γεδεών, Σαλτέλης, Φωτιάδης* καὶ *Χατζηχρήστου*.

Μετὰ ταῦτα ἕνεκα τοῦ προκεχωρηκότος τῆς ὥρας ἀναβληθείσης τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ κ. *Γεδεών*, διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΛΘ'

τῇ 15 Ἀπριλίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναβληθείσης τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας ἕνεκα ἀδιαθεσίας τοῦ εἰδικοῦ γραμματέως, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς **ἀλληλογραφίας**, ἔχουσαν ὡς ἕπεται:

Ἐπιστολὴ τῆς *Ἐπιθεωρήσεως τῶν Πανεπιστημίων τῆς Μεσημβρίας* ἐκ Bordeau ἀπὸ 13 Ἀπριλίου, προτεινούσης ἀνταλλαγὴν δημοσιεύσεων καὶ πεμπούσης ἀντίτυπον τῶν δημοσιεύσεων αὐτῆς.

Τοῦ κ. *Ζιώγα* ἐντεῦθεν ἀπὸ 10 Ἀπριλίου, αἰτουμένου ὅπως διαλέξηται ἐν τῷ Συλλόγῳ *περὶ τῶν καὶ παρ' ἡμῖν σῳζομένων ἀρχαίων ἐθῶν καὶ ἐθίμων, καὶ ἰδίᾳ περὶ τῶν Διονυσίων ἐν Μακεδονίᾳ τελετῶν*.

Τῆς Α. Ε. τοῦ κ. *Χρηστάκη ἐφένδη Ζωγράφου* ἐκ Monte-Carlo ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1896, ἀγγέλλοντος παραλαβὴν τῆς σειρᾶς καὶ τοῦ γενικοῦ λ/σμοῦ τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*, λαμβάνοντος ὑπὸ σημείωσιν ὅτι προσετέθησαν εἰς τὸ κεφάλαιον ἐκ τῶν τόκων ἕτεραι 20,000 δραχμαὶ καὶ δηλοῦντος ὅτι εἶναι καθ' ὁλοκληρίαν σύμφωνος περὶ τῆς διαθέσεως τοῦ ποσοῦ τῶν ἑκατὸν τουρκικῶν λιρῶν τοῦ *Ζωγραφείου Διαγωνίσματος* ἓν μὲν ἔτος πρὸς ἔκδοσιν τῆς ὕλης καὶ ἓν πρὸς βράβευσιν τῶν πεμπομένων συλλογῶν.

Τῆς *Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς* ἐντεῦθεν ἀπὸ 12 Ἀπριλίου, ἀγγελλούσης ὅτι ἐξελέξατο προσωρινὸν αὐτῆς πρόεδρον, συμφώνως τῇ ἀποφάσει τοῦ Συλλόγου, τὸν κ. *Νικόλαον Παρανίκαν*.

Τῆς *Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς* ἐντεῦθεν ἀπὸ 10 Ἀπριλίου, ἀγγελλούσης ὅτι ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς, ὡς ἐκ τῆς ἀπουσίας τοῦ κ. γραμματέως αὐτῆς, ἀναβάλλεται εἰς τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα.

Τῆς κ. *Ἀλεξάνδρας Παπαδοπούλου* ἐντεῦθεν ἀπὸ 12 Ἀπριλίου, πεμπούσης τὰ φυλλάδια τῆς «*Φιλολογικῆς Ἠχοῦς*».

Ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας ὁ πρόεδρος παρατηρεῖ ὅτι ἡ μετὰ τῆς *Revue des Universités du Midi* ἀνταλλαγὴ τῶν τοῦ Συλλόγου δημοσιεύσεων γίνεται δεκτή. Εἶτα ψηφοφοροῦνται ἐπίτιμον μὲν μέλος ὁ κ. *Ἀλ. Σβενιγορόδσκης*, σύμβουλος τῆς ρωσσικῆς Αὐτοκρατορίας, τακτικὰ δὲ ὁ κ. *Π. Σταυρόπουλος*, ἰατρός, καὶ *Νικ. Τριανταφυλλίδης*, ἰατρὸς τῶν Ἐθνικῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων. Ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλει τὴν ἐν τῇ συνεδρίᾳ παρουσίαν τοῦ κ. *G. Millet*, μέλους τῆς γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν καὶ τοῦ κ. *Pogotin*, γραμματέως τοῦ ρωσσικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ὁ κ. *Μ. Γεδεὼν* ἀναγινώσκει μελέτην αὐτοῦ ἐπιγραφομένην **Γνώσεις ἐκ τοῦ τυπικοῦ τοῦ Γαληνσίου ὄρους**, μετὰ δὲ τὸ πέρας αὐτῆς ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει τοῦ Σ. ἁγίου *Ἀμασείας* κ. *Ἀνθίμου* **Περιγραφὴν εὐαγγελίων ἐπὶ μεμβράνης.**

Ὁ κ. πρόεδρος, εὐχαριστήσας τῷ κ. *Γεδεὼν* ἐπὶ τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἣν διὰ τῶν μελετῶν αὐτοῦ παρέχει τῷ Συλλόγῳ, διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΜ'

(Ἔκτακτος)

τῇ 19 Ἀπριλίου 1896.

Προεδρεύοντος **Ν. ΦΩΤΙΑΔΟΥ**, ἀντιπροέδρου.

Ἀναγνωσθέντων καὶ ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς ἀλληλογραφίας καὶ εἶτα ἀμέσως τὰς *ἐκθέσεις* τῶν ἐπιτροπῶν *φιλολογικῆς* καὶ *συντακτικῆς*, ὁ δὲ κ. *Ὀδ. Ἀνδρεάδης* τὴν τῆς *ἐκπαιδευτικῆς* ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἀλληλογραφία ἔχει ὧδε:

Ἐπιστολὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν τῆς Ἑλλάδος κ. *Ν. Λεβίδου* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 11 Ἀπριλίου, ἐγκλείοντος ἐπιστολὴν ἀπὸ 3 Ἀπριλίου τοῦ πρυτάνεως, ἐμπεριέχουσαν ὑπόσχεσιν περὶ ἀνανεώσεως τῆς πρὸς τὸν Σύλλογον ἀρωγῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

Τῆς *Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς* ἐντεῦθεν ἀπὸ 17 Ἀπριλίου, δηλούσης ὅτι προέβη εἰς τὴν ἀνασύνταξιν *προγράμματος* τοῦ *Καραπανείου Ἀγῶνος* περὶ *συντάξεως γραμματικῆς* καὶ παρακαλούσης ὅπως ἀναγραφῇ ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ Διαταξει τῆς ἐκτάκτου συνεδριάσεως.

Τοῦ κ. *J. de Groutars* ἐκ Louvain ἀπὸ 6 Ἀπριλίου, παρακαλοῦντος ὅπως τὸ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον *Tourgar*, ὑφ' ὃ ἐδημοσίευσε τὰς μεταφράσεις τοῦ *Ραγκαβῆ*, ἀπονεμηθὲν αὐτῷ, ὡς ἀντεπιστέλλοντι μέλει, δίπλωμα ἀλλαγῇ δι' ἑτέρου μετὰ τοῦ ἀληθοῦς αὐτοῦ ὀνόματος.

Τῷ κ. *Σαλτέλῃ*, ἐρωτήσαντι περὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιτροπῆς, ἀπαντῶν ὁ κ. *Νικολόπουλος* παρέχει διασαφήσεις, ἀναφέρει δὲ ὅτι ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιτροπῶν μόνη ἡ οἰκονομικὴ εἰργάσθη. Ὁ κ. *Σαλτέλης*, τὴν ἐργασίαν τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς θεωρῶν ἐπικουρικὴν τῆς φιλολογικῆς, ἐκφράζει τὴν εὐχὴν νὰ ἀνεκοίνου καὶ ἡ οἰκονομικὴ τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς. Εἶτα ὁ κ. *Ἀνδρεάδης* ἀναγινώσκει τὸ *πρόγραμμα* τῆς *γραμματικῆς* διὰ τὸν *Καραπάνειον Ἀγῶνα*, ὅπερ καὶ προτείνεται εἰς ἐπιψήφισιν τοῦ Συλλόγου. Ἀλλὰ τοῦ κ. *Σαλτέλη* παρατηρήσαντος ὅτι καλὸν ἦτο ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐπιψήφισις, διότι, εἰ καὶ ὑπέστη τὸ πρόγραμμα μεταβολάς, παρατηροῦνται μεταβλητέα τινὰ μέρη, π. χ. ὡς πρὸς τὸν τίτλον καὶ τὴν ἀμιξιν ῥημάτων ἀρχαίας καὶ νέας, καὶ ὡς πρὸς τὴν διδασκαλίαν τοῦ συντακτικοῦ, παρενειρομένου ἐν τῇ γραμματικῇ, ὁ κ. *Ἀνδρεάδης* λέγει ὅτι, ἂν ἐγένετο ἀναθεώρησις καὶ μεταβολή ἔν τισι, τοῦτο ἐγένετο, διότι ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς προκηρύξεως τοῦ πρώτου προγράμματος εἶχον παρέλθει ἱκανὰ ἔτη· νῦν δὲ ἐὰν ἐπιθεωρηθῇ καὶ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἀρξομένου συλλογικοῦ ἔτους, αὕτη θὰ ἦναι ἡ ἰδία ἡ καὶ τοῦ λήγοντος ἔτους καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συζητήσῃ ἢ νὰ μεταβάλῃ ἐν ἄλλῳ χρόνῳ τὸ αὐτὸ ἔργον, παρισταμένης δὲ ἐπείγουσαν τὴν ἐπιψήφισιν, χάριν τοῦ *Καραπανείου Ἀγῶνος*. Ὁ κ. *Νικολόπουλος* κατ' ἀρχὴν ἀποδέχεται τὴν ἀναβολήν, ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως μελῶν ἁρμοδίων πρὸς συζήτησιν, καὶ τοῦτο ἴσως διότι δὲν ἦτο ἐκ τῶν προτέρων γνωστὸν ὅτι κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην θὰ ὑπῆρχε πρὸς συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τοιοῦτο ζήτημα. Ὁ κ. προεδρεύων ἐπίσης θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν ἀναβολήν. Ὁ κ. *Ἀνδρεάδης* παρατηρεῖ ὅτι ἠδύνατο νὰ δημοσιεύθῃ καὶ τοῦτο πρὸς γνῶσιν, διότι εἶχεν ἀνακοινώσει αὐτὸ τῷ κ. προέδρῳ διὰ τῆς ἀναβολῆς δυνατὸν νὰ παραταθῶσιν αἱ συζητήσεις· ὅπως δὲ ἐτέθη τὸ ζήτημα ὑπὸ τοῦ κ. *Νικολοπούλου*, θὰ ἦναι ἀνάγκη καὶ δευτέραν φορὰν ν' ἀναγνωσθῇ τὸ πρόγραμμα. Ὁ κ. *Σαλτέλης* δὲν θεωρεῖ προφανῆ τὴν ἀναβολήν, ὑπομνήσας ὅμοιον περιστατικὸν περὶ προγράμματος, ὑπ' αὐτοῦ τούτου συνταχθέντος, προποιεῖ δὲ τὴν ἀρχικὴν πρότασίν του σύμφωνον πρὸς τὴν τοῦ κ. *Νικολοπούλου*, πρὸς ἣν συμφωνεῖ καὶ ὁ κ. *Οἰκονομίδης*, ὅτε, τεθεῖσα αὕτη εἰς ψηφοφορίαν, γίνεται ἀποδεκτὴ καὶ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΜΑ'

τῇ 22 Ἀπριλίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων καὶ ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας, ὁ κ. *Μ. Παρανίκας* δίδει ἐξηγήσεις τινὰς ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς παραιτήσεως αὐτοῦ, μεθ' ἃς ὁ κ. *Ν. Φωτιάδης* παρακαλεῖ νὰ θεωρηθῇ τὸ ζήτημα λῆξαν. Μεθ' ὃ τὸν λόγον λαβὼν ὁ κ. *Schneider* ἀνακοινοῦται συνέχειαν **Περὶ τῆς ἀληθοῦς τοποθεσίας τοῦ Ἰλίου.** Μετὰ τὸ πέρας ταύτης ὁ κ. *Μ. Παρανίκας* παρατηρεῖ ὅτι ὡς πρὸς τὰ συμπεράσματα τοῦ κ. *Schneider*, καθ' ἃ ὅλη ἡ ἔκτασις τοῦ τρωϊκοῦ πεδίου θεωρεῖται θάλασσα, τὸ Γενὶ Σεχὶρ θάλασσα, μένει δὲ τὸ

ορεινόν, ἐπιφυλάσσεται ἐν ἰδίῳ ἀναγνώσματι νὰ ὑποβάλῃ τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἰδέας καὶ παρατηρήσεις αὐτοῦ, ἅτε ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν καταγινόμενος εἰς αὐτὸ καὶ προβὰς καὶ εἰς ἐπὶ τόπου ἐρεύνας, ὅθεν κεκτημένος εἰδικότητα. Ὁ κ. *Μαλιάδης* παρατηρεῖ ὅτι ἀνέκαθεν δύο ζητήματα ἠγέρθησαν· α΄) ἂν ὑπῆρξεν Ὅμηρος καὶ β΄) τὸ πεδίον τῆς Τρῳάδος. Ὁ κ. *Schneider* ἐξήτασε τὸ ἔδαφος ὑπὸ ὑδρογραφικὴν ἔποψιν· δὲν δυνάμεθα νὰ προδικάσωμεν τὰς θεωρίας αὐτοῦ· ὁ κ. *Παρανίκας* δέον νὰ μελετήσῃ καλῶς τὰ πράγματα καὶ μάλιστα ἐπὶ τόπου, ἂν δὲ ὁ κ. *Schneider* εὕρῃ καὶ ἀποδείξῃ ὅτι καὶ ὁ *Schliemann* καὶ οἱ ἄλλοι σφάλλονται, θὰ δοξασθῇ βεβαίως μεγάλως. Ἐπὶ τοῦ παρόντος εὐχαριστίαι ὀφείλονται τῷ κ. *Schneider*, ἃς ἀναμείνωμεν δὲ καὶ τοῦ κ. *Παρανίκα* τὴν ἀπάντησιν.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. πρόεδρος, εὐχαριστήσας τῷ κ. *Schneider* ἐπὶ τῇ ἀξιολόγῳ πραγματείᾳ αὐτοῦ, διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΜΒ΄

(Ἔκτακτος)

τῇ 26 Ἀπριλίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης ἐκτάκτου συνεδρίας, ὁ κ. *Ἀνδρεάδης* παρατηρεῖ ὅτι ἡ φράσις *ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ* ἐσφαλμένως ἐγράφη ἀντὶ τῆς: *ἡ αὐτὴ ἀρχὴ* καὶ ὅτι παρελείφθη τὸ λεχθὲν ὅτι ἀναβάλλεται μὲν ἡ ἐπιψήφισις τοῦ προγράμματος τῆς γραμματικῆς, ἀλλ' εἰς λίαν προσεχῆ ἔκτακτον συνεδρίαν. Ὁ δὲ κ. *Νικολόπουλος* παρατηρεῖ ὅτι ὑπεστήριζε τὴν ἀναβολὴν ἵνα τὰ ἐνδιαφερόμενα μέλη λάβωσι γνῶσιν τοῦ προγράμματος, κατατιθεμένου ἐν τῷ γραφείῳ. Ἐπὶ τούτοις, ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν, ὁ κ. *Σαλτέλης* ὄντως θεωρεῖ καλὸν τοὐλάχιστον δύο ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκτάκτου συνεδριάσεως, ἐν ᾗ θὰ συζητηθῇ τὸ πρόγραμμα, νὰ κατατεθῇ ἐν τῷ γραφείῳ πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων, ἵνα μὴ ἀναβληθῇ ἐπὶ πολὺ ἡ συζήτησις. Ἐνίσταται ὁ κ. *Ἀνδρεάδης*, παρατηρῶν ὅτι πᾶσα ἔκθεσις κατατίθεται ἐν τῷ γραφείῳ οὐχὶ ἅμα ἀναγνωσθεῖσα, ἀλλὰ καὶ συζητηθεῖσα. Μετὰ ταῦτα τῶν κ. *Νικολοπούλου*, *Οἰκονομίδου*, *Ἀθ. Ἰωάννου* καὶ *Μηλιώτου* ἀναγνόντων τὰς οἰκείας ἐκθέσεις, διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΜΓ΄

τῇ 29 Ἀπριλίου 1896.

Προεδρεύοντος **Ν. ΦΩΤΙΑΔΟΥ**, ἀντιπροέδρου.

Ἀναγνωσθέντων καὶ ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἠγουμένης συνεδρίας, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς **ἀλληλογραφίας**, ἔχουσαν ὧδε:

Ἐπιστολὴ τῆς *Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς* ἐντεῦθεν ἀπὸ 26 Ἀπριλίου, δηλούσης ὅτι ἀνέθετο τὴν ἀνάγνωσιν τῆς *ἐκθέσεως* αὐτῆς περὶ τῶν εἰς τὸν *Καραπάνειον Ἀγῶνα* ὑποβληθέντων πονημάτων τῷ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς κ. *Ἡλίᾳ Γ. Βαλσαμάκῃ*.

Τῶν κ.κ. *Ἀδελφῶν Περρῇ* ἀπὸ 17/29 Ἀπριλίου, δηλούντων ὅτι ἡ ἐκτύπωσις τοῦ *Β΄ τόμου* τοῦ *Αἰσχύλου* ἔφθασεν εἰς τὸ 39ον φύλλον καὶ παρακαλούντων ὅπως τοῖς πεμφθῶσιν ἕτεραι χίλιαι δραχμαὶ διὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἐργασίαν.

Τοῦ κ. *Ε. Μανωλακάκη* ἐκ Καρπάθου ἀπὸ 15 Ἀπριλίου, ἀποστέλλοντος αἴτησιν τῆς *Ἐφοροδημογεροντίας Πηγαδίων Καρπάθου* ὅπως ὁ Σύλλογος ἔλθῃ ἀρωγὸς τῇ νεοσυστάτῳ αὐτῆς δημοτικῇ σχολῇ, πέμπων γεωγραφικοὺς χάρτας καὶ διδακτικὰ βιβλία.

Εἶτα ἀναγινώσκεται συνέχεια τῶν **Συμβολῶν εἰς τὴν μέσην ἱστορίαν τῆς Θεσπρωτίας** τοῦ κ. *Δ. Α. Παναγιωτίδου* καὶ πραγματεία **Περὶ Σαμοθρακικῶν τειχῶν** τοῦ κ. *Φαρδύ*.

Μὴ ὑπαρχούσης δὲ παρατηρήσεώς τινος ἐπ' αὐτῶν, διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΜΔ΄

(Ἔκτακτος)

τῇ 3 Μαΐου 1896.

Προεδρεύοντος **Ν. ΦΩΤΙΑΔΟΥ**, ἀντιπροέδρου.

Ἀναγνωσθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης ἐκτάκτου συνεδρίας καί, μετὰ προσθήκην τῆς παρατηρήσεως τοῦ κ. *Ἀνδρεάδου* ὅτι *δὲν ἐλέχθη* τὸ ὑπὸ τοῦ κ. *Νικολοπούλου* προστεθέν, ἐπικυρωθέντων, ὁ κ. *Ἡλ. Βαλσαμάκης*, εἰσηγητὴς τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ *Καραπανείου Διαγωνίσματος*, ἀναγινώσκει τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ κρίσιν ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων δύο ἐγχειριδίων *Φυσικῆς*. Εἶτα, προκειμένου περὶ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ προγράμματος γραμματικῆς διὰ τὸν *Καραπάνειον Ἀγῶνα*, ὁ κ. *Σαλτέλης* ζητεῖ τὴν ἐκ νέου ἀνάγνωσιν τοῦ προγράμματος. Προτείναντος ὅμως τοῦ κ. *Οἰκονομίδου* νὰ ἐρωτηθῶσιν ἄλλοι μὴ ἀκούσαντες τὴν πρώτην ἀνάγνωσιν καὶ οὐδενὸς ζητήσαντος τοῦτο, συναινέσει καὶ τοῦ κ. προεδρεύοντος, θεωρεῖται περιττὴ ἡ β΄ ἀνάγνωσις, ὁπότε ὁ κ. *Σαλτέλης* ὑποβάλλει παρατηρήσεις τινάς, εἰς ἃς ὁ κ. *Κεφάλας* ἀπαντῶν ἀποφαίνεται ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν παρατηρήσεων εἶναι ἄσχετοι πρὸς τὸ ἀναγνωσθὲν πρόγραμμα, σχετίζονται δὲ πρὸς τὸ κατ' ἀρχὰς μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην κυκλοφορῆσαν, ὅπερ, ὡς παρετήρησε καὶ ὁ κ. *Οἰκονομίδης*, δὶς διωρθώθη. Ὁ δὲ κ. *Φ. Τάγης* προτείνει παραπομπὴν τῶν παρατηρήσεων τοῦ κ. *Σαλτέλη* εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν ἐπιτροπήν, μόνην γνώμονα, ἐπιτηδειαν ν' ἀπαντήσῃ δεόντως εἰς αὐτάς. Καὶ ὁ κ. *Μαλιάδης* ὁμοίως δὲν θεωρεῖ ὀρθὴν τὴν δευτέραν ἀνάγνωσιν, ἀφ' οὗ ἡ ἐπιτροπὴ διαβεβαιοῖ ὅτι αἱ ὑπὸ τοῦ κ. *Σαλτέλη* παρατηρηθεῖσαι ἀνωμαλίαι δὲν ὑφίστανται, δὲν παραδέχεται δὲ καὶ τὴν ἀνωτέρω πρότασιν τοῦ κ. *Τάγη*, ἣν ἐν τούτοις διατυποῖ καὶ αὖθις ὁ κ. *Τάγης*, οὐδαμῶς ἐπιπροσθοῦσαν εἰς τὴν ἄμεσον ἐπιψήφισιν. Τέλος καὶ τοῦ κ. *Ἀνδρεάδου* διαβεβαιώσαντος ὅτι τὸ πρόγραμμα, ὡς διωρθώθη, εἶναι ἀπηλλαγμένον τῶν παρατηρηθεισῶν ἀνωμαλιῶν, τίθεται τοῦτο ὡς ἔχει εἰς ἐπιψήφισιν καὶ γίνεται ἀποδεκτόν, μεθ' ἃ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΜΕ΄

(Ἔκτακτος)

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

τῇ 5 Μαΐου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Γενομένης ψηφοφορίας πρὸς ἐκλογὴν κοσμητόρων διὰ τὸ ΛΣ΄ συλλογικὸν ἔτος, ἀναδείκνυνται

πρόεδρος μὲν ὁ κ. **Ἀν. Χριστίδης**, ἰατρός,

ἀντιπρόεδροι δὲ οἱ κ.κ. **Ν. Φωτιάδης** καὶ **Μ. Ψαλίδας**,

γενικὸς γραμματεὺς ὁ κ. **Π. Δ. Νικολόπουλος**,

εἰδικὸς ὁ κ. **Ἀθ. Ἰωάννου**,

βιβλιοφύλαξ ὁ κ. **Δ. Π. Οἰκονομίδης**,

ταμίας ὁ κ. **Δ. Π. Μηλιώτης**

καὶ *λογιστὴς* ὁ κ. **Π. Πρώϊος**.

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν μέλη τῶν διαρκῶν ἐπιτροπῶν διὰ τὴν αὐτὴν περίοδον ἐξελέγησαν:

Ἀρχαιολογικῆς οἱ κ.κ. *C. G. Curtis*, *M. Ἰ. Γεδεών*, *Α. Κοπάσης*, *A. Long*, *Π. Μανσούρωφ*, *Alex. van Millingen*, *A. Mordtmann*, *Edwin Pears*, *Κ. Περδικίδης*, *Ξ. Α. Σιδερίδης*, *Edouard Schneider*.

Ἐκπαιδευτικῆς οἱ κ.κ. *Α. Ἀράπης*, *Μ. Αὐθεντόπουλος*, *Σ. Βραχάμης*, *Α. Εὐσταθιανός*, *Ἀθ. Ἰωάννου*, *Δ. Η. Οἰκονομίδης*, *Κ. Παπακωνσταντίνου*, *Θ. Σαλτέλης*, *Χρῆστος Χατζηχρήστου*.

Ἐπιστημονικῆς οἱ κ.κ. *Ἐμμ. Ἀμπελίδης*, *Π. Ἀπέρης*, *Α. Αὐλωνίτης*, *Χ. Θ. Βασιλάδης*, *Α. Γαβριηλίδης*, *Π. Ἰατρόπουλος*, *Κ. Μακρῆς*, *Γ. Πασχαλίδης*, *Μ. Ψαλίδας*.

Ἐλεγκτικῆς οἱ κ.κ. *Θ. Γιαννός*, *Ἰ. Γκιώχας*, *Ν. Μουτσάκης*.

Οἰκονομικῆς οἱ κ.κ. *Διον. Π. Κοντογεώργης*, *Χρ. Κωνσταντάρας*, *Κ. Μελιχρός*, *Κ. Ψωμιάδης*.

Ἀνθρωπολογικῆς: οἱ κ.κ. *Ἀθ. Ἀποστολίδης*, *Σ. Ἀποστόλογλους*, *Θ. Βεγλερῆς*, *Ἡλ. Μαλιάκας*, *Π. Δ. Νικολόπουλος*.

Συντακτικῆς: *Μ. Ἰ. Γεδεών*, *Α. Εὐσταθιανός*, *Δ. Μοστρᾶτος*.

Φιλολογικῆς: *Μ. Αὐθεντόπουλος*, *Ἰωακεὶμ Βαλαβάνης*, *Δ. Μοστρᾶτος*, *Δ. Η. Οἰκονομίδης*, *Χρ. Πανταζίδης*, *Π. Παπακωνσταντίνου*, *Π. Πετρακίδης*, *Θ. Σαλτέλης*, *Χρῆστος Χατζηχρήστου*.

Ἐπιμεληταὶ δὲ τῶν μὲν *ἀρχαιολογικῶν καὶ νομισματικῶν συλλογῶν* ὁ κ. *Ξ. Α. Σιδερίδης*, τῶν δὲ *φυσιογραφικῶν* καὶ τῆς *Ὀργανοθήκης* ὁ κ. *Στ. Βραχάμης*.

Μετὰ ταῦτα διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΜΖ'

(Ἐκτακτος)

ΤΕΛΕΤΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

τῇ 19 Μαΐου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης ἐκτάκτου συνεδρίας τῶν ἀρχαιρεσιῶν, ὁ κ. γεν. γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς **ἀλληλογραφίας**, ἔχουσαν ὧδε:

Ἐπιστολὴ τῆς ἐν τῷ Πέραν *Ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν* ἀπὸ 16 Μαίου, εὐχαριστούσης ἐπὶ τῇ προσκλήσει.

Τοῦ κ. *Ph. Curtis*, αἰτουμένου συγγνώμην, διότι δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ παραστῇ εἰς τὴν τελετήν, ἀπὸ 16/28 Μαίου.

Τοῦ κ. *Ouspensky*, διευθυντοῦ τοῦ ρωσσικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου, ἀπὸ 16/28 Μαίου, λυπουμένου ὅτι ἕνεκεν ἀπουσίας δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ παραστῇ κατὰ τὴν τελετήν.

Τῆς *Miss Patrick*, διευθυντρίας τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς Σκουτάρεως, ἀπὸ 29 Μαίου, εὐχαριστούσης ἐπὶ τῇ προσκλήσει.

Τῆς ἐν Ξυλοπόρτῃ *Ἀδελφότητος Ἐννέα Μουσῶν* ἀπὸ 19 Μαίου, δηλούσης ὅτι ἀποστέλλει ἀντιπροσώπους αὐτῆς εἰς τὴν ἑορτὴν τὸν πρόεδρον αὐτῆς κ. *Ἰωάννην Δημητριάδην* καὶ τὸν γενικὸν γραμματέα κ. *Κ. Καλπακτζόγλουν*.

Τῆς *Διδασκαλικῆς Ἀδελφότητος* ἐντεῦθεν ἀπὸ 18 Μαίου, δηλούσης ὅτι ἐξελέξατο ἀντιπροσώπους αὐτῆς τοὺς κ.κ. *Ἀγαμέμνονα Ἄκον* καὶ *Παῦλον Κυλίτην*.

Τηλεγράφημα τῆς Α. Ε. τοῦ ἄρχοντος μεγάλου λογοθέτου κ. *Σταυράκη βέη Ἀριστάρχου*, λυπουμένου ὅτι δὲν δύναται νὰ παραστῇ εἰς τὴν τελετήν, κωλυόμενος ὑπ' ἀσθενείας.

Εἶτα ὁ κ. πρόεδρος, ἐκτίθησι τὰ κατὰ τὸ λῆγον συλλογικὸν ἔτος (ΛΕ') πεπραγμένα, μεθ' ὃν ὁ κ. *Ν. Φωτιάδης*, ἀντιπρόεδρος, ἀναγινώσκει πραγματείαν αὐτοῦ **Περὶ τῶν Ἐλευσινίων μυστηρίων.**

Μετὰ τὸ πέρας δὲ αὐτῆς, τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰπόντος τινὰ περὶ ἐνιαίου προγράμματος τῆς κατωτέρας καὶ μέσης παιδεύσεως κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους καὶ ἐπευλογήσαντος τὸν Σύλλογον, ὁ κ. πρόεδρος, εὐχαριστήσας τῇ τε Α. Θ. Π. καὶ πᾶσι τοῖς ἀντιπροσώποις σωματείων, ἀδελφοτήτων, σχολείων καὶ παρθεναγωγείων ὀνομαστὶ τοὺς ἐπισήμως παραστάντας ἐν τῇ τελετῇ, διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΩΝ ΔΙΑΡΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΛΕ' ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1895—1896

ΕΚΘΕΣΙΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ὑπὸ Π. ΠΕΤΡΑΚΙΔΟΥ,

ἀναγνωσθεῖσα κατὰ τὴν ΑΣΜ' ἔκτακτον συνεδρίασιν τῆς 19 Ἀπριλίου 1896.[1]

Φίλοι ἑταῖροι,

Τῇ ἐντολῇ τῶν φίλων συναδέλφων τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς ἀναδεξάμενος τὴν σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως τῶν κατὰ τὸ λῆγον συλλογικὸν ἔτος ὑπ' αὐτῆς πεπραγμένων, ποιοῦμαι τὴν περίληψιν τήνδε ἐκ τῶν πρακτικῶν.

Τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ. κ. *Μ. Ἀὐθεντοπούλου, Κ. Βακαλοπούλου, Ἰωακεὶμ Βαλαβάνη, Μ. Κεφάλα, Δ. Μοστράτου, Δ. Ἠ. Οἰκονομίδου, Χρ. Γ. Πανταζίδου, Ν. Παπαγιαννοπούλου, Κ. Παρίτση, Γ. Παχτίκου, Π. Πετρακίδου, Θ. Σαλτέλη, Φ. Τάγη* καὶ *Χρ. Χατζηχρήστου*, τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν μετέσχον τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς· τρία δὲ μόνον ἅπαξ ἢ δὶς παρέστησαν ἐν ταῖς αὐτῆς συνεδριάσεσιν.

Μετὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ αὐτῆς προεδρείου ἐν τῇ πρώτῃ συνεδριάσει, καθ' ἣν πρόεδρον μὲν ἐξελέξατο τὸν κ. *Μ. Κεφάλαν*, γραμματέα δὲ τὸν κ. *Π. Πετρακίδην*, ἐν τῇ δευτέρᾳ συνεδριάσει ἀμέσως ἐπελάβετο τῆς προπαρασκευῆς τῆς πρὸς ἔκδοσιν τοῦ *Β' τόμου* τοῦ *Ζωγράφειου Ἀγῶνος* κατὰ τεύχη ἀπαιτουμένης γλωσσικῆς ὕλης. Ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπή, ἥτις βαρέως ἔφερεν ἐπὶ τῇ ἀχρηστίᾳ τῆς ἐν τοῖς ἀρχείοις αὐτῆς ἀποκειμένης πολυτίμου γλωσσικῆς ὕλης, ἑπομένη τῷ θείῳ παραγγέλματι «*Τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται*», πολλάκις ἔκρουσε τὴν θύραν τοῦ μεγαθύμου τοῦ Συλλόγου εὐεργέτου κ. *Χρηστάκη ἐφένδη Ζωγράφου*, μέχρις οὗ ἐπὶ τέλους ἐπέτυχε νὰ τῇ ἀνοιχθῇ οὐχὶ ἡ κυρία πύλη, ἀλλὰ πλαγία τις πυλίς.

Δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν Σύλλογον ὁ ἐξοχώτατος κ. *Χρηστάκης ἐφένδης Ζωγράφος* προύτεινε τὸ ἑξῆς: Τῆς κατ' ἔτος χορηγουμένης ἑκατονταλίρου προσφορᾶς τῷ *Ζωγραφείῳ Ἀγῶνι* νὰ γίνηται χρῆσις ἐναλλὰξ τὸ μὲν ἓν ἔτος εἰς ἐκτύπωσιν γλωσσικῆς ὕλης, τὸ δ' ἑπόμενον εἰς διανομὴν τοῦ δεκαλίρου γέρως. Ἡ ἐπιτροπή, ἥτις, ἐν ἀπελπισμῷ διατελοῦσα, εἶχεν ἀποφασίσῃ τῷ παρελθόντι συλλογικῷ ἔτει νὰ προβῇ εἰς ἔκδοσιν παραρτημάτων γλωσσικῆς ὕλης, περιστέλλουσα κατὰ τὸ ἐνὸν τὴν τοῦ περιοδικοῦ ὕλην, ἀσμένη ἀπεδέξατο καὶ ἐπεδοκίμασε τὴν πρότασιν ταύτην, διότι οὕτω καὶ ἡ ἀπὸ πολλοῦ ἐπιδιωκομένη λύσις τοῦ ἀκανθώδους τούτου ζητήματος ἐπῆλθε καὶ ἐλαχίστη τῷ *Ζωγραφείῳ Ἀγῶνι* βλάβη προσγίνεται, ἅτε τῶν συλλογέων ὁσημέραι ἐξαντλουμένων. Ἀσμένη λοιπὸν ἡ ἐπιτροπὴ σήμερον ἀγγέλλει τοῖς φίλοις τοῦ Συλλόγου ἑταίροις ὅτι μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν αὐτῆς μελῶν γενομένην ἀναγκαίαν προπαρασκευὴν τῆς γλωσσικῆς ὕλης ὑπὸ αἰσίους οἰωνοὺς ἤρξατο ἀπὸ δύο ἤδη μηνῶν ἐκτυπουμένος ὁ *Β' τόμος*[2], ὅστις ἔσται βεβαίως ἀνάλογος τῆς ἑκατονταλίρου χορηγίας τοῦ μεγαθύμου δωρητοῦ καὶ ἀποπερατούμενος δικαιώσει, ὡς δι' ἐλπίδος ἔχομεν, τὰς προσδοκίας τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἑλληνιστῶν.

Μεταβαίνων εἰς ἕτερον ἤδη ἔργον τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς, τὸ τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*, λυποῦμαι λέγων, ὅτι οὐδὲν εὐάρεστον ἔχει ἡ ἐπιτροπὴ ν' ἀναγγείλῃ ὑμῖν. Τὴν *Ζωγράφειον Βιβλιοθήκην* βάσκανος δαίμων, ὡς φαίνεται, παρακολουθεῖ. Ἀπ' αὐτῆς τοῦ *Α' τόμου* ἐκτυπώσεως μέχρι τοῦ ἤδη ἐκτυπουμένου *ἕκτου* πράγματα δεινεκῶς παρέχονται αὐτῇ, ὧν ἀληθῶς ἀπαλλάσσει αὐτὴν ἡ περιεσκεμμένη πολιτεία τοῦ ἑκάστοτε προε-

1. Ἰδὲ ἐν σελίδι 59 τοῦ μετὰ χεῖρας τόμου.

2. ***Σημ. Συντ. Ἐπιτρ.*** Ἐξετυπώθησαν μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1900 μόνα 7 τυπογραφικὰ φύλλα.

δρείου καὶ τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ μετὰ κόπου πολλοῦ καὶ θυσίας ἐνίοτε τῶν συμφερόντων αὐτῆς.

Γνωστὸν ὑμῖν ἀπὸ τῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐκθέσεως, ὅτι, παρὰ τὰ παρεμβληθέντα προσκόμματα, ἡ ὑπὸ τοῦ κ. *Wecklein* ἔκδοσις τοῦ *Β΄ τόμου* τοῦ *Αἰσχύλου* ἀνετέθη διὰ συμβολαίου τοῖς ἐν Ἀθήναις τυπογράφοις κ. κ. *Ἀδελφοῖς Περρῇ*. Τῆς ἐκτυπώσεως ἀπὸ πολλοῦ ἀρξαμένης καὶ προχωρησάσης μέχρι τοῦ 35ου τυπογραφικοῦ φύλλου, αἴφνης καὶ παρ' ἐλπίδα ἀγγέλλεται τῷ Συλλόγῳ ὑπὸ τῶν κ. κ. *Ἀδελφῶν Περρῇ*, ὅτι, καθ' ὑπολογισμὸν αὐτῶν, ἐπὶ τῆς περιφθείσης πρὸς ἐκτύπωσιν ὕλης ὁ *Β΄ τόμος* θὰ ὑπερέβαινε κατὰ 10—11 τυπογραφικὰ φύλλα τὰ ἐν τῷ συμβολαίῳ ὁριζόμενα 40. Ἡ ἐπιτροπή, μετὰ τὴν εἰς αὐτὴν ἀνακοίνωσιν τούτου, ἐπομένη προγενεστέρᾳ αὐτῆς ἀποφάσει ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀοιδίμου *Βασιάδου*, καθ' ἣν «*εἰς τὰ καθ' ὑπέρβασιν φύλλα ὑποχρεοῦται ὁ συγγραφεύς· ἂν δ' οὗτος ἀρνῆται, τὴν ἐκτύπωσιν ἀναδέχεται ὁ Σύλλογος, ἀποζημιούμενος παρὰ τοῦ συγγραφέως διὰ παρακρατήσεως τῆς δαπάνης ἐκ τῆς δοθησομένης αὐτῷ ἀμοιβῆς*», ἀνεκοινώσατο ταύτην τῷ κ. *Wecklein* διὰ τοῦ προεδρείου τοῦ Συλλόγου. Πρὸς τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην δικαιολογούμενος ὁ κ. *Wecklein* ἐπιρρίπτει τὴν εὐθύνην πᾶσαν τῷ κ. *Ζωμαρίδῃ* καὶ πρὸς ἄρσιν τῶν δυσχερειῶν τούτων ὑποβάλλει τῷ Συλλόγῳ τὴν ἐκλογὴν μιᾶς ἐκ τριῶν προτάσεων. Ἀλλὰ πρὶν ἡ ἀνακοινωθῇ αὐτῷ ἡ ἐκλογὴ τῆς προτάσεως, δι' ἑτέρας ἐπιστολῆς ἀναιρεῖ τὰ ἐν τῇ πρώτῃ γραφόμενα, λέγων, ὅτι γράφων τότε ἐκεῖνα ἠγνόει, ὅτι εἰς ἕκαστον τῶν τριῶν τόμων τοῦ *Αἰσχύλου* παρεχωρήθησαν 43 τυπογραφικὰ φύλλα, ἀλλὰ τίς ὁ γνωρίσας αὐτῷ τοῦτο, ἀφ' οὗ ῥητῶς ἐν τῷ προγράμματι 30 ὁρίζονται; καὶ ἐπὶ τῆς σαθρᾶς ἐκείνης βάσεως στηριζόμενος πειρᾶται ν' ἀποδείξῃ δι' ὑπολογισμῶν, ὅτι οὐδεμίαν ὑπέρβασιν ἐποιήσατο, θῦμα δυστυχῶς, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν γραφομένων αὐτοῦ, γενόμενος τῆς εὐπιστίας αὐτοῦ, διότι πάντα ταῦτα ἄρδην ἀνατρέπονται ὑπό τε τοῦ προγράμματος καὶ τοῦ συμβολαίου. Τέλος ἡ ἐπιτροπή, περὶ πολλοῦ ποιουμένη καὶ σέβουσα τὸν κ. *Wecklein*, ἀλλ' οὐχ ἧττον καὶ τῶν συμφερόντων τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* κηδομένη, ἀπεφήνατο τὰ ἑξῆς πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ποθουμένης λύσεως, ἀκολουθήσασα πρὸς τοῦτο μάλιστα τῇ διαλλακτικῇ πορείᾳ προγενεστέρας ἐπιτροπῆς ἐπὶ παρομοίου ζητήματος ἐγερθέντος καὶ ἄλλοτε ἐν τῇ *Ζωγραφείῳ Βιβλιοθήκῃ* ἤτοι

α΄) Ν' ἀποτίσῃ ὁ Σύλλογος τὴν δαπάνην τῶν καθ' ὑπέρβασιν 10—11 τυπογραφικῶν φύλλων πρὸς τοῖς ἐν τῷ συμβολαίῳ 40 εἰς τοὺς κ. κ. *Περρῇ*, ἵνα οὗτοι ἀποπερατώσωσι τὴν ἐκτύπωσιν.

β΄) Νὰ δοθῇ ἀμοιβὴ τῷ κ. *Wecklein* μόνον διὰ τὰ ἐν τῷ συμβολαίῳ ὁριζόμενα 40 τυπογραφικὰ φύλλα, οὐδεμία δὲ διὰ τὰ καθ' ὑπέρβασιν 10—11.

γ΄) Νὰ γραφῇ ῥητῶς τῷ κ. *Wecklein*, ὅτι ὁ *Γ΄ τόμος* τοῦ *Αἰσχύλου* θ' ἀποτελῆται ἐκ 30 τυπογραφικῶν φύλλων κατὰ τὰ ἐν τῷ προγράμματι ὁριζόμενα, πᾶσα δ' ὑπέρβασις θὰ ἐπιβαρύνῃ αὐτὸν καὶ μόνον ὡς πρὸς πὴν δαπάνην τοῦ τε χάρτου καὶ τῆς ἐκτυπώσεως.

δ΄) Ἔν τε τῇ προμετωπίδι καὶ τῷ περικαλύμματι οὐδεμία νὰ γίνηται μνεία τοῦ κ. *Ζωμαρίδου* ὡς συνεργάτου, ἀλλὰ μόνον ἐν ἁπλῇ ὑποσημειώσει, διότι ὁ Σύλλογος μετὰ τοῦ κ. *Wecklein* μόνον συνεβλήθη ὡς ἐκδότου τοῦ *Αἰσχύλου*.

ε΄) Νὰ ἐπισταλῇ τοῖς κ. *Ἀδελφοῖς Περρῇ*, ὅτι ἡ τιμὴ δέον νὰ ὁρισθῇ ἐν τῷ περικαλύμματι εἰς δραχμὰς καὶ οὐχὶ εἰς φράγκα χρυσᾶ, ὑπολογιζομένου ἑκάστου τυπογραφικοῦ φύλλου ἀνὰ 0,25 τῆς δραχμῆς, ἅπερ, ὁρισθέντα ὑπὸ τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς, ἀπεδέξατο ὁ Σύλλογος ἀντὶ τῶν ἐν τῷ προγράμματι ὁριζομένων 0,20.

Μέχρι τοῦ σημείου τούτου καταλήγουσιν αἱ περὶ τὸν *Β΄ τόμον* τοῦ *Αἰσχύλου* ἐργασίαι τῆς ἐπιτροπῆς. Ἤδη μεταβαίνω εἰς ἕτερα.

Λήγοντος τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ 1895 παραπέμπεται τῇ ἐπιτροπῇ ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Schanz*, ἐν ᾗ δηλοῦται, ὅτι κατὰ Νοέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἔσται ἕτοιμος πρὸς ἐκτύπωσιν ὁ *Α΄ τόμος* τοῦ *Πλάτωνος* καὶ κατὰ τὸ Πάσχα τοῦ 1896 ὁ *Β΄*. Ἡ ἐπιτροπή, ἀποδεξαμένη τὰ γραφόμενα, ἀνεκοινώσατο τοῦτο τῷ κ. *Schanz* διὰ τοῦ προεδρείου τοῦ Συλλόγου, προσθεῖσα ἅμα, ὅτι ἡ ἐκτύπωσις γενήσεται ἐν Ἀθήναις διά τε τὴν ὑπερτίμησιν τοῦ χρυσοῦ καὶ πρὸς ἀποφυγὴν παρανοήσεων. Ἀλλὰ τοῦτο, ὡς φαίνεται, ἀπήρεσέ τινι, διότι ἔκτοτε οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις.

Συγχρόνως τῇ τοῦ κ. *Schanz* ἐπιστολῇ παρεπέμφθη καὶ ἑτέρα τοῦ κ. *Γρ. Βερναρδάκη*, ἐξαιτουμένου τὴν ἔκδοσιν τῶν *Ἠθικῶν* τοῦ *Πλουτάρχου*. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεδέξατο καθ' ὁλοκληρίαν τὰς τοῦ κ. *Βερναρδάκη* σκέψεις, ἀφ' οὗ μάλιστα καὶ ἡ ἔκδοσις αὕτη ἐν τῇ *Ζωγραφείῳ Βιβλιοθήκῃ* συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ κ. *Γρ. Βερναρδάκης* θεωρεῖται σήμερον ὡς ὁ ἀρχηγὸς τῶν περὶ *Πλούταρχον* σπουδῶν. Δυστυχῶς ὅμως τελευταῖον ὁ κ. *Βερναρδάκης* δι' ἐπιστολῆς του προβάλλει νέους ὅρους, οὓς ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτῆς συνεδριάσει ἔκρινεν ἀπαραδέκτους, ἐπιφυλασσομένη ν' ἀνακοινώσῃ τὴν περὶ τούτου γνώμην αὐτῆς εἰς προσεχῆ τοῦ Συλλόγου συνεδρίασιν.

Ἀρχομένου δὲ τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου παραπέμπεται ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Blass*, ἐν ᾗ οὗτος ὁμολογεῖ, ὅτι, ἀγνοῶν τὰς δυσκολίας, ἃς συνεπάγεται ἡ εἰς τὴν νεωτέραν ἑλληνικὴν ἔκδοσις τοῦ *Δημοσθένους*, ἀνεδέξατο ταύτην, ἤδη ὅμως κατανοήσας ταύτας, παραιτεῖται, φρονεῖ δ' ὅτι καλὸν ἦθελεν εἶναι ν' ἀνατεθῇ αὕτη εἰς ἕλληνα, καὶ τοιοῦτον προτείνει τὸν κ. *Γρ. Βερναρδάκην*, μεθ' οὗ ὑπόσχεται νὰ συνεργασθῇ ὡς βοηθὸς ἁπλοῦς, παραχωρῶν αὐτῷ τήν τε τιμὴν καὶ ἀμοιβήν. Μετὰ λύπης ὅμως ἀγγέλλει ὑμῖν ἡ ἐπιτροπή, ὅτι καὶ ὁ κ. *Γρ. Βερναρδάκης*, εἰς ὃν ἀνεκοινώθη ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Blass*, ἀπεποιήθη τοῦτο, ἅτε εἰς ἄλλας μελέτας ἀσχολούμενος. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπή, ἐπιθυμοῦσα νὰ μὴ στερηθῇ ἡ *Ζωγράφειος Βιβλιοθήκη* τοῦ πολλοῦ *Blass*, προτίθεται νὰ γράψῃ προσεχῶς αὐτῷ, ἐκφράζουσα τὴν λύπην αὐτῆς καὶ ὑποδεικνύουσα ἕτερον μέσον συνεργασίας.

Τοιαῦτα, φίλοι ἑταῖροι, ἐν περιλήψει τὰ ὑπὸ τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς ἐν ταῖς δώδεκα αὐτῆς συνεδριάσεσι πεπραγμένα, ὧν βελτίω εὔχεται τῇ αὐτῆς διαδόχῳ.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ὑπὸ Χ. Γ. ΠΑΝΤΑΖΙΔΟΥ,

ἀναγνωσθεῖσα κατὰ τὴν ΑΣΜ΄ ἔκτακτον συνεδρίαν τῆς 19 Ἀπριλίου 1896.

Φίλοι ἑταῖροι,

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ λήγοντος συλλογικοῦ ἔτους, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κυρίων *Μ. Γεδεών*, *Ὀδ. Ἀνδρεάδου*, *Χρ. Πανταζίδου*, τοῦ *γενικοῦ γραμματέως*, τοῦ *εἰδικοῦ* καὶ τῶν *γραμματέων τῶν ἐπιτροπῶν Φιλολογικῆς* καὶ *Ἀρχαιολογικῆς* εἰς ἓξ συνεδρίας συνελθοῦσα καὶ πρόεδρον μὲν ἔχουσα τὸν κ. *Μ. Γεδεών*, γραμματέα δὲ τὸν κ. *Χρ. Πανταζίδην*, ἐντσχολήθη εἰς διευθέτησιν τῆς ὕλης τοῦ *ΚΖ΄ τόμου*, τοῦ *Ἀρχαιολογικοῦ Παραρτήματος τῶν τόμων ΚΔ΄—ΚΖ΄* καὶ τοῦ *Β΄ τόμου τῶν Ζώντων Μνημείων τοῦ Ζωγραφείου Ἀγῶνος*, συγχρόνως πάντων ἐκτυπουμένων ἐν τῷ τυπογραφείῳ *Ἰ. Παλλαμάρη*. Καὶ ὁ μὲν *ΚΖ΄ τόμος* ἀπαρτισθήσεται ἐκ τυπογραφικῶν φύλλων ὑπὲρ τὰ τριάκοντα, τὸ δὲ *Ἀρχαιολογικὸν Παράρτημα* περὶ τὰ δέκα καὶ πέντε καὶ ὁ *Β΄ τόμος τῶν Ζώντων Μνημείων* ἐκ τεσσαράκοντα περίπου. Ἐλήφθησαν δὲ εἰς τὸν *ΚΖ΄ τόμον* δύο διατριβαὶ ἐκ τῶν τοῦ *Παραρτήματος*, πολλὴν ὕλην ἐχόντος, διὰ τὴν ὀλιγότητα τῶν ἀναγνωσμάτων. Τὰ πρακτικὰ συνετμήθησαν ἀρκούντως, γενομένης καὶ ἀνακαθάρσεως ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν μελῶν.

Σήμερον ἡ ἐκτύπωσις εὑρίσκεται εἰς τὸ 6ον τυπογραφικὸν φύλλον τοῦ *ΚΖ΄ τόμου* καὶ εἰς τὸ 7ον *τοῦ τόμου τῶν Ζώντων Μνημείων*, ἀρξαμένης καὶ τῆς στοιχειοθετήσεως τοῦ *Ἀρχαιολογικοῦ Παραρτήματος*. Τῆς ἐργασίας δὲ ταύτης ἐπιμελοῦνται τὰ μέλη τῆς ἡμετέρας ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπουσι τοῦτο αἱ λοιπαὶ αὐτῶν ἐργασίαι, ἐφ' ᾧ καὶ ἐλπίζουσιν ὅτι θὰ τύχωσι τῆς συγγνώμονος ἐπιεικείας τοῦ Συλλόγου.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ὑπὸ Οδ. ΑΝΔΡΕΑΔΟΥ,

ἀναγνωσθεῖσα κατὰ τὴν ΑΣΜ΄ ἔκτακτον συνεδρίαν τῆς 19 Ἀπριλίου 1896.

Ἀξιότιμοι ἑταῖροι,

Ὅτε, μετὰ τὴν ἀπορράδα ἐκείνην τοῦ 1870 ἡμέραν, ὁ ἡμέτερος Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος, τῇ ἀγάπῃ μὲν πάντων, τοῖς ἀγῶσι δ' ἀνδρῶν διαπρεπεστάτων ἀεὶ ἐν νῷ ἐχόντων τὸ κοινὸν ἀγαθόν, ὡς φοῖνιξ ἐκ τῆς τέφρας αὐτοῦ ἀνεγεννήθη καὶ μεγίστην ἐπίδοσιν εἴληφεν, ἡ ἐκπαιδευτικὴ ἐπιτροπὴ τότε, εὐρὺ ἔχουσα ἔργον, πλουσίαν ἔκθεσιν ὑπέβαλλε τοῖς ἑταίροις τοῦ Συλλόγου. Νῦν οἱ χρόνοι ἐκεῖνοι ἀναμνήσεις ἀπέβησαν γλυκεῖαι μέν, ἀλλὰ καὶ πικραί, ἡ δὲ ἐκπαιδευτικὴ ἐπιτροπή, ἐκ τῆς τότε συγκομιδῆς καὶ νῦν ἔτι ἀρυομένη, οὔτε περὶ τὴν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ πρωτευούσῃ παίδευσιν ἀσχολεῖται, οὔτε περὶ τὴν διανομὴν χιλιάδος λιρῶν στρέφεται, ἀλλὰ πενιχρὰν παρατίθησι τράπεζαν, ἀείποτε ὅμως θαρροῦσα.

Τῆς πάλαι πλουσίας τραπέζης μέρος τυγχάνει ὢν ὁ *Καραπάνειος Ἀγὼν* περὶ συντάξεως διδακτικῶν βιβλίων χάριν τῶν *δημοτικῶν καὶ ἀστικῶν* λεγομένων *σχολῶν* τῆς πρώτης παιδεύσεως. Ἐκ τοῦ ἑξαετῆ περίοδον ἔχοντος ἀγῶνος τούτου οὐκ ὀλίγα μὲν ἀγωνοθετήματα ἐξετελέσθησαν μέχρι τοῦ νῦν, ἄλλα δὲ λείπονται πρὸς ἐκτέλεσιν. Ἡ ἐκπαιδευτικὴ ἐπιτροπὴ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐξέδωκε καὶ προγράμματά τινα τοῦ ἀγῶνος τούτου, ἀλλά, μηδενὸς ὑποβληθέντος πονήματος, οἱ ἀγῶνες παρετάθησαν. Πρὸ τριετίας ἡ ἐπιτροπή, βουλομένη ὅπως νέαν δῷ ὤθησιν τῷ ἀγῶνι, ἀνεθεώρησε τὰ τῆς *Χρηστομαθείας* καὶ *Φυσικῆς* καὶ *Χημείας* προγράμματα, πρὸ ἔτους δ' ἔγνω ν' ἀναθεωρήσῃ καὶ τὰ τῆς *Γραμματικῆς*. Ὠνόμασε λοιπὸν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν τότε μελῶν αὐτῆς κ.κ. *Φιλίππου Τάγη, Χρ. Χατζηχρήστου, Π. Παπαρρούση, Δ. Μοστράτου, Δ. Οἰκονομίδου, Ν. Παρανίκα* ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ τότε προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς κ. *Μ. Κεφάλα*. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, καίπερ μέγα μέρος τοῦ ἔργου αὐτῆς συντελέσασα, λῆξάσης τῆς συλλογικῆς περιόδου, δὲν ἠδυνήθη νὰ παρουσιάσῃ τὸ πρόγραμμα. Κατὰ τὴν λήγουσαν περίοδον ἡ ἐπιτροπή, συντόνως τοῦ ἔργου ἐπιληφθεῖσα, ἀνασυνέστησε τὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰδικὴν ἐπιτροπήν, προσθεῖσα εἰς τὰ τότε μέλη αὐτῆς τὸν κ. *Μ. Κεφάλαν* καὶ τὸν κ. *Χρ. Πανταζίδην*, καὶ συνετέλεσε τὸ ὅλον πρόγραμμα, ὑποβληθησόμενον ὑμῖν μετ' ὀλίγον ὑπὸ τοῦ γραμματέως αὐτῆς. Τὸ ἔργον εἶναι ὄντως σοβαρόν, προκειμένης συντάξεως *Γραμματικῆς τῆς καθαρευούσης νέας ἑλληνικῆς*, τούτου δ' ἕνεκα ἡ ἐπιτροπὴ ἐβάδισε μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ μελέτης.

Ἐξακολουθοῦντες τὸν περὶ τοῦ ἀγῶνος τούτου λόγον, ἀνακοινούμεθα ὅτι τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιτροπῇ παρεπέμφθησαν κατὰ τὴν λήγουσαν συλλογικὴν περίοδον δύο πονήματα τοῦ παρατεθέντος ἀγωνοθετήματος πρὸς σύνταξιν στοιχείων *Φυσικῆς*. Πρὸς κρίσιν τῶν πονημάτων τούτων ἡ ἐπιτροπὴ ἐξελέξατο ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ.κ. *Μ. Κεφάλα, Ἠλ. Βαλσαμάκη* καὶ *Ἀθ. Ἰωάννου*. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, περατώσασα τὸ ἔργον αὐτῆς, ὑποβαλεῖ ἐν προσεχεῖ συνεδριάσει τῆς ἐπιτροπῆς τὴν ἑαυτῆς ἔκθεσιν, μεθ' ὃ συνταχθήσεται ἡ τῆς ὅλης ἐπιτροπῆς κρίσις, ὑποβληθησομένη ἐν συνεδριάσει τοῦ Συλλόγου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου εἰσηγητοῦ. Τοῦτο γενήσεται κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν ἑβδομάδα.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν δύο τούτων πονημάτων ὑπεβλήθη τῇ ἐπιτροπῇ διὰ τοῦ Συλλόγου καὶ πόνημα *Ἐκλογῆς ἐκκλησιαστικῶν τροπαρίων* ὑπὸ τῶν κυρίων *Ἀδελφῶν Δεπάστα*. Περὶ τοῦ πονήματος τούτου ὑπεβλήθη ἤδη ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς τῷ Συλλόγῳ.

Τοῦ *Βουτσιναίου* δ' *Ἀγῶνος* ἀτυχῶς οὐδὲν ὑπεβλήθη πόνημα *Ὁδηγοῦ τῆς πρώτης παιδεύσεως*.

Τοσαῦτα συνετελέσθησαν ἐν ταῖς μέχρι τοῦ νῦν ἓξ συνεδριάσεσι τῆς ἐπιτροπῆς, αἵτινες ἐξακολουθήσουσιν ἔτι, μήπω συντελεσθείσης τῆς ἐκθέσεως τοῦ *Καραπανείου Ἀγῶνος*.

Αἱ συνεδριάσεις τῆς ἐπιτροπῆς θὰ ἦσαν πλείονες, ἂν μὴ ἡ ἐπιτροπὴ ἀπὸ τῶν μέσων Ἰανουαρίου μέχρι τῶν μέσων περίπου τοῦ φθίνοντος μηνός, ἄκουσα, ἤργει, διότι ὁ τέως πρόεδρος αὐτῆς καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. *Φίλιππος Τάγης*, ἕνεκα λόγων μὴ σχετιζομένων πρὸς τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς, ὑπέβαλε παραίτησιν, οὕτω δὲ ἡ ἐπιτροπὴ διετέλει οὖσα ἄνευ τοῦ κανονικῶς συγκαλοῦντος προέδρου αὐτῆς. Τῇ 10 Ἀπριλίου συγκληθεῖσα ἡ ἐπιτροπὴ κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου προέδρου αὐτοῦ κ. *Ἀν. Χρηστίδου*, ἔμαθε μετὰ λύπης τὴν παραίτησιν τοῦ πάνυ δεξιῶς διευθύναντος τὰ ἔργα αὐτῆς. Διὰ τοῦ προέδρου δὲ τοῦ Συλλόγου ἐπίσης ἐπληροφορήθη ὅτι εἰς ἀναπλήρωσιν μὲν τοῦ κ. *Φιλίππου Τάγη* ἐκλήθη ὁ κ. *Ματθαῖος Παρανίκας*, ἀλλ' ὁ σοφὸς τοῦ *Σχεδιάσματος* καὶ ἄλλων πραγματειῶν συγγραφεὺς καὶ τῶν ἀρχαιοτάτων ὑτηρῶν θεραπόντων τοῦ Συλλόγου παρητήθη ὡσαύτως, τούτου δ' ἕνεκα ἡ ἐπιτροπὴ ἐκαλεῖτο, ἀποφάσει τοῦ Συλλόγου, νὰ προβῇ εἰς τὰ ἔργα αὐτῆς, ὁρίζουσα προσωρινὸν πρόεδρον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς. Κατὰ ταῦτα λοιπὸν τῆς ἐπιτροπῆς προήδρευσεν ἀπὸ τῆς 20 Ἀπριλίου ὡς προσωρινὸς πρόεδρος καὶ προεδρεύει ὁ κ. *Νικόλαος Παρανίκας*, προθύμως συνερχομένων τῶν μελῶν, ἅτινα ἦσαν κατὰ τὴν λήγουσαν περίοδον ὁ αἰδεσ. κ. *Κ. Παρίτσης* καὶ οἱ κ.κ. *Ἠλ. Βαλσαμάκης, Στ. Βραχάμης, Ἀθ. Ἰωάννου, Μ. Κεφάλας, Δ. Μοστρᾶτος, Δ. Οἰκονομίδης, Χρ. Πανταζίδης, Ν. Παπαγιαννόπουλος, Π. Παπαρρούσης, Ν. Παρανίκας, Χρ. Χατζηχρήστου* καὶ *Ὀδ. Ἀνδρεάδης*, ὅστις ἐκλεγεὶς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐγένετο ὁ γραμματεύς.

Οὗτος δὲ τὴν ἔκθεσιν ταύτην ποιούμενος περαίνει αὐτὴν εὐχόμενος τῇ τοῦ ἐπιόντος ἔτους ἐπιτροπῇ πλείονας ἀφορμὰς πρὸς ἐργασίαν, ἀναλογιζόμενος ὅτι ἡ ἐργασία εἶναι ἐλπὶς πρὸς αἴσιον μέλλον, ὅπερ πᾶσι μέν, μάλιστα δὲ τῷ περιληπτῷ ἡμῖν Συλλόγῳ ἐκ καρδίας εὐχόμεθα.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ὑπὸ ΔΗΜ. Η. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ,

ἀναγνωσθεῖσα κατὰ τὴν ΑΣΜΒ' ἔκτακτον συνεδρίαν τῆς 26 Ἀπριλίου 1896.

Φίλοι ἑταῖροι,

Τῇ εὐμενεῖ ὑμῶν ψήφῳ ἐν τῇ τακτικῇ τοῦ Συλλόγου συνεδρίᾳ τῆς 23ης Ὀκτωβρίου ἐκλεγεὶς βιβλιοφύλαξ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ τέως τοιούτου κ. *Β. Μυστακίδου*, κατ' ἀρχὰς μὲν ἐσκεπτόμην ἂν ἔπρεπε νὰ δεχθῶ τὴν ἀπονεμηθεῖσάν μοι ταύτην τιμὴν βεβαίως οὐχὶ δι' ἄλλο τι, εἰμὴ διότι ἐφοβούμην μήπως μεθ' ὅλην τὴν ἐνυπάρχουσαν ἐν ἐμοὶ προθυμίαν καὶ ζέσιν τοῦ νὰ φανῶ ἀντάξιος αὐτῆς αἱ πολλαί μου ἀσχολίαι δὲν ἤθελόν μοι ἐπιτρέψῃ ὅπως δεόντως ἐκπληρώσω καὶ τὰ νέα καθήκοντα, ἅπερ ἔκτοτε ἐπεβάλλοντό μοι, ἐπὶ τέλους ὅμως, ὑπὸ πολλῶν συναδέλφων καὶ φίλων ἐνθαρρυνθείς, ἐδέχθην τὴν ὑπὸ τοῦ γεραροῦ ἡμῶν σωματείου εὐμενῶς πάνυ ἀνατεθεῖσάν μοι νέαν ὑπηρεσίαν καὶ ἤδη θερμὰς ἐκφράζων εὐχαριστίας πᾶσι τοῖς τὸ νέον τοῦτο δεῖγμα τῆς πρός με ἐκτιμήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης ἐπιδειξαμένοις ὀφείλω ἵνα εἴπω, ὅτι πλείους θέλω ὁμολογήσῃ αὐτοῖς χάριτας, ἐὰν ἐπιεικῶς κρίνωσι καὶ τὰ ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ πεπραγμένα μοι, εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν ὁποίων καὶ ἤδη προβαίνω.

Κατὰ τὸ συλλογικὸν ἔτος 1895—96 εἰσῆλθησαν εἰς τὴν Βιβλιοθήκην ἡμῶν ἐκ δωρεῶν συγγράμματα διάφορα ἀνερχόμενα εἰς τόμους 152, πλὴν δὲ τούτων 55 τεύχη διαφόρων περιοδικῶν καὶ συγγραμμάτων, ὧν τὰ μὲν 28 εἰς διαφόρους τόμους τῆς *Revue des deux Mondes* ἀνήκοντα λίαν φιλοτίμως ἐδωρήσατο ὁ ἄλλοτε βιβλιοφύλαξ κ. *Ν. Παπαγιαννόπουλος* συμπληρώσας οὕτω τινὰ τῶν χασμάτων, τὰ ὁποῖα εἶχε καὶ ἔχει ἡ σειρὰ τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Βιβλιοθήκῃ, ἐφ' ᾧ καὶ τοῦ δικαίου ἐπαίνου ἄξιος τυγχάνει ὁ δωρητής, τὰ δὲ λοιπὰ 27 τεύχη εἰσὶ τὰ ἑξῆς:

6 τεύχη τοῦ ἐν Σμύρνῃ περιοδικοῦ τοῦ ἐπιγραφομένου *Περιοδικὸν τοῦ ἀναγνωστηρίου ἡ Σμύρνη*, ἤτοι τὰ τεύχη α'—δ' τοῦ ἔτους 1871 καὶ τὰ τεύχη α'—β' τοῦ 1872.

3 τεύχη τοῦ ἔργου τοῦ ἐπιγραφομένου *Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς*, ὧν τὸ μὲν ἓν τεῦχος ἀνήκει εἰς τὴν Δ' περίοδον (1880—84), τὰ δὲ λοιπὰ δύο εἰς τὴν Ε' περίοδον (1884—85—86).

12 τεύχη τοῦ περιοδικοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐπιστημονικῆς ἑταιρείας τοῦ ἐπιγραφομένου *Ἀθηνᾶ*, ἤτοι τὸ β' τεῦχος τοῦ Β' τόμου, τὸ α' τοῦ Γ', τὸ α', β', γ' καὶ δ' τοῦ Ε', τὸ α', β' καὶ γ' (συνδεδεμένα) καὶ δ' τοῦ Ϛ' καὶ τὸ α' καὶ β' τοῦ Ζ'.

2 τεύχη τῆς *Ἀριθμητικῆς* τοῦ κ. *Ἀθ. Ἰωάννου* καὶ 2 ἕτερα τῆς *Συλλογῆς ἀριθμητικῶν ἀσκήσεων καὶ προβλημάτων* ὑπὸ τοῦ *ἰδίου*.

2 τεύχη τῆς *Ἐφημερομένης γραμματικῆς τῆς νεωτέρας γλώσσης* ὑπὸ *Ἰ. Σεφεριάδου*.

Ἀλλὰ καὶ ἡ συλλογὴ τῶν ἀρχαίων χειρογράφων ἐπλουτίσθη κατὰ πέντε εἰσέτι, τὰ ὁποῖα προθύμως μετά τινων ἀρχαιολογημάτων ἐδωρήσατο ὁ κ. *Μ. Γεδεών*, ἄξιος πολλῶν ἐπαίνων ἐπὶ τούτῳ.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐκ διαφόρων τόμων ἀπαρτιζομένας δωρεὰς τοῦ λήξαντος συλλογικοῦ ἔτους καλὸν κρίνω καὶ καθῆκον θεωρῶ ὅπως εἰς τὰς γενναιοτέρας καὶ πολυτιμοτέρας ἐξ αὐτῶν ἀποβλέπων ἰδιαιτέραν ποιήσωμαι μνείαν αὐτῶν καὶ τῶν δωρησαμένων αὐτάς, αἵτινες πολλῶν ἐπαίνων καὶ θερμῶν εὐχαριστιῶν εἰσιν ἀντάξιοι, ὅτι ἰδιάζον ἐπεδείξαντο ἐνδιαφέρον περὶ τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου.

Καὶ ἐκ μὲν Βιέννης ἐλάβομεν 16 πολυτίμους τόμους ἅπαντας δεδεμένους τοὺς ἑξῆς:

Τόμ. 1 σώματα δύο τοῦ ἔργου τῶν κυρίων *O. Benndorf* καὶ *O. Hirschfeld* τοῦ ἐπιγραφομένου *Festschrift zur fünfzigjährigen Gründungsfeier des archäologischen Instituts in Rom*, Wien 1879.

Τόμ. 3 τῶν ὑπὸ τοῦ κ. *O. Benndorf* ἐκδεδομένων *Wiener vorlegeblätter für archäologische Übungen*, Wien 1888/89, 1889/90 καὶ 1890/91.

Τόμ. 3 τῶν ὑπὸ τῶν κ. *O. Benndorf* καὶ *O. Hirschfeld* ἐκδεδομένων *Abhandlungen des archäologisch-epigraphischen Seminars der Universität Wien*, ἐν Βιέννῃ ἀπὸ τοῦ 1880—90. Καὶ ὁ μὲν πρῶτος τόμος περιλαμβάνει τὰ τεύχη 1—3, ὁ δὲ δεύτερος τὰ τεύχη 4—7 καὶ ὁ τρίτος τὰ τεύχη 8—11.

Τόμ. 9 τῶν ὑπὸ τῶν κυρίων *A. Conze* καὶ *O. Hirschfeld* ἐν Βιέννῃ ἐκδεδομένων *Archäologisch-epigraphische Mitteilungen aus Osterreich.*

Τούτων ἕκαστος περιέχει ἀνὰ δύο ἐτῶν περιόδους ἀπὸ τοῦ 1877—95.

Ἐξ Ἀθηνῶν δὲ ὁ μὲν κ. *Γ. Χατζιδάκης*, καθηγητὴς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ἐδωρήσατο κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τόμους πέντε τοὺς ἑξῆς: 1 τόμον τοῦ ἔργου αὐτοῦ «*Neugriechische Studien*», 1 τόμον τοῦ πονήματος αὐτοῦ «*Εἰδώλων κατάλυσις*», 1 τόμον τῆς πραγματείας αὐτοῦ «*Φιλολογικοὶ κροκυλεγμοί*», 1 τόμον τοῦ ἔργου αὐτοῦ «*Περὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων*» καὶ 1 τόμον τῆς πραγματείας αὐτοῦ τῆς ἐπιγραφομένης «*Κοσκυλμάτια*»· ὁ δὲ κ. *Κ. Μητσόπουλος*, καθηγητὴς ὡσαύτως ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ἀπέστειλεν ἡμῖν δωρεὰν πέντε τόμους διαφόρων βιλίων.

Ὁμοίως ἰδιαιτέρας μνείας ἄξιοι τυγχάνουσιν ἡ εὐγενεστάτη κυρία *Σοφία Νεγρεπόντη*, δωρησαμένη ἀντίτυπον ἐκ δύο τόμων (εἰς φύλλον) τοῦ ἐν Παρισίοις πανομοιοτύπως ἐκδοθέντος ἀνεκτιμήτου κώδικος τῶν ἁπάντων τοῦ *Δημοσθένους*, ὁ κ. *Β. Μυστακίδης* δωρησάμενος 15 τόμους διαφόρων βιβλίων, ὁ κ. *Ἰ. Φάχρης* προσενεγκὼν 25 τόμους διαφόρων συγγραμμάτων, ὁ ἰατρὸς κ. *Καραμάνος* δωρησάμενος 6 τόμους διαφόρων βιβλίων καὶ ὁ κ. *Γ. Βίτσος* ἀποστείλας καὶ οὗτος δωρεὰν 4 τόμους διαφόρων αὐτοῦ ἔργων.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν προσενεχθεισῶν τῇ Βιβλιοθήκῃ δωρεῶν, ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ὑπὲρ αὐτῆς γενομένην δαπάνην κατὰ τὸ ἤδη λῆξαν συλλογικὸν ἔτος ὑπενθυμίζων, ὅτι δι' ἀνάγκας τῆς Βιβλιοθήκης ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶχεν ἐπιψηφισθῇ ποσὸν ἐκ 15 λιρῶν ὀθωμανικῶν, γνωστοποιῶ ἐνταῦθα, ὅτι ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐδαπανήθησαν ὑπὸ μὲν τοῦ προκατόχου μου πρὸς ἀγορὰν βιβλίων

Λ. Τ. 4.18

ὑπ' ἐμοῦ δὲ πρὸς κατασκευὴν 4 θέσεων βιβλίων » » 10 —

τὸ ὅλον Λ. Τ. 14.18

Ὥστε εἰς πίστωσιν τοῦ λ/σμοῦ τῆς Βιβλιοθήκης ὑπολείπονται ἔτι γρ. 82.—Ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἰδίου γενομένην ὑπὲρ τῆς Βιβλιοθήκης δαπάνην τῶν 10 λιρ. Τ. ὀφείλω νὰ παρατηρήσω, ὅτι καὶ αὕτη ἦτο ἀπαραίτητος διότι πρὸς προφύλαξιν πλείστων βιβλίων χαμαὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Βιβλιοθήκης κατακειμένων ἐπεβάλλετο ἡ ἀνάγκη τεσσάρων θέσεων, αἵτινες καὶ κατεσκευάσθησαν.

Πρὶν ἢ ἐπισφραγίσω τὴν ἔκθεσίν μου ταύτην καθῆκον ἡγοῦμαι, φίλοι ἑταῖροι, ὅπως ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τὰς δεούσας ἀπονείμω εὐχαριστίας τῷ ἀκαμάτῳ τῆς Βιβλιοθήκης ὑπαλλήλῳ κ. *Κ. Κρητικίδῃ* ἐπὶ τῇ πολυτίμῳ αὐτοῦ συναντιλήψει. Καταστρέφων δ' ἤδη τὸν λόγον σύνοιδα μέν, ὅτι μεθ' ὅλον τὸν ὑπάρχοντα ἐν ἐμοὶ διακαῆ ζῆλον οὐδὲν ἀντάξιον αὐτοῦ καὶ τῶν προσδοκιῶν ἴσως πολλῶν ηὐτύχησα νὰ πράξω ὑπὲρ τῆς Βιβλιοθήκης, περιορισθεὶς μόνον εἰς ὅτι ἠδυνήθην καὶ αἱ περιστάσεις ἐπέτρεψαν, οὐχ ἧττον ὅμως πέποιθα, ὅτι ἐπιεικεῖς καὶ δίκαιοι κριταὶ ἔσονται πάντες, γιγνώσκοντες, ὅτι τὸ «καθ δύναμιν ἔρδειν» καλὸν καὶ ἀντάξιον, μεῖζονα δὲ φέρει ἀξίαν καὶ ὠφέλειαν, ὁπόταν καὶ εὐνοϊκαὶ ὑποβοηθήσωσι περιστάσεις. Τοιαύτην λοιπὸν ἔχων πεποίθησιν, φίλοι ἑταῖροι, ἀποχωρῶ τοῦ ἀνατεθέντος μοι ὑπουργήματος εὐχόμενος ἀπὸ καρδίας ὅπως εὐτυχήσῃ ὁ διάδοχός μου ἵνα ἴδῃ τὸν τιμαλφῆ θησαυρὸν τῆς Βιβλιοθήκης τὰ μάλιστα πλουτιζόμενον καὶ ταύτην τελεσφορώτερον καὶ κανονικώτερον λειτουργοῦσαν πρὸς ἀνύψωσιν ἑαυτῆς τε καὶ τοῦ γεραροῦ ἡμῶν Σωματείου καθόλου.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΑΜΕΙΟΥ

ὑπὸ Δ. Π. Μηλιώτου, ταμίᾳ

ἀναγνωσθεῖσα κατὰ τὴν ΑΣΜΒ' ἔκτακτον συνεδρίαν τῆς 26 Ἀπριλίου 1896.

Ἐρίτιμοι κύριοι,

Κατ' ἐντολὴν τοῦ ἡμετέρου Προέδρου κ. *Ἀναστασίου Χρηστίδου* καὶ κατὰ καθῆκον, ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ἐπιβαλλόμενόν μοι, λαμβάνω τὴν τιμὴν καὶ ἐρέτος νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ὑμετέραν ἔγκρισιν τὴν ἔκθεσιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ταμείου τοῦ ΛΕ' ἔτους τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου.

Ἐπιτραπήτω μοι, παρακαλῶ, ν' ἀρχίσω ἀπὸ τὰς ἐκτάκτους συνδρομάς, ἐν αἷς πρώτην κατέχει θέσιν ἡ γενναία *δωρεὰ τῆς ἐν Τεργέστῃ ἑλληνικῆς Κοινότητος*, ἥτις ἀπέστειλεν ἡμῖν φράγκα 2000, τὰ ὁποῖα παρήγαγον Λίρας Ὀθ. 87,35· κατὰ δεύτερον ὁ ἐν Ἀθήναις ἀξιότιμος κ. *Ἀνδρέας Συγγρὸς* Λίρας Ὀθ. 30 καὶ ὁ ἀείμνηστος ἡμῶν συμπολίτης καὶ ἑταῖρος *Δ. Ν. Ταμβάκος* Λίρας Ὀθ. 5. — Τὸ ὅλον Λίρας Ὀθ. 122,35. Τοῦτο δὲ λίαν εὐχάριστον, Κύριοι, διότι αἱ εἰσπράξεις τῶν ἐκτάκτων συνδρομῶν ἐρέτος εἶναι τριπλάσιαι τῶν τῆς παρελθούσης χρήσεως.

Εἰσεπράχθησαν δὲ ἐκ τακτικῶν συνδρομῶν Λίραι Ὀθ. 206, ἐξ ὧν Λ. Ὀθ. 59 ἐκ καθυστερουμένων συνδρομῶν καὶ Λ. Ὀθ. 147 ἐκ τῶν τοῦ ΛΕ' ἔτους, ἐκ δικαιώματος δὲ διπλώματος εἰσεπράχθησαν Λ. Ὀθ. 27.

Εἰσεπράχθησαν δὲ ἐξ ἐνοικίου τῆς αἰθούσης τοῦ Συλλόγου διὰ μίαν διάλεξιν τοῦ κ. *Δημ. Α. Κορομηλᾶ* Ἀθηνῶν Λ. Ὀθ. 5.

Καταλήγων, κύριοι, φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι αἱ εἰσπράξεις τοῦ ἐνεστῶτος συλλογικοῦ ἔτους ἀνῆλθον εἰς Λ. Ὀθ. 397,56, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ *Ζωγραφείου Διαγωνίσματος* ἐκ Λ. Ὀθ. 30, αἱ δὲ δαπάναι ἐκ Λ. Ὀθ. 453,94, ἤτοι προέκυψεν ἔλλειμμα ἐκ Λ. Ὀθ. 56,38, ἐν σχέσει δὲ πρὸς τὸ τῆς παρελθούσης χρήσεως εἴμεθα εἰς καλλιτέραν οἰκονομικὴν θέσιν, μ' ὅλον ὅτι τὸ ἐν τῷ ταμείῳ εὑρισκόμενον ἤδη ὑπόλοιπον ἀνέρχεται εἰς Λ. Ὀθ. 78,57, ἐν ᾧ τὸ τῆς παρελθούσης χρήσεως ἦτο ἐκ Λ. Ὀθ. 134,95.

Εὔχομαι δὲ ἀπὸ καρδίας, Κύριοι, ὅπως ὁ διάδοχός μου παρουσιάσῃ ὑμῖν ἀνθηροτέραν τῆς ληξάσης χρήσεως τὴν ἐπομένην οἰκονομικὴν τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου κατάστασιν:

Ἔτος ΛΕ' Δαπάναι καὶ Πρόσοδοι 1895—96

Εἰς διάφορα ἔξοδα	Λ.Τ.	30.59	Ἀπὸ Ταμεῖον μετρητῶν	Λ.Τ.	134.95
» ἔξοδα Γραφείου	»	24.72	» Ζωγράφειον Διαγώνισμα	»	30.—
» φωτισμὸν καὶ θέρμανσιν....	»	17.27.75	» ἐκτάκτους συνδρομάς	»	122.35
» μισθοδοσίας	»	216.—	» τακτικὰς συνδρομάς	»	206.75
» Εὐανθείειον Παρθεναγωγεῖον.	»	32.—	» Διπλώματα	»	27.—
» Συντακτικὴν Ἐπιτροπήν...	»	99.70	» Ζωγράφειον Βιβλιοθήκην....	»	7.21
» πυρασφάλιστρα	»	6.46.25	» αἴθουσαν Συλλόγου	»	5.—
» Βιβλιοθήκην	»	14.18			
» Ἀναγνωστήριον	»	16 01			
» Ταμεῖον μετρητῶν, ὑπόλοιπον εἰς νέον	»	78.57			
	Λ.Τ.	532.51		Λ.Τ.	532.51

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 22 Ἀπριλίου 1896.

Ὁ Ταμίας

Δ. Π. Μηλιώτης

Ἔτος ΛΔ΄ Δαπάναι καὶ Πρόσοδοι 1894—95

Εἰς διάφορα ἔξοδα	Λ.Τ.	43.94	Ἀπὸ Ταμείου μετρητῶν, παρελ- θούσης χρήσεως.....	Λ.Τ.	287.48
» ἔξοδα Γραφείου	»	11.42	» Ζωγράφειον Διαγώνισμα..	»	30.—
» φωτισμὸν καὶ θέρμανσιν.....	»	38.77	» Καραπάνειον Ἀγῶνα	»	06½
» μισθοδοσίας.....	»	215.50	» ἐνοίκιον αἰθούσης	»	25.—
» Εὐανθίειον Παρθεναγωγεῖον ..	»	10.—	» ἐκτάκτους συνδρομάς	»	40.—
» Συντακτικὴν Ἐπιτροπήν.....	»	87.93	» τακτικὰς συνδρομάς.....	»	175.—
» πυρασφάλιστρα.....	»	6.46	» Διπλώματα	»	16.—
» Βιβλιοθήκην	»	12.67	» Ζωγράφειον Βιβλιοθήκην..	»	1.78½
» Ἀναγνωστήριον.....	»	13.69			
» Ταμεῖον μετρητῶν, ὑπόλοιπον εἰς νέον	»	134.95			
	Λ.Τ.	575.33		Λ.Τ.	575.33

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 28 Ἀπριλίου 1895.

Ὁ Ταμίας
Δ. Π. ΜΠΑΙΩΤΗΣ

Σημ. Συντ. Ἐπιτρ. Κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ προηγουμένου ΚΓ΄ τόμου ἐκ παραδρομῆς παρελείφθη ὁ Πίναξ τῶν *Δαπανῶν* καὶ *Προσόδων* τοῦ ΛΔ΄ ἔτους· προσαρτᾶται δ' ἐνταῦθα ὡς τότε συνετάχθη ὑπὸ τοῦ κ. Ταμίου.

ΚΡΙΣΙΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΑΡΑΠΑΝΕΙΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ὑπὸ Ηλια Γ. Βαλσαμακη, εἰσηγητοῦ,

ἀναγνωσθεῖσα κατὰ τὴν ΑΣΜΔ΄ ἔκτακτον συνεδρίαν τῆς 3 Μαΐου 1896.

ΦΥΣΙΚΗ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗ

Ὑπεβλήθησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς *Φυσικαὶ* δύο, ὧν ἡ μὲν πρώτη ὑπὸ τὸ ῥητὸν «*Δός μοι πᾶ στῶ καὶ τὰν γᾶν κινήσω*» εἶνε ἡ καὶ πρὸ δύο ἐτῶν κριθεῖσα ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ δευτέρα ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 356 καὶ ὑπὸ τὸ ῥητὸν «*Ὦ φύσι παμμήτερα, Σὰ δ' οὐκ ἐμὰ θαύματα λέξω*» *Στοιχειώδης Φυσικὴ* ὑποβάλλεται τὸ πρῶτον ὑπὸ τὴν τῆς ἐπιτροπῆς κρίσιν. Περὶ ἑκατέρας τῶν Φυσικῶν τούτων ἔσεται ἡμῖν ἰδίᾳ ὁ λόγος.

Α

Περὶ τῆς πρώτης τῶν *Φυσικῶν* τούτων τοῦ λόγου ὄντος, ἀναγκαῖον θεωροῦμεν ν' ἀναγράψωμεν τὰς γενικὰς παρατηρήσεις, ἃς ἡ ἐπιτροπὴ διετύπωσε τῷ συγγραφεῖ κατὰ τὴν πρὸ διετίας πρώτην ὑποβολὴν τοῦ ἔργου τούτου ὑπὸ τὴν κρίσιν αὐτῆς, μετὰ τὴν παράθεσιν ἐνίων τῶν ἐπιστημονικῶν ἁμαρτημάτων, εἰς ἃ ὁ συγγραφεὺς ὑπέπεσεν. Αἱ γενικαὶ αὗται παρατηρήσεις ἔχουσιν ὧδε: «*Ἐν γένει ὁ συγγραφεὺς μεταχειρίζεται ἐν πολλοῖς φράσιν πεπλουτισμένην, ἕνεκα τῆς ὁποίας τὰ ὅρια τοῦ βιβλίου ἐπεκτείνονται, ἐν ᾧ ἠδύνατο δι' ὀλιγωτέρων νὰ ἐκφράσῃ τὰ αὐτὰ σαφέστερον*».

Καὶ ἐν τέλει: «*Ἡ ἐκπαιδευτικὴ ἐπιτροπή, θεωρήσασα ἱκανὰ τὰ ἐπιστημονικὰ λάθη καὶ τὴν φράσιν οὐχὶ τελείως ἐπιτυχῆ, ἐλπίζουσα δ' ὅτι ὁ συγγραφεύς, διορθῶν τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ, ἐκ δευτέρου θέλει κατέλθει εἰς τὸν ἀγῶνα, δὲν βραβεύει, ἀλλ' ἐπαινεῖ αὐτόν*».

Τὰς γενικὰς ταύτας παρατηρήσεις τῆς ἡμετέρας ἐπιτροπῆς δὲν φαίνεται κατανοήσας ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἔργου τούτου, ἀδικήσας ἑαυτὸν διότι, ἀντὶ νὰ προβῇ εἰς ὁλοσχερῆ διαρρύθμισιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενικῶν τῆς ἐπιτροπῆς παρατηρήσεων καὶ τὴν ὑποβολὴν ἔργου διερρυθμισμένου ἐπὶ τῇ βάσει τούτων, ἠρκέσθη ν' ἀποστείλῃ ἡμῖν διορθώσεις[1] τῶν ὀλίγων ἐκείνων ἁμαρτημάτων, ἅτινα ἡ ἐπιτροπὴ πρὸ διετίας ἐσημείωσεν, ὡς εἰ ταῦτα καὶ μόνα ἦσαν τὰ ἐν τῷ βιβλίῳ αὐτοῦ ἡμαρτημένα, οὐδόλως δ' ἔλαβε πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς γενικὰς τῆς ἐπιτροπῆς παρατηρήσεις, αἵτινες ἀπέβλεπον εἰς ὁλοσχερῆ καὶ ῥιζικὴν τοῦ ἔργου αὐτοῦ μεταρρύθμισιν. Διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ προβῇ εἰς γενικὴν τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἐπισκόπησιν, ὡς εἰ τὸ πρῶτον τοῦτο ὑπεβάλλετο ὑπὸ τὴν κρίσιν αὐτῆς, καὶ νὰ μὴ περιορισθῇ μόνον εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ ἐὰν τὰ πρὸ διετίας ὑπ' αὐτῆς παρατηρηθέντα διωρθώθησαν, ὡς φαίνεται νομίσας ὁ συγγραφεὺς τῆς *Φυσικῆς* ταύτης.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δευτέρας ταύτης γενικῆς τοῦ ἔργου ἐπισκοπήσεως εἶνε ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τόδε:

α) Ὁ συγγραφεὺς ὑποπίπτει εἰς γλωσσικὰ ἁμαρτήματα οὐχὶ εὐαρίθμα· β) ὅτι ἀπὸ τῆς μεθοδικῆς ἀπόψεως τὸ ἔργον δὲν εἶνε ἀλάθητον καὶ γ) ὅτι ἀπαντῶσιν ἐν τῷ ἔργῳ πλεῖστ' ὅσα πραγματικὰ σφάλματα, ἤτοι ἡμαρτημένοι ὅροι καὶ ὁρισμοί, ἀσάφεια, ἐπιστημονικὰ ἁμαρτήματα κτλ.

Ἀκολουθοῦντες τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, προ-

1. Πρωτόκολλον ἀριθ. 164, 3 Νοεμβρίου 1895.

βαίνομεν εἰς τὴν διατύπωσιν μερικῶν τινων παρατηρήσεων καὶ διορθώσεων, ἰδίᾳ ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου τῶν γενικῶν κεφαλαίων τῆς διατάξεως ταύτης, χωρὶς βεβαίως νὰ νομισθῇ ὅτι θὰ περιλάβωμεν ἐν ταῖς μερικαῖς ταύταις παρατηρήσεσι καὶ διορθώσεσι πάνθ' ὅσα ἡμαρτημένα ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ ὑπάρχουσιν.

Α) *Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις.* — Αἱ γλωσσικαὶ παρατηρήσεις ἀναφέρονται εἰς χυδαϊσμούς, ἀνακολουθίας, ἀνορθογραφίας κτλ., ἀπαντώσας σποράδην ἐν τῷ κειμένῳ, οἷαι αἱ ἑξῆς:

Τὸ παιγνίδι τῆς ξυλογαϊδάρας (σελ. 15, στίχ. 18). *πλησιάζονται* (σελ. 4, στίχ. 23). *σπίρτον* (σελ. 4, στίχ. 16 καὶ κατωτέρω). *ἐμπήγω* (σελ. 5, στίχ. 5). *μένει τανυσμένον* (σελ. 6, στίχ. 18). *ἡ ἐλαστικὴ σφαῖρα κατασκευάζεται ἀπὸ ἐλαστικὸν κόμμι διὰ νὰ διασκεδάζωσι τὰ παιδία μὲ τὰ πηδήματά της* (σελ. 6, στίχ. 21—22). *Προσράπτουσιν εἰς τὸ στόμιον τῶν ὑποδημάτων μας ὑφάσματα ἐλαστικὰ διὰ νὰ ἀνοίγωσιν ὥστε νὰ εἰσέρχηται εὐκόλως ὁ πούς, κατόπιν δὲ νὰ ἐπανέρχωνται εἰς τὴν θέσιν των καὶ νὰ ἐφαρμόζωσι καλῶς περὶ τὴν κνήμην* (σελ. 7, στίχ. 2—5). *Τὰ μάλλινα εἶνε ἐλαστικώτερα καὶ εἰς στενοχωρίαν τινὰ τανύζουν καὶ δὲν κόπτονται* (σελ. 7, στ. 7—8). *καὶ κόπτονται καὶ γόνατα ἢ ἀγκῶνας σχηματίζουσι* (αὐτόθι, στίχ. 11—12). *σταματᾷ, ἤτοι ἔρχεται εἰς τὴν ἠρεμίαν* (αὐτόθι, στίχ. 23).

Β) Μεθοδικαὶ παρατηρήσεις. Σελ. 1, § 1, στίχ. 13.—Ἀντὶ *τῆς τήξεως τοῦ μολύβδου* ἔδει νὰ ληφθῇ ὡς παράδειγμα γνωστότερον φαινόμενον μεταβολῆς καταστάσεως.

Σελ. 2—5.— Ἀγνοοῦμεν τὸν λόγον, δι' ὃν ὁ συγγραφεύς, ὁμιλῶν *περὶ τῶν ἰδιοτήτων τῶν σωμάτων*, α) δὲν διέκρινε τὰς *οὐσιώδεις ἢ ἀναγκαίας* ἰδιότητας τῶν σωμάτων *(ἔκτασιν καὶ ἀδιαχώρητον)* ἀπὸ τῶν λοιπῶν γενικῶν ἰδιοτήτων· β) θεωροῦμεν ἡμαρτημένην τὴν διάταξιν: *ἔκτασις, διαιρετόν, πορῶδες, ἀδιαχώρητον κλπ.*, δι' ἧς αἱ οὐσιώδεις ἰδιότητες *ἔκτασις* καὶ *ἀδιαχώρητον* χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων διὰ τῶν δευτερευουσῶν γενικῶν ἰδιοτήτων: *διαιρετὸν* καὶ *πορῶδες*.

Σελ. 4.— Ἐν γένει τὰ ὡς *ἐφαρμογαὶ τοῦ πορώδους* ἐνταῦθα ἀναγραφόμενα ἔδει νὰ τεθῶσι μᾶλλον ἐν τῷ *περὶ τριχοειδῶν* φαινομένων κεφαλαίῳ, ἔνθα θὰ ἦσαν μᾶλλον καταληπτά.

Σελ. 9.— Τὰ *περὶ παραλληλογράμμου τῶν δυνάμεων*, ὡς μέσου, δι' οὗ δύναμίς τις δύναται ν' ἀναλυθῇ εἰς τὰς συνιστώσας αὐτῆς, εἶνε πρωθύστερα. Τὸ παραλληλόγραμμον τῶν δυνάμεων ἔδει νὰ χρησιμοποιηθῇ *πρῶτον* ὡς μέσον εὑρέσεως τῆς συνισταμένης, περὶ ἧς δὲν γίνεται λόγος.

Σελ. 11, § 6.— *Κεντρόφυξ δύναμις.*—Ἐν γένει τὰ *περὶ φυγοκέντρου* (καὶ οὐχὶ *κεντρόφυγος*) δυνάμεως, μὴ περιεχόμενα ἐν τῷ προγράμματι τῆς ἐπιτροπῆς, ἔδει νὰ τεθῶσι μετὰ τὰ περὶ βαρύτητος, ὥστε ν' ἀποβῶσι μᾶλλον καταληπτά.

Ἄλλως τε δὲ τὰ περὶ εὐθυγράμμου πτώσεως τοῦ λίθου *(ἐλευθέρα πτῶσις)* καὶ τὰ περὶ ἐκσφενδονήσεως αὐτοῦ *(καμπυλόγραμμος κίνησις)* δὲν φαίνονται παραδείγματα ἀποτελεσμάτων φυγοκέντρου δυνάμεως. Ἴσως ἐτέθησαν ὡς προεισαγωγή, ἀλλὰ τότε ἔδει νὰ τεθῶσιν εἰς τὰ περὶ δυνάμεων ἐν γένει.

Σελ. 14, § 9. — Ἀφ' οὗ προηγουμένως ὡρίσθη ἡ διεύθυνσις τῆς βαρύτητος, ἔτι δὲ καὶ τὰ περὶ ἰσορροπίας δυνάμεων ἴσων καὶ ἀντιρρόπων, ὁ συγγραφεὺς ἠδύνατο ν' ἀποφύγῃ τὸν ὁρισμὸν τοῦ κέντρου τοῦ βάρους, *ὡς τοῦ σημείου τοῦ σώματος, τὸ ὁποῖον ὅταν ὑποστηρίζηται, τὸ σῶμα ἵσταται.* Διότι ἐν ἄλλοις ποῦ θὰ θέσῃ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦτον τὸ κέντρον τοῦ βάρους κοίλου ἐσωτερικῶς σώματος ἢ ἐπιφανείας, οἷον κοίλου κυλίνδρου, κοίλης σφαίρας, δακτυλίου, καθίσματος (ὅπερ φέρει καὶ ὡς παράδειγμα) κτλ.;

Σελ. 15—18. — Οὐδὲν ἀναγράφεται περὶ ἰσορροπίας σωμάτων ἠρτημένων ἢ ἐξηρτημένων διὰ νήματος ἢ καὶ δι' ἄξονος κτλ., ἐνῷ τοιαύτη ἰσορροπία παρατηρεῖται ἐν πλείστοις ὀργάνοις, ἐπίπλοις κτλ. λίαν εὐχρήστοις ἐν τῷ καθημερινῷ βίῳ.

Σελ. 15 § 12. — Δὲν δίδεται ὁ γενικὸς ὁρισμὸς τοῦ *μοχλοῦ*, ἀλλ' ἀμέσως γίνεται λόγος *περὶ πρωτογενοῦς μοχλοῦ* (Διατί *πρωτογενοῦς* καὶ οὐχὶ *μοχλοῦ τοῦ πρώτου εἴδους*;).

Ἐν γένει εἰς τὰ *περὶ μοχλοῦ* παρατηροῦμεν ὅτι ὁ συγγραφεὺς ἔδει νὰ ἐξαντλήσῃ πρῶτον καὶ τὰ τρία εἴδη τοῦ μοχλοῦ καὶ εἶτα νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀναγραφὴν τῆς ἐπὶ τοῦ ὀργάνου τούτου ἀρχῆς τοῦ *Ἀρχιμήδους*, τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσορροπίας τοῦ μοχλοῦ, ὁπότε θὰ ἐλάμβανεν ἀφορμὴν νὰ ὁμιλήσῃ καὶ περὶ τοῦ εἰς δύναμιν κέρδους ἢ τῆς ζημίας, ἣν ἔχομεν ἐξ ἑκάστου τῶν εἰδῶν τούτων.

Σελ. 20. — Ἐκ τῶν ἄκρων τοῦ ἀνθρωπείου σώματος γνωστὸν ὅτι ἐκ προνοίας ὁ ἄκρος πούς ἀποτελεῖ μοχλὸν οὐχὶ τρίτου εἴδους, ἀλλὰ δευτέρου. Τοῦτο δὲν μνημονεύεται οὔτε ἐν ταῖς διορθώσεσιν.

Σελ. 25, § 22.—Ἐν ᾧ ἐπὶ κεφαλῆς ἀναγράφεται *συγκοινωνοῦντα ἀγγεῖα*, τὸ κεφάλαιον ἄρχεται διὰ παρατηρήσεως ἀναφερομένης εἰς τὰς συνθήκας τῆς ἰσορροπίας ῥευστοῦ ἠρεμοῦντος ἐν ἀγγείῳ.

Ἐν γένει δὲ διατί ὁ συγγραφεὺς προτάσσει τὰ περὶ συγκοινωνούντων κτλ. τῆς ἀρχῆς τοῦ *Pascal*, τροποποιῶν οὕτως ἄνευ λόγου τὴν ἐν τῷ ἀναλυτικῷ προγράμματι διάταξιν τῆς ὕλης;

Σελ. 25. — Πρὸς τί ἐτέθη ἡ πρὸς ἑρμηνείαν τῶν διαλειπουσῶν πηγῶν χρησιμοποιουμένη εἰκὼν 27, ἀφ' οὗ περὶ τῶν πηγῶν τούτων οὐδεὶς γίνεται λόγος; — Μήτοι γε ὡς πρόβλημα; Αὐτόθι. — *Ἀρτεσιανὰ φρέατα.* — Δὲν φαίνεται ἡ μεταξὺ κοινῶν καὶ *ἀρτεσιανῶν* φρεάτων οὐσιώδης ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν γεωλογικῶν ὅρων τῆς ὑπάρξεως ἑκατέρου τῶν εἰδῶν τούτων διαφορά.

Σελ. 27, § 24.— *Τριχοειδῆ φαινόμενα.* — Διατί καὶ πάλιν ἄνευ λόγου τροποποιεῖ ὁ συγγραφεὺς τὴν διάταξιν τῆς ὕλης τοῦ προγράμματος, προτάσσων τὰ περὶ *τριχοειδῶν φαινομένων* καὶ *συναφείας* (γράφε *ἐφέλξεως*) καὶ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ *Pascal*, ἔτι δὲ καὶ τῶν *περὶ πιέσεων*, ἀρχῆς τοῦ *Ἀρχιμήδους*, *εἰδικοῦ βάρους* καὶ *ἀραιομέτρων*;

Σελ. 25. — Εἰς τὰ περὶ ἰσορροπίας ῥευστῶν ἐντὸς συγκοινωνούντων ἀγγείων παρελείφθησαν τὰ περὶ τῆς ἐν αὐτοῖς ἰσορροπίας ῥευστῶν ἀνισοπύκνων, περιωρίσθη δὲ ὁ συγγραφεὺς μόνον εἰς τὰ τῆς ἰσορροπίας ἰσοπύκνων ῥευστῶν, ὅπερ δὲν ἀρκεῖ.

Σελ. 28. *Ἀρχὴ τοῦ Pascal.*— Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀρχῆς τοῦ *Pascal* ὁ συγγραφεὺς διορθῶν ἐν σελίδι διορθώσεων 4 ἐπανέρχεται εἰς τὸ κλασικὸν σχῆμα 31, ὅπερ καὶ ἀπὸ θεωρητικῆς καὶ ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως δὲν εἶνε ἄμεμπτον. Διότι ἐν πρώτοις τὸ ἐν τῷ ἀγγείῳ τούτῳ ῥευστὸν *δέον νὰ ὑποτεθῇ βαρές*, ὅπερ ὅλως ἀκατάληπτον τῷ μαθητῇ, δι' ὃν προώρισται *ἡ στοιχειώδης Φυσική*, εἶτα δὲ διότι ἀκατάληπτον ὅλως εἶνε τὸ πῶς τὰ πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ περιεχομένου ῥευστοῦ ἐπιφερομένην πίεσιν (ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω) ἰσορροπήσοντα βάρη θὰ κρατηθῶσι καὶ θὰ ἐνεργήσωσιν ἀντιρρόπως πρὸς τὴν κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν μεταδιδομένην ταύτην πίεσιν κατὰ τὰς θέσεις Ε καὶ Β, καὶ μάλιστα κατὰ τὰς θέσεις Β καὶ Γ.

Σελ. 31, § 29.— Δὲν συνδέονται λογικῶς τὰ ἀναγραφόμενα περὶ πιέσεως ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω μετὰ τῶν ἀμέσως ἑπομένων πειραμάτων, δι' ὧν πρόκειται νὰ εὑρεθῇ καὶ τὸ μέτρον τῆς ἀνώσεως.

Σελ. 32. — Διατί, ἐν ᾧ τὸ εἰδικὸν βάρος τοῦ χρυσοῦ ἐκτιμᾷ ὁ συγγραφεὺς κατὰ προσέγγισιν δεκάτου τῆς μονάδος (19, 3), τὸ τοῦ ὑδραργύρου, πολλῷ τοῦ χρυσοῦ χρησιμωτέρου ἐν τοῖς φυσικοῖς ὀργάνοις, ἐκτιμᾷ μόνον κατὰ προσέγγισιν ἀκεραίας μονάδος (13);

Σελ. 37—38. — Τὰ περὶ καύσεως καὶ ζωῆς ἐν τῷ ἀέρι, ὡς καὶ τὰ ὑγιεινὰ παραγγέλματα, ἀναφέρονται μᾶλλον εἰς *χημικὰ γεγονότα* καὶ ἐπομένως εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον ξένα πρὸς τὴν *Φυσικήν*.

Σελ. 40. — Εἰς τὸ περὶ ἀερίων κεφάλαιον παρατηροῦμεν ἐν γένει ὅτι ὁ συγγραφεὺς ἄνευ λόγου μετέβαλε τὴν ὑπὸ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος ὁριζομένην διάταξιν. Οὐδένα ποιεῖται λόγον περὶ τῆς τόσον χρησίμου *ἀεραντλίας*, οὐδὲ περὶ τῆς τόσον εὐχρήστου *μικτῆς ὑδραντλίας*. Προτάσσει τὴν *καταθλιπτικὴν* ὑδραντλίαν καὶ ἐπιτάσσει τὴν ἀμεσώτερον πρὸς τὴν ἀτμοσφαιρικὴν πίεσιν συνδεομένην *ἀναρροφητικήν*. Ἔτι δὲ οὐδεμίαν ποιεῖται μνείαν τῶν ἐν ταῖς ἑστίαις καὶ ταῖς θερμάστραις ῥευμάτων καὶ τοῦ διὰ τούτων ἀερισμοῦ.

Σελ. 47. *Πρόβλημα 6.* — Ἡ αὐτὴ καὶ ἐν σελίσι 37—38 παρατήρησις.

Σελ. 50. — Διατί δὲν ἀναφέρεται ὡρισμένως ἡ θερμοκρασία τῶν 4°, καθ' ἣν τὸ ὕδωρ εἶνε πυκνότατον, ἐν ᾧ ἀνωτέρω ἐγένετο λόγος περὶ τῆς μεγίστης πυκνότητος τοῦ ὕδατος τῶν 4° ὡς μονάδος τοῦ εἰδικοῦ βάρους;

Σελ. 54, § 48.— Ἡ περιγραφὴ τοῦ θερμομέτρου ἀνεπιτυχής, ὡς ἀρχομένη ἀπὸ τῆς σανίδος, ἐφ' ἧς στηρίζεται τὸ κυρίως θερμόμετρον, ἤτοι ὁ θερμομετρικὸς σωλήν.

Σελ. 56—57.—Τὰ περὶ μετατροπῆς βαθμῶν *Κελσίου* εἰς βαθμοὺς *Ῥεωμύρου* καὶ τἀνάπαλιν πλεονάζουσιν ἢ τοὐλάχιστον ἔδει νὰ ἀναγραφῶσι πολλῷ συντομώτερον. (Ἐν γένει ὁ συγγραφεὺς δὲν διακρίνεται ἐπὶ συντομίᾳ).

Σελ. 57.— Ἀποτόμως καὶ ἐν τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ μετὰ τὰ περὶ μετατροπῆς βαθμῶν *Κελσίου* εἰς *Ῥεωμύρου* καὶ τἀνάπαλιν ὁ συγγραφεὺς μεταβαίνει εἰς τὰ *περὶ ἐξατμίσεως*.

Σελ. 97.—Διὰ τῆς περιγραφῆς τῆς *βολταϊκῆς στήλης* δίδεται ὁ ὁρισμὸς τοῦ δυναμικοῦ ἠλεκτρισμοῦ ὡς *γαλβανισμοῦ*, ἐν ᾧ ἠδύνατο νὰ ἐκτεθῇ τὸ φαινόμενον διὰ συναφῆς δύο ἑτεροειδῶν μετάλλων διὰ ὀξύνου ὕδατος· τὸ δὲ θειϊκὸν ὀξὺ κακῶς ὀνομάζεται ὑπὸ τοῦ συγγραφέως *βιτριόλι*.

Γ) *Πραγματικαὶ παρατηρήσεις.* — Σελ. 1, § 1, στίχ. 4.—Κατὰ τὴν καῦσιν τοῦ ξύλου δὲν παράγεται μόνον καπνὸς καὶ τέφρα, ὡς ὁ συγγραφεὺς λέγει.

Σελ. 1, § 2.—Οἱ ὅροι *ὑγρὸν* καὶ *ῥευστὸν* οὐ καλῶς ἔχουσιν. Δέον νὰ διακριθῶσι τὰ σώματα τῆς βας καταστάσεως διὰ τοῦ ὀνόματος *ῥευστά* (liquides), ὁ δὲ ὅρος *ὑγρά* (humides) νὰ ὁρισθῇ εἰδικῶς διὰ τὴν ἐν σχέσει πρὸς τὸν ὑδρατμὸν θέσιν τῶν σωμάτων, ὡς τοῦτο ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῶν εὐχρήστων καὶ εἰδικῶν ὅρων : *ὑγρασία, ὑγρὸς ἀήρ, κλῖμα ὑγρόν, ὑγρόμετρον, ὑγροσκοπικὸν σῶμα, ὑγρομετρία* κτλ.

Σελ. 2, στίχ. 5.—Τί σημαίνει τὸ «..... ἢ ποτήριον ὕδατος δυνάμεθα νὰ τὸ διαιρέσωμεν εἰς μέρη μικρότερα»;

Σελ. 2—3.— Ὁ συγγραφεὺς δὲν ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ διορθώσῃ ῥιζικῶς ὅσα *περὶ σμικρότητος τῶν ἀτόμων* λέγει (καφουρά, μόσχος, αἷμα κτλ.), ἔνθα προφανῶς συγχέει τὰ μόρια πρὸς τὰ ἄτομα, συμφώνως πρὸς τὰς πρὸ διετίας γενομένας αὐτῷ παρατηρήσεις ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄλλως τε περὶ συστάσεως τοῦ αἵματος ὁμιλῶν οὐδένα ποιεῖται λόγον περὶ *λευκῶν αἱματοσφαιρίων*, ἀφ' οὗ λέγει ὅτι τὸ αἷμα συνίσταται ἀπὸ τὸν *ὀρὸν* καὶ ἀπὸ τὰ *αἱμοσφαιρίδια*, τοιαῦτα δὲ εἶνε καὶ τὰ λευκά.

Τί δὲ εἶνε τὸ τεμάχιον τοῦ *γαλιβάρδου*; Μήτοι γε ἡ *ῥοδανιλίνη*;

Σελ. 3.— Πορῶδες. — Οἱ πόροι *νοοῦνται* ὡς κενὰ διαστήματα μεταξὺ τῶν μορίων τῆς ὕλης (μεσομόριοι πόροι), ἄγνωστον δὲ ἐὰν δέον νὰ ἐπεκταθῶσιν οὗτοι καὶ μεταξὺ τῶν ἀτόμων τῶν σωμάτων.

Ἄλλως τε ἡ διάκρισις μεταξὺ τῶν *μεσομορίων* πόρων (οὓς ὁ συγγραφεὺς αὐτοσχεδιάζων καλεῖ *φυσικούς*) καὶ τῶν *αἰσθητῶν* πόρων ἔδει νὰ γείνῃ ἀμέσως καὶ νὰ προταχθῇ τῶν πειραμάτων καὶ οὐχὶ νὰ ἔπηται τούτων, διότι οὕτω γεννᾶται ἡ ἀπορία ποίας κατηγορίας εἶνε οἱ πόροι τῆς κεράμου, τοῦ ξύλου ἢ τῆς κιμωλίας, τῆς χρυσῆς σφαίρας, τοῦ δέρματος, τοῦ ἀνθρωπείου σώματος κτλ.

Σελ. 3. *Ὄγκος. Μᾶζα.* — Ὁ ὄγκος τοῦ σώματος εἶνε τῷ ὄντι ὁ τόπος, ὃν κατέχει τὸ σῶμα· ἀλλ' ἐκ τούτου οὐδόλως ἕπεται ὅτι «ὅταν λέγωμεν ὄγκον τοῦ σώματος, ἐννοοῦμεν πάντα τὰ ἄτομα αὐτοῦ μαζὶ μὲ τοὺς πόρους», ὡς ὁ συγγραφεὺς λέγει, συγχέων τὸν χῶρον μετὰ τῆς ἐν αὐτῷ περιεχομένης ὕλης.

Σελ. 4, στίχ. 1—2. — Ἀσαφὴς καὶ ἡ ἔκφρασις «πάντα τὰ ἄτομα τοῦ σώματος χωρὶς τῶν πόρων καλεῖται μᾶζα τοῦ σώματος»· ἡ δὲ ἑπομένη ταύτῃ πρότασις «ἐπειδὴ δὲ πάντα τὰ σώματα ἔχουσι πόρους, ὁ ὄγκος παντὸς σώματος εἶνε μεγαλείτερος τῆς μάζης αὐτοῦ» εἶνε ὁλοσχερῶς ἡμαρτημένη καὶ ἐπιστημονικῶς σόλοικος, διότι ὁ συγγραφεὺς προβαίνει ἐν ταύτῃ μέχρι τῆς συγκρίσεως τοῦ ὄγκου τοῦ σώματος πρὸς τὴν μᾶζαν αὐτοῦ, ἤτοι ποσῶν ἑτεροειδῶν.

Αὐτόθι, στίχ. 8 καὶ 5, στίχ. 4.— Ἡ λέξις *πῖλος* καθιερώθη σήμερον εἰς σημασίαν εἰδικωτέραν καὶ ἑπομένως δέον ν' ἀντικατασταθῇ πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως.

Αὐτόθι, 2. — Τὸ ὕδωρ διατηρεῖται δροσερὸν ἐν πηλίνῳ πορώδει ἀγγείῳ μόνον διότι βρέχει τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἀγγείου.

Αὐτόθι 5. *Πιεστόν, πείραμα β'.* — Δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι εἰσάγων τις ἐντὸς ὑαλίνου σωλῆνος κλειστοῦ κατὰ τὸ ἕτερον ἄκρον ἐμβολέα ἐφαρμόζοντα ἀκριβῶς ἐν αὐτῷ «θὰ προχωρήσῃ ὡθῶν εἰς τὸν σωλῆνα *ἄνευ δυσκολίας*», διότι ἡ δυσκολία, ὁλοὲν αὐξανομένη, καταντᾷ ἀνυπέρβλητος ἢ ὁ σωλὴν ῥήγνυται.

Αὐτόθι 5, στίχ. 2. — Δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἀορίστως ὁ ὑδρατμὸς *ὑπερμέτρως πιεζόμενος* γίνεται ὕδωρ. Τοῦτο, ὡς γνωστόν, ἐξαρτᾶται καὶ ἐκ τῆς θερμοκρασίας τοῦ ἀτμοῦ καὶ οὐχὶ μόνον ἐκ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐπιφερομένης πιέσεως.

Σελ. 5. — Περιττόν, ἄλλως τε δὲ καὶ ἀμφιβόλου ἀκριβείας, τὸ ἀναγραφόμενον ὅτι «ὁ διάφορος βαθμὸς τοῦ πιεστοῦ τῶν σωμάτων ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ μεγέθους τῶν πόρων αὐτῶν», διότι οὐδεὶς γινώσκει ἐὰν οἱ μεσομόριοι πόροι τῶν ἥκιστα πιεστῶν *ῥευστῶν σωμάτων* εἶνε μικρότεροι τῶν πόρων τῶν μᾶλλον πιεστῶν *στερεῶν*.

Σελ. 7. Πείραμα γ'. — Ἀόριστος ἡ διεύθυνσις τῆς ἐκσφενδονήσεως *τοῦ λίθου ἐν τῷ ἀέρι*, διὰ τοῦτο δὲ ἀόριστον καὶ τὸ εἶδος τῆς γραμμῆς, ἣν θὰ διαγράψῃ οὗτος, ὡς καὶ τὸ εἶδος τῆς κινήσεως. Διότι, ἂν μὲν ὁ λίθος σφενδονηθῇ ὁριζοντίως ἢ λοξῶς (πρὸς τὰ ἄνω ἢ πρὸς τὰ κάτω), θὰ διαγράψῃ τῷ ὄντι *καμπύλην* γραμμὴν μετὰ ταχύτητος ὁλοὲν αὐξούσης· ἀλλ' ἐὰν ῥιφθῇ κατακορύφως (πρὸς τὰ ἄνω ἢ πρὸς τὰ κάτω);

Αὐτόθι, *πείραμα* 2. — Ἀντὶ τοῦ «τρέχων τις σφοδρῶς», ἔδει νὰ γραφῇ «τρέχων τις *ταχέως ἢ δρομαίως*». — Ὁ δὲ θέλων νὰ *κάμψῃ* γωνίαν τρέχων κτλ. δὲν παρακωλύεται ὑπὸ τῆς ἀδρανείας ἢ μόνον *διότι κάμπτει* τὴν γωνίαν,

ἤτοι μεταβάλλει τὴν διεύθυνσιν τοῦ δρόμου του, καὶ οὐχὶ *διότι ἡ ἀδράνεια θέλει νὰ κινῆται*, ὡς ὁ συγγραφεὺς λέγει.

Αὐτόθι, § 4.—Συγχέει τὴν *βαρύτητα* (δύναμιν) πρὸς τὸ *βάρος* (ἀποτέλεσμα), ὅπερ ἀναγράφει μεταξὺ τῶν δυνάμεων.

Αὐτόθι, 9. — Τὰ *περὶ συνισταμένης* καὶ *συνιστωσῶν* δυνάμεων ἀόριστα καὶ ἔν τισιν ἡμαρτημένα. Διότι ἡ συνισταμένη δύο ἢ περισσοτέρων δυνάμεων δὲν εὑρίσκεται μόνον *ἐὰν αἱ δυνάμεις ἐνεργῶσι κατὰ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν ἐπί τινος σώματος*, ἀφ' οὗ μάλιστα καὶ κατωτέρω γίνεται λόγος περὶ παραλληλογράμμου τῶν δυνάμεων καὶ περὶ δυνάμεων ἀντιρρόπων, ἴσων ἢ καὶ ἀνίσων.

Σελ. 12. *Πρόβλημα* 8. — Τὸ πρόβλημα τοῦτο εἶνε ὅλως ἡμαρτημένον (πρβλ. τὰ *περὶ ὄγκου* καὶ *μάζης* παρατηρηθέντα ἐν σελ. 3).

Αὐτόθι. *Περὶ βαρύτητος.* — Τὰ περὶ βαρύτητος διώρθωσεν ὁ συγγραφεὺς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ἐν ταῖς διορθώσεσι μεταχειρίζεται ὑπερβολικὴν μακρηγορίαν. — Ἐν τούτοις δὲν ἀπέφυγεν, ὡς ἔδει, τὴν καὶ ἀλλαχοῦ παρατηρηθεῖσαν σύγχυσιν μεταξὺ *μορίων* καὶ *ἀτόμων*, ἀτυχὲς δὲ εἶνε καὶ τὸ πείραμα τοῦ *σχεδὸν μὴ ἐχόντος βάρος φελλοῦ* (Πρβλ. *διορθώσεις*).

Ἐν γένει παρατηροῦμεν ὅτι οὐδὲν περὶ τῶν νόμων τῆς πτώσεως τῶν σωμάτων, ἔστω καὶ στοιχειωδῶς, ἀναγράφεται ἐν τῇ *Φυσικῇ* ταύτῃ, τοῦτο δὲ προφανῶς ἀποτελεῖ σπουδαιοτάτην ἔλλειψιν.

Αὐτόθι, 17.—*Οἱ δύο ἀνθρωπίσκοι* ἀντικαθίστανται ἐν τῷ *σχήματι ὑφ' ἑνὸς ἀνθρωπίσκου*.

Αὐτόθι, 23. *Πρόβλημα γ'.*—Τὸ πρόβλημα τοῦτο ἔδει νὰ παραλειφθῇ, ὡς μὴ δυνάμενον νὰ λυθῇ ὑπὸ μαθητῶν τοῦ σχολαρχείου. — Τὸ δὲ πρόβλημα Β';

Αὐτόθι, 24. *Πρόβλημα* 11.—Τὸ πρόβλημα τοῦτο ἔδει νὰ ἐκτίθηται σαφέστερον πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων.

Αὐτόθι, 25, στίχ. 2—4. Ὁ συγγραφεὺς λέγει ὅτι εἰς τὰ *ἀναβρυτήρια ἐν γένει* (καὶ οὐχὶ μόνον εἰς τὰ *τεχνητά*, ὡς φέρεται ἐν τῷ κειμένῳ) «τὸ ὕδωρ δὲν κατορθόνει νὰ φθάσῃ εἰς τόσον ἀκριβῶς ὕψος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον κατέρχεται : α) .... καὶ β') *ἕνεκα τοῦ βάρους του* (!).— Τί σημαίνει τὸ β' τοῦτο; — Διατί δὲν ἀνέφερε τὴν ἀδιάλειπτον τριβὴν ἐπὶ τῶν παρειῶν τοῦ στομίου καὶ ἐν τῷ σωλῆνι τῆς συγκοινωνίας τῆς ὑπῆς μετὰ τῆς ὑπερκειμένης δεξαμενῆς, ὡς καὶ τὸν λόγον τῆς διαμέτρου τῆς ὑπῆς ταύτης πρὸς τὸ ὕψος, εἰς ὃ τὸ ὕδωρ ἀναπηδᾷ;

Σελ. 27, § 24.— Ἡμαρτημένον τὸ ὅτι «σωλῆνες, οἱ ὁποῖοι ἔχουσιν ὀπὴν στενήν, ὥστε κτλ., καλοῦνται *τριχοειδεῖς σωλῆνες*».

Σελ. 29, § 26.—*Ὑδραυλικὸν πιεστήριον.*— Ἐφευρέτης τοῦ ὑδραυλικοῦ πιεστηρίου εἶνε αὐτὸς ὁ *Pascal*, ἀδιάφορον ἂν κατεσκευάσθη τὸ πρῶτον ὑπ' ἄλλου (τοῦ Ἄγγλου *Bramah*, τῷ 1796).

Σελ. 33, στίχ. 9.—Ἀντὶ τοῦ *ὑπὸ τὴν θερμοκρασίαν ταύτην*, ἔδει νὰ γραφῇ «*κατὰ τὴν θερμοκρασίαν ταύτην*», πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως.

Αὐτόθι.—*Εἰδικὰ βάρη στερεῶν* διορθωτέα εἰς: *Ψευδάργυρος* 7· *Χυτοσίδηρος* 7, 2· *Σφυρήλατος σίδηρος* 7, 8· *Χαλκός* 8, 9· *Χρυσὸς* 19,3.

Εἰδικὰ βάρη στερεῶν διορθωτέα εἰς: *Οἰνόπνευμα ἄνυδρον* 0,795· *Ἔλαιον ἐλαίας* 0,915· *Ὑδράργυρος* 13,6.— Ἐνγένει οἱ πίνακες λίαν πενιχροί.

Σελ. 33, § 32. *Πείραμα β').*— Ἔδει νὰ γραφῇ «ξύλον *ἐλαφρὸν*» καὶ οὐχὶ ἁπλῶς «ξύλον», ἀφ' οὗ ὑπάρχουσι καὶ ξύλα (πύξος, ἔβενος, ῥοιά, σιδηρόξυλον) βαρύτερα τοῦ ὕδατος.

Σελ. 33. *Πείραμα γ').*—Τῆς πυκνότητος τοῦ κηροῦ οὔσης 0,96, ἕπεται ὅτι οὗτος δὲν αἰωρεῖται, ἀλλ' ἐπιπλέει ἐπὶ τοῦ ὕδατος.

Σελ. 24. 2).—Ὅλως ἡμαρτημένον τὸ ὅτι «ὁ σίδηρος, ὁ χαλκός, ὁ ἄργυρος ἐπιπλέουσιν εἰς τὰ ὕδατα τῆς *Νεκρᾶς θαλάσσης*, διότι τὰ ὕδατα ταῦτα εἶνε βαρύτατα· ἔχουσι περίπου τὸ εἰδικὸν βάρος τοῦ ὑδραργύρου (!)»· διότι εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι τὰ ὕδατα τῆς *Ἀσφαλτίτιδος λίμνης* ἕνεκα τῶν ἐν αὐτοῖς περιεχομένων ἐν διαλύσει ἁλάτων (χλωριούχων, βρωμούχων κτλ.) εἶνε βαρύτερα τῶν λοιπῶν θαλασσίων ὑδάτων, ἀλλ' οὐδέποτε ἀνεγράφη, οὐδὲ ἠδύνατο νὰ ἀναγραφῇ, ὅτι ἔχουσι περίπου τὴν πυκνότητα τοῦ ὑδραργύρου. Τῷ ὄντι· ὕδωρ τῆς *Νεκρᾶς θαλάσσης*, ἀντληθὲν ἐκ βάθους 300 ὅλων μέτρων (καὶ ἑπομένως πυκνότερον τοῦ τῆς ἐπιφανείας), εὑρέθη ἐνέχον ἐν διαλύσει 378 γραμμάρια στερεῶν ὑλῶν ἐν μιᾷ λίτρᾳ· ἄρα ἡ πυκνότης αὐτοῦ δὲν διαφέρει σημαντικῶς τοῦ ἀριθμοῦ 1,15, ἤτοι εἶνε 12ις περίπου μικροτέρα τῆς τοῦ ὑδραργύρου. (Ἐν τῷ *Μεγάλῳ Λεξικῷ* τοῦ *Mayer* ἀναγράφεται ὡς πυκνότης τῆς *Νεκρᾶς θαλάσσης* ὁ ἀριθμὸς 1,13).

Σελ. 34.—6).— Τοῦ εἰδικοῦ βάρους τοῦ ἀνθρωπείου σώματος κατὰ μέσον ὅρον ὄντος 1,07, τὰ *περὶ κολυμβήσεως* ἐν μέρει ἡμαρτη-

μένα, διότι τὸ Ε Β τοῦ θαλασσίου ὕδατος εἶνε κατὰ μέσον ὅρον 1,026.

Σελ. 36, στίχ. 11. — Ἡμαρτημένον τὸ ὅτι «τὸ ἀραιόμετρον τοῦ *Gay-Lussac* εἶνε διηρημένον εἰς 100 ἴσα μέρη».

Σελ. 40, στίχ. 3—4.—Ἡμαρτημένον τὸ ὅτι «τὸ ἄζωτον εἶνε βαρύτερον τοῦ ὀξυγόνου».

Σελ. 49. — Ἐν τῷ τέλει τῆς σελίδος. — Ἡμαρτημένον τὸ ὅτι «διὰ νὰ ἠχῇ σῶμά τι πρέπει . . . . β') *νὰ περιβάλληται ὑπὸ ἀέρος.*

Σελ. 50, στίχ. 5. — Ἀντὶ τοῦ «εἰς τὴν λίμνην Γενεύην» ἔδει νὰ γραφῇ «εἰς τὴν λίμνην τῆς Γενεύης ἢ Leman».

Σελ. 55.—Ἀντὶ τοῦ «Μετὰ βυθίζουσι τὸν σωλῆνα εἰς ἀγγεῖον περιέχον *πάγον*», ἔδει νὰ γραφῇ «Μετὰ ταῦτα βυθίζουσι τὸν σωλῆνα ἐντὸς ἀγγείου περιέχοντος *τηκόμενον* πάγον». Ἄλλως ἡ θερμοκρασία δυνατὸν νὰ εἶνε καὶ πολὺ κατωτέρω τοῦ 0.

Σελ. 55 (περὶ τὸ τέλος). — Ἀντὶ τοῦ « . . . . οἰνόπνευμα, τὸ ὁποῖον δὲν πήγνυται, ἔδει νὰ γραφῇ « . . . . οἰνόπνευμα, τὸ ὁποῖον πήγνυται εἰς λίαν ταπεινὰς θερμοκρασίας» (ὑπὸ τὴν τῶν—90°).

Σελ. 58, § 50.—Τῷ ὄντι «ὁ βρασμὸς εἶνε ἡ ταραχή, τὴν ὁποίαν προξενοῦσιν αἱ φυσαλίδες τοῦ ἀτμοῦ» ἢ τὸ φαινόμενον τῆς ἀπὸ ῥευστοῦ εἰς ἀέριον μεταβολῆς τοῦ σώματος;

Σελ. 58.—Ὁ ὑδράργυρος βράζει εἰς 357° καὶ οὐχὶ εἰς 350°.

Σελ. 59.— Ὁ λευκόχρυσος τήκεται εἰς θερμοκρασίαν 1775°.

§ 54.— Ὁ ὁρισμὸς τῆς κρυσταλλώσεως «ἡ πῆξις *παντὸς* σώματος κτλ.» εἶνε ἀσαφὴς καὶ ἡμαρτημένος· διότι *πάντα* τὰ σώματα ῥέμα πηγνύμενα δὲν λαμβάνουσι κρυσταλλικὴν μορφήν. Ἀκατάλληλος δὲ ὅλως ὁ ὅρος *πῆξις* διὰ τὰς ἐκ κεκορεσμένων διαλύσεων ἁλάτων κρυσταλλώσεις.

Σελ. 62.—Ἔνθα γίνεται λόγος περὶ τοῦ δι' ἀποστάξεως χωρισμοῦ διαφόρων ῥευστῶν καὶ κατασκευῆς ἀρωματικῶν ῥευστῶν ἔδει τοὐλάχιστον νὰ προστεθῇ «ἐπωφελούμενοι τῆς διαφόρου θερμοκρασίας, καθ' ἣν τελεῖται ὁ βρασμὸς τῶν διαφόρων ῥευστῶν»· διὰ δὲ τὸ δεύτερον «ἐπωφελούμενοι τοῦ διαλυτοῦ ἀρωματικῶν τινων οὐσιῶν ἐν οἰνοπνεύματι, ἐν ῥευστῇ ἢ ἀερώδει καταστάσει συναντῶντι αὐτάς».

§ 57.— Διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ *κόρου* ἔδει νὰ προστεθῇ ὅτι αὕτη ἐξαρτᾶται καὶ ἐκ τῆς θερμοκρασίας τοῦ ἀέρος, ὡς καὶ ὁ σχηματισμὸς τῶν νεφῶν καὶ τῆς βροχῆς.

§ 60.—Τὸ συμπέρασμα «ὥστε πρῶτον θερμαίνονται τὰ ἀνώτερα στρώματα» ἀσύμφωνον τῇ ἐρμηνείᾳ. Κατωτέρω δὲ πλημμελὴς ἡ ἐξήγησις τῆς προσβολῆς τῶν ἐν τῷ γυναικωνίτῃ διὰ τοῦ «ἐπειδὴ ὁ ἐν αὐτῷ ἀὴρ ἐνέχει ἄρθονον διοξείδιον ἄνθρακος», τοῦ ἀερίου τούτου ὄντος, ὡς γνωστόν, πολλῷ τοῦ ἀέρος βαρυτέρου.

Σελ. 67.— Ἡμαρτημένη ἡ φράσις «θερμαίνεται τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω».

Σελ. 77.— Ὁ ὁρισμὸς τῶν γωνιῶν προσπτώσεως καὶ ἀνακλάσεως γίνεται παρὰ τὰ εἰθισμένα διὰ τῶν συμπληρωματικῶν γωνιῶν. Ἐὰν δὲ ἡ ἀνακλῶσα ἐπιφάνεια δὲν εἶνε ἐπίπεδος;

§ 80. — Διὰ τὴν μεγέθυνσιν τοῦ εἰδώλου ἀντικειμένου τινὸς ἔδει νὰ ὁρισθῇ ἡ θέσις τοῦ ἀντικειμένου ὡς πρὸς τὸν φακόν.

Σελ. 80.—Ὁ *Ἀρχιμήδης* δὲν ἐπυρπόλησε τὰ πλοῖα τῶν Ῥωμαίων διὰ μεγάλου φακοῦ, ἀλλὰ διὰ τῆς συγκεντρώσεως τῆς ἡλιακῆς θερμότητος διὰ πολλῶν ἐπιπέδων κατόπτρων, κοινὴν τὴν ἑστίαν ἐχόντων, ὡς τοῦτο ἀπεδείχθη καὶ ἐκ τῶν ἐπαναληπτικῶν πειραμάτων τοῦ *Kircher* (IZ^ος αἰών) καὶ τοῦ *Buffon* (1747).

Σελ. 85. — Ἡμαρτημένον καὶ ἀσύμφωνον τῇ ἐξηγήσει τοῦ φαινομένου τὸ ὅτι «ἡ μεταλλικὴ ῥάβδος ἔλαβε τὸν ἠλεκτρισμὸν ἀπὸ τὴν ὕαλον».

Σελ. 93. — Ἀνακριβὴς ἡ παρατήρησις «Ἐὰν πλησιάσῃ πρῶτον τὸν ἐσωτερικὸν ὁπλισμόν, θὰ δεχθῇ ἐν τῷ σώματι ὅλον τὸν τιναγμόν», διότι κρατεῖ μεμονωμένον ἐκεινωτήν.—Ἄλλως τε πῶς τελεῖται ἡ *βραδεῖα ἐκκένωσις* τῆς λαγήνου;

Σελ. 94.—Ὁ κρότος τῆς βροντῆς αἰτίαν ἔχει οὐχὶ τὴν ὁρμητικὴν ἕνωσιν τῶν ἀντιθέτων ἠλεκτρισμῶν, ὡς ὁ συγγραφεὺς λέγει, ἀλλὰ τὴν ἐκ τῆς ἑνώσεως αὐτῶν βιαίαν δόνησιν τοῦ ἀέρος.

Σελ. 95.— Ἡ παράτασις τοῦ κρότου τῆς βροντῆς δὲν ἐξηγεῖται ἐπαρκῶς, ἀποδιδομένη μόνον εἰς τὰ νέφη.

Σελ. 100.— Ἐν τῷ πειράματι τῆς ἠλεκτρολύσεως καὶ ἐν τῷ σχήματι ἀντεστράφησαν οἱ πόλοι τοῦ ῥεύματος καὶ ὁ τοῦ ὑδρογόνου σωλὴν παρίσταται ὡς ὁ τοῦ ὀξυγόνου καὶ τἀνάπαλιν.

— Ἐν τῇ γαλβανοπλαστικῇ τὸ αον πείραμα ἀσαφῶς ἐκτίθεται, διότι τὸ κεκηρωμένον νόμισμα δὲν δέχεται εὐκόλως τὴν ἐναπόθεσιν τοῦ μετάλλου, ἐκτὸς ἐὰν ἀπαλειφθῇ διὰ κόνεως γραφίτου, ὅπερ δὲν ἀναγράφεται κτλ.

Τοσαῦτα περὶ τῶν ἁμαρτημάτων τῆς πρώτης *Φυσικῆς*.

Β

Ἡ δευτέρα δὲ *Στοιχειώδης Φυσική*, τὸ πρῶτον ὑποβαλλομένη ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς ἡμετέρας ἐπιτροπῆς, δὲν εἶνε δυστυχῶς ἐπίσης ἀπηλλαγμένη σοβαρῶν ἁμαρτημάτων ἀπό τε γλωσσικῆς, ὡς καὶ ἀπὸ μεθοδικῆς καὶ πραγματικῆς ἀπόψεως.

Παραθέτομεν ἐν τοῖς ἑπομένοις τινὰ τῶν σφαλμάτων τούτων, ἀκολουθοῦντες ἣν καὶ εἰς τὴν κρίσιν τῆς Α' *Φυσικῆς* διάταξιν.

Α') *Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις.*—Τὸ ἔργον δὲν διακρίνεται ἐν γένει ἐπὶ ἐλλείψει ἀνορθογραφιῶν, χυδαϊσμῶν καὶ ἀνακολουθιῶν κτλ., περὶ ὧν θεωροῦμεν, ἀπὸ σκοποῦ εἰδικώτερον ν' ἀσχοληθῶμεν, ἀρκούμενοι εἰς τὴν παράθεσιν δειγμάτων τινῶν, οἷα τὰ ἑξῆς: τοῦ *στρόφιγγος* (σελ. 28, § 28)· *κυστοραγία* (σελ. 29, § 29)· *δύναται νὰ μεταβάλλῃ κατάστασιν* (σ. 51, § 48)· *ὕδωρ ῥέον* (σελ. 57, στίχ. 24)· *ἡ θερμότης διανύων* (σελ. 60, στίχ. 26)· *εἴδολον* (σελ. 77, στίχ. 24)· *ἠφαίστειον* (σελ. 107, στίχ. 14)· *φωτιστικαὶ ἀκτῖνες ἡλίου* (σελ. 77, στίχ. 6)· *ἡμεῖς ὅμως δὲν αἰσθανόμεθα τὴν ὑφ' ἡμῶν προσγινομένην ἀτμοσφαιρικὴν πίεσιν* (σελ. 31, στίχ. 9—10)· *ἀντίχησις* (σελ. 41, στίχ. 26).

Εἰσαγωγή.— Δὲν διαστέλλονται αἱ *οὐσιώδεις* ἢ *ἀναγκαῖαι* ἰδιότητες τῶν σωμάτων *(ἔκτασις καὶ ἀδιαχώρητον)* τῶν λοιπῶν ἐπουσιωδῶν ἰδιοτήτων.

Ἐν γένει δὲ τὰ περὶ ἰδιοτήτων τῶν σωμάτων ἀναγράφονται συντομώτερον τοῦ δέοντος, τὸ δὲ περὶ τούτων πραγματευόμενον μέρος τοῦ ἔργου εἶνε μᾶλλον ἀπαρίθμησις ἢ κείμενον διδασκαλίας.

Σελ. 2.— Ἀποτόμως μεταβαίνει ὁ συγγραφεὺς ἀπὸ τοῦ ζητήματος «πάντα τὰ σώματα ἕλκονται *ἐξ ἴσου ὑπὸ τῆς γῆς* (ὅπερ προφανῶς ἄτοπον)» εἰς τὸ ἕτερον ζήτημα, ὅπερ ἔδει ὁλοσχερῶς τοῦ πρώτου νὰ διακριθῇ, ὅτι «τὰ σώματα δὲν πίπτουσι μετὰ τῆς αὐτῆς ταχύτητος».

Σελ. 9.— Ἐλλείπει ἡ ἀναγκαία ἀναλυτικὴ περιγραφὴ τῶν μηχανῶν: *βαρουλκοῦ, ἐργάτου, κριοῦ, γεράνου* καὶ *ἕλικος*, περιορίζεται δὲ ὁ συγγραφεὺς σχεδὸν μόνον εἰς τὴν ἀναγραφὴν καὶ τὴν παράθεσιν τῶν εἰκόνων τῶν μηχανῶν τούτων.

Ἐπίσης οὐδὲν λέγει περὶ *ἰσορροπίας τῆς τροχαλίας* καὶ τοῦ *πολυσπάστου*.

Ἐν γένει δὲ παρατηροῦμεν ἐπὶ τοῦ α' βιβλίου τοῦ ἔργου τούτου ὅτι ὁ συγγραφεὺς ἀδικαιολογήτως δὲν ἠκολούθησεν ἐν πᾶσι τὴν ὑπὸ τοῦ προγράμματος ὁριζομένην διάταξιν, ἔτι δὲ ὅτι παρέλιπε τὰ ῥητῶς ἐν ἐκείνῳ ἀναγραφόμενα *περὶ κινητηρίων τοῦ ἀνθρώπου ὀργάνων* καὶ *σφηνός*.

Σελ. 11. *Πρόβλημα* 5. — Τὸ πρόβλημα τοῦτο, ὡς μὴ ἀναφερόμενον εἰς φυσικὰ γεγονότα, ἔδει νὰ τεθῇ οὐχὶ ἐν τῇ *Φυσικῇ*, ἀλλ' ἐν τῇ *Χημείᾳ*.

Σελ. 14, Σχ. 25. — Περὶ τοῦ *σχήματος* καὶ τῆς δι' αὐτῆς ἀποδείξεως τῆς ἀρχῆς τοῦ *Pascal* εἴπομεν ἤδη τὰ δέοντα ἐν τῇ ἑτέρᾳ *Φυσικῇ*.

Σελ. 17. γον *Ἀρτεσιανὰ φρέατα*. — Οὐδεμίαν διάκρισιν ποιεῖται μεταξὺ *ἀρτεσιανῶν* καὶ *κοινῶν* φρεάτων.

Σελ. 18, σχ. 30.— Τὸ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἀναγραφόμενον περὶ μετρήσεως τῆς ἀνώσεως διὰ *χαλίκων* ῥιπτομένων ἄνωθεν ἐπὶ τοῦ κινητοῦ πυθμένος κυλίνδρου ἐμβεβυθισμένου ἐν ὕδατι εἶνε ἀκατόρθωτον. Διὰ τοῦ μέσου τούτου δυνατὸν μόνον ν' ἀποδειχθῇ ὅτι ὑφίσταται ἄνωσις καὶ ὅτι αὕτη καθίσταται μείζων, ὅτε ὁ κύλινδρος βυθίζεται βαθύτερον ἐν τῷ ῥευστῷ, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ μετρηθῇ ἡ ἄνωσις.

Σελ. 19. *Ἀρχὴ τοῦ Ἀρχιμήδους.* — Ἐλλείπει ὁλοσχερῶς ἡ πειραματικὴ ἀπόδειξις τῆς ἀρχῆς ταύτης.

Σελ. 25. *Πρόβλημα* 2.—Διατί μεταχειρίζεται συμμιγεῖς ἀριθμούς, προκειμένου περὶ ἀριθμῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ μετρικὸν σύστημα;

Σελ. 26.—*Πρόβλημα* 6ον. — Τίνα ἀπόκρισιν δύναται νὰ δώσῃ ὁ μαθητὴς εἰς τὴν ἐρώτησιν «Διατί τὸ πηγαῖον ὕδωρ καὶ ἡ ῥακὴ ὅσον πλειότεροι βαθμοὶ τοῦ ἀραιομέτρου ἐντὸς αὐτῶν καταδύονται εἶνε καλλίτερα, ἢ ὁ ζῦθος καὶ ἡ ἅλμη;»

Σελ. 27, Σχ. 37. — Διατί ἐν τῷ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ συμπιεστοῦ τῶν ἀερίων πειράματι νὰ μὴ χρησιμοποιηθῇ τοιαύτη συσκευή, ὥστε ὁ ἐμβολεὺς νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ ἀνοικτὸν στόμιον τοῦ κυλίνδρου, ἅμα ὡς παύσῃ ἡ πρὸς τὸ κλειστὸν μέρος τοῦ σωλῆνος κίνησις αὐτοῦ, οὕτω δὲ ν' ἀποδειχθῇ συνάμα καὶ ἡ ἐλαστικότης τῶν ἀερίων, ἥτις οὐδαμοῦ κατωτέρω πειραματικῶς ἀποδεικνύεται;

Σελ. 36, Σχ. 46. — Ἐλλείπει ἡ ἀνάλυσις τοῦ σχήματος τούτου, χρησιμοποιουμένου, ὡς γνωστόν, πρὸς ἑρμηνείαν τῶν *διαλειπουσῶν πηγῶν*.

Σελ. 37. *Πρόβλημα* 6ον.—Τὸ πρόβλημα ἀναφέρεται εἰς χημικὰ γεγονότα, ὥστε εἶνε ἀκατάλληλον ὡς πρόβλημα *Φυσικῆς*.

Σελ. 51, § 48. *Διάλυσις*.—Διατί τὰ περὶ τοῦ φαινομένου τῆς διαλύσεως δὲν ἐτέθησαν ἀμέσως μετὰ τὰ περὶ τήξεως, ὡς ἐν τῷ προγράμματι ὁρίζεται;

Σελ. 52, στίχ. 3—7. — Τὸ παράδειγμα τοῦ κατ' εὐθὺν λόγον πρὸς τὴν θερμοκρασίαν διαλυτοῦ τῶν στερεῶν σωμάτων ἐν τοῖς ῥευστοῖς δὲν εἶνε ἐπιτυχές, διότι, ὡς γνωστόν, τὸ θαλάσσιον ἅλας διαλύεται *σχεδὸν κατ' ἴσα ποσὰ* ἔν τε τῷ ψυχρῷ καὶ ἐν τῷ θερμῷ ὕδατι. — Διατί δὲν ἔλαβεν ὡς παράδειγμα τὸ σάκχαρον;

Σελ. 52, § 49. *Κρυστάλλωσις*.—Οὐδὲν παράδειγμα κρυσταλλώσεως ἀναφέρεται, ἐπὶ πλέον δὲ οὐδεὶς λόγος γίνεται περὶ κρυσταλλώσεως *διὰ διαλύσεως*.

Σελ. 53, § 51.—Οὐ κακῶς ποιῶν ὁ συγγραφεὺς μετέθηκε τὰ περὶ *βρασμοῦ* μετὰ τὰ *περὶ τήξεως καὶ πήξεως*, συνδέσας τὰ πρῶτα μετὰ τῶν *περὶ ἀτμῶν*. Ἐπίσης καλῶς ποιῶν προσέθηκέ τινα *περὶ ἐξατμίσεως, μὴ* περιεχόμενα ἐν τῷ ἀναλυτικῷ προγράμματι.

Σελ. 54, στίχ. 18—26. — Ἀποτόμως καὶ ἀκατανοήτως μεταβαίνει ὁ συγγραφεὺς ἀπὸ τῆς χύτρας τοῦ *Papin* εἰς τὰς ἀτμομηχανάς, περὶ ὧν οὐδὲν σχεδὸν λέγει. Τὸ ἀκατανόητον ἐπιτείνεται ἐπὶ μᾶλλον ἐκ τῶν ἐν τῷ τέλει ἐπιφερομένων «διότι ὁ ὑπεράνω τοῦ ὑγροῦ (γράφε *ὕδατος*) σχηματιζόμενος ἀτμός, μὴ δυνάμενος νὰ διαφύγῃ, ἐπιφέρει πίεσιν, παρεμποδίζουσαν τὴν ζέσιν», καθ' ὅσον ἐν ἄλλοις οὐδὲν ἀνωτέρω *περὶ τάσεων ἀτμῶν* ἐλέχθη.

Σελ. 58, στίχ. 15.—Ὁ ὅρος «(ἀὴρ) *κεκορεσμένος ἀτμῶν*» οὐδαμῶς ὁρίζεται, ἄλλως τε δὲ *ὑγρὸς* δὲν εἶνε μόνον ὁ κεκορεσμένος ἀτμῶν ἀήρ.

Ἐν γένει δὲ περὶ *ὑγρασίας* καὶ *ὑγρομετρικῆς καταστάσεως* (οὐδαμοῦ ἀναφερομένης) τοῦ λόγου γενομένου, παρατηροῦμεν ὅτι ὁλοσχερῶς ἐλλείπουσι τὰ ἐν τῷ προγράμματι ἀναγραφόμενα *περὶ ἐπιδράσεως τῆς ὑγρασίας ἐπὶ τοῦ δέρματος τῶν ζῴων*.

Σελ. 68, § 66.—Παρὰ προσδοκίαν ἐνταῦθα ὁ συγγραφεὺς ὁμιλεῖ καὶ περὶ τῆς θεωρίας τῶν κυμάνσεων τοῦ αἰθέρος κτλ., ἐν ᾧ ἐν τῷ ἀμέσως προηγουμένῳ *περὶ θερμότητος* κεφαλαίῳ περιωρίσθη μόνον εἰς τὴν θεωρίαν τῆς ὑπὸ τῶν θερμῶν σωμάτων ἐκπομπῆς ῥευστοῦ λεπτοτάτου κτλ.

Σελ. 63. — Οὐδὲν ἀναγράφεται περὶ τῶν ἐφαρμογῶν τοῦ θερμοπερατοῦ τῶν σωμάτων.

Σελ. 63, στίχ. 22.—Ὁ σχηματισμὸς τῆς *δμίχλης* ἔδει νὰ διακριθῇ τοῦ *τῶν νεφῶν*.

Σελ. 96.—Ἀπότομος ἡ μετάβασις ἀπὸ τοῦ στατικοῦ εἰς τὸν δυναμικὸν ἠλεκτρισμόν.

γ) *Πραγματικαὶ παρατηρήσεις*.

Σελ. δ', IV. — Ὁ ὁρισμὸς τῶν φαινομένων ὡς μεταβολῶν, ἃς τὰ σώματα πάσχουσι *διὰ τῆς ἐπ' ἄλληλα ἐνεργείας* οὐχὶ πλήρης, διότι αὐτὰ ταῦτα τὰ θερμαντικά, φωτεινά, ἠλεκτρικὰ κτλ., φαινόμενα εἶνε τὰ ἀποτελέσματα αἰτίων, ἅτινα, καί περ ἐπὶ τῆς ὕλης δρῶντα, δὲν φαίνονται ὡς ἄμεσα ἀποτελέσματα ὑλικῶν ἐνεργειῶν.

Σελ. ε', στίχ. 8—9. — Δὲν ἑρμηνεύεται ἐντελῶς ἡ *ἐλαστικότης* τῶν σωμάτων διὰ τοῦ «τείνοντα ν' ἀναλάβωσι τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν μορφήν, ὅταν παύσῃ ἡ περιστέλλουσα ταῦτα ἐξωτερικὴ δύναμις», διότι ἡ ἐλαστικότης τῶν σωμάτων δὲν ἀναφέρεται μόνον εἰς τὴν *εἰς τὸν αὐτὸν ὄγκον*, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν εἰς τὸ *αὐτὸ σχῆμα* ἐπάνοδον τοῦ σώματος.

— Ἐπίσης παρατηροῦμεν ἐν τῷ αὐτῷ τμήματι ὅτι τὰς μερικὰς ἰδιότητας τῶν σωμάτων καλεῖ ὁ συγγραφεὺς *ἰδιαζούσας* ἰδιότητας (ἐν αἷς συγκαταριθμεῖ καὶ τὸ σχῆμα), μὴ σημειῶν ὅτι αὗται καὶ μόναι χρησιμεύουσιν εἰς ὁρισμὸν τοῦ σώματος, ἤτοι διάκρισιν αὐτοῦ ἀπὸ παντὸς ἑτέρου.

Σελ. σ', IX.—Λίαν συντόμως καὶ ἀσαφῶς ἀναγράφει τὰ *περὶ δυνάμεων* καὶ *ἰσορροπίας* αὐτῶν, ὁρίζει τὴν δύναμιν μόνον *ὡς αἰτίαν κινήσεως*, τὴν δὲ ἰσορροπίαν ἐννοεῖ μόνον ὑπάρχουσαν: «ὅταν δύο ἢ πλειότεραι ἴσαι δυνάμεις ἐνεργῶσιν ἐπὶ σώματός τινος ἀντιθέτως».

Σελ. ζ', X. — Ἴσως καλῶς ποιῶν ὁ συγγραφεὺς προέταξεν ἐν τῇ εἰσαγωγῇ αὐτοῦ τὸ περὶ ἀνακλάσεως ἐλαστικοῦ σώματος προσπίπτοντος καθέτως ἢ πλαγίως ἐπί τινος ἐπιφανείας, ἔδει ὅμως νὰ μὴ περιορίσῃ τὸ πρᾶγμα *εἰς τὴν ἐπίπεδον ἐπιφάνειαν*, δεύτερον νὰ μὴ ἀποκαλέσῃ *ἀντίθετον τῆς πρώτης* τὴν διεύθυνσιν τῆς κινήσεως τοῦ σώματος μετὰ τὴν ἀνταν*άκλασιν*, ἔτι δὲ νὰ μὴ καλέσῃ γωνίας *προσπτώσεως* καὶ *ἀνακλάσεως* τὰς μετὰ τοῦ ἐπιπέδου *τῆς προσπτώσεως* (;), ὡς λέγει, σχηματιζομένας γωνίας. Τελευταῖον δὲ παρατηροῦμεν ὅτι ἡ δικαιολογητικὴ πρότασις «διότι αἱ διαγραφόμεναι γραμμαὶ κτλ.» οὐδόλως δικαιολογεῖ τὴν πρὸ αὐτῆς «ὅταν δὲ τὸ σῶμα . . . . . ἐπὶ ἐπιπέδου ἐπιφανείας».

Σελ. 2.— Περὶ βαρύτητος ἐν γένει προκειμένου, παρατηροῦμεν ὅτι μόνον τὸν νόμον τῆς ἰσοταχοῦς πτώσεως τῶν σωμάτων ἀναφέρει ὁ συγγραφεύς, οὐδὲν δὲ περὶ τῶν λοιπῶν.

Σελ. 3, στίχ. 11—12.— Ἀόριστος ἡ ἔκφρασις «ἡ *διαφορὰ τοῦ ποσοῦ* (τίνος;) ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὄγκον ἀποτελεῖ τὴν διαφορὰν τοῦ βάρους μεταξὺ τῶν σωμάτων».

Σελ. 4, § 5.— Ὁ ὁρισμὸς τοῦ *κέντρου τοῦ βάρους* ἡμαρτημένος, ὡς καὶ ἐν τῇ ἑτέρᾳ *Φυσικῇ*.

Αὐτόθι καὶ κατωτέρω.— Ἡμαρτημένη ἡ ἔκφρασις *κέντρον τῆς βαρύτητος*.

Σελ. 6.— Τὰ περὶ *ἰσορροπίας* σωμάτων λίαν συνοπτικὰ καὶ ἑπομένως ἀκατάληπτα.

Σελ. 7, στίχ. 1.— Ἡ λέξις *κίνητρον* εἶνε ἀνύπαρκτος.

Σελ. 9, στίχ. 1.—Ἀντὶ τοῦ ἀσυνήθους καὶ ἀνυπάρκτου ὅρου *πολύτροχον*, ἔδει νὰ γραφῇ *πολύσπαστον*.

Σελ. 13 καὶ ἑξῆς.— Μεταχειρίζεται τὸν ὅρον *ὑγρὸν* ἀντὶ τοῦ *ῥευστόν*, περὶ οὗ εἴπομεν τὰ δέοντα ἐν τῇ ἑτέρᾳ *Φυσικῇ*.

Σελ. 16, στίχ. 17.— Ἡ φράσις «ἐκ ταύτης τὸ ὕδωρ διοχετεύεται» ἀόριστος.

Αὐτόθι. *Πίδακες*. — Αἱ πίδακες δὲν εἶνε, ὡς ὁ συγγραφεὺς λέγει, ὑψηλαί τινες δεξαμεναὶ κτλ. φέρουσαι ὑδροσωλῆνα, ἐκ τοῦ ἄκρου τοῦ ὁποίου ἀναπηδᾷ τὸ ὕδωρ».

Σελ. 17, στίχ. 29.— Διὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ σχήματος τούτου περιγραφομένου μέσου ἀδύνατον ν' ἀποδειχθῇ ἡ ἰσότης τῶν πιέσεων ἐπὶ πυθμένων ἴσης ἐκτάσεως, ὡς ὁ συγγραφεὺς διατείνεται.

Σελ. 17, στίχ. 21—25.— Μακαρονικὴ ἡ ἔκφρασις «Καὶ ἡ ἀρχὴ αὕτη παρέχει τὸ μέσον τοῦ ἐνεργῆσαι (!) μεγάλας πιέσεις διὰ μικρᾶς ποσότητος ὕδατος», ἡμαρτημένον δὲ τὸ ὅτι «διὰ σωλῆνος *2 περίπου μέτρων* τὸ ὕψος καὶ λίαν μακρᾶς (!) διαμέτρου δυνάμεθα νὰ διαρρήξωμεν βαρέλιον κτλ.».

Σελ. 19, στίχ. 25.— Ὡς καὶ ἐν τῇ ἑτέρᾳ *Φυσικῇ* παρετηρήθη, ἐσφαλμένως καὶ ἐν ταύτῃ ἀναγράφεται ὅτι σραῖρα κηροῦ *αἰωρεῖται ἐν τῷ ὕδατι*.

Σελ. 21, § 20. *Εἰδικὸν βάρος*.—Περὶ εἰδικοῦ βάρους προκειμένου, ὁ συγγραφεὺς ἔδει νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς τὸν ὁρισμὸν αὐτοῦ καὶ οὕτω ν' ἀποφύγῃ τὴν δῆθεν προεισαγωγήν, ἥτις ἔδωκεν αὐτῷ ἀφορμὴν ν' ἀναγράψῃ ἡμαρτημένως ὅτι «ὁ χρυσὸς εἶνε εἰκοσάκις βαρύτερος τοῦ ξύλου (τίνος ξύλου;)» καὶ ὅτι τὸ *κοινὸν βάρος* (ἄγνωστος ἡμῖν ὁ ὅρος οὗτος) εἶνε ὅσον ζυγίζει σῶμά τι ἀσχέτως πρὸς τὸν ὄγκον καὶ τὴν μᾶζαν αὐτοῦ (!).

Σελ. 22, στίχ. 12—15. — Ἐσφαλμένως φέρεται ὅτι ἡ μέθοδος τῆς φιάλης χρησιμοποιεῖται καὶ πρὸς εὕρεσιν τοῦ E B τῶν στερεῶν ὡς καὶ τῶν ῥευστῶν, ὅταν ταῦτα εἶνε κόνις ἢ τρίμματα, ἤτοι διὰ πληρώτεως τῆς φιάλης δι' αὐτῶν κτλ. — Παράδοξος δὲ καὶ ἡ ἔκφρασις «σφαῖρα ὑαλίνη, ἔχουσα λαιμὸν μετὰ κρουνοῦ!»

Σελ. 23, στίχ. 9—10.—Ἀντὶ τῆς ἀορίστου ἐκφράσεως «τὸ μὲν χρησιμεύει δι' ὑγρὰ *μεγάλου εἰδικοῦ βάρους*, τὸ δὲ δι' ὑγρὰ *μικροτέρου εἰδικοῦ βάρους*» ὁ συγγραφεὺς ἔδει νὰ εἴπῃ «τὸ μὲν χρησιμοποιεῖται κατὰ τὴν εὕρεσιν» τοῦ E B ῥευστῶν *πυκνοτέρων τοῦ ὕδατος*, τὸ δὲ κατὰ τὴν εὕρεσιν τοῦ E B ῥευστῶν *ἀραιοτέρων τοῦ ὕδατος*».

Σελ. 24, στίχ. 11. — Ἡμαρτημένον τὸ ὅτι τὸ μεταξὺ 0 καὶ 100 διάστημα τοῦ οἰνοπνευματοζυγίου τοῦ *Gay-Lussac* διαιροῦσιν εἰς 100 *ἴσα μέρη*. — Ἄλλως τε δὲ πρὸς τί τότε ἡ ἑπομένη κατὰ πεντάδας βαθμῶν βαθμολογία τοῦ ἀραιομέτρου τούτου;

Αὐτόθι, § 22.—*Τριχοειδῆ ἀγγεῖα*.—Ἀντὶ τοῦ «ἔχοντες ἐντὸς ἑαυτῶν μιᾶς, ὡς εἰπεῖν, τριχὸς διάμετρον», ἔδει νὰ γραφῇ «ἔχοντες μικρὰν τὴν ἐσωτερικὴν διάμετρον».

Καὶ ἀμέσως κατωτέρω (Σχῆμα 35 καὶ 36) δὲν ὁρίζεται ἡ ὕλη τῶν σωλήνων, οἵτινες ἐμβυθίζονται ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν τῷ ὑδραργύρῳ. Τούτων οὕτως ἐχόντων, τί συμβήσεται, ἐὰν ὁ μὲν ἐν τῷ ὕδατι βυθιζόμενος ἀλειφθῇ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν ἐλαίῳ ἢ λιπαρᾷ τινι οὐσίᾳ, ὁ δὲ ἐν τῷ ὑδραργύρῳ τύχῃ μολύβδινος ἢ χαλκοῦς ἢ χρυσοῦς ἢ ἀργυροῦς κτλ.;

Σελ. 25, στίχ. 5—7. — Ἀναφέρει μὲν ὁ συγγραφεὺς ὅτι ἡ ἔξαρσις τοῦ ῥευστοῦ γίνεται, ὁσάκις τὸ ῥευστὸν βρέχει τὰς παρειὰς τῶν σωλήνων, οὐδὲν δὲ λέγει περὶ τῶν περιστάσεων, καθ' ἃς συμβαίνει κατάδυσις τοῦ ῥευστοῦ.

Αὐτόθι, § 23.—Ἐσφαλμένως ἀναγράφεται ὅτι τὸ ἔλαιον ἀνέρχεται ἕνεκα τοῦ τριχοειδοῦς τῆς θρυαλλίδος μέχρι τοῦ ἄκρου αὐτῆς· διότι γνωστὸν εἶνε ὅτι πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἡ ἰδιαίτερος μηχανισμὸς διὰ καταβλιττικῆς ἀντλίας ὑψῶν τὸ ἔλαιον ἢ ἡ τοποθέτησις

τοῦ δοχείου τοῦ ἐλαίου ὑψηλότερον τοῦ στομίου τοῦ λαμπτῆρος.

Σελ. 26. *Πρόβλημα* 7ον.—Τί σημαίνει τὸ πρόβλημα «Πόσον εἶνε τὸ εἰδικὸν βάρος 130 γράμμων ἐλαίου πρὸς ἴσον ὄγκον ὕδατος 140 γράμμων»;

Σελ. 27, § 24.—Τί σημαίνει ἡ φράσις «τὰ μόρια αὐτῶν τείνουσιν ἀδιακόπως εἰς *ἀποχώρησιν*;»

Σελ. 28, § 26. Ἀντὶ τοῦ «. . . . . τὸ βάρος τῶν ὑπερκειμένων σωμάτων βαθμηδὸν ἐλαττοῦται», ἔδει νὰ γραφῇ « . . . . τὸ βάρος τῶν ὑπερκειμένων στρωμάτων βαθμηδὸν ἐλαττοῦται».

Σελ. 29, § 28. — Δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι «ἡ στρόφιγξ τοῦ ἑτέρου τῶν ἡμισφαιρίων τοῦ *Μαγδεβούργου* κοχλιοῦται εἰς τὴν ἀεραντλίαν», διότι τὸ κοχλιούμενον εἶνε ὁ κοχλίας, ὃν φέρει τὸ στόμιον τοῦ προσηρμοσμένου εἰς τὸ ἡμισφαίριον τοῦτο σωληνος, ὅστις κλείεται διὰ τῆς στρόφιγγος (καὶ οὐχὶ τοῦ στρόφιγγος, ὡς κατωτέρω φέρεται).

Σελ. 30, στίχ. 6—10.— Δεν ἑρμηνεύεται διατί ἡ κύστις δὲν διαρρήγνυται πρὶν ἢ ἀραιωθῇ ὁ περὶ αὐτὴν ἀήρ.—Ἀντὶ δὲ τοῦ ἐξαντλοῦμεν γραπτέον *ἀντλοῦμεν*.

Σελ. 31, στίχ. 22.—Τί σημαίνει ἡ φράσις «προσηρμοσμένα ἐπὶ σανίδος φερούσης κλίμακα, ἥτις δεικνύει τὸ ὕψος τῆς ἐν τῷ σωλῆνι βαρομετρικῆς στήλης, ὡς καὶ τὴν ῥύσιν τῶν ἀντιστοιχούντων καιρῶν»;

Σελ. 33.—Κατὰ τὴν περιγραφὴν τῆς λειτουργίας τῆς ἀναρροφητικῆς ὑδραντλίας δὲν ἐσημειώθη ὅτι κατὰ τὴν κάθοδον τοῦ ἐμβολέως κλείεται ἡ κάτω δικλείς.

Τὰ δὲ περὶ καταθλιπτικῆς ὑδραντλίας ἀναγραφόμενα, ἄνευ μάλιστα τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς κατανόησιν σχήματος, συντομώτερα τοῦ δέοντος καὶ ἑπομένως ἀκατάληπτα.

Ἐπίσης οὐδεὶς γίνεται λόγος περὶ *μικτῆς* ὑδραντλίας, ἐν ᾧ ἀμέσως κατωτέρω (§ 33) ὁ συγγραφεὺς λέγει ὅτι τὸ *φυσητήριον* εἶνε εἶδος ἀντλίας *ἀναρροφοθλιπτικῆς* (!).

Σελ. 34, § 34. *Σίφων*. — Πάντοτε διὰ τοῦ στόματος γίνεται ἡ ἀναμύζησις ἀπὸ τοῦ μακροτέρου σκέλους τοῦ σίφωνος;

Σελ. 36, Σχ. 48.—Τὸ σχῆμα τοῦτο δὲν παριστᾷ μογγολφιέρειον *σφαῖραν*, ἀλλ' *ἀεροπόρον*.

Σελ. 37. *Πρόβλημα* 7ον. — Ἡ θέσις τοῦ προβλήματος τούτου ἐν γένει ἡμαρτημένη, ἰδίᾳ δὲ ἡ ἐρώτησις «Τί μέρος τοῦ ὕδατος εἶνε ὁ ἀήρ;».

Σελ. 37. *Πρόβλημα* 8ον. Τὸ πρόβλημα τοῦτο, ἀναφερόμενον εἰς τὴν διὰ τοῦ βαρομέτρου ὑψιμέτρησιν, ἀδύνατον νὰ λυθῇ ὑπὸ τῶν μαθητῶν.

Σελ. 39, στίχ. 3.—Ἀντὶ τοῦ «μάγγωνε» γραπτέον «σφιγκτήρ».

Σελ. 40, στίχ. 26.—Ἀντὶ τοῦ «καθημένῃ τῇ φωνῇ» γραπτέον «χαμηλῇ τῇ φωνῇ».

Σελ. 41, στίχ. 23—25. — Ἀσαφὴς καὶ συγκεχυμένη ἡ ἔκφρασις «ἐν δὲ τοῖς στερεοῖς καὶ *ἰδίως ἐν τῷ χυτῷ σιδήρῳ* εἶνε 3500 μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον», ἐν ᾧ, ὡς γνωστόν, ὁ ἀριθμὸς 3500 μ. ἐκφράζει κατὰ προσέγγισιν *μόνον* τὴν ἐν τῷ χυτοσιδήρῳ ταχύτητα τοῦ ἤχου, ἐν ἄλλοις δὲ στερεοῖς, οἷον τῷ χαλκῷ, τῷ σφυρηλάτῳ σιδήρῳ κτλ., εἶνε ἔτι μείζων ταύτης.

Σελ. 42, στίχ. 14—22.—Ἐπίσης ἀσαφῆ καὶ συγκεχυμένα καὶ τὰ ἀναγραφόμενα πρὸς ἑρμηνείαν τῆς *ἠχοῦς* καὶ τῆς *ἀντηχήσεως*.

Σελ. 44, § 42.—Ὁ ὁρισμὸς τῆς θερμότητος ὡς ἀποτελέσματος τοῦ *θερμογόνου*, ῥευστοῦ λεπτοτάτου, ἀοράτου, ἀβαροῦς κτλ., ὡς ὁ συγγραφεὺς λέγει, εἶνε καὶ ἀκατανόητος καὶ ἡμαρτημένος.

Ἐπίσης καὶ κατωτέρω τὸ ψῦχος ὁρίζεται *ὡς σχετικὴ ἔλλειψις τῆς θερμότητος*. Ἀλλὰ τί σημαίνει ὁ ὁρισμὸς οὗτος;

Σελ. 46, στίχ. 4—5.—Δὲν εἶνε ἀπολύτως ἀληθὲς ὅτι «τὸ ὕδωρ ψυχόμενον ἔχει τὴν ἰδιότητα τοῦ νὰ διαστέλληται ἀντὶ τοῦ νὰ συστέλληται».

Αὐτόθι, στίχ. 14—15.—Ἡμαρτημένοι οἱ ἀναγραφόμενοι ὡς συντελεσταὶ τῆς γραμμικῆς διαστολῆς τοῦ σιδήρου ἀριθμοί. Οὕτω, προκειμένου περὶ διαστολῆς τοῦ σιδήρου μέχρις 100°, ἀντὶ τοῦ λίαν ὑπερβολικοῦ ἀριθμοῦ 0,001 μ. γραπτέον 0,000012 μ. περίπου.

Σελ. 48, στίχ. 17.—Ἡ λέξις *ἐκθέτης* δὲν ἔπρεπε νὰ γραφῇ προκειμένου περὶ βαθμῶν τοῦ θερμομέτρου, πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως.

Σελ. 50, στίχ. 11—21. — Τινὲς τῶν ἐνταῦθα ἀναγραφομένων ὅρων οὐ καλῶς ἔχουσιν. Οὕτως ὁ ὅρος *μεταβλητὰ* δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς λίαν γενικὸς καὶ οὐχὶ ὡς σημαίνων εἰδικῶς τὸν χημικὸν χωρισμόν, ὃν ὑφίστανται σώματά τινα, ὡς τὸ ξύλον, τὸ μάρμαρον, ὁ ἄρτος κτλ., ὑποβαλλόμενα ὑπὸ τὴν ἐνέργειαν τῆς θερμότητος, ὡς ὁ συγγραφεὺς λέγει. *Πυρίμαχα* δὲ εἶνε οὐ μόνον τὰ μὴ ἀποσυντιθέμενα ὑπὸ τῆς θερμότητος, ἀλλὰ καὶ τὰ μὴ εὐκόλως

ἐξαερούμενα πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἀπὸ τῶν *πτητικῶν* σωμάτων.

Ἐπίσης συγχέει ὁ συγγραφεὺς τὴν *διάλυσιν* πρὸς *τὴν τῆξιν*, γράφων *διαλυθῶσιν*, ἀντὶ τοῦ *τακῶσιν*.

Σελ. 51, στίχ. 9.— Ἀντὶ τοῦ «στερεοποίησις» γραπτέον «πῆξις».

Σελ. 51, § 48.—Δὲν εἶνε ἀπολύτως ἀληθὲς ὅτι «στερεόν τι σῶμα *χωρὶς νὰ ἐπενεργήσῃ ἐπ' αὐτοῦ ἡ θερμότης* δύναται νὰ μεταβάλλῃ (γρ. *μεταβάλῃ*) κατάστασιν».

Σελ. 52, στίχ. 2—3. — Ἀντὶ τοῦ «τὸ ποσὸν τοῦ ἐν τῷ ὕδατι (μόνον ἐν τῷ ὕδατι;) διαλυομένου στερεοῦ «*δὲν εἶνε ἀόριστον*», ἔδει νὰ γραφῇ «τὸ ποσὸν τοῦ ἔν τινι ῥευστῷ διαλυομένου στερεοῦ δὲν ὑπερβαίνει ὡρισμένον ὅριον δι' ὡρισμένην θερμοκρασίαν».

Αὐτόθι, στίχ. 6.—Ἀντὶ *εὐκολώτερον*, ἔδει νὰ γραφῇ *ἀφθονώτερον*, διότι περὶ τούτου πρόκειται.

Σελ. 53, § 51.—Ἀναλήθως γράφει ὅτι αἱ τοῦ ἀέρος πομφόλυγες ἐξέρχονται τοῦ θερμαινομένου ὕδατος εἰς θερμοκρασίαν 100°, ὡς καὶ ὅτι αἱ πομφόλυγες τοῦ ἀτμοῦ ἀναφαίνονται καθ' ὅλην τὴν μᾶζαν τοῦ ῥευστοῦ.

Αὐτόθι, στίχ. 22—24.—Εἰς τὸν πρῶτον νόμον τοῦ βρασμοῦ ἔδει νὰ σημειωθῇ ἀμέσως «ἐὰν ἡ ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις εἶνε 0,760 μ.».

Σελ. 54, στίχ. 14—17. — Ἐλλείπουσιν ὁλοσχερῶς παραδείγματα ἐπιβραδύνσεως τοῦ βρασμοῦ ἕνεκα τῶν ἐν τῷ ῥευστῷ διαλελυμένων οὐσιῶν καὶ τῆς φύσεως τοῦ ἀγγείου.

Σελ. 55, στίχ. 10.—Περὶ ταχύτητος (γρ. *ἀφθονίας*) τῆς ἐξατμίσεως τοῦ λόγου γενομένου, ἔδει νὰ σημειωθῇ ὅτι αὕτη εἶνε εἰς εὐθὺν λόγον οὐ μόνον πρὸς τὴν θερμοκρασίαν τοῦ ἀέρος, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν θερμοκρασίαν αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐξατμιζομένου ῥευστοῦ.

Σελ. 55, στίχ. 21.— Μόνον ἐν *ὥρᾳ θέρους* αἰσθανόμεθα ψῦχος, ὅταν νιπτώμεθα, ἢ κατὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους;— Τὸ δὲ αἴσθημα τοῦ ψύχους προέρχεται μόνον ἐκ τῆς ἐξατμίσεως τοῦ ὕδατος, δι' οὗ νιπτόμεθα, ἢ καὶ ἐκ τῆς ἐπαφῆς μετὰ τοῦ ψυχροῦ τούτου ῥευστοῦ;

Σελ. 56, στίχ. 10.— Ἀντὶ τοῦ «διαλύονται εἰς ἀτμοὺς ὑπὸ διαφόρους βαθμούς», ἔδει νὰ γραφῇ «μετατρέπονται εἰς ἀτμοὺς κατὰ διαφόρους θερμοκρασίας».

Αὐτόθι, στίχ. 13—14.—Ἀντὶ τοῦ «οἰνοπνεύματος βράζοντος εἰς 0,70°, ἔδει νὰ γραφῇ « . . . . . βράζοντος εἰς 79°» καὶ κατωτέρω ἡμαρτημέναι αἱ ἐκφράσεις «εἰς ἀτμὸν διάλυσις» καὶ «εἰς ἀτμὸν διαλυομένου ὑγροῦ».

Σελ. 58, στίχ. 6.—Ἀντὶ τοῦ «ψυχρὰν φιάλην», ὅπερ ἀόριστον, ἔδει νὰ γραφῇ «φιάλην πλήρη ψυχροῦ ὕδατος».

Σελ. 62, § 60.—Ἀντὶ τοῦ «κατ' ἀκτινοβολίαν θερμότης», ἔδει νὰ γραφῇ, ὡς καὶ ἀνωτέρω, «ἡ ἀκτινοβόλος θερμότης».

Σελ. 62, § 62.—Δὲν ὑπάρχει ἄμεσος σχέσις μεταξὺ διαφανείας καὶ θερμοπερατοῦ τῶν σωμάτων, ὡς ὁ συγγραφεὺς διατείνεται. Οὕτως, ἐν παραδείγματι, ὀρεία κρύσταλλος κεκαλυμμένη διὰ στρώματος αἰθάλης εἶνε μᾶλλον θερμοπερατή, καίπερ σκιερὰ ἀποβᾶσα, τῆς διαφανοῦς στυπτηρίας, ἧς ἡ διάλυσις χρησιμοποιεῖται, ὡς γνωστόν, πρὸς χωρισμὸν τῶν φωτεινῶν ἀπὸ τῶν θερμαντικῶν ἀκτίνων τοῦ φωτός.

Σελ. 64, στίχ. 3—4.—Ἀντὶ τοῦ «θεωροῦντες τοὺς κρυστάλλους διά τινος μικροσκοπίου (μόνον διὰ μικροσκοπίου;) διακρίνομεν διάφορα κανονικὰ ἐξάγωνα», ἔδει νὰ γραφῇ « . . . . διακρίνομεν ὡραιοτάτους κρυστάλλους ἐσχηματισμένους ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανονικοῦ ἑξαγώνου».

Σελ. 64, στίχ. 5—11.—Τὰ *περὶ χαλάζης* συντομώτερα τοῦ δέοντος, ἀσαφῆ καὶ ἐν πολλοῖς ἡμαρτημένα.

Σελ. 65, στίχ. 5.— Ἀντὶ τοῦ «ἄστατοι ἄνεμοι», ἔδει νὰ γραφῇ «ἀκανόνιστοι ἄνεμοί».

Αὐτόθι, στίχ. 6 καὶ ἑξῆς. — Ἐσφαλμένως ταυτίζει ὁ συγγραφεὺς τοὺς *κανονικοὺς* μετὰ τῶν *ἐτησίων* ἀνέμων, διότι, ὡς γνωστόν, οἱ *κανονικοὶ ἄνεμοι* ὑποδιαιροῦνται εἰς *μουσσῶνας* καὶ *ἐτησίας*.

Αὐτόθι, στίχ. 12 καὶ ἑξῆς.—Οἱ μουσσῶνες πνέουσιν οὐ μόνον ἐν τῷ *Ἀραβικῷ κόλπῳ* καὶ ἐν τῷ *κόλπῳ τῆς Βεγγάλης*, ὡς ὁ συγγραφεὺς λέγει, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ *Ἰνδικῷ Ὠκεανῷ* καὶ τῇ *Σινικῇ θαλάσσῃ*.

Αὐτόθι, στίχ. 17.—Τίνος ὕλης «τεράστια κύματα ἀνυψοῖ ὁ σιμούν»;

Αὐτόθι, στίχ. 22.—Τὰ περὶ θαλασσίας καὶ ἀπογείου αὔρας οὐχὶ ὅλως ἀκριβῆ. Ἐν γένει ἡ θαλασσία αὔρα (ἐμβάτης) πνέει τὴν νύκτα καὶ πρὸ μεσημβρίας, ἐν ὅσῳ ἡ θερμοκρασία τοῦ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς στρώματος τοῦ ἀέρος εἶνε ἀνωτέρα τοῦ ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Ταύτην διαδέχεται νηνεμία, μεθ' ἣν, ἐν γένει μ. μ., ἄρχεται πνέουσα ἡ ἀπόγειος αὔρα, ὅταν ἡ θερμοκρασία τοῦ ἐπὶ τῆς θαλάσσης στρώματος τοῦ ἀέρος ἀποβῇ ἀνωτέρα τῆς τοῦ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς.

Σελ. 66, στίχ. 5—14.—Τὸ βροχερὸν ἢ ξη-

ρὸν τῶν ἀνέμων διαφέρει, ὡς γνωστόν, κατὰ τόπους, ὅθεν τὰ ἀναγραφόμενα ἐνταῦθα ἀόριστα.

Σελ. 67. *Πρόβλημα* 2ον. — Περιττὴ ὅλως ἡ ἐν τῷ προβλήματι τούτῳ λεπτολόγος διάκρισις τοῦ *θερμογόνου* καὶ τῆς θερμότητος (Πρβλ. παρατήρησιν ἐν σελ. 44, § 42).

Σελ. 68.— Ἐλλειπόντων, ὡς μὴ ὤφελεν, ὁλοσχερῶς πινάκων τῆς θερμοκρασίας τῆς τήξεως καὶ τοῦ βρασμοῦ τῶν κοινοτέρων σωμάτων, ἀδύνατος ἀποβαίνει ἡ ὑπὸ τῶν μαθητῶν λύσις τῶν προβλημάτων 13 καὶ 18.

Σελ. 69, στίχ. 11 καὶ 14.—Ἐνταῦθα ὁ συγγραφεὺς ὁμιλεῖ ἀορίστως περὶ *σχήματος* καὶ *χρώματος* (;) *σωμάτων*, ἐν ᾧ ἔδει νὰ εἴπῃ ὡρισμένως *τῶν φωτεινῶν σωμάτων*.

Σελ. 69, στίχ. 21.—Ἀντὶ τοῦ «ὁμογενής», γραπτέον «ὁμοιομερής».

Σελ. 69, στίχ. 25. — Διατί τὴν μικρὰν ὀπὴν τοῦ σκοτεινοῦ θαλάμου, δι' ἧς εἰσέρχεται τὸ ἡλιακὸν φῶς, τίθησιν ἐνταῦθα καὶ κατωτέρω ὡρισμένως *ἐπὶ τῆς θύρας* τοῦ σκοτεινοῦ θαλάμου;

Σελ. 70, στίχ. 2—3. — «Τὰ ἐν τῷ ἀέρι τοῦ θαλάμου αἰωρούμενα *μικρὰ σώματα*» δὲν εἶνε ὁ «αἰωρούμενος κονιορτός»;

Αὐτόθι, § 69.—Δὲν διαστέλλεται *ὁ σκιερὸς χῶρος τῆς προβεβλημένης σκιᾶς*.

Αὐτόθι, στίχ. 14.—Οὐχὶ «ἡμισκιὰ ἢ σκιόφως», ἀλλὰ «ὑποσκίασις».

Αὐτόθι, στίχ. 16.—Δὲν ὁρίζεται ἡ ἀπόστασις τοῦ ἐν τῷ σκοτεινῷ θαλάμῳ διαφράγματος ἀπὸ τῆς ὀπῆς, ὅπερ καθιστᾷ τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἀντεστραμμένης εἰκόνος τοῦ ἀντικειμένου προβληματικήν.

Σελ. 71, στίχ. 11.—Ὁ συγγραφεύς, ὁμιλῶν περὶ τῆς στερεώσεως τῆς ἐντὸς τοῦ σκοτεινοῦ φωτογραφικοῦ θαλάμου εἰκόνος θέλει τὴν πλάκα *μεταλλίνην* ὡς ἐν τῇ δαγερροτυπίᾳ, ἀλλὰ τὸ σχῆμα 65 ἀναφέρεται εἰς κοινὸν φωτογραφικὸν θάλαμον μετὰ πλακὸς ἡμιδιαφανοῦς (ὑαλίνης).

Σελ. 71, στίχ. 21.—Ἀντὶ τοῦ 1675, ἔδει νὰ γραφῇ 1678.

Αὐτόθι, στίχ. 26.—«Τὰ σημεῖα»—τίνος;

Σελ. 72, στίχ. 1.—Ἀντὶ «φέγγους», γραπτέον «φωτός».

Σελ. 72, στίχ. 1—2. — Ἡμαρτημένη ἡ ἔκφρασις «ἐλαττοῦται καθ' ὅσον αὐξάνει τὸ τετράγωνον τῆς ἀποστάσεως».

Σελ. 72, § 71.—Μονὰς συγκρίσεως πρὸς εὕρεσιν τῆς ἐντάσεως φωτός τινος ἔδει νὰ εἶνε ὡρισμένως ἡ τοῦ φωτὸς τοῦ κηρίου.

Σελ. 72, § 24—26.—Ἀσαφὴς ἡ ἔκφρασις «ὅθεν συνάγομεν ὅτι, κατὰ τὸ τετράγωνον τῆς ἀποστάσεως, τῆς λυχνίας τὸ φῶς εἶνε ζωηρότερον τοῦ κηρίου 16κις».

Σελ. 67, § 73.—Ὁ τίτλος τοῦ κεφαλαίου τούτου «περὶ διατκεδάσεως τοῦ φωτὸς» (γρ. *διασκεδασμοῦ τοῦ φωτός*) οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὰ φαινόμενα τῆς *ἀκανονίστου ἀνακλάσεως* ἢ *διαχύσεως* τοῦ φωτός (diffusion), περὶ ὧν γίνεται κατωτέρω λόγος, συγχεομένης οὕτω τῆς διαχύσεως τοῦ φωτὸς μετὰ τοῦ διασκεδασμοῦ τοῦ φωτός (dispersion).

(Εἰς τὸ αὐτὸ ἁμάρτημα ὑπέπεσε καὶ ὁ συγγραφεὺς τῆς ἑτέρας *Φυσικῆς*).

Ὁ τίτλος ἄρα τοῦ κεφαλαίου τούτου ἔδει νὰ εἶνε «διάχυσις τοῦ φωτὸς κτλ.», ὁ δὲ τίτλος *διασκεδασμὸς τοῦ φωτὸς* ἔδει ν' ἀντικατασταθῇ τὸν μεθεπόμενον τίτλον «ἀνάλυσις τοῦ φωτός», ὅστις εἰδικώτερον, ὡς γνωστόν, ἀναφέρεται εἰς τὴν διὰ τοῦ φασματοσκοπίου τελουμένην ἐργασίαν.

Ἓν γένει δὲ τὰ περὶ διαχύσεως τοῦ φωτὸς ἀσαφῆ, διότι δὲν γίνεται ἡ δέουσα διάκρισις τῶν ἰδίως κατοπτρικῶν ἐπιφανειῶν ἀπὸ τῶν μὴ τοιούτων.

Σελ. 75, στίχ. 5.— Τὸ μνημονευόμενον ἐνταῦθα νόμισμα δὲν κεῖται ἐν τῷ πυθμένι τοῦ σχ. 70. Ἐν γένει δὲ τὸ σχῆμα τοῦτο ἐσφαλμένον, διότι ἔδει αἱ ἀπὸ τοῦ νομίσματος ἀκτῖνες νὰ ἅπτωνται τοῦ χείλους τῆς παρειᾶς Α.

Αὐτόθι, στίχ. 27 καὶ ἑφεξῆς. — Ἡμαρτημένον τὸ ἀναγραφόμενον ὅτι τὸ φαινόμενον τοῦ λυκαυγοῦς εἶνε ἀποτέλεσμα *διαθλάσεως* τοῦ *φωτός*. Τὰ περὶ τούτου ἔδει νὰ σημειώσῃ ἀμέσως μετὰ τὰ περὶ διαχύσεως τοῦ φωτός.

Σελ. 78, Σχ. 75.—Ὁ φακὸς ἐν τῷ σχήματι εἶνε *ἀποκεντρωτικός*, ἐν ᾧ ἀναγράφεται *συγκεντρωτικός*.

Σελ. 79, Σχ. 78.—Συγχέει τὸ *τηλεσκόπιον* (περὶ οὗ οὐδένα ἠδύνατο νὰ κάμῃ λόγον) μετὰ τῆς *ἀστρονομικῆς διόπτρας*.

Σελ. 81, § 80.—Δὲν εἶνε ἀπολύτως ἀληθὲς τὸ ἀναγραφόμενον ὅτι «Ἂν ἔν τινι σκοτεινῷ θαλάμῳ θέσωμεν οἱουδήποτε χρώματος σῶμα εἰς ἕκαστον τῶν διαφόρων χρωμάτων τοῦ φάσματος, παρατηροῦμεν ὅτι τοῦτο φαίνεται εἰς ἡμᾶς διαδοχικῶς ἐρυθρόν, πορφυροῦν κτλ.»· διότι, ἂν τὸ χρῶμα τοῦ σώματος ὑποτεθῇ ἁπλοῦν, τὸ σῶμα μόνον ἐν τῷ ἰδίῳ χρώματι ἔσεται φωτεινόν, εἰς πάντα δὲ τὰ λοιπὰ μέλαν.

Σελ. 81, § 81.—Ὁ συγγραφεὺς λέγει «εἰς

τὰ *ἡμέτερα κλίματα* βλέπομεν τὴν ἶριδα τὴν πρωΐαν καὶ τὸ ἑσπέρας, ὅταν ἔμπροσθεν μὲν ἡμῶν ὑπάρχῃ τὸ νέφος, ὄπισθεν δὲ ὁ ἥλιος». —Εἰς *ἄλλα δὲ κλίματα* τί γίνεται;

Σελ. 82.—*Πρόβλημα* 4ον. Ἡμαρτημένον τὸ ὅτι «τὰ ἐν τῷ ποτηρίῳ περιέχοντι ὕδωρ ἀντικείμενα φαίνονται *μεγάλα*», διότι, ὡς γνωστόν, τὰ ἀντικείμενα ἕνεκα τῆς διαθλάσεως τοῦ φωτὸς φαίνονται ἄνωθεν ὁρώμενα *μικρότερα τοῦ πραγματικοῦ*.

Σελ. 90.—Ὑπερβολικὸν τὸ ὅτι «σπινθηροβολοῦσιν» αἱ τρίχες τοῦ ἠλεκτρισμένου ἀνθρώπου.

Σελ. 92.—Ἐν τῇ περιγραφῇ τῆς ἠλεκτρικῆς συστοιχίας ἡ ἔκφρασις «ἐξωτερικῶς δὲ συγκοινωνοῦσι μὲ τὸ ἔδαφος» ἐλλιπής, μὴ ἀναφερομένης τῆς μετ' ἀλλήλων ἐξωτερικῆς συνδέσεως τῶν λαγήνων.

Σελ. 93.—Ἐν τῇ ἐξηγήσει τοῦ κεραυνοῦ ἀκατάλληλος ἡ φράσις «διαφεύγει ἀποτόμως καταπίπτων μετ' ἀπεριγράπτου ὁρμῆς».

Σελ. 98.—Ἐν τῇ ἠλεκτρολύσει τοῦ ὕδατος ἡ μὲν φράσις «ἀεροδόχων σωληνίσκων» σκοτεινή (δὲν ἀναφέρεται ὅτι καὶ οὗτοι εἶνε πεπληρωμένοι ὕδατος), τὰ δ' ἐν τῷ σχήματι σημεῖα + καὶ — ὡς καὶ τὰ γράμματα Ο καὶ Υ ἀσύμφωνα τῇ ἐξηγήσει.

Σελ. 103.— Ἡ ἐξάρτησις τῶν βαρῶν ἐκ τοῦ ὁπλισμοῦ τῶν μαγνητῶν δὲν γίνεται πρὸς διατήρησιν τῆς μαγνητικῆς δυνάμεως.

Αὐτόθι. — Ὁ ὁρισμὸς τῆς *μαγνητικῆς βελόνης* «ὡς ἀναγκαίας διὰ φυσικὰ πειράματα» εἶνε ἀνεπιτυχής.

Ἡ ἐκπαιδευτικὴ ἐπιτροπή, ἀποβλέπουσα τὸ μὲν εἰς τὸ γλωσσικῶς μὴ ἄρτιον ἀμροτέρων τῶν ὑπὸ τὴν κρίσιν αὐτῆς ὑποβληθέντων ἔργων, τὸ δὲ εἰς τὴν πληθὺν τῶν μεθοδικῶν καὶ τῶν πραγματικῶν σφαλμάτων, ὧν ἀτυχῶς βρίθουσιν ἀμφότερα τὰ ἔργα, μετὰ πολλῆς αὐτῆς λύπης εὑρίσκεται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ καθήκοντος καὶ τοῦ συμφέροντος τοῦ τε Συλλόγου καὶ τῶν ἐν ταῖς σχολαῖς τῆς στοιχειώδους μέσης παιδεύσεως φοιτώντων ἐπιβαλλομένην αὐτῇ ἀνάγκην ν' ἀπορρίψῃ ἀμφότερα τὰ ἔργα ταῦτα, οὐδέτερον βραβεύουσα ἢ ἐπαινοῦσα, εὐχομένη ὅπως ἐν προσεχεῖ μέλλοντι ἀποδυθῶσιν εἰς τὸν ἀγῶνα ἕτεροι ἀγωνισταί, μᾶλλον ἐπιστημονικῶς καὶ μεθοδικῶς συντεταγμένοι, πρὸς πλήρωσιν τῆς τε εὐχῆς τοῦ γενναίου τοῦ ἀγῶνος χορηγοῦ καὶ τῶν πρὸς προαγωγὴν τῆς παιδεύσεως πόθων τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου. Γένοιτο!

ΚΡΙΣΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ὑπὸ Μ. Ι. Κεφαλᾶ, εἰσηγητοῦ,

ἀναγνωσθεῖσα κατὰ τὴν ΑΣΙΕ' συνεδρίαν τῆς 5 Ἰουνίου 1895.

ΕΚΛΟΓΗ ΤΡΟΠΑΡΙΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ

Μέρος Α', Ἐκλογὴ Τροπαρίων, ἤτοι ἀπολυτίκια καὶ κοντάκια τῶν ἀκινήτων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ Τριῳδίου καὶ τῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τῶν Ὀκτὼ τῆς Παρακλητικῆς ἤχων σ. 1—13.

Μέρος Β', Ἐκλογὴ Ποιημάτων, σελ. 14-77.

Τὸ Β' τοῦτο μέρος περιέχει *θρησκευτικὰ* μὲν ποιήματα 6, σ. 15—21, *περιγραφικὰ δὲ τῆς φύσεως* 17, σ. 21—36, *περιγραφικὰ δὲ ἤθους* 16 σ. 37—62, καὶ *μύθους* 13, σ. 63—77, ἤτοι συλλήβδην ποιήματα 52, ἐκ τῶν ἀρίστων τῆς νεωτέρας ἡμῶν φιλολογίας.

Ἡ Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπή, βλέπουσα πληρουμένην διὰ τῆς *Ἐκλογῆς* ταύτης τὴν παιδαγωγικὴν ἀνάγκην τῆς ἐν τοῖς Δημοτικοῖς Σχολείοις ἀπομνημονεύσεως ἐκκλησιαστικῶν ᾀσμάτων καὶ ποιημάτων, *ἐπιδοκιμάζει* καὶ *ἐγκρίνει* αὐτὴν καὶ *συνίστησιν ὡς ἄριστον βοήθημα* τῆς ἐν τοῖς Δημοτικοῖς Σχολείοις διδασκαλίας.

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΛΕ΄ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1895-1896

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΕΝ ΤΩι ΣΥΛΛΟΓΩι

ἀναγνωσθεῖσα κατὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτήν, ἐν τῇ ΑΣΜΤ΄ συνεδριάσει, τῇ 19 Μαΐου 1896,

ὑπὸ τοῦ τέως προέδρου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ

Παναγιώτατε Δέσποτα,
Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι,
Ἐξοχώτατε Πρεσβευτὰ καὶ πᾶσα ἡ φιλόκαλος καὶ φιλόμουσος ὁμήγυρις,

Πλήρεις φροντίδων, ἀλλ' ἀδεῶς καὶ ἐπ' ἐλπίσι ποντοπορήσαντες καὶ εἰς εὐλίμενον ὅρμον ἀχθέντες, χάριτας ὁμολογοῦμεν τῷ Ὑψίστῳ, καταξιώσαντι ἡμᾶς ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ τῆς ἱδρύσεως τοῦ ἀρχαιοτέρου παρ' ἡμῖν ἐπιστημονικοῦ κέντρου ἐπετηρίδι, ὅπως δημοσίᾳ λόγων τῶν πεπραγμένων δώσωμεν ἀφ' οὗ πρῶτον εὐχαριστήσωμεν τῇ Ὑμ. Θ. Παναγιότητι καὶ ἅπαντι τῷ φιλόφρονι καὶ φιλοκάλῳ ἀκροατηρίῳ, ἀθρόως σπεύσαντι ἵνα συμμετάσχῃ τῆς χαρᾶς ἡμῶν ἐπὶ τῇ, ἐν αἰσιωτάτοις οἰωνοῖς, εἰσόδῳ τοῦ ΛΣ΄ ἔτους, ὅπερ ἔσται, ὡς ἐλπίζω διακαῶς, ἀφετηρία πνευματικῆς λειτουργίας σκοπιμωτέρας καὶ δραστηριωτέρας. Ἀλλ' εἶναι δυνατὸν ἡ ἐλπὶς αὕτη νὰ πραγματωθῇ καὶ ὁ Σύλλογος, καθηγουμένου τοῦ ἰδεώδους αὐτοῦ, νὰ βελτιωθῇ καὶ θεμελιώσῃ τι πλέον πρὸς ῥωτισμὸν καὶ διάπλασιν τῆς ψυχῆς;

Μάλιστα, διὰ τῆς αὐταπαρνήσεως, τῆς μετριοφροσύνης, τῆς πραγματικῆς ταύτης ἀρετῆς τῶν λογίων καὶ τῶν ἐπιστημόνων, καὶ διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ πολυτίμου χρόνου, οὐχὶ εἰς λόγους, ἀλλ' εἰς σκέψεις καὶ μελέτας, οὐσιωδέστατον τοῦτο γνώρισμα τῆς ἐν τῇ πολυμόχθῳ κοινωνικῇ ὑπάρξει πνευματικῆς ἡμῶν οὐσίας, ἀφ' ἑνὸς διακρίνομεν ἑαυτοὺς ἀπὸ τοῦ μηχανικοῦ καὶ ζωώδους τῆς περὶ ἡμᾶς φύσεως, ἀφ' ἑτέρου, ὁμολογουμένως τῇ πρὸς τὸ εἰδέναι φυσικῇ τοῦ ἀνθρώπου ὁλκῇ βιοῦντες, εἰδικώτερον ἐκπληροῦμεν καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ Συλλόγου, ὅς, μέρος καὶ αὐτὸς ἐλάχιστον ἐν τῇ καθολικῇ τοῦ πνεύματος κινήσει, συντελεῖ εἰς ἐπίτευξιν τοῦ ἀεὶ τελειοτέρου, ὅπερ κεῖται ἐν τῇ προϊούσῃ τοῦ πνεύματος ἀναπτύξει, ἐν τῇ ἐνασκήσει τῆς βουλήσεως ἡμῶν κατὰ τὰς ἀϊδίους ἀρχὰς τῆς ἠθικῆς καὶ ἐν τῇ σώφρονι ἀπολαύσει τοῦ ὑλικοῦ τούτου κόσμου.

Τὸ ἰδεῶδες τοῦτο, τὸ διαθερμάναν ἐν χρόνοις ἀρχαιοτέροις τοὺς πρὸ ἡμῶν ὑπάρξαντας, σῴζεται ἆρά γε καὶ παρ' ἡμῖν ἔτι σήμερον; Ζήτημα λίαν λεπτόν· διὰ τοῦτο, ἀποφεύγων πάντα συλλογισμὸν θεωρητικὸν καὶ εἰδικῶς εἰς τὰ τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου περιοριζόμενος, μετ' ἐνδομύχου χαρᾶς ἀγγέλλω ὑμῖν, ὅτι οὗτος καὶ τὸν σκοπὸν αὐτοῦ, κατὰ τὸ μέτρον τοῦ δυνατοῦ, ἐν ἐπιγνώσει πραγματοῖ, καὶ καθ' ἑκάστην τρόπους ἀρθονωτέρας πνευματικῆς συγκομιδῆς ἐπιζητεῖ· ὅτι δὲ οὕτως ἔχει, ἐκ τῆς ἐπομένης ἀναλύσεως θέλει πεισθῇ ἡ τε Ὑ. Θ. Π. καὶ ἡ εὐγενὴς καὶ ἐκλεκτὴ ὁμήγυρις.

Αἱ τοῦ Συλλόγου ἐργασίαι αἱ μὲν ἐν τακτικαῖς συνεδριάσεσιν, αἱ δὲ ἐν ταῖς ἐπιτροπαῖς αὐτοῦ κανονικῶς διεξάγονται· καὶ ἐν μὲν ταῖς πρώταις ἀνακοινοῦνται αἱ μελέται τῶν μελῶν καὶ λαμβάνονται ἀποφάσεις σχετικαὶ εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν αὐτοῦ, ἐν δὲ ταῖς δευτέραις εἰδικώτερον μελετῶνται ζητήματα εἰδικῆς χρῄζοντα μελέτης καὶ συζητήσεως ἢ κρίνονται τὰ εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς ἀποστελλόμενα πονήματα ἢ κανονίζονται τὰ τῶν ἐκδόσεων, ὅσαι ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Συλλόγου ἔλαχον.

Οὕτω ἐν τακτικαῖς συνεδριάσεσιν ὑπὸ 15 μελῶν ἀνεκοινώθησαν 18 μελετήματα: Ὁ κ. Ἠλ. Λασσαρήτης «*Τοπογραφικὰ τῆς Κορυτσᾶς καὶ ἱστορικὰ τῆς Μητροπόλεως αὐτῆς*» καὶ μελέτην «*ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ γραμματικῆς*», ὁ κ. Κλ. Κοκκολᾶτος μελέτην «*περὶ Θεοδώρου Ἀφεντούλη*», ὁ κ. Π. Δ. Νικολόπουλος «*περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς τοῦ Δικαίου ἐπιστήμης ἐν Ῥώμῃ πρὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ*», ὁ κ. Μ. Σ. Κέπετζης «*περὶ τῆς Ἀκαδημείας τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου*», ὁ κ. Μ. Παρανίκας «*περὶ Μετρικῆς τῶν Βυζαντινῶν καὶ ἰδίως τῶν ὑμνογράφων τῆς Ἐκκλησίας*», ὁ κ. Μ. Ἰ. Γεδεὼν «*περὶ τῆς θέσεως τοῦ Ἀκρίτα καὶ τῶν πέριξ*» καὶ «*Γνώσεις ἐκ τοῦ τυπικοῦ τοῦ Γαλησίου ὄρους*», ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Ἀμασείας Ἄνθιμος «*περιγραφὴν ἀγάλματος εὑρεθέντος ἐν τῇ ἁγίᾳ Παρασκευῇ παρὰ τὴν Σινώπην καὶ «περιγραφὴν Εὐαγγελίου ἐκ μεμβράνης*», ὁ κ. Ξ. Α. Σιδερίδης «*περὶ Λιβύσσης καὶ Δακιβύζης*», ὁ κ. Ἀλέξ. Λαυριώτης «*περὶ Νεοφύτου μητροπολίτου Κρήτης καὶ τοῦ πρὸς Κωνσταντῖνον Καντακουζηνὸν ἐγκωμίου του*», ὁ κ. Χρῆστος Ἀνδροῦτσος «*περὶ τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τοῦ Πλάτωνος ἔν τινι ἀντιπαραθέσει πρὸς τὰς Χριστιανικάς*», ὁ κ. Edouard Schneider «*περὶ τῆς ἀληθοῦς τοποθεσίας τῆς Τροίας*», ὁ κ. Δ. Παναγιωτίδης «*συμβολὰς εἰς τὴν μέσην ἱστορίαν τῆς Θεσπρωτίας*» καὶ ὁ κ. Ν. Β. Φαρδὺς «*περὶ τῶν τειχῶν Σαμοθράκης*», ἀνέγνωμεν δὲ καὶ ἡμεῖς ἀκριβῶς εἰπεῖν ἅπαξ τὰς συμπληρωματικὰς ἡμῶν ἐπὶ τοῦ *προγράμματος καὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς Ζωγραφείου Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης παρατηρήσεις.*

Πρὸς πάντας τοὺς λογίους τούτους ἀπονέμων τὸν δίκαιον ἔπαινον καὶ δημοσίᾳ τὴν τοῦ Συλλόγου εὐγνωμοσύνην διακηρύττων, εὔχομαι νὰ χρησιμεύσωσιν ἀφορμὴ νέων καὶ πλειόνων μελετημάτων. Ἐκτὸς τῶν εἰρημένων ἀνακοινώσεων ἐγένοντο καὶ συζητήσεις ἱκαναί· ἐκ τῶν συζητηθέντων ἕν, θεωρηθὲν ἐπεῖγον εἰς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀληθῶν τοῦ Γένους πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν ἀναγκῶν, ἐχρησίμευσε πεδίον ἀφοσιώσεως καὶ ὀρθοφροσύνης τῶν μελῶν· τοιοῦτον ὑπῆρξε τὸ ἀπὸ τεσσάρων ἐτῶν ὑφ' ἡμῶν ἀνακινηθὲν περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς *Ζωγραφείου Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης* ζήτημα, ἤτοι: πρόκειτο περὶ τῆς ἐκ τοιαύτης ἀπεράντου καὶ πολυδαπάνου ἐκδόσεως τῶν ἀρχαίων ἑλλήνων ποιητῶν καὶ συγγραφέων εἰς τὸ Γένος προσγινομένης ὠφελείας, ἐν ᾧ σοβαραὶ ἐγένοντο συζητήσεις περὶ τῆς ὀρθότητος ἢ μὴ τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς ἐμῆς, ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῆς τοῦ προγράμματος μελέτης, ἀξιώσεως, ὅτι ἡ περαιτέρω ἐξακολούθησις τῆς ἐκδόσεως ταύτης, ἐπὶ τοιούτου ἀποκλειστικοῦ προγράμματος καὶ ἐν χρόνοις, καθ' οὓς ἡ γενικὴ μόρφωσις ἐκ ποικίλων ἀπόψεων ἐπιζητεῖται, εἶναι ἀπώλεια χρόνου καὶ χρήματος πολυτίμου. Καὶ τίνας μὲν εἶχον καὶ ἔχω λόγους εἰς τὴν ἀξίωσιν ταύτην, οἱ βουλόμενοι θέλουσι μετ' οὐ πολὺ ἀναγνώσει ἐν τῷ ὁσονοῦπω ἐκτυπουμένῳ Περιοδικῷ· ἐνταῦθα δὲ παρατηρῶ ὅτι: ἐπειδὴ εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὑπόμνημα ἡ Φιλολογικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀπήντησεν ἀρνητικῶς, ἡ ἄρνησις αὕτη προυκάλεσε νόμιμον ἀπάντησιν καὶ βραδύτερον τὰς ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως ταύτης συμπληρωματικὰς παρατηρήσεις, ὧν συνέπεια ὑπῆρξε καὶ ἡ ὡρισμένων τινῶν τοῦ κανονισμοῦ διατάξεων τοιάδε ἢ τοιάδε ἑρμηνεία, ἰδίως δὲ ὑπὸ ἐνίων λίαν σεβαστῶν μελῶν προβληθεῖσα, ὑπὸ δὲ τοῦ Συλλόγου παραδεκτὴ μὴ γενομένη ἀρχὴ ὅτι: αἱ ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν διατυπούμεναι γνῶμαι δὲν δύνανται νὰ γείνωσι πλέον ὑποκείμενον συζητήσεως καὶ ἀμφισβητήσεως, τοῦθ' ὅπερ δὲν ἐδικαιολογεῖτο οὔτε ἐκ τοῦ γράμματος οὐδὲ ἐκ τοῦ πνεύματος τοῦ κανονισμοῦ· διότι οὐδέποτε σωματεῖον ἐπιστημονικὸν οὐδαμοῦ τῆς γῆς ἐπὶ ζητημάτων φιλολογικῶν, ἐπιστημονικῶν καὶ ἄλλων τούτοις συναφῶν ἀποφασίζει· ἐν τοῖς σοφοῖς σωματείοις τὰ μέλη ἀκροῶνται, συζητοῦσιν, ἀλλ' οὐδέποτε ἀποφασίζουσι· τοῦ νομίμου δὲ τούτου ἐξαιροῦνται αἱ διοικητικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ σχέσεις, ἐφ' ὧν καὶ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις παραδέκται γίγνονται· διὰ τοῦτο καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ ἀπασχολήσαντος ἡμᾶς ζητήματος γνώμην τοῦ Συλλόγου ταύτην θεωρῶ ἐχέγγυον ἀσφαλείας καὶ γόνιμον πολλῶν ἀγαθῶν.

Περὶ τῶν διαρκῶν ἐπιτροπῶν.

Ἡ *φιλολογικὴ ἐπιτροπή*, δωδεκάκις συνελθοῦσα ἐμβριθῶς ἐσκέφθη καὶ συνεζήτησεν ἐπὶ τῶν ἀνατεθειμένων αὐτῇ καθηκόντων: ἤτοι περὶ τοῦ *Ζωγραφείου Ἀγῶνος τῶν ζώντων μνημείων τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης* καὶ περὶ τῆς *Ζωγραφείου Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης*· καὶ τὰ μὲν τοῦ *Ζωγραφείου Ἀγῶνος* ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως: τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ κυρίου *Χρηστάκη Ζωγράφου*, τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου παράγοντος τῆς παρ' ἡμῖν πνευματικῆς κινήσεως, προτείναντος, ἐκ προηγουμένης μετὰ τοῦ προεδρείου ἀνταλλαγῆς σκέψεων, τὴν κατὰ διετίαν τοῦ ἀγῶνος τέλεσιν, ὁ Σύλλογος τῇ γνώμῃ καὶ τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς παρεδέξατο, ὅπως ὁ ἀγὼν οὗτος τελῆται κατὰ διετίαν· οὕτω κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος οὐδεμία γλωσσικὴ ὕλη ἐστάλη, τουναντίον δὲ ἤρξατο ἡ ἐκτύπωσις μέρους τῆς ἐν προηγουμένοις ἔτεσι βραβευθείσης, ἥτις ἐλπίζω ἐντὸς μηνὸς νὰ διανεμηθῇ διὰ τοῦ ἀπὸ πολλοῦ ἀναμενομένου *Β΄ τόμου*, νὰ προκηρυχθῇ δὲ καὶ ὁ μετὰ βραβείου ἀγὼν διὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος.

Περὶ δὲ τῆς ἐκδόσεως τῆς *Ζωγραφείου Ἑλ-*

ληνικῆς Βιβλιοθήκης ἡ ἔκθεσις τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς λέγει τὰ ἑπόμενα :

1) Κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνεμένετο ἡ ἐκτύπωσις τοῦ *Α΄ τόμου* τοῦ *Πλάτωνος*, κατ' Ἀπρίλιον τοῦ τρέχοντος ἡ τοῦ *Βου*, πλὴν οὐδὲν ἐγένετο, τοῦ κ. *Schanz*, ἐκδότου, οὐδὲν ἀπαντήσαντος εἴς τινας ὅρους τῆς ἐπιτροπῆς ἤ, ὡς λέγει ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπή, «οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις».

2) Ἀνυπομόνως ἀπό τινος χρόνου ἀνεμένετο καὶ ἡ ἔκδοσις τοῦ *Δημοσθένους*, ὅτε λαμβάνεται ἐπιστολὴ τοῦ ἐκδότου κ. *Blass*, κηρύττοντος ἀδύνατον τὴν ἔκδοσιν διὰ τὰς δυσκολίας τὰς ἐκ τῆς ἀγνοίας τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς καὶ προτείνοντος τὸν κ. *Γρ. Βερναρδάκην* ὡς δυνάμενον νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ.

3) Ἄρνησιν τοῦ κ. *Γρ. Βερναρδάκη* ν' ἀναδεχθῇ τὴν τοῦ *Δημοσθένους* ἔκδοσιν.

4) Πιθανὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐκδόσεως τῶν *Ἠθικῶν* τοῦ *Πλουτάρχου*, ἕνεκα τῶν ὅρων, οὓς προβάλλει μὲν ὁ κ. *Γρ. Βερναρδάκης*, δὲν παραδέχεται δὲ ἡ φιλολογικὴ ἐπιτροπή.

5) Τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ *Βου τόμου* τοῦ *Αἰσχύλου* ὑπὸ τοῦ κ. *Wecklein*.

6) δὲ προσθέτομεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. *Wecklein*, ἀπειλοῦντος τὸν Σύλλογον, μὴ συγκατατιθέμενον νὰ ἐπιτρέψῃ παράβασιν ῥητοῦ ἄρθρου τῶν ὅρων τῆς ἐκδόσεως τοῦ εἰρημένου τόμου.

Ἐκ τῆς ἐκθέσεως ταύτης τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς τόσῳ σαφοῦς καὶ ἀληθοῦς, πείθεσθε, ὅτι πράγματι βάσκανος δαίμων παρακολουθεῖ τὴν ἀτυχῆ ταύτην ἔκδοσιν· ἐὰν δ' ἀναγνώσητε ὅσα περὶ τῆς ἐκδόσεως ταύτης ὑρ' ἡμῶν ἐγράφησαν, θέλετε γνωρίσει καὶ τὰ αἴτια καὶ σχηματίσει ἀνεπηρεάστως γνώμην ἰδίαν καὶ πλήρη· τότε δὴ τότε μιᾷ γνώμῃ καὶ μιᾷ φωνῇ ἀναποφεύκτως θέλετε μετ' ἐμοῦ ἀνακράξει διὰ τὸ γιγνόμενον ἀδίκημα καὶ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἐγνωσμένην ὀρθορροσύνην καὶ εἰλικρινῆ φιλογένειαν τοῦ τέκνου τῆς εὐάνδρου χώρας, ὅπως ἐπινεύσῃ εἰς τὴν τροποποίησιν τοῦ προγράμματος τῆς ἐκδόσεως ταύτης, συμφώνως πρὸς τὰς ἀληθεῖς καὶ ἐπειγούσας τοῦ Γένους ἡμῶν ἀνάγκας.

Ἡ *ἐκπαιδευτικὴ ἐπιτροπή*, ἐξάκις συνεδριάσασα, μετὰ ζήλου συνεζήτησε τὰ κατὰ τὸν *Καραπάνειον Ἀγῶνα* ἀποτέλεσμα τῶν σκέψεων αὐτῆς ὑπῆρξε :

1) ἡ σύνταξις *προγράμματος γραμματικῆς*, τὸ ὁποῖον ὁ Σύλλογος ἐνέκρινε καὶ μετ' οὐ πολὺ θέλει δημοσίᾳ γνωστοποιήσει τοῖς ἐπιθυμοῦσι νὰ κατέλθωσιν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον·

2) ἡ *κρίσις* τῶν ἀποσταλέντων πονημάτων *Φυσικῆς*· τοιαῦτα ἐστάλησαν ἐν ὅλῳ τρία, ὧν τὸ ἓν ὡς ἐκπρόθεσμον δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψει καὶ παραπεμφθήσεται τῇ νέᾳ ἐκπαιδευτικῇ ἐπιτροπῇ· τὰ δ' ἄλλα ἐκρίθησαν καὶ διὰ λίαν ἀξιολόγου εἰσηγήσεως τοῦ εἰσηγητοῦ αὐτῆς κ. *Ἠλ. Βαλσαμάκη* δὲν ἐθεωρήθησαν ἄξια βραβεύσεως· ἑπομένως ἀνανεοῦται ὁ *Καραπάνειος Ἀγὼν* εἰς τὸ ἀρχόμενον ἔτος·

3) εἰς τὸν *Βουτσιναῖον Ἀγῶνα* περὶ τοῦ *Ὁδηγοῦ τῆς πρώτης παιδεύσεως* οὐδὲ ἓν ἐστάλη πόνημα οὐδὲ σταλήσεται, ἴσως δι' οὓς λόγους ἄλλοτε ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου εἴπομεν· ἐστάλη ὅμως ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀγῶνος τούτου «*Εὐθύγραμμος Τριγωνομετρία*» ὑπὸ τοῦ κ. *Δ. Μ. Μελισσοπούλου*, ζητοῦντος τὴν γνώμην τοῦ Συλλόγου ἐπὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ὅπερ βραδέως ἐπισταλὲν παραπέμπομεν πρὸς κρίσιν τῇ ἐκπαιδευτικῇ ἐπιτροπῇ.

Ἡ *συντακτικὴ ἐπιτροπή*, ἡ ἐπιμεληθεῖσα τὴν συλλογὴν καὶ κατάταξιν τῆς δημοσιευθησομένης ὕλης, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀόκνου καὶ ἀποκλειστικῶς σχεδὸν τὰ τῆς ἐκτυπώσεως ἐπιβλέποντος κ. *Μ. Ἰ. Γεδεών* προετοιμάζει, τῇ εὐμενείᾳ τοῦ ἐξοχ. *Ναὴμ Βέη* καὶ τῇ ἐπαινετῇ προθυμίᾳ τοῦ κ. *Α. Βαπορίδου* ἐφέντη, τὴν διανομὴν τῶν δημοσιεύσεων τοῦ Συλλόγου, ἤτοι τοῦ ἐνιαυσίου *Περιοδικοῦ*, τοῦ *Ἀρχαιολογικοῦ Παραρτήματος* καὶ τοῦ *Β΄ τόμου τῶν Ζώντων Μνημείων*. Περὶ τοῦ *Περιοδικοῦ* ἡμῶν ὀφείλω νὰ προσθέσω, ὅτι τὸ Προεδρεῖον σκέπτεται νὰ ἐξεύρῃ τρόπον τῆς διαδόσεως αὐτοῦ καὶ παρὰ τοῖς μὴ μέλεσι, τοῖς δυναμένοις νὰ ὠφεληθῶσι καὶ εἰς συνεργασίαν νὰ παροτρυνθῶσι· τὰς περὶ τούτου ἰδέας τοῦ Προεδρείου θέλομεν ὑποβάλλει προσεχῶς εἰς τὴν κρίσιν καὶ κύρωσιν τοῦ Συλλόγου, ὅπως ἐνεργήσωμεν τὰ δέοντα.

Περὶ τῶν *λοιπῶν ἐπιτροπῶν* οὐδὲν ἔχω εἰπεῖν.

Ἐκτὸς τῶν διαρκῶν ἐπιτροπῶν, τῇ αἰτήσει τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου, ἐξελέγησαν καὶ ἔκτακτοι ἐπὶ ἐντολῇ ὡρισμένῃ καὶ 1) ἡ ὑπὸ τῶν κυρίων *Χρ. Χατζηχρήστου*, *Θ. Σαλτέλη*, *Στ. Βραχάμη* καὶ *Σ. Ἀποστόλογλου* ἀποτελεσθεῖσα πρὸς μελέτην τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Συλλόγου· ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη μετὰ πολλὰς συσκέψεις κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἀναθεώρησις εἶναι καὶ ἔγκαιρος καὶ ὠφέλιμος διὰ τὰς ἐργασίας τοῦ Συλλόγου. Ἐπὶ τούτῳ συμφώνως τῷ κανονισμῷ ἐξελέγη 2) ἐπιτροπή, ἥτις, λαμβάνουσα τὰς σημειώσεις τῆς προηγουμένης, παρασκευάσῃ σχέδιον κανονισμοῦ νέου· ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη εἶναι ἡ αὐτή, εἰς ἣν προσετέθησαν καὶ ἕτερα τρία μέλη, οἱ κ. *Ν. Φωτιάδης*, *Μ. Ἰ. Γεδεών* καὶ *Χρ. Βασιλάδης* καὶ ἐργάζεται ἐπὶ τούτῳ δραστηρίως.

Περὶ δημοσίων διαλέξεων.

Ὁ Σύλλογος διὰ τῶν δημοσίων διαλέξεων σκοπὸν ἔχει τὴν μετάδοσιν γνώσεων μορφωτικῶν καὶ χρησίμων· οὕτω διελέξαντο κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ὁ κ. *Ἰ. Σκαλτσούνης* τρὶς «*περὶ τῶν κρισίμων ἱστορικῶν ἐποχῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ*», ὁ Βαρναβίτης *Tondini de Quarenghi*, «*περὶ τῆς ἐν Ῥωσσίᾳ μεταρρυθμίσεως τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου*», ὁ κ. *Κλ. Κοκολᾶτος* «*περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τοῦ L. Pasteur*», ὁ κ. *Ἠλ. Δασσαρήτης* «*περὶ τῆς Αἰσθητικῆς ἐν τοῖς γυμνασίοις ἢ περὶ τῆς ἐπιστήμης τοῦ καλοῦ ἢ ὡραίου*», ὁ κ. *Ἰ. Δ. Ἀριστοκλῆς* δὶς «*περὶ τοῦ ὑπερτάτου Νόμου τοῦ Σύμπαντος*», ὁ κ. *Χρ. Πανταζίδης* τρὶς «*περὶ τῆς γυναικὸς κατὰ Σοφοκλέα*», «*περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ ἀρχαίων ἑλληνικῶν ἀποικιῶν*» καὶ «*περὶ ἐμπορίας καὶ βιομηχανίας τοῦ Βυζαντίου κατὰ τὸν Μεσαίωνα*», ὁ κ. *Ι. Β. Φάχρης* «*περὶ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ*», ὁ κ. *Ἀθ. Ἰωάννου* δὶς «*περὶ θρέψεως ὑπὸ μηχανικὴν καὶ χημικὴν ἔποψιν*» καὶ «*περὶ Σελήνης ὡς γεωλογικοῦ παράγοντος*», ὁ κ. *Θ. Βεγλερῆς* «*πῶς δέον νὰ παιδεύωνται οἱ νέοι τῆς ἐποχῆς*», ὁ κ. *Α. Γαβριηλίδης* «*περὶ μικροβίων*», ὁ κ. *Edouard Schneider* «*περὶ τῆς θέσεως τοῦ Ἰλίου*», ὁ κ. *Γ. Παχτίκος* δὶς «*περὶ τῆς μεσαιωνικῆς ἡμῶν μουσικῆς*» καὶ «*περὶ μουσικῶν ἀγώνων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις*», ὁ κ. *Π. Δ. Νικολόπουλος* «*περὶ πολυτελείας καί τινων κατ' αὐτῆς διατάξεων παρὰ Ῥωμαίοις*», ὁ κ. *Μ. Αὐθεντόπουλος* «*ἓν μάθημα περὶ ψυχῆς*» καὶ ὁ κ. *Κ. Ζώγας* «*περὶ τῶν παρ' ἡμῖν σωζομένων ἀρχαϊκῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων καὶ ἰδίᾳ περὶ τῶν Διονυσίων (ἐν Μακεδονίᾳ)*, ἤτοι 20 διαλέξεις ἐν 23 συνεδριάσεσιν· ὑπῆρχον καὶ ἄλλοι λόγιοι ἐγγεγραμμένοι καὶ ἕνεκα λόγων δεδικαιολογημένων μὴ δυνηθέντες νὰ διαλεχθῶσιν· οἱ φιλότιμοι οὗτοι ἑταῖροι θέλουσι βεβαίως ἀναπληρώσει τὸ προσεχὲς ἔτος τὴν ἀκουσίαν ταύτην ἔλλειψιν καὶ συντελέσει μετὰ τῶν ἄλλων εἰς τὴν ἀληθῶς ἐπίζηλον διδασκαλίαν τῶν ὁμογενῶν.

Πρὸς ἀνάπτυξιν πλείονα τῶν μελῶν καὶ τῶν βουλομένων ἐκ τῶν μὴ τοιούτων ὁ Σύλλογος συντηρεῖ καὶ τὰ ἑπόμενα τμήματα τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ δράσεως :

1) Τὸ *Ἀναγνωστήριον*, ἐν ᾧ διαρκῶς ὑπάρχουσι περιοδικὰ συγγράμματα φιλολογικά, φιλοσοφικά, ἐπιστημονικά, ἐκπαιδευτικὰ καὶ ἄλλα ποικίλης ὕλης, τὰ μὲν δωρεὰν[1] ἀποστελλόμενα, τὰ δ' ἐπὶ χρήμασι λαμβανόμενα· πᾶσι τοῖς δωρεὰν ἀποστέλλουσι δημοσίᾳ ἐκφράζομεν τὴν ἡμετέραν εὐγνωμοσύνην καὶ ἰδίᾳ ταῖς ἐφημερίσι : *Νεολόγῳ*, *Κωνσταντινουπόλει*, *Νέᾳ Ἐπιθεωρήσει*, *Moniteur Oriental* καὶ *Levant Herald* διὰ τὴν εὐγένειαν καὶ προθυμίαν, μεθ' ἧς δημοσιεύουσι τὰ ὑπὸ τοῦ Γραφείου τοῦ Συλλόγου αὐταῖς ἀποστελλόμενα.

2) Τὴν *Βιβλιοθήκην*, ἀνοικτὴν εἰς ὥρας πρὸ καὶ μετὰ μεσημβρίαν ὡρισμένας παντὶ τῷ βουλομένῳ, πλουτισθεῖσαν κατὰ τὸ λῆξαν τοῦτο ἔτος δι' 150 νέων τόμων καὶ 55 τευχῶν διαφόρων περιοδικῶν καὶ συγγραμμάτων, πλουτισθησομένην δέ, ὡς ἐλπίζω, μετ' οὐ πολὺ καὶ διὰ σπανιωτάτων καὶ πολυτιμοτάτων συγγραφῶν, ὧν ὁ ἡμέτερος Σύλλογος καθ' ὁλοκληρίαν στερεῖται· ἐκ τῶν δωρησαμένων, οἷς πᾶσι δημοσίᾳ ἀπευθύνω τὴν τοῦ Συλλόγου εὐγνωμοσύνην[2] ἡ εὐγενεστάτη κυρία *Σοφία Νεγρεπόντη* διεκρίθη διὰ τὴν πολύτιμον, ἐκ δύο τόμων (εἰς φύλλον), δωρεὰν τοῦ ἐν Παρισίοις πανομοιοτύπως διὰ φωτογραφίας ἐκδοθέντος ἀνεκτιμήτου κώδικος τῶν *Ἁπάντων τοῦ Δημοσθένους*, ὁ κ. *Μ. Ἰ. Γεδεών* διὰ πέντε (5) χειρογράφων, ὁ κ. *Ν. Παπαγιαννόπουλος*, ὁ ἐκ στοργῆς πρὸς τὴν βιβλιοθήκην ειδικῆς κινούμενος, διὰ 28 τόμων

1. *Δωρεὰν ἀποστελλόμενα περιοδικά : Revue des Etudes Grecques, Académie des Inscriptions et Belles Lettres, Mittheilungen der Archäologischen Instituts*, τά τε ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τὰ ἐκ Ῥώμης, *Revue d' histoire Diplomatique, Byzantinische Zeitschrift ;* Βυζαντινὰ Χρονικά, *The Journal of Hellenic Studie*, ἐφημερὶς τοῦ Ὑπουργείου ἐν Πετρουπόλει, *Bollettino della publicatione Italiana, Wurttembergische Jahrbücher ect.*, Ἑλλὰς Amsterdam, *Orient, Terre Sainte*, Κόσμος, *Revue Medico-Pharmaceutique, Journal de la Société Imp. de Médecine :* Ἐφημερίδες : *Osmanische Post, Messager d' Athènes, Revue d' Orient, Moniteur Oriental, Levant Herald, Νεολόγος, Κωνσταντινούπολις, Νέα Ἐπιθεώρησις, Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια* τὸ λῆξαν ἔτος προστεθέντων καὶ : ὁ *Ξενοφάνης*, ἡ *Ἀνάπλασις*, ἡ *Φύσις*, *Revue d'Orient chrétien*, *Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν*, *Φιλολογικὴ Ἠχὼ* καὶ ἡ *Εὐνομία* τῆς Σάμου, *Revue des Universitées de Midi*, *Ἰατρικὴ Φαρμακευτικὴ ἐφημερίς*, *Ἥλιος*, *Φοῖβος*.

2. Τοῖς δωρησαμένοις συγκαταλεκτέον καὶ τοὺς διαπρεπεῖς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καθηγητὰς κ. κ. *Μητσόπουλον* καὶ *Χατζιδάκην*.

SISMANOGLIO

ἐλλειπόντων ἐκ τῆς σειρᾶς τῆς *Revue des Deux Mondes* καὶ ὁ κ. *Ἰω. Φάχρης* διὰ τριάκοντα (30) περίπου συγγραμμάτων καὶ μονογραφιῶν πάσης ὕλης. Ἐνταῦθα τοῦ λόγου γενόμενος ὀφείλω κατὰ καθῆκον νὰ μνημονεύσω δύο ἱκανωτάτων τῆς Βιβλιοθήκης ἡμῶν ἐφόρων, ὧν ὁ εἷς, ὁ κ. *Β. Μυστακίδης*, ἐπὶ ἑξάμηνον μόνον παραμείνας καὶ προθυμότατος εἰς πλουτισμὸν αὐτῆς ἀναδειχθείς, ἀπεχώρησε, τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ Γυμνασιαρχίαν ἀναλαβών, ὁ δ' ἕτερος, ὁ ἀντ' αὐτοῦ ἐκλεγείς, ὁ κ. *Δ. Οἰκονομίδης*, ὁ μετ' ἀροσιώσεως ἐπιβλέψας καὶ προτιθέμενος ἐπιστημονικῶς πάλιν νὰ διακρίνῃ καὶ συμπληρώσῃ τὰ τῆς Βιβλιοθήκης.

3) τὴν *Ἀρχαιολογικὴν Συλλογήν*, περιλαμβάνουσαν 245 διαφόρου ὕλης καὶ σχήματος ἀρχαιολογικὰ ἀντικείμενα· εἰς ταῦτα προσετέθησαν ἐκ δωρεᾶς τοῦ κ. *Μ. Ἰ. Γεδεών* περὶ τὰ 20 Θηβαϊκά, ὃν καὶ πάλιν εὐχαριστῶ.

4) τὴν *Νομισματικὴν Συλλογήν*, ἔχουσαν ἐν συνόλῳ νομίσματα χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ 729· εἰς ταῦτα προσετέθησαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος: ἡ δωρεὰ τοῦ ἀοιδίμου *Μητροπολίτου Μηθύμνης* ἐκ τριάκοντα (30) ἀργυρῶν καὶ 184 χαλκῶν καὶ ὀρειχαλκίνων νομισμάτων Ἑλληνικῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν, ἡ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς ἀρχιμανδρίτου κ. *Μιχ. Κλεοβούλου* ἐκ τεσσαράκοντα (40) χαλκῶν ἐν Αἰγύπτῳ εὑρεθέντων καὶ ἡ ἐξ ἑνὸς χαλκοῦ τοῦ κ. *Ἰω. Φάχρη*. Οὕτω ταννῦν ἡ νομισματικὴ ἡμῶν συλλογὴ ἐμπεριλαμβάνει ἐν συνόλῳ 984 διάφορα νομίσματα.

5) τὴν *Φυσιογραφικὴν Συλλογήν*, ἥτις ἀπό τινων ἐτῶν δὲν ηὐξήθη, διατηρεῖται δὲ ἀμέμπτως καὶ ἐπιτηρεῖται, διδασκαλίας χάριν, ὑπὸ τοῦ φιλοτίμου ἑταίρου κ. *Σ. Βραχάμη*.

Τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, Παναγιώτατε, ἡ προθυμία καὶ φιλεργία ἐξεκαύθη καὶ ἐκαταιώθη διὰ τῶν νέων ἐπιστημονικῶν σχέσεων πρὸς τὰ ἐν Εὐρώπῃ Πανεπιστήμια καὶ τὰς Ἀκαδημείας· πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι προσετέθη τὸ ἔτος τοῦτο *ἡ ἐν Βερολίνῳ Βασιλικὴ Ἀκαδήμεια τῶν Ἐπιστημῶν*, μεθ' ἧς ἠρξάμεθα καὶ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἡμετέρων δημοσιεύσεων, *ἡ Αὐτοκρατορικὴ Ἀκαδήμεια τῆς Βιέννης*, ἀποστείλασα ἡμῖν σειρὰν πολυτίμων ἀρχαιολογικῶν συγγραμμάτων, διὰ τῶν ἐτησίων ἀποστολῶν τῶν ὁποίων πολλὰ ὠφεληθήσονται οἱ περὶ τὴν γεραρὰν ἀρχαιότητα ἀσχολούμενοι, *ἡ ἐν Bordeaux τῆς Γαλλίας Ἀκαδήμεια*, *ἡ ἐν Ἀθήναις διάσημος Γαλλικὴ Ἀρχαιολογικὴ Σχολή*, ἥτις, ὡς ὁ διαπρεπὴς αὐτῆς Διευθυντὴς γράφει, τακτικῶς θέλει πέμπει ἡμῖν τὰς σπουδαιοτέρας αὐτῆς δημοσιεύσεις καὶ τὸ *ἐνταῦθα Ῥωσσικὸν Ἀρχαιολογικὸν Ἰνστιτοῦτον*, τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρχαιομαθοῦς καὶ ἐπιτίμου τοῦ Συλλόγου μέλους, τοῦ κ. *Θ. Οὐσπένσκη*.

Ἐν τῷ κύκλῳ τῶν φροντίδων τοῦ Συλλόγου κεῖνται καὶ

1) *ἡ ἐπιτήρησις τοῦ ἐν Νικοπόλει παρθεναγωγείου*, τοῦ ἐν μέρει ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τῆς μακαρίτιδος *Εὐανθίας* συντηρουμένου·

2) ἡ διανομὴ τῶν δαπάνῃ τοῦ ἀοιδίμου *Στ. Ζαφειροπούλου ἐκδοθέντων γεωγραφικῶν πινάκων*· πίνακας τοιούτους δὲν διενείμαμεν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, μετ' οὐ πολὺ ὅμως γενήσεται ἀρχή, ἀφ' οὗ διασαφηνισθῇ ποῦ καὶ πῶς πρέπει νὰ διανέμωνται·

3) *ἡ κατὰ τὸ πρόγραμμα διανομὴ τῶν ἐκδόσεων τῆς Ζωγραφείου Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης*· τοιαύτη τις ὅμως, ἐκτὸς σπανιωτάτων ἐξαιρέσεων, δὲν γίνεται, διότι, δι' εὐνοήτους λόγους, δὲν ζητοῦνται.

Τὴν κανονικὴν ταύτην τοῦ Συλλόγου λειτουργίαν ἐν τούτοις βαθεῖα ἐπεσκίασε τοῦ θανάτου ἡ λύπη, διότι, ὡς γνωστόν, διαπρεπέστατα ἀπώλεσε μέλη: τοιαῦτα ἦσαν ὁ περιφανέστατος σοφὸς τῆς Γαλλίας *L. Pasteur*, ὁ τῶν νεωτέρων ἰδίως χρόνων διάσημος ἱστορικὸς καὶ καθηγητὴς τοῦ ἐν Βερολίνῳ πανεπιστημίου *H. von Treitschke*, ὁ ἀπαράμιλλος τοῦ Ἀριστοτέλους ἐκδότης *Barthelemy St Hilaire*, ὁ πρώην τῆς Ἀμερικῆς πρεσβευτὴς ἐνταῦθα *C. Tackerman* καὶ ὁ ἐπιφανέστατος τῶν συγχρόνων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος *Χαρίλαος Τρικούπης*, πάντες ἐπίτιμα μέλη· ἐκ δὲ τῶν τακτικῶν ὁ φιλόμουσος καὶ φιλάνθρωπος *Νικόλαος Ζαρίφης*, ὁ σεβαστὸς καὶ σοφὸς *Μητροπολίτης Μηθύμνης Νικηφόρος ὁ Γλυκᾶς*, ὁ ἀγαθὸς καὶ ἀρχαϊκὸς καὶ τῷ Συλλόγῳ φίλτατος *Δ. Ν. Ταμβάκος*, ὁ καλὸς τοῦ Συλλόγου ἀρχιτέκτων *Ζήνων Κλεάνθης* καὶ ὁ ἀτυχὴς ἰατρὸς *Μ. Κάλφογλους*, ὧν πάντων ἡ μνήμη σεβαστὴ καὶ ἀγήρως διαμενεῖ· ἀλλ' ἐν τῇ ἀπωλείᾳ ταύτῃ ἀνεκουφίσθημεν καὶ ἀνεθαρρήσαμεν διὰ τῆς προσκλήσεως 37 ἀριπρεπῶν μελῶν, ὧν τρία ἐπίτιμα: ὁ *Παναγιώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. κ. Σωφρόνιος*, ὁ αὐλικὸς Σύμβουλος καὶ Καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας ἐν Βιέννῃ κ. *Otto Benndorf* καὶ ὁ Σύμβουλος τῆς Ῥωσσικῆς Αὐτοκρατορίας κ. *Ἀλέξανδρος Σβενιγορόδσκη*, ἐκδότης τοῦ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. *Κοντακὼφ* φιλοπονηθέντος θαυμασίου συγγράμματος *περὶ Βυζαντινῶν Χυμευτῶν*· ἐξ ἀντεπιστέλλοντα, οἱ κύριοι *De Groutard*, καθηγητὴς τοῦ ἐν Louvain (Βελγίου) Πανεπιστημίου, *Γ. Λαμπάκης*, διευθυντὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικοῦ Χριστιανικοῦ Μουσείου, *Λεωνίδας Χ. Ζώης*, ἀρχειοφύλαξ Ζακύνθου καὶ ἐκδότης τῶν «*Μουσῶν*», ὁ προηγούμενος *Χρυσόστομος Λαυριώτης*, ὁ ἀρχιμανδρίτης *Ἰάκωβος Διονυσιάτης*, ὁ μοναχὸς *Χαρίτων Κουτλουμουσιανὸς* ἐν Ἁγίῳ Ὄρει· 28 δὲ τακτικὰ μέλη περὶ τὴν φιλολογίαν καὶ τὰς ἐπιστήμας τὸ πλεῖστον ἀσχολούμενα, πλήρη ζωῆς καὶ ἀφοσιώσεως, ὧν καὶ τὰ ὀνόματα σημειοῦμεν:

Διδάκτορες τῆς φιλοσοφίας: *Κ. Ἠλιάδης, Λουΐζος Ἠλιού, D Schröder, Γ. Καλούδης, Α. Ἀράπης, Calinka, Henri Hantz.*

Διδάκτορες τὰ νομικά: *Γ. Βαλτατζῆς, Ἰ. Πρόκος, Π. Δοδόπουλος, Α. Παντερμαλῆς, Ν. Γεωργίτσης, Ἀνδρ. Βοντιτσιᾶνος.*

Διδάκτορες τῆς ἰατρικῆς: *Π. Ἰατρόπουλος, Χ. Θ. Βασιλάδης, Α. Γαβριηλίδης, Θ. Κεσίσσογλους, Ν. Βασιλειάδης, Κ. Παντερμαλῆς, Π. Σταυρόπουλος, Ν. Τριανταφυλλίδης.*

Λόγιοι: *Κ. Ζιώγας, Φρ. Μεζίκης*, τραπεζίτης, *Κ. Στεφανίδης, Γ. Ἰωαννίδης*, ὧν οἱ δύο τελευταῖοι καὶ διδάσκουσιν ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις τοῦ Πέραν.

Φαρμακοποιός: *Γ. Πασχαλίδης*, εἷς τῶν τοῦ Ἐμπολαίου Ἑρμοῦ: *Δ. Πατρίκιος* καὶ εἷς ὑπάλληλος: ὁ κ. *Ἀρκάδιος Μοστρᾶτος*.

Πᾶσαι τοῦ Συλλόγου αἱ ἐργασίαι καὶ μέριμναι καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ἐγένετο πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ καὶ ἔξαρσιν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ὑπῆρξε τὸ καθημερινὸν μέλημα πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν ἐντίμων μελῶν, ἅτινα ἐν τακταῖς ἡμέραις συνερχόμενα παρεῖχον ἰσχὺν μὲν εἰς τὰ ἀποφασιζόμενα, θάρρος δὲ εἰς τοὺς προσενεγκόντας τὸν ὀβολὸν τῆς πνευματικῆς συνεργασίας· οὕτω συνῆλθον ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ εἰς 30 συνεδριάσεις, ὧν αἱ μὲν 26 τακτικαὶ καὶ αἱ 4 ἔκτακτοι· ἰδιαιτέρως πάλιν τὸ προεδρεῖον εἰς 9 συνεδριάσεις ἐσκέφθη καὶ συνεζήτησε τὰ κατὰ τὴν διοίκησιν καὶ τὰ ἄλλα τοῦ Συλλόγου συμφέροντα· ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη δὲν ὑπῆρξε μικρά, καταφαίνεται καὶ ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας, ἥτις, μὴ συμπεριλαμβανομένου πλήθους ἐπιστολῶν διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ἐπιτροπῶν, ἀνέρχεται εἰς 500 περίπου ἔγγραφα μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου.

Ἐὰν ἤδη ἐκθέσωμεν καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἡμῶν θέσιν, αὕτη κατ' ἀντιπερισπασμὸν βαίνει λόγον: οὕτω παρελάβομεν ταμειακὸν περίσσευμα ἐκ λ. Τ. 134, ἀλλ' ἐπληρώσαμεν τῆς αὐτῆς χρήσεως ὑποχρεώσεις ἀνερχομένας εἰς 93 λ. Τ. περίπου· ὥστε πραγματικὸν περίσσευμα ἔσχομεν 41 λ. Τ., πλὴν καὶ τὸ περίσσευμα τῶν 75 λ. Τ. τῆς ἡμετέρας χρήσεως δὲν εἶναι πραγματικόν, διότι, ἀφαιροῦντες τὰ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ *Περιοδικοῦ*, τοῦ *Ἀρχαιολογικοῦ Παραρτήματος* καί τινα ἄλλα ὀφειλόμενα, ἤτοι περὶ τὰς 140 λ. Τ., ἔχομεν ἔλλειμμα πραγματικὸν ἔτι λ. Τ. 75.

Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν ἡ θέσις αὕτη δύναται νὰ θεωρηθῇ ῥοδίνη, πλὴν ὑπὸ τοιούτους ὅρους οἰκονομικῆς καχεξίας οὔτε ἡμεῖς ἐν τῷ Συλλόγῳ νὰ κινηθῶμεν δυνάμεθα, ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ περὶ βοηθείας πτωχῶν δημοτικῶν ἰδίᾳ σχολείων τῆς πρώτης παιδεύσεως νὰ ἐκτελέσωμεν· πῶς ἠδυνάμεθα νὰ ἐπαρκέσωμεν εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν κοινοτήτων *Γάνου καὶ Χώρας, Σινώπης, Χηλῆς, Μιχαλιτσίου*, χωρίων τινῶν τῆς *Μαρωνείας*, ἀπειλουμένων καὶ τοῦ *Ἠπειρωτικοῦ* ἔτι *Συλλόγου* περὶ παροχῆς βιβλίων διδακτικῶν; Δι' ἀπορίαν ἠρνήθημεν, καὶ ὅμως ἄπειρος ῥίπτεται καὶ σκορπίζεται ὁ χρυσὸς ἵνα φαίνηται ἡ θελκτικὴ μόνον ὄψις, χωρὶς νὰ χρησιμοποιῆται ἡ παρήγορος, ἡ προσδιορίζουσα τὴν πραγματικὴν καὶ εἰδικῶς φιλάνθρωπον αὐτοῦ ἀξίαν· ἐὰν 25—30 λ. Τ. ἐτησίως καὶ ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ ἐκληροδοτοῦντο, 30 ἄπορα σχολεῖα, ἤτοι 500—600 περίπου μαθηταὶ ἤθελον ἐροδιασθῆ διὰ τῶν ἀναγκαίων διδακτικῶν βιβλίων, ἤτοι τοῦ ἐπιουσίου πνευματικοῦ ἄρτου τῆς πρώτης παιδεύσεως, τοῦ ἀκρογωνιαίου λίθου τῆς τοσούτῳ περιπαθῶς διὰ τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ διαλαλουμένης καὶ ἐπιζητουμένης ἠθικῆς καὶ θρησκευτικῆς μορφώσεως τῆς μεγαλειτέρας μερίδος τοῦ Γένους ἡμῶν.....

Ἀλλ' ἐξῆλθον τῶν ὡρισμένων ὁρίων, ἐπανερχόμενος δὲ εἰς τὰ τοῦ Συλλόγου, δημοσίᾳ ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐν Τεργέστῃ ἑδρεύουσαν *Οἰκονόμειον Ἐπιτροπήν*, βραβεύσασαν τὴν ἀποσταλεῖσαν αὐτῇ σειρὰν τῶν δημοσιεύσεων τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου διὰ τοῦ νενομισμένου ἐκ δύο χιλιάδων (2,000) φράγκων βραβείου, τῷ μεγατίμῳ κ. *Ἀνδρέᾳ Συγγρῷ*, ἀποστείλαντι τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ δωρεὰν ἐκ 30 λ. Τ. καὶ τῷ ἀειμνήστῳ *Δ. Ν. Ταμβάκῳ* διὰ τὴν 10λιρον αὐτοῦ ἐτησίαν συνδρομήν, ἣν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν μετὰ πολλῆς τῆς χαρᾶς διετέλει παρέχων· εἰς τὰς

ἐκτάκτους ταύτας συνδρομὰς ὀφείλομεν τὴν σχετικὴν τοῦ ἐλλείμματος ἡμῶν σμικρότητα.

Ἐκ τῶν πολλῶν τῷ Συλλόγῳ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος γενομένων δωρεῶν εἰδικῶς μνημονεύω καὶ ἐκείνων, ὅσαι διεγείρουσιν ἐν ἡμῖν εὐσεβῆ καὶ εὐγνώμονα αἰσθήματα πρὸς τοὺς ἐξ ἡμῶν μεταστάντας· οὕτω: ὁ ἐξοχ. κ. *Κ. Καραθεοδωρῆ* ἐδωρήσατο τοῦ πρώτου προέδρου τοῦ Ἑλλ. Φιλολ. Συλλόγου, τοῦ ἀλήστου μνήμης σοφοῦ ἐκείνου ἀνδρὸς *Στεφ. Καραθεοδωρῆ*, τὴν εἰκόνα μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ ἀριστοτέχνου ὁμογενοῦς φωτογράφου κ. *Ν.* Ἀνδρειωμένου φιλοτεχνηθεῖσαν, ἡ δὲ εὐγενεστάτη κυρία *Ἀγλαΐα Καλλιάδου* τὴν εἰκόνα τοῦ ἀειμνήστου συζύγου αὐτῆς *Κωνσταντίνου*, τοῦ ἑξάκις προεδρεύσαντος καὶ πολλὰ ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου μοχθήσαντος.

Πρὶν ἢ φθάσω εἰς τὸ τέρμα τῆς ἐμῆς λογοδοσίας, λέγω τινὰ καὶ περὶ τοῦ Προεδρείου τοῦ Συλλόγου· τοῦτο δὲν παρέμεινεν οἷον κατηρτίσθη κατὰ τὰς περυσινὰς ἀρχαιρεσίας· διότι, τῶν δύο ἀντιπροέδρων, τοῦ κ. *Φ. Τάγη* καὶ τοῦ κ. *Ξ. Α. Σιδερίδου* διὰ λόγους τυπικοὺς παραιτησαμένων, ὁ μὲν πρῶτος δὲν ἀντικατέστη πλέον μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ἐκλεγέντος, ὁ δὲ δεύτερος ἀντικατέστη διὰ τοῦ κ. *Ν. Φωτιάδου*. Τοῖς ἀποχωρήσασι τούτοις συναδέλφοις, καθῆκον δικαιοσύνης καὶ ἀμεροληψίας ἐπιτελῶν, ἐκφράζω δημοσίᾳ τοῦ Συλλόγου καὶ τὴν ἐμὴν εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν πρὸς τὸν Σύλλογον ἀφοσίωσιν καὶ διὰ τὰς συμβουλὰς αὐτῶν ἐν ταῖς τοῦ Προεδρείου συνεδριάσεσιν· ὁμοίως εὐγνωμονῶ τῷ ἀντιπροέδρῳ κ. *Ν. Φωτιάδῃ*, τῷ βιβλιοφύλακι κ. *Δ. Η. Οἰκονομίδῃ*, τῷ κ. *Δ. Μηλιώτῃ*, ταμίᾳ πιστῷ καὶ τῷ φιλοπονωτάτῳ καὶ διὰ βαρυτάτης ἐργασίας πεφορτωμένῳ εἰδικῷ γραμματεῖ κ. *Ἀθ. Ἰωάννου*, οἵτινες λόγῳ καὶ ἔργῳ ἐπετέλεσαν τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα· εὐγνωμονῶ ἐπίσης καὶ τῷ Γεν. Γραμματεῖ κ. *Π. Δ. Νικολοπούλῳ*, οὗτινος ἡ ἔκτακτος προθυμία, ἡ φιλοπονία καὶ ἡ δραστηριότης εὐχερέστατον κατέστησε τὸ ἐμὸν ἔργον· εἰδικῆς μνείας καὶ εὐγνωμοσύνης ἄξιος εἶναι σήμερον ὁ λογιστὴς ἡμῶν κ. *Διον. Π. Κοντογεώργης*, ὁ ἐπὶ 7 ὅλα ἔτη μετὰ παραδειγματικῆς ἀφοσιώσεως ὑπηρετήσας τὸν Σύλλογον καὶ ἐκουσίως ἐπιζητήσας τὴν ἀπὸ τοῦ προεδρείου ἀπαλλαγήν, ὅπως συντελέσωσι καὶ ἄλλοι εἰς τὴν ἀπρόσκοπτον αὐτοῦ λειτουργίαν.

Ὁ Σύλλογος κατὰ τὰς γενομένας τελευταίον ἀρχαιρεσίας ἐπιεικῶς κρίνων ἐν τῇ κυριαρχίᾳ αὐτοῦ ἐξελέξατο διὰ τὸ ἀρχόμενον συλλογικὸν ἔτος αὖθις ἡμᾶς καὶ κατήρτισε τὸ Προεδρεῖον διὰ τοῦ κ. *Ν. Φωτιάδου*, Αου ἀντιπροέδρου, *Μ. Ψαλίδα*, Βου ἀντιπροέδρου, τοῦ κ. *Π. Λ. Νικολοπούλου*, γενικοῦ γραμματέως, κ. *Ἀθ. Ἰωάννου*, εἰδικοῦ γραμματέως, κ. *Δ. Η. Οἰκονομίδου*, βιβλιοφύλακος, κ. *Δ. Μηλιώτου*, ταμίου καὶ κ. *Π. Ν. Πρωΐου*, λογιστοῦ, οἵτινες ἔσονται καὶ οἱ κοσμήτορες αὐτοῦ.

Τοιαύτη, Παναγιώτατε καὶ φιλόκαλος ὁμήγυρις, ἡ μετὰ τῆς δυνατῆς συντομίας πιστὴ καὶ ἀκριβὴς τῶν πεπραγμένων ἔκθεσις, ἐκ τῆς ὁποίας καταδεικνύεται, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος διὰ τῶν δωρεῶν καὶ τῆς ἀθρόας προσελεύσεως νέων καὶ σφριγώντων λογίων καὶ ἐπιστημόνων καθ' ἑκάστην ἐμψυχοῦται, διὰ δὲ τῶν σχέσεων αὐτοῦ πρὸς τὰ σοφὰ σωματεῖα καὶ τὰς Ἀκαδημείας κρατύνεται· ὅτι, μὴ ἀρκούμενος εἰς ταῦτα, κατὰ τὸν ἔτι ἰσχύοντα ὀργανικὸν αὐτοῦ νόμον, πολυτρόπως ἐργάζεται εἰς μετοχέτευσιν γνώσεων κεκτημένων καὶ εἰς ζήτησιν καὶ εὕρεσιν τῆς ἀληθείας ἔν τινι μέτρῳ καὶ ἐν τῷ ὡρισμένῳ κύκλῳ τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν· ὅτι, τὴν νομιμότητα θηρεύων, ἐκ δικαίας ὁρμηθεὶς ἀφορμῆς, μετὰ πολλῆς τῆς κρίσεως ἀμφισβητούμενά τινα ἠρμήνευσεν, ἀφ' οὗ ἐπὶ πολὺ συνεζήτησεν, ἀληθῶς μετά τινος ζωηρότητος φύσει μὲν ἡμῖν ἐνοικούσης, θέσει δὲ πάντοτε καὶ πανταχοῦ, ὅπου ἕκαστος ἐκ τοῦ ἰδίου δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας τῆς ἑαυτοῦ ἀντιλήψεως πέποιθεν, ἀλλ' ἐκ τῆς ζωηρότητος ταύτης καὶ τῆς τῶν ἰδεῶν προστριβῆς, ὡς ἐν τῷ φυσικῷ φαινομένῳ, ἀνεπτύχθη θερμότης, ἥτις διὰ τῆς αὐταπαρνήσεως, ὁμοφωνίας καὶ συνεργασίας πάντων τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Συλλόγου, διὰ τῶν εὐλογιῶν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ διὰ τῆς κραταιᾶς προστασίας τοῦ εὐκλεῶς ἀνάσσοντος, ὑποθαλπομένη καὶ τῷ παραλλήλῳ πνευματικῷ νόμῳ ὑπείκουσα, μετατραπήσεται, Θεοῦ εὐδοκοῦντος, οὐχὶ εἰς πῦρ, ἀλλ' εἰς πυρσὸν φωτοβόλον θερμαίνοντα, ζωογονοῦντα καὶ φωτίζοντα ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Γένους, πάντας ἡμᾶς καὶ τοὺς περὶ ἡμᾶς. Γένοιτο!

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΟΥ ΛΓ' ΚΑΙ ΛΖ' ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ ΑΠΟ ΜΑΪΟΥ 1896 ΜΕΧΡΙ ΜΑΪΟΥ 1898

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΜΓ'

τῇ 20 Μαΐου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων καὶ ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς **ἀλληλογραφίας**, ἔχουσαν ὧδε:

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Δ. Μαλιάδου* ἀπὸ 15 Μαίου ἐντεῦθεν δίδοντος πληροφορίας ποῦ εὑρίσκονται ἅπερ λίαν προφρόνως ἀνέλαβε νὰ διεξαγάγῃ δύο ζητήματα, τὸ τῆς ἐναντίον τοῦ Μουρὰτ Θεοφιλίδου δίκης τοῦ Συλλόγου καὶ τὸ τῆς εἰσπράξεως τῶν τῆς πέρυσι δοθείσης συναυλίας ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Ε. τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος ὀφειλομένων ἐνοικίων καὶ δαπανῶν πρὸς ἀνανέωσιν λαμπτήρων, ἐν ὅλῳ τριάκοντα πέντε λιρῶν περίπου.

Τοῦ *Πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων Συλλόγου* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 30 Ἀπριλίου, ἀφιερμένου τὸν Σύλλογον ἐλεύθερον νὰ διαθέσῃ τὰ ὑπ' αὐτοῦ σταλέντα καὶ στελλόμενα σώματα χαρτῶν ὡς ἂν βούληται.

Τοῦ κ. *Στυλιανοῦ Γεωργιάδου*, ἀντιπροσώπου τῆς ἐν Μιχαλιτσίῳ κοινότητος τοῦ *ἁγίου Δημητρίου*, ἐξαιτουμένου τὴν ἀρωγὴν τοῦ Συλλόγου πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς συντηρήσεως τῶν σχολῶν τῆς κοινότητος ταύτης.

Τῆς *Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 3/15 Μαίου, ἀγγελλούσης τὴν ἐπ' ὀνόματι τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* πληρωμὴν χιλίων δραχμῶν (1000) τοῖς κ. κ. *Ἀδελφοῖς Περρῇ*, καὶ ἐγκλειούσης ἔγγραφον αὐτῶν ἀπόδειξιν.

Τοῦ ἐν Χαλκηδόνι *Σεμιναρίου τῶν Αὐγουστίνων* ἀπὸ 12 Μαίου, ἀγγέλλοντος τὴν ἵδρυσιν παρ' αὐτῷ ἀρχαιολογικοῦ τμήματος καὶ παρακαλοῦντος τὸν Σύλλογον ὅπως δωρήσηται αὐτῷ τὴν σειρὰν τοῦ *Περιοδικοῦ* καὶ τῶν *Παραρτημάτων*.

Τοῦ κ. *Ξ. Α. Σιδερίδου*, παραιτουμένου τῆς ἐπιμελητείας τῶν ἀρχαιολογικῶν καὶ νομισματικῶν συλλογῶν.

Τοῦ κ. *Κ. Σπανούδη* ἐντεῦθεν ἀπὸ 9 Μαίου, ἐρωτῶντος κατὰ παράκλησιν τοῦ ἁγίου Μαρωνείας ἐὰν ἦναι δεκτὴ ἡ ὑποστήριξις πτωχῶν τινων χωρίων τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ διὰ παροχῆς βιβλίων, γεωγραφικῶν πινάκων, συνδρομῶν καὶ τῶν τοιούτων.

Τοῦ *Τοποτηρητοῦ τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας* ἁγ. *Λιτίτσης* κ. *Βασιλείου*, παρακαλοῦντος ὅπως διὰ τῆς ἀποστολῆς βιβλίων εἰς τὸ ἐν Κοντοσκαλίῳ ἱερὸν Ἀναγνωστήριον συντελέσῃ ὁ Σύλλογος ὑπὲρ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ.

Τῆς ἐν τῷ Πέραν *Ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν* ἀπὸ 9 Μαίου, δηλούσης ὅτι ὥρισεν ἡμέραν τῆς ἐκκυβεύσεως τοῦ Λαχείου αὐτῆς τὴν 22 Μαίου καὶ εὐχαριστούσης ἐπὶ τῇ παροχῇ τῆς αἰθούσης τοῦ Συλλόγου ἐπὶ τούτῳ.

Πιττάκιον τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ *Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου* κ. *Ἀνθίμου* τοῦ *Ζ'* ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 2860 καὶ ἡμερομηνίαν 10 Μαίου 1896, διαβιβάζοντος ἀντίγραφον ἐκθέσεως τοῦ Πανοσιολογιωτάτου ἀρχιμανδρίτου κ. *Ἰωακεὶμ Φοροπούλου* περὶ τοῦ ἐν Γεδὶκ Πασᾷ ἀνακαλυφθέντος ὑπογείου.

Τοῦ κ. *Ε. Παπαϊωάννου* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 2 Μαίου, ζητοῦντος ὅπως τῷ ἀποσταλῇ τὸ πέρυσιν ἀπονεμηθὲν αὐτῷ βραβεῖον, ἐπὶ τῇ γλωσσικῇ ὕλῃ.

Τῆς Α. Σ. τοῦ ἁγ. *Ἀμασείας Ἀνθίμου Ἀλεξούδη* ἀπὸ 29 Ἀπριλίου ἐξ Ἀμισοῦ, πέμποντος ἑβδομήκοντα καὶ μίαν ἐπιγραφάς.

Ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας ὁ κ. Πρόεδρος παρατηρεῖ ὅτι αἱ παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου ἁγίου *Ἀμασείας* περμφθεῖσαι ἐπιγραφαί, ὡς καὶ ἡ ἔκθεσις τοῦ Πανοσιολογιωτάτου κ. *Φοροπούλου* περὶ τοῦ ἐν *Γεδὶκ-πασᾶ* ἀνακαλυφθέντος ἀρχαίου γηπέδου παραπέμπονται τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐπιτροπῇ, εἶτα δὲ ἐγερθεὶς λέγει:

« Ἐπιτρέψατέ μοι, φίλοι ἑταῖροι, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου συλλογικοῦ ἔτους νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὴν τοῦ Προεδρείου εἰλικρινῆ εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῇ τιμῇ τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν, ὡς κοσμητόρων· ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὰ ὑμέτερα αἰσθήματα, διαβεβαιοῦμεν ὑμᾶς ὅτι θέλομεν καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν ὑπὲρ τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν συμφερόντων τοῦ Συλλόγου· πλὴν ἔστε βέβαιοι ὅτι οὐδὲν δυνατὸν γενέσθαι ἄνευ τῆς ὑμετέρας ὑποστηρίξεως· ἡ οἰκονομικὴ μάλιστα τοῦ Συλλόγου θέσις ἐν ταῖς ὑμετέραις χερσὶ κεῖται, εἶναι δέ, ὡς πάντες γνωρίζομεν, οὐσιωδέστατος ὅρος ἡ σχετικὴ οἰκονομικὴ ἄνεσις διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Συλλόγου, ὡς καθιδρύματος σκοποῦντος τὸ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἄφθαρτον νὰ παρηγορήσῃ ἢ νὰ ἐξευγενίσῃ. Ἐκ τῶν προτέρων βέβαιος, ὅτι πάντες ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι θέλομεν ἐργασθῆ, εὔχομαι καὶ αἱ περιστάσεις νὰ φανῶσιν ὑμῖν εὐμενεῖς, συναντιλαμβανόμεναι ἡμῖν ἐν τῷ κοινῷ ἀγῶνι· καὶ πάλιν εὐχαριστῶν ὑμῖν ποιοῦμαι τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ΛΣ΄ συλλογικοῦ ἔτους ».

Μετὰ ταῦτα, περὶ τοῦ ζητήματος τῆς κατὰ *Μουρὰτ Θεοφιλίδου* ἀγωγῆς, παρατηρεῖ ὁ κ. Πρόεδρος ὅτι ἡ ὑπόθεσις εὑρίσκεται ἐν εὐαρέστῳ σημείῳ· καὶ νομίζει ὅτι καλὸν εἶναι ὁ Σύλλογος νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὴν διὰ τῆς παροχῆς τοῦ ὑποδεικνυμένου χάριν τῶν δαπανῶν ποσοῦ τῶν τριακοσίων δραχμῶν· ὅπερ ὁ Σύλλογος ἀποδέχεται. Ὁ κ. *Νικολόπουλος* ἐρωτᾷ ἐὰν ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἐν λόγῳ ποσοῦ γενήσεται διὰ τοῦ κ. *Μαλιάδου* ἢ ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς δικηγόρους καὶ εἰς τίνα; Ὁ κ. *Ἡρώϊος* προτείνει τὴν διὰ τοῦ κ. *Μαλιάδου* ἀποστολὴν διὰ τακτικῆς ἀποδείξεως αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ κ. *Σαλτέλης* παρατηρεῖ ὅτι, ἐπειδὴ ἡ δίκη ἤρξατο ἐπὶ τοῦ κ. *Μαλιάδου*, τὸ προεδρεῖον εἶχε ζητήσει τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ ὡς πρὸς τὸ εἰς ὃ εὑρίσκεται ἡ ὑπόθεσις σημεῖον, ἤδη ὅμως δύναται καὶ αὐτὸ τὸ προεδρεῖον ἀπ' εὐθείας ν' ἀναλάβῃ τὴν περαιτέρω διεξαγωγήν, καὶ δὴ διὰ τοῦ κ. γενικοῦ γραμματέως, ἀφ' οὗ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ κ. *Μαλιάδου* περὶ τοῦ προσώπου, εἰς ὃ θὰ σταλῶσιν αἱ 300 δραχμαί. Ὁ κ. *Αὐθεντόπουλος* ζητεῖ τὴν γνώμην τοῦ κ. *Νικολοπούλου*, ὡς δικηγόρου, περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑποθέσεως· ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀποστολὴν τῶν χρημάτων θεωρεῖ ὁμαλωτέραν τὴν τοῦ κ. *Πρωΐου* πρότασιν. Ὁ κ. *Εὐσταθιανὸς* τὴν θεωρεῖ ὁμαλωτέραν μέν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ νομιμωτέραν, προτείνει δὲ τὴν ἄμεσον διὰ τοῦ προεδρείου διεξαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως. Ὁ κ. *Νικολόπουλος*, ἀπαντῶν τῷ κ. *Αὐθεντοπούλῳ*, παρατηρεῖ ὅτι ὑπὸ νομικὴν ἔποψιν ἐπειδὴ αἱ βάσεις τῆς ὑποθέσεως ἐτέθησαν ὑπὸ ἄλλου δικηγόρου ἐκτιμωμένου παρὰ τῷ δικηγορικῷ κόσμῳ, καλὸν θὰ ἦτο καὶ δι' αὐτοῦ νὰ τελειώσῃ· διότι πιθανὸν ἄλλος δικηγόρος ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων νὰ μὴ δύνηται νὰ ἐργασθῇ· ὡς γενικὸς γραμματεὺς ὅμως δύναται νὰ ἐργασθῇ κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν συμφερόντων τοῦ Συλλόγου. Ὁ κ. *Σαλτέλης* παρατηρεῖ ὅτι ἡ πρότασίς του δὲν προῆλθεν ἐκ δυσπιστίας πρὸς τὸν κ. *Μαλιάδην*, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀρχῆς ὅτι τὸ προεδρεῖον ἑκάστοτε αὐτὸ ἀμέσως πρέπει νὰ ἐνεργῇ περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Συλλόγου, οὐχὶ δὲ διὰ τρίτων προσώπων· δικηγόροι ὑπάρχουσιν ἤδη, ἀντὶ δὲ νὰ καθιστῶσιν ἐνήμερον τὸν κ. *Μαλιάδην*, ἂς συνεννοῶνται ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ νέου προεδρείου. Ἀνταλλαγεισῶν καὶ ἄλλων τινῶν γνωμῶν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ὁ κ. *Φωτιάδης* διασαφηνίζει τὸ ζήτημα δι' αὐτῆς ταύτης τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. *Μαλιάδου*, γράφοντος αὐτολεξεί: « *Ὁ Σύλλογος νὰ στείλῃ τοὐλάχιστον 300 δραχμὰς* κτλ.», ὅπερ καὶ γίνεται ἀποδεκτόν. Περὶ δὲ τοῦ δευτέρου μέρους τῆς ἐπιστολῆς, τοῦ τῶν ἐνοικίων τῆς αἰθούσης τοῦ Συλλόγου εἰς συναυλίας, κατ' αἴτησιν τοῦ κ. *Σαλτέλη*, ὁ κ. Πρόεδρος καὶ ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς δίδουσιν ἀναγκαίας τινὰς διασαφήσεις.

Ἔπειτα ἐρωτᾷ ὁ κ. Πρόεδρος ἐὰν ἡ αἴτησις τοῦ σεμιναρίου Χαλκηδόνος πρὸς παροχὴν τοῦ Περιοδικοῦ τοῦ Συλλόγου πρέπῃ νὰ γείνῃ δεκτή. Ὁ κ. *Σαλτέλης* τὸ θεωρεῖ ὀρθότατον. Τοῦ δὲ κ. *Αὐθεντοπούλου* ἐρωτήσαντος ἐὰν ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Σεμιναρίου συνοδεύηται ὑπὸ κανονισμοῦ ἢ ἄλλων ἐπισήμων ἐνδείξεων ὑπάρξεως καὶ τοῦ κ. *Νικολοπούλου* δόντος διασαφήσεις τινὰς ὡς πρὸς τὴν σύστασιν καὶ τὰς ἐργασίας τοῦ ἐν λόγῳ Σεμιναρίου, ἡ αἴτησις αὐτοῦ γίνεται ἀποδεκτή.

Προταθείσης δ' ἐκλογῆς ἀντικαταστάτου τοῦ παραιτηθέντος κ. *Ξ. Α. Σιδερίδου* διὰ τὴν ἐπιμελητείαν τῶν ἀρχαιολογικῶν συλλογῶν, ἀναδείκνυται τοιοῦτος ὁ κ. *Δ. Γ. Μοστρᾶτος*.

Ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων ἀφίνοντος ἐλεύθερον τὸν Σύλλογον νὰ διανείμῃ τοὺς χάρτας *Ζαφειροπούλου*, ὅπου θεωρεῖται ἐπάναγκες· κατόπιν ἐρωτήσεως ἂν εἰς τὸν κατ' αἴτησιν αὐτοῦ ἀποφάσει δὲ τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου τεθέντα περιορισμὸν τῆς διανομῆς τῶν χαρτῶν μόνον διὰ τὰ περίχωρα τῆς Κωνσταντινουπόλεως δύναται νὰ συμπεριληφθῇ καὶ ἡ Μικρὰ Ἀσία, μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν γνωμῶν τινων περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν ὁρίων τῆς διανομῆς τῶν ἐν λόγῳ χαρτῶν ἀνατίθεται εἰς τὸ προεδρεῖον ἡ κατάλληλος καὶ ἀναγκαία χρῆσις καὶ διανομὴ ὑπὸ τὸν περιορισμὸν μόνον διὰ τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ Γραμματοδιδασκαλεῖα.

Προτείνεται ὅπως καταρτισθῇ *Μητρῷον* καὶ *Βιβλίον ἀποφάσεων*· ἐγκριθείσης δὲ τῆς προτάσεως, ἀναδείκνυνται μέλη πρὸς τοῦτο οἱ κ. κ. *Βραχάμης* καὶ *Εὐσταθιανός*.

Προτείνεται καὶ διὰ συνδρομῶν αὔξησις τῆς κυκλοφορίας τοῦ Περιοδικοῦ τοῦ Συλλόγου, ὅπερ γίνεται ἀποδεκτόν. Ὁ δὲ κ. *Σαλτέλης* προτείνει ὅπως ληφθῇ πρόνοια καὶ περὶ τῆς πωλήσεως τοῦ Α΄ τόμου τῆς γλωσσικῆς ὕλης. Ὁ κ. *Αὐθεντόπουλος* θεωρεῖ σπουδαιοτάτην τὴν πρότασιν ταύτην καὶ ἐνθέρμως ὑποστηρίζει αὐτήν, ὑποδείξας ὅτι καλὸν εἶναι νὰ σταλῶσιν εἰς ὅλα τὰ κέντρα ἀντίτυπά τινα, νὰ ἐκτεθῶνται εἰς τὰ κυριώτατα βιβλιοπωλεῖα καὶ οὕτω νὰ δύναται νὰ γνωσθῇ τὸ ἔργον εἰς ἐπιστήμονας ἐνδιαφερομένους.

Τελευταῖον προτείνεται καὶ γίνεται ἀποδεκτὴ ἡ δημοσίευσις τῆς λογοδοσίας τοῦ προέδρου, μεθ' ἃ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΜΖ΄

τῇ 27 Μαΐου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων καὶ ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἠγουμένης συνεδρίας, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς ἀλληλογραφίας, ἀγγέλλει δὲ καὶ δωρεὰς βιβλίων.

Ἡ **ἀλληλογραφία** ἔχει οὕτω:

Ἐπιστολὴ τῆς Α. Σ. τοῦ μητροπολίτου *Ἀμασείας* κ. *Ἀνθίμου* ἀπὸ 13 Μαίου, ἐπισυνάπτοντος περιγραφὴν ἀρχαίου χειρογράφου, τεύχη ἐκ μεμβράνης λευκῆς καὶ παρακαλοῦντος ὅπως ἀναγνωσθῇ ἐν συνεδριάσει καὶ δημοσιευθῇ.

Τῆς *Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς* ἀπὸ 27 Μαίου, ἀγγελλούσης ὅτι ἐξελέξατο πρόεδρον μὲν τὸν κ. *Χρ. Χατζηχρήστου*, γραμματέα δὲ τὸν κ. *Π. Πετρακίδην*,

Τῆς Α. Ε. τοῦ κ. *G. de la Boulinière*, ἐπιτετραμμένου τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ἐνταῦθα ἀπὸ 31 Μαίου, πέμποντος τῷ Συλλόγῳ τῇ ἐντολῇ τοῦ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως τῆς Γαλλίας ὑπουργοῦ τρία φυλλάδια τοῦ λεξικοῦ «*Des antiquités grecques et romaines*».

Τῆς *Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς* ἐντεῦθεν ἀπὸ 27 Μαίου, δηλούσης ὅτι ἐξελέξατο πρόεδρον μὲν τὸν κ. *Μ. Γεδεών*, γραμματέα δὲ τὸν κ. *Δ. Μοστρᾶτον*, καὶ ὅτι ἐνέκρινε τὴν ἐν τῷ ἤδη ἐκτυπουμένῳ Περιοδικῷ δημοσίευσιν βιβλιακῶν δωρεῶν τοῦ συλλογικοῦ ἔτους 1891—92.

Τῆς *Ἀρχαιολογικῆς Ἐπιτροπῆς* ἐντεῦθεν ἀπὸ 27 Μαίου δηλούσης ὅτι πρόεδρον μὲν ἐξελέξατο τὸν κ. *G. Curtis*, γραμματέα δὲ τὸν κ. *Ed. Schneider*.

Τοῦ κ. *Α. Εὐσταθιανοῦ* ἀπὸ 27 Μαίου ἐντεῦθεν, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῷ διορισμῷ αὐτοῦ ὡς μέλους τῆς πρὸς σύνταξιν Μητρῴου ἐπιτροπῆς καὶ παρακαλοῦντος ὅπως τῷ παραχωρηθῇ ἡ σειρὰ τῶν τόμων τοῦ Περιοδικοῦ.

Ὁ κ. πρόεδρος παρατηρεῖ ὅτι ἡ περιγραφὴ τοῦ ἁγίου *Ἀμασείας* παραπέμπεται τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐπιτροπῇ.

Ἡ αἴτησις τοῦ κ. *Εὐσταθιανοῦ* περὶ παροχῆς τῆς σειρᾶς τοῦ Περιοδικοῦ τοῦ Συλλόγου ὅπως ἐργασθῶσι κατ' οἶκον πρὸς συνταξιν τοῦ *Μητρῴου* γίνεται ἀποδεκτή, ὑπὸ τὸν περιορισμὸν «*ἐκ τῶν πολλαπλῶν*». Ἀποκρουσθείσης δὲ τῆς προτάσεως τοῦ κ. *Εὐσταθιανοῦ* περὶ δημοσιεύσεως τοῦ καταλόγου τῶν δωρεῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1871—1875, ὡς μὴ σχετιζομένης ἀμέσως πρὸς ὃ ἀνέλαβον ἔργον ὁ κ. *Μ. Γεδεὼν* ἀνακοινοῦται πραγματείαν **Περὶ τοῦ τυπικοῦ τῆς Παναγίας τῆς Κοσμοσωτείρας**· μετὰ τὸ πέρας δ' αὐτῆς, μὴ ὑπαρχούσης παρατηρήσεώς τινος, ὁ κ. πρόεδρος, εὐχαριστήσας τῷ ἀγορεύσαντι, διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΜΗ΄

τῇ 3 Ἰουνίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν μετὰ τὴν προσθήκην τῆς ἐξῆς παρατηρήσεως τοῦ κ. *Βραχάμη*, «ὅτι ἡ σειρὰ τοῦ Περιοδικοῦ ἐκ τῶν πολλαπλῶν παρέχεται ἀμφοτέροις τοῖς πρὸς σύνταξιν τοῦ *Μητρῴου* ἐκλεγεῖσιν», ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς ἀλληλογραφίας, ἀγγέλλει δὲ καὶ δωρεὰς βιβλίων.

Ἡ **ἀλληλογραφία** ἔχει ὡς ἑπεται:

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Louis Petit*, διευθυντοῦ τοῦ Σεμιναρίου Χαλκηδόνος ἀπὸ 21)2 Ἰουνίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῆς αἰτηθείσης σειρᾶς τοῦ Περιοδικοῦ καὶ πέμποντος τῷ Συλλόγῳ δύο ἔργα τῶν μελῶν τοῦ Σεμιναρίου.

Τοῦ κ. *Χ. Χατζηχρήστου* ἐντεῦθεν ἀπὸ 3 Ἰουνίου, αἰτουμένου τὴν αἴθουσαν τοῦ Συλλόγου χάριν τῶν ἐξετάσεων τῆς 16 καὶ 17 Ἰουνίου καὶ τὴν ἐπίδοσιν τῶν πτυχίων τοῖς τελειοφοίτοις τοῦ *Ἑλληνογαλλικοῦ Λυκείου* αὐτοῦ.

Εἶτα ὑποβάλλεται καὶ ἐπιψηφίζεται ὁ *προϋπολογισμὸς* τῆς χρήσεως 1896—97 μετὰ διασάφησιν, δοθεῖσαν παρὰ τοῦ κ. προέδρου τῷ κ. *Σαλτέλῃ* περὶ τῶν ἐξόδων Βιβλιοθήκης καὶ προσθήκην εἰς τὰς δαπάνας ἄλλων 30 λιρῶν ἀνὰ 10 διὰ τὰς ἐπιτροπὰς Ἀρχαιολογικήν, Φιλολογικὴν καὶ Ἐκπαιδευτικήν, διὰ δὲ τὸ προκύπτον ἔλλειμμα τῶν 147,46 λιρῶν, ὁ κ. πρόεδρος ὑποδεικνύει ὅτι ἐλπίζει ὅτι κατὰ μέγα μέρος τοὐλάχιστον θὰ καλυφθῇ. Ὁ κ. *Ψωμάδης* λέγει ὅτι πρέπει νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ ἐξέλεγξις καὶ ὑπογραφὴ τῶν περυσινῶν λογαριασμῶν, ὅπερ ὑπισχνεῖται ὁ κ. πρόεδρος.

Ὁ ἐπιψηφισθεὶς **προϋπολογισμὸς** ἔχει ὡς ἑπεται:

ΠΡΟΣΟΔΟΙ			ΔΑΠΑΝΑΙ		
Τακτικαὶ συνδρομαί	Λίρ.	200	Ἔλλειμμα προηγουμένης χρήσεως	Λίρ.	75
Νέα μέλη καὶ Διπλώματα	»	40	Μισθοδοσίαι	»	216
Ἔκτακτοι συνδρομαί	»	150	Ἔξοδα Γραφείου	»	20
Ζωγράφειον Διαγώνισμα	»	100	Διάφορα ἔξοδα	»	25
			Φωτισμὸς καὶ θέρμανσις	»	15
			Πυρασφάλιστρα	»	6,46
			Βιβλιοθήκη	»	20
			Ἀναγνωστήριαν, Ἀρχαιολ., Φιλολογ. καὶ Ἐκπαιδ. ἐπιτροπαὶ ἀνὰ λίρ. 10	»	40
			Ζωγράφειον Διαγώνισμα	»	100
			Συντακτικὴ ἐπιτροπή	»	100
			Ἀναγκαῖαι ἐπισκευαὶ κτιρίου	»	20
	Λίρ.	490		Λίρ.	637,46

Ὑποβάλλεται εἰς ἐπιψήφισιν καὶ γίνεται παραδεκτὴ ἡ αἴτησις τοῦ κ. *Χατζηχρήστου* περὶ παροχῆς τῆς αἰθούσης τοῦ Συλλόγου χάριν τῶν ἐξετάσεων τοῦ *Ἑλληνογαλλικοῦ Λυκείου* καὶ τὴν ἐπίδοσιν τῶν πτυχίων. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλει τὴν ἐκ δισχιλίων φράγκων δωρεὰν τῆς εὐγενεστάτης κ. *Ἐλένης χήρας Νικολάου Ζαρίφη*. Ψηφισθέντος δὲ τοῦ κ. *Büchner*, φιλολόγου ἐν Μονάχῳ, ὡς ἀντεπιστέλλοντος μέλους τοῦ συλλόγου ὁ κ. *Μ. Παρανίκας* ἀνακοινοῦται μελέτην αὐτοῦ **Περὶ τῆς θέσεως τοῦ Ἰλίου καθ' Ὅμηρον καὶ Στράβωνα,** μετὰ τὸ τέλος δ' αὐτῆς οὐδενὸς λαβόντος τὸν λόγον, ὁ κ. πρόεδρος, εὐχαριστήσας τῷ ἀγορεύσαντι διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΜΘ΄

τῇ 10 Ἰουνίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναβληθείσης τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας, ὡς ἐκ τῆς ἀπουσίας τοῦ εἰδικοῦ γραμματέως, ὁ κ. γενικὸς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς **ἀλληλογραφίας,** ἔχουσαν ὧδε:

Ἐπιστολὴ τῆς Α. Ε. τοῦ κ. *Χρηστάκη Ἐφένδη Ζωγράφου* ἀπὸ 10 Ἰουνίου ἐκ Παρισίων, δηλοῦντος ὅτι εἰς ἐπιστολήν ἀπὸ 7 Ἰουνίου πρὸς αὐτὸν τοῦ ἐν Μονάχῳ καθηγητοῦ κ. *Wecklein*, παραπονουμένου ὅτι ὁ Σύλλογος παρεμβάλλει δυσκολίας κατὰ τὸ ποσὸν τῶν τυπογραφικῶν φύλλων, ἀπήντησεν ὅτι οὐδόλως ἀναμιγνύεται εἰς τὰ τῆς ἐκδόσεως τῆς *Βιβλιοθήκης*, τοῦ Συλλόγου ἔχοντος τὴν ἐποπτείαν καὶ ἐργαζομένου κατὰ πρόγραμμα ὡρισμένον.

Τοῦ *αὐτοῦ* ἐκ Παρισίων ἀπὸ 10 Ἰουνίου, συγχαίροντος τῷ προεδρείῳ ἐπὶ τῇ νέᾳ ἐκδηλώσει τιμῆς, ἧς ἔτυχε διὰ τῆς ἐκλογῆς καὶ δηλοῦντος ὅτι μετὰ πολλοῦ τοῦ διαφέροντος παρακολουθεῖ τὰς φιλολογικὰς ἐργασίας καὶ τὰς αὐτοθυσίας, ἃς τὰ μέλη οὐ παύονται παρέχοντα ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου.

Τῶν κκ. *Ἀστερίου Ζήκου* καὶ *Γεωργίου Κωνσταντινίδου* ἐξ Ἀδριανουπόλεως ἀπὸ 3 Ἰουνίου, αἰτουμένων τὴν ἀποστολὴν ἀντιγράφου τῆς εἰσηγήσεως τοῦ κ. *Βαλσαμάκη* περὶ τῆς ὑπ' αὐτῶν πεμφθείσης *Φυσικῆς Πειραματικῆς* διὰ τὸν *Καραπάνειον Ἀγῶνα*, ἵνα καὶ αὖθις κατέλθωσιν εἰς τὸν ἀγῶνα.

Ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας ὁ κ. Πρόεδρος παρατηρεῖ ὅτι τοῖς κ. κ. *Ἀστερίῳ Ζήκῳ* καὶ *Γεωργίῳ Κωνσταντινίδῃ* δοθήσεται τὸ σχετικὸν πρὸς τὸ ἔργον αὐτῶν μέρος τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. *Βαλσαμάκη*. Εἶτα ὁ κ. *Μ. Παρανίκας* συνεχίζει καὶ περατοῖ τὴν ἀνακοίνωσιν αὐτοῦ **Περὶ τῆς θέσεως τοῦ Ἰλίου καθ' Ὅμηρον καὶ Στράβωνα.** Διὰ τῆς μελέτης αὐτοῦ ταύτης ὁ ἀγορητὴς διὰ σπουδαίων ἐπιχειρημάτων, τῶν πλείστων ἀποτελεσμάτων πολυετῶν ἐπιτοπίων ἐρευνῶν καὶ μελετῶν αὐτοῦ, τετράκις ἐπισκέψαμένου τὸ Τρωϊκὸν πεδίον, ἀνασκευάζει τὴν πρὸ μικροῦ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ βήματος τοῦ Συλλόγου ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου κ. *Schneider* ἐξενεχθεῖσαν θεωρίαν, καθ' ἣν ἡ θέσις τοῦ Ὁμηρικοῦ Ἰλίου ζητητέα οὐχὶ ἐν Ἰσαρλίκ, ἔνθα ὁ *Ἐρῶικος Schliemann* ἐποίησε τὰς ἀνασκαφὰς αὐτοῦ, ἀλλ' ἀλλαχοῦ, μᾶλλον δὲ παρὰ τὸ *Μπουνὰρ-πασῆ* ἢ ἐπὶ τοῦ ὑπερκειμένου ὄρους *Μπαλιδάγ*. Τοὐναντίον λοιπὸν ὁ κ. *Μ. Παρανίκας*, στηριζόμενος κυρίως ἐπὶ τὸν Ὅμηρον καὶ Στράβωνα, ἀποδεικνύει ὅτι τὸ Ὁμηρικὸν Ἴλιον ἀναμφισβητήτως ἔκειτο κάτωθεν τοῦ νέου Ἰλίου τοῦ Στράβωνος ὑπὸ τὸ σημερινὸν Ἰσαρλίκ, ἔνθα ὁ *Schliemann* ἐπὶ δύο δεκάδας ἐτῶν ἐφείλκυσε τὴν σύντονον προσοχὴν τῶν ἀρχαιολόγων. Ὁ κ. Πρόεδρος, θερμότατα εὐχαριστήσας τῷ κ. *Μ. Παρανίκᾳ* ἐπὶ τῇ σπουδαίᾳ αὐτοῦ ἀνακοινώσει, διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΝ΄

τῇ 17 Ἰουνίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ ἐπικυρωθέντων, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγνώσκει τὴν **ἀλληλογραφίαν,** ἔχουσαν ὧδε:

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Ἰ. Ἀραβαντινοῦ* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 6 Ἰουνίου, δηλοῦντος τὴν παραλαβὴν τῆς δι' ἔξοδα ἀποσταλείσης ἐπιταγῆς ἐκ δραχμῶν τριακοσίων καὶ ἀγγέλλοντος ὅτι ὁ Σύλλογος εἰς τὴν ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν γενομένην δίκην ἕνεκα αἰτήσεως τοῦ *Μουρὰτ Θεοφιλίδου* περὶ ἄρσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τεθείσης συντηρητικῆς κατασχέσεως, ἀντεπροσωπεύθη διὰ τοῦ κ. *Ψαρᾶ* καὶ ὅτι τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀπόφασιν ἅμα δημοσιευθησομένην θὰ κοινοποιήσῃ τῷ Συλλόγῳ.

Τοῦ προηγουμένου *Χρυσοστόμου Λαυριώτου* ἐξ Ἁγίου Ὄρους ἀπὸ 21 Μαΐου, εὐγνωμονοῦντος ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ὡς ἀντεπιστέλλοντος μέλους καὶ ὑπισχνουμένου τὴν ἀποστολὴν περιγραφικῆς διατριβῆς.

Τοῦ κ. *Wecklein* ἐκ Μονάχου ἀπὸ 22 Ἰουνίου, παραπονουμένου ὅτι γίνεται διάκρισις μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. *Σεμιτέλου* καὶ ἀρνουμένου νὰ ὑποστῇ ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου, μὴ ἐκ τῶν προτέρων γενομένην αὐτῷ γνωστήν.

Ὁ κ. Πρόεδρος δίδει διασαφήσεις τινὰς τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. *Wecklein*. Ὁ κ. *Σαλτέλης* θεωρεῖ καλὸν ν' ἀνατεθῇ αὕτη τῇ Φιλολογικῇ Ἐπιτροπῇ, ὅπερ καὶ γίνεται δεκτόν.

Εἶτα ἀγγέλλεται ὅτι τῆς ἐργασίας τῆς *Ἀναθεωρητικῆς τοῦ Κανονισμοῦ Ἐπιτροπῆς* περατωθείσης, τῇ 19 τρέχοντος, ἡμέραν Τετάρτην, ἄρχεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ νέου κανονισμοῦ ἐν ἐκτάκτοις συνεδριάσεσι, διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑΣΝΑ΄

(Ἔκτακτος)

τῇ 19 Ἰουνίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Μὴ ὑπαρχόντων πρακτικῶν προηγουμένης συνεδρίας, ὁ κ. Πρόεδρος ἀγγέλλει ὅτι πρόκειται περὶ συζητήσεως καὶ ἐπιψηφίσεως τοῦ ἀναθεωρηθέντος καὶ ἐν σχεδίῳ προκειμένου Κανονισμοῦ τοῦ Συλλόγου, ἥτις καὶ ἄρχεται ὄντως, ἀλλὰ μετὰ προηγηθεῖσαν συζήτησιν ἐὰν πρέπῃ ἀμέσως νὰ ἀρχίσῃ αὕτη ἢ ν' ἀναβληθῇ χάριν πλείονος ἀπαρτίας ἢ εἰς ὥραν καταλληλοτέραν ἢ πρὸς ὡριμωτέραν μελέτην· ἀπορριφθέντων δὲ τῶν λόγων τούτων διὰ πλειονοψηφίας καὶ ἀρξαμένης τῆς κατ' ἄρθρον ἀναγνώσεως καὶ συζητήσεως, τὸ 1ον, 2ον, 3ον καὶ 4ον ἄρθρα τέλος ἐπιψηφίζονται, μεθ' ἃ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑΣΝΒ΄

τῇ 24 Ἰουνίου 1896.

Προεδρεύοντος **Ν. ΦΩΤΙΑΔΟΥ**, ἀντιπροέδρου.

Ἀναβληθείσης τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς **ἀλληλογραφίας**, ἔχουσαν ὡς ἕπεται:

Ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Μονάχῳ καθηγητοῦ κ. *Λουδοβίκου Βύρχνερ* ἀπὸ 3 Ἰουλίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ὡς ἀντεπιστέλλοντος μέλους.

Τοῦ κ. *Βαρναβᾶ Tondini Quarenghi* ἐντεῦθεν ἀπὸ 1 Ἰουλίου, προσφέροντος δύο ἀντίτυπα τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ *Union Française* γενομένης διαλέξεως «*Περὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ καθορισμοῦ τοῦ Πάσχα*».

Τοῦ ἀρχιμανδρίτου *Ἰακώβου Διονυσιάτου* ἐξ Ἁγίου Ὄρους ἀπὸ 14 Ἰουνίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ὡς ἀντεπιστέλλοντος μέλους καὶ πέμποντος *ἑπτὰ ἐπιστολὰς ἀνεκδότους* ἄχρι τοῦ νῦν τοῦ *ἱεροῦ Φωτίου*.

Τοῦ κ. *Μ. Γεδεὼν* ἐντεῦθεν ἀπὸ 24 Ἰουνίου, δηλοῦντος τὴν ἀποστολὴν *τριῶν βυζαντινῶν πλακῶν ἐγγράφων*, φερουσῶν ἐπιτύμβια τῶν αἰώνων Η΄ καὶ Θ΄, προερχομένων ἐκ Σαρμασικίου καὶ χρησιμοποιηθεισῶν ἐν τῷ ΚΣ΄ τόμῳ τοῦ Περιοδικοῦ.

Ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας ὁ κ. προεδρεύων παρατηρεῖ ὅτι αἱ ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανδρίτου *Ἰακώβου Διονυσιάτου* ἀποσταλεῖσαι ἐπιστολαὶ ἀναγνωσθήσονται ἐν συνεδριάσει καὶ παραπεμφθήσονται τῇ οἰκείᾳ ἐπιτροπῇ· ἀγγέλλει δὲ τὴν λῆξιν τῆς συλλογικῆς περιόδου ἐπὶ τῇ θερινῇ ὥρᾳ καὶ διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑΣΝΓ΄

(Ἔκτακτος)

τῇ 26 Ἰουνίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἄρχεται ἡ συζήτησις ἀπὸ τοῦ 6 ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ· καὶ ψηφίζονται μετὰ τὰς δεούσας προσθαφαιρέσεις τὰ ἄρθρα 6—39, μεθ' ἃ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑΣΝΔ΄

(Ἔκτακτος)

τῇ 1 Ἰουλίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, συζητοῦνται καὶ ἐπιψηφίζονται τὰ ἄρθρα 40—70 τοῦ νέου Κανονισμοῦ τοῦ Συλλόγου, μεθ' ὃ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑΣΝΕ΄

(Ἔκτακτος)

τῇ 5 Ἰουλίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Τὸ 71ον ἄρθρον μετὰ πολλὰς συζητήσεις γίνεται παραδεκτόν· ὁμοίως τὰ ἄρθρα 72 μέχρι τοῦ 121ου γίνονται δεκτά. Εἶτα ἀποφασίζεται νὰ ἀρεθῇ εἰς τὸ προεδρεῖον νὰ ἐκλέξῃ ἐπιτροπὴν πρὸς διόρθωσιν τοῦ κανονισμοῦ ὑπὸ γλωσσικὴν ἔποψιν, ἀνάπτυξιν καὶ σύμπτυξιν ἐνδεχομένην ἄνευ παραλλαγῆς τοῦ διέποντος πνεύματος. Εἶτα ἀνατίθεται τῷ προεδρείῳ ἡ σύνταξις ἑρμηνευτικῆς τοῦ Κανονισμοῦ ἐπιστολῆς. Τέλος γενομένης δεκτῆς καὶ τῆς προτάσεως ὅπως ἡ ἰσχὺς τοῦ νέου Κανονισμοῦ ἄρξηται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου καὶ τοῦ προέδρου εὐχαριστήσαντος πᾶσι τοῖς ἐν τῇ Ἀναθεωρητικῇ Ἐπιτροπῇ ἐργασθεῖσι, διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑΣΝΣ΄

(Ἔκτακτος)

τῇ 22 Ἰουλίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ὁ πρόεδρος προβάλλει τὸ ζήτημα τῆς ἐπισκευῆς τοῦ κτιρίου καὶ τῆς λήψεως φροντίδος περὶ τῆς Βιβλιοθήκης· ὑποδεικνύει δὲ ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. *Π. Δ. Φωτιάδου* θὰ χρειασθῶσιν 150 λίραι, ἴσως δὲ καὶ 250, διότι ἐκ τῶν προτέρων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὁρισθῶσι πᾶσαι αἱ βλάβαι ἀκριβῶς· ἐπειδὴ δὲ τὸ ταμεῖον τοῦ Συλλόγου στερεῖται τοῦ ποσοῦ τούτου, τὸ προεδρεῖον ἀπεφάσισε, λέγει, νὰ προβῇ πρῶτον εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἀναποφεύκτως ἐπισκευαστέων μερῶν, στέγης κ.τ.τ., εἰς αὐτὴν δὲ ἀπαιτοῦνται 40 λίραι· ὁ Σύλλογος ἔχει ψηφίσει μόνον 25, ὅθεν ζητεῖται πίστωσις ἄλλων 15 λιρῶν. Πρὸς δὲ ζητεῖται νὰ ἐπιτραπῇ τῷ προεδρείῳ νὰ προβῇ καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην διόρθωσιν, νὰ σκεφθῇ περὶ νέου χώρου ἐγκαταστάσεως τῆς Βιβλιοθήκης, ὅταν κατορθώσῃ νὰ ἐξεύρῃ πόρους. Ὁ κ. *Ἀποστόλογλους* ἐρωτᾷ τίς ἔσται ὑπεύθυνος, ἐάν, ἀρξαμένης τῆς ἐπισκευῆς, δὲν ἐπαρκέσωσιν αἱ 40 λίραι. Ὁ κ. *Σαλτέλης* δὲν ἐννοεῖ τὴν ἐρώτησιν, ἐπιπροσθεὶς ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ζητηθῇ καὶ ἄλλη πίστωσις. Ἀνταπαντῶν ὁ κ. *Ἀποστόλογλους*, λέγει διὰ τί τότε νὰ μὴ ψηφισθῇ πλέον τῶν 40 λιρῶν ποσόν; Ὁ κ. πρόεδρος παρατηρεῖ ὅτι δὲν ἀποστέργει αὔξησιν πιστώσεως. Ὁ κ. *Βραχάμης* προτείνει νὰ ἀρεθῇ τῷ προεδρείῳ νὰ προβῇ εἰς τὰς ἐπισκευάς, ἐν ᾧ ὁ κ. *Εὐσταθιανὸς* φρονεῖ ὅτι ἀπόλυτος ἐλευθερία δὲν πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὸ προεδρεῖον. Μετά τινας ἄλλας παρατηρήσεις ὁ κ. *Σαλτέλης* προτείνει ὁ Σύλλογος νὰ μὴ φανῇ φειδωλὸς καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὰς ἐπισκευὰς προσεχῶς, ἵνα μὴ εἰς τὸ μέλλον ἀπαιτηθῶσι καὶ περισσότεραι δαπάναι, καὶ μὲ κίνδυνον δὲ ἀκόμη τοῦ νὰ χρεωθῶμεν, ὀφείλομεν νὰ ἐπισπεύσωμεν τὴν ἐπισκευήν· ὑποστηριζόμενος δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ κ. *Αὐθεντοπούλου*, προτείνει γενναιοτάτην πίστωσιν, ἀρκεῖ νὰ εὑρεθῇ παρὰ τοῦ προεδρείου τὸ πρὸς τοῦτο μέσον. Ἐπὶ τούτῳ ὁ κ. πρόεδρος προτείνει πίστωσιν 275 λιρῶν διὰ πᾶν ἀπρόοπτον. Ὁ κ. *Ἀποστόλογλους* παρατηρεῖ νὰ διαιρεθῶσιν αἱ πιστώσεις εἰς δύο, ἡ μὲν ἐκ 40 λιρῶν διὰ τὰς ἀφεύκτους ἀνάγκας, ἡ δὲ ἀναλόγως τοῦ ἐξευρεθησομένου ποσοῦ· προτείνει δὲ καὶ τὴν μειοδοσίαν. Ὁ κ. πρόεδρος ἀντιπαρατηρεῖ ὅτι τὸ τῆς μειοδοσίας ζήτημα πρέπει νὰ ἀφεθῇ τῷ προεδρείῳ, τοῦθ' ὅπερ ἀναγνωρίσας ὁ κ. *Ἀποστόλογλους* ὑποχωρεῖ. Ὁ κ. πρόεδρος προτείνει τὴν αὔξησιν τῆς ἐξ 25 λιρῶν πιστώσεως εἰς 50· προσέτι δὲ δι' ὅλας τὰς ἄλλας ἐκτάκτους ἐπισκευὰς τοῦ κτιρίου καὶ τὴν περὶ Βιβλιοθήκης πρόνοιαν 300 ἔτι λίρας ἐκ πόρων, οὓς θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐξεύρῃ. Παμψηφεὶ αἱ προτάσεις γίνονται παραδεκταί· τέλος δὲ ὁ κ. πρόεδρος προτείνει ὅπως ἐπιτραπῇ τῷ κ. *Ν. Φωτιάδῃ*, ἀντιπροέδρῳ, νὰ δημοσιεύσῃ τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτοῦ πραγματείαν ἐν ἰδίῳ τεύχει. Καὶ τούτου γενομένου δεκτοῦ, διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑΣΝΖ΄

(Ἔκτακτος)

τῇ 5 Αὐγούστου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ ἐπικυρωθέντων, ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλει ὅτι ἡ Κοινότης Νικοπόλεως δι' ἐπιστολῆς αὐτῆς, δηλοῦσα ὅτι δὲν δύναται πλείονας τῶν 10 λιρῶν νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ τοῦ *Εὐανθείου Παρθεναγωγείου*, ἐπιβαρύνει τὸν Σύλλογον διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν τοῦ πρὸς διατήρησιν τοῦ ἐν λόγῳ Παρθεναγωγείου ποσοῦ. Ἐκθέσας τὸ ἱστορικὸν τοῦ *Εὐανθείου* κληροδοτήματος, τὴν μετὰ τοῦ *Μουρὰτ Θεοφιλίδου* διεξαγομένην δίκην, τὴν ἐπιθυμίαν τῆς διαθέτιδος ἐκ τῶν τόκων, οὐχὶ δὲ ἐκ τοῦ κεφαλαίου νὰ διατηρῆται τὸ ὅπου δήποτε λειτουργῆσον ἐκπαιδευτήριον — ἐν ᾧ ἐπί τινα ἔτη τοὐναντίον συνέβαινεν —, ἐρωτᾷ τὴν γνώμην τοῦ Συλλόγου ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῆς Κοινότητος καὶ ἐπὶ τῆς τύχης τοῦ *Εὐανθείου Παρθεναγωγείου*. Προτάσει μὲν τοῦ κ. *Σαλτέλη*, ἀποφασίζεται ἀναστολὴ τῆς πιστώσεως μέχρις ἀποπερατώσεως τῆς δίκης· προτάσει δὲ τοῦ κ. *Οἰκονομίδου* ἀποφασίζεται ν' ἀγγελθῇ τοῦτο ἐγκαίρως τῇ Κοινότητι. Εἶτα ὁ κ. πρόεδρος, προοιμιασθεὶς ἐπὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ κτιρίου δαπανῶν, ἀγγέλλει τῷ Συλλόγῳ τὴν

εἰς τὸ προεδρεῖον γενομένην πρότασιν αὐτοῦ πρὸς μετάβασιν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ συλλογὴν συνδρομῶν. Μετά τινας ἀνταλλαγείσας γνώμας περὶ τῶν ἀπαιτηθησομένων ὁδοιπορικῶν δαπανῶν, ὁ Σύλλογος ἐπικροτῶν ἀποδέχεται τοῦτο καὶ εὐχαριστεῖ τῷ κ. προέδρῳ ἐπὶ τῇ ἐθελουσίᾳ, εὐχηθεὶς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοπουμένου. Τέλος ὁ κ. πρόεδρος, ἀναγγείλας τῷ Συλλόγῳ ὅτι κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ τὰ προεδρικὰ καθήκοντα θέλει ἔχει ὁ ἐκ τῶν ἀντιπροέδρων κ. *Ν. Φωτιάδης*, διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΝΗ΄

(Ἔκτακτος)

τῇ 3 Ὀκτωβρίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Τοῦ εἰδικοῦ γραμματέως ἀπουσιάζοντος, πρακτικὰ δὲν ἀνεγνώσθησαν. Ὁ κ. πρόεδρος ἐδικαιολόγησε τὴν ἔκτακτον συνεδρίαν, εἰπὼν ὅτι κατήρτισε τὰς διαρκεῖς ἐπιτροπὰς καὶ ἐπιθυμεῖ ν' ἀνακοινώσῃ τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν. Ἐπὶ τούτοις ὁ κ. *Ν. Φωτιάδης*, ἀντιπρόεδρος, εἶπεν ὅτι δέον νὰ καταταχθῶσι καὶ πάντες ἐκεῖνοι, οἵτινες, καίπερ μὴ ἐκπληροῦντες ἴσως τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου διακελευόμενα, ἀλλὰ πανεπιστημιακὰς ποιήσαντες σπουδὰς καὶ διὰ πολυχρονίου πείρας ἐν ἀνωτάτοις ἐκπαιδευτηρίοις ἀνώτερα διδάξαντες μαθήματα, ὀφείλουσι νὰ θεωρηθῶσι, κατὰ τὸν πρῶτον μάλιστα καταρτισμόν, ὡς ἰσότιμοι καὶ ἰσοδύναμοι τοῖς ἄλλοις· ὅτι περιπλέον τινὲς διὰ τῆς ἐν τῷ Συλλόγῳ ἐργασίας καὶ τῆς κτηθείσης πείρας εἶναι λίαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ Συλλόγου ὠφέλιμοι. Εἰς τὰ λεγόμενα τοῦ κ. *Φωτιάδου*, ἅπερ πάντες κατ' οὐσίαν συνεμερίσθησαν, παρετηρήθη ὅτι τὸ κείμενον τοῦ Κανονισμοῦ εἶναι ῥητὸν καὶ δὲν πρέπει νὰ γείνῃ παράβασις· ὅτι πάντες οἱ φέροντες τὰ πραγματικὰ προσόντα θὰ εἰσέλθωσιν, ὡς ὑποδεικνύει καὶ τὸ ῥητὸν ἄρθρον, ὅτι ὁ κ. πρόεδρος δύναται νὰ προβῇ εἰς τὸν καταρτισμόν. Ἐπὶ τούτοις ὁ κ. πρόεδρος, διαπιστώσας τὴν παρὰ τοῖς μέλεσι κρατοῦσαν ἐπιθυμίαν καὶ ὑποδείξας ὅτι θέλει περιφρουρήσει καὶ ἐν τῷ καταρτισμῷ τῶν ἐπιτροπῶν ταληθῆ συμφέροντα τοῦ Συλλόγου, διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΞΑ΄

(Τακτικὴ γενική)

τῇ 11 Νοεμβρίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναβληθείσης τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν τῆς ἠγουμένης συνεδριάσεως, ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλει ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐφαρμοζομένου τοῦ νέου Κανονισμοῦ τοῦ Συλλόγου, πολλὰ τὰ καλὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ ἀπεκδέχεται, καλεῖ δὲ πάντας εἰς ὁμόφωνον σύμπραξιν καὶ συνεργασίαν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ σωματείου, μεθ' ὃ ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν μέρους τῆς κατὰ τὰς διακοπὰς ἀνταλλαγείσης **ἀλληλογραφίας**, ἔχουσαν ὧδε:

Ἐπιστολὴ τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. *Χαρίτωνος Κουτλουμουσιανοῦ* ἐξ Ἁγίου Ὄρους ἀπὸ 30 Ἰουνίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ὡς ἀντεπιστέλλοντος μέλους.

Τοῦ κ. *Δ. Α. Παναγιωτίδου* ἐκ Παραμυθίας ἀπὸ 29 Ἰουνίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τοῦ ΚΔ΄ καὶ ΚΕ΄ τόμου τοῦ Περιοδικοῦ καὶ παρακαλοῦντος ὅπως τῷ ἀποσταλῇ καὶ ὁ ΚΣ΄ τόμος μετὰ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Παραρτήματος, τὰ Ἀρχαιολογικὰ Παραρτήματα τῶν τόμων ΚΔ΄ καὶ ΚΕ΄ καὶ ὁ Ε΄ τόμος τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*.

Τοῦ κ. *Ν. Γ. Πολίτου* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 19 Ἰουνίου, ζητοῦντος τὰ ἐκδοθέντα φύλλα τοῦ *Βου τόμου τῶν Ζώντων Μνημείων*, ἵνα περιλάβῃ ταῦτα ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθησομένῃ *Συλλογῇ Παροιμιῶν*.

Τοῦ κ. *Τιμολέοντος Ἰ. Φιλήμονος* ἐξ Ἀθηνῶν, αἰτουμένου τοὺς ἐλλείποντας αὐτῷ τόμους τοῦ Περιοδικοῦ καὶ ἀποστέλλοντος τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Συλλόγου συγγράμματά τινα.

Τῆς ἐν Ξυλοπόρτῃ *Ἀδελφότητος «Ἐννέα Μουσῶν»* ἀπὸ 12 Ἰουνίου, αἰτουμένης τοὺς τόμους τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*.

Τῶν ἰατρῶν κ.κ. *Α. Χρηστίδου* καὶ *Δημ. Βαφειάδου* ἐκ Μοναστηρίου, δηλούντων ὅτι ἐνεγράφησαν συνδρομηταὶ εἰς τὸ Περιοδικόν.

Τοῦ κ. *Ξ. Α. Σιδερίδου* ἐντεῦθεν ἀπὸ 31 Ἰουλίου, δηλοῦντος ὅτι ὁ κ. *Α. Παπαδόπουλος Κεραμεύς*, διατελέσας ἄλλοτε ἐπιμελητὴς τῶν ἀρχαιολογικῶν συλλογῶν τοῦ Συλλόγου, ἀπεφάσισε τὴν σύνταξιν καταλόγου αὐτῶν καὶ στέλλοντος σημείωσιν περὶ πηλίνων ἀρχαιολογικῶν ἀντικειμένων.

Τοῦ κ. *Α. Παλόγλου* ἐξ Ἀμισοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου, αἰτουμένου ὅπως συστήσῃ κατάλληλον διδασκαλιστὴν ὁ Σύλλογος.

Τοῦ κ. *Α. Ζήκου* ἐξ Ἀδριανουπόλεως ἀπὸ 20 Ἰουλίου, αἰτουμένου τὸ Πρόγραμμα τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς σύνταξιν Γραμματικῆς.

Τῆς κ. *Ἑλένης Γ. Ζαρίφη* ἐντεῦθεν ἀπὸ 19 Ἰουλίου πεμπούσης πεντακόσια φράγκα ὑπὲρ τῆς ἐπιδιορθώσεως τῆς Βιβλιοθήκης.

Τοῦ κ. *Π. Ἀπέρη* ἀπὸ 28/10 Ἰουλίου, αἰτουμένου τὴν αἴθουσαν τοῦ Συλλόγου χάριν τῆς ἑορτῆς τῆς «*Συμπνοίας*».

Τοῦ *αὐτοῦ* ἀπὸ 2/14 Ἰουλίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ παραχωρήσει τῆς αἰθούσης τοῦ Συλλόγου τῇ «*Συμπνοίᾳ*».

Τοῦ κ. *Ε. Μέλλιου* ἀπὸ 9 Ἰουλίου, αἰτουμένου τὸ Πρόγραμμα πρὸς σύνταξιν Γραμματικῆς.

Τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. *Χριστοφόρου Ἰγγλέση* ἀπὸ 6 Ἰουλίου ἐξ Ἀθηνῶν, ἐπισυνάπτοντος ἀγγελίαν ἐκδοθησομένου συγγράμματός του καὶ αἰτουμένου τὴν συνδρομὴν τοῦ Συλλόγου.

Τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. *Ἰακώβου Διονυσιάτου* ἀπὸ 6 Ἰουλίου, ἀποστέλλοντος ἐπιστολὴν *Ἰωσὴφ τοῦ Βρυεννίου πρὸς τὸν ἀρχιδιάκονον Θεόδωρον τὸν Μελιτινιώτην*.

Τῆς *Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος* ἀπὸ 6/18 Νοεμβρίου, ἀγγελλούσης τὴν διὰ λ/σμὸν τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* πληρωμὴν τοῖς κ.κ. *Ἀδελφοῖς Περρῇ* δύο χιλιάδων δραχμῶν.

Τοῦ κ. *Ν. Γ. Πολίτου* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 4 Νοεμβρίου, συνιστῶντος τὸν ἐν Ἀρπίνῳ καθηγητὴν κ. *Στανίσλαον Πρᾶτον*, καὶ προτείνοντος αὐτὸν ἀντεπιστέλλον μέλος καὶ συνεργάτην εἰς τὸ Περιοδικόν, πέμποντος δὲ καὶ ἔργα τινὰ αὐτοῦ.

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Πολίτου* μετὰ τῆς αὐτῇ συνημμένης παραπέμπεται τῇ Φιλολογικῇ Ἐπιτροπῇ. Ἀγγέλλεται δὲ τῷ Συλλόγῳ ὅτι ἡ *Μονὴ τοῦ Βατοπεδίου* προσήνεγκε λίρας τεσσαράκοντα καὶ ὁ κ. *Συγγρὸς* τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ συνδρομὴν ἐκ λιρῶν ὀθωμανικῶν τριάκοντα. Τούτου δὲ γενομένου, ὁ κ. πρόεδρος προσκαλεῖ τὰ μέλη νὰ προβῶσιν εἰς ἐκλογὴν εἰδικοῦ γραμματέως, τοῦ τέως τοιούτου κ. *Ἀθ. Ἰωάννου* παραιτηθέντος λόγῳ πληθώρας τῶν ἀτομικῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν. Ψηφορορίας δὲ γενομένης, ἀνεδείχθη τοιοῦτος ὁ κ. *Γεώργιος Πασχαλίδης*. Κληθέντων δὲ τῶν μελῶν καὶ πρὸς ἐκλογὴν ὀγδόου μέλους τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκλέγεται ὁ κ. *Μ. Ἰ. Γεδεών*.

Κατόπιν, γενομένης συζητήσεως περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θὰ ἐγίνοντο δεκτὰ τὰ παραιτηθέντα μέλη καὶ τὰ ὁπωσδήποτε ἀπομακρυνθέντα αὐτοῦ, παραπεμφθέντος τοῦ ζητήματος πρὸς λύσιν εἰς τὸ προεδρεῖον, διελύθη ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΞΒ΄

(Εἰδικὴ)

τῇ 18 Νοεμβρίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Κατὰ τὴν εἰδικὴν ταύτην συνεδρίαν, ὁ μὲν γενικὸς γραμματεὺς κ. *Π. Νικολόπουλος* ἀνέγνω πραγματείαν **περὶ τοῦ Ἄγγλου δραματικοῦ ποιητοῦ Σαιξπήρου καὶ τοῦ θεάτρου τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ**, ἀποσταλεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ ἀντεπιστέλλοντος μέλους κ. *Λεωνίδου Ζώη*, ὁ δὲ κ. *Μ. Γεδεὼν* τὸ α΄ μέρος τῆς **Περὶ γυναικείας παιδεύσεως ἐν τῷ μεσαίωνι** μελέτης αὐτοῦ. Ἀναβληθείσης δέ, συμφώνως τῷ νέῳ Κανονισμῷ, τῆς ἐπ' αὐτῶν συζητήσεως εἰς δευτέραν εἰδικὴν συνεδρίαν, διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΞΓ΄

(Τακτικὴ γενική)

τῇ 25 Νοεμβρίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ γενομένων δεκτῶν, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὴν ἀλληλογραφίαν, ὡς καὶ τὰς γενομένας τῷ Συλλόγῳ δωρεὰς βιβλίων μεθ' ὃ εἰσερχόμεθα καὶ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ἡ **ἀλληλογραφία** ἔχει ὡς ἕπεται:

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Τιμολέοντος Ἰ. Φιλήμονος* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 4 Ἰουλίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῶν αἰτηθέντων τόμων καὶ πέμποντος τεύχη τινὰ εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ Συλλόγου.

Τῆς *Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς* ἀπὸ 4 Ἰουλίου, διδούσης τὴν γνώμην αὐτῆς περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ κ. *Wecklein*.

Τοῦ κ. *Δ. Βικέλα* ἐκ Παρισίων ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου, ἐπιφυλαττομένου νὰ γράψῃ τὴν γνώμην αὐτοῦ περὶ προγράμματος τῆς κατω-

τάτης καὶ μέσης παιδεύσεως κατόπιν συζητήσεως μεθ' ἁρμοδίων.

Τῆς κ. *χήρας Κουρτίου* ἐκ Βερολίνου, εὐχαριστούσης ἐπὶ τοῖς συλλυπητηρίοις τοῦ Συλλόγου.

Τῶν κκ. *Ἀδελφῶν Περρῆ* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου, ἐπισυναπτόντων λ/σμὸν τοῦ *Β' τόμου* τοῦ *Αἰσχύλου* καὶ περμπόντων δοκίμια, ζητούντων δὲ προκαταβολὴν δύο χιλιάδων δραχμῶν πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ *Β' τόμου* καὶ προκαταβολὴν τοῦ *Γ' τόμου* τοῦ *Αἰσχύλου*.

Τοῦ κ. *Κ. Παπαϊωάννου* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου, δηλοῦντος ὅτι διὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ δεκαλίτρου αὐτοῦ βραβείου κατέστησεν ἀντιπροσώπους τοὺς κ. κ. *Ἀδελφοὺς Δεπάστα*.

Τῆς *Ἀρχαιολογικῆς Ἐπιτροπῆς* ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου, δηλούσης ὅτι ἐξελέξατο πρόεδρον αὐτῆς τὸν κ. *Κ. Περδικίδην*, καὶ γραμματέα τὸν κ. *Χρ. Πανταζίδην*.

Τοῦ κ. *Wecklein* ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου ἐκ Μονάχου, δίδοντος τὴν γνώμην αὐτοῦ περὶ τοῦ *Β' τόμου* τοῦ *Αἰσχύλου*.

Τῆς *Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος* ἀπὸ 7/19 Ὀκτωβρίου, ἀποστελλούσης τὴν ὑπ' ἀρ. 17411 δεκαχιλιόδραχμον ὁμολογίαν ἐκ τῶν τόκων τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*, συμφώνως τῇ ἐντολῇ τοῦ Συλλόγου.

Τοῦ κ. *Μ. Καραβοκυροῦ* ἐντεῦθεν ἀπὸ 22 ὀκτωβρίου, δωρουμένου τὸ *Dictionnaire de la Législation Ottomane*.

Τῆς *Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου, αἰτουμένης τοὺς ἐλλείποντας τόμους τοῦ Περιοδικοῦ.

Τοῦ ἐν Κοντοσκαλίῳ *Ἱεροῦ Ἀναγνωστηρίου* ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου, αἰτουμένου συγγράμματά τινα θρησκευτικὰ καὶ ἱστορικά.

Τῆς ἐν Ξυλοπόρτῃ *Ἀδελφότητος «Ἐννέα Μουσῶν»* ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου, εὐχαριστούσης ἐπὶ τῇ δωρεᾷ τοῦ ΚΓ' τόμου τοῦ Περιοδικοῦ.

Τῶν ἐν Ἀθήναις κ.κ. *Ἀδελφῶν Περρῆ* ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου, ζητούντων ὁδηγίας περὶ τοῦ *Β' τόμου* τοῦ *Αἰσχύλου*.

Ὁ κ. πρόεδρος λέγει ὅτι, συμφώνως πρὸς τὴν ἐν προηγουμένῃ συνεδρίᾳ διατυπωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἐπιθυμίαν, καθ' ἣν ἀνετέθη τῷ προεδρείῳ νὰ σκεφθῇ καὶ μελετήσῃ περὶ τοῦ ἂν πρέπῃ νὰ γίνωνται τὰ ἐν παρελθούσαις ἐποχαῖς διαγραφέντα ἢ παρῃτημένα μέλη καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραδοχῆς αὐτῶν, τὸ προεδρεῖον ἀπεφάσισεν ὅπως πάντα τὰ μέλη ταῦτα γείνωσι δεκτὰ δι' ἁπλῆς μὲν πρὸς τὸ προεδρεῖον αἰτήσεως τὰ παρῃτημένα, μετὰ ψηφοφορίαν δὲ νέαν τὰ διαγραφέντα, ἀλλ' ἄνευ ὑποχρεώσεως πληρωμῆς μήτε τοῦ δικαιώματος διπλώματος, μήτε τῆς συνδρομῆς τῶν παρελθόντων ἐν τῷ μεταξὺ ἐτῶν. Ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης ὁ κ. *Μουτσάκης* λέγει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο λαμβάνεται ἐφ' ἅπαξ καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ.

Ὁ κ. *Πρόεδρος* ἀπαντᾷ ὅτι, τοῦ Κανονισμοῦ προβλέποντος μόνον διὰ τὸ μέλλον καὶ οὐχὶ διὰ τὸ παρελθόν, βεβαίως τὸ τοιοῦτο δὲν θὰ ἐπαναληφθῇ, ἀφ' οὗ ὁ νέος Κανονισμὸς δὲν ἀφίνει τρόπον ὑποστάσεως ἐνεργῶν μελῶν μὴ πληρωσάντων, τῶν τοιούτων αὐτοδικαίως μετὰ πάροδον δύο ἐτῶν μὴ θεωρουμένων πλέον μελῶν ἄνευ ἀνάγκης διαγραφῆς· μεθ' ἣν δήλωσιν τοῦ κ. προέδρου ὁ κ. *Μουτσάκης* προστίθησιν ὅτι ἡ γνώμη τοῦ προεδρείου ὡς συμβιβαστικὴ πρέπει νὰ ψηφισθῇ.

Βαλαβάνης παρατηρεῖ ὅτι, ἐπειδὴ καὶ μεταξὺ τῶν διαγραφέντων μελῶν ὑπάρχουσι πρόσωπα παρασχόντα πολλὰς τῷ Συλλόγῳ ἐκδουλεύσεις, θὰ ἦτο ἄδικος ἡ διάκρισις μεταξὺ *παρῃτημένων* καὶ *διαγραφέντων* καὶ προσβλητικὴ εἰς τοὺς τελευταίους, ἂν ἐπιμένωμεν νὰ ἐκλεγῶσιν οὗτοι διὰ νέας ψηφοφορίας καὶ προτείνει νὰ γείνωσι δεκτὰ καὶ τὰ μέλη ταῦτα ἄνευ ψηφοφορίας.

Τῷ κ. *Βαλαβάνῃ* ἀπαντῶν ὁ κ. πρόεδρος, λέγει ὅτι τὸ προεδρεῖον οὐδένα λόγον ἔχει ἀντιρρήσεως τῇ προτάσει ταύτῃ.

Βραχάμης. Ἐρωτᾷ, ἐὰν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπανέλθωσιν αὖθις εἰς τὸν Σύλλογον τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος μέλη, εἰς ἃ ἀνοίγονται αἱ θύραι τοῦ Συλλόγου, θὰ ἔχωσιν ἐπ' ἀόριστον χρόνου διάστημα ἢ θὰ τεθῇ ὡρισμένη προθεσμία, ἧς παρελθούσης, τὰ κατόπιν προσερχόμενα θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ διακελευομένας διατυπώσεις καὶ προτείνει προθεσμίαν, ἣν ἀποδέχεται ὁ κ. *Εὐσταθιανός*, ἀποκρούει δ' ὁ κ. *Φωτιάδης*, λέγων ὅτι δὲν πρέπει ὡς οἱονεὶ συναλλαγματικὰς μὴ πληρωθείσας ἐγκαίρως νὰ διαμαρτυρήσωμεν καὶ μέλη, ἅτινα τυχὸν εἶναι ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τώρα, νὰ τὰ ἀποκλείσωμεν, ἂν παρουσιασθῶσι μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας, τοῦθ' ὅπερ ἀσυμβίβαστον εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Συλλόγου.

Βαλαβάνης ἀποκρούει ὡσαύτως τὴν προθεσμίαν, προσθέτων ὅτι ὡς μόνον ὅριον δύναται νὰ θεωρηθῇ τὸ ἑξῆς: Ἡ πρότασις αὕτη νὰ ἀφορᾷ μόνον τὰ ἐν τῷ παρελθόντι παρῃτημένα ἢ διαγραφέντα μέλη, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ ἐν τῷ μέλλοντι χρόνῳ.

Παχτίκος. Ἐπειδὴ ἐλέχθη ὅτι, ἐκτὸς τῶν χρηματικῶν λόγων καὶ ἄλλα αἴτια ἐχρησίμευσαν πρὸς διαγραφὴν μελῶν τινων, παρακαλεῖ τὸ προεδρεῖον νὰ ἐξετασθῶσι προηγουμένως τὰ σχετικὰ πρακτικὰ τῶν παλαιῶν ἐτῶν, καὶ νὰ μὴ γείνωσι δεκτὰ ἀνεξετάστως πάντα τὰ προσερχόμενα μέλη. Ἐπὶ τῇ διαβεβαιώσει ὅμως τοῦ τε προέδρου καὶ τῶν κ. κ. *Μηλιώτου* καὶ *Βαλαβάνη* ὅτι οὐδὲν ἕτερον αἴτιον, εἰμὴ λόγοι πληρωμῆς ὑπῆρξαν τὰ αἴτια διαγραφῆς πάντων τῶν διαγραφέντων μελῶν, πᾶσα περὶ τούτου περαιτέρω συζήτησις ἔληξεν. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποδοχῆς τῶν μελῶν ὁ κ. *Εὐστάθιος Ἰωάννου* προτείνει νὰ σταλῇ ὑπὸ τοῦ Προεδρείου ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν ἐν λόγῳ μελῶν πρόσκλησις συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐργασίας τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς καὶ τὰ προσερχόμενα νὰ θεωρῶνται ὡς ἀποδεξάμενα τὴν ἐκλογήν των. Ὁ κ. *Βραχάμης* ἐκφέρει τὴν ἰδέαν νὰ ἀποσταλῇ σὺν τῇ ἐγκυκλίῳ καὶ ὁ εἰσπράκτωρ τοῦ Συλλόγου, πρὸς ὃν νὰ δηλώσωσι τὰ μέλη ταῦτα ἂν ἀποδέχωνται ἢ οὔ τὴν ἐκλογήν των. Τὴν πρότασιν ταύτην ὑποστηρίζει καὶ ὁ κ. *Εὐσταθιανός*. Μετά τινας δὲ διαμείψεις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, ὁ κ. πρόεδρος τίθησιν εἰς ψηφοφορίαν τὸ ἑξῆς: Ἂν κατ' ἀρχὴν ὁ Σύλλογος παραδέχηται τὴν ἐπάνοδον τῶν παρῃτημένων ἢ διαγραφέντων μελῶν ἄνευ ἀπαιτήσεως, ὅπερ τεθὲν εἰς ψηφοφορίαν γίνεται ἀποδεκτόν. Μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς προτάσεως ταύτης γίνεται ἐκ νέου συζήτησις περὶ τοῦ τρόπου τῆς γνωστοποιήσεως τοῦ μέτρου τούτου τοῖς διαφερομένοις, καθ' ἣν ὁ κ. *Μουτσάκης* δὲν παραδέχεται τὴν ἀποστολὴν ἐγκυκλίου, ὁ κ. *Βαλαβάνης* προτείνει τὴν ἀναβολὴν εἰς β' συνεδρίαν, ὁ κ. *Ἰωάννου* ἐπιμένει εἰς τὴν πρότασίν του, ὁ δὲ κ. *Εὐσταθιανὸς* θεωρεῖ ὡς προσβαλλόμενον τὸ γόητρον τοῦ Συλλόγου διὰ τῆς ἀποστολῆς ἐγκυκλίου πρὸς μέλη, ἅτινα ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἀπηξίωσαν τὸν Σύλλογον τῆς συνδρομῆς των ἠθικῶς τε καὶ ὑλικῶς καὶ δὲν ἀπεδέξαντο τὸ ἄλλοτε ἐφαρμοσθὲν μέτρον τοῦ *πεμπτημορίου*. Τοῖς τοιούτοις, λέγει, ἱκανὸν μέτρον ἐπιεικείας εἶναι ὅτι ὁ Σύλλογος χαρίζει τὰ παλαιὰ χρέη, ἂν δὲ τώρα ἐπιθυμῶσι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸν Σύλλογον, δεῖγμα τούτου δέον νὰ θεωρηθῇ ἡ παρ' αὐτῶν ἄμεσος πληρωμὴ τῆς συνδρομῆς τοῦ τρέχοντος ἔτους. Τοῦτον ἀντικρούουσιν ὁ κ. *Ἰωάννου* καὶ ὁ κ. *Φωτιάδης*· ὁ μέν, λέγων ὅτι τὸ γόητρον τοῦ Συλλόγου δὲν ἐκπίπτει ποσῶς δι' ἀποστολῆς ἐγκυκλίου πρὸς μέλη τιμήσαντα τὸν Σύλλογον, καὶ ὧν αἱ ἐργασίαι εἰσὶ λίαν σημαντικαὶ καὶ γιγάντιοι, παραβαλλόμεναι νῦν πρὸς τὰς ἡμετέρας ἐν τῷ Συλλόγῳ ἐργασίας, αἵτινες δύνανται κατ' ἀναλογίαν νὰ θεωρηθῶσι νανικαί, ἤτοι ἀσήμαντοι, ἄνευ ὑστεροβουλίας προσβλητικῆς διὰ τὰ ἐνεργὰ μέλη.

Ὁ δὲ κ. *Φωτιάδης* ἀντικρούει, λέγων ὅτι ἐξ ἐναντίας τὸ γόητρον τοῦ Συλλόγου θὰ ἐβλάπτετο πραγματικῶς, ἂν ὁ Σύλλογος, συμφώνως τῇ τοῦ κ. *Εὐσταθιανοῦ* προτάσει, ἐπέμενεν εἰς τὴν ἄμεσον προπληρωμήν, ὁπότε θὰ ἐθεωρεῖτο ὁ Σύλλογος ὡς λαβὼν τὸ μέτρον τοῦτο τῆς ἐπιεικείας μόνον ἕνεκα ἀργυρολογίας τρόπον τινά.

Ὁ κ. *Βαλαβάνης* ἐρωτᾷ, ἐὰν ἐν τῷ Κανονισμῷ δὲν ὑπάρχῃ ἄρθρον, προβλέπον τὴν ἐπάνοδον παρῃτημένων μελῶν.

Πρόεδρος. Ἀπαντᾷ ἀποφατικῶς.

Φωτιάδης. Ἀμφότεραι αἱ τάξεις τῶν μελῶν, τῶν τε παρῃτημένων καὶ διαγραφέντων, δύνανται νὰ θεωρηθῶσι τῆς αὐτῆς κατηγορίας, καθότι, ἐγγράφων παραιτήσεων μὴ ὑπαρχουσῶν καὶ οἱ παρῃτημένοι θεωροῦνται, οὕτως εἰπεῖν, σιωπηλῶς διαγραφέντες· διὰ ταῦτα ἀπαιτεῖ νὰ μὴ γείνῃ διάκρισις μεταξὺ αὐτῶν, ἀφ' οὗ μάλιστα, κατὰ τὴν ὁμόφωνον πάντων ὁμολογίαν, οὐδὲν μέλος διεγράφη ποτὲ δι' ἀπρεπῆ πρὸς τὸν Σύλλογον συμπεριφοράν.

Νικολόπουλος. Προσθέτει εἰς τὰ λεγόμενα ὅτι τὸ Προεδρεῖον οὐ μόνον διάκρισιν δὲν ποιεῖται μεταξὺ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ περαιτέρω προβὰν δὲν θεωρεῖ ἀπαιτητὰ καὶ τὰ χρέη τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μελῶν, εἰμὴ ἀπὸ τοῦ παρόντος ἔτους, τῆς ἀποτίσεως τῶν παλαιῶν ἀφιεμένης εἰς τὴν ἀγαθὴν αὐτῶν προαίρεσιν.

Οἰκονομίδης προτείνει ἀντὶ ἀποστολῆς ἐγκυκλίου, τῶν παρῃτημένων ἢ διαγραφέντων ἄμεσον ἢ ἔμμεσον γραπτὴν ἢ προφορικὴν δήλωσιν τῷ προεδρείῳ περὶ ἀποδοχῆς των, δήλωσιν, ἣν ὑποστηρίζουσιν ὅ τε ὁ κ. *Πρόεδρος* καὶ ὁ κ. *Μηλιώτης*.

Εὐσταθιανός. Φρονεῖ ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο δέον ν' ἀφορᾷ μόνον τὰ παρῃτημένα μέλη, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ διαγραφέντα, ἅτινα δὲν δικαιοῦνται νὰ θεωρῶνται ποσῶς ὡς μέλη, ἅπαξ διαγραφέντα.

Ῥόζενφελδ. Τἀναντία φρονῶν, προτείνει νὰ γείνῃ μὲν ἐπιεικεια εἰς τὰ διαγραφέντα μέλη, οὐχὶ ὅμως καὶ εἰς τὰ παρῃτημένα, τὰ οἰκεία βουλήσει ἀποσυρθέντα ἐκ τοῦ Συλλόγου.

Φωτιάδης. Ἐπαναλαμβάνει ὅτι ἄδικος ἡ διάκρισις, καὶ παρακαλεῖ νὰ ῥιφθῇ πέπλος λήθης ἐπὶ τοῦ παρελθόντος, ἵνα οὕτω συνεσπειρωμένοι μιᾷ ψυχῇ πάντες ἐπιδοθῶμεν εἰς ἔργα ἐπιστημονικὰ καρποφόρα καὶ παύσωμεν πλέον συζητοῦντες.

Βραχάμης. Δέχεται μὲν τὴν ἄνευ πληρωμῆς τῶν χρεῶν των ἐπάνοδον, ἀλλὰ προτείνει νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς νέαν ψηφοφορίαν.

Βαλαβάνης ἀντικρούει τὴν πρότασιν ταύτην.

Ὁ δὲ κ. *Μουτσάκης* προτείνει σεισάχθειαν διά τε τὰ διαγραφέντα, παρητημένα καὶ ἐνεργὰ μέλη.

Ὁ κ. πρόεδρος μετὰ τὰς συζητήσεις ταύτας τίθησιν εἰς ψηφοφορίαν τὰς ἐξῆς προτάσεις. Α΄) Δι' ἅπαντα τὰ ἐνεργὰ μέλη τὰ παλαιά των χρέη νὰ μὴ ἦναι ἀπαιτητά, εἰμὴ ἀπὸ τοῦ παρόντος ἔτους, τῆς πληρωμῆς τῶν παλαιῶν συνδρομῶν ἀφιεμένης τῇ ἀγαθῇ αὐτῶν προαιρέσει. Ἡ πρότασις αὕτη, τεθεῖσα εἰς ψηφοφορίαν, γίνεται δεκτή.

Β΄) Τὰ ὅπως δήποτε διαγραφέντα ἢ παρητημένα μέλη γίνονται αὖθις δεκτὰ ἄνευ οὐδεμιᾶς πληρωμῆς ἢ τῆς συνδρομῆς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους τῆς ἐκ νέου παραδοχῆς αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου. Ἡ πρότασις αὕτη, τεθεῖσα εἰς ψηφοφορίαν ἀπορρίπτεται, γίνεται δὲ δεκτὴ ἡ ἑξῆς τροποποίησις τοῦ κ. *Μουτσάκη*: Τὰ ὅπως δήποτε διαγραφέντα ἢ παρητημένα μέλη γίνονται αὖθις δεκτὰ ἄνευ πληρωμῆς τῶν παλαιῶν χρεῶν, ἂν παρουσιασθῶσιν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ψηφοφορίας τῆς προτάσεως ταύτης.

Ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐγγραφῆς τίθεται εἰς ψηφοφορίαν καὶ γίνεται παραδεκτὴ ἡ ἑξῆς πρότασις τῶν κ. κ. *Εὐσταθιανοῦ* καὶ *Βραχάμη*: Τρόπος ἐγγραφῆς αὐτῶν θεωρεῖται ἡ ἐμμεσος ἢ ἄμεσος, διά τινος ἐνεργοῦ δηλονότι μέλους προφορικὴ ἢ γραπτὴ τῷ προεδρείῳ δήλωσις, ἐπακολουθούσης καὶ τῆς πληρωμῆς.

Εἶτα ὁ κ. *Πρόεδρος* ἀναγγέλλει ὅτι ἡ ἀγγλικὴ παροικία, ἐπιθυμοῦσα διὰ συνεισφορῶν νὰ ἱδρύσῃ ἀνδριάντα τῷ ἀοιδίμῳ *Curtis*, τῷ χρηματίσαντι πολλάκις ἀντιπροέδρῳ τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου καὶ πολλὰς αὐτῷ παρασχόντι ἐκδουλεύσεις, ἰδίᾳ τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐπιτροπῇ, ἀπετάθη καὶ πρὸς τὸν Σύλλογον. Ὁ κ. πρόεδρος, κατανοῶν τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ ταμείου τοῦ Συλλόγου, ποιεῖται ἔκκλησιν, ἵνα ὁ ἔρανος γένηται μεταξὺ τῶν μελῶν. Ἐπὶ τῇ προτάσει ὅμως τοῦ κ. *Βαλαβάνη*, ἡ περὶ τοῦ δέοντος ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ σκέψις, ἀναθεται τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐπιτροπῇ, ὡς τῇ καταλληλοτάτῃ.

Ἀναγινώσκεται εἶτα αἴτησις τῆς Ἐφορείας τῶν σχολῶν τῆς κοινότητος *Ἐτ-Μεϊδὰν* περὶ παροχῆς χαρτῶν *Ζαφειροπούλου*, ἥτις καὶ γίνεται δεκτή. Ὡσαύτως ἀναγνωσθὲν ψηφίζεται τὸ *πρόγραμμα τῶν κατὰ τὸ Συλλογικὸν ἔτος 1896—97 γενησομένων δημοσίων μαθημάτων*.

Ἀναγγέλλεται ἡ ἐκλογὴ προέδρου μὲν τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ κ. *Μ. Γεδεών*, γραμματέως δὲ τοῦ κ. *Χρ. Πανταζίδου*.

Ψηφίζονται δὲ ὡς τακτικὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ὁ κ. *Π. Γιαννουλᾶτος*, ἰατρός, *Θεόδωρος Παπαδόπουλος ἐφέντης*, σύμβουλος τοῦ Κράτους, *Ξενοφῶν Λαμπρίδης*, *Κ. Συγγρός*, χημικός, καὶ *Δ. Κακουλίδης*, ἀρχιτέκτων· μεθ' ὃ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΞΔ΄

(Εἰδική)

τῇ 2 Δεκεμβρίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Κατὰ τὴν εἰδικὴν ταύτην συνεδρίαν ὁ κ. *Κλ. Κοκκολᾶτος*, ἰατρός, ἀνέγνω πραγματείαν αὐτοῦ ἐπιγραφομένην **Ὁ Εὐριπίδης καὶ ἡ ἰατρική.** Τῷ κ. Κοκκολάτῳ, κατελθόντι τοῦ βήματος, ἠυχαρίστησεν ὁ κ. πρόεδρος, μεθ' ὃ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΞΕ΄

(Ἔκτακτος)

τῇ 9 Δεκεμβρίου 1896.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς ἡγουμένης συνεδρίας καὶ ἐπικυροῦνται. Εἶτα ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὴν **ἀλληλογραφίαν,** ἔχουσαν ὧδε:

Ἐπιστολὴ τῶν κ. κ. *Γιανῆ*, *Ν. Μουτσάκη* καὶ *Ἰ. Γκιώχα*, ἀποτελούντων τὴν *Ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν* διὰ τὸ συλλογικὸν ἔτος 1895-96, ὑποβαλλόντων τὴν ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1896 ἔκθεσιν αὐτῶν.

Πιττάκιον τῆς Α. Θ. Π. ἀπὸ 3 Ἰουλίου, ἀξιούσης ἵνα ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου, παραλαβὼν καὶ τέσσαρα μέλη, προσέλθῃ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ διασκεφθῇ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὁμοιομόρφου διδασκαλίας.

Τοῦ κ. *Wecklein* ἀπὸ 5 καὶ 26 Αὐγούστου, ἐκθέτοντος τὴν γνώμην αὐτοῦ περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ *Β΄ τόμου* τοῦ *Αἰσχύλου*.

Τῆς κ. *Valker* καὶ τῆς δεσποινίδος *Curtis* ἀπὸ 22 Αὐγούστου, ἐκφραζουσῶν θερμὰς εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ ἐνδείξει σεβασμοῦ εἰς τὴν μνήμην τοῦ μακαρίτου προέδρου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐπιτροπῆς Canon G. H. Curtis.

Τοῦ κ. *Δ. Κυριακοῦ* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 17 Αὐγούστου, ἀγγέλλοντος ὅτι ἡ σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου ἀνέγραψεν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους τούτου συνδρομὴν τετρακοσίων πεντήκοντα δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου.

Τοῦ κ. *Ἐ. Κυριακίδου* ἐκ Τραπεζοῦντος ἀπὸ 12 Αὐγούστου, αἰτουμένου τὴν *Μαυρογορδάτειον Βιβλιοθήκην*.

Τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου *Ταμβάκου*, κ. *Πολυξένης Δ. Ταμβάκου* καὶ *Δ. Μικρουλάκη* ἀπὸ 10 Αὐγούστου, γνωριζόντων ὅτι κρατοῦσιν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Συλλόγου κληροδότημα τοῦ ἀειμνήστου ἐκ πεντήκοντα λιρῶν.

Τοῦ κ. *Κωνσταντίνου Κουρτίδου* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου, πέμποντος γλωσσικὴν ὕλην διὰ τὸ *Ζωγράφειον Διαγώνισμα*.

Τοῦ κ. *Ἐλευθερίου Παπανανιάδου* ἐξ Ἀμισοῦ ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου, πέμποντος γλωσσικὴν ὕλην διὰ τὸ *Ζωγράφειον Διαγώνισμα*.

Τοῦ κ. *Χ. Βαζοβάνου* ἐκ Κων/πόλεως ἀπὸ 26 Νοεμβρίου, πέμποντος γλωσσικὴν ὕλην.

Τοῦ κ. *Θρουμουλοπούλου* ἐκ Φαναρίου ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου, πέμποντος ὡσαύτως γλωσσικὴν ὕλην.

Τοῦ κ. *Δ. Βερναρδάκη* ἐκ Μιτυλήνης ἀπὸ 19 Νοεμβρίου, ὑποβάλλοντος ὅρους πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ *Γ΄ τόμου* τοῦ *Εὐριπίδου*.

Ὁ κ. πρόεδρος καταθέτει τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις καὶ ἀναγινώσκεται κατ' ἀπαίτησιν πολλῶν μελῶν. Τὰς ἐν τέλει τῆς ἐκθέσεως ἐπισυνημμένας ἐν εἴδει εὐχῶν προτάσεις τῶν μελῶν τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποστηρίζει προθύμως ὁ κ. *Ἀδθεντόπουλος*, παρατηρεῖ δ' ὅτι ἀνάγκη νὰ ὑποβληθῇ αὕτη καὶ τοῖς διαφερομένοις, ἤτοι τῷ κ. ταμίᾳ καὶ τῷ κ. λογιστῇ. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλει ὅτι τὴν συναυλίαν, ἣν κατ' ἀρχὴν ὁ Σύλλογος εἶχεν ἐγκρίνει πρὸς ἀρωγὴν τῶν ἀπόρων παίδων τῶν δημοτικῶν σχολῶν δι' ἀγορᾶς βιβλίων, τὸ προεδρεῖον ἔκρινεν εὔλογον διὰ τὸ τρέχον ἔτος νὰ δώσῃ ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου, ἅτε τῶν οἰκονομικῶν τούτου μὴ ὄντων ἐν ἀνθηρᾷ καταστάσει καὶ ζητεῖ τὴν γνώμην τοῦ Συλλόγου. Ὁ κ. *Ε. Ἰωάννου* παρατηρεῖ ὅτι θὰ ἦτο ἐλκυστικωτέρα ἡ ἑσπερὶς τοῦ Συλλόγου, ἂν πρὸς τῇ μουσικῇ συναυλίᾳ ὑπῆρχε καὶ φιλολογικὴ ἑσπερίς, ὁ δὲ κ. *Αὐθεντόπουλος* ζητεῖ διασαφήσεις περὶ τοῦ τί ἐννοοῦσιν ὁμιλοῦντες περὶ φιλολογικῆς ἑσπερίδος. Κατόπιν δὲ τῶν δοθεισῶν διασαφήσεων ὁ κ. Πρόεδρος τίθησιν εἰς ψηφοφορίαν ἂν ὁ Σύλλογος κατ' ἀρχὴν ἐγκρίνῃ ἵνα γείνῃ μουσικὴ ἑσπερὶς ὑπὲρ αὐτοῦ. Ψηφοφορίας δὲ γενομένης, ἡ πρότασις ἐγένετο δεκτή.

Ἐψηφίσθησαν μέλη τοῦ Συλλόγου τακτικὰ ὁ Σεβασμιώτατος Ἅγιος Ἀγχιάλου κ. *Βασίλειος*, ὁ Θεοφιλέστατος *Χαριουπόλεως*, χωρεπίσκοπος Πέραν κ. *Γερμανός*, οἱ κ. κ. *Ἀ. Τράντας*, *Ἰ. Γραμμανδάνης*, *Κ. Κωνσταντινίδης* ἰατροί, οἱ κ. κ. *Σταῦρος Ἰωαννίδης*, *Γρ. Μωϋσείδης*, *Μ. Πορτοκάλογλου*, *Κλ. Παπαγιαννόπουλος*· ἀντεπιστέλλον δὲ μέλος ὁ κ. *Σ. Μερτζίδης*, ἰατρὸς ἐν Καβάλλᾳ· μεθ' ὃ, μὴ ὑπάρχοντος ἑτέρου ζητήματος, διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΞΣ΄

(Τακτικὴ εἰδική)

τῇ 16 Δεκεμβρίου 1896.

Προεδρεύοντος **Ν. ΦΩΤΙΑΔΟΥ**, ἀντιπροέδρου.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας, οὐδενὸς ζητήσαντος τὸν λόγον ἐπὶ τῶν προηγουμένων ἀνακοινώσεων, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὴν ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν ἀντεπιστελλόντων μελῶν τοῦ Συλλόγου κ. *Σ. Μερτζίδου* **Περὶ ἀρχαιότητος τῶν Νοσοκομείων** πραγματείαν καὶ τὴν ἐξ Ἁγίου Ὄρους ὑπὸ τοῦ ὁσιολογιωτάτου κ. *Ἰ. Διονυσιάτου* ἑτέραν τοιαύτην ὑπὸ τὸν τίτλον **Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἑπτὰ ἀνέκδοτοι ἐπιστολαί·** μεθ' ὃ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΞΖ΄

(Τακτικὴ γενική)

τῇ 23 Δεκεμβρίου 1896.

Προεδρεύοντος **Ν. ΦΩΤΙΑΔΟΥ**, ἀντιπροέδρου.

Πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν ὁ προεδρεύων κ. *Φωτιάδης* ἐκφράζει τὴν λύπην του διὰ τὴν ἀπροθυμίαν τῶν μελῶν εἰς τὸ νὰ προσέρχωνται εἰς τὰς συνεδρίας καὶ προτρέπει τὰ παρόντα νὰ φοιτῶσι τακτικῶς εἰς αὐτάς, νὰ παρακινῶσι δὲ πρὸς τοῦτο καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Συλλόγου.

Εἶτα ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας, ἄτινα καὶ ἐπικυροῦνται· μεθ' ὃ ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὴν **ἀλληλογραφίαν,** ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Δ. Σεμιτέλου* ἀπὸ 30 Νοεμβρίου, διαβεβαιοῦντος ὅτι ἀσχοληθήσεται πρὸς ἔκδοσιν τοῦ *Β΄ τόμου τοῦ Σοφοκλέους.*

Τῶν κ.κ. *Ἀδελφῶν Περρῇ* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 22 Νοεμβρίου, ἀποστελλόντων φορτωτικὴν τῶν 330 ἀντιτύπων τοῦ *Β΄ τόμου τοῦ Αἰσχύλου.*

Τοῦ κ. *Ν. Λεβίδου* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 2 Νοεμβρίου, ἐγκλείοντος ἐπιστολὴν τῆς *Πρυτανείας τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου,* ἀγγελλούσης ὅτι τὸ Πανεπιστήμιον ἐψηφίσατο τετρακοσίας πεντήκοντα δραχμὰς ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου.

Τοῦ ἐν Βάρνῃ *Ἀναγνωστηρίου τῶν Ὁδησσιτῶν* ἀπὸ 16/28 Νοεμβρίου, αἰτουμένου τὴν δωρεὰν ἀποστολὴν φύλλων ἐπιτοπίων.

Τῆς ἱερᾶς *Μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου* ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου, ἀποστελλούσης διὰ τοῦ ταμείου τῶν Πατριαρχείων ἔκτακτον συνδρομὴν τεσσαρακοντάλιρον.

Τοῦ κ. *Λεωνίδου Ζώη* ἐκ Ζακύνθου ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ὡς ἀντεπιστέλλοντος μέλους.

Τοῦ κ. *Ν. Λεβίδου* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου, αἰτουμένου τὴν σειρὰν τῶν τόμων τοῦ Περιοδικοῦ διὰ τὴν βιβλιοθήκην τῶν ἀξιωματικῶν καὶ πέμποντος 15 τεύχη.

Τῶν *Ἐφόρων τῶν σχολῶν Ἀγκύρας* ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου, συνιστώντων τὸν κ. *Δ. Κλημεντίδην* ὅπως μετ' αὐτοῦ ἐκλέξῃ ὁ Σύλλογος διδασκάλους διὰ τὰς σχολὰς αὐτῶν.

Τῆς *Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος* ἀπὸ 4/16 Νοεμβρίου, δηλούσης ὅτι ἐπλήρωσε τῷ κ. *Ἀραβαντινῷ* δραχμὰς ἑξακοσίας ἑξήκοντα καὶ μίαν καὶ εἴκοσιν ἑκατοστὰ (ἀριθ. 661,20), συμφώνως τῇ ἀπὸ 26 λήξαντος ἐπιστολῇ τοῦ Συλλόγου καὶ ἐγκλειούσης ἀπόδειξιν παραλαβῆς.

Τοῦ κ. *Σ. Μερτζίδου* ἀπὸ 4 Δεκεμβρίου, αἰτουμένου ὅπως ὁ Σύλλογος συντελέσῃ εἰς τὴν ἔκδοσιν ἔργου αὐτοῦ.

Τοῦ κ. *Ἐ. Ι. Σταματιάδου* ἐκ Σάμου ἀπὸ 3 Αὐγούστου, προσφέροντος τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Συλλόγου τὴν *Ἐπετηρίδα τῆς Σάμου.*

Τοῦ ἀρχιμανδρίτου *Ἱερ. Λεοντίου,* ἐπιτρόπου τοῦ ἁγίου Σερρῶν, ἀπὸ 4 Αὐγούστου, αἰτουμένου πρόγραμμα τοῦ διαγωνίσματος πρὸς σύνταξιν Γραμματικῆς τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς γλώσσης.

Τοῦ *Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων* ἀπὸ 30 Νοεμβρίου, αἰτουμένου τὰς ἀποδείξεις τῶν διανεμηθέντων δέκα σειρῶν γεωγραφικῶν χαρτῶν.

Τῆς Α. Ε. τοῦ *Χρηστάκη ἐφένδη Ζωγράφου* ἀπὸ 4/16 Δεκεμβρίου, εὐχαριστοῦντος διὰ τὰ τοῦ Συλλόγου συλλυπητήρια ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Τοῦ κ. *Πέτρου Φιλανθίδου* ἐκ Πανόρμου ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου, αἰτουμένου ὅπως αἱ μὴ ληφθεῖσαι ὑπ' ὄψει κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος νεοελληνικαὶ αὐτοῦ μελῳδίαι βραβευθῶσιν ἐφέτος.

Τῆς *Ἀρχαιολογικῆς Ἐπιτροπῆς* ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου, προτεινούσης ὅπως ὁ Σύλλογος προσφέρῃ διακοσιόφραγκον συνδρομὴν ὑπὲρ ἀνεγέρσεως προτομῆς τῷ *C. Curtis* εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπήν· καὶ μέλος ἀντεπιστέλλον τὸν κ. *Ἀντ. Μηλιαράκην,* εὐδοκίμως περὶ τὰ γεωγραφικὰ ἀσχολούμενον.

Ἐπὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως ὁ κ. *Φωτιάδης* προτείνει ὅπως τὸ ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐπιτροπῆς ψηφισθὲν ποσὸν διακοσίων φράγκων ὑπὲρ τῆς ἱδρύσεως προτομῆς τοῦ ἀοιδίμου *Curtis* πληρωθῇ δι' ἐράνου μεταξὺ τῶν μελῶν, ἅτε τοῦ Συλλόγου, τό γε νῦν εὑρισκομένου ἐν δυσχερείαις οἰκονομικαῖς. Τὴν πρότασιν τοῦ κ. *Φωτιάδου* ἀντικρούουσιν οἱ κ. κ. *Ἰωάννου* καὶ *Γιαννουλᾶτος,* λέγοντες ὅτι θ' ἀποβῇ ἄκαρπος ὁ ἔρανος, διότι τὰ μέλη δὲν θὰ φανῶτι πρόθυμα εἰς τὴν φορολογίαν ταύτην καὶ ὅτι προτιμότερον θὰ ἦτο ὁ Σύλλογος ἀντὶ νὰ μετέλθῃ τὸ μέτρον τοῦτο, νὰ ὁμολογήσῃ δι' ἐπιστολῆς τῇ ἐπὶ τῆς προτομῆς ἀγγλικῇ ἐπιτροπῇ τὴν ἀδυναμίαν του πρὸς συνδρομήν, ἐκφράζων ταυτοχρόνως καὶ τὴν λύπην του.

Ὁ κ. *Νικολόπουλος* φρονεῖ ὅτι τὸ ποσὸν τῶν 200 φράγκων εἶναι ἐλάχιστον ἐν σχέσει πρὸς τὰς τῷ Συλλόγῳ ἐκδουλεύσεις τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὅτι θὰ συλλεγῇ λίαν εὐκόλως. Ὁ κ. *Γιαννουλᾶτος* προσθέτει ὅτι οὕτως ἢ ἄλλως δέον νὰ μὴ γείνῃ τοιαύτη κακὴ ἀρχὴ φορολογίας. Εἰς τοῦτον δ' ἀπαντᾷ ὁ κ. *Φωτιάδης* ὅτι πρόκειται περὶ ἐράνου προαιρετικοῦ καὶ οὐχὶ ὑποχρεωτικοῦ. Ἀλλ' ὁ κ. *Ἰωάννου* ἐπιμένει εἰς τὴν πρότασίν του, ἣν καὶ διατυποῖ ὡς ἑξῆς: Δὲν θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ προσέλθωμεν δι' ἐράνου νὰ συμπληρώσωμεν μεταξὺ τῶν μελῶν τὸ ποσὸν τῶν 200 φράγκων καὶ νὰ μὴ ὁμολογήσωμεν τὴν ἔνδειαν ἡμῶν. Ὁ κ. *Ἀκεστορίδης* παρακαλεῖ τοὺς κ. *Ἰωάννου* καὶ *Γιαννουλᾶτον* ν' ἀποσύρωσι τὴν πρότασίν των, οὗ μὴ γενομένου, τίθεται αὕτη εἰς ψηφοφορίαν καὶ ἀπορρίπτεται, γίνεται δὲ ἀποδεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ κ. *Φωτιάδου.*

Ψηφίζονται τακτικὰ τοῦ Συλλόγου μέλη οἱ κ. κ. *Δ. Καλβοκορέσης, Α. Σταλίδης, Χ. Χρηστίδης, Φ. Δημητριάδης, Κ. Βλασιάδης,* ἀρχιτέκτων, *Ι. Γιάνναρος* καὶ *Ν. Στρογγύλης,* μεθ' ὃ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΞΗ΄

(Τακτικὴ γενική)

τῇ 13 Ἰανουαρίου 1897.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναβληθείσης τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς ἀλληλογραφίας καὶ ἀναγγέλλει τὰς δωρεάς.

Ἡ **ἀλληλογραφία** ἔχει ὡς ἑπεται:

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Ἐ. Σταματιάδου* ἐκ Σάμου ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου 1896, προτείνοντος μέλος τὸν ἐν Λισσαβῶνι τῆς Πορτογαλλίας κ. *Ταξίαρχον Luciano Cordairo,* μέλος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Βασιλέως, ἀρχηγὸν τοῦ Γραφείου τῆς Ἀνωτέρας Ἐκπαιδεύσεως καὶ παρακαλοῦντος ὅπως τὸ δίπλωμα αὐτοῦ σταλῇ διὰ τοῦ ἐνταῦθα Σαμιακοῦ Γραφείου.

Τῆς Α. Ε. τοῦ *Χρηστάκη ἐφέντη Ζωγράφου* ἐκ Monte-Carlo, ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1897, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τοῖς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ αὐτοῦ συγχαρητηρίοις καὶ εὐχομένου τῷ Συλλόγῳ βίον μακρὸν καὶ ἔνδοξον καὶ παρακαλοῦντος ὅπως διερμηνευθῶσι τὰ αἰσθήματα αὐτοῦ ταῦτα καὶ τοῖς μέλεσιν.

Τῆς *Ἐφορείας τῶν Σχολείων Νεαπόλεως,* αἰτουμένης τὴν σειρὰν τῆς *Ζωγραφείου Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης.*

Τῆς *Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς* ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου 1897, ἀποφασισάσης ν' ἀναβληθῇ ἡ εἰς τὸν κ. *Βερναρδάκην* ἀπάντησις μέχρις οὗ ἡ πρὸς μελέτην τῆς ἱστορίας τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. *Αὐθεντοπούλου, Πετρακίδου* καὶ *Βραχάμη* ὑποβάλῃ τὸ πόρισμα τῆς μελέτης αὐτῆς· ἀγγελλούσης δὲ ὅτι ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς 2 Ἰανουαρίου 1897 ἐξελέξατο, κατὰ τὸ ἄρθρον 57, μέλη αὐτῆς τακτικὰ τοὺς κ. κ. *Ἰ. Δ. Ἀριστοκλέα,* καὶ *Π. Πετρακίδην* καὶ προτεινούσης ἀντεπιστέλλον μέλος τὸν κ. *Στανίσλαον Πρᾶτο,* διακεκριμένον ἰταλὸν λογογράφον καὶ καθηγητὴν τῆς ἰταλικῆς φιλολογίας ἐν Ἀρπίνῳ, καὶ ὑποβαλλούσης τὸ πόρισμα τῆς μελέτης αὐτῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως αὐτοῦ.

Τῆς *Ἀρχαιολογικῆς Ἐπιτροπῆς* ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου, ἀγγελλούσης ὅτι ἐξελέξατο μέλος αὐτῆς τὸν Α. Σ. τὸν μητροπολίτην *Ἀγχιάλου* κ. *Βασίλειον.*

Τοῖς κ.κ. *Ἰ. Ἀριστοκλεῖ* καὶ *Π. Πετρακίδῃ,* οἱ ἐξελέγησαν μέλη τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῇ Α. Σ. τῷ ἁγίῳ *Ἀγχιάλου* κ. *Βασιλείῳ,* ὃς ἐξελέγη μέλος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐπιτροπῆς, συμφώνως τῷ Κανονισμῷ, ἀποφασίζεται ὅπως γραφῶσιν αἱ ἐπὶ τούτῳ ἐπιστολαί.

Τὰ ὑπὸ τοῦ κ. *Ν. Παππᾶ* δωρηθέντα νομισμάτια παραπέμπονται τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐπιτροπῇ πρὸς μελέτην. Ἀγγελθέντος δὲ ὅτι τρεῖς σειραὶ τῆς *Ζωγραφείου Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης* κατ' αἴτησιν τῆς Α. Ε. τοῦ κ. *Χρηστάκη ἐφένδη Ζωγράφου* ἐδόθησαν τῷ ἐνταῦθα ἀντιπροσώπῳ αὐτοῦ κ. *Κ. Ἰωαννίδῃ,* ἡ αἴτησις τῶν *Σχολῶν Νεαπόλεως* περὶ παροχῆς τόμων τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* ἐγένετο δεκτή.

Μετὰ ταῦτα μετὰ λύπης ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ ἐκ τῶν μελῶν *Χρήστου Βασιλάδου,* ἰατροῦ, πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ὁποίου ὁ Σύλλογος θέλει ἐκφράσει τὴν λύπην του.

Εἶτα ὁ κ. πρόεδρος ἀναγινώσκει τὸν κατάλογον τῶν μελῶν τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν, αἵτινες συνέστησαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νέου Κανονισμοῦ.

Τοῦ κ. *Ἀπέρη* αἰτησαμένου ὅπως οἱ κατάλογοι οὗτοι συνταχθῶσιν ἀλφαβητικῶς, ἡ αἴτησις γίνεται δεκτή. Μεθ' ὃ ὁ κ. *Ἰωάννου* ἐρωτᾷ: 1) Ἐὰν οἱ ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς ἐγγραφέντες ὦναι οἱ μόνοι πτυχιοῦχοι, δικαιούμενοι ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην. 2) Ἐὰν οἱ φυσικοὶ

δικαιῶνται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τρεῖς καὶ τέσσαρας Ἐπιτροπὰς καὶ 3) Ἐὰν ἕκαστος δικαιῶται νὰ εἰσέλθῃ εἰς ὁποιανδήποτε ἐπιτροπήν.

Ὁ κ. *Εὐσταθιανὸς* φρονεῖ ὅτι διὰ τῆς δευτέρας ἐρωτήσεως εἰσερχόμεθα εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Κανονισμοῦ, ὅστις δίδει μόνος τὴν ἀπάντησιν, λέγων ὅτι οἱ φυσικοὶ δύνανται νὰ ἦναι μέλη τῆς τε Βιολογικῆς καὶ τῆς Φυσικομαθηματικῆς, ὅπως καὶ οἱ διδάκτορες τῆς Φιλοσοφίας καὶ Θεολογίας θεωροῦνται αὐτοδικαίως μέλη τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς. Τῷ κ. *Εὐσταθιανῷ* ὁμοφρονεῖ καὶ ὁ κ. *Ἀκεστορίδης*, ὁ δὲ κ. *Βραχάμης* ἐξηγεῖ τὸν λόγον τῆς εἰς τὴν Φιλολογικὴν Ἐπιτροπὴν παραδοχῆς τῶν φυσικῶν, αἰτιολογῶν ταύτην ὡς ἐκ τῆς συγχωνεύσεως τῆς κατὰ τὸν προηγούμενον Κανονισμὸν ὑφισταμένης Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν ᾗ ἐκρίνοντο καὶ φυσικομαθητικὰ ἔργα, μετὰ τῆς Φιλολογικῆς, ἀντικαταστησάσης καὶ τὰς δύο. Ὁ κ. *Ἀπέρης* φρονεῖ ὅτι οἱ ἰατροὶ θὰ ἠδύναντο νὰ ἐγγραφῶσι μέλη τῆς Φυσικομαθηματικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀφ' οὗ κατ' ἀνάγκην διδάσκονται τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας. Ὁ κ. *Αὐθεντόπουλος* λέγει ὅτι τοῦ Κανονισμοῦ καθορίζοντος τὰ προσόντα, οὐδεμία ἐπιτρέπεται συζήτησις ἐπ' αὐτῶν. Ὁ κ. *Χρηστίδης* λέγει· 1) Ὅτι οἱ κατάλογοι περιλαμβάνουσι τελειωτικῶς τὰ μέλη ἐκεῖνα, περὶ ὧν εἶναι βέβαιος ὅτι συνενοῦνται τὰ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ἀπαιτούμενα προσόντα. 2) Ὅτι τοῦ Κανονισμοῦ ὁρίζοντος εἰς τίνας ἐπιτροπὰς οἱ φυσικοὶ δύνανται νὰ καταχθῶσι, πᾶσα συζήτησις ἀποβαίνει περιττή. 3) Ὅτι ἵνα εἰσέλθῃ τις αὐτοδικαίως εἰς ἐπιτροπήν τινα, ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὰ τῆς Ἐπιτροπῆς προσόντα.

Τοῦ κ. *Στρογγύλη* ζητήσαντος νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς ὑπὸ τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς, συμφώνως τῷ Κανονισμῷ, τῶν κ. κ. *Ἀριστοκλέους* καὶ *Πετρακίδου*, ὁ κ. πρόεδρος ἀπήντησεν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἀφορᾷ τὴν Φιλολογικὴν Ἐπιτροπήν, προτάσει τῆς ὁποίας ἐξελέγησαν, ὡς ἡ ἐπίσημος ἐπιστολὴ αὐτῆς ἤγγειλε τοῦτο τῷ Συλλόγῳ.

Ψηφίζεται ἀντεπιστέλλον μέλος ὁ ἐν Ἀθήναις κ. *Ἀντ. Μηλιαράκης*· τακτικὰ δὲ μέλη οἱ κ. κ. *Ἀνδροκλῆς Ἀνδρεάδης*, *Ἀλέξ. Ἀντωνιάδης*, *Γεώργιος Λινάρδος*, *Γ. Βλαδίκας*, *Ἰ. Μπίστης*, *Ν. Φερμάνογλους* καὶ *Ἰ. Μιχαλακόπουλος*. Μεθ' ὃ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑΞΘ΄

(Τακτικὴ εἰδική)

τῇ 20 Ἰανουαρίου 1897.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς ἠγουμένης εἰδικῆς συνεδρίας, εἶτα ὁ κ. *Ἰ. Μηλιόπουλος* ἀναγινώσκει μελέτην αὐτοῦ **Ποῦ τοῦ Βοσπόρου ἐγένετο ἡ ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην διάβασις τοῦ Δαρείου.**

Ὁ δὲ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περιληπτικὴν ἀνέκδοτον διατριβὴν ἐκ χειρογράφου ἀρχαίου, σταλεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει πανοσιολογιωτάτου κ. *Χρυσοστόμου Λαυριώτου* **Περὶ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Βατοπεδινοῦ·** μεθ' ὃ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑΣΟ΄

(Τακτικὴ γενική)

τῇ 3 Φεβρουαρίου 1897.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ παραδοχὴν τῶν πρακτικῶν, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς **ἀλληλογραφίας**, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

Ἐπιστολὴ τῆς *Ἐπιτροπῆς πρὸς συγκρότησιν Ἀρχαιολογικοῦ ἐν Ἀθήναις Συνεδρίου* ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς ἱδρύσεως τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς αὐτόθι ἀπὸ 2/14 Ἰανουαρίου, προσκαλούσης τὸν Σύλλογον νὰ μετάσχῃ αὐτοῦ.

Τῆς *Ἑλληνοκαθολικῆς Ἀδελφότητος «Συμπνοίας»* ἐντεῦθεν ἀπὸ 14/26 Ἰανουαρίου, παρακαλούσης ὅπως δοθῇ αὐτῇ ἡ σειρὰ τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*.

Τοῦ κ. *Θ. Οὐσπένσκη*, διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα ἀρχαιολογικοῦ ρωσσικοῦ Ἰνστιτούτου, ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου, πέμποντος τὸν Α΄ τόμον τῶν ἐκδόσεων τοῦ Ἰνστιτούτου, ὑπισχνουμένου δὲ τὴν ἑκάστοτε ἀποστολὴν τῶν ἐκθέσεων αὐτοῦ καὶ αἰτουμένου τὰς δημοσιεύσεις τοῦ Συλλόγου διὰ τὸ Ἰνστιτοῦτον.

Τοῦ *αὐτοῦ* ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῶν ἡμετέρων δημοσιεύσεων καὶ δωρουμένου συγγράμματά τινα.

Τῆς *Ἐκπαιδευτικῆς καὶ Φιλανθρωπικῆς Ἀδελφότητος*, ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου, ἀγγελλούσης τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς καὶ αἰτουμένης τὴν ἐν τῷ Συλλόγῳ φιλοξενίαν.

Τῆς κ. *Ἀλεξάνδρας Μ. Μαυροκορδάτου* ἐντεῦθεν ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου, ἀγγελλούσης δωρεὰν αὐτῆς ἐκ τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ μακαρίτου αὐτῆς ἀδελφοῦ τεσσάρων κιβωτίων βιβλίων διαφόρου ὕλης.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἀγγέλλει ὅτι ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος τὸ προεδρεῖον συσκεφθὲν φιλοφρόνως ἐχορήγησε μὲν τὴν αἰτηθεῖσαν φιλοξενίαν, πλὴν ἐρωτᾷ καὶ τὸν Σύλλογον ἂν συναινῇ.

Λιμαράκης. Ἐπιδοκιμάζει τὴν γνώμην τοῦ προεδρείου.

Βραχάμης. Ἀρκεῖ, λέγει, τὸ χορηγηθησόμενον δωμάτιον νὰ μὴ παραβλάπτῃ τὴν λειτουργίαν τοῦ Συλλόγου.

Τεθεῖσα δ' εἰς ψηφοφορίαν ἡ πρότασις, ἐψηφίσθη. Εἶτα ἀναγγέλλει ὁ κ. πρόεδρος, ὅτι ὁ κ. *Εὐστράτιος Μαυροκορδᾶτος* καὶ ἡ κ. *Ἀλεξάνδρα Μαυροκορδάτου* ἐδώρησαν τῷ Συλλόγῳ 700 συγγράμματα ποικίλης ὕλης, ὠντινα πολλοῦ λόγου ἄξια, καὶ ὅτι θὰ γραφῇ αὐτοῖς γράμμα εὐχαριστήριον.

Νικολόπουλος. Προτείνει νὰ εὐχαριστήσωμεν ταυτοχρόνως καὶ τοὺς συνεργήσαντας εἰς τὴν δωρεὰν ἑταίρους κκ. ἀδελφοὺς *Παντερμαλῆ* καὶ *Φ. Δημητριάδην*.

Πρόεδρος. Ἡ Ἑλληνοκαθολικὴ Ἀδελφότης «*Σύμπνοια*» ζητεῖ τὴν σειρὰν τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*, καὶ ἐμποδίζεται μὲν ἡ τοιαύτη δωρεὰ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ, ἀτε τῆς ὑπὸ τῆς «*Συμπνοίας*» συντηρουμένης σχολῆς οὔσης δημοτικῆς, ἀλλὰ φρονεῖ ἀτομικῶς ὅτι θὰ ἦτο καλὸν νὰ δοθῇ τῇ «*Συμπνοίᾳ*» ἡ σειρὰ τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*, πρὸς τοῦτο δὲ ζητεῖ καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συλλόγου.

Νικολόπουλος. Ὀφείλομεν, ἀνεξαρτήτως συμπαθειῶν, νὰ σεβασθῶμεν τὸν Κανονισμόν.

Ἰωάννου. Ἂν μέχρι τοῦδε δὲν παρεβιάσθη ὁ Κανονισμὸς ὑπὲρ ἄλλης Σχολῆς, τότε δέον νὰ σεβασθῶμεν τὸν Κανονισμόν.

Λιμαράκης. Ὁ Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος, ὡς ἔχων σκοπὸν τὴν διάδοσιν τῆς γλώσσης ἡμῶν, πρέπει νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν «*Σύμπνοιαν*», ἥτις Ἑλληνόπαιδας, ἐν ἀλλοτρίᾳ μέχρι τοῦδε γλώσσῃ διδασκομένους, ἀνέλαβε νὰ διδάξῃ τὴν μητρικὴν ἑλληνίδα φωνήν, καὶ χρήζει πρὸς τοῦτο ἐνθαρρύνσεως. Ἡ περίπτωσις ἐνταῦθα εἶναι ἐξαιρετικὴ καὶ δὲν πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὸ ξηρὸν γράμμα τοῦ Κανονισμοῦ. Πρόκειται λοιπὸν περὶ προτροπῆς καὶ οὐχὶ δωρεᾶς.

Μετὰ ταῦτα, τεθείσης τῆς προτάσεως τοῦ κ. προέδρου εἰς ψηφοφορίαν, ἐγένετο αὕτη δεκτή.

Πρόεδρος. Τὴν αἴτησιν τοῦ κ. *Οὐσπένσκη* τίθησιν εἰς ψηφοφορίαν, ἥτις καὶ γίνεται δεκτή.

Ἐπίσης γίνεται δεκτὴ ἡ αἴτησις τῶν *Σχολῶν* τοῦ *Μεταλλείου Χατζῆ Σίμκοι*, περὶ παροχῆς χαρτῶν, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι τοιοῦτοι.

Τὸ προσκλητήριον γράμμα τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς παραπέμπεται τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐπιτροπῇ.

Ψηφοφοροῦνται ἀντεπιστέλλοντα μὲν μέλη οἱ κ.κ. *Ταξίαρχος Cordairo Luciano*, μέλος τοῦ Συμβουλίου τοῦ βασιλέως τῆς Πορτογαλλίας, ἀρχηγὸς τοῦ γραφείου τῆς Ἀνωτέρας Ἐκπαιδεύσεως καὶ συγγραφεύς, καὶ ὁ κ. *Σταν́ισλαος Πρᾶτο*, ἰταλὸς λαογράφος, καθηγητὴς τῆς ἰταλικῆς φιλολογίας ἐν Ἀρπίνῳ, προτεινόμενος ὑπὸ τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς· τακτικὸν δὲ μέλος ὁ κ. *Γ. Νικολαΐδης*, ἰατρός, μεθ' ὃ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑΣΟΑ΄

(Εἰδική)

τῇ 10 Φεβρουαρίου 1897.

Προεδρεύοντος **Ν. ΦΩΤΙΑΔΟΥ**, ἀντιπροέδρου.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς ἠγουμένης συνεδρίας.

Ὁ κ. *Ἀ. Χρηστίδης* ποιεῖται τὰς ἑξῆς παρατηρήσεις: Κατὰ τὸ ὁσονούπω λῆγον συλλογικὸν ἔτος δύο ἐγένοντο ἀνακοινώσεις ἰατρικῆς ἀρχαιολογίας, ἡ τοῦ κ. *Μερτζίδου* καὶ ἡ τοῦ κ. *Κοκκολάτου*. Ὅτι εἰς τὴν μελέτην τῆς ἀρχαίας ἰατρικῆς ἡμεῖς ἰδίως ὀφείλομεν νὰ ἐγκύψωμεν, νομίζω εἶναι φανερόν, διότι διὰ τοιαύτης μελέτης ἀποκαθιστῶμεν πλήρη τὴν συνέχειαν τῆς ἀρχαίας πρὸς τὴν νεωτέραν ἰατρικήν. Ἐν τῇ Δύσει, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐξηρεύνησαν τὰ καθαρῶς ἰατρικὰ συγγράμματα τῶν ἀρχαίων, πρῶτοι ἠσχολήθησαν καὶ εἰς τὴν συλλογὴν ἰατρικῶν γνώσεων παρὰ ποιηταῖς· μετὰ τὸν γάλλον σορόν, τὸν γράψαντα περὶ τῆς χειρουργίας παρ' Ὁμήρῳ, ἡμεῖς ἐνθυμούμεθα ἐνταῦθα τὸν *M. Menier* Etudes médicales sur les poëtes latins 1858, Paris; τὸν *Ch. Duremberg* La médecine

à Rome sous la République (Histoire et Doctrines, Paris, 1865); τὸν *E. Dupuis* Médecine et moeurs de l'ancienne Rome (Paris, 1891). Παρ' ἡμῖν δὲ τὸν ἀείμνηστον *Ἀναγνωστάκην*, γράψαντα *περὶ τῆς ἰατρικῆς παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει*. Συγχαίρω ἀπὸ καρδίας τὰ ἀξιότιμα μέλη τοῦ Συλλόγου διὰ τὰς μελέτας αὐτῶν ταύτας καὶ εὔχομαι νὰ συνεχίσωσιν αὐτὰς δι' ἄλλων ἐξ ἴσου σπουδαίων. Ὑποκειμένου τοῦ λόγου περὶ τῆς ἀρχαίας ἰατρικῆς, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ εἴπω ὅτι ἡ Αἴγυπτος προώρισται νὰ μᾶς ἐκπλήξῃ δι' ἀνακαλύψεων παπύρων ἐκτάκτου σπουδαιότητος. Παραβλέπων ἐνταῦθα τὰ πρὸς τὸ θέμα ἡμῶν ἀλλότρια, λέγω ὅτι ἡ ἱστορία τῆς ἰατρικῆς θέλει εὑρυνθῇ σημαντικῶς· οὕτω πρὸ 4 ἐτῶν ἀνευρέθη πάπυρος ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἰατρικῆς, συγγραφείσης καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Ἀριστοτέλους, πιθανῶς ὑπὸ τοῦ Μένωνος «*Ἰατρικὰ Μενώνεια*» καὶ περιλαμβανούσης ἕνα καὶ ἥμισυν αἰῶνα ἑλληνικῆς ἐπιστήμης. Διὰ τοῦ παπύρου τούτου ἀποδεικνύεται ἡ πρώτη ἀκμὴ τῆς ἰατρικῆς ἐν Ἑλλάδι, ἧς δευτέρα εἶναι ἡ παροῦσα σύγχρονος. Ἐπιτρέψατέ μοι, κύριοι, ἐκ τοῦ εὑρήματος τούτου ἀγόμενος νὰ προσθέσω καὶ τὰ ἑπόμενα: Ὁ ἐν Βερολίνῳ καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας *H. Diels* ἐν τῷ *Hermes, Zeitschrift für klassische Philologie* (28 Berlin 1893) δημοσιεύει ἀνάλυσιν κριτικὴν τοῦ πρωτοτύπου, ὅπερ ἐδημοσίευσεν ἔπειτα ὑπὸ τὸν τίτλον *Anonymi Londinensis ex Aristotelis Iatricis* (Berolini, 1893), ἐν ἑλληνικῷ κειμένῳ (οὗ γερμανικὴν μετάφρασιν ἔχουσιν οἱ κκ. *H. Beckh* καὶ *F. Spät*, 1896, Berlin). Ἐκ τῆς ἀναλύσεως ταύτης ἐγένοντο ἡμῖν γνωστὰ τὰ ὀνόματα δέκα ἔτι διασήμων ἰατρῶν. Ὁ κ. *Diels* ἐν τῇ κριτικῇ ταύτῃ μελέτῃ κατέδειξεν ὅτι ἡ μελέτη τῆς ἱστορίας τῆς ἰατρικῆς εἶναι βοηθητικωτάτη καὶ ἄλλαις ἐπιστήμαις· πρὸς τοῦτο, ἐν παραδείγματι, ἀναφέρει στίχους τινὰς τῶν *Νεφελῶν* τοῦ *Ἀριστοφάνους*, ἐν οἷς ἐμπαίζεται ἡ φυσιολογικὴ θεωρία *Διογένους* τοῦ *Ἀπολλωνιάτου*. Ἡ κατανόησις τῶν στίχων τούτων κατορθοῦται ἀκριβῶς διὰ μελέτης τῶν φυσιολογικῶν θεωριῶν, τῶν ἐκτεθειμένων ἐν τῷ παπύρῳ τούτῳ, ὅτι δ' ἄνευ αὐτοῦ ἀτελῶς λίαν ἐννοοῦνται.

Μεθ' ὃ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΟΒ'

(Τακτικὴ γενική)

τῇ 17 Φεβρουαρίου 1897.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀρχομένης τῆς συνεδρίας, ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς ἡγουμένης, ἅτινα καὶ ἐπικυροῦνται μετὰ τὴν παρατήρησιν τοῦ κ. *Παχτίκου*, ὅτι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐπιστολῆς τῆς *Ἑλληνοκαθολικῆς Ἀδελφότητος* «*Συμπνοίας*» εἶχε προτείνει νὰ γείνῃ καὶ ἡ προσφορὰ τῶν παρ' αὐτῆς αἰτουμένων εἰδῶν ὡς δωρεὰ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου, ἵνα μὴ παραβιασθῇ ὁ Κανονισμός.

Εἶτα τοῦ κ. γενικοῦ γραμματέως ἀπουσιάζοντος, ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Συλλόγου ἀναβάλλεται εἰς ἑτέραν συνεδρίαν, μεθ' ὃ ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλει μετὰ λύπης τὸν θάνατον τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου Μακαριωτάτου *Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυροῦ Γερασίμου*, καὶ παρακαλεῖ τὸν Σύλλογον νὰ ἐκφράσῃ δι' ἐπιστολῆς τὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ τῇ Ἁγιοταφικῇ Ἀδελφότητι.

Ὁ δὲ κ. *Δ. Μοστρᾶτος* ἐρωτᾷ τὸ προεδρεῖον, ἐὰν ἤδη, ὅτε ἐπερατώθησαν αἱ πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ Συλλόγου ἐργασίαι, δύναται νὰ γείνῃ κάτοχος τῆς κλειδὸς τοῦ δωματίου τοῦ *Νομισματικοῦ Μουσείου* πρὸς ταξινόμησιν τῆς συλλογῆς. Τοῦ κ. προέδρου δὲ ἀπαντήσαντος καταφατικῶς, διελύθη ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΟΓ'

(Τακτικὴ εἰδική)

τῇ 3 Μαρτίου 1897.

Προεδρεύοντος **Ν. ΦΩΤΙΑΔΟΥ**, ἀντιπροέδρου.

Ἀρχομένης τῆς συνεδρίας, ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς ἡγουμένης· οὐδενὸς δὲ ζητήσαντος τὸν λόγον ἐπ' αὐτῶν, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὴν συνέχειαν τῆς πραγματείας τοῦ ἐν Καβάλλᾳ ἰατροῦ κ. *Σταύρου Μερτζίδου* **Περὶ ἰατρικῆς ἀρχαιολογίας** καὶ μελέτην τοῦ ἐν Παραμυθίᾳ ἰατροῦ κ. *Δ. Α. Παναγιωτίδου* **Περὶ τοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ μητροπόλει Παραμυθίας ἀποκειμένου Κώδικος τοῦ παρελθόντος αἰῶνος κατὰ προικοδοσιῶν**· μεθ' ὃ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΟΔ'

(Τακτικὴ γενική)

τῇ 10 Μαρτίου 1897.

Προεδρεύοντος **Ν. ΦΩΤΙΑΔΟΥ**, ἀντιπροέδρου.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὴν **ἀλληλογραφίαν**, ἔχουσαν ὧδε:

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Δ. Α. Παναγιωτίδου* ἐκ Παραμυθίας ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου, ἀποστέλλοντος μελέτην αὐτοῦ *κατὰ προικοδοσιῶν*.

Τοῦ κ. *Μ. Κεφάλα* ἀπὸ 22 Φεβρουαρίου, ἀποστέλλοντος τρία δέματα βιβλίων ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου *Κλουμάση*, ὧν ἐπισυνάπτει κατάλογον καὶ ἀγγέλλοντος ὅτι ὁ ἀοίδιμος διέθεσεν ὅπως ὁ κληρονόμος ἐν Ἀθήναις Σύλλογος πληρόνῃ εἰς τὸν ἡμέτερον Σύλλογον κατ' ἔτος μίαν λίραν τουρκικὴν ἐπὶ τῷ ὅρῳ νὰ ἀποστέλληται τακτικῶς τὸ Περιοδικόν.

Τῆς Α. Ε. τοῦ κ. *Χρηστάκη ἐφένδη Ζωγράφου* ἀπὸ 6/18 Φεβρουαρίου 1897, ἐκ Monte-Carlo, ἀγγέλλοντος ὅτι ἔλαβε τὸν τελευταῖον τόμον τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*, ἀλλ' οὐδεμίαν ἔχει γνῶσιν περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. *Ἰωαννίδου* ληφθέντων ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ σωμάτων.

Τῶν κ. κ. *Ἀδελφῶν Περρῇ* ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου ἐξ Ἀθηνῶν, ἀγγελλόντων ὅτι ἔστειλαν τριακόσια τριάκοντα (330) ἀντίτυπα τοῦ *Α' τόμου* τοῦ *Αἰσχύλου*, καὶ ζητούντων δραχμὰς 358,60 ἀπέναντι τοῦ ἐκτυπωθησομένου δευτέρου τόμου καὶ προκαταβολὴν ἐκ δισχιλίων φράγκων.

Τοῦ κ. *Emmanuel Ohlen*, γραμματέως τῆς Νομισματικῆς Ἑταιρείας τοῦ Montréal, ἀπὸ 22 Φεβρουαρίου, αἰτουμένου τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἡμετέρων δημοσιεύσεων.

Τοῦ κ. *Χρηστομάνου* ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου, ἀποστέλλοντος φράγκα διακόσια ἑξήκοντα καὶ τριάκοντα ἑκατοστά (260,30), ἰσότιμον τῆς ἐκ δραχμῶν 450 συνδρομῆς τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὸ ἔτος 1896—1897.

Τοῦ κ. *Ν. Λεβίδου* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου, δηλοῦντος ὅτι ἀνετέθη τῇ Ἑλληνικῇ Β. Πρεσβείᾳ Κων/πόλεως ὅπως παραλάβῃ τὰ ὡρισμένα βιβλία ἐκ τοῦ Συλλόγου.

Τοῦ κ. *Α. Μηλιαράκη* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ὡς ἀντεπιστέλλοντος μέλους.

Τῆς ἐνταῦθα *Φιλεκπαιδευτικῆς καὶ Φιλανθρωπικῆς Ἀδελφότητος* ἀπὸ 10/22 Φεβρουαρίου, εὐχαριστούσης τὸν Σύλλογον ἐπὶ τῇ παρασχεθείσῃ αὐτῇ φιλοξενίᾳ.

Τῶν παρεπιδημούντων ἐνταῦθα *Νισυρίων* ἀπὸ 12 Φεβρουαρίου, αἰτουμένων τοὺς γεωγραφικοὺς πίνακας *Ζαφειροπούλου*.

Τοῦ κ. *Prato* ἀπὸ 12 Μαρτίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ὡς ἀντεπιστέλλοντος μέλους.

Ὁ προεδρεύων ἐν συγκινήσει ἀναγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ ἐν Τεργέστῃ διαμένοντος ὁμογενοῦς λογίου *Διωνυσίου Θερειανοῦ*, ἐπιτίμου μέλους τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, πολλαχῶς δ' ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐργασθέντος ἐξόχου ἀνδρός.

Ψηφοφοροῦνται τακτικὰ μέλη οἱ κ. κ. *Σόλων Καζανόβας*, ἔμπορος, *Θεόδωρος Κ. Μακρίδης βέης*, ἐπιμελητὴς τῆς Νομισματικῆς Συλλογῆς τοῦ ἐνταῦθα Αὐτοκρατορικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου.

Μεθ' ὃ, μὴ ὑπάρχοντος ἑτέρου ζητήματος ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, ὁ κ. προεδρεύων διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΟΕ'

(Τακτικὴ εἰδική)

τῇ 17 Μαρτίου 1897.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης εἰδικῆς συνεδρίας, οὐδενὸς αἰτησαμένου τὸν λόγον ἐπὶ τῶν προηγουμένων ἀνακοινώσεων, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει πραγματείαν τοῦ κ. *Λεωνίδου Ζώη* **Περὶ τῶν ἐν Ζακύνθῳ μονῶν**· μεθ' ὃ ὁ κ. πρόεδρος διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΟΣ'

(Τακτικὴ γενική)

τῇ 30 Μαρτίου 1897.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὴν **ἀλληλογραφίαν**, ἔχουσαν οὕτω:

Ἐπιστολὴ τῆς κ. *Εὐρ. Δ. Σγούτα* ἐκ Παρι-

σίων ἀπὸ 2 Ἀπριλίου, εὐχαριστούσης τὸν Σύλλογον ἐπὶ τοῖς συλλυπητηρίοις ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ πρώην προέδρου τοῦ Συλλόγου *Ξ. Ζωγράφου* καὶ ὑπισχνουμένης ὅτι θὰ πέμψῃ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ὅπως ἀναρτηθῇ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου.

Τῶν *ἐφόρων τῶν Δημοσίων Σχολῶν Χίου*, εὐχαριστούντων διὰ τῆς ἀπὸ 17 Μαρτίου ἐπιστολῆς τὸν Σύλλογον ἐπὶ τῇ δωρεᾷ τοῦ *Β΄ τόμου* τοῦ *Αἰσχύλου*.

Τῆς *Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐν Κοντοσκαλίῳ θρησκευτικοῦ Ἀναγνωστηρίου* ἀπὸ 27 Μαρτίου 1897, αἰτουμένης ὅπως συντελέσῃ ὁ Σύλλογος εἰς τὸν καταρτισμὸν Ἀναγνωστηρίου διὰ τῆς ἀποστολῆς βιβλίων.

Τῶν *ἐφόρων τῶν Σχολῶν Χαλκηδόνος* ἀπὸ 25 Μαρτίου, αἰτουμένων τὴν σειρὰν τῶν ἐκδοθέντων τόμων τῆς *Ζωγραφείου Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης*.

Τῶν κ. κ. *Ἀδελφῶν Περρῇ* ἀπὸ 28 Μαρτίου, ἀγγελλόντων ὅτι ἀνέστειλαν, συμφώνως τῇ αἰτήσει τοῦ Συλλόγου, τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ *Αἰσχύλου* καὶ αἰτουμένων χιλίας δραχμὰς ὡς προκαταβολὴν πρὸς ἀγορὰν τοῦ χάρτου.

Ὁ Σύλλογος ἀποδέχεται ἐκθύμως τὰς αἰτήσεις τῶν ἄνω κοινοτήτων.

Μεθ' ὃ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΟΖ΄

(Τακτικὴ γενική)

τῇ 10 Νοεμβρίου 1897.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὴν κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν διαμειφθεῖσαν ἀλληλογραφίαν τοῦ Συλλόγου, ἣν ὡς λίαν ἐκτενῆ, διῄρεσεν εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ β΄ μέρος ἐπιφυλάσσεται ν' ἀναγνώσῃ ἐν τῇ ἐπομένῃ συνεδρίᾳ.

Ἡ ἀναγνωσθεῖσα **ἀλληλογραφία** ἔχει ὡς ἕπεται:

Ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Πύργῳ *Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου* ἀπὸ 26 Μαρτίου, αἰτουμένου τὴν σειρὰν τοῦ *Περιοδικοῦ*, ὡς καὶ τοὺς τόμους τῆς *Ζωγραφείου Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης*.

Τῶν κ. κ. *Ἀδελφῶν Περρῇ* ἀπὸ 8 Ἀπριλίου, ἀγγελλόντων ὅτι ἔλαβον δραχμὰς χιλίας διακοσίας πεντήκοντα παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὧν χιλίας κρατοῦσιν εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐκτυπωθησομένου ἑβδόμου τόμου τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*, τὰς δὲ διακοσίας πεντήκοντα ἐπιστρέφουσι τῷ Συλλόγῳ.

Τοῦ *Ἐφόρου τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης* τῆς Ἑλλάδος, ὁμολογοῦντος χάριτας τῷ Συλλόγῳ ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἐγγράφῳ τῆς 7 Ἀπριλίου ἀναφερομένων καὶ τῇ Ἐθνικῇ Βιβλιοθήκῃ τῇ αἰτήσει αὐτοῦ ἀποσταλέντων τόμων.

Τῆς *Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος* ἀπὸ 5/17 Ἀπριλίου, ἀγγελλούσης τὴν πληρωμήν, συμφώνως τῇ ἀπὸ 2 τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολῇ, δραχμῶν χιλίων διακοσίων πεντήκοντα τοῖς κ. κ. *Ἀδελφοῖς Περρῇ*, καὶ ἐγκλειούσης ἀπόδειξιν ἐνυπόγραφον αὐτῶν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 5 Ἀπριλίου 1897.

Τῆς *Ἐφορείας τῶν Σχολῶν Χίου* ἀπὸ 12/14 Ἀπριλίου, ἀγγελλούσης τὴν διὰ τοῦ κ. *Κεφάλα* παραληφθεῖσαν τῶν ἐλλειπόντων τόμων ΙΗ΄—ΙΘ΄, ΚΔ΄, ΚΕ΄, ΚϚ΄ τοῦ Περιοδικοῦ, ὀφειλομένων εἰς τὴν φιλοπάτριδα καὶ φιλόμουσον πρόνοιαν τοῦ ἀειμνήστου *Δημ. Κλουμάση*.

Τῆς κ. *Εὐρ. Δ. Σγούτα* ἐκ Παρισίων ἀπὸ 26 Μαΐου, πεμπούσης τὴν εἰκόνα τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ πρώην προέδρου τοῦ Συλλόγου *Ξ. Ζωγράφου*, ὅπως, συμφώνως τῇ ἀποφάσει τοῦ Συλλόγου, ἀναρτηθῇ ἐν τῇ αἰθούσῃ.

Τοῦ κ. *Φαρδὺ* ἐκ Σαμοθράκης ἀπὸ 14 Μαΐου, πέμποντος ἀγγελίαν τοῦ *ἑλληνικοῦ ἐπιθετολογίου* αὐτοῦ.

Τοῦ κ. *Καμμᾶ* ἀπὸ 7 Μαΐου ἐξ Ἀθηνῶν, αἰτουμένου πληροφορίας περὶ τῆς εἰς τὸ διαγώνισμα 1896—97 ἀποσταλείσης ὑπ' αὐτοῦ γλωσσικῆς ὕλης τῆς νήσου Τήλου.

Τῆς *Ἑλληνικῆς Κοινότητος Πὸρτ-Σαΐδ*, αἰτουμένης ἀπὸ 5/17 Ἰουνίου ὅπως συστηθῇ αὐτῇ διδάσκον προσωπικὸν λόγῳ ἐπικειμένων μεταβολῶν.

Τοῦ κ. *Α. Φιλαλήθους* ἐκ Ῥυσίου ἀπὸ 27 Ἰουνίου, αἰτουμένου ὅπως συστηθῇ ὡς διευθυντὴς εἰς τὸ ἐν Πὸρτ-Σαΐδ ἐκπαιδευτήριον.

Τῶν *Ἐφόρων τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Βάρνης* ἀπὸ 14 Ἰουνίου, αἰτουμένων ὅπως ἀποσταλῇ αὐτοῖς ὁ *Β΄ τόμος* τοῦ *Αἰσχύλου* τῆς *Ἑλληνικῆς Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* πρὸς συμπλήρωσιν τῆς σειρᾶς αὐτῶν.

Τῆς ἐριτίμου κ. *Πολυξένης Ταμβάκου* ἀπὸ 13 Ἰουνίου, ἀγγελλούσης ὅτι, κατ' ἀπόφασιν τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου αὐτῆς συζύγου, ἐδωρήσατο τῷ Συλλόγῳ σειρὰν ἑλλήνων συγγραφέων ἀρχαίας ἐκδόσεως,

ἀνήκουσαν τῷ πατρὶ τοῦ μακαρίτου, ὧν ἐπισυνάπτει κατάλογον.

Τοῦ *Ἀναγνωστηρίου Ὀδησσιτῶν ἐν Βάρνῃ* ἀπὸ 1 Ἰουνίου, αἰτουμένου τὰ τοῦ Συλλόγου ἔργα διὰ τὸ νεοσύστατον τοῦτο ἵδρυμα.

Τοῦ κ. *Ἀκρίτα* ἐξ Αἰκατερινοδὰρ τῆς Ῥωσσίας ἀπὸ 7 Ἰουλίου, αἰτουμένου ἐξ ὀνόματος τῆς αὐτόθι Κοινότητος διδάσκαλον διὰ τὴν νέαν Σχολήν, ἣν προτίθενται νὰ ἱδρύσωσιν.

Τοῦ *Ἀναγνωστηρίου Κοντοσκαλίου* ἀπὸ 13 Ἰουλίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ δωρεᾷ τῶν εἰς αὐτὸ ἀποσταλέντων ὑπὸ τοῦ Συλλόγου βιβλίων.

Τῆς *Κοινότητος Πὸρτ Σαΐδ* ἀπὸ 16/28 Ἰουλίου, εὐχαριστούσης ἐπὶ τῇ γενομένῃ συστάσει καὶ ἀγγελλούσης τὴν παμψηφεὶ ἐκλογὴν τοῦ συσταθέντος κ. *Α. Παπαδοπούλου*.

Τοῦ κ. *Ἐαρινοῦ* ἀπὸ 27 Ἰουλίου, αἰτοῦντος πληροφορίας περὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ σταλείσης γλωσσικῆς ὕλης.

Τοῦ κ. *Ἰ. Δ. Ταντὰλίδου*, Α΄ γραμματέως τοῦ Πατριαρχικοῦ Γραφείου, ἀπὸ 30 Ἰουλίου, αἰτουμένου ἐπὶ ἐπιστροφῇ τὰ *Χιακὰ* Βλαστοῦ, τοῦ Πατριαρχικοῦ Γραφείου χρήζοντος σημειώσεών τινων ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου.

Τοῦ *βώσσου πρίγκιπος Σβενιγορόδσκη* ἀπὸ *Aahen* (Γερμανίας) τῆς 8 Ὀκτωβρίου, δωρουμένου πολύτιμον βιβλίον, δι' ἐξόδων αὐτοῦ λίαν φιλοκάλως ἐκτυπωθέν.

Μετὰ δὲ τὴν λεπτομερῆ ἐπίσης ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἀνάγνωσιν τῶν τῷ Συλλόγῳ γενομένων εἰς βιβλία δωρεῶν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ὁ κ. Πρόεδρος ἐγειρόμενος ἀναγγέλλει μετὰ λύπης τὰς ἀπωλείας τοῦ Συλλόγου ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἀοιδίμων κ. κ. *Κωνσταντίνου Φωτιάδου βέη* καὶ *Δημητρίου Πασπαλλῆ*, ἐκ τῶν ἱδρυτῶν τοῦ Συλλόγου καὶ *Παύλου Ἰωάννου*, καθηγητοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, μέλους δ' ἐπιτίμου τοῦ Συλλόγου, ὧν τὰς οἰκογενείας ἐγκαίρως ὁ Σύλλογος διὰ γράμματος τοῦ προεδρείου συνελυπήθη ἐπὶ τῇ πληξάσῃ αὐτὰς συμφορᾷ. Ἐπίσης ἀναγγέλλει καὶ τὸν θάνατον τοῦ ἀοιδίμου κ. *Κ. Γεωργιάδου*, ἐμπόρου, εἰς οὗ τὴν κηδείαν ἀντεπροσωπεύθη ὁ Σύλλογος ὑπό τινων μελῶν τοῦ προεδρείου· κατέθηκε δὲ καὶ στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Συλλόγου, οὗ δὲν ἦτο μὲν μέλος ὁ μακαρίτης, ἀλλὰ καὶ πάλιν, ὡς λέγεται, οὐκ ἐπελάθετο αὐτοῦ ἐν τῇ διαθήκῃ του.

Εἶτα ὁ κ. πρόεδρος ἐξιστορεῖ τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν *Wecklein* καὶ *Βερναρδάκη* διὰ τῶν ἑξῆς: Δι' ὅλων τῶν μακροτάτων ἐφέτος διακοπῶν τοῦ Συλλόγου, τὸ ζήτημα τῆς ἀμοιβῆς τοῦ κ. *Wecklein* ἐξηκολούθησεν ἐπασχολοῦν τὴν Φιλολογικὴν Ἐπιτροπήν, ὡς καὶ τὸ Προεδρεῖον, χωρὶς δυστυχῶς νὰ ἐπιτευχθῇ ἔτι ἡ λύσις αὐτοῦ ἡ ὁριστική. Ὁ κ. *Wecklein*, ἀντεχόμενος τοῦ προγράμματος τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*, ἐπιμένει ἐν τῇ πληρωμῇ εἰς χρυσόν, ἀγνοῶν, ὡς λέγει, τὴν πολὺ μεταγενεστέραν τοῦ προγράμματος τούτου ἐγκύκλιον τοῦ Συλλόγου, δι' ἧς ἀνεκοινοῦτο τοῖς κ. κ. ἐκδόταις ὁ νέος ὅρος τῆς εἰς χαρτίνας δραχμὰς ἀμοιβῆς, αἰτιολογούμενος ἐκ τοῦ ταυτοσήμου ὅρου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἥτις τὰ κεφάλαια καὶ τοὺς τόκους τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* μετέβαλεν εἰς χαρτονόμισμα. Τὴν ἰσχὺν ἄλλως τῆς ἐγκυκλίου ἐκείνης, προστίθησιν ὁ κ. *Wecklein*, ἀναιρεῖ τὸ γεγονός, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐπληρώθη εἰς χρυσὸν διὰ τὸν *Α΄* τόμον, τοῦθ' ὅπερ συνέβη πολὺ ὕστερον μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐγκυκλίου. Μάτην ἡ Φιλολογικὴ Ἐπιτροπὴ ἠγωνίσθη δι' ἐπανειλημμένων πρὸς τὸν κ. *Wecklein* ἐπιστολῶν νὰ μεταπείσῃ αὐτόν· κατιδοῦσα δὲ κατὰ Μάϊον ἤδη τὴν ἀνάγκην ὅπως τεθῇ τέρμα εἰς τὴν ἀνιαρὰν ταύτην ὑπόθεσιν, προέβη μετὰ τοῦ προεδρείου ἐν ἰδίᾳ εὐθύνῃ νὰ ἐπιδικάσῃ τῷ κ. *Wecklein* χιλίας δραχμὰς ἔτι εἰς χαρτονόμισμα, ἵνα οὕτω διανεμηθῇ μεταξὺ τοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ ἐκδότου ἡ προκύπτουσα ἐκ τῆς διαφορᾶς χρυσοῦ καὶ χαρτονομίσματος ζημία. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ὁ κ. *Wecklein* ἐφάνη ἄκαμπτος, ἐν τελευταίᾳ δ' αὐτοῦ ἐπιστολῇ κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον ἀπειλεῖ ὅτι θὰ καταφύγῃ εἰς τὰ δικαστήρια.

Μετὰ τὴν σύντομον ταύτην ἐξιστόρησιν τῶν κατὰ τὴν ὑπόθεσιν *Wecklein*, ὁ κ. πρόεδρος ζητεῖ τὴν γνώμην τοῦ Συλλόγου περὶ τοῦ πρακτέου, ἐν τῇ παρούσῃ μάλιστα συνεδρίᾳ· καθόσον, λέγει, ἐκπνέει καὶ ἡ τελευταία προθεσμία, ἧς ληγούσης, ἡ ὑπόθεσις κατ' ἀνάγκην θὰ ἀναχθῇ εἰς τὰ δικαστήρια. Ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, λέγει ὁ κ. πρόεδρος, διέταξε τὴν προσωρινὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ *Δ΄ τόμου* τοῦ *Αἰσχύλου* ἀρξαμένην, καθόσον μάλιστα ὁ κ. *Wecklein* ζητεῖ τὴν εἰς τὸ ἄρτιον πληρωμὴν καὶ εἰς χρυσὸν ὄχι μόνον διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ὁριζόμενα 30 φύλλα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ ἐπὶ πλέον φύλλα, εἰς ἃ μόλις ἐπένευσεν ὁ Σύλλογος, καὶ δὴ διὰ τὸ Παράρτημα τοῦ *Γ΄* τόμου.

Μαλιάκας. Ἂν, λέγει, μονομερῶς ὁ Σύλλογος μετέτρεψε τὴν συμφωνίαν ἐκ χρυσῶν ῥάγκων εἰς δραχμάς, τότε ὁ κ. *Wecklein* ἔχει δίκαιον νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ τὴν μετατροπήν· διὸ προτείνει ὅπως ὅλα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα παρουσιασθῶσιν εἰς ἐπιτροπὴν νομομαθῶν, ἥτις νὰ ἐξετάσῃ καὶ γνωμοδοτήσῃ ἀναλόγως ἐν ἐπιγνώσει κατὰ τὸ δίκαιον.

Σαλτέλης. Παρατηρεῖ ὅτι ἐπείγει ἡ λύσις, διὸ δὲν εἶναι ἀνάγκη ἐπιτροπῆς, ἥτις δυνατὸν ἀκόμη νὰ βραδύνῃ τὸ ἔργον ἐπ' ἀόριστον, καὶ προτείνει νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα αὐθημερὸν εἴτε δι' ὑποχωρήσεως εἴτε δι' ἀρνήσεως πρὸς τὰς ἀξιώσεις τοῦ κ. *Wecklein*, αἵτινες εἶναι καὶ ἄδικοι καὶ παράλογοι καὶ καθόσον μάλιστα πρῶτος αὐτὸς παρέβη τὴν συμφωνίαν, ἐκδοὺς τὸν *Β'* τόμον ἐκ 40 φύλλων. Ἐν τούτοις, φρονῶ, λέγει ὁ κ. *Σαλτέλης*, ὅτι ὁ Σύλλογος δέον νὰ ὑποχωρήσῃ διὰ τελευταίαν φορὰν καὶ νὰ γράψῃ αὐτῷ φιλοφρόνως λίαν ὅτι μόνον ἐν τῇ μεγαθυμίᾳ του ὑποχωρεῖ διὰ τελευταίαν φοράν· ὅσον ἀφορᾷ τὸν *Γ'* τόμον, νὰ γείνωσι ῥηταὶ συμφωνίαι, ἃς εἶναι ἐλεύθερος νὰ παραδεχθῇ ἢ οὔ, ὁπότε βεβαίως δὲν θὰ λείψωσι πρὸς ἀνάληψιν τοῦ ἔργου λόγιοι ὁμογενεῖς.

Αὐθεντόπουλος. Συμφωνεῖ καθ' ὅλα μετὰ τοῦ προλαλήσαντος καὶ ἀπορεῖ πῶς ὁ κ. *Wecklein* ἰσχυρίζεται ἄγνοιαν τῆς ἐγκυκλίου ἐκείνης τοῦ Συλλόγου, ἐν ᾧ ὑπάρχει ἐπιστολὴ αὐτοῦ, δι' ἧς δηλοῖ ὅτι ἔλαβε γνῶσιν αὐτῆς.

Ἀποστόλογλους. Ζητεῖ πληροφορίας παρὰ τοῦ κ. *Σαλτέλη*, ὡς μέλους τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τοῦ διὰ τί ἡ Φιλολογικὴ Ἐπιτροπὴ συγκατετέθη νὰ πληρώσῃ τῷ κ. *Wecklein* 1,000 ἔτι δραχμάς, καὶ διὰ τί θεωρεῖ τὴν λύσιν κατεπείγουσαν.

Σαλτέλης. Ἀπαντᾷ ὅτι τὰς μὲν χιλίας δραχμὰς συγκατετέθη ἡ Φιλολογικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ πληρώσῃ, ἵνα δοθῇ τέλος εἰς τὴν ὑπόθεσιν· τὴν δὲ λύσιν θεωρεῖ κατεπείγουσαν, διότι ὁ κ. Wecklein ἔθηκεν ὡρισμένην προθεσμίαν.

Μαλιάκας. Φρονεῖ ὅτι δυνάμεθα νὰ περιμείνωμεν ἀκόμη μίαν ἑβδομάδα καὶ νὰ ἐξακριβωθῇ διὰ τῶν ἐγγράφων ὅτι ὁ Σύλλογος μακροθυμεῖ ἐν τῷ δικαίῳ του καὶ ὄχι ὅτι ὑποχωρεῖ ἀπέναντι ἀπειλῆς δι' ἀγωγήν.

Νικολόπουλος. Ἀφ' οὗ, λέγει, ὁ κ. *Wecklein* ἀπειλεῖ δι' ἀγωγῆς, φρονῶ ὅτι ἡ ὑπόθεσις δέον νὰ συζητηθῇ νομικῶς, ἀλλ' ἡ ἁρμοδία πρὸς τοῦτο ἐπιτροπὴ εἶναι ἡ Φιλολογική, ᾗ καὶ παρεπέμφθησαν πάντα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα, ἀλληλογραφία καὶ λοιπὰ καὶ ὅτι κατόπιν λεπτομερῶν διασαφήσεων καὶ ἐξετάσεων ἐδέχθη αὕτη νὰ ἐκδοθῇ ὁ *Β'* τόμος εἰς φύλλα 42 ἀντὶ 30. Ἀφηγούμενος δὲ συντόμως τὸ αἴτιον, ἐξ οὗ προέκυψεν ἡ μεταξὺ *Συλλόγου* καὶ *Wecklein* διαφορά, συμπεραίνει ὅτι ὁ Σύλλογος ἔχει δίκαιον ζητῶν, νὰ πληρώσῃ αὐτὸν εἰς χαρτονόμισμα, δικαιούμενον τὸ πολὺ νὰ πληρωθῇ εἰς χρυσὸν μόνον διὰ τὰ 30 πρῶτα τεύχη, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τὰ 42, καὶ προτείνει ὅπως δοθῇ πέρας εἰς τὴν ὑπόθεσιν μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας.

Σαλτέλης. Παρατηρεῖ ὅτι καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ Σύλλογος μετέτρεψε τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἐκδοτῶν ἀπὸ χρυσοῦ εἰς χαρτονόμισμα, πρὸς ἀντάλλαγμα τῆς ζημίας ἠὔξησε τὴν εἰς τόμους τῶν ἔργων των ἀμοιβὴν κατὰ 100 τόμους.

Παντερμαλῆς. Ἐρωτᾷ, ἐὰν ὑπάρχῃ ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Wecklein*, δι' ἧς νὰ ἀποδέχηται οὗτος τὴν εἰς χαρτονόμισμα πληρωμήν.

Αὐθεντόπουλος. Ἀποκρίνεται ὅτι ὑπάρχει ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Wecklein*, δι' ἧς δηλοῖ οὗτος ὅτι θὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὸ Πρόγραμμα, ἀλλ' ἀποφεύγει νὰ ποιήσηται λόγον περὶ ἀμοιβῆς. Ἐπειδὴ δ' ὁ Σύλλογος, παραβὰς τὰς ἰδίας προτάσεις, ἐπλήρωσεν εἰς χρυσὸν διὰ τὸν *Α'* τόμον, ἐπὶ τοῦ προηγουμένου τούτου στηριζόμενος ὁ κ. *Wecklein*, αἰτεῖ τὴν εἰς χρυσὸν πληρωμὴν καὶ τῶν ἀκολούθων τόμων. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου παράβασιν τῆς ἰδίας προτάσεως, φρονεῖ ὅτι αὕτη προέκυψεν ἐκ τοῦ ὅτι ἡ διαφορὰ χρυσοῦ καὶ χαρτονομίσματος κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο ἀσήμαντος.

Πρόεδρος. Βεβαιοῖ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. *Αὐθεντοπούλου* λεγόμενα.

Ἀκεστορίδης. Φρονεῖ ὅτι τοῦ κ. *Wecklein* ἔχοντος τοσοῦτῳ σοβαρὸν ὅπλον ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Συλλόγου, ἐννοεῖ τὴν εἰς χρυσὸν πληρωμὴν διὰ τὸν *Α'* τόμον, παρασχεθὲν αὐτῷ, ὁ Σύλλογος εὑρηται ἐν τῷ ἀδίκῳ.

Μαλιάκας. Μετὰ τὰς παρατηρήσεις, λέγει, τοῦ κ. γενικοῦ γραμματέως, ἵνα μὴ φανῶμεν ὑπερήμεροι, ἀποσύρω τὴν πρότασίν μου τῆς εἰς ἐπιτροπὴν νομομαθῶν ἀναθέσεως τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ δικαίου, καὶ παραδέχομαι τὴν γνώμην τοῦ κ. γενικοῦ γραμματέως, ὅπως πληρώσῃ ὁ Σύλλογος εἰς χρυσὸν μὲν διὰ τὰ 30 πρῶτα φύλλα, εἰς χαρτονόμισμα δὲ τὰ ἐπίλοιπα 12.

Σαλτέλης. Καίτοι, λέγει, λαμβάνω τὸν λόγον παρὰ τὸν Κανονισμὸν διὰ τετάρτην φοράν,

ἐπιτραπήτω μοι τὸ τοιοῦτο, διότι πρόκειται περὶ ὑλικοῦ συμφέροντος τοῦ Συλλόγου καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀποβλέψωμεν, ἰδίως ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν, εἰς τὸ ξηρὸν γράμμα τοῦ Κανονισμοῦ· διὰ ταῦτα, λέγει, καὶ ἐγώ, παραιτῶν τὴν ἐμὴν πρότασιν περὶ ἐπειγούσης λύσεως, υἱοθετῶ τὴν πρότασιν τοῦ κ. *Μαλιάκα* περὶ παραπομπῆς εἰς ἐπιτροπὴν νομομαθῶν· ὡς πρὸς δὲ τὴν ὑπὸ τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς πληρωμὴν εἰς χρυσὸν διὰ τὸν *Α'* τόμον, αὕτη ἐγένετο ἴσως διότι ἡ ἔκδοσις τοῦ *Α'* τόμου εἶχεν ἀρχίσει πρὸ τῆς νέας ἀποφάσεως τοῦ Συλλόγου.

Αὐθεντόπουλος. Ἡ ἐγκύκλιος ἐξεδόθη τῷ 1887, ἐν ᾧ ἡ διὰ τὸν *Α'* τόμον πληρωμὴ εἰς χρυσὸν ἐγένετο τῷ 1889, προεδρευομένης τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ κ. *Σαλτέλη*.

Ἀκεστορίδης. Ἐπιμένει καὶ πάλιν νὰ φρονῇ ὅτι ὁ κ. *Wecklein* ἔχει δίκαιον, ἀλλ' εἶναι ἐπάναγκες νὰ περισωθῇ καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ Συλλόγου.

Ἐπὶ τούτοις ὁ κ. πρόεδρος τίθησιν εἰς ψηφοφορίαν τὴν εἰς ἐπιτροπὴν νομομαθῶν παραπομπὴν πρότασιν τοῦ κ. *Σαλτέλη*, ἧς γενομένης δεκτῆς δι' ἀνατάσεως τῶν χειρῶν κατὰ πλειονοψηφίαν, ὑποδεικνύονται ὑπὸ τοῦ προεδρείου καὶ ἐκλέγονται μέλη αὐτῆς οἱ κ. κ. *Ἀποστόλογλους*, *Μαλιάκας* καὶ *Παντερμαλῆς* σὺν τῷ κυρίῳ *Πετρακίδῃ*, ἐκ τῶν μελῶν τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς. Τοῦ λόγου δὲ γενομένου καὶ περὶ τοῦ κ. *Βερναρδάκη*, τοῦ ἑτέρου ἐκ τῶν ἐκδοτῶν τῆς σειρᾶς τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*, ὁ κ. *Σαλτέλης* παρατηρεῖ ὅτι ὁ ὁμογενὴς σοφὸς λόγιος δὲν συζητεῖ περὶ ἐργασίας γενομένης, ἀλλὰ μελλούσης καὶ ὅτι ἑπομένως αἱ συμφωνίαι δὲν ἀποκλείονται.

Τῶν δὲ κ. κ. *Ἀκεστορίδου* καὶ *Μαλιάκα* φρονούντων ὅτι τῶν ξένων ἐκδοτῶν πληρονομένων εἰς χρυσόν, δὲν θὰ ἦτο δίκαιον νὰ πληρωθῇ ὁ ὁμογενὴς εἰς χαρτονόμισμα, ὁ κ. πρόεδρος προτείνει ν' ἀφεθῇ ἡ λῆψις ἀποφάσεως σχετικῶς πρὸς τὸν κ. *Βερναρδάκην* τῇ Φιλολογικῇ Ἐπιτροπῇ. Ἡ πρότασις ἐγένετο δεκτή.

Περατωθείσης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως *Wecklein* καὶ *Βερναρδάκη*, ὁ κ. πρόεδρος δι' ὀλίγων ὑπομνήσας διὰ τί δὲν ἐγένοντο ἐν καιρῷ αἱ διὰ τὸ συλλογικὸν ἔτος 1897—98 ἀρχαιρεσίαι τοῦ Συλλόγου, προσκαλεῖ τὰ μέλη νὰ ὁρίσωσιν ἡμέραν, καθ' ἣν νὰ γείνωσιν αἱ ἐπὶ τοσοῦτον ἀναβληθεῖσαι ἀρχαιρεσίαι.

Μοστρᾶτος. Παρακαλεῖ τὸ προεδρεῖον νὰ ἀποσύρῃ τὴν πρότασιν ταύτην, εἰ δυνατόν, καὶ διαβεβαιοῖ ὅτι τὸ καθ' αὐτὸν οὐδὲν μέλος τοῦ Συλλόγου θὰ παραπονεθῇ ἐπὶ τῷ ὅτι τὸ παρὸν προεδρεῖον διετήρησεν ἐπὶ δύο ἔτη τὸ βαρὺ καὶ ἐπίμοχθον φορτίον τῆς κοσμητείας.

Νικολόπουλος. Εὐχαριστεῖ ἐξ ὀνόματος τοῦ Προεδρείου τὸν κ. *Μοστρᾶτον*, καὶ φρονεῖ ὅτι, ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὸν Κανονισμόν, τὸ προεδρεῖον ὀφείλει νὰ παραιτηθῇ καὶ νὰ γείνωσι νέαι ἀρχαιρεσίαι.

Σαλτέλης καὶ *Ἀποστόλογλους.* Φρονοῦσιν ὅτι, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκτιμήσεως, ἣν τρέφουσι πρὸς τὰ μέλη τοῦ προεδρείου, δέον, πρὸς ἐκπλήρωσιν ῥητοῦ ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ, ὁ Σύλλογος νὰ παραδεχθῇ τὴν παραίτησιν τοῦ προεδρείου καὶ νὰ ὁρισθῶσι νέαι ἀρχαιρεσίαι.

Μαλιάκας. Ἐπειδὴ τὰ αἴτια, δι' ἃ ἀνεβλήθησαν αἱ ἀρχαιρεσίαι, ὑφίστανται εἰσέτι, δύνανται αὗται ν' ἀναβληθῶσιν ἐπί τινα χρόνον ἔτι μέχρι τῆς ἄρσεως αὐτῶν. Ἐπὶ τούτοις οἱ κ. κ. *Σαλτέλης* καὶ *Ἀποστόλογλους* διατυποῦσι τὴν ἑξῆς πρότασιν: *Ὁ Σύλλογος ἐπὶ τῇ ὑποβληθείσῃ παραιτήσει τοῦ προεδρείου, κρίνων ὅτι οἱ λόγοι, δι' οὓς ἀνεβλήθησαν αἱ ἀρχαιρεσίαι τοῦ σωματείου κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1897 ὑφίστανται εἰσέτι ὡσαύτως, ἀναβάλλει τὰς ἀρχαιρεσίας μέχρις Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1898.* Τῆς προτάσεως ταύτης τεθείσης εἰς ψηφοφορίαν καὶ γενομένης δεκτῆς, ὁ κ. πρόεδρος εὐχαριστεῖ τὸν Σύλλογον ἐπὶ τῇ ἐνδειχθείσῃ πρὸς τὸ προεδρεῖον τιμῇ καὶ ἐμπιστοσύνῃ· καὶ ταυτοχρόνως ζητεῖ ἵνα ἐκλεχθῇ τριμελὴς ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Συλλόγου. Τῆς προτάσεως γενομένης δεκτῆς, ὑποδεικνύονται ὑπὸ τοῦ προεδρείου καὶ ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ Συλλόγου μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης οἱ κ. κ. *Γκιώχας*, *Ἀποστόλογλους* καὶ *Σαλτέλης* πρὸς τῷ ταμίᾳ κ. *Μηλιώτῃ*.

Προτείνεται ἐπίτιμον μέλος τοῦ Συλλόγου ὑπὸ τοῦ προεδρείου, ἡ *Α. Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης* κκ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ *ὁ Ε'* καὶ ψηφίζεται παμψηφεὶ ὡς τοιοῦτος, τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἁπάντων ἱσταμένων ὀρθίων πρὸς ἔνδειξιν σεβασμοῦ πρὸς τὸν Πρωθιεράρχην καὶ ἀρχηγὸν τοῦ Γένους.

Ψηφοφορεῖται τακτικὸν μέλος ὁ αἰδεσιμώτατος πατὴρ *Louis Petit*, des Augustins de l'Assomption τῆς Χαλκηδόνος. Μεθ' ὃ διαλύεται ἡ συνεδρία.

———

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΟΗ΄

(Τακτικὴ γενική)

τῇ 17 Νοεμβρίου 1897.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας, ἀπουσιάζοντος τοῦ κ. γενικοῦ γραμματέως, ἀναβάλλεται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἀλληλογραφίας καὶ ἄρχεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως *Wecklein*.

Ὁ κ. πρόεδρος ζητεῖ παρὰ τῶν κ.κ. *Μαλιάκα* καὶ *Παντερμαλῆ*, μελῶν τῆς πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἐξακρίβωσιν τῶν κατὰ τὴν διαφορὰν *Συλλόγου* καὶ *Wecklein* ἐκλεγείσης τριμελοῦς ἐπιτροπῆς τῶν νομομαθῶν, ἵνα ἐξενέγκωσι τὴν γνώμην των· παρουσιασθεῖσαν δὲ ταύτην γραπτὴν καὶ ἀναγνωσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ γραμματέως εἰς ἐπήκοον τῆς ὁλομελείας, ὁ κ. πρόεδρος χαρακτηρίζει τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἀπόφασιν, καθ' ἣν ὁ Σύλλογος, συμφώνως πρὸς τὴν γνωμοδότησιν, ἐν ᾗ σαφῶς ἐκτίθενται οἱ ὑπὲρ καὶ κατὰ λόγοι, ἔχει δίκαιον.

Μαλιάκας. Ἡ γνωμοδότησις αὕτη δὲν δύναται νὰ φέρῃ τὸν χαρακτῆρα ἀποφάσεως, ἀλλ' ἁπλῶς τὴν γνώμην τῶν δύο μελῶν, καθότι ἔλειπεν ὁ κ. *Ἀποστόλογλους*, ὅστις παρών, ἴσως διὰ μιᾶς ἀντιρρήσεως ν' ἀνέτρεπεν ἄρδην τὴν γνωμοδότησιν· ἀλλ' ἡ ἀτομική μου, λέγει, πεποίθησις εἶναι ὅτι ὁ κ. *Wecklein* ἔχει ἄδικον, διότι ἐπέμφθη αὐτῷ ἐπιστολὴ ὑπὸ τοῦ μακαρίτου *Βασιάδου* τῷ 1887 σχετικὴ πρὸς τὴν μεταβολὴν τῶν ὅρων τοῦ *Προγράμματος*, καὶ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ὁ κ. *Wecklein* ἐγένετο κάτοχος· ἂν δὲ κατὰ τὴν μετέπειτα προεδρίαν τοῦ μακαρίτου *Καλλιάδου*, παρὰ τὰ συμπεφωνημένα, ἐπληρώθη οὗτος εἰς χρυσόν, τὸ τοιοῦτον ἐγένετο ἐκ πλάνης, ἀφ' οὗ οὐδαμοῦ ἀναφέρεται ἀπόφασις ἀναιρετικὴ τῶν ὅρων τῆς ἐπιστολῆς τοῦ *Βασιάδου*, ἡ δὲ πλάνη βεβαιότατα δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάσις πρὸς δικαιώματα.

Ὁ κ. *Σαλτέλης* ἐρωτᾷ τὸν κ. *Μαλιάκαν*, ἂν ἐξάγηται ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. *Wecklein*, συμπέρασμα ἀποδοχῆς τῶν ὅρων τῆς ἐπιστολῆς τοῦ *Βασιάδου*.

Μαλιάκας. Ἀφ' οὗ ὁ κ. *Wecklein* ἀπαντᾷ ὅτι, *ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπιστολὴν ὑμῶν, θὰ συμμορφωθῶ πρὸς τὸ Πρόγραμμα*, ἄρα ἀποδέχεται.

Αὐθεντόπουλος. Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιστολὴ τοῦ *Βασιάδου* εἶναι μακρὰ ἐγκύκλιος, ἐκδοθεῖσα τῷ 1886· ὁ κ. *Wecklein* ἀρνεῖται ὅτι ἔλαβε τοιαύτην τινὰ ἐγκύκλιον, διότι δὲν εὑρίσκει αὐτὴν ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ του, ἐπειδὴ τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς, σταλέν, ἐχρονολογήθη 1897 ἀντὶ 1887, ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ τοῦ λάθους τοῦ ἐπιστολογράφου, ὀνομάζει τοῦτο *νέαν παλινῳδίαν τοῦ Συλλόγου*.

Μαλιάκας. Δὲν πιστεύω νὰ ἀντηλλάγη ὀγκώδης ἀλληλογραφία μεταξὺ *Συλλόγου* καὶ κ. *Wecklein*, ὥστε νὰ μὴ ἀνεύρῃ ἐν τῇ συλλογῇ τῶν ἐπιστολῶν του τὴν ἐπιστολὴν τοῦ *Βασιάδου*. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι, ἐκ τῆς μελέτης τῶν ἐγγράφων προκύπτει ὅτι ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ *Βασιάδου* καὶ ἀπεδέξατο τοὺς ὅρους, διὸ καὶ ἐγένετο αὐτῷ ἡ αὔξησις τῆς ἀνταμοιβῆς εἰς ἀντίτυπα· ἄρα ἡ εἰς χρυσὸν πληρωμὴ ἐγένετο ἐκ πλάνης.

Βαλαβάνης. Ἂν ἡ εἰς χρυσὸν πληρωμὴ δὲν ἐγένετο ἐκ πλάνης, ἀλλ' ἕνεκα τῆς μικρᾶς μεταξὺ χρυσοῦ καὶ χαρτονομίσματος διαφορᾶς, τότε τί δέον ποιῆσαι;

Μαλιάκας. Τὸ τοιοῦτο θὰ ἐσήμαινε δωρεὰν τοῦ Συλλόγου, ἥτις ἐπίσης δὲν δίδει αὐτῷ βάσιν πρὸς διεκδίκησιν δικαιώματος.

Λιμαράκης. Ἐρωτᾷ α') Ἐὰν τὴν πληρωμὴν εἰς χρυσὸν τοῦ κ. *Wecklein* δὲν συνώδευε καὶ ἐπιστολή, εἰς ἣν ν' ἀπήντησεν οὗτος εὐχαριστῶν ἐπὶ τῇ πληρωμῇ εἰς χρυσὸν καὶ αὐξήσει τῶν ἀντιτύπων, ἂν τυχὸν ἐγένετο· καὶ β') Ἂν πρὸς τῇ εἰς χρυσὸν πληρωμῇ τότε ἔλαβε καὶ τὰ πρόσθετα 170 σώματα, τὰ διδόμενα ὡς ἀντισήκωμα τῆς ἐκ τοῦ χαρτονομίσματος διαφορᾶς.

Πρόεδρος. Ὁ Σύλλογος ἔλαβε μόνον 330 ἀντίτυπα· ἄρα ὁ κ. *Wecklein* ἐκράτησε τὰ 670 σώματα· νομίζω δ' ἄλλως ὅτι καὶ τὴν τιμὴν τῶν φύλλων ηὔξησε κατά τινα ἑκατοστά.

Αὐθεντόπουλος. Τὸ νέον πρόγραμμα τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* ἀναφέρει πληρωμὴν εἰς χρυσόν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ αὔξησιν τῆς τιμῆς τῶν φύλλων.

Μαλιάκας. Μολονότι ἐν πεποιθήσει φρονῶ ὅτι ὁ Σύλλογος ἔχει δίκαιον, οὐχ ἧττον προτείνω νὰ ὑποχωρήσῃ ὁ Σύλλογος, διότι τὰ ἠθικὰ σωματεῖα ζημιοῦνται λίαν εἴτε ἐνάγοντα εἴτε ἐναγόμενα, ἄλλως τε δυνατὸν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης νὰ ᾖ ἐναντίον τοῦ Συλλόγου, διότι σχεδὸν κατὰ κανόνα τὰ Προξενεῖα κηρύσσονται εὐνοϊκὰ πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων των.

Παντερμαλῆς. Ἤδη, ὅτε μανθάνω ὅτι ὁ κ. *Wecklein* ἐκράτησεν 670 ἀντίτυπα ἀντὶ τῶν 500, ἡ πεποίθησίς μου περὶ τοῦ δικαίου τοῦ Συλλόγου ἐνισχύεται ἔτι μᾶλλον, διότι τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ὁ κ. *Wecklein* ἔλαβε μὲν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ *Βασιάδου*, συμμορφοῦται ὅμως πρὸς αὐτὴν μονομερῶς δι' ἴδιον ὄφελος.

Αὐθεντόπουλος. Ἐν τῷ ἐντύπῳ προγράμματι ἀναφέρεται ὅτι οἱ ἐκδόται λαμβάνουσιν 670 σώματα.

Μαλιάκας. Ἡ γραπτὴ συμφωνία εἶναι τὸ πᾶν, ἀδιάφορον δὲ εἶναι ἡμῖν τί ὁρίζει τὸ *Πρόγραμμα*.

Σαλτέλης. Προτείνει ὅπως ἡ ἐπιτροπὴ μελετήσῃ ἐκ νέου τὴν ὑπόθεσιν μέχρι τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, ἰδίως λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν παρατήρησιν τοῦ κ. *Λιμαράκη*, ἥτις ἐπιχέει νέον φῶς τῇ ὑποθέσει.

Λιμαράκης. Προτείνει νὰ γραφῇ τῷ κ. *Wecklein* καὶ ἐρωτηθῇ πῶς ἐκράτησεν 170 σώματα ἐπὶ πλέον, ἀφ' οὗ δὲν εἶχε λάβει γνῶσιν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ *Βασιάδου*, καὶ ἂν καὶ μετὰ τὴν παρατήρησιν ταύτην δὲν μεταπεισθῇ καὶ ἐναγάγῃ τὸν Σύλλογον, τότε δυνάμεθα νὰ λύσωμεν τὸ ζήτημα καὶ διὰ διαιτησίας ἢ δι' ἐξωδίκου συμβιβασμοῦ.

Ἀκεστορίδης. Μετὰ τὰς δοθείσας ἐπεξηγήσεις, φρονῶ ὅτι ὁ Σύλλογος ἔχει πλῆρες δίκαιον, ἀλλὰ καὶ κ. *Wecklein* δὲν ἔχει ἄδικον καθ' ἑαυτόν, διότι σοφιστικῶς φερόμενος ἔγραψε τῷ Συλλόγῳ ὅτι θὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὸ *Πρόγραμμα*, οὐχὶ δὲ καὶ πρὸς τὴν *ἐπιστολήν*· διὸ προτείνω ὅπως ὁ Σύλλογος, πρὸς ἀποφυγὴν σκανδάλων, πληρώσῃ μὲν αὐτὸν εἰς χρυσόν, σημειωθῇ δ' ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὅτι ὁ Σύλλογος πέποιθεν ἐπὶ τῷ δικαίῳ του.

Πρόεδρος. Νομίζω ὅτι ἡ συζήτησις διεξήχθη ἀρκούντως λεπτομερῶς καὶ ἐσαφηνίσθη· ἠκούσατε τὰς προτάσεις τῶν κ. κ. *Σαλτέλη*, *Μαλιάκα*, *Λιμαράκη* καὶ *Ἀκεστορίδου*· κατὰ σειρὰν προτεραιότητος τίθημι εἰς ψηφοφορίαν τὴν πρότασιν τοῦ κ. *Σαλτέλη*.

Ψηφοφορίας γενομένης, ἡ πρότασις τοῦ κ. *Σαλτέλη* ἐγένετο δεκτή, ὅπως μελετηθῇ δηλαδὴ ἐφάπαξ ἔτι ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν νομομαθῶν, ᾗ προστίθενται ὡς βοηθητικὰ μέλη καὶ οἱ κ. *Σαλτέλης* καὶ *Αὐθεντόπουλος*.

Πρόεδρος. Συναφὴς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ κ. *Wecklein* εἶναι καὶ ἡ ὑπόθεσις τοῦ κ. *Βερναρδάκη*, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ ὁμογενὴς λόγιος ἐπιθυμεῖ νὰ κλείσῃ συμφωνίας διὰ μέλλουσαν ἐργασίαν του· οἱ προτεινόμενοι ὑπ' αὐτοῦ ὅροι ἐμελετήθησαν ἐν τῇ Φιλολογικῇ Ἐπιτροπῇ, ἥτις ἐξήνεγκε τὴν ἑαυτῆς ἀπόφασιν ὑπὸ τύπον προτάσεων, ἃς τυπικῶς ὑποβάλλομεν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν ὑμῶν.

Α') Ἡ ἀντιμισθία τοῦ κ. *Βερναρδάκη* νὰ γείνῃ εἰς χρυσόν. Β') Νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἔκδοσις τοῦ *Εὐριπίδου* νὰ γείνῃ ἐν 5 τόμοις, ἀντὶ 4, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ ἕκαστος τόμος τὰ 40 τυπογραφικὰ φύλλα, εἰς πᾶν δὲ καθ' ὑπέρβασιν φύλλον νὰ πληρώσῃ μὲν χάρτην καὶ τυπωτικὰ ὁ Σύλλογος, ἀμοιβὴ δὲ νὰ μὴ δοθῇ τῷ κ. *Βερναρδάκῃ*.

Αἱ προτάσεις αὗται, τεθεῖσαι εἰς ψηφοφορίαν, μετά τινας διασαφήσεις ἐγένοντο παραδεκταί. Γενομένης ψηφοφορίας πρὸς ἀντικατάστασιν *λογιστοῦ* ἀντὶ τοῦ τέως κ. *Π. Πρωΐου*, παραιτουμένου, ἐξελέγη τοιοῦτος ὁ κ. *Παπακὸς Εὐστρατίου*. Ψηφοφοροῦνται καὶ γίνονται δεκτὰ ὡς ἐπίτιμα μέλη τοῦ Συλλόγου, ὁ Μακαριώτατος *πρώην Πατριάρχης Ἱεροσολύμων* κ. *Νικόδημος* καὶ ὁ διάσημος Ἀσσυριολόγος *Hilprecht*, καθηγητὴς τῆς ἀσσυριολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Πενσυλβανίας, προτεινόμενοι ὑπὸ τοῦ προεδρείου. Μεθ' ὃ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΟΘ΄

(Τακτικὴ γενική)

τῇ 24 Νοεμβρίου 1897.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀρχομένης τῆς συνεδρίας, ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπικυροῦνται. Εἶτα ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὸ ὑπολειπόμενον μέρος τῆς κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν ἀνταλλαγείσης **ἀλληλογραφίας** τοῦ Συλλόγου, ἐχούσης ὡς ἕπεται:

Ἐπιστολὴ τοῦ *Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου Οἰνόης* ἀπὸ 6 Αὐγούστου, αἰτουμένου τὴν σύστασιν διδασκαλίσσης διὰ τὸ παρθεναγωγεῖον τῆς κοινότητος.

Τοῦ κ. *Πετροκοκκίνου*, πράκτορος τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρείας «Commercial Union etc.» ἐντεῦθεν ἀπὸ 7 Αὐγούστου, ἀναφερομένου εἰς γενομένην ἀσφάλειαν καὶ ἐρωτῶντος ποῖον τὸ maximum, ὅπερ ἡ Ἑταιρεία δύναται νὰ λογαριάσῃ ἐπὶ ἑνὸς βιβλίου ἐν περιπτώσει δυστυχήματος.

Τῆς πρὸς ἔκδοσιν τῶν *Ἁπάντων Ἡρακλέους Βασιάδου* ἐπιτροπῆς ἀπὸ 19 Αὐγούστου, αἰ-

τουμένης ὅπως ἐπιτραπῇ αὐτῇ ἡ ἐλευθέρα χρῆσις τῶν ἀρχείων τοῦ Συλλόγου πρὸς λῆψιν πληροφοριῶν, παραχωρηθῶσι δ' αὐτῇ τὰ ἐν τῷ Συλλόγῳ ἀποκείμενα χειρόγραφα τοῦ *Βασιάδου* καὶ παραδοθῶσι ταύτῃ οἱ ἀπαιτηθησόμενοι τόμοι τοῦ Περιοδικοῦ.

Τῆς *Ἐφορείας τῶν Σχολῶν Οἰνόης* ἀπὸ 4 Σεπτεμβρίου, εὐχαριστούσης ἐπὶ τῇ συστάσει τῆς αὐτόθι ἀφικομένης δεσποινίδος *Κελαϊδίτου*.

Τῶν κ. κ. *Ἀστερίου Ζήκου* καὶ *Γεωργίου Κωνσταντινίδου* ἐξ Ἀδριανουπόλεως ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου, αἰτουμένων πληροφορίας περὶ τοῦ *Καραπανείου Διαγωνίσματος* καὶ τῆς εἰς αὐτὸ ὑποβληθείσης *Φυσικῆς* ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ὁ ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἀγωνίζεται* κτλ.»

Τοῦ κ. *Κωνσταντίνου Παπαϊωάννου* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου, αἰτουμένου ὅπως δοθῇ τὸ κατὰ τὸ *Ζωγράφειον γλωσσικὸν διαγώνισμα* τοῦ 1894 ἀπονεμηθὲν αὐτῷ δεκάλιτρον βραβεῖον τῷ κ. *Δεπάστᾳ*, πληρεξουσίῳ αὐτοῦ.

Τοῦ κ. *Γεωργίου Ζηκίδου* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου, παρακαλοῦντος ὅπως ἐκ τῆς *Ζωγραφείου Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης* ἀνατεθῇ αὐτῷ ἡ τοῦ *Θουκυδίδου* ἔκδοσις, περὶ ὃν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀσχολεῖται, ἐκδοὺς μάλιστα καὶ 2 αὐτοῦ βιβλία, ἅτινα ἐπιτρέπει τῷ Συλλόγῳ ὅπως λάβῃ ἐκ τοῦ βιβλιοπωλείου *Νοτάρη*.

Τοῦ κ. *Ἐπαμ. Σταματιάδου* ἐκ Σάμου ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου, ἀγγέλλοντος δωρεὰν βιβλίου του ὑπὸ τὸν τίτλον *Πανικιάδος*.

Τοῦ *Εὐκλ. Θρυμμουλοπούλου* ἐκ Τραπεζοῦντος ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου, ὅπως πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς κατὰ τὸ *Ζωγράφειον Διαγώνισμα* τοῦ παρελθόντος ἔτους ὑποβληθείσης καὶ ἀποτυχούσης γλωσσικῆς ὕλης ἀναγράψῃ αὐτῷ ἡ Φιλολογικὴ Ἐπιτροπὴ λεπτομερῶς τὰς ἐλλείψεις, ὑποδείξῃ δὲ τοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς μετὰ τὴν ἀναθεώρησιν ὀφείλει νὰ τὴν ὑποβάλῃ τὸ προσεχὲς ἀγωνοθετικὸν ἔτος.

Τῆς *Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς* ἐντεῦθεν ἀπὸ 15 Νοεμβρίου, ὑποβαλλούσης τὴν γνώμην αὐτῆς περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. *Βερναρδάκη* ὑποβληθέντων ὅρων πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ἐκδόσεως τῶν ὑπολειπομένων τόμων τοῦ *Εὐριπίδου*.

Ἡ αἴτησις τῆς *Κοινότητος Ὑψωμαθείων*, διατηρούσης ἀστικὴν σχολήν, περὶ παροχῆς τῶν τόμων τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* γίνεται δεκτή.

Σχετικῶς πρὸς τὴν ἐπιστολὴν τῆς ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἔργων τοῦ μακαρίτου *Βασιάδου* Ἐπιτροπῆς, ὁ κ. *Σαλτέλης* ζητεῖ διασαφήσεις. Ὁ κ. Νικολόπουλος ἀπαντᾷ ὅτι τὸ ζήτημα τῶν ἀρχείων εἶναι σπουδαῖον, δι' ὃ ὁ κ. πρόεδρος, συνεννοηθεὶς μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, δὲν ἐνέκρινε τὴν ἐλευθέραν χρῆσιν αὐτῶν, εἰμὴ μόνον ὡς πρὸς τὰ ἔγγραφα τὰ σχετικὰ πρὸς τὸν βίον τοῦ ἀνδρὸς καὶ τοῦτο ἐν τῷ Συλλόγῳ καὶ οὐχὶ κατ' οἶκον· δὲν ἐνεκρίθη δὲ νὰ προστεθῇ τῇ εἰρημένῃ ἐπιτροπῇ καὶ μέλος τοῦ Συλλόγου, διότι ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν συνεστήθη ὑπὸ τοῦ Συλλόγου οὔτε ἐζήτησεν αὐτὴ τοιοῦτό τι· εἰς ἃ ὁ κ. Πρόεδρος προστίθησιν ὅτι τὰ χειρόγραφα τοῦ μακαρίτου παρέδωκε τῷ ἐκ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ κ. *Γκιώχᾳ* συμφώνως τῇ διαθήκῃ. Ἐπίσης ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἀποστολὴν διδασκαλίσσης εἰς τὴν Κοινότητα *Οἰνόης*, αἰτησαμένης τὸ τοιοῦτον, ὁ κ. *Σαλτέλης* παρατηρεῖ ὅτι καλὸν θὰ ἦτο τὸ μέτρον τοῦτο νὰ γενικευθῇ. Τῆς παρατηρήσεως τοῦ κ. *Σαλτέλη* ἐν εἴδει προτάσεως ὑποστηριχθείσης παρὰ πολλῶν μελῶν, ἐνεκρίθη ὅπως ἡ περαιτέρω σκέψις ἀνατεθῇ τῇ Φιλολογικῇ Ἐπιτροπῇ· ὁ δὲ κ. *Ἀκεστορίδης* προύτεινεν ὅτι, ἂν ὑπῆρχε τρόπος, καλὸν θὰ ἦτο νὰ διαθέσῃ καὶ δωμάτιά τινα ὁ Σύλλογος προσωρινῶς διὰ τοὺς ἄνευ θέσεων δυστυχεῖς διδασκάλους ἢ διδασκαλίσσας.

Εἶτα ὁ κ. πρόεδρος ἀναγγέλλει ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. *Α. Χρηστίδου*, προέδρου, *Π. Νικολοπούλου*, *Δ. Μηλιώτου* καὶ *Γ. Πασχαλίδου* ἐπαρουσιάσθη τῇ Α. Θ. Παναγιότητι τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ πρὸς ἐπίδοσιν τοῦ διπλώματος ἐπιτίμου μέλους, ὅπερ ἀπένειμεν ὁ Σύλλογος τῇ Α.Θ.Π., ᾗ καὶ προσεφώνησεν ὁ κ. πρόεδρος τὰ ἑξῆς εἰκότα τῇ περιστάσει:

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Τὸ προεδρεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, τοῦ μόνου, τό γε νῦν ἔχον, ὁμογενοῦς κέντρου, ἐν ᾧ ἄνευ ἰδιωφελείας καὶ ἀλλοτρίων τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ βλέψεων, καλλιεργεῖται ἡ ἐπιστήμη ὡς τοιαύτη καὶ μέριμνα γίνεται πρὸς εἰδικὴν καὶ γενικὴν μόρφωσιν τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας, εὐσεβάστως παριστάμενον, σήμερον βεβαιοῖ τὰ αἰσθήματα τῆς τιμῆς καὶ τῆς ὑπολήψεως πρὸς τὸν πεπνυμένον αὐτοῦ πρωθιεράρχην καὶ ἐγχειρίζει τὸ Δίπλωμα, δι' οὗ ὁμοθύμως καὶ δι' εὐφημιῶν ἐν τῇ

πρώτῃ συνεδριάσει ἀνεκήρυξεν ὁ Σύλλογος μέλος αὐτοῦ ἐπίτιμον.

Ἡ Ὑμ. Θ. Παναγιότης, τελείαν καὶ ἀληθῆ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ πνευματικῶν ἀναγκῶν τοῦ γένους ἡμῶν γνῶσιν ἔχουσα, δύναται κατὰ τὸ δίκαιον νὰ ἐκτιμήσῃ καὶ τὰς προσπαθείας τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου ὑπὲρ τῆς προβιβάσεως τῆς μόνης ἀληθοῦς καὶ βεβαίας ὑποστάσεως τοῦ ἀνθρώπου ὡς ὄντος θρησκευτικοῦ, ἠθικοῦ καὶ πνευματικοῦ. Ὅθεν ἐπὶ τούτῳ καὶ μόνῳ παρακαλοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα, εὐμενῶς ἀποδεχομένην τὸ ἀσθενὲς τοῦτο τῆς πρὸς Αὐτὴν τιμῆς καὶ ἀφοσιώσεως τοῦ Συλλόγου δεῖγμα καὶ μνήμονα τῶν πόθων αὐτοῦ, νὰ προστατεύῃ τὴν ὕπαρξιν καὶ νὰ βοηθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἡμᾶς δὲ τοὺς ἐλαχίστους θεράποντας, τοὺς ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτῶν διακονοῦντας, περιβάλῃ διὰ πατρικῆς ἀγάπης καὶ εὐλογῇ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἀγαθοῦ. Γένοιτο!

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης, εὐχαριστήσασα ἐπὶ τῇ τιμῇ καὶ λίαν φιλοφρόνως ὑποδεξαμένη τὴν ἐπιτροπήν, ὑπέσχετο τὴν ὑποστήριξιν Αὐτῆς καὶ ηὐλόγησε τό τε ἔργον καὶ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου.

Ἐπίσης ἐπιτροπὴ ἑτέρα ἐκ τῶν κ. κ. *Α. Χρηστίδου*, προέδρου, *Ν. Φωτιάδου*, ἀντιπροέδρου καὶ *Π. Νικολοπούλου*, γενικοῦ γραμματέως, τὴν ἐπαύριον ἐπαρουσιάσθη τῇ Α. Μακαριότητι τῷ *πρώην Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κ. Νικοδήμῳ* πρὸς ἐπίδοσιν τοῦ Διπλώματος ἐπιτίμου μέλους, ὅπερ ἀπένειμεν αὐτῷ ὁ Σύλλογος. Ἡ Α. Μακαριότης μετ' ἔνθερμον τῇ Ἐπιτροπείᾳ ὑποδοχὴν καὶ εὐχαρίστησιν τῷ Συλλόγῳ ἐπὶ τῇ ἐκτάκτῳ τιμῇ, ὑπέσχετο τήν τε ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν αὐτοῦ συνδρομήν.

Ἐπὶ τῆς ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ὑποθέσεως *Wecklein* ὁ κ. πρόεδρος ἐρωτᾷ τὰ μέλη τῆς ἐκ νομομαθῶν Ἐπιτροπῆς, ἐὰν ἔχωσι νὰ προσθέσωσι μετὰ τὴν νέαν των μελέτην. Τοῦ κ. *Παντερμανλῆ* δηλώσαντος ὅτι δὲν ἔχουσι νὰ προσθέσωσί τι, ὁ κ. πρόεδρος συντόμως ἀφηγεῖται πῶς ἡ Α. Ε. ὁ κ. *Χρηστάκης Ζωγράφος* εἶχε διαθέσει 450 λίρας κατ' ἔτος πρὸς ἔκδοσιν τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*, καὶ διὰ τίνας λόγους οὐδεὶς ἐκδότης εἶχε παρουσιασθῆ ἐπὶ ὁλόκληρον δεκαετίαν, καθ' ἣν ὡς τίμημα εἶχεν ὁρισθῆ φράγκα μὲν 60 διὰ τοὺς πεζοὺς συγγραφεῖς, 80 δὲ διὰ τοὺς ποιητὰς καὶ ἐπὶ πλέον 500 ἀντίτυπα, πῶς δ' εἶτα μετὰ νέαν ἐπιστολὴν τῆς Α. Ε. ὡρίσθη τὸ ποσὸν 80 μὲν φράγκων διὰ τοὺς ἐκδότας πεζῶν συγγραφέων, φράγκα δὲ 100 διὰ τοὺς τῶν ποιητῶν καὶ ἐπὶ πλέον 670 ἀντίτυπα· γράφοντες ὅμως *φράγκα*, λέγει, ὁ κ. πρόεδρος, φαίνεται ὅτι ὑπενόουν δραχμάς, ἀλλ' ὁ κ. *Wecklein*, ἀποβλέπων πρὸς τὸ κείμενον τοῦ *Προγράμματος*, ζητεῖ φράγκα χρυσᾶ.

Ἀποστόλογλους. Παρατηρεῖ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀβεβαιότης, καθότι ἡ Ἐπιτροπὴ εὐθὺς δι' ἐπιστολῆς ἀνεκοίνωσε τοῖς ἐκδόταις ὅτι ἐννοεῖ νὰ πληρώσῃ εἰς χαρτονόμισμα.

Νικολόπουλος. Προτείνει ὅπως ἡ Φιλολογικὴ Ἐπιτροπή, παραβαλοῦσα τὰ δύο *Προγράμματα*, ἐκδώσῃ νέον πρόγραμμα διασαφηνίζον τὰ ἀμφίβολα μέρη ἀκριβῶς, ἵνα μὴ κατερχώμεθα εἰς συμφωνίας.

Μαλιάκας. Ἤδη, ὅτε εἴμεθα παρόντα καὶ τὰ τρία μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ συμφωνοῦμεν, δυνάμεθα ν' ἀποδώσωμεν τῇ γνωμοδοτήσει ἡμῶν τύπον ἀποφάσεως, καθ' ἣν ἔχομεν πλῆρες δίκαιον.

Λιμαράκης. Νομίζει ὅτι εἶναι καιρὸς πλέον νὰ δοθῇ τέρμα τῇ ὑποθέσει καὶ ὑποβάλλει τὴν ἑξῆς πρότασιν: *Ὁ Σύλλογος ἐκ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς νομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς γενομένης συζητήσεως, καίπερ πεισθεὶς ὅτι ἔχει δίκαιον, οὐχ ἧττον προτιμῶν τὴν ὁπωσδήποτε περάτωσιν τῆς ὑποθέσεως, ἐξουσιοδοτεῖ τὸ προεδρεῖον ὅπως πράξῃ τὸ συμφορώτερον.*

Ἡ πρότασις τοῦ κ. *Λιμαράκη*, ὑποστηριχθεῖσα καὶ ὑπὸ πολλῶν ἄλλων μελῶν, τίθεται εἰς ψηφοφορίαν, καὶ γίνεται δεκτὴ παμψηφεί.

Εἶτα ὁ κ. *Νικολόπουλος*, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀπόφασιν, τὴν ληφθεῖσαν περὶ τοῦ κ. *Βερναρδάκη* περὶ πληρωμῆς τῆς ἀντιμισθίας αὐτοῦ εἰς χρυσόν, ἐρωτᾷ τί ποσὸν θὰ πληρωθῇ κατὰ τὸ πρῶτον ἢ δεύτερον πρόγραμμα καὶ ἂν λάβῃ 500 ἢ 670 ἀντίτυπα, ἵνα γραφῇ καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ ἐπιστολὴ ἀναλόγως.

Μαλιάκας. Παρατηρεῖ ὅτι τὸ δεύτερον πρόγραμμα ἀκυροῖ τὸ πρῶτον, ὅπερ θεωρεῖται ὡς μὴ ὑφιστάμενον, ἄρα θὰ πληρωθῇ πρὸς 100 φράγκα καὶ θὰ λάβῃ 670 ἀντίτυπα.

Οἰκονομίδης. Προτείνει νὰ ζητηθῶσιν ἐξηγήσεις παρὰ τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς.

Εὐσταθιανός. Παρατηρεῖ ὅτι καὶ τοῦ Β' προγράμματος πολλαχῶς παραβιασθέντος καὶ δὴ παρὰ τοῦ κ. *Βερναρδάκη*, ὑποβαλόντος νέους ὅρους, δύνατάι καὶ ὁ Σύλλογος νὰ προτείνῃ νέους ὅρους καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ δώσῃ αὐτῷ π. χ. μόνον 500 ἀντίτυπα.

Σαλτέλης. Παρατηρεῖ ὅτι οὐδέποτε ἐφηρμόσθη τὸ Α΄ πρόγραμμα ὡς ἐκ τοῦ γλίσχρου τῆς προτεινομένης τοῖς συγγραφεῦσιν ἀμοιβῆς· ἂν δὲ καὶ τὸ Β΄ πρόγραμμα δὲν ἐφηρμόσθη κατὰ γράμμα, εἰς τοῦτο δὲν πταίει μόνον ἡ Φιλολογικὴ Ἐπιτροπή, ἀλλὰ καὶ ὁ μεγάθυμος χορηγός, ὅστις ἐν τῇ ὑποθέσει τῇ μεταξὺ *Συλλόγου* καὶ *Σεμιτέλου*, παρακληθεὶς νὰ παρέμβῃ, ἐδήλωσεν ὅπως, χάριν τῆς ἀρτιότητος τοῦ ἔργου, μὴ τεθῶσι τῇ πλήρει ἐκδόσει προσκόμματα, εἰ καὶ ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν τυπογραφικῶν φύλλων τὸ ὑπὸ τοῦ προγράμματος ὁριζόμενον.

Χατζηχρήστου. Παρατηρεῖ ὅτι ἡ Φιλολογικὴ Ἐπιτροπή, ἡ συντάξασα τὸ πρόγραμμα, δὲν ἀφῆκε σχετικὴν ἐλευθερίαν τοῖς ἐκδόταις, περιορίσασα αὐτούς, ἐν ᾧ εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ συγγραφικὴ ἐργασία δὲν δύναται νὰ σταθμηθῇ οὕτως ἀκριβῶς, ὥστε νὰ περικλείηταί τις κατ' ἀνάγκην μεταξὺ 30—40 φύλλων ἄνευ βλάβης τοῦ ἔργου, ἐπομένως οὔτε ὁ *Σεμιτέλος* οὔτε ὁ *Βερναρδάκης* οὔτε ἄλλος τις συγγραφεὺς οὕτω πως περιοριζόμενος θὰ ἠδύνατο νὰ παραγάγῃ ἔργον τιμῶν καὶ αὐτὸν καὶ τὸ ἔθνος.

Ἀποστόλογλους. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ Φιλολογικὴ Ἐπιτροπή, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς διαφόρους ἀτελείας τοῦ Β΄ προγράμματος, ἔδει νὰ συντάξῃ τρίτον πρόγραμμα.

Λιμαράκης. Παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ τοῦ *Βασιάδου* πρὸς τοὺς ἐκδότας δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς Γ΄ πρόγραμμα, ἀλλ' ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι τὸ χαρτονόμισμα κατήρχετο ἔτι περισσότερον, εἰς τὸ μηδὲν ἐν ἀνάγκῃ, μήπως οἱ συγγραφεῖς θὰ ἐδέχοντο νὰ ἐργασθῶσιν οἱονεὶ δωρεάν, ὡς δεδεμένοι ὑπὸ τοῦ προγράμματος; βεβαίως ὄχι, ἀλλ' οὔτε ὁ Σύλλογος θὰ ἐδέχετο τοιοῦτό τι ἀδίκημα. Ὁ Σύλλογος πρέπει νὰ ἔχῃ ἓν πρόγραμμα, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀναγκάζει αὐτὸν νὰ πορεύηται ἀπαρεγκλίτως βαδίζων συμφώνως πρὸς αὐτό, ἐξ ἐναντίας ὁ Σύλλογος εἶναι κύριος καὶ νὰ τροποποιῇ ἑκάστοτε κατὰ τὰς παρουσιαζομένας ἀνάγκας τούτους ἢ ἐκείνους τοὺς ὅρους, ἡ δὲ Φιλολογικὴ Ἐπιτροπὴ εἶναι ἐλευθέρα νὰ ἐλαττοῖ ἢ αὐξάνῃ ἀναλόγως τῆς ἀξίας τοῦ ἔργου μετ' ἐξέτασιν τὸν ἀριθμὸν τῶν τυπογραφικῶν φύλλων».

Μετὰ τὰς διασαφήσεις ταύτας ἐνεκρίθη νὰ γραφῇ τῷ κ. *Βερναρδάκῃ* ὅτι θὰ πληρωθῇ εἰς χρυσὸν πρὸς 100 φράγκα τὸ φύλλον καὶ θὰ λάβῃ 670 ἀντίτυπα.

Εἶτα ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὴν *ἔκθεσιν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς*. Τὰς προτάσεις δ' αὐτῆς ὁ Σύλλογος παραπέμπει πρὸς μελέτην τῷ προεδρείῳ.

Ψηφοφορεῖται τακτικὸν μέλος ὁ κ. *Κωνσταντῖνος Βογιατζόγλους*, ἔμπορος.

Μεθ' ὃ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΠ΄

(Τακτικὴ γενική).

τῇ 8 Δεκεμβρίου 1897.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης τακτικῆς γενικῆς συνεδρίας, ὁ κ. *Λιμαράκης* παρατηρεῖ ὅτι προκειμένου περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διὰ τὰς ἐκδόσεις τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* τυπογραφικῶν φύλλων, παρετήρησεν ὅτι ναὶ μὲν τὸ πρόγραμμα ὁρίζει ταῦτα, ἀλλ' ὁ Σύλλογος εἶναι ἐλεύθερος νὰ δεχθῇ ἢ μή, ὁ δὲ κ. *Ἀποστόλογλους* προσθέτει ὅτι ὁ Σύλλογος οὐδὲν ἔχει δικαίωμα ἄνευ τῆς θελήσεως τοῦ χορηγοῦ καὶ μονομερῶς νὰ μεταβάλῃ τὸ πρόγραμμα· μεθ' ὃ τὰ πρακτικὰ γίνονται παραδεκτά· ἀναγινώσκεται δὲ περίληψις τῆς ἀλληλογραφίας καὶ δωρεαὶ βιβλίων.

Ἡ **ἀλληλογραφία** ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἐπιστολὴ τῆς Α. Μ. τοῦ *πρώην Ἱεροσολύμων κ. Νικοδήμου* ἐκ Χάλκης ἀπὸ 23 Νοεμβρίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ὡς ἐπιτίμου μέλους.

Ἐπιστολαὶ ἑνδεκα κυρίων, αἰτουμένων τὴν θέσιν εἰσπράκτορος τοῦ Συλλόγου.

Τοῦ κ. *Π. Δ. Νικολοπούλου*, προέδρου τῆς Κοινωνιολογικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου, παραιτουμένου τῆς θέσεως ταύτης.

Εἶτα ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ ἐπιμελητοῦ καὶ εἰσπράκτορος τοῦ Συλλόγου *Νικολάου Κρητικίδου* τὰ ἔξοδα κηδείας αὐτοῦ χάριν τῆς πολυετοῦς του ὑπηρεσίας προκαταβληθέντα ὑπὸ τοῦ προεδρείου ἐπιψηφίζονται. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. πρόεδρος μετὰ λύπης γνωρίζει τῷ Συλλόγῳ ὅτι ὁ κ. *Π. Δ. Νικολόπουλος* ὑπέβαλεν ἀμετάκλητον δεδικαιολογημένην παραίτησιν τῶν καθηκόντων προέδρου τῆς Κοινωνιολογικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅθεν θέλει προσκαλέσει τὴν ῥηθεῖσαν Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐκλογὴν νέου προέδρου.

Κατόπιν ὑποβάλλεται τῷ Συλλόγῳ καὶ ἐπιψηφίζεται τὸ *Πρόγραμμα τῶν δημοσίων μαθημάτων* τοῦ τρέχοντος συλλογικοῦ ἔτους.

Μεθ' ὃ, τεθέντος αὖθις ἐπὶ τοῦ τάπητος τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος, ὁ κ. *Ἀποστόλογλους* λέγει ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι ἡ *εἰδικὴ οἰκονομικὴ Ἐπιτροπή*, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ *Νικολάου Κρητικίδου* ὁρίζει ἀμοιβὴν τοῦ ἀντικαταστήσοντος αὐτόν, οὐχὶ τριάκοντα, ἀλλ' εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων μόνον τῶν τακτικῶν συνδρομῶν καὶ τῶν διπλωμάτων, τοῦθ' ὅπερ ἐπιψηφίζεται ὑπὸ τοῦ Συλλόγου.

Κατόπιν προκειμένου περὶ τοῦ κονδυλίου τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς θερμάνσεως, ὁ κ. πρόεδρος ἀπορεῖ πῶς ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰ ἐντάλματα· ἐρ' ᾧ ὁ κ. *Γκιώχας* λέγει, ὡς μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, λόγῳ τῆς ἐλλείψεως ταύτης, δέον νὰ θεωρηθῶσιν ἀβάσιμα. Ὁ κ. *Ἀποστόλογλους* φρονεῖ ὅτι εἰς τὴν θέρμανσιν δύναται νὰ ἐπέλθῃ οἰκονομία.

Εἶτα, προκειμένου περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀσφαλιζομένου ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου ποσοῦ, κατόπιν συζητήσεως ὁ κ. πρόεδρος δηλοῖ ὅτι εἰς πρώτην εὐκαιρίαν θέλει ἀσφαλισθῇ ὁ Σύλλογος ἀντὶ δέκα χιλιάδων λιρῶν, συμφώνως τῇ προτάσει τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ διάφορα ἔξοδα, γενικά τε καὶ ἔκτακτα, γενήσεται ἡ δέουσα φροντίς, ὅπως, εἰ δυνατόν, ἐλαττωθῶσιν. Τὸ δὲ ζήτημα *συναυλίας* ἢ *συναυλιῶν* παραπέμπεται εἰς ἄλλην συνεδρίαν. Περὶ τοῦ κ. *Κατσαΐτου* ἀποφασίζεται λόγῳ τῆς μακρᾶς του ὑπηρεσίας καὶ τῆς ἕνεκα γήρατος ἀνικανότητός του, ὅπως δοθῇ ὡς σύνταξις τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ του, καταργουμένης τῆς θέσεως αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα τίθεται τὸ ζήτημα τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ εἰσπράκτορος καὶ ἐπιμελητοῦ *Νικολάου*, θανόντος. Ὁ κ. *Νικολόπουλος* λέγει ὅτι κακῶς χαρακτηρίζεται ὑπὸ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἡ θέσις τοῦ *Νικολάου* ὡς θέσις εἰσπράκτορος, διότι τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἦσαν πολλὰ καὶ ποικίλα καὶ τοιαῦτα θὰ ὦσι διὰ τὸν μέλλοντα νὰ προσληφθῇ ὡς ἀντικαταστάτης αὐτοῦ, ἀντὶ τῆς ἤδη ὁρισθείσης ἀμοιβῆς τῶν 20 % ἐπὶ τῶν τακτικῶν εἰσπράξεων. Τὰ καθήκοντα εἰσπράκτορος ἐξετέλει ὁ *Νικόλαος*, ἀλλὰ πρὸς τούτοις ἦτο τακτικὸς ὑπάλληλος, εὑρισκόμενος πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Συλλόγου χάριν πάσης ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας, παρευρισκόμενος πάντοτε εἰς πάσας τὰς συνεδριάσεις τοῦ τε Συλλόγου καὶ τῶν ἐπιτροπῶν καὶ εἰς τὰ δημόσια μαθήματα, ὡς καὶ ἐν πάσῃ τελετῇ καὶ φροντίζων περὶ παντὸς ἀφορῶντος τὸν Σύλλογον. Ὁ κ. *Γκιώχας* ἐπιφέρει ὅτι ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπή, ὀνομάσασα *εἰσπράκτορα* τὸν μακαρίτην *Νικόλαον*, δὲν εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὰ καθήκοντά του. Τῆς γνώμης τοῦ κ. *Νικολοπούλου* γενομένης δεκτῆς, ὁ κ. πρόεδρος δηλοῖ ὅτι, συμφώνως τῷ 3ῳ ἄρθρῳ τοῦ Κανονισμοῦ, καλεῖται ὁ Σύλλογος νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῶν αἰτητῶν, ὧν τὰ ὀνόματα εἰσὶν ἐγγεγραμμένα ἐπὶ τοῦ πίνακος· ἀλλὰ τὸ προεδρεῖον νομίζει καλὸν νὰ περιορισθῇ ἡ ἐκλογὴ μεταξὺ τῶν κ. κ. *Ἰ. Γκούμα* καὶ *Ζαφειρίου*. Ὁ κ. *Γκιώχας* καὶ ὁ κ. *Μηλιώτης* φρονοῦσιν ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι ἐπείγον καὶ δεῖται ἀμέσου λύσεως, ἀλλ' ὁ κ. *Εὐσταθιανός*, *Ἀκεστορίδης* καὶ *Λιμαράκης* ζητοῦσιν ἀναβολήν, ἵνα τὰ μέλη διαφωτισθῶσι περὶ τῆς ἀξίας καὶ τῶν προσόντων τῶν προτεινομένων προσώπων. Τῆς ἀναβολῆς γενομένης δεκτῆς, ὁ κ. *Εὐστάθιος Ἰωάννου* ζητεῖ ὅπως ὁ μέλλων γενέσθαι δεκτὸς καταβάλῃ εἰς τὸν Σύλλογον ἑκατὸν λιρῶν πραγματικὴν ἐγγύησιν. Τὴν πρότασιν δὲ ταύτην ὑποστηρίζει καὶ ὁ κ. *Εὐσταθιανὸς* καὶ *Λιμαράκης*, ὅστις δέχεται καὶ τὴν πεντηκοντάλιρον κατάθεσιν, ἀρκεῖ νὰ ἦναι πραγματική, ἀλλ' ἡ ἀπωτέρω αὕτη πρότασις ἀπορριφθεῖσα φέρει τὸν Σύλλογον εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῆς προτάσεως παροχῆς προσωπικῆς ἐγγυήσεως ἐγγράφου ἑκατὸν ὀθωμανικῶν λιρῶν προερχομένης ἐκ προσώπου ἀξιόχρεω. Εἶτα ἀποφασισθέντος ὅπως οὐδεμία ἄλλη αἴτησις ὑποψηφιότητος, πλὴν τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν, γένηται δεκτή, τινὰ τῶν μελῶν ζητοῦσιν ὅπως ὁ μέλλων ἐκλεγῆναι φέρει καὶ πνευματικὰ πρὸς τοῖς ἄλλοις προσόντα, ἀλλ' ἕνεκα τῆς προκεχωρηκυίας ὥρας λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΠΑ΄

(Τακτικὴ γενική)

τῇ 15 Δεκεμβρίου 1897.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀγγέλλει τὰς δωρεὰς τῶν βιβλίων καὶ ἀναγινώσκει τὴν **ἀλληλογραφίαν**, ἔχουσαν οὕτω:

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Ν. Α. Θεοχαρίδου*, ἐκ Πολυγύρου τῆς Χαλκιδικῆς, ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου, ἀποστέλλοντος ὕλην ἐπὶ τῷ *Ζωγραφείῳ Διαγωνίσματι*.

Τοῦ κ. *Γ. Ἐαρινοῦ* ἐκ Σμύρνης ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου, αἰτουμένου πληροφορίας περὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλέντος λεξιλογίου τῆς Συμαϊκῆς διαλέκτου περὶ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1895 διὰ τὸ *Ζωγράφειον Διαγώνισμα* καὶ ἐρωτῶντος μέχρι ποίας ἐποχῆς δύναται νὰ ἀποστείλῃ ἕτερον λεξιλόγιον ἑτέρας διαλέκτου.

Τοῦ κ. *Χίλπρεχτ*, ἐπιτίμου μέλους τοῦ Συλλόγου, ἐντεῦθεν ἀπὸ 11 Δεκεμβρίου εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ καὶ ὑπισχνουμένου ἀνακοινώσεις περὶ νεωτέρων εὑρημάτων του διὰ τὸ Περιοδικὸν τὴν ἀποστολὴν ἅμα τῇ εἰς Ἀμερικὴν ἀφίξει του ἀντιτύπου τοῦ ἐκδοδέντος μέρους τοῦ ἔργου του ὑπὸ τὸν τίτλον «*Βαβυλωνιακὰ ἐπιγραφαί*».

Τῆς *Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς* ἐντεῦθεν ἀπὸ 13 Δεκεμβρίου, ἀνακοινούσης τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διασκέψεώς της ἐπὶ τῶν αὐτῇ παραπεμφθέντων ζητημάτων ὑπὸ τοῦ Συλλόγου καὶ αἰτουμένης ὅπως τὸ προεδρεῖον γράψῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν περὶ παρακρατήσεως τῶν τόκων τῆς Β' ἐξαμηνίας τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης*, συνάμα δὲ ζητήσῃ πληροφορίας περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ὑπολειπομένων τόκων μετὰ τὴν μετατροπὴν εἰς κεφάλαιον τῶν ἀχρήστων διαμενόντων, διότι πολλῶν θὰ λάβῃ ἀνάγκην χρημάτων ἡ *Ζωγράφειος Βιβλιοθήκη* διὰ τὴν ἀμοιβὴν τοῦ κ. *Wecklein* καὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Γ' τόμου τοῦ *Εὐριπίδου* ὑπὸ τοῦ κ. *Βερναρδάκη*.

Εἶτα ὁ κ. πρόεδρος ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας παρατηρεῖ ὅτι ἡ ὕλη κ. *Θεοχαρίδου*, παραπέμπεται τῇ Φιλολογικῇ Ἐπιτροπῇ καὶ ὅτι τὸ προεδρεῖον ἔγραψεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν περὶ ὅσων ἡ Φιλολογικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπήτησεν. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ εἰσπράκτορος, ψηφοφορίας γενομένης μεταξὺ πάντων τῶν ἐγγραφέντων, ἐκλέγεται ὁ κ. *Γκούμας* τῇ ψήφῳ τοῦ προέδρου, ἐν ἰσοψηφίᾳ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. *Δημητροπούλου*. Εἶτα ψηφοφορεῖται μέλος ἐπίτιμον τοῦ Συλλόγου, ὁ ἐν Φριβούργῃ τῆς Βάδης καθηγητὴς *Thumb* καὶ ἐκλέγεται παμψηφεί. Εἶτα ὁ κ. *Εὐσταθιανὸς* ἐρωτᾷ: Ἡ ἐγγύησις τοῦ εἰσπράκτορος ἐν ὀνόματι τίνος θὰ δοθῇ τῷ Συλλόγῳ ἢ ἄλλῳ προσώπῳ καὶ ἂν θὰ κατατεθῇ τὸ ποσὸν ἢ ἡ ἐγγύησις θὰ θεωρηθῇ ἐπαρκής. Ὁ πρόεδρος λέγει ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ Συλλόγου εἶναι νὰ ζητηθῇ ἐγγύησις 100 λιρῶν, περὶ τῶν ἄλλων θὰ ὁρον τίσῃ τὸ προεδρεῖον. Εἶτα ὁ κ. *Παχτίκος* προτείνει ὅπως ὁ Σύλλογος συζητήσῃ τὴν πρότασιν αὐτοῦ περὶ τελέσεως λαϊκῶν συναυλιῶν ἐν τῷ Συλλόγῳ. Ὁ κ. *Λιμαράκης* ἐπικροτεῖ τὴν ἰδέαν τοῦ κ. *Παχτίκου* καὶ ζητεῖ ὅπως ἐκλεγῇ ἐπιτροπὴ πρὸς μελέτην τοῦ ζητήματος. Ὁ κ. *Εὐσταθιανὸς* ἐρωτᾷ τί ἐννοεῖται μὲ τὴν φράσιν «*Λαϊκή*». Ὁ πρόεδρος δηλοῖ ὅτι συναυλίας κοινὰς καὶ εὐθηνάς, τοῦθ' ὅπερ δὲν συνάδει πρὸς τὴν θέσιν τοῦ Συλλόγου, μεθ' ὃ τῇ ὑποδείξει τῶν μελῶν καταρτίζεται ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος ἀποτελουμένη ὑπὸ τῶν κ. κ. *Λιμαράκη*, *Παχτίκου*, *Ἰωάννου* καὶ *Βλαδίκα*· μεθ' ὃ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΠΒ'

(Εἰδική)

τῇ 29 Δεκεμβρίου 1897.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀρξαμένης τῆς συνεδρίας ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ τε γενικοῦ καὶ τοῦ εἰδικοῦ γραμματέως, προσκαλεῖται ἐκ τῶν παρόντων μελῶν ὁ κ. *Χρ. Γ. Πανταζίδης* ἵνα ἐκτελέσῃ χρέη γραμματέως.

Ἀναγνωσθέντων δὲ καὶ ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης εἰδικῆς συνεδρίας, ὁ κ. *Δ. Μοστρᾶτος*, εἰσηγητὴς τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀναγινώσκει τὴν *κρίσιν* τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ *Καραπανείου ἀγῶνος*. Μετὰ τὸ πέρας δὲ τῆς κρίσεως, τοῦ κ. προέδρου δηλώσαντος ὅτι, εἰ καὶ κατὰ τὰ κεκανονισμένα τὰ πορίσματα τῶν τοιούτων ἐκθέσεων εἶναι σεβαστὰ παρὰ τῷ Συλλόγῳ, ἐν τούτοις δύναταί τις νὰ προσθέσῃ τι, ἐὰν θέλῃ, εἰς τὰ εἰρημένα, ὁ κ. *Κ. Παπακωνσταντίνου*, λαβὼν τὸν λόγον, προστίθησιν ὅτι, ὡς μέλος τῆς Φυσικομαθηματικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν παρεπέμφθησαν τὰ τῷ *Καραπανείῳ Ἀγῶνι* ὑποβληθέντα δύο συγγράμματα, ἀνέγνω καὶ ἐξετίμησε τὸ βραβευθέν. Μετὰ παρατήρησιν δὲ τοῦ κ. *Μ. Αὐθεντοπούλου* ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ κ. *Παπακωνσταντίνου* λεχθέντα εἶναι οἱονεὶ δευτέρα ἔκθεσις καὶ δύναταί τις νὰ εἴπῃ τὸ «*Καὶ τίς ψέγει τὸ βραβευθέν;*» ὁ μὲν κ. *Λιμαράκης* παρατηρεῖ ὅτι τὸ καλὸν θὰ ἦτο, ἂν ἐν τῇ ἀναγνωσθείσῃ ἐκθέσει κατεχωρίζοντο καὶ τὰ ἐπαινούμενα, σχετικὰ χωρία τοῦ βραβευομένου ἔργου, ὁ δὲ κ. *Γ. Χασιώτης*, ἐπαινῶν τὴν ἔκθεσιν τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς, προστίθησιν ὅτι ἔπρεπε, κατὰ τὰ εἰθισμένα, ἄνευ ἀντιρρήσεως νὰ ἐγίνετο αὕτη ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἀποδεκτή.

Καὶ ἐπὶ τούτοις ὁ Σύλλογος ἀποδέχεται παμψηφεὶ τὴν ἐτυμηγορίαν τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ δὲ κ. πρόεδρος κηρύττει τὴν λῆξιν τῆς συνεδρίας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΠΓ'

(Ἔκτακτος γενική)

τῇ 2 Ἰανουαρίου 1898.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Κύριος σκοπὸς τῆς συνεδρίας ὑπῆρξεν ὁ ἐπείγων καταρτισμὸς *ἐπιτροπῆς πρὸς καταγραφὴν τῶν βιβλίων τῆς ἀποθήκης*. Ἐπὶ τούτῳ ἐξελέγησαν οἱ κ.κ. *Π. Πετρακίδης*, *Φ. Δημητριάδης*, *Χρ. Πανταζίδης* καὶ *Ν. Παπαγιαννόπουλος*. Τῆς ἐκτάκτου εὐκαιρίας ἐπωφελούμενος ὁ πρόεδρος, παραπέμπει δύο ἔργα γλωτσικῆς ὕλης τῇ Φιλολογικῇ Ἐπιτροπῇ.

Διὰ τὸ ἐπείγον ἡ ἔκθεσις τῆς *Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς συναυλίας*, ἥτις προτείνει νὰ προσκληθῶσιν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ὡς ἐπίκουρα μέλη, πρὸς τῇ ὑπαρχούσῃ Ἐπιτροπῇ, καὶ οἱ κ. κ. *Γιαννιός*, *Σόλων Καζανόβας*, *Γκιώχας*, *Μηλιώτης* καὶ *Π. Ἀπέργης*. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ἔχῃ ἀπόλυτον ἐλευθερίαν ἐνεργείας.

Ψηφοφορίας δὲ γενομένης, γίνεται μέλος τακτικὸν τοῦ Συλλόγου ὁ ἰατρὸς κ. *Κ. Κελαϊδίτης*.

Μεθ' ὃ λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΠΔ'

(Τακτικὴ εἰδική)

τῇ 12 Ἰανουαρίου 1898

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Οὐδεμιᾶς παρατηρήσεως γενομένης ἐπὶ τοῦ προηγουμένου πρακτικοῦ, ὁ κ. *Π. Δ. Νικολόπουλος*, γενικὸς γραμματεύς, ἀναγινώσκει δύο πραγματείας, τὴν τοῦ κ. *Μ. Παρανίκα* **Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πατριαρχικὴ Σχολὴ 1691—1835**, καὶ τὴν τοῦ κ. *Ἐπ. Θ. Κυριακίδου* **Ἡ ἀλληλογραφία τοῦ Οὐγγροβλαχίας Φιλαρέτου.**

Ἐπὶ τούτοις λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΠΕ'

(Τακτικὴ γενική)

τῇ 19 Ἰανουαρίου 1898.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ὁ κ. πρόεδρος ἐδήλωσεν ὅτι, ἐπειδὴ λείπουσιν ὅ τε εἰδικὸς καὶ γενικὸς γραμματεύς, δὲν ἀναγινώσκονται οὔτε πρακτικὰ οὔτε ἀλληλογραφία, κατέστησε δὲ ἐπισήμως γνωστὸν τῷ Συλλόγῳ τὴν ἐπ' ἐσχάτων γενομένην ὑπεξαίρεσιν ἐκ τῆς Βιβλιοθήκης ὀγδοήκοντα καὶ δύο τόμων ἐκ τῆς δωρεᾶς τοῦ *Μαυροκορδάτου*. Ἐκ τούτου ἀφορμὴν λαβὼν ὁ κ. *Παχτῖκος* ἐρωτᾷ τίς εἶναι ὁ ὑπεύθυνος περὶ τῆς Βιβλιοθήκης. Εἰς τὴν ἐρώτησιν ἀπαντῶν ὁ κ. πρόεδρος, λέγει ὅτι ὑπεύθυνοι εἶναι ὁ βιβλιοφύλαξ καὶ ὁ θυρωρός. Ἀκολούθως ὁ κ. *Εὐσταθιανὸς* παρεκάλεσε νὰ μὴ εἰσέλθῃ ὁ Σύλλογος εἰς συζητήσεις, δυναμένας νὰ ἐπηρεάσωσιν εἰς τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ προτιμότερον νὰ ὁρισθῇ ἐπιτροπὴ πρὸς μελέτην τοῦ ζητήματος καὶ ἀποκάλυψιν, εἰ δυνατόν, τοῦ ἱεροσύλου. Τὴν περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς πρότασιν, ὑποστηριχθεῖσαν καὶ ὑπὸ τοῦ κ. *Ἀκεστορίδου*, ἀποδέχεται ὁ Σύλλογος. Ἀκολούθως ὁ κ. *Αὐθεντόπουλος* λέγει ὅτι καλὸν νομίζει ὅπως ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ συμπεριληφθῶσι καί τινα (τοὐλάχιστον ἕν) τῶν ἀρχαίων τοῦ Συλλόγου μελῶν, ὧν μάλιστά τινα εἰργάσθησαν καὶ ὡς βιβλιοφύλακες. Κατόπιν, γενομένης ψηφοφορίας, μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. *Χρ. Χατζηχρήστου*, *Π. Πετρακίδης*, *Λ. Λιμαράκης*, *Θ. Σαλτέλης*, *Σ. Ἀποστόλογλους* καὶ *Εὐστ. Ἰωάννου*. Ἀκολούθως δέ, γενομένης ἀποδεκτῆς καὶ ἑτέρας προτάσεως τοῦ κ. *Αὐθεντοπούλου*, ὅπως τὸ ἔργον τῆς νέας ἐπιτροπῆς συντελεσθῇ ἐντὸς δέκα πέντε τὸ πολὺ ἡμερῶν, ὁ κ. *Εὐσταθιανὸς* προτείνει ὅπως ἡ συζήτησις περὶ τοῦ ζητήματος γένηται ἐν ἐκτάκτῳ συνεδρίᾳ, καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἐγένετο ἀποδεκτόν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἔπειτα ὑπὸ τοῦ κ. *Δημητριάδου* γενομένη πρότασις τοῦ νὰ ἐκρασθῇ εἰς τὴν νέαν ἐπιτροπὴν ἡ εὐχὴ ὅπως αὕτη μὴ περιορισθῇ μόνον εἰς τὸ ἔργον αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ὑποδείξῃ, εἰ δυνατόν, τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς προφύλαξιν τῆς περιουσίας τοῦ Συλλόγου καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἐξαντληθέντος δὲ οὕτω τοῦ ζητήματος τούτου, ἐκλέγεται ἀντεπιστέλλον μέλος ὁ ἐν Τραπεζοῦντι καθηγητὴς τῶν Φυσικομαθηματικῶν κ. *Ἐπ. Θ. Κυριακίδης*, μεθ' ὃ λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΠΣ'

(Τακτικὴ γενική)

τῇ 9 Φεβρουαρίου 1898.

Προεδρεύοντος **Α. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀπουσιάζοντος τοῦ εἰδικοῦ γραμματέως, ἀναβάλλεται ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδριάσεως· τὰ δὲ πρακτικὰ τῆς παρούσης κρατοῦνται ὑπὸ τοῦ κ. *Καλβοκορέση*· ἀπουσιάζοντος καὶ τοῦ κ. γενικοῦ γραμματέως, ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ προέδρου ἡ **ἀλληλογραφία,** ἔχουσα οὕτω :

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Γιανηοῦ* ἐντεῦθεν ἀπὸ 7/19 Ἰανουαρίου 1898, παραιτουμένου τῆς πρὸς διοργάνωσιν ἐσπερίδος ἐπιτροπῆς.

Τοῦ κ. *Μαργαρίτου Εὐαγγελίδου* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου, ἐξαιτουμένου ὅπως πληρωθῇ τῷ κ. *Κωνσταντίνῳ Παπαϊωάννου* τὸ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῷ 1894 ἐπιδικασθὲν αὐτῷ βραβεῖον ἐν τῷ *Ζωγραφείῳ Διαγωνίσματι.*

Τοῦ κ. *Thumb* ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου, ἐκ Φριβούργης, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ὡς ἐπιτίμου μέλους.

Τοῦ κ. *Θ. Οὐσπένσκη* ἐντεῦθεν ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου, πέμποντος τὸν Β' τόμον τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ ρωσικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου· καὶ σύγγραμμα ὑπὸ τὸν τίτλον *Νομοκάνων* τοῦ ἐν Μόσχᾳ καθηγητοῦ κ. *Παύλωφ.*

Τοῦ κ. *Ἰ. Πανταζίδου* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου, ἐρωτῶντος Α') ἐὰν ἡ προθεσμία τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ ἐκδόσεως τοῦ *Ξενοφῶντος* θὰ θεωρηθῇ τρέχουσα ἀπὸ τοῦ 1895· καὶ Β') ἐὰν ἡ ὀγδοηκοντάφραγκος ἀμοιβὴ δι' ἕκαστον φύλλον θεωρῆται εἰς χρυσᾶ φράγκα.

Τοῦ *αὐτοῦ* ἀπὸ 13 Ἀπριλίου, ἐξαιτουμένου ἀπάντησιν εἰς τὰ ἄνω ζητήματα, εἰς ἃ ἀναφέρεται.

Τοῦ κ. *Κ. Καραπάνου* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ ὅτι ἐν τῷ φερωνύμῳ αὐτοῦ ἀγῶνι ἐβραβεύθη ἡ *Φυσικὴ* τοῦ κ. *Ἀλ. Εὐσταθιανοῦ.*

Τῆς *Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος* ἀπὸ 2/14 Φεβρουαρίου, ἀγγελλούσης ὅτι, συμφώνως τῇ ἐντολῇ τοῦ Συλλόγου, ἐπλήρωσε τῷ κ. *Κωνσταντίνῳ Παπαϊωάννου* δραχμὰς τριακοσίας ἑξήκοντα (10 λίρ.) ἐκ τῆς καταθέσεως τῶν τόκων τῆς *Ζωγραφείου Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης.*

Τοῦ κ. *Δ. Α. Παναγιωτίδου* ἐκ Παραμυθίας ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου, ἀποστέλλοντος πραγματείαν ὑπὸ τὸν τίτλον «*Πολυζώης ὁ Λαμπανιτσιώτης καὶ αἱ ἐκδόσεις αὐτοῦ*» ἐπισυνημμένην.

Τοῦ κ. *Wecklein* ἀπὸ 11 καὶ 19 Φεβρουαρίου, περὶ τῶν ἐκδόσεων τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης.*

Τοῦ κ. *Γρατσιάνου*, ἐπιμελητοῦ τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου, ἐξαιτουμένου τὸν ΚΣ' τόμον τοῦ Περιοδικοῦ.

Τῆς *Ἐφορείας τῆς Σχολῆς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου Ὑψωμαθείων* ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου, εὐχαριστούσης ἐπὶ τῇ δωρεᾷ τῶν τόμων τῆς *Ζωγραφείου Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης.*

Τοῦ κ. *Κ. Παπαϊωάννου* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ πληρωμῇ αὐτῷ τοῦ δεκαλίρου βραβείου καὶ ἐξαιτουμένου ἐπίσημον ἔγγραφον τῆς βραβεύσεως αὐτοῦ.

Ὁ κ. πρόεδρος τὴν ἐπιστολὴν τοῦ καθηγητοῦ κ. *Ἰ. Πανταζίδου* παραπέμπει τῇ Φιλολογικῇ Ἐπιτροπῇ. Εἶτα ψηφοφοροῦνται μέλη τακτικὰ τοῦ Συλλόγου ἡ Α. Ἐξ. ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ῥωσσίας ἐν Κων/πόλει κ. *Ἀλέξιος Εὐθύμοβιτζ Λαγκόβσκης* καὶ ὁ κ. *Ἀλέξανδρος Γαβριήλοβιτζ Γιαούβλιεφ*, Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ῥωσσίας ἐν Ἱερουσαλήμ.

Εἶτα ὁ κ. πρόεδρος, δοὺς τῷ κ. *Λιμαράκῃ* ἐξηγήσεις τινὰς περὶ τῆς τοῦ Συλλόγου μετὰ τοῦ κ. *Wecklein* διαφορᾶς, διακόπτει ἐπὶ δεκάλεπτον τὴν συνεδρίαν.

Ἐπαναληφθείσης τῆς συνεδρίας, ὁ πρόεδρος μετὰ μικρὰν εἰσαγωγὴν προτείνει νὰ ἐπιτρέψῃ ὁ Σύλλογος τὴν ἐν ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ τακτῇ διδασκαλίαν πρακτικοῦ ἠθικο-θρησκευτικοῦ μαθήματος χάριν τῶν ἑνηλίκων ἢ τῶν ἀνηλίκων ὀρθοδόξων παίδων ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ προσωρινῶς κατὰ τὴν ἀρχομένην Μ. Τεσσαρακοστήν, ἀφ' οὗ μάλιστα ὁ Κανονισμὸς δὲν ἀντίκειται καὶ ἡ ἰδέα τῆς διδασκαλίας σειρᾶς ὅλης μαθημάτων ὁλονὲν ἀσπαστὴ γίνεται· προτείνει δ' ἐπὶ τούτῳ τὸν αἰδεσιμ. ἱεροδιδάσκαλον κ. *Κ. Καλλίνικον*, ἔχοντα τὰ προσόντα τῆς λαϊκῆς διδασκαλίας. Οἱ κκ. *Αὐθεντόπουλος, Βραχάμης* καὶ *Εὐσταθιανὸς* ἐπιδοκιμάζουσι τὰ προτεινόμενα, ὁ δὲ κ. *Λιμαράκης* ἐπικροτεῖ μέν, ἀλλ' ἐπιθυμεῖ νὰ προσκληθῶσιν ἐπὶ τούτῳ μέλη τοῦ Συλλόγου. Ὁ κ. πρόεδρος ἀπαντᾷ ὅτι ἡ ἀπόπειρα αὕτη γίνεται τὸ πρῶτον δοκιμαστικῶς, προσηνέχθη δὲ προθύμως ὁ εἰρημένος ἤδη κληρικός. Ὁ κ. *Αὐθεντόπουλος* προτείνει νὰ σχηματισθῇ ἐπιτροπὴ ἵνα κανονίσῃ ἀναλόγως καὶ τὰ δημόσια μαθήματα τοῦ προσεχοῦς ἔτους, περὶ ὧν ἰδίως προνοεῖ καὶ ὁ Κανονισμός, ἐν ᾧ ὁ κ. *Βραχάμης* φρονεῖ ὁ Σύλλογος ν' ἀποταθῇ εἰς τὰς εἰδικὰς ἐπιτροπάς, αἵτινες νὰ καταδείξωσι τὰ κατάλληλα θέματα καὶ τοὺς διδάξοντας. Ὁ κ. πρόεδρος ἐπαναλαμβάνει ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος πρόκειται περὶ διδασκαλίας ἠθικῆς ἐπὶ βάσεως θρησκευτικῆς, περὶ ἧς ὁ Κανονισμὸς ῥητῶς δὲν λέγει, ἀλλ' ἐν τῷ πνεύματι αὐτοῦ καταφαίνεται. Ὁ κ. *Λιμαράκης* ἐπιμένει ὑπὸ μελῶν τοῦ Συλλόγου νὰ γείνῃ καὶ τὸ μάθημα τοῦτο, ἐν ᾧ ὁ κ. *Εὐσταθιανὸς* ἐμμένει νὰ δεχθῶμεν τὸν προθύμως προσενεγκόντα ἑαυτὸν κληρικόν, νὰ κανονισθῶσι δὲ συστηματικῶς πάντα τὰ μαθήματα διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος. Ἐπὶ τούτοις ἱκανὴ συζήτησις ἐγένετο μεταξὺ πάντων τῶν ἤδη λαβόντων τὸν λόγον, πάντοτε ἐν τῷ αὐτῷ κύκλῳ τῶν ἰδεῶν. Ὁ κ. πρόεδρος λέγει ὅτι τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου αὐτοδικαίως ἀνακοινοῦσι καὶ διαλέγονται ἢ διδάσκουσιν, ἐπαναλαμβάνει δὲ τὴν πρότασιν αὐτοῦ νὰ διδαχθῇ διὰ τοῦ αἰδεσ. κ. *Κ. Καλλινίκου* τὸ ἠθικὸν τοῦτο μάθημα πρὸς μόρφωσιν τοῦ ἤθους, τῆς ψυχικῆς αὐτῆς ζωῆς, ἧς τοσαύτην ἔχομεν ἀνάγκην. Ἡ πρότασις δ' αὕτη γίνεται δεκτή. Εἶτα ὁ κ. *Αὐθεντόπουλος* ἐρωτᾷ τί ἀπέγεινε τὸ ζήτημα τῆς ὑπεξαιρέσεως τῶν βιβλίων καὶ τί ἡ ἐπιτροπὴ ἔπραξεν. Ὁ κ. πρόεδρος ἀπαντᾷ ὅτι λίαν προσεχῶς ὁ Σύλλογος θὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς ἐκθέσεως, ἣν συντάσσει ἡ ἐπιτροπή.

Ἐπὶ τούτοις λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΠΖ'

(Τακτικὴ εἰδική)

τῇ 23 Φεβρουαρίου 1898.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Οὐδενὸς παρατηρήσαντός τι ἐπὶ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ εἰδικῇ συνεδρίᾳ ἀναγνωσθεισῶν πραγματειῶν, ὁ κ. *Π. Δ. Νικολόπουλος*, γενικὸς γραμματεύς, ἀναγινώσκει πραγματείαν τοῦ κ. *Δ. Α. Παναγιωτίδου*, ἰατροῦ ἐν Παραμυθίᾳ, ὑπὸ τὸν τίτλον **Πολυζώης ὁ Λαμπανιτσιώτης καὶ αἱ ἐκδόσεις αὐτοῦ.**

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν διελύθη ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΠΗ'

(Ἔκτακτος)

τῇ 24 Μαρτίου 1898.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγινώσκεται καὶ ἐπικυροῦται τὸ πρακτικὸν τῆς ἡγουμένης ἐκτάκτου γενικῆς συνεδρίας. Μεθ' ὃ ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλει ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς συνεδρίας ἔσται ἡ σκέψις περὶ τοῦ πρακτέου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς καταθέσεως 2,000 δραχμῶν ὡς ἐγγύησις εἰς τὴν μεταξὺ τοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ κ. *Μουρὰτ Θεοφιλίδου* δίκην διὰ κατάσχεσιν, ἣν ἐποιήσαντο οἱ δικηγόροι τοῦ Συλλόγου εἰς τὰ χρήματα, ἅπερ διεκδικεῖ ὁ *Μουρὰτ Θεοφιλίδης*, καὶ ἅπερ εὑρίσκονται κατατεθειμένα ἐν τῇ Τραπέζῃ. Ὁ κ. *Ἀραβαντινὸς* ἔγραψεν ὅτι, συμφώνως τῇ ἐκδοθείσῃ ἀποφάσει, ἐπιτρεπούσῃ τῷ Συλλόγῳ τὴν κατάσχεσιν, ὀφείλομεν νὰ καταθέσωμεν δύο χιλιάδας δραχμὰς εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως. Ὁ κ. πρόεδρος λέγει ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο, τεθὲν ἐν συνεδρίᾳ τοῦ προεδρείου, προσκληθέντος καὶ τοῦ κ. *Μαλιάδου*, ἐν τῇ ἰδιότητι αὐτοῦ ὡς ἐπόπτου ἐπὶ τῆς δίκης, καὶ ἀποφηναμένου ὅτι δέον νὰ κατατεθῇ ἡ ἐγγύησις αὕτη, ἔλαβε τὴν ἐξῆς λύσιν· πρέπει νὰ κατατεθῇ ἡ ἐγγύησις. Τοῦ κ. *Ε. Ἰωάννου* ζητήσαντος πληροφορίας περὶ τῆς δίκης, ὁ κ. *Μαλιάδης* διὰ μακρῶν ἀφηγεῖται τὴν δίκην, λέγων ὅτι οὐδόλως ἀμφιβάλλει ὅτι ὁ Σύλλογος θέλει κερδήσει καὶ προσθέτων ὅτι, ἐὰν μέχρι τῆς 21 Μαρτίου δὲν κατατεθῇ ἡ ἐγγυοδοσία, κινδυνεύει ὁ Σύλλογος νὰ ἀκυρωθῇ ἡ κατάσχεσις καὶ νὰ μὴ εὕρῃ πλέον χρήματα καὶ κερδήσας τὴν δίκην.

Ὁ κ. *Μαλιάδης* προσθέτει ὅτι, ἐπειδὴ ὁ Σύλλογος δὲν ἔχει ἄλλα χρήματα, δέον νὰ δανεισθῇ ἐκ τοῦ κεφαλαίου τῆς *Ζωγραφείου Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης* καὶ νὰ κατατεθῇ τὸ ποσόν· ἄλλως τε ἡ κατάθεσις εἶναι τυπικὴ ὡς ἐγγύησις· τὸ ποσόν, ὅπερ ἐν ἀνάγκῃ θὰ ἀπολεσθῇ, εἶναι 300 φράγκα, ἐὰν ἀπολεσθῇ ἡ δίκη· ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει, θὰ ἐπιστραφῇ τὸ ποσόν· εἶναι ἐξοικονόμησις τῶν περιστάσεων. Ὁ κ. *Ε. Ἰωάννου* ἐρωτᾷ ἐὰν ἔχωμεν τὸ δικαίωμα νὰ λάβωμεν ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου. Ὁ κ. *Χατζηχρήστου* φοβεῖται μὴ ἀρνηθῇ ἡ Τράπεζα. Ὁ κ. *Μαλιάδης* λέγει ὅτι ἡμεῖς ἔχομεν νὰ λάβωμεν ἐκ τῶν χρημάτων τούτων, διότι ἐδαπανήσαμεν ἐξ ἰδίων. Τεθέντος δὲ εἰς ψηφοφορίαν τοῦ ζητήματος, ἀποφασίζεται ὅπως ὁ

Σύλλογος καταθέση ἐκ τῶν χρημάτων τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* δισχιλίας δραχμὰς ὡς ἐγγύησιν.

Μεθ' ὃ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΠΘ'

(Τακτικὴ εἰδική)

τῇ 23 Μαρτίου 1898.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Οὐδενὸς παρατηρήσαντός τι ἐπὶ τῶν πρακτικῶν τῆς ἠγουμένης τακτικῆς εἰδικῆς συνεδρίας καὶ ἐπὶ τῆς ἀναγνωσθείσης πραγματείας, ὁ κ. *Π. Δ. Νικολόπουλος* ἀναγινώσκει πραγματείαν αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον **Περὶ φιλολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἰδιοκτησίας ἐν Ρωσσίᾳ.**

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ὁ κ. πρόεδρος, εὐχαριστήσας τῷ ἀγορητῇ, διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΗ'

(Τακτικὴ γενική)

τῇ 13 Ἀπριλίου 1898.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Τοῦ κ. εἰδικοῦ γραμματέως ἀπουσιάζοντος, ὁ ἐκ τῶν μελῶν κ. *Κλ. Κοκκολᾶτος* ἀναγινώσκει τὰ πρακτικὰ τῆς 8ης καὶ 15ης Δεκεμβρίου 1897 καὶ τὰ τῆς 19ης Ἰανουαρίου καὶ 9ης Φεβρουαρίου 1898, ἅπερ καὶ ἐπιψηφίζονται ἄνευ παρατηρήσεων· καὶ τοῦ γενικοῦ γραμματέως ἀπουσιάζοντος ἡ ἀλληλογραφία δὲν ἀναγινώσκεται, δηλοῦται δὲ ἡ περὶ *Μανιατῶν* μελέτη τοῦ κ. *Thumb*, προσφερομένη ὑπὸ τοῦ συγγραφέως. Εἶτα ὁ κ. πρόεδρος ποιεῖται τῷ Συλλόγῳ γνωστὸν Α') Ὅτι, συμφώνως τῇ ἀποράσει τοῦ Συλλόγου, ἐγένετο ἡ κατάθεσις τῶν 2,000 δραχμῶν πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς μετὰ τοῦ κ. *Μουρὰτ Θεοφιλίδου* δίκης. Β') Ὅτι ὁ κ. *Wecklein* ἔλαβε τὸ ὑπὸ τοῦ προεδρείου τοῦ Συλλόγου ὁρισθὲν ποσὸν περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ *Β'* τόμου τοῦ *Αἰσχύλου* μετὰ τοῦ *Α'* τεύχους τοῦ *Γ'* τόμου. Γ') Ὅτι ἐγένετο ἡ ἀπογραφὴ τῶν βιβλίων τῆς ἀποθήκης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἣν ὁ Σύλλογος πρὸ καιροῦ ἐξελέξατο. Δ') Ὅτι ὑπὸ τῆς οἰκογενείας *Κωστάκη ἐφέρδη Βαγιάνη* ἐδωρήθη καὶ ἤδη εἶναι ἀνηρτημένη ἡ εἰκὼν τοῦ ἐκ τῶν προέδρων τοῦ Συλλόγου ἀοιδίμου *Ξ. Ζωγράφου*.

Ἐπὶ τούτοις διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΗΑ'

(Ἔκτακτος γενική)

τῇ 24 Ἀπριλίου 1898.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς ἠγουμένης συνεδριάσεως, οἱ κύριοι *Εὐσταθιανός, Βραχάμης* καὶ *Μυστακίδης* ἀναφέρουσι τὸ περὶ ἐκλογῆς κοσμητόρων ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ καὶ ἐπικαλοῦνται τὴν προσοχὴν τοῦ προεδρείου ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ. Εἶτα ἀναγινώσκονται αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐπιτροπῶν, τῆς *Ἀρχαιολογικῆς* ὑπὸ τοῦ κ. *Χρ. Πανταζίδου*, τῆς *Βιολογικῆς* ὑπὸ τοῦ κ. *Ε. Ἰωάννου*, τῆς *Φιλολογικῆς* ὑπὸ τοῦ κ. *Β. Μυστακίδου*, ἀπουσιάζοντος τοῦ κ. *Π. Πετρακίδου*, τῆς *Κοινωνιολογικῆς* ὑπὸ τοῦ κ. *Παντερμαλῆ* διὰ τὸ ἔτος 1896—97, ὡς μὴ συνελθούσης τῷ 1897—98, τῆς *Φυσικομαθηματικῆς* ὑπὸ τοῦ κ. *Κ. Παπακωνσταντίνου*. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. *Νικολόπουλος* ἀναγινώσκει ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς *ἀλληλογραφίας* τοῦ Συλλόγου, ὁ κ. *Πασχαλίδης* τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ ἔκθεσιν συμφώνως τῷ Κανονισμῷ, ὡς καὶ ὁ *ἔφορος* τῆς *Βιβλιοθήκης* κ. *Δ. Η. Οἰκονομίδης*. Μετά τινας παρατηρήσεις τοῦ κ. *Εὐσταθιανοῦ* ὅτι καὶ οἱ ἐπιμεληταὶ ὀφείλουσιν ὑποβαλεῖν ἐκθέσεις, διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΗΒ'

(Τακτικὴ γενική)

τῇ 27 Ἀπριλίου 1898.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς ἠγουμένης τακτικῆς συνεδρίας, τίθενται τὰ πρακτικὰ εἰς ψηφοφορίαν καὶ ἐπικυροῦνται.

Εἶτα ὁ κ. πρόεδρος, ἀπουσιάζοντος τοῦ κ. γενικοῦ γραμματέως, ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς **ἀλληλογραφίας,** ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

Ἐπιστολὴ τῆς εἰδικῆς ἐπὶ τῇ ὑπεξαιρέσει βιβλίων *Ἐπιτροπῆς* ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου, προτεινούσης μέτρα τινά.

Τῆς ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἐν τῇ Ἀποθήκῃ τόμων τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* καὶ τῶν τοῦ Περιοδικοῦ ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου, περιούσης ἀκριβῆ ἀπογραφὴν ἐπισυναπτομένην καὶ φερούσαν τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν.

Τοῦ κ. *Ἰ. Ἀραβαντινοῦ* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 22 Φεβρουαρίου, ἐξαιτουμένου ὅπως ὁ Σύλλογος

καταθέσῃ δύο χιλιάδας δραχμῶν ὡς ἐγγύησιν εἰς τὴν δίκην αὐτοῦ κατὰ τοῦ κ. *Μουρὰτ Θεοφιλίδου*.

Τῆς *Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος* ἀπὸ 9/21 Μαρτίου, δηλούσης ὅτι, συμφώνως τῇ ἐπιστολῇ τοῦ Συλλόγου, ἐπλήρωσε τῇ διαταγῇ τοῦ κ. *Wecklein* δραχμὰς ἓξ χιλιάδας ἑπτακοσίας πεντήκοντα ἔναντι τῶν τόκων τῆς *Ζωγραφείου Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης*.

Τοῦ κ. *Ἐπ. Θ. Κυριακίδου* ἐκ Τραπεζοῦντος ἀπὸ 13 Μαρτίου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ὡς ἀντεπιστέλλοντος μέλους.

Τῆς *Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος* ἀπὸ 20/1 Ἀπριλίου, ὅτι κατέθηκε, συμφώνως τῇ ἐντολῇ τοῦ Συλλόγου, τῷ Κεντρικῷ Ταμείῳ δύο χιλιάδας δραχμῶν, τὸ δὲ ὑπ' ἀριθ. 828 γραμμάτιον παρελαβὼν παρέδωκε τῷ κ. *Ἰ. Ἀραβαντινῷ*.

Τοῦ ἐν Γυθείῳ γυμνασιάρχου ἀπὸ 22 Ἀπριλίου, ἐξαιτουμένου τὴν *Ζωγράφειον Βιβλιοθήκην*, τὸν *Ζωγράφειον Ἀγῶνα* καὶ τὸ *Περιοδικόν*.

Τοῦ *Συλλόγου τῶν Μικρασιατῶν «ἡ Ἀνατολὴ»* ἐν Ἀθήναις ἀπὸ 11 Ἀπριλίου, ἐξαιτουμένου τὰς δημοσιεύσεις τοῦ Συλλόγου.

Τῆς *Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς* ἀπὸ 25 Ἀπριλίου, ἀνακοινούσης τὰς σκέψεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν ζητημάτων τοῦ κ. *Πανταζίδου*.

Τοῦ κ. *Καραπάνου* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 9 Ἀπριλίου, δηλοῦντος ὅτι ἀντεπροσώπευσε τὸν Σύλλογον ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς *Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς*.

Τοῦ κ. *T. Homolle*, διευθυντοῦ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν ἀπὸ 1 Μαΐου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἀντιπροσωπεύσει τοῦ Συλλόγου ἐν τῇ 50ετηρίδι τῆς Σχολῆς.

Τοῦ *Πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων Συλλόγου* ἐν Ἀθήναις ἀπὸ 16 Ἀπριλίου, ἀποστέλλοντος 15 γεωγραφικοὺς χάρτας *Ζαφειροπούλου* καὶ ἐξαιτουμένου ὅπως μὴ δίδωνται ἄνευ προηγουμένης προειδοποιήσεως.

Τοῦ κ. *Stützel* ἀπὸ 26 Μαρτίου, ἐκ Μονάχου.

Τοῦ κ. *Bendorf* ἐκ Βιέννης ἀπὸ 25 Ἀπριλίου, περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν δημοσιεύσεων τοῦ Συλλόγου μετὰ τῶν ἀρχαιολογικῶν δημοσιεύσεων τοῦ *Ἰνστιτούτου τῆς Βιέννης*.

Ἐγκρίνεται τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς σχετικῶς πρὸς τὴν ἔκδοσιν τοῦ *Ξενοφῶντος* ὑπὸ τοῦ κ. *Πανταζίδου*. Γίνεται δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ κ. *Bendorf* περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν δημοσιεύσεων τοῦ Συλλόγου πρὸς τὰς ἀρχαιολογικὰς δημοσιεύσεις τοῦ *Ἰνστιτούτου τῆς Βιέννης*, ἐν Αὐστρίᾳ, πρὸς ὃ σταλήσονται αἱ ἀπὸ τοῦ 1890 γενόμεναι τοιαῦται. Ἐπίσης ἐγκρίνεται ἡ αἴτησις τοῦ *Συλλόγου τῶν Μικρασιατῶν «ἡ Ἀνατολή»*, ὡς καὶ τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου Γυθείου περὶ προσφορᾶς ἁπασῶν τῶν δημοσιεύσεων τοῦ Συλλόγου. Εἶτα ὁ κ. *Καλβοκορέσης* ἀναγινώσκει κρίσιν τῆς *Φυσικομαθηματικῆς Ἐπιτροπῆς* περὶ πραγματείας «περὶ μεταξοσκώληκος» τοῦ ἐν Κατιρλῇ κ. *Π. Μακρῆ*, ὁ δὲ κ. *Μοστρᾶτος* ὀλίγας λέξεις περὶ τῆς καταστάσεως τῆς *Νομισματικῆς Συλλογῆς* τοῦ Συλλόγου.

Τελευταῖον οἱ κ.κ. *Κωνσταντῖνος Ἀνδρεάδης*, νομικός, καὶ κ. *Ἄγγελος Σημηριώτης*, διδάσκαλος τῆς γαλλικῆς ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Ἐμπορικῇ Σχολῇ, ἐξελέγησαν τακτικὰ μέλη τοῦ Συλλόγου. Ἐπὶ τούτοις διελύθη ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΗΓ'

(Ἔκτακτος)

τῇ 1 Μαΐου 1898.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς ἠγουμένης συνεδριάσεως, ὁ κ. *Δ. Μηλιώτης* ἀνέγνω τὴν *περὶ τοῦ ταμείου* τοῦ Συλλόγου ἔκθεσιν. Ἐπὶ ταύτῃ ὅ τε πρόεδρος καὶ ταμίας τονίζουσι τὴν ἀπροθυμίαν τῶν μελῶν ἐκείνων, ἅτινα δὲν πληρόνουσι, καίτοι ἐχαρίσθησαν αὐτοῖς, ἐπὶ τῇ ἐπιψηφίσει τοῦ νέου Κανονισμοῦ, τριῶν, τεσσάρων καὶ πέντε ἐτῶν ὀφειλόμενα. Ὁ κ. πρόεδρος συμβουλεύει καὶ περὶ νέων μελῶν προκειμένου νὰ προσέχωσιν ἢ νὰ μὴ προτείνωσι τοιαῦτα, ὅταν δὲν ἔχωσι τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ ἐκπληρῶσι τὰς ὑποχρεώσεις των ἢ θὰ ἀποδεχθῶσι τὴν ἐκλογήν των. Εἶτα λαβὼν τὸν λόγον ὁ κ. *Β. Μυστακίδης* παρεκάλεσε νὰ εἴπῃ ὁ πρόεδρος τὰ δέοντα περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐκδόσεως τοῦ Περιοδικοῦ, σημείου τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ. Ὁ κ. πρόεδρος προτείνει νὰ συνδράμῃ ὁ Σύλλογος διὰ 300 γρ. πρὸς ἔκδοσιν τοῦ *Παραρτήματος τῆς Βιολογικῆς Ἐπιτροπῆς*, ἧς τὰ μέλη φιλοτίμως καὶ ἐξ ἰδίων ἀνέλαβον τὴν ἔκδοσιν. Ὁ κ. *Β. Μυστακίδης* παρατηρεῖ ὅτι, κατὰ τὸν Κανονισμόν, πρέπει νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Συντακτικὴν Ἐπιτροπήν, τοῦθ' ὅπερ ἐγένετο δεκτόν.

Ἐπὶ τούτοις ὁ κ. πρόεδρος ἀγγέλλει τοῖς μέλεσιν ὅτι αἱ ἀρχαιρεσίαι γενήσονται τῇ Κυριακῇ, 3 Μαΐου, τῇ 2ᾳ μ. μ. ὥρᾳ καὶ διαλύει τὴν συνεδρίαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΗΔ΄

(Ἔκτακτος)

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

τῇ 3 Μαΐου 1898.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀρξαμένης τῆς συνεδριάσεως καὶ τοῦ προέδρου εἰσηγησαμένου τὴν κατὰ τὸν Κανονισμὸν ἐκλογὴν τῶν κοσμητόρων τοῦ 1898—99, ἐξελέγησαν παμψηφεὶ

πρόεδρος ὁ ἄρχων Μέγας Λογοθέτης κ. **Σταυράκης βέης Ἀριστάρχης,**

α΄ ἀντιπρόεδρος ὁ κ. **Χρῆστος Χατζηχρήστου,**

β΄ ὁ κ. **Π. Δ. Νικολόπουλος,**

γενικὸς γραμματεὺς ὁ κ. **Γ. Πασχαλίδης,**

εἰδικὸς γραμματεὺς ὁ κ. **Κ. Παπακωνσταντίνου,**

ταμίας ὁ κ. **Δ. Μηλιώτης,**

ἔφορος τῆς Βιβλιοθήκης ὁ κ. **Β. Μυστακίδης**

καὶ *λογιστὴς* ὁ κ. **Ἀ. Εὐσταθιανός.**

Εἶτα, γενομένης τῆς ἐκλογῆς τοῦ 8ου μέλους τῆς *Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς* καὶ τοιούτου ἀναδειχθέντος τοῦ κ. **Ἰωακεὶμ Βαλαβάνη,** διελύθη ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΗΕ΄

(Τακτικὴ γενική)

τῇ 15 Μαΐου 1898.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Ἀναγνωσθέντων καὶ ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν, τῆς ἀλληλογραφίας ἀναβαλλομένης ἕνεκεν ἀπουσίας τοῦ κ. γενικοῦ γραμματέως, ὁ πρόεδρος ἀγγέλλει ὅτι, τοῦ ἄρχοντος Μεγάλου Λογοθέτου κ. *Σταυράκη βέη Λογοθέτου* παραιτησαμένου, προσκαλεῖ τὰ ἀξιότιμα μέλη νὰ ἐκλέξωσι τὸν πρόεδρον τοῦ Συλλόγου. Ὅθεν, ψηφοφορίας γενομένης, πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἀναδείκνυται ὁ κ. **Ἀνδρέας Κοπάση ἐφένδης.**

Ἐπὶ τούτοις διελύθη ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΗΣ΄

(Τακτικὴ εἰδική)

τῇ 29 Μαΐου 1898.

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς ἡγουμένης συνεδρίας, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει περίληψιν τῆς **ἀλληλογραφίας,** ἔχουσαν ὧδε :

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. *Πέτρου Γ. Φιλανθίδου* ἐκ Πανόρμου ἀπὸ 12 Μαΐου, ἐξαιτουμένου ὅπως χορηγηθῇ αὐτῷ τὸ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἀπονεμηθὲν αὐτῷ βραβεῖον.

Τοῦ κ. *Καλβοκορέση*, ἐφόρου τῆς ἐν Ταταούλοις κοινότητος, ἀπὸ 1 Μαΐου, παρακαλοῦντος τὸν Σύλλογον ὅπως χορηγήσῃ ταῖς Σχολαῖς Εὐαγγελιστρίας τὴν σειρὰν τῆς *Ζωγραφείου Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης.*

Τοῦ κ. *Ἰ. Καρολίδου* ἀπὸ 3 Μαΐου, ἐντεῦθεν, παραιτουμένου ὡς μέλους τοῦ Συλλόγου.

Τοῦ κ. *Ἰακοβλετζ* ἐξ Ἱεροσολύμων ἀπὸ 3 Μαΐου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ὡς τακτικοῦ μέλους τοῦ Συλλόγου.

Τοῦ *Μεγάλου Λογοθέτου* κ. *Σταυράκη βέη Ἀριστάρχη* ἐκ Νεοχωρίου ἀπὸ 6 Μαΐου, παραιτουμένου τῆς προεδρίας.

Τοῦ ἐν Μόσχᾳ κ. *Ἰωάννου Πετρὼφ* ἀπὸ 7 Μαΐου.

Τοῦ κ. *Ἰ. Παπαζίδου* ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 10 Μαΐου, ἀποδεχομένου τὰς ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῆς 29 Ἀπριλίου τοῦ Συλλόγου διατυπωθείσας προτάσεις.

Τοῦ *ἄρχοντος Μεγάλου Λογοθέτου* ἐκ Νεοχωρίου ἀπὸ 11/23 Μαΐου, ἐπιμένοντος εἰς τὴν παραίτησίν του.

Τῆς *Πρυτανείας τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου* ἀπὸ 16 Μαΐου, ἀποστελλούσης τὴν ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων (ρρ. 334 καὶ 46 %), ἐπιχορήγησιν τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος.

Τῆς *Ἐφορείας τῆς Κοινότητος Ὀρτάκιοϊ* τῆς Βιθυνίας. Τῶν *Ἐκπαιδευτηρίων Χάσκιοϊ.* Τῆς ἐν *Φερίκιοϊ Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος.* Τῆς *Ἐφορείας τῶν σχολῶν Λεύκης.* Τῶν *Ἐφόρων τῆς Σχολῆς Ἰμέρας* τῆς ἐπαρχίας Χαλδείας. Τῶν *Ἐφόρων τῶν ἐν Κρουσόβῳ Σχολῶν.* Τῶν *Ἐφόρων τῶν ἐν Τυάνοις Σχολῶν.* Τοῦ Μεταλλείου *Χαδζῆ κιοΐ.* Τῆς ἐν *Ἐδιρνέκαπου Ἐφορείας τῶν Σχολῶν.* Τῆς *Ἐφορείας τῶν Σχολῶν Ὑψωμαθείων.* Τῆς *Ἐφοροεπιτροπῆς Ἀφθόνης* τῆς ἐπὶ τῆς νήσου Μαρμαρᾶ Κώμης. Τοῦ *Ζαππείου Ἐθνικοῦ Παρθεναγωγείου.* Τῆς *Ἐφορείας τῶν Ἐκπαιδευτηρίων Ταταούλων.* Τῆς *Ἐφοροεπιτροπῆς τῆς Κοινότητος Ἁγίας Κυριακῆς.* Τῶν *Ἐφόρων τῶν ἑλληνικῶν Σχολῶν Ἐσκὶ-Σεχίρ.* Τῆς *Ἐφορείας τῶν Σχολῶν Ἀρτάκης.* Τῆς *Ἐφορείας τῶν Ἐκπαιδευτηρίων Βίγας.* Τῶν ἐνταῦθα παρεπιδημούντων *Ἐφόρων τῆς Βοχωρίνης* τῆς Μακεδονίας καὶ ἐπαρχίας Σισανίου. Τῆς *Ἐφορείας τῶν Ἐκπαιδευτηρίων Νεοχωρίου.* Τῆς *Ἐφορείας τῆς ἐν Κοτσάνῃ Ἑλληνικῆς Κοινότητος,* αἰτούντων πάντων κατὰ διαφόρους χρονολογίας τοὺς πίνακας *Ζαφειροπούλου.*

Τῆς Α. Ε. τοῦ κ. *Ν. Μαυροκορδάτου* ἐντεῦθεν ἀπὸ 20 Μαΐου, ἀγγέλλοντος ὅτι ὁ ἐν Ἀθήναις *Πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων Σύλλογος* ἀπέστειλε δέκα πέντε σώματα χαρτῶν *Ζαφειροπούλου,* καὶ παρακαλοῦντος ὅπως ἀγγελθῇ αὐτῷ ἡ παραλαβὴ αὐτῶν ἐπὶ ἀποδείξει.

Τοῦ κ. *Διονυσίου Ῥόζενφελδ* ἐκ Βιέννης ἀπὸ 24 Μαΐου, αἰτουμένου ὅπως ἀποσταλῶσιν αὐτῷ αἱ ἀποδείξεις αὐτοῦ ὡς τακτικοῦ μέλους, ἵνα πληρώσῃ.

Τοῦ κ. *Ἀ. Κοπάση ἐφένδη*, ἀπὸ 24 Μαΐου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ὡς προέδρου τοῦ Συλλόγου, ἀλλὰ παραιτουμένου τῆς προεδρίας.

Τοῦ κ. *Ἰ. Μπίστη* ἀπὸ 25 Μαΐου, ἐκφράζοντος τὰς εὐχαριστίας τῆς κ. *Βενιέρη* ἐπὶ τῇ ἐκδηλωθείσῃ λύπῃ διὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου αὐτῆς.

Τῆς Α. Σ. τοῦ μητροπολίτου *Ἀμασείας* κ. *Ἀνθίμου* ἀπὸ 29 Μαΐου, πέμποντος δύο χρυσᾶ νομίσματα, τὸ μὲν τοῦ βασιλέως Λυσιμάχου βάρους ἐννέα γραμμαρίων, τὸ δὲ ἕτερον τοῦ αὐτοκράτορος Οὐεσπασιανοῦ, βάρους ὀκτὼ γραμμαρίων.

Εἶτα ὁ κ. πρόεδρος δίδωσι τὸν λόγον τῷ κ. *Γ. Γεωργιάδῃ*, εἰσηγητῇ τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἀνάγνωσιν τῆς *ἐπὶ τοῦ Ζωγραφείου Ἀγῶνος ἐκθέσεως* αὐτῆς.

Εἶτα ἐγκρίνεται ἡ αἴτησις τοῦ κ. *Χρ. Χατζηχρήστου*, γυμνασιάρχου, ὅπως παραχωρηθῇ αὐτῷ ἡ αἴθουσα τοῦ Συλλόγου πρὸς ἀπονομὴν τῶν πτυχίων καὶ τῶν βραβείων τῶν μαθητῶν τοῦ *Ἑλληνογαλλικοῦ Λυκείου* ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ τῷ *Ἑλληνο-γαλλικῷ Παρθεναγωγείῳ* τοῦ Πέραν. Μεθ' ὃ διαλύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΗΖ΄

(Ἔκτακτος)

τῇ 31 Μαΐου 1898.

ΤΕΛΕΤΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Προεδρεύοντος **ΑΝ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ**, προέδρου.

Τῆς συνεδρίας ἀρξαμένης, παρόντων τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ *Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ.* **Κωνσταντίνου,** πλείστων σεβασμιωτάτων συνοδικῶν, τῆς Α. Ε. τοῦ κ. **Ν. Α. Μαυροκορδάτου,** πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος, τῆς Α. Ε. τοῦ κ. *Σ. Μαυρογένους Πασσᾶ*, ἐπιτίμου προέδρου τοῦ Συλλόγου καὶ πλείστου ἀκροατηρίου, ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς ἀναγινώσκει

α΄) *τηλεγράφημα* τῆς Α. Ε. τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Σερβίας κ. *Βλάδαν Γεώργεβιτς* συγχαρητήριον·

β΄) *τηλεγράφημα ὅμοιον* τῆς Α. Ε. τοῦ ἄρχοντος Μεγάλου Λογοθέτου *Σταυράκη βέη Ἀριστάρχου* καὶ

γ΄) *ἐπιστολὴν* τῆς Α. Ε. τοῦ κ. *Ἀλεξάνδρου Καραθεοδωρῆ Πασσᾶ*, ἀρχιμεταφραστοῦ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ καὶ μέλους τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

Εἶτα ὁ μὲν τέως πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. *Ἀ. Χρηστίδης* ποιεῖται *ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων*, ὁ δὲ ἐκ τῶν νέων ἀντιπροέδρων κ. *Π. Δ. Νικολόπουλος* ἀναγινώσκει τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας λόγον, θέμα ἔχοντα τὴν **Ἐργασίαν ὑπὸ ἔποψιν κοινωνιολογικήν.**

Μετὰ τὸν κ. *Νικολόπουλον*, ἡ **Α. Θ. Παναγιότης** προσφωνεῖ δι' ὀλίγων τὸν Σύλλογον, εὐλογοῦσα τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ παραινοῦσα ὅπως ὡς τάχιστα καὶ κανονικῶς ἐκδίδωνται, οἵ τε τόμοι τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* καὶ τὰ ἐν τῷ *Ζωγραφείῳ Διαγωνίσματι* βραβευόμενα ἔργα.

Ἐπὶ τούτοις τοῦ κ. προέδρου θερμῶς εὐχαριστήσαντος τὴν *Α. Θ. Παναγιότητα*, τὸν ἐξοχώτατον κ. *Πρεσβευτὴν* καὶ τὸ παριστάμενον φιλόμουσον ἀκροατήριον, διελύθη ἡ συνεδρία.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΩΝ ΔΙΑΡΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΑ ΛΓ΄ ΚΑΙ ΛΖ΄ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΕΤΗ 1896-1898

ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ὑπὸ Χ. Γ. ΠΑΝΤΑΖΙΔΟΥ,

ἀναγνωσθεῖσα κατὰ τὴν ΑΣΗΑ΄ ἔκτακτον γενικὴν συνεδρίαν τῆς 24 Ἀπριλίου 1898.

Ἐρίτιμοι ἑταῖροι,

Βραχεῖαν ἔκθεσιν λιτοτάτης ἐργασίας ὑποβάλλει σήμερον ὑμῖν κατὰ τὰ κεκανονισμένα ἡ ἡμετέρα Ἐπιτροπεία.

Αὕτη, κατὰ τὸν νέον τοῦ Συλλόγου Κανονισμόν, καταρτισθεῖσα ἐκ τῶν κυρίων *Ἀριστάρχη βέη Στ., Βεγλερῆ Γ., Γεδεὼν Μ., Kalinka Ernest, Κοπάση Α., Long Albert, Millingen Al. van, Mordtmann A., Μοστράτου Δ. Γ., Μυστακίδου Β., Πανταζίδου Χρ., Παπακωνσταντίνου Π., Παχτίκου Γ., Περδικίδου Κ., Schneider Ed., Σιδερίδου Ξ.*, καὶ *Σμυρνὼφ Ἀλ.* καὶ συνελθοῦσα τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1896 ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ προέδρου τοῦ Συλλόγου κ. *Ἀν. Χρηστίδου* ἐξελέξατο πρόεδρον καὶ γραμματέα αὐτῆς τοὺς κ. *Κ. Περδικίδην* καὶ *Χρ. Πανταζίδην*. Ποιησαμένη δ' ἐν ὅλῳ ἐννέα μόνας συνεδρίας, ἐν αἷς δυστυχῶς πλεῖστα μέλη οὐδ' ἅπαξ παρέστησαν, ἠσχολήθη περὶ τὰ ἑξῆς :

α΄) Κατελέξατο μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς πρὸς τοῖς εἰρημένοις καὶ τὴν Α. Σ. τὸν μητροπολίτην Ἀγχιάλου κ. *Βασίλειον* διὰ τὰς ἐν τῇ παλαιογραφίᾳ καὶ χριστιανικῇ ἀρχαιολογίᾳ βαθείας αὐτοῦ γνώσεις. Προέτεινε δὲ μέλος ἀντεπιστέλλον τοῦ Συλλόγου τὸν ἐν Ἀθήναις κ. *Ἀντ. Μηλιαράκην* διὰ τὰς τοπογραφικὰς αὐτοῦ μελέτας.

β΄) Περὶ τῆς εἰς τὴν ἡμετέραν Ἐπιτροπείαν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου παραπεμφθείσης ἐκκλήσεως τῆς ἐνταῦθα ἀγγλικῆς παροικίας περὶ εἰσφορᾶς πρὸς ἀνέγερσιν ἀνδριάντος ἀναμνηστικοῦ τῷ μακαρίτῃ *C. G. Curtis*, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν προεδρεύσαντι αὐτῆς, παμψηφεὶ ἐνέκρινε καὶ προέτεινε τῷ Συλλόγῳ εἰσφορὰν ἐκ 200 φράγκων, ἣν ἐθεώρησε συνᾴδουσαν πρός τε τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Συλλόγου καὶ πρὸς τὸν σεβασμόν, ὃν ὀφείλομεν τῇ μνήμῃ τοῦ εἰς τὸ ἡμέτερον ἔργον ἀφοσιωθέντος μεγάλης ἀρετῆς ἀνδρὸς καὶ χριστιανοῦ ἐν πίστει καὶ ἐπιγνώσει.

γ΄) Αἱ παραπεμφθεῖσαι ἡμῖν ἐκ τῶν ἐν ταῖς εἰδικαῖς τοῦ Συλλόγου συνεδρίαις γενομένων ἀρχαιολογικῶν ἀνακοινώσεων ἀνετέθησαν πρὸς μελέτην, ὁ μὲν *Βίος τοῦ ὁσίου Σάββα* ὑπὸ τοῦ πανοσιολ. κ. *Χρυσοστόμου* τῷ κ. *Μ. Γεδεών*, ἡ δὲ περὶ *Νοσοκομείων κατὰ τὸν Μεσαίωνα* πραγματεία τοῦ ἰατροῦ κ. *Μερτζίδου* τῷ κ. *Ξ. Σιδερίδῃ*, αἱ δὲ *Ἐπιστολαὶ τοῦ Φωτίου* κατ' ἀντίγραφον τοῦ ὁσιωτάτου *Ἰακώβου τοῦ Διονυσιάτου* τῷ *Σ.* μητροπολίτῃ *Ἀγχιάλου*. Καὶ προσεχῶς ὑποβληθήσονται τὰ πορίσματα τῶν μελετῶν τούτων.

δ΄) Περὶ δύο νομισμάτων, δωρηθέντων ἐν προηγουμένῳ ἔτει ὑπὸ τοῦ κ. *Δ. Μοστράτου* ὁ κ. *Ξ. Σιδερίδης* παρατηρεῖ ὅτι τὸ μὲν εἶναι ἀργυροῦν παρθικόν, τὸ δὲ ἕτερον ὀρειχάλκινον δυσδιάκριτον, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει ῥωμαϊκόν. Ὁ αὐτὸς δ' ἑταῖρος ὑπέβαλε λεπτομερῆ περιγραφὴν δύο χειρογράφων τευχῶν ὑπὸ τοῦ κ. *Δ. Μοστράτου* προσενεχθέντων, ὧν τὸ μὲν εἶναι συναξάριον τοῦ ὁσίου *Ξενοφῶντος*, ἐλλιπὲς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος, κτῆμα κατὰ τὸ 1677 *Καλοϊωάννου Μολφέση*, τὸ δ' ἕτερον χειρόγραφον στιχουργημάτων τοῦ ἄρχοντος *Βασιλείου Ποστελνίκου*, συντεθέντων τῷ 1814, περὶ ὧν ὁ κ. *Κ. Σάθας* οὐδὲν ἀναφέρει. Ὁ δὲ ἑταῖρος κ. *Β. Μυστακίδης* καὶ περὶ τριῶν ἀνεκδότων ἐπιγραφῶν, ὧν ἡ μία βυζαντιακή, λόγον ἐποιήσατο ἰδίᾳ χειρὶ ἀντιγράψας τῷ 1895 ἐκ τοῦ ἐν Ἁγιασουλοὺκ (Παλαιᾷ Ἐφέσῳ) ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ πρὸ πολλοῦ ἀναγγείλας, ἐπιδεικνύει

ἡμῖν τὰς εἰκόνας τοῦ αὐτοκράτορος *Ἀνδρονίκου* καὶ τῆς αὐτοκρατείρας *Ἄννης*, αἵτινες ἐσῴζοντο ἐν τῇ μονῇ τῆς Παμμακαρίστου, ἐν ὅσῳ διετέλει οὖσα πατριαρχεῖον. Ἀφορμὴν δὲ πρὸς εὕρεσιν τῶν εἰκόνων τούτων ἔλαβεν ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ φιλελληνικωτάτου *Μαρτίνου Κρουσίου* καὶ τοῦ *Θ. Ζυγομαλᾶ*, ἣν ηὐτύχησε πρὸ δεκαετίας νὰ ἐρευνήσῃ ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τῆς *Νοτίου Γερμανίας*. Καὶ ἐδημοσιεύθησαν μὲν ἤδη αἱ εἰκόνες αὗται ὑπὸ τοῦ *Sal. Schweigger* ἐν τῷ Ὁδοιπορικῷ (σελ. 121, ἔκδ. 1613) ὑπὸ ὕψος 0,8, ἀλλ' ὁ κ. *Β. Μυστακίδης* εὗρεν ἐν τῇ Β. Βιβλιοθήκῃ τῆς Γερμανίας τὸ ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῶν εἰρημένων εἰκόνων ἐν τοῖς οἰκείοις πρωτοτύποις χρώμασιν ὑπὸ ὕψος 0,26, ὡς ἀπεστάλη τῷ *M. Κρουσίῳ* ὑπ' αὐτοῦ τοῦ *Ζυγομαλᾶ* τῷ 1581 (πρβ. Turcogræcia, σελ. 75 καὶ 100).

Ἔν τινι δὲ τῶν τελευταίων συνεδριῶν τῆς Ἐπιτροπείας ὁ κ. πρόεδρος λαβὼν ἀφορμὴν ἔκτινος ἐν τῷ Συλλόγῳ γενομένου δημοσίου μαθήματος «Ἐκδρομῆς εἰς τὴν Ἄνω Συρίαν» τοῦ κ. *Β. Μυστακίδου*, παρατηρεῖ ὅτι τὰ περὶ τῶν δύο Χετταίων ἐπιγραφῶν, αἵτινες, ἐν τῇ Β. Συρίᾳ ἀνευρεθεῖσαι, εἰς τὴν γερμανικὴν μετηνέχθησαν, εἶναι ἀμφίβολα, καθ' ὅσον καὶ ἡ γλῶσσα τῶν Χετταίων δὲν εἶναι διηκριβωμένη καὶ ἡ φυλὴ αὐτῶν φαίνεται μᾶλλον τουρανία καὶ οὐχὶ σημιτική· ἐπέχουσι δὲ τόπον οἱ Χετταῖοι παρὰ τοῖς Σημίταις οἷον οἱ Ἀκκάδιοι τῆς Ἀσσυρίας, εἶναι δῆλα δὴ οἱ προσημῖται κάτοικοι τῶν χωρῶν, ἃς οἱ Σημῖται κατεκτήσαντο· καὶ πειρᾶται ὁ κ. *Κ. Περδικίδης* νὰ ἀποδείξῃ ταῦτα καὶ διὰ χωρίων τινῶν τῆς ἁγίας Γραφῆς καὶ διὰ γλωσσικῶν παρατηρήσεων, κατὰ παράκλησιν δὲ τῆς Ἐπιτροπείας ὑπισχνεῖται νὰ ὑποβάλῃ ἐν προσεχεῖ συνεδρίᾳ πλήρη «περὶ Χετταίων» μελέτην αὐτοῦ.

Περαίνοντες δὲ τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν, συνιστῶμεν καὶ αὖθις ὅπως ληφθῇ ἡ δέουσα σύντονος φροντὶς πρὸς ἔκδοσιν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Παραρτήματος καὶ πρὸς καταρτισμὸν καὶ πλουτισμὸν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ καὶ τοπογραφικοῦ τμήματος τῆς τοῦ Συλλόγου Βιβλιοθήκης, προκαλουμένων δωρεῶν ἢ γινομένων, κατὰ τὸ 95 τοῦ Κανονισμοῦ ἄρθρον, καὶ ἀγορῶν ἀναγκαιοτάτων καὶ ἀπαραιτήτων εἰς τὰς μελέτας τῆς Ἐπιτροπείας συγγραμμάτων καὶ εὐχόμεθα ἀρθονωτέραν καὶ αἰσιωτέραν τὴν ἐν τῷ μέλλοντι συγκομιδήν.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ὑπὸ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ Π. ΙΩΑΝΝΟΥ,

ἀναγνωσθεῖσα κατὰ τὴν ΑΣΗΑ΄ ἔκτακτον γενικὴν συνεδρίαν τῆς 24 Ἀπριλίου 1898.

Φίλοι ἑταῖροι,

Ἡ Βιολογικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἐπὶ διετίαν ἐργασθεῖσα, προσέρχεται σήμερον νὰ ὑποβάλῃ τῇ ὁλομελείᾳ σύντομον ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων της, ἐκτελοῦσα οὕτω τὸ γράμμα τοῦ Κανονισμοῦ, τὸ διακελεῦον τὴν ἐτησίαν ἀπόδοσιν ἐν ἐκθέσει τῶν καρπῶν τῶν ἐπιτροπῶν.

Εὐθὺς ὡς ἐξελέγη τὸ οἰκεῖον προεδρεῖον, πολλὰ μέλη τοῦ Συλλόγου συνησπίσθησαν περὶ τὴν τὸ πρῶτον συστᾶσαν ἐπιτροπὴν ταύτην πρόθυμα νὰ ἐπιληφθῶσι τοῦ σκοποῦ, ὃν προέθετο ἡ σύστασις τῆς Βιολογικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ νὰ ἐξυπηρετήσωσι τὸ πρόγραμμα αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἐντελέστερον. Ἀπὸ τῶν πρώτων συνεδριάσεων αὐτῆς αἱ μονομερεῖς ἀνακοινώσεις ἐξύφαναν εἰς τὸ μέσον ζητήματα ἐπιστημονικά, ὧν ἡ ἐπ' αὐτῶν συζήτησις ἀπησχόλησε τὰ πλεῖστα προσερχόμενα μέλη καὶ ἐν ἐπανειλημμέναις συνεδριάσεσιν.

Οὕτω ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ κ. Χρηστίδου ἐπὶ τῶν κρουσμάτων τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ, τῶν παρατηρηθέντων ἐν τοῖς Ἐθνικοῖς Φιλανθρωπικοῖς Καταστήμασιν, ἐγέννησε τὴν ἐκτενῆ συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐπιδημίας τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ τῶν Ταταούλων, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος οἱ κ. κ. *Ἀ. Χρηστίδης, Κελαϊδίτης, Λιμαράκης, Ἀπέρης, Συγγρός, Γαβριηλίδης, Πασχαλίδης, Χ. Χρηστίδης, Βραχάμης, Ἀκεστορίδης* καὶ *Μιχαλακόπουλος*. Ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ κ. *Τράντα* ἐπὶ τῶν ὀφθαλμικῶν δηλητηριάσεων διὰ νικοτιανῆς καὶ οἰνοπνεύματος προυκάλεσε συζήτησιν, ἐφ' ἧς ἔλαβον μέρος οἱ κ. κ. *Τράντας, Ἰατρόπουλος, Γαβριηλίδης, Μπίστης* καὶ *Μιχαλακόπουλος*. Ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ κ. *Ἀν. Χρηστίδου* περὶ αὐτομάτου ἰάσεως τῆς φθίσεως ἐπιβεβαιωθεῖσα καὶ ὑπὸ τῆς νεκροψίας προυκάλεσε συζήτησιν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν κ. κ. *Ἰωάννου, Τράντα, Κελαϊδίτου* καὶ *Αὐλωνίτου*.

Αὐτοτελεῖς ἀνακοινώσεις παρουσίασαν οἱ κύριοι :

ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ. 1) Περὶ κέρατος τῶν βλεφάρων. 2) Περὶ τριχοκεφάλου τοῦ ἀνθρώπου. 3) Ὀροδιαγνωστικὴ τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ.

4) Περὶ ὀφθαλμικῶν ἐπιπλοκῶν διαβήτου. 5) Περὶ ἀκτινομυκώσεως. 6) Περὶ ἡμιαοψίας.

ΦΩΤΙΑΔΗΣ—ΤΡΑΝΤΑΣ. Ἀπὸ κοινοῦ ἀνακοίνωσιν περὶ τῶν ὀφθαλμικῶν βλαβῶν κατὰ τὰς ἐγχειρήσεις τῆς ῥινός.

ΙΑΤΡΟΠΟΥΛΟΣ. Περὶ γλαυκώματος, σειρὰν περιπτώσεων ὀφθαλμοπαθήσεων. Βιογραφίαν τοῦ καθηγητοῦ *Ἀναγνωστάκη*.

ΑΠΕΡΗΣ. Ἐκτενῆ ἀνακοίνωσιν περὶ τοῦ Noix d'Arèce.

ΤΡΑΝΤΑΣ. Πρωτότυπον μέθοδον πρὸς ὀφθαλμοσκόπησιν. Καὶ διαφόρους ἄλλας ὀφθαλμικὰς παρατηρήσεις.

ΨΑΛΙΔΑΣ. Περὶ κύστεως χηλώδους τοῦ μεσεντερίου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ. Σπανίαν περίπτωσιν ῥήξεως τοῦ θόλου τοῦ κόλπου κατὰ τὴν συνουσίαν.

ΚΕΛΑΪΔΙΤΗΣ. Περὶ δηλητηριάσεων δι' ἀκοτιλίνης καὶ σιδηρούχου ἐλαίου τοῦ ἥπατος ὀνίσκου.

Αἱ ἀνακοινώσεις αὗται προεκάλεσαν πάντοτε συζήτησιν μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Βιολογικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ διαμοιβὴν γνωμῶν περὶ ἑκάστης τῶν παρουσιασθεισῶν παρατηρήσεων.

Πλὴν τούτου ἐγένοντο καὶ παρουσιάσεις ἀσθενῶν ὑπὸ τῶν κ. κ. *Φωτιάδου*, *Ἰωάννου*, *Γαβριηλίδου*, *Τράντα* καὶ *Ἰατροπούλου* ἀπασχολήσασαι ὡσαύτως ἀρκούντως τὰ μέλη τῆς Βιολογικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Βιολογικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν ἔλειψεν ἀπὸ τοῦ νὰ ποιήσηται μνείαν τῶν ἀποθανόντων μελῶν τοῦ Συλλόγου, τῶν δικαιωματικῶς καὶ τῇ Βιολογικῇ Ἐπιτροπῇ ἀνηκόντων καὶ εὐφήμου μνείας τῶν τιμητικῶν διακρίσεων, τῶν ἀπονεμηθεισῶν εἰς διάφορα ζῶντα μέλη τῆς Βιολογικῆς Ἐπιτροπῆς.

Τοιαύτη ἡ σύντομος ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων ἡμῖν κατὰ τὸ διετὲς χρονικὸν διάστημα τὸ διαρρεῦσαν. Ἀπόκειται τῇ ὁλομελείᾳ τοῦ Συλλόγου ἡ κρίσις περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐργασιῶν ἡμῶν καὶ ἡ περαιτέρω ὥθησις πρὸς καρποφόρον καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, σταδιοδρομίαν τοῦ σπουδαίου τούτου τμήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ὑπὸ Π. ΠΕΤΡΑΚΙΔΟΥ,

ἀναγνωσθεῖσα κατὰ τὴν ΑΣΗ Α' ἔκτακτον γενικὴν συνεδρίαν τῆς 24 Ἀπριλίου 1898.

Φίλοι ἑταῖροι,

Συνῳδὰ τῷ 71ῳ ἄρθρῳ τοῦ τὸν ἡμέτερον Σύλλογον διέποντος Κανονισμοῦ, ὑποβάλλω ὑμῖν τὴν ὑπὸ τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπείας ἀνατεθεῖσάν μοι, ὡς γραμματεῖ αὐτῆς, ἔκθεσιν τῶν ὑπ' αὐτῆς πεπραγμένων κατὰ τὴν λήγουσαν ἤδη διετῆ περίοδον ἕνεκεν τῆς ἀναβολῆς τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Συλλόγου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Ἡ ἡμετέρα Ἐπιτροπεία, καταρτισθεῖσα κατὰ τὸν ἐν ἰσχύϊ τεθέντα ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1896 νέον τοῦ Συλλόγου Κανονισμόν, ἀποτελεῖται ἐκ πέντε καὶ εἴκοσι μονίμων μελῶν. Ἀλλὰ τούτων οἱ μὲν κ. κ. *Ἀμαξόπουλος Ε.*, *Ἀριστοκλῆς Ι.*, *Βασίλειος* μητροπολίτης Ἀγχιάλου, *Ἠλιοὺ Α.*, *Κλεόβουλος Μ.*, ἀρχιμανδρίτης, *Θεοτοκᾶς Γ.*, ἐπίσκοπος Μυρέων, *Καρολίδης Ι.*, *Λαμπρίδης Ξ.*, *Παρίτσης Κ.* καὶ *Φορόπουλος Ι.*, ἀρχιμανδρίτης, δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐπίτιμα μέλη τῆς Ἐπιτροπείας, διότι ἐν οὐδεμιᾷ παρεγένοντο συνεδρίᾳ, οὐδὲ πόρρωθεν παρέσχον τὴν αὐτῶν συνεργασίαν· οἱ δὲ κ. *Ἀθανάσιος Ἰωάννου* καὶ *Π. Παπακωνσταντίνου* παρέστησαν, ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν ἅπαξ, οὗτος δὲ δίς, οἱ δ' ἀποτελέσαντες κυρίως τὴν Ἐπιτροπείαν καὶ μέχρι τέλους συνεργασάμενοι, ἂν καί τινων τούτων ἡ ἐν ἀρχῇ προθυμία καὶ ζῆλος ἀκολούθως ἐχαλαρώθησαν, εἶναι οἱ ἑπόμενοι: *Αὐθεντόπουλος Μ.*, *Βαλαβάνης Ἰ.*, *Βραχάμης Σ.*, *Γεωργιάδης Γ.*, *Εὐσταθιανὸς Ἀ.*, *Καραβαγγέλης Γ.*, ἐπίσκοπος Χαριουπόλεως, *Μοστρᾶτος Δ.*, *Μυστακίδης Β.*, *Οἰκονομίδης Δ.*, *Πετρακίδης Π.*, *Σαλτέλης Θ.*, *Στρογγύλης Ν.* καὶ *Χατζηχρήστου Χ.*

Ἡ Φιλολογικὴ Ἐπιτροπεία ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. *Χ. Χατζηχρήστου* καὶ τὴν γραμματείαν τοῦ τὴν ἔκθεσιν ταύτην συντάξαντος συνελθοῦσα τρὶς καὶ εἰκοσάκις ἐν συνεδρίᾳ, δὶς δ' ἔτι καὶ πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐν ἰσχύϊ Κανονισμοῦ, ἠσχολήθη ἰδίᾳ εἰς τὴν *Ζωγράφειον Βιβλιοθήκην* καὶ τὸν *Ζωγράφειον* καὶ *Καραπάνειον Ἀγῶνα*, ἀλλὰ παρημέλησέ πως τῶν πρὸς ἁπλῆν κρίσιν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου παραπεμφθέντων αὐτῇ βιβλίων τινῶν.

Α' Ζωγράφειος Βιβλιοθήκη. Γνωσταί εἰσιν

ὑμῖν, φίλοι ἑταῖροι, ἐκ τῆς κατὰ τὸ ΛΕ' συλλογικὸν ἔτος γενομένης ἐκθέσεως τῶν ὑπὸ τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπείας πεπραγμένων αἱ κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ *Β'* τόμου τοῦ *Αἰσχύλου* ἀναφυεῖσαι δυσχέρειαι μεταξὺ τοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ κ. *Wecklein*. Δυστυχῶς ἀντὶ τῆς ἄρσεως τῶν δυσχερειῶν ἐκείνων καὶ νέαι προσετέθησαν ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐκείνου· διότι πρὸς τοῖς ὑπὸ τοῦ Συλλόγου διαμφισβητουμένοις καθ' ὑπέρβασιν τυπογραφικοῖς φύλλοις ὁ κ. *Wecklein* ἀπήτει μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ *Β'* τόμου καὶ τοῦ *Α'* τεύχους τοῦ *Γ''* τὴν ἀπότισιν τῆς αὐτοῦ ἀντιμισθίας ἀντὶ χρυσῶν φράγκων. Μακρὰ ὅθεν διημείφθη ἀλληλογραφία μεταξὺ Συλλόγου καὶ αὐτοῦ, ἀπειλήσαντος ἡμᾶς μάλιστα ἐπὶ τέλους ὅτι δικαστικῶς θὰ διεκδικήσῃ τὰ αὐτοῦ δικαιώματα, ἅτις εἰς εὐάρεστον κατέληξεν ἐσχάτως ἀποτέλεσμα. Ἡ Ἐπιτροπεία εὐτυχῶς περὶ πλείστου ποιουμένη τοὺς πόνους τῶν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἀποδυομένων, ἐν τῷ δικαίῳ δ' εὑρίσκουσα τὴν ἐκ τῆς ἄγαν ὑποτιμήσεως τῆς δραχμῆς ἐπερχομένην ζημίαν εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὑπὲρ τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* ἐργαζομένους καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ δώσῃ ὁριστικὸν πέρας εἰς τὴν ἀπὸ μακροῦ διαμφισβητουμένην ταύτην ὑπόθεσιν, ἀπεφήνατο ν' ἀποτίσῃ τῷ κ. *Wecklein* πρὸς τῇ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ὁριζομένῃ νομίμῳ ἀμοιβῇ τῶν 100 χαρτίνων δραχμῶν κατὰ τυπογραφικὸν φύλλον καὶ ἑτέραν πρόσθετον χιλιόδραχμον ἀμοιβὴν πρὸς ἄρσιν παντὸς παραπόνου τοῦ κ. *Wecklein* καὶ πρὸς ἀπορυγὴν δυσαρέστων ἐπακολουθημάτων. Τούτου ἀποδεκτοῦ γενομένου, ἐπῆλθεν ἡ ποθουμένη λύσις.

Ἤδη ἡ Ἐπιτροπεία, πολλὰ διδαχθεῖσα ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου, προύτεινε τῷ Συλλόγῳ πρὸς ἀπορυγὴν πάσης παρανοήσεως καὶ πρόληψιν παντὸς δυσαρέστου ἐπακολουθήματος, ὅτι ὀφείλει οὗτος πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκδόσεως ἢ νὰ συνάπτῃ συμβόλαιον μετὰ τοῦ μέλλοντος ν' ἀναλάβῃ ταύτην κατὰ τὰ ἐν τῷ προγράμματι τῆς *Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης* ὁριζόμενα, ἢ νὰ προκαλῇ ἔγγραφον ὁμολογίαν τούτου ὅτι θὰ συμμορφωθῇ ἀκριβῶς πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ προγράμματος διαγεγραμμένα, ὅτι διὰ πᾶσαν ὑπέρβασιν αὐτὸν καὶ μόνον θὰ ἐπιβαρύνῃ ἡ δαπάνη τῆς τε ἐκτυπώσεως καὶ τοῦ χάρτου καὶ ὅτι οὐδεμιᾶς δικαιοῦται ἀμοιβῆς διὰ τὰ καθ' ὑπέρβασιν τυπογραφικὰ φύλλα.

Περατωθέντος ἤδη τοῦ *Β'* τόμου τοῦ *Αἰσχύλου* καὶ τοῦ *Α'* τεύχους τοῦ *Γ''*, τοῦ περιέχοντος τὴν συνέχειαν τῶν *Ἀποσπασμάτων*, ὑπολείπεται ἤδη ἡ συμπλήρωσις τούτου, περὶ οὗ ἔγραψεν ὁ κ. *Wecklein* ἐν τῇ ἀπὸ 7/19 Ἀπριλίου 1898 ἐπιστολῇ αὐτοῦ πρὸς τὸν Σύλλογον. Ἀλλὰ περὶ ταύτης ὁριστικῶς θ' ἀποφανθῇ ἡ Ἐπιτροπεία ἐν προσεχεῖ συνεδρίᾳ.

Ἀσμένη ἡ Ἐπιτροπεία ἀγγέλει ὑμῖν, ὅτι μετ' οὐ πολὺ ἄρξεται καὶ ἡ ἐκτύπωσις τοῦ *Γ''* τόμου τοῦ *Εὐριπίδου* ὑπὸ τοῦ κ. *Δ. Βερναρδάκη*, μεθ' οὗ συνενοήθη ὁ Σύλλογος περὶ τὰ τέλη τοῦ λήξαντος ἔτους 1897, παρασχὼν αὐτῷ τὸν αἰτηθέντα ὀκτάμηνον χρόνον.

Μετὰ τὸν *Γ''* τόμον τοῦ *Εὐριπίδου* ἢ ἴσως καὶ σὺν τῇ ἐκτυπώσει τούτου ἄρξεται καὶ ἡ τοῦ *Α'* τόμου τοῦ *Ξενοφῶντος* ὑπὸ τοῦ κ. *Ἰ. Πανταζίδου*, ὅστις ἀπὸ πολλοῦ ἤρξατο παρασκευαζόμενος· δι' ἐλπίδος δ' ἔχομεν ὅτι μικρά τις ἀναφανεῖσα δυσχέρεια εὐκόλως θ' ἀρθῇ καὶ οὐδόλως θὰ παρακωλύσῃ αὖτη τὴν ἔκδοσιν.

Β' Ζωγράφειος Ἀγών. Καὶ ἡ κατὰ τὴν διετῆ ταύτην περίοδον πεμφθεῖσα γλωσσικὴ ὕλη, ἐν ᾗ καὶ πολλαὶ δημῴδεις μελῳδίαι περιλαμβάνονται, εἶναι ἄφθονος καὶ ποικίλη, ὡς ἡ τῷ προηγουμένῳ ἔτει πεμφθεῖσα. Εἶναι δ' ἡ ἑξῆς· *Παπαγιάννη Μανωλακάκη* γλωσσικὴ ὕλη τῆς νήσου Καρπάθου· *Ἰ. Ἀγακίδου* Β' συλλογὴ ζώντων μνημείων ἐκ τοῦ χωρίου Ζωπανίου τῆς ἐπαρχίας Σισανίου· *Ἰ. Σιδέρη* κοινολεξία· *Κ. Κουρτίδου* αἰνίγματα καὶ παραμύθια· *Εὐκλ. Θρουμμουλοπούλου* συλλογὴ παραμυθίων· *Ἐλευθ. Πανιάδου* ἡ περὶ Τρίπολιν, Ἀμισὸν καὶ Θοανίαν ἰδιωτική· *Χριστ. Βαξοβάνου* ἤθη, ἤθιμα καὶ ἱστορία τῆς Τσαμουριᾶς καὶ Γραμματικαὶ παρατηρήσεις· *Ζιάκα* Ἠπειρωτικὰ νεο-ελληνικά· *Παναγιωτίδου* γλωσσικὴ ὕλη τῆς Θεσπρωτίας· *Μανασσείδου* γλωσσικὴ ὕλη· *Γ. Ἐαρινοῦ* λεξιλόγιον Συμαϊκόν· *Γ. Παπαδοπούλου* συλλογὴ ἠρωτικῶν μυρολογίων· *Γ. Καμμᾶ* γλωσσικὴ ὕλη τῆς νήσου Τήλου· *Ν. Θεοχαρίδου* γλωσσικὴ ὕλη· *Ν. Παγανᾶ* δημοτικὰ ἄσματα· *Χ. Βαξοβάνου* σύγχρονος δημοτικὴ ἠπειρωτικὴ μουσική· *Ν. Φαρδὺ* δευτέρα συλλογὴ δημῳδῶν μελῳδιῶν καὶ *Γ. Παχτίκου* δημῴδεις ἑλληνικαὶ μελῳδίαι. Ὑπολείπονται δὲ μόνον αἱ ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 86—87 γλωσσικαὶ ὕλαι *Ἀνωνύμου* τινὸς καὶ *Ἐ. Μελλίου*, ὧν ἡ κρίσις ἀναβάλλεται εἰς τὸν προσεχῆ ἀγῶνα, ὡς ἐκπροθέσμως πεμφθεισῶν. Ἀλλὰ καὶ ἡ περὶ ἑκάστης τῶν συλλογῶν τούτων κρίσις ὑποβληθήσεται ὑμῖν ἐν προσεχεῖ τοῦ Συλλόγου συνεδρίᾳ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ὁρισθέντος εἰσηγητοῦ κ. *Γ. Γεωργιάδου*.

Γ' Καραπάνειος Ἀγών. Τῇ ἡμετέρᾳ Ἐπιτροπείᾳ παρεπέμφθησαν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου πρὸς κρίσιν τοῦ *Καραπανείου Ἀγῶνος* α') δύο χειρόγραφα *Φυσικῆς πειραματικῆς*, καὶ β') ἓν καὶ μόνον χειρόγραφον *Γραμματικῆς τῆς καθαρευούσης νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης*. Πρὸς κρίσιν τῆς *Φυσικῆς πειραματικῆς* συνέστη τὸ πρῶτον τριμελὴς ἀγωνόδικος Ἐπιτροπεία ἐκ τῶν κκ. *Σ. Βραχάμη*, Ἀθαν. *Ἰωάννου* καὶ *Ν. Στρογγύλη*, ἀκολούθως δ' ἐκ τῶν κκ. *Σ. Βραχάμη*, *Χ. Χατζηχρήστου* καὶ *Γ. Γεωργιάδου* διότι ἀντὶ μὲν τοῦ ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως ἀποχωρήσαντος κ. *Στρογγύλη* ἡ Ἐπιτροπεία ἐξελέξατο τὸν κ. *Χατζηχρήστου*, ἀντὶ δὲ τοῦ κ. Ἀθ. *Ἰωάννου*, τοῦ μὴ δυναμένου ἰδίων ἕνεκα ἀσχολιῶν, ὡς ἀνεκοινώσατο τῇ Ἐπιτροπείᾳ, νὰ μετάσχῃ τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, τὸν κ. *Γ. Γεωργιάδην*. Ἡ νέα αὕτη Ἐπιτροπεία, μετ' ἐπιστασίας μελετήσασα τὰ χειρόγραφα ταῦτα, ἐξήνεγκε τὴν αὐτῆς κρίσιν ἓν τινι τῶν προγενεστέρων τοῦ Συλλόγου συνεδριῶν διὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπείας ἐκλεγέντος εἰσηγητοῦ κ. *Δ. Μοστράτου*. Τῆς δὲ *Γραμματικῆς* ἡ κρίσις, βραδέως καὶ ταύτης περιφθείσης εἰς τὸν *Καραπάνειον Ἀγῶνα*, ἀναβάλλεται εἰς τὸ προσεχὲς ἔτος, ὡς πιθανῆς τῆς ἀποστολῆς καὶ ἑτέρου χειρογράφου μέχρι τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου.

Τέταρτον ἤδη καὶ τελευταῖον ὑπολείπεται ἡ ἁπλῆ κρίσις τῶν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῇ Ἐπιτροπείᾳ περιφθέντων διαφόρων διδακτικῶν βιβλίων, ἀλλὰ ταύτην ἡ Ἐπιτροπεία ἐπεφυλάξατο τῷ προσεχεῖ συλλογικῷ ἔτει.

Τοιαῦτα διὰ βραχέων, φίλοι ἑταῖροι, τὰ ὑπὸ τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπείας πεπραγμένα, ἐφ' οἷς ἐξαιτοῦμαι τὴν ἐπιεικῆ τοῦ Συλλόγου ψῆφον.

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ὑπὸ Αλ. Παντερμαλη

ἀναγνωσθεῖσα κατὰ τὴν ΑΣΗΑ' ἔκτακτον γενικὴν συνεδρίαν τῆς 24 Ἀπριλίου 1898.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1896—1897 συλλογικοῦ ἔτους ἡ Κοινωνιολογικὴ τοῦ Συλλόγου Ἐπιτροπή, συγκληθεῖσα τῇ προσκλήσει τοῦ προέδρου τοῦ Συλλόγου εἰς πρώτην συνεδρίασιν συμφώνως τῷ 60 ἄρθρῳ τοῦ νέου τοῦ Συλλόγου Κανονισμοῦ, προέβη εἰς τὸν καταρτισμὸν αὐτῆς, ἐκλέξασα πρόεδρον μὲν τὸν κ. *Π. Δ. Νικολόπουλον*, γραμματέα δὲ τὸν κ. *Α. Παντερμαλῆν*. Ἅμα τῇ συστάσει αὐτῆς ἡ Ἐπιτροπὴ ἤρξατο τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς, ἀσχολουμένη εἰς διάφορα θέματα ἀναγόμενα εἰς τὴν κοινωνιολογίαν. Ἐπιστημονικὰς δὲ ἀνακοινώσεις ἐποιήσαντο ἐν αὐτῇ ὁ κ. *Θεοχάρης Βεγλερῆς* ἐν τῇ συνεδριάσει αὐτῆς τῆς 11 Νοεμβρίου 1896 «Περὶ μιᾶς περιπτώσεως ἀποζημιώσεως συνεπείᾳ συζυγικῆς διαφορᾶς» καὶ ὁ κ. *Π. Δ. Νικολόπουλος* ἐν τῇ συνεδριάσει αὐτῆς τῆς 20 Ἰανουαρίου 1897 «Περὶ πολυτελείας ὑπὸ κοινωνιολογικὴν ἔποψιν». Ἡ Κοινωνιολογικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπελήφθη καὶ τῆς ἐξετάσεως τοῦ ζητήματος τοῦ δυνατοῦ ἢ μὴ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ Καταστήματος τοῦ Συλλόγου τῶν βαρυνόντων αὐτὸν ὁρῶν, συνεπείᾳ προσκλήσεως τοῦ Συλλόγου δι' ἐγγράφου αὐτοῦ ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1896. Ἐν τῇ συνεδριάσει αὐτῆς τῆς 23 Δεκεμβρίου 1896 κατόπιν συζητήσεως, ἀπεφασίσθη ὅπως ἐρωτηθῇ ἡ γνώμη τῶν ἀπόντων τῆς συνεδριάσεως ἑταίρων κ. κ. *Μ. Καραβοκυροῦ*, *Η. Μαλιάκα* καὶ *Αχ. Χρηστίδου* μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν ὁποίων ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπεφυλάξατο τὴν εἰς τὸν Σύλλογον ἀπάντησιν αὐτῆς. Δυστυχῶς ἡ ἀπάντησις τῶν ῥηθέντων ἑταίρων, πρὸς οὓς ἐγγράφως ἀπετάθη ἡ Ἐπιτροπή, ἐβράδυνε καὶ τὸ 1896-97 ἔληξε πρὶν ἡ περιέλθῃ αὕτη εἰς χεῖρας ἡμῶν. Καὶ αὗται ἐν συντόμῳ αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ διαρρεῦσαν συλλογικὸν ἔτος. Τὰ δὲ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο γενόμενα ἐκτεθήσονται ὑπὸ τοῦ νέου προέδρου, διότι ὁ κατὰ τὸ 1896—97 πρόεδρος αὐτῆς, λήξαντος τοῦ ἔτους, διὰ τὸ ὁποῖον ἐξελέγη, ὑπέβαλε τὴν ἀπὸ τῶν καθηκόντων τῆς προεδρίας ἀμετάκλητον παραίτησιν αὐτοῦ πρῶτον τῇ Ἐπιτροπῇ ἐν τῇ συνεδριάσει αὐτῆς τῇ 25 Νοεμβρίου 1897 καὶ εἶτα τῷ Συλλόγῳ διὰ τὰ περαιτέρω. Τὸ τῆς παραιτήσεως ἔγγραφον τοῦ κ. *Π. Δ. Νικολοπούλου*, ὑποβληθὲν τῷ Συλλόγῳ, ἐγένετο δεκτόν, τοῦ προέδρου τοῦ Συλλόγου δηλώσαντος ὅτι θὰ προέβαινεν εἰς τὴν νόμιμον σύγκλησιν τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς καταρτισμὸν αὐτῆς διὰ τὸ 1897—1898 συλλογικὸν ἔτος.

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΦΥΣΙΚΟΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ὑπὸ Κ. Παπακωνσταντινου,

ἀναγνωσθεῖσα κατὰ τὴν ΑΣΗΑ' ἔκτακτον γενικὴν συνεδρίαν τῆς 24 Ἀπριλίου 1898.

Ἐρίτιμοι Κύριοι,

Συνῳδὰ τῷ 71ῳ ἄρθρῳ τοῦ Κανονισμοῦ, ἡ Φυσικομαθηματικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει σήμερον τῷ Συλλόγῳ ἔκθεσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς κατὰ τὰς ληξάσας ἤδη δύο συλλογικὰς περιόδους. Ἡ Φυσικομαθηματικὴ Ἐπιτροπή, ἣν δικαιωματικῶς ἀπαρτίζουσι πάντες οἱ μέλη ὄντες τοῦ Συλλόγου πτυχιοῦχοι φυσικομαθηματικοί, μηχανικοὶ καὶ μηχανουργοί, συνέκειτο κατὰ τὰ ἐκπνεύσαντα ἤδη δύο συλλογικὰ ἔτη ἐκ τεσσάρων καὶ δέκα μελῶν, ὧν ὀκτὼ μὲν μηχανικοί, οἱ κ. κ. *Αντωνιάδης Ἀλέξανδρος*, *Καλβοκορέσης Δημήτριος*, *Καραθεοδωρῆς Κωνσταντῖνος*, *Λινάρδος Γεώργιος*, *Μαυρογορδᾶτος Φραγκίσκος*, *Παπακωνσταντίνου Κωνσταντῖνος*, *Σταλίδης Ἀλέξανδρος* καὶ *Schneider Ed.*, ἐξ δὲ τῶν διαφόρων κλάδων τῶν φυσικομαθηματικῶν ἐπιστημῶν, οἱ κ. κ. *Ἀκεστορίδης Θεαγένης*, *Βραχάμης Σταῦρος*, *Εὐσταθιανὸς Ἀλέξανδρος*, *Ἰωάννου Ἀθανάσιος*, *Στρογγύλης Νικόλαος* καὶ *Συγγρὸς Κυριακός*. Οὗτοι δέ, συμφώνως τῷ 60ῷ ἄρθρῳ τοῦ Κανονισμοῦ, συνελθόντες εἰς συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. προέδρου τοῦ Συλλόγου, ἐξελέξαντο πρόεδρον μὲν τὸν κ. *Σταῦρον Βραχάμην*, γραμματέα δὲ τὸν κ. *Κ. Παπακωνσταντίνου*.

Ἐννέα μόνον συνεδρίαι συνεκροτήθησαν καθ' ὅλον τὸ διετὲς διάστημα, ὧν ἁπασῶν προήδρευεν ὁ κ. πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς. Πλὴν τεσσάρων μελῶν, τὰ λοιπὰ πλέον ἢ ἅπαξ προσῆλθον εἰς τὰς συνεδρίας, ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τοῦ ἀπὸ τῆς ἕκτης συνεδρίας τακτικῶς κρατουμένου βιβλίου παρουσίας τῶν μελῶν.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐπιτροπῆς περιωρίσθησαν ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ 55ου ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ ὁριζομένων ὁρίων, ἤτοι εἰς συζητήσεις ἐπὶ ἀνακοινώσεων γινομένων ὑπὸ μελῶν, εἴτε ἐν ταῖς εἰδικαῖς τοῦ Συλλόγου, εἴτε ἐν ταῖς ἰδιαιτέραις τῆς Ἐπιτροπῆς συνεδρίαις, ὡς καὶ εἰς κρίσεις συγγραμμάτων, ἐχόντων σχέσιν πρὸς τὸν κλάδον αὐτῆς. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔθετο εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ συζήτησιν εὐρὺ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, οὐχὶ δὲ καὶ δυσανάλογον πρὸς τὸν ζῆλον τῶν ἑταίρων. Δυστυχῶς ὅμως ἐμειώθη κατὰ πολὺ ὁ ζῆλος τῶν ἑταίρων καὶ περιωρίσθησαν εἰς τὸ τρίτον σχεδὸν αἱ ἀπαιτούμεναι συνεδρίαι πρὸς τελείαν ἀνάπτυξιν καὶ ἐπωφελῆ πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρω προγράμματι αὐτῆς ἀναγραφομένων ζητημάτων.

Αἱ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς συντελεσθεῖσαι ἐργασίαι ἔχουσιν ἐν περιλήψει ὡς ἑξῆς·

α') Διοργάνωσις ἐπιστημονικῶν μαθημάτων, ἅτινα μετὰ μακρὰν μεταξὺ τῶν μελῶν συζήτησιν ἀπεφασίσθη, ἵνα μὴ περιορισθῶσι μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀλλὰ νὰ ὦσι δημόσια, φέροντα τίτλον *Λαϊκὰ* καὶ ἔχοντα ὡς θέμα ἰδίως τὰς διαφόρους μικρὰς ἐπιτοπίους βιομηχανίας καὶ λοιποὺς βιοποριστικοὺς κλάδους καὶ ἐν ἁπλῇ γλώσσῃ πραγματευόμενα τὰς νεωτέρας προόδους καὶ ἀνακαλύψεις, τὰς εἰσακτέας βελτιώσεις καὶ λοιπά, οὕτως ὥστε ὁ ἁπλοϊκὸς βιομήχανος νὰ καρπῶται ὁδηγίας καὶ γνώσεις πρὸς βελτίωσιν τῆς τύχης του καὶ προαγωγὴν τῆς τέχνης αὐτοῦ· ἐν ἄλλαις λέξεσι, τὸ βῆμα τοῦ Συλλόγου νὰ καταστῇ τὸ κέντρον, ἐξ οὗ ἐπὶ τὸ λυσιτελέστερον καὶ πρακτικώτερον νὰ μεταδίδωνται εἰς τὸ κοινὸν γνώσεις, συντελοῦσαι πρὸς καθοδήγησιν ἐν τῷ πρακτικῷ βίῳ. Ἡ Φυσικομαθηματικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ἄρξηται διὰ τῶν μελῶν αὐτῆς τῶν μαθημάτων τούτων ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς συλλογικοῦ ἔτους.

β') Ἡ περισυλλογὴ ἐκ τῶν ἀρχαίων ἑλλήνων συγγραφέων ἁπάντων τῶν τεχνικῶν ὅρων τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἰδίως τῶν ὅρων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ δημόσια ἔργα καὶ τὴν βιομηχανίαν ἐν γένει, καὶ ἡ λεξικολογικὴ αὐτῶν κατάταξις, πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἐν χρήσει βαρβάρων καὶ ξενικῶν ὅρων, ὡς καὶ τῶν ἐλλειπόντων ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἑλληνικῇ βιομηχανίᾳ καὶ τοῖς δημοσίοις ἔργοις. Ἐπ' ἴσης ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ δικαιώματος τῆς προτεραιότητος ἐπὶ νεωτέρων ἐν τῇ Δύσει γινομένων ἀνακαλύψεων, πλὴν ἐχουσῶν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἕλλησι, δέον ἔστιν ὅτε νὰ ἀποτελῇ θέμα ἀνακοινώσεων μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς. Τὸ προσεχὲς συλλογικὸν ἔτος θὰ ἔχωμεν τὰς ἀπαρχὰς τῆς ἐργασίας ταύτης, ἥτις ἤδη ἤρξατο,

γ') Τὴν Ἐπιτροπὴν ἡμῶν ἀπησχόλησε σπουδαίως ἡ ἀναγνωσθεῖσα ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ Συλλόγου τῇ 12 Φεβρουαρίου 1897 ἀξιόλογος πραγματεία τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τῆς

Ἐπιτροπῆς μηχανικοῦ κ. *Καλβοκορέση Περὶ θερμότητος, περὶ διαφόρων συστημάτων θερμάνσεως καὶ περὶ τοῦ ἐν τῷ Ζωγραφείῳ δυστυχήματος*. Καὶ ἰδοὺ πῶς. Γνωστὸν ὅτι κατὰ Ἰανουάριον (2) τοῦ 1897 αἰφνιδία δηλητηρίασις τῆς ἀτμοσφαίρας τοῦ *Ζωγραφείου* ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἐξαποστείλῃ ἐς Ἅδην τριακοντάδα καὶ πλέον τῶν τροφίμων αὐτοῦ. Συνεπείᾳ δ' ἀνακριβῶν διαδόσεων κατὰ τῶν ἀληθῶν αἰτίων τοῦ δυστυχήματος, καὶ τῆς ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ Συλλόγου ἐν δημοσίῳ μαθήματι δοθείσης ἐξηγήσεως ὑπό τινος τῶν τοῦ Συλλόγου μελῶν, ὁ κ. *Καλβοκορέσης* ἠθέλησε νὰ πραγματευθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπὸ τεχνικὴν ἔποψιν χάριν καθησυχάσεως τοῦ κοινοῦ καὶ ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας. Ὁ χημικὸς κ. *Συγγρὸς* ἐν πρώτῃ ἐπομένῃ συνεδρίᾳ μετὰ τὴν 12 Φεβρουαρίου 1897 ἐπανερχόμενος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ δυστυχήματος τοῦ *Ζωγραφείου*, λέγει ὅτι τῇ ἐντολῇ τῆς ἐφορείας ἀναλύσας τὸν ἀέρα τῶν αἰθουσῶν, εὗρε τὴν ποσότητα τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος εἰς ἴχνη μόνον, καὶ ὅτι προσέτι, ἐὰν ὑπῆρχεν ἀνάπτυξις μονοξειδίου τοῦ ἄνθρακος, ἔπρεπε ταυτοχρόνως νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἀνάπτυξις τελεία ἀνθρακικοῦ ὀξέος. Ὁ κ. *Καλβοκορέσης* ἐξήγησεν ὑπὸ μηχανικὴν ἔποψιν τὸ ζήτημα καὶ ἀπέδειξεν ὅτι, ὡς ἔχει τὸ σύστημα τῶν θερμοφόρων συσκευῶν τοῦ *Ζωγραφείου*, ὅπου τὸ θερμαῖνον ἐκ καπνοῦ ῥεῦμα (ἤτοι ἑστία, καπναγωγοὶ σωλῆνες καὶ καπνοδόχος) τυγχάνει ὅλως ἀνεξάρτητον τοῦ θερμαινομένου ἐξ ἀέρος ῥεύματος (ἤτοι λῆψις ψυχροῦ ἀέρος, ἀεροφόροι σωλῆνες καὶ αἴθουσαι) ἐλάχιστόν τι σφάλμα τοῦ θερμαστοῦ κατὰ τὴν ἔναυσιν ἐν τῷ μέλλοντι θὰ καταλήγῃ εἰς γένεσιν ἀερίων ἐπιβλαβῶν εἰς τὴν ὑγείαν τῶν μαθητῶν. Οἱονδήποτε δὲ σφάλμα διαχειρίσεως καὶ ἐὰν ἐγίνετο ὑπὸ τοῦ θερμαστοῦ, ὁσηδήποτε ποσότης ὕδατος ἐὰν ἐρρίπτετο ἐπὶ τῆς ἑστίας, οὐδὲν ὤφειλον αἱ συσκευαὶ νὰ παρουσιάσωσι τὸ ἔκτροπον, ἐὰν αἱ συναρμογαὶ ἦσαν ἐν καλῇ καταστάσει καὶ δὲν ἀποκαθίστατο ἄμεσος συγκοινωνία μεταξὺ τῶν δύο ἀντιθέτων ῥευμάτων. Ἐπιλέγει δὲ ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη, ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον προϋπάρχουσα, ἀνεκαλύφθη διὰ τυχαίου ὅλως γεγονότος, δηλαδὴ διὰ τυχαίας ἐπιῤῥίψεως ὕδατος ἐπὶ τῶν διαπύρων ἀνθράκων τῆς ἑστίας, ἥτις ἐπήνεγκε τὴν ἀποσύνθεσιν αὐτοῦ καὶ ἐγέννησε τὸ δηλητηριωδέστατον τῶν ἀερίων τὸ λεγόμενον *ὑδατῶδες* ἢ τὸ τοῦ *Dowson ἀέριον*. Τὸ δηλητηριῶδες τοῦτο ἀέριον, διαχυθὲν διὰ τῶν ῥωγμῶν εἰς τὰς αἰθούσας, ἐπέφερε τὰ γνωστὰ οἰκτρὰ ἀποτελέσματα. Ἐν τέλει δὲ πρὸς ὑποστήριξιν καὶ δικαιολογίαν τῶν ἀνωτέρω, λέγει ὅτι τὸ ἀνθρακικὸν ὀξύ, ὃν προϊὸν τελείας καύσεως τοῦ ἄνθρακος, ἡ ἀπουσία αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀτελῆ καῦσιν δὲν ἀποκλείει καὶ τὴν ὕπαρξίν τοῦ μονοξειδίου τοῦ ἄνθρακος (CO) ὅπερ καὶ ὑπάρχει τότε ἐν μεγίστῃ ποσότητι· ἐπ' ἴσης κατὰ τὴν ἐπίῤῥιψιν νωπῶν γαιανθράκων ἐν τῇ ἑστίᾳ ἐπέρχεται κατάπτωσις τῆς θερμοκρασίας αὐτῆς, ἐλάττωσις τοῦ τραβήγματος τῆς καπνοδόχου, μὴ ἀνάρλεξις τῶν ἀερίων τῆς ἀποστάξεως, καὶ ἑπομένως ἀτελὴς καῦσις. Πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα περὶ θερμαντικοῦ συστήματος τοῦ *Ζωγραφείου*, πάντα τὰ μέλη εὑρίσκονται ἐν συμφωνίᾳ, καὶ παραδέχονται ὅτι ἐν τῷ *Ζωγραφείῳ* ἐτελεῖτο πρὸ ἔτους, καὶ τελεῖται βραδεῖα μὲν πλὴν ἀσφαλὴς καὶ σοβαρὰ χρονία δηλητηρίασις.

δ') Τῇ Ἐπιτροπῇ ἡμῶν παρεπέμφθη ὑπὸ τοῦ προεδρείου τοῦ Συλλόγου πρὸς κρίσιν χειρόγραφος πραγματεία ὑπὸ *Παναγιώτου Μακρῆ*, ἐπιγραφομένη «Μεταξοσκωλήκων ἐπιτυχία», ἤτοι «Πρακτικαὶ ὁδηγίαι πρὸς ἐκτροφὴν ὑγιῶν μεταξοσκωλήκων καὶ ἀποσόβησιν αὐτῶν ἐκ τῶν ἀσθενειῶν πρὸς χρῆσιν παντὸς μεταξοσκωληκοτρόφου». Ἡ Φυσικομαθηματικὴ Ἐπιτροπὴ ἔν τινι τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τοῦ παρελθόντος ἔτους διώρισε τοὺς κ. κ. *Δ. Καλβοκορέσην* καὶ *Γ. Λινάρδον* κριτάς, οἵτινες, κατόπιν μακρᾶς μελέτης, ὑπέβαλον τῷ κ. προέδρῳ τῆς Ἐπιτροπῆς γραπτῶς τὴν ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω χειρογράφου κρίσιν των διὰ τὰ περαιτέρω. Ἐπ' ἴσης τῇ Ἐπιτροπῇ ἡμῶν παρεπέμφθησαν ὑπὸ τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπῆς, πρὸς κρίσιν ὑπὸ ἐπιστημονικὴν μόνον ἔποψιν, δύο χειρόγραφα συγγράμματα *Φυσικῆς Πειραματικῆς*. Ἐκ τούτων πρὸς διάκρισιν τὸ μὲν ἔφερε τὸν τίτλον «*Ὁ ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος*», τὸ δὲ «*Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας*». Πρὸς κρίσιν αὐτῶν διωρίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς οἱ κ.κ. *Α. Ἀντωνιάδης*, *Δ. Καλβοκορέσης* καὶ *Α. Σταλίδης*, οἵτινες, περατώσαντες τὸ ἔργον αὐτῶν, ὑπέβαλον τῇ Ἐπιτροπῇ τὴν σχετικὴν αὐτῶν κρίσιν, δι' ἧς ἡ ὑπὸ τὸ ῥητὸν »*Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας*» *Πειραματικὴ Φυσικὴ* ὑπεδεικνύετο τῇ Φιλολογικῇ Ἐπιτροπῇ ὡς ἡ καταλληλοτέρα ὑπὸ ἐπιστημονικὴν ἔποψιν.

Τοιαύτη ἐν περιλήψει ἡ μέχρι τοῦδε δρᾶσις τῆς Φυσικομαθηματικῆς Ἐπιτροπῆς, εὐχόμεθα δὲ ἵνα ἐν τῷ μέλλοντι αὕτη, ἐμφορουμένη μεγαλειτέρου ζήλου, συντελέσῃ διὰ τῆς ἐργασίας αὐτῆς εἰς τὴν ὅσον ἔνεστιν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀληθοῦς καὶ ὑψηλοῦ προορισμοῦ αὐτῆς.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ὑπὸ Δ. Η. Οἰκονομίδου,

ἀναγνωσθεῖσα κατὰ τὴν ΑΣΗΑ' ἔκτακτον γενικὴν συνεδρίαν τῆς 24 Ἀπριλίου 1898.

Φίλοι ἑταῖροι,

Τριετία ἤδη συμπληροῦται ἀφ' ὅτου τῇ εὐμενεῖ ὑμῶν ψήφῳ ἀνετέθη μοι ἔργον σπουδαῖον μὲν ἀληθῶς καὶ ἐπίζηλον, ἀπαιτοῦν ὅμως ὑπηρεσίας πολλῷ μείζους ἐκείνων, ἃς ἐγὼ ἀναλόγως τῶν περιστάσεων ἠδυνάμην νὰ προσενέγκω, ἤτοι τὸ ἐφορεύειν τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου. Καὶ κατὰ μὲν τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐκλογῆς μου ὡς ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης τῷ Κανονισμῷ τοῦ Συλλόγου ἐπόμενος ἐν καιρῷ τῷ δέοντι ἀνέγνων ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τὴν ἔκθεσιν τῆς καταστάσεως τῆς Βιβλιοθήκης· κατὰ τὸ δεύτερον ὅμως ἔτος, ἐπειδὴ ἅμα τῇ λήξει αὐτοῦ ἕνεκα λόγων τοῖς πᾶσι γνωστῶν οὐδεμία τῶν γενομένων ἐκθέσεων ἀνεγνώσθη, εὐνόητον τυγχάνει διατί παρελείφθη καὶ ἡ ἀνάγνωσις τῆς περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Βιβλιοθήκης ἐκθέσεως. Ἤδη λοιπὸν σὺν Θεῷ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀξιοῦμαι καὶ ἐγὼ ἐν τῇ λήξει τοῦ συλλογικοῦ τούτου ἔτους ὅπως κατὰ τὰ νενομισμένα δημοσίᾳ καὶ ἐν ὀλίγοις ἐκθέσω τὰ τῆς καταστάσεως τῆς Βιβλιοθήκης κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη.

Ἐπειδή, ὡς γνωστόν, ὁ πλουτισμὸς τῆς ἡμετέρας Βιβλιοθήκης ἐξαρτᾶται σχεδὸν μόνον ἐκ τῶν προσφορῶν βιβλίων, ἀπὸ τούτων καὶ ἄρχομαι κατὰ πρῶτον. Τὸ ἔτος 1896—1897 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1897—1898 ὑπῆρξε πολὺ εὐφορώτερον ὑπὸ τὴν ἔποψιν δωρεῶν βιβλίων, καθ' ἃ ἐξάγεται ἐκ τοῦ καταλόγου τῆς ἐγγραφῆς τῶν προσφορῶν βιβλίων· διότι κατ' ἐκεῖνο μὲν εἰσήχθησαν εἰς τὴν Βιβλιοθήκην ἐκ προσφορῶν διαφόρων φιλομούσων ἡμετέρων τε καὶ ξένων τὸ ὅλον 606 τόμοι, 104 τεύχη καὶ 5 χάρται, κατὰ τοῦτο δὲ ἔχομεν μόνον 130 τίτλους βιβλίων. Καὶ ἐκ μὲν τῶν προσφορῶν τοῦ ἔτους 1896—1897 ἰδιαιτέρας μνείας ἀξιοῦνται ἐνταῦθα α') 53 τεύχη τῶν δημοσιεύσεων τῆς βασιλικῆς πρωσσικῆς Ἀκαδημείας τῶν ἐπιστημῶν ἐν Βερολίνῳ ὑπὸ τὸν τίτλον *Sitzungsberichte der königlich-preussischen Akademie der Wissenschaften zu Berlin* καὶ β') τὰ ὑπὸ τῶν κυρίων *Ἀλεξάνδρας* καὶ *Εὐστρατίου Μαυροκορδάτου* δωρηθέντα κατὰ μέγα μέρος ἱστορικῆς ὕλης, ὧν δυστυχῶς τὰ σπουδαιότερα εἰς 82 τόμους ἀνερχόμενα ὑπεξήρεσαν χεῖρες ἱερόσυλοι πρὶν ἢ καταλλήλως τοποθετηθῶσιν, ἐκ δὲ τῶν προσφορῶν τοῦ ἔτους 1897—1898 ὡς μᾶλλον ἀξιομνημόνευτα ἀναγράφονται α') τὰ ὑπὸ τῆς κυρίας *Πολυξένης Δημητρίου Ταμβάκου* δωρηθέντα, καὶ β') τὰ τεύχη 26—39 τῶν δημοσιεύσεων τῆς ἐν Βερολίνῳ *βασιλικῆς πρωσσικῆς Ἀκαδημείας τῶν ἐπιστημῶν*. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν συντόμῳ περὶ τῶν προσφορῶν βιβλίων· ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς ἀγορὰν τοιούτων, μετὰ πολλῆς τῆς λύπης παρατηρεῖται, ὅτι ἐλλείψει χρημάτων ἓν καὶ μόνον σύγγραμμα, εὐτυχῶς ὅμως σπουδαῖον, ἀγορασθὲν εἰσήχθη εἰς τὴν Βιβλιοθήκην κατὰ τὸ προπαρελθὸν ἔτος, τὸ Ἑλληνικὸν Λεξικὸν τοῦ *Σοφοκλέους*, ἐν ᾧ κατὰ τὸ ἤδη λῆξαν συλλογικὸν ἔτος οὐδὲ ἓν ἔργον ἠγοράσθη.

Ἀλλὰ καὶ ἕτερον παρατηρεῖται λυπηρόν τὸ ἑξῆς, ὅτι ἐκ τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων σπουδαίων τῆς Βιβλιοθήκης περιοδικῶν οὐκ ὀλίγα μένουσιν εἰσέτι ἐλλιπῆ καὶ ἡ συμπλήρωσις αὐτῶν βαίνει λίαν βραδέως, καθ' ὅσον αὕτη ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ χρόνου, ἀφ' οὗ δυστυχῶς, ὡς ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἔχουσι τὰ πράγματα, ὁ Σύλλογος οὐδὲν ἢ καὶ ἐλάχιστον ὅλως διατίθησι ποσὸν πρὸς ἀγορὰν βιβλίων καὶ περιοδικῶν. Ἔτι μᾶλλον ὅμως λυπούμεθα πάντες ἀνομολογοῦντες τὴν πικρὰν ἀλήθειαν, ὅτι εἰσέτι δὲν ἠξιώθημεν ἵνα ἔχωμεν ἀκριβῆ ἐπιστημονικὸν κατάλογον καὶ ταξινομήσωμεν ἐπιστημονικῶς τὴν Βιβλιοθήκην. Ἡ αἰτία τούτου βεβαίως δέον ἵνα ἀποδοθῇ κυρίως μὲν εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς χώρου πρὸς κατάλληλον τῶν βιβλίων ταξιθέτησιν, ἔπειτα ὅμως καὶ εἰς τοῦτο, ὅτι τὸ τοιοῦτον ἔργον ὡς λίαν ἐπίμοχθον ἀπαιτεῖ τὴν συνεργασίαν πολλῶν εἰδικῶν περὶ τὰ τοιαῦτα, ἐχόντων οὐ μόνον τὴν καλὴν διάθεσιν τοῦ ἐργάζεσθαι σπουδαίως ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου, ἀλλὰ καὶ ἱκανὸν διαθέσιμον καιρόν.

Ἡ ἔλλειψις χώρου ἐπαρκοῦς ἀκριβῶς ἐπέβαλεν ἡμῖν ἐξ ἀνάγκης καὶ τὴν ἐν τῷ ἄνω πατώματι τῆς βιβλιοθήκης συσσώρευσιν πλεί-

στων ὅσων βιβλίων, ὧν τὸ βάρος, ἐὰν καὶ ἐπ' ἐλάχιστον ἐπαυξηθῇ, ἐπαπειλεῖ κατάρρευσιν, καθ' ἃ διεβεβαίωσαν εἰδικοὶ ἀρχιτέκτονες. Ἐννοεῖ λοιπὸν ἕκαστος πόσον σπουδαῖον τυγχάνει τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ὅτι ἐγκαίρως δέον ἵνα ληφθῇ ἡ δέουσα φροντὶς ὅπως μὴ εὑρεθῶμεν ἔπειτα ἀπέναντι ἀπευκταίου. Εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἶναι τῷ ὄντι, ἂν γενναῖός τις δωρητὴς ἀνελάμβανε τὴν δαπάνην τὴν ἀναγκαίαν ὅπως ἡ βιβλιοθήκη μετενεχθῇ εἰς τὸ ἰσόγειον συμπεριλαμβάνουσα καὶ τὸ Ἀναγνωστήριον, διότι οὕτω καὶ εὐρυχωρίαν περισσοτέραν θέλομεν ἔχῃ ὁπωσδήποτε καὶ ἔδαφος στερεώτερον. Περὶ τοῦ Ἀναγνωστηρίου οὐδὲν ὑπάρχει πρὸς ἀνακοίνωσιν, εἰ μὴ ὅτι τὰ ἐπὶ πλήρωμῃ περιοδικὰ ἐπαύσαμεν λαμβάνοντες ἕνεκα λόγων οἰκονομικῶν, ἐκ δὲ τῶν δωρεὰν λαμβανομένων τὰ σπουδαιότερα εἰσάγονται εἰς τὴν βιβλιοθήκην ἵνα ὦσιν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τοῦ βιβλιοφύλακος. Τὸ Ἀναγνωστήριον εὐτυχῶς προσκτᾶται ἤδη καὶ ἕτερον ἀξιόλογον φύλλον, τὸν *Ταχυδρόμον*. Περαιτέρω καθῆκον θεωρῶ ὅπως ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπὶ τῆς ἐξῆς οὐσιώδους ἐλλείψεως· ἐπειδὴ δῆλον ὅτι αἱ θέσεις τῆς ἐν τῷ ἄνω πατώματι βιβλιοθήκης καὶ τῶν ἐν ἰδιαιτέρῳ δωματίῳ περιοδικῶν καὶ ἐφημερίδων στεροῦνται ὑέλων, ἡ ἐπικαθημένη κόνις μεθ' ὅλην τὴν ἐνδελεχῆ καὶ ἀξιέπαινον τοῦ βιβλιοφύλακος μέριμναν ἐπαπειλεῖ ῥοθρᾶν, ἀφ' οὗ μάλιστα παρετηρήθη, ὅτι καὶ μεθ' ὅλα τὰ προφυλακτικὰ μέσα ἀναπτύσσονται ἐνίοτε μεταξὺ τῶν βιβλίων τούτων σκώληκες καταστρεπτικοί. Ἀνάγκη λοιπὸν ὅπως ἐγκαίρως θεραπευθῇ καὶ τὸ κακὸν τοῦτο.

Ταῦτα, φίλοι ἑταῖροι, τὰ κατὰ τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου ἐν διαστήματι δύο ἐτῶν. Ἂν δὲ ἕνεκα λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς μου δὲν ἠδυνήθην ἵνα ἐργασθῶ ὅσον καὶ ὅπως ἔπρεπεν, ἐξαιτοῦμαι συγγνώμην, τῆς ὁποίας καὶ πέποιθα ὅτι θέλω τύχῃ. Ἤδη δὲ καταλείπει τὸ ὅπερ τέως ἕφερον ἔργον, εὔχομαι ὅπως εὐτυχήσῃ ὁ διάδοχός μου ἵνα ἴδῃ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ θεραπευομένας πάσας τὰς ἐλλείψεις τῆς Βιβλιοθήκης καὶ ταύτην εἰς τὴν προσήκουσαν αὐτῇ περιωπὴν ἀνυψουμένην, ἵνα τελεσφορώτερος ἀποβῇ ὁ ἱερὸς σκοπός, ὃν προβάλλεται ὁ γεραρὸς ἡμῶν Σύλλογος πρὸς εὐκλειαν αὐτοῦ καὶ πρὸς καρποφόρον καλλιεργίαν καὶ προαγωγὴν τῶν γραμμάτων ἐν Ἀνατολῇ. Γένοιτο!

ΕΚΘΕΣΙΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

ὑπὸ Δ. Γ. Μοστρατου,

ἀναγνωσθεῖσα κατὰ τὴν ΑΣΗΒ΄ τακτικὴν γενικὴν συνεδρίαν τῆς 27 Ἀπριλίου 1898.

Φίλοι ἑταῖροι,

Εὐθὺς ἀφ' οὗ ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ γίνω νομισματοφύλαξ τοῦ ἡμετέρου Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἐπῆλθεν ἡ τοῦ κτιρίου αὐτοῦ μεγάλη ἐπισκευή. Τὸ δωμάτιον, τὸ περιέχον τὰ νομίσματα καὶ ἀνάγλυφα καὶ ἀγγεῖά τινα τοῦ Συλλόγου, ἀπέβαινε λίαν χρήσιμον κατὰ τὴν ἐπισκευήν, διὸ καὶ ἀπέδωκα τὴν κλεῖδα εἰς τὸν μακαρίτην *Νικόλαον*, ὅστις ἐλθὼν ἀπῄτησεν αὐτήν. Ἔκτοτε οὐδέποτέ μοι ἀπεδόθη, διὸ καὶ ἀγνοῶ καὶ αὐτὴν τὴν μετὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν ἐπίσκεψίν μου ἐπελθοῦσαν εἰς τὸ ἐν λόγῳ δωμάτιον κατάστασιν.

Ἀλλ' οὐχ ἧττον παρὰ διαφόρων φίλων καὶ μαθητῶν μου συνήγαγον μέχρι σήμερον 149 χαλκᾶ ῥωμαϊκά, ἑλληνικὰ καὶ βυζαντιακά, μικρᾶς ἢ μεγάλης ἀξίας νομίσματα, μᾶλλον ἢ ἧττον ἐφθαρμένα, δέκα δὲ ἕτερα ὁμοίας καταστάσεως ἀργυρᾶ καὶ ἀσήμαντόν τινα σφραγῖδα ἐπὶ δακτυλίου· ὧν πάντων ἕνεκα εὐχαριστῶ ἰδίᾳ τῷ κ. *Γ. Ζουμπούλογλου*, εἰς ὃν ἀνήκουσιν 75 ἐκ τῶν συναχθέντων· τῷ κ. *Χριστοφόρῳ Καλφοπούλῳ*, εἰς ὃν ὀφείλονται 34, τῷ κ. *Γ. Βασιλειάδῃ*, τῷ κ. *Ἰ. Χρηστίδῃ*, ὅστις προσήνεγκε μικράν τινα πηλίνην πρόχουν, καὶ τισιν ἄλλοις μαθηταῖς μου.

Πρὸς κτῆσιν εὐπροσώπου νομισματικῆς συλλογῆς, ἥτις νὰ κῆται εἰς θέαν ἐπιστήμοσιν ἐπισκέπτας, ἀπαιτεῖται εὐρεῖα αἴθουσα, ἀποκλειστικῶς ὡρισμένη εἰς φύλαξιν καὶ ἐπιστημονικὴν νομισμάτων κατάταξιν. Βιβλία, ἐφημερίδες καὶ ἀνάγλυφα καὶ ἀγάλματα τί ζητοῦσιν ἐν τῇ νομισματοθήκῃ; Ἡ δὲ κατάταξις διὰ τί νὰ γίνηται ἐν περιωρισμένοις συρταρίοις, οὐχὶ δὲ ἐν ὑαλοφράκτοις θήκαις, κατὰ γραμμὴν τεθειμέναις; Τοιαῦτα καὶ παραπλήσια ἔχω νὰ παρατηρήσω, κύριοι, ἀπαιτεῖται δὲ καὶ *δαπάνη* καὶ *χρόνος* καὶ *ἐπιστήμων*, *μεθοδικὸς* καὶ *ὑπομονητικὸς* **φύλαξ**, ὅστις νὰ συντάξῃ ἡμῖν καταλόγους τῆς νομισματικῆς περιουσίας καὶ νὰ ὑποδείξῃ κατὰ ποῖον σύστημα γινώσκει καὶ δύναται νὰ κατατάξῃ αὐτήν.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΑΜΕΙΟΥ

ὑπὸ Δ. Π. Μηλιωτου, ταμία

ἀναγνωσθεῖσα κατὰ τὴν ΑΣΗΓ΄ ἔκτακτον συνεδρίαν τῆς 1 Μαΐου 1898.

Ἐρίτιμοι Κύριοι,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν καὶ ἐφέτος νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ὑμετέραν ἔγκρισιν τὴν διαχείρησιν τοῦ Ταμείου τοῦ ΑΣ΄ καὶ ΑΖ΄ συλλογικοῦ ἔτους.

Μετὰ λύπης μου γνωρίζω ὑμῖν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Συλλόγου εὑρίσκεται εἰς λίαν κρίσιμον θέσιν, καίτοι τὸ εὑρισκόμενον ἐν τῷ Ταμείῳ ὑπόλοιπον ἀνέρχεται εἰς Λ.Ὀθ. 8,91· οὐχ ἧττον ὅμως ὁ Σύλλογος χρεωστεῖ τῷ κ. *Κ. Κρητικίδῃ* διὰ καθυστερουμένους μισθούς του Λ.Ὀθ. 42.— Τὸ ἔλλειμμα τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς δυστροπίας πολλῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν ὀφειλομένων συνδρομῶν των· αἱ καθυστερούμεναι αὐτῶν συνδρομαὶ ἀνέρχονται εἰς Λ.Ὀθ. 193, ἐξ ὧν 88 τοῦ ΑΣ΄ ἔτους καὶ 105 τοῦ ΑΖ΄.

Αἱ ἔκτακτοι συνδρομαὶ τῶν 2 ἐτῶν ἀνέρχονται εἰς Λ.Ὀθ. 280.72.

Λ.Ὀθ.	22.—	ἡ εὐγενεστάτη κυρία *Ἑλένη Γεωργίου Ζαρίφη*.
»	87.50	ἡ εὐγενεστάτη κυρία *Ἑλένη Νικολάου Ζαρίφη*.
»	50.—	ἡ εὐγενεστάτη κυρία *Πολυξένη Ν. Ταμβάκου* εἰς ἀνάμνησιν τοῦ μακαρίτου συζύγου της.
Λ.Ὀθ.	159.50	εἰς μεταφοράν
Λ.Ὀθ.	159.50	ἐκ μεταφορᾶς
»	50.—	ὁ ἀξιότιμος κύριος *Ἀνδρέας Συγγρὸς* διὰ τὰ 2 συλλογικὰ ἔτη.
»	11.35	τὸ ἐν Ἀθήναις *Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον* ἀπέναντι τῆς ἐτησίας χορηγίας του.
»	58.87	αἱ ἱεραὶ *Μοναὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους* διὰ χειρὸς τοῦ κ. προέδρου, ἐδαπανήθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ ἰδίου Λ.Ὀθ. 23.87 διὰ τὸ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ταξείδιόν του.
»	1.—	ὑπὸ ἀνωνύμου
Λ.Ὀθ.	280.72	ὡς ἄνω.

Εἰσεπράχθησαν δὲ ἐκ τακτικῶν συνδρομῶν Λ.Ὀθ. 315, ἐξ ὧν:

Λ.Ὀθ. 7 ἔτους ΑΔ΄, Λ.Ὀθ. 16 ἔτους ΑΕ΄, Λ.Ὀθ. 174 ἔτους ΑΣ΄ καὶ Λ.Ὀθ. 118 τοῦ ἔτους ΑΖ΄, ἐκ δικαιώματος δὲ διπλωμάτων Λ.Ὀθ. 31.

Τὸ τῆς ὀργανικῆς Συναυλίας καθαρὸν προϊὸν ἀνῆλθεν εἰς Λ.Ὀθ. 33.39. Αἱ δὲ δαπάναι τοῦ Συλλόγου πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ κτιρίου τοῦ Συλλόγου ἀνέρχονται εἰς τὸ σπουδαῖον ποσὸν Λ.Ὀθ. 166.64.

Ἐπὶ τέλους, κύριοι, φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν, ὅτι αἱ εἰσπράξεις τῶν δύο συλλογικῶν ἐτῶν ἀνῆλθον εἰς Λ.Ὀθ. 715.01, αἱ δὲ δαπάναι εἰς Λ.Ὀθ. 784.67, ἤτοι προέκυψεν ἔλλειμμα ἐκ Λ.Ὀθ. 69.67.

Εὔχομαι δὲ ἀπὸ καρδίας ὅπως ὁ διάδοχός μου παρουσιάσῃ ὑμῖν περίσσευμα καὶ ἀνθηροτέραν τῆς ληξάσης χρήσεως τὴν ἐπομένην οἰκονομικὴν τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου κατάστασιν.

Ἔτη ΑΣ΄ καὶ ΑΖ΄ Δαπάναι καὶ Πρόσοδοι 1896—1898

Εἰς Συντακτικὴν Ἐπιτροπήν...	Λ.Τ.	103.22.50	Ἀπὸ Ταμεῖον μετρητῶν (παρελθούσης χρήσεως)	Λ.Τ.	78.57
» διάφορα ἔξοδα	»	93.35.50	» τακτικὰς συνδρομάς	»	315.—
» ἔξοδα Γραφείου	»	25.92.50	» Διπλώματα	»	31.—
» μισθοδοσίας	»	350.25	» Ζωγράφειον Διαγώνισμα	»	50.—
» πυρασφάλιστρα	»	14.71	» ἐκτάκτους συνδρομάς	»	280.72
» ἐπισκευὴν κτιρίου Συλλόγου	»	166.64	» συναυλίαν Συλλόγου	»	33.39
» Εὐανθείειον Παρθεναγωγεῖον.	»	10.50	» Ζωγράφειον Βιβλιοθήκην....	»	4.90
» Βιβλιοθήκην	»	2.83			
» φωτισμὸν καὶ θέρμανσιν....	»	17.23.50			
» Ταμεῖον μετρητῶν (ὑπόλοιπον εἰς νέον).....	»	8.91			
	Λ.Τ.	793.58		Λ.Τ.	793.58

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 28 Ἀπριλίου 1898.

Ὁ Ταμίας
Δ. Π. Μηλιωτης

ΚΡΙΣΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΑΡΑΠΑΝΕΙΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ὑπὸ Δ. Γ. ΜΟΣΤΡΑΤΟΥ, εἰσηγητοῦ,

ἀναγνωσθεῖσα κατὰ τὴν ΑΣΠΒ' εἰδικὴν συνεδρίαν τῆς 29 Δεκεμβρίου 1897.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

Κύριε πρόεδρε καὶ οἱ περὶ αὐτόν,
ἔντιμοι καὶ φιλόμουσοι ἑταῖροι,

Ὅτε ἡ ἡμετέρα Φιλολογικὴ Ἐπιτροπεία ἐκ τῶν πολλῶν αὐτῆς μελῶν τρία εἰδικῶς ἐξελέξατο, τὸν ἑαυτῆς πρόεδρον κ. *Χρῆστον Χατζηχρήστου*, τὸν κ. *Σταῦρον Βραχάμην* καὶ τὸν κ. *Γ. Γεωργιάδην*, ὅπως μελετήσωσι καὶ κρίνωσι τὰ πρὸ ἐνιαυτοῦ ἡμῖν ἀποσταλέντα δύο ταῦτα καὶ μόνα *Ἐγχειρίδια Φυσικῆς*, ἐγίνωσκε καὶ συνείδησιν εἶχεν ὅτι ἡ περὶ τὴν ἰδίως *Φυσικὴν* σπουδὴ καὶ μελέτη, ἀντὶ νὰ γίνηται δυσχερεστέρα ἐκ τῶν ἀεὶ πληθυνομένων ἐρευρέσεων καὶ ἀνακαλύψεων, εὐκοπωτέρα ἢ πρότερον καθίσταται· διότι τά τε ἐπιστημονικὰ πορίσματα γίνονται σήμερον βεβαιότερα καὶ ἡ τῶν φαινομένων διάγνωσις εἶναι τόσῳ εὐαρεστοτέρα, ὅσῳ γίνεται σαφεστέρα ἢ πρότερον.

Ἡ Φιλολογικὴ Ἐπιτροπεία καὶ ἐκ τοῦ προγράμματος τοῦ *Καραπανείου Ἀγῶνος*, πολλῷ μᾶλλον ἐξ ἰδίων δευτέρων αὐτῆς σκέψεων ἀφορμωμένη, διενοήθη ὅτι τὰ σχολεῖα ἐν γένει οὐδαμῶς δικαιοῦνται νὰ παρίδωσι τὰ τῆς νεωτέρας *Φυσικῆς* μέγιστα πλεονεκτήματα, ἀλλὰ τοὐναντίον, πρὶν ἀπολύωσι τοὺς ἑαυτῶν τροφίμους εἰς τὴν βιοτικὴν τύρβην ἢ πρὸς τῶν πανεπιστημίων τὰ ἕδρανα, ὀφείλουσι νὰ καθιστῶσιν αὐτοὺς γνώστας καὶ κατόχους ἐκείνων τῶν κοινωνικῶν πόθων καὶ ἐκείνων τῶν βιοτικῶν ἀπαιτήσεων, οὓς θεραπεύουσα ἡ ἐπιστήμη τῆς φύσεως παρέχει ἡμῖν τηλαυγεῖς φάρους πρὸς πᾶσαν μεταγενεστέραν μελέτην καὶ ζήτησιν.

Διὰ τοιούτων σκέψεων προσεβοήθησε τοῖς τρισὶ προμνημονευθεῖσιν ἀξιοτίμοις εἰδικοῖς κριταῖς, ἀναπαυθεῖσα δὲ ἐπὶ τῆς πείρας, ἀγχινοίας καὶ δικαιοσύνης αὐτῶν, παρώτρυνε μὲν ἀδεκάστως νὰ δείξωσι τὰ πεπλημμεληµένα ἐν τοῖς δυσὶν ἐγχειριδίοις, καὶ ἂν μὲν βραβευτέον τὸ ἕτερον ἢ ἐξ ἴσου ἀμφότερα, ἐκ περιωπῆς κριτῶν δοκίμων νὰ εἴπωσι τοὺς λόγους τῆς βραβεύσεως, ἐὰν δ' ἀπορριπτέον τὸ ἓν ἢ καὶ τὰ δύο, ἀδιστάκτως τὸ αὐτὸ νὰ πράξωσιν.

Οὕτω λοιπὸν πρόκειται νῦν, εἰς ἐπήκοον τῶν μελῶν τοῦ ἡμετέρου Φιλολογικοῦ Συλλόγου καὶ εἰς γνῶσιν παντὸς τοῦ ἐν τοῖς γράμμασι διατρίβοντος ἑλληνικοῦ κοινοῦ, ἡ κρίσις τῶν ἐν λόγῳ δύο ἐγχειριδίων, ἐπιδοκιμασθεῖσα ὑφ' ἁπάσης τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπείας, οὐ μόνον διότι δὲν πραγματεύεται τὴν *Φυσικὴν* ὡς ἁπλῆν ἐπιστήμην τοῦ φυσικοῦ καὶ χημικοῦ ἐργαστηρίου, ἢ ὡς θεράπαιναν μόνον τῆς χειρωναξίας, ἀλλὰ διότι ὑποδεικνύει τὴν σχέσιν αὐτῆς καὶ ἀναφορὰν πρὸς τὴν ἔνζωον καὶ ἔμψυχον φύσιν. Οὔτε ἡ τριμελὴς εἰδικὴ ἐπιτροπή, ἀλλ' οὔτε σύμπασα ἡ Φιλολογικὴ φρονεῖ ὅτι ἡ *Φυσικὴ* εἶναι μάθημα μόνον ὡριμωτέρας ἡλικίας, οὐδ' ὅτι πρέπει νὰ διδάσκηται μόνον ἐν ταῖς δυσὶν ἢ τρισὶν ἀνωτάταις τάξεσι τοῦ γυμνασίου, ἢ μόνον ἐν τῇ ἀνωτάτῃ τάξει τῶν δημοτικῶν σχολείων. Εἶναι ἡμιτελὴς ἡ τοιαύτη περὶ *Φυσικῆς* γνώμη, ἥτις καὶ τέως ἐδίδασκε περὶ ταύτης τῆς ἐπιστήμης, ὅτι δῆθεν μόνον ὄργανα περίεργα μεταχειρίζεται, δι' ὧν μόνον τἀποτελέσματα φυσικῶν δυνάμεων δεικνύει, καὶ ὅτι τὸ πολὺ περιγράφει καὶ τὰς μηχανὰς τῆς βιοτεχνίας καὶ χειρωναξίας, ἐξ ὧν τοσοῦτον προήχθη ἡ καθ' ἡμᾶς ἡμέρωσις. Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ἐγκύπτωμεν ὁλοψύχως

εἰς τὴν περὶ ἡμᾶς φύσιν, νὰ ὁρμώμεθα δὲ περισσότερον ἢ τέως ἐκ τῆς πείρας τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, καὶ ἐκ τούτων τῶν δύο πηγῶν ν' ἀρυώμεθα ἄλλας παρατηρήσεις. Ταύτας ἀκριβέστατα ἐξετάζοντες καὶ τελειότατα συγκρίνοντες, θ' ἀποδεικνύωμεν ἔπειτα τῇ βοηθείᾳ σοφῶν πειραμάτων καὶ θὰ καθορίζωμεν τὰς τελικὰς ἡμῶν γνώσεις.

Ἀλλ' ἤδη ἂς ἴδωμεν ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα τὰ πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος δύο συναγωνιζομένων *Ἐγχειριδίων*.

Ἡ *Φυσική*, ἡ ὑπὸ τὸ ῥητὸν «*Ὁ ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς ἀνθρωπότητος*» εἶναι ὁμολογουμένως ἔργον πολλῶν κόπων καὶ μελετῶν, ἐλέγχον ἱκανὴν προσπάθειαν πρὸς πλήρωσιν τῶν τοῦ *Ἀγῶνος* ἀπαιτήσεων. Ἀλλ' ὅμως, παραβαλλομένη πρὸς τὴν ἑτέραν, τὴν τὸ ῥητὸν ἔχουσαν «*Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας*», πολλῷ ὑπολείπεται αὐτῆς κατὰ τὴν ἐπιστημονικήν, τὴν παιδαγωγικὴν καὶ τὴν διδακτικὴν μέθοδον, ἕνεκα τῶνδε τῶν λόγων.

Ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι ὁ συγγραφεὺς λέγει· «Ἡ λαμπὰς καιομένη *τρέπεται* εἰς ὑδρογόνον καὶ ὕδωρ». Οὐδὲν ἕτερον γεννᾶται ἐκ τῆς καύσεως τῆς λαμπάδος; ἐρωτᾷ ἡ Ἐπιτροπεία· ἔπειτα δὲ τί σημαίνει *τρέπεται*; Μήπως σημαίνει *παράγεται*;

Ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι λέγει· «Ἡ θερμότης ἐνεργήσασα μετέτρεψε τὸ ὕδωρ εἰς *ἀτμόν*», ἀλλὰ δὲν ὁρίζει πρότερον τί εἶναι *θερμότης* καὶ τί *ἀτμός*, οὕτω δὲ προσκρούει εἰς τὴν διδακτικήν, καθ' ἣν πάντα δέον νὰ βαίνωσιν ἐκ τῶν γνωστῶν εἰς τὰ ἄγνωστα, οὐδ' ἐπιτρέπονται ἀσαφεῖς ὅροι.

Ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τῇ δευτέρᾳ σελίδι εἶναί πως ἀσύστατα.

Ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ ὁ τῆς χημείας ὁρισμὸς δὲν εἶναι ἀκριβής, διότι λέγει ὅτι «ἡ χημεία ἐξετάζει τὰς αἰτίας, αἵτινες παράγουσι τὰ χημικὰ φαινόμενα», ἐν ᾧ ἡμεῖς μίαν καὶ μόνην αἰτίαν γινώσκομεν, τὴν *χημικὴν συγγένειαν*.

Ἐν τῇ ἕκτῃ σελίδι λέγει· «πᾶν ὅ,τι ὑποπίπτει εἰς τὰς ἡμετέρας αἰσθήσεις λέγεται *φύσις*». Κατὰ τὸν συγγραφέα λοιπὸν καὶ ὁ ἄρτος εἶναι φύσις, τὸ θρανίον, τὸ βιβλίον εἶναι φύσις καὶ αὐτά.

Ἐν τῇ ἑβδόμῃ σελίδι ὀνομάζει *ῥευστὰ* μόνον τὰ *ὑγρά*, ἐν ᾧ ῥευστὰ εἶναι καὶ τὰ *ἀέρια*· διὸ λέγομεν καὶ *ῥεῦμα ἀέρος*, *ῥεῦμα ὑδρογόνου* κτλ. Ἐν γένει δὲ ἀκαταλλήλως πραγματεύεται καὶ δικαιολογεῖ τοὺς ὅρους *στερεά*, *ῥευστά*, *ἀέρια*, καὶ τὸν κοινὸν δὲ καλεῖ *σῶμα ἀέριον*, ὅπερ δὲν ἀληθεύει.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς σελίδος μέχρι τῆς ὀγδόης «τὰ σώματα, λέγει, ὑποπίπτουσιν εἰς τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν ὑπὸ τρεῖς διαφόρους μορφάς, αἵτινες λέγονται *καταστάσεις*», ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ εἴπῃ *ὑπὸ τρεῖς τρόπους συγκροτήσεως*. Διὰ τῶν αὐτῶν σχεδὸν λέξεων ὁρίζει καὶ τὰς *ἰδιότητας* τῶν σωμάτων.

Ἐν τῇ ἐνάτῃ σελίδι περὶ τῆς ἰδιότητος τοῦ *ἀδιαχωρήτου* λόγον ποιούμενος, λέγει ὅτι τοῦτο *ἀνήκει* τῷ σώματι, ἐν ᾧ τὸ ἀδιαχώρητον εἶναι κυρίως ἰδιότης τῶν μορίων. Διότι, ἐὰν ῥίψωμεν εἰς ὕδωρ, κατέχον ὡρισμένον χῶρον, ἴσον ὄγκον οἰνοπνεύματος, παρατηροῦμεν ὅτι ἀντὶ δύο ὄγκων, ἔχομεν κρᾶμα κατ' ὄγκον ἔλαττον τοῦ διπλασίου, οὕτω δὲ φαίνεται ἀναιρουμένη ἡ ἰδιότης τοῦ ἀδιαχωρήτου.

Ἐν τῇ δεκάτῃ ἐνάτῃ σελίδι «τὸ ἐκκρεμές, λέγει, τοῦ ὡρολογίου οὐδέποτε ἀφ' ἑαυτοῦ δύναται νὰ ἠρεμήσῃ», ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀληθεύει· διότι καὶ οὐδενὸς ἐγγίζοντος τὸ ἐκκρεμὲς ἠρεμεῖ, ὁπότε καὶ λέγομεν *ἐσταμάτησεν*.

Ἀλλὰ καὶ τὰ *περὶ ἀδρανείας* τῶν σωμάτων λεγόμενα εἶναι ἀδόκιμα, ἀσύστατα καὶ ἄτακτα.

Ὁ δ' ἐν τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ σελίδι φερόμενος ὅρος *ἀντιστρόφως ἐνεργοῦσαι δυνάμεις* εἶναι ἀδόκιμος, διότι λέγομεν *ἀντιθέτως* ἐνεργοῦσαι δυνάμεις· καὶ τὸ «ὥστε δύο δυνάμεις ἐνεργοῦσαι ἀντιστρόφως ἐπί τινος σώματος ἠρεμοῦντος, δὲν μεταδίδουσιν εἰς αὐτὸ κίνησιν καὶ καλοῦνται ἴσαι» εἶναι ἐντελῶς ἀκατανόητον καὶ ἀσυνάρτητον, ὡς καὶ ὅλη σχεδὸν ἡ εἰκοστὴ τρίτη σελίς.

Ἐν δὲ τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ ὁ συγγραφεὺς λέγει· «Ἐπειδὴ δὲ *δύναμίς ἐστι βαρύτης*, ὡς μονάδα τῆς δυνάμεως λαμβάνομεν κτλ.». Ἡ δύναμις ἄρα τοῦ ἵππου, κατὰ τὸν συγγραφέα, εἶναι βαρύτης, ἡ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ὤθησις τοῦ πλοίου εἶναι βαρύτης, ἡ συνοχὴ εἶναι βαρύτης, ἡ χημικὴ συγγένεια κτλ. πάντα εἶναι βαρύτης.

Ἐν τῇ εἰκοστῇ ἑβδόμῃ σελίδι ἡ μεθ' ἑλικοειδοῦς ἐλατηρίου ζυγὸς ἀτελέστατα περιγράφεται, καὶ ἐν τῇ εἰκοστῇ ὀγδόῃ ἀπαντᾷ ὁ ἀόριστος ὅρος *ἄτομον*.

Ἀπὸ δὲ τῆς εἰκοστῆς ἑνάτης μέχρι τῆς τριακοστῆς σελίδος πάλιν διὰ μακρῶν ὁμιλεῖ περὶ συγκροτήσεως τῶν σωμάτων, περὶ μάζης, περὶ τροχιῶν, περὶ νόμων τῆς ἕλξεως, ἅτινα πάντα εἶναι ἀκατάληπτα εἰς τοὺς μαθητάς.

Ἐν τῇ τριακοστῇ δευτέρα σελίδι λέγει ὅτι, ἂν ἐπαύετο ἡ ἑλκτικὴ δύναμις τῆς γῆς, τὰ πάντα θὰ ἐσφενδονίζοντο μακρὰν αὐτῆς. ἀλλὰ τὸν λόγον τούτου οὐδαμῶς ἀναφέρει.

Ἐν τῇ τριακοστῇ τρίτῃ σελίδι λίαν ἀστόχως ἐκφέρει τὸν ὁρισμὸν τοῦ βάρους καὶ ἐν τῇ ἑπομένῃ δογματικῶς λέγει ὅτι ἡ διεύθυνσις τοῦ νήματος τῆς στάθμης παριστᾷ τὴν διεύθυνσιν τῆς βαρύτητος καὶ ὅτι κάθετος εἶναι *ἡ τῶν ὑδάτων ἐπιφάνεια*. Ἐν γένει δὲ ὅσα ἄλλα λέγει ἐν τῇ σελίδι ταύτῃ καὶ ἐν τῇ τριακοστῇ πέμπτῃ εἶναι ἐντελῶς ἀδόκιμα καὶ συγκεχυμένα.

Ἐν δὲ τῇ τριακοστῇ ἕκτῃ σελίδι ἀντὶ νὰ λέγῃ *κατακορύφως*, μεταχειρίζεται τὸν ὅρον *καθέτως*, καὶ ἐν τῇ ἑπομένῃ δογματικῶς ἀποφαίνεται ὅτι τὸ κέντρον τοῦ βάρους παντὸς σώματος μένει τὸ αὐτὸ κατὰ πάσας τὰς θέσεις τοῦ σώματος. Αὐτόθι δὲ καὶ τὰ περὶ μοχλῶν εἶναι ἀτελῶς ἐκτεθειμένα καὶ οὐδεμίαν σαφῆ ἰδέαν παρέχονται περὶ τῆς λειτουργίας διαφόρων ἁπλῶν μηχανῶν, ψαλίδος, καρυοθραύστου, πυράγρας κτλ., ὡς μοχλῶν θεωρουμένων.

Ἐν τῇ πεντηκοστῇ ἑνάτῃ σελίδι «ὁ ἕλιξ» (γρ. ἡ ἕλιξ), λέγει, εἶναι μοχλός, δι' οὗ τρυπῶμεν τὰ ξύλα, τοὺς λίθους κτλ. Μόνην ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν ποιεῖται ἡ ἕλιξ; ἐρωτᾷ ἡ Ἐπιτροπή· τὸ ἔλαιον πῶς ἐκπιέζεται ἐκ τῶν ἐλαιῶν, πῶς δὲ τὸ γλεῦκος ἐκ τῶν βοτρύων; Αἱ τυπωτικαὶ μηχαναὶ τίνι τρόπῳ συμπιέζουσι καὶ τὰ βιβλιοδετικὰ μηχανήματα διὰ τίνος;

Ἀπὸ δὲ τῆς ἑξηκοστῆς δευτέρας μέχρι τῆς ἑξηκοστῆς τετάρτης σελίδος τὰ προβλήματα εἶναι ὅλως ἀκατάλληλα. Ἔπρεπε νὰ προτιμήσῃ ὁ συγγραφεύς, ἀντὶ δυσκολωτάτων ἀριθμητικῶν ἐφαρμογῶν, φαινόμενα ἐκ τῶν καθ' ἡμέραν, ἵνα συμπληρῶνται αἱ φυσικαὶ γνώσεις καὶ διεγείρηται τὸ παρατηρητικὸν τῶν παίδων.

Ἐν τῇ ἑξηκοστῇ ἑβδόμῃ σελίδι ὁ συγγραφεὺς λέγων «ἐπιφαίνεται τοῦ ἐμβόλου», δὲν ὀρθοτομεῖ· διότι τοιαύτη φράσις σημαίνει καὶ τὴν κυρτὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὰς δύο βάσεις κυλινδρικοῦ ἐμβόλου.

Ἐν δὲ τῇ ὀγδοηκοστῇ ἕκτῃ σελίδι λέγει ὅτι «κατὰ τὴν ἰσορροπίαν τοῦ σώματος ἡμῶν ἀνοίγομεν τὰ σκέλη οὕτω, καὶ κατὰ τὴν κολύμβησιν ἁπλόνομεν τὸ σῶμα». Ταῦτα οὐδὲν σημαίνουσι, διότι, ὅτε ἱστάμεθα ὄρθιοι, δὲν ἔχομεν τὰ σκέλη ἀνεῳγμένα ἵνα τηρῶμεν ἐν ἰσορροπίᾳ τὸ σῶμα, οὐδὲ οἱ κεκυφότες γέροντες δύνανται νὰ ἔχωσι πάντοτε ἀνεῳγμένα τὰ σκέλη· ὅταν καθίζωμεν ἐφ' ἵππου δὲν ἀνοίγομεν πλαγίως τὰ σκέλη, ὅπως εὕρωμεν τὴν ἰσορροπίαν, πολλάκις δὲ διὰ ποικίλων ἄλλων τρόπων εὑρίσκομεν αὐτήν. Ἔπειτα τίνα σχέσιν ἔχει ἡ τοῦ σώματος ἐξάπλωσις πρὸς τὴν κολύμβησιν; Μήπως ἐννοεῖ ἐξόγκωσιν τοῦ σώματος; Ἂν τοῦτο ἐννοῇ, εἶναι ἀδύνατον νὰ κατορθωθῇ.

Διὰ τοιούτων ἀδοκίμων φράσεων καὶ συγκρίσεων, ὧν γέμει τὸ σύγγραμμα, ὁ συγγραφεὺς ἐξώγκωσε καὶ τὸ βιβλίον πέρα τῶν ὁρίων τοῦ προγράμματος.

Ἐν τῇ ἐνενηκοστῇ ἑνάτῃ σελίδι τὰ περὶ πυκνότητος καὶ εἰδικοῦ βάρους εἶναι ὅλως συγκεχυμένα, καὶ ἐν σελίδι ἑνενηκοστῇ δευτέρᾳ ἀναφέρει *ὕδωρ ἀπεσταγμένον*, ἂν καὶ μηδεὶς λόγος ἔγεινεν ἀκόμη περὶ ἀποστάξεως τοῦ ὕδατος.

Ἐν δὲ σελίδι ἑνενηκοστῇ πέμπτῃ γράφονται κακῶς αἱ ἰδιότητες τῶν κλασμάτων, καὶ ἐν σελίδι ἑκατοστῇ δευτέρᾳ *ἡ διάμετρος σωλῆνος τριχοειδοῦς* εἶναι ἀκατάληπτος εἰς μαθητάς, οὕτω συγκεκροτημένους περὶ τὰ μαθηματικά. Εἶναι δυσνόητον τοιοῦτο μάθημα, προξενεῖ δὲ τοῖς μαθηταῖς ἀποστροφήν.

Ἐν ᾧ δὲ πραγματεύται περὶ τριχοειδῶν φαινομένων, οὐδένα λόγον ποιεῖται περὶ συναφείας των σωμάτων, δι' ἧς ἠδύνατο νὰ δικαιολογήσῃ καὶ νὰ καταστήσῃ πλείονα ὅμοια φαινόμενα ἔτι μᾶλλον σαφῆ.

Παρατρέχοντες τὰ ἐν τῇ ἑκατοστῇ ἕκτῃ σελίδι ἀκατάλληλα προβλήματα, παρατηροῦμεν ὅτι ἐν τῇ ἑκατοστῇ δεκάτῃ κακῶς λέγει τὴν *ἀτομικὴν ἕλξιν* συνοχήν· διότι *ἀτομικὴ* μὲν *ἕλξις* λέγεται ἡ δύναμις, ἡ συνδέουσα δύο ἢ περισσότερα ἄτομα τοῦ αὐτοῦ στοιχείου, πρὸς σχηματισμὸν μορίου, *συνοχὴ* δὲ ἡ δύναμις, ἡ συνδέουσα τὰ μόρια πρὸς σχηματισμὸν σώματος. Πολλαὶ τοιαῦται λεπτομέρειαι διαφεύγουσι τὸν συγγραφέα, ὅστις τὸ τρίτον ἤδη ὁμιλεῖ περὶ συγκροτήσεως τῶν σωμάτων καὶ ἀναφέρει τὴν συνοχὴν καὶ ὅσα ἔπρεπε νὰ εἴπῃ τότε, ὅτε πολλὰ ζητήματα καὶ φαινόμενα θὰ ἐξηγοῦντο σαφῶς, ὁ δὲ μαθητὴς θὰ ἐβαινεν αὐστηρῶς ἐκ τῶν γνωστῶν πρὸς τὰ ἄγνωστα, ὅπως διδάσκει θεμελιώδης παιδαγωγικὸς νόμος.

Τὰ δ' ἐν τῇ ἑκατοστῇ δεκάτῃ δευτέρᾳ σελίδι περὶ ἀτμοσφαίρας λεγόμενα νομίζομεν ὅλως περιττά, διότι ἀλλαχοῦ εἶναι ἡ θέσις

αὐτῶν. Ἐκεῖνο δέ, ὅπερ ἀποδεικνύει τὸν συγγραφέα παντελῶς ἄπειρον, εἶναι τὸ ἑξῆς· «Οὐδέν, λέγει, ἐν τῇ φύσει κενόν, τὸ πᾶν πληροῦται *ὑπὸ* ἀέρος». Ἀλλὰ καὶ ἐκ συγκαταβάσεως ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μόνην τὴν γῆν, εὑρίσκομεν τοὺς φυσικοὺς πόρους τῶν σωμάτων, οἵτινες δὲν πληροῦνται ἀέρος.

Ἀλλ' ὅμως, ἵνα μὴ ἡ ἔκθεσις αὕτη λάβῃ μακρὰν ἔκτασιν, ἡ τριμελὴς εἰδικὴ Ἐπιτροπεία παρατηρεῖ ἐν γένει ὅτι ὁ συγγραφεύς, μέχρι τέλους, εἰς πολλὰ μὲν περιπίπτει ἐπιστημονικὰ σφάλματα, εἰς πλεῖστα δὲ μεθοδικὰ καὶ διδακτικά. Ἡ λέξις αὐτοῦ δὲν εἶναι κυρία, οὐδ' αἱ ἔννοιαι συναφεῖς, ἀλλὰ χαλαραί· ἔπρεπε δὲ μὴ μόνον αἱ γνώσεις τοῦ μαθητοῦ νὰ πλουτίζωνται, ἀλλὰ καὶ ἡ κρίσις διὰ τῆς λογικῆς συνδέσεως τῆς ὕλης νὰ ἐνισχύηται καὶ τὸ παρατηρητικὸν νὰ διεγείρηται, ὧν πάντων ὠλιγώρησεν ὁ συγγραφεύς.

Ἡ δὲ *Φυσική*, ἡ φέρουσα τὸ ῥητὸν «*Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας*» κρίνεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς ἐκείνη, ἣν ὁ Σύλλογος ἐζήτει ἀπὸ δεκαπενταετίας, προσκαλῶν κατ' ἔτος εἰς τὸν αὐτὸν ἀγῶνα. Τὸ πλῆρες, ἁπλοῦν, μεθοδικὸν καὶ σύντομον· ἡ σαφήνεια καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἀκρίβεια κατωρθώθησαν ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἐν τοῖς στενοῖς ὁρίοις, τοῖς διαγραφομένοις ὑπὸ τοῦ προγράμματος. Πάντα τὰ διὰ τοῦ αὐτοῦ προγράμματος ὁριζόμενα θέματα, μετὰ πληθύος γνωστῶν φαινομένων, ὡς παραδειγμάτων, περιέχει τοῦτο τὸ βραχὺ σύγγραμμα, ὅπερ γίνεται σχεδὸν τέλειον, χρησιμώτατον οὐ μόνον εἰς μαθητὰς τῶν ἑλληνικῶν ἀστικῶν σχολείων καὶ παρθεναγωγείων, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας τοὺς ἐπιθυμοῦντας ἄνευ κόπου νὰ σπουδάσωσι περὶ τὸν κόσμον, ἐν ᾧ ζῶσιν.

Ὁ συγγραφεὺς συλλέγει μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας συνήθη φυσικὰ φαινόμενα, συνδυάζει αὐτὰ πρὸς ἄλληλα, μετὰ θαυμασίας παιδαγωγικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς τέχνης, ἐξάγει ἁπλούστατα τὴν φυσικὴν θεωρίαν καὶ δίδει τὸν ὁρισμὸν τῆς αἰτίας, ἥτις γεννᾷ τὰ φαινόμενα ταῦτα. Κατόπιν ἀπαριθμεῖ πλεῖστα ἄλλα ὅμοια καθημερινὰ φαινόμενα, ἔχοντα τὴν ἀρχὴν ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας, δι' ὧν ποιεῖ γενικὴν καὶ συμπληροῖ τὴν θεωρίαν, καθιστῶν αὐτὴν ἅμα σαφεστάτην. Διὰ τοιαύτης ἀναλυτικῆς μεθόδου ἀπαρεγκλίτως προβαίνει μέχρι τέλους τοῦ συγγράμματος τηρῶν αὐστηρῶς τὴν παιδαγωγικὴν ἀρχὴν «ἐκ τῶν γνωστῶν πρὸς τὰ ἄγνωστα» καὶ πλουτίζων οὐ μόνον τὰς φυσικὰς τοῦ μαθητοῦ γνώσεις διὰ τῶν ἀναφερομένων πολυπληθῶν φαινομένων, ἀλλ' ἀναπτύσσων καὶ τὴν κρίσιν, τὴν περιεργίαν καὶ τὸ παρατηρητικὸν τοῦ ἀναγνώστου, καὶ ἔτι πλέον καταδεικνύων τὴν ἁρμονίαν, τὴν ἐν τῷ φυσικῷ κόσμῳ ἐπικρατοῦσαν.

Τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα τοῦ συγγράμματος ἀμέσως παρατηρεῖ τις ἐν αὐτῇ τῇ εἰσαγωγῇ, ἣν δὲν ἐνόμισεν ἐπουσιώδη, ὡς πολλοὶ νομίζουσι, λίαν συντόμως περιγράφοντες, ἀλλ' ἀνέπτυξεν ἐκεῖ ἐκτενέστερον μετὰ πολλῆς τόλμης καὶ μεγάλης εὐστοχίας τὰ διάφορα κεφάλαια, θεὶς οὕτω στερεὰ θεμέλια στερεωτάτου οἰκοδομήματος.

Τολμᾷ δὲ ὁ συγγραφεὺς καὶ νέους ὁρισμοὺς νὰ δώσῃ, ἄλλους δὲ νὰ τροπολογήσῃ καὶ πλεῖστα ἄλλα πειράματα ἐπὶ τὸ ἁπλούστερον νὰ ὑποδείξῃ, ὥστε νὰ δύνωνται ἐκ τοῦ προχείρου νὰ ἐκτελῶνται καὶ ἐν σχολείοις ἐνδεεστάτων κοινοτήτων.

Εἰς πίστωσιν τῶν λόγων τούτων τῆς εἰδικῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπείας, ἀναφέρομεν τὸν ὁρισμὸν τῆς θερμοκρασίας (ἐν § 8) ὡς πλήρη καὶ τέλειον, οὐδαμοῦ ἀπαντῶντα οὐδ' ἐν τελειοτάτοις ἐπιστημονικοῖς συγγράμμασιν· ὡσαύτως καὶ τὸν ὁρισμὸν τῆς φορᾶς τῶν κινουμένων σωμάτων (§ 16).

Ἐν δὲ τῷ ὁρισμῷ τοῦ βάρους τῶν σωμάτων, τινὲς μὲν τῶν συγγραφέων νομίζουσι τὸ σῶμα ἐλεύθερον, καὶ λέγουσι *βάρος σώματός τινος* τὴν πρὸς τὸ κέντρον τῆς γῆς κινεῖσθαι τάσιν αὐτοῦ· ἄλλοι δέ, ἐκλαμβάνοντες αὐτὸ ὑποστηριζόμενον, καλοῦσι βάρος τὴν ἐπὶ τοῦ ὑποστηρίγματος πίεσιν τοῦ σώματος, καὶ ἕτεροι, νομίζοντες τὸ σῶμα ἑλκόμενον ὑπὸ τῆς γῆς, λέγουσι βάρος τὴν συνισταμένην τῶν ὑπὸ τῆς γῆς παραλλήλων ἕλξεων τῶν μορίων τοῦ σώματος. Οὕτω ὁ ἀναγνώστης δὲν ἐννοεῖ πῶς τὰ τρία ταῦτα συνδέονται, ἵνα λάβῃ σαφῆ ἰδέαν τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ βάρους τῶν σωμάτων, καὶ δὲν γνωρίζει ποῖον ἐκ τῶν τριῶν νὰ παραδεχθῇ. Ἀλλ' ὁ ἡμέτερος συγγραφεὺς ἀποδεικνύει σαφέστατα ὅτι ἡ τοῦ σώματος πρὸς τὸ κατέρχεσθαι τάσις, ἡ ἐπὶ τοῦ ὑποστηρίγματος πίεσις καὶ ἡ συνισταμένη τῶν παραλλήλων ἕλξεων εἶναι ἓν καὶ τὸ αὐτό, ὑπὸ τρεῖς διαφόρους ὄψεις θεωρούμενον καὶ τρισὶ διαφόροις ὀνόμασιν ὀνομαζόμενον καὶ δίδει οὕτω τελείαν ἰδέαν τοῦ τῶν σωμάτων βάρους (§ 31).

Ἀλλ' ἵνα μὴ μακρηγορῶμεν, λέγομεν ἐν γένει ὅτι τὴν αὐτὴν πρωτοτυπίαν καὶ δεξιό-

ἀκόμη οἱ ἄνθρακες ὦσι καλῶς ἀνημμένοι, τὰ ἀποτελέσματα εἶναι πολὺ ὀλέθρια.

Αὐτόθι. Γίνεται μνεία βαθμῶν Ῥεωμύρου καὶ ἔστιν ὅτε τὸ καὶ συχνότερον ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑποδείξεως. Θὰ ἦτο καλλίτερον νῦν, ὁπότε τὰ θερμόμετρα τῆς ἑκατονταβαθμίου διαιρέσεως εἶναι τὰ μᾶλλον διαδεδομένα, νὰ γίνηται μνεία τούτων τῶν βαθμῶν, τῶν δὲ Ῥεωμύρου ἐντὸς παρενθέσεως ὡς ἐπεξήγησις.

Σελ. 21. Στίχ. 3. Πρέπει νὰ ἀποφεύγῃ τις ἀπὸ τοῦ νὰ συλλέγῃ φύλλα κατὰ τὴν πρωϊνὴν ἐκείνην ὥραν, καθ' ἣν πίπτει δρόσος, οὔτε δὲ πάλιν κατὰ μεσημβρίαν, ὁπότε ἐπικρατεῖ μεγάλη τῆς ἡμέρας θερμότης καὶ ἰδίως νὰ μὴ συλλέγῃ τις φύλλα ἀπὸ τὰ μέρη, ὅπου ὑπάρχει ἐσπαρμένη κριθή. Δέον δὲ ἐν γένει ταῦτα νὰ καθαρίζωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν ἀποβάλλοντες τὰ σεσηπότα, μαραμμένα καὶ ἄλλα ἄχρηστα. Κατὰ τὸν *Παστέρ*, ἡ λιποθυμία παράγεται ἀπὸ τὸ ὑπέκκαυμα τῶν φύλλων, ἤτοι τὴν ἀποσύνθεσιν, παράγουσαν βακτηρίδια ταχέως φονεύοντα τὸν σκώληκα, κατ' ἀκολουθίαν δ' ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῶν σκωληκοτρόφων περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν φύλλων, ἅτινα ὅσον περισσότερον χυμὸν ἔχουσι, κατὰ τοσοῦτον δυσπεπτότερα καθίστανται, ἐπομένως καὶ ὑπεκκαυθήσονται ἐντὸς τοῦ σκώληκος. Τὰ πολὺν χυμὸν ἔχοντα φύλλα δέον νὰ διατηρηθῶσιν ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἐκκοπῆς των ἐπὶ 24 τοὐλάχιστον ὥρας (Συμβουλὴ τοῦ κ. *Maillot*).

Δὲν γίνεται μνεία περὶ τῶν βεβρεγμένων, λασπωμένων ἢ καὶ ἐσκονισμένων φύλλων καὶ τίνι τρόπῳ καθαρίζονται· περὶ τῶν ἀσθενειῶν τῶν δένδρων κτλ. — Ἐν γένει τὸ περὶ ἐκτροφῆς κεφάλαιον τὸ ἐκ τῶν σπουδαιοτάτων εἶναι λίαν σύντομον.

Κρεβάτια. Σελ. 4. Οὐδεμία ἐξήγησις δίδεται περὶ τῆς κατασκευῆς κυρίως καὶ καθαρᾶς αὐτῶν διατηρήσεως, καθὼς καὶ περὶ τῆς ἀπαιτουμένης ἐκτάσεως διὰ τοὺς σκώληκας ἑκάστης ἡλικίας. Διὰ τοὺς ἤδη γινώσκοντας τὴν ἐκτροφὴν ἐννοοῦνται ταῦτα οἰκοθεν γνωστά, ἀλλ' ἡ πραγματεία αὕτη δέον νὰ χρησιμεύσῃ κυρίως διὰ τοὺς ἀρχαρίους.

Σελ. 31. *Περὶ προφυλακτικῶν κατὰ τῶν ἀσθενειῶν μέτρων.* Ὅτι πρὸς καταπολέμησιν τῆς ὑγρασίας γίνεται χρῆσις ἀσβέστου, ἀλλὰ τί εἴδους δὲν ἀναφέρει.

Ἐν γένει δὲν γίνεται μνεία περὶ τοῦ πλυσίματος τοῦ σπόρου, ὅπερ παρουσιάζει σοβαρότητα ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν σκωλήκων.

Ἐπίσης περὶ τῆς ἀποπνίξεως τῶν σκωλήκων ἐν τοῖς βομβυκίοις καὶ πῶς δέον νὰ γίνηται αὕτη.

Τὸ ἔργον τοῦτο μέλλει νὰ παράσχῃ ἀρκετὰς εὐεργεσίας εἰς τοὺς σκωληκοτρόφους καί τοι ἐλλιπές. Ἡ σὺν τῷ χρόνῳ ἐπαύξησις, ἐπιδιόρθωσις καὶ προσθήκη εἰκόνων, πρὸ παντὸς δὲ περιποίησις τοῦ γλωσσικοῦ μέρους θὰ καταστήσωσιν αὐτὸ ἐν τῶν ἀρίστων ἐγχειριδίων τοῦ εἴδους του.

ΚΡΙΣΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ὑπὸ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ ΠΡΟΚΟΠΕΩΣ, εἰσηγητοῦ,

ἀναγνωσθεῖσα κατὰ τὴν ΑΣΗΣ' εἰδικὴν συνεδρίαν τῆς 29 Μαΐου 1898.

ΣΥΛΛΟΓΑΙ ΓΛΩΣΣΙΚΗΣ ΥΛΗΣ

Φίλοι ἑταῖροι,

Ὅτι ἡ γλῶσσα εἶναι σύμφυτος τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει, οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ ἀμφιβάλλων. Ἡ δὲ ἀρχὴ καὶ πηγὴ τοῦ θαυμασιωτάτου τούτου καὶ πολυτιμοτάτου κτήματος τοῦ ἀνθρώπου, τῆς γλώσσης, εἶναι καθαρῶς λογική· διότι ἡ γλῶσσα οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ λόγου ἐκδηλουμένη δι' ἐνάρθρων φθόγγων καὶ αἰσθητῶν σημείων ἐννοίας περιεχόντων πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν πνευματικῶν τοῦ ἀνθρώπου ἀναγκῶν. Εἶναι δὲ ἀμοιβαία ἡ ἐπενέργεια τοῦ λόγου καὶ τῆς γλώσσης, διότι ὁ λόγος ἀναπτύσσει τὴν γλῶσσαν καὶ τἀνάπαλιν ἡ γλῶσσα ἐπιδρᾷ ἐπὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πνευματικῶν δυνάμεων καὶ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν γνώσεων. Εἶναι ἀναμφίλεκτον τὸ ἀξίωμα, ὅτι ἡ γλῶσσα συνᾴδει ἀείποτε τῷ βίῳ τῶν λαλούντων αὐτήν, διότι τότε μόνον ὁμιλοῦμεν ἢ γράφομεν ὀρθῶς, ὅταν σκεπτώμεθα λογικῶς καὶ ἐμβριθῶς, ἄλλως εἶναι ἀδύνατον νὰ λογιζώμεθα ὀρθῶς, ὅτάν δηλονότι ὁμιλῶμεν ἢ γράφωμεν παραλόγως καὶ ἀταλαιπώρως. Ἡ γλῶσσα μόνη φέρει ἐν ἑαυτῇ σαφῆ τεκμήρια τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν χαρισμάτων ἔθνους τινός, αὕτη ἐμφαίνει τὸ ποιὸν καὶ τὸ ποσὸν τῶν γνώσεων αὐτοῦ, τῶν φιλοσοφικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἰδεῶν καί, συνελόντι εἰπεῖν, ἡ γλῶσσα εἶναι τὸ βιβλίον τῆς οὐσίας τοῦ ἔθνους.

Ἀλλ' ἡ γλῶσσα, ὡς τι φυσικὸν ὀργανικὸν ὄν, ὑφίσταται ἀλλοιώσεις τοῦ τε περιεχομένου καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ αὐτῆς τύπου, καὶ οὕτως ἔχουσα διασῴζει τὴν ἀκεραιότητα αὐτῆς, ἅτε παραδιδομένη, ὅσον ἔνεστι πιστῶς καὶ ἀκριβῶς, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ τινὸς διακοπῆς μετὰ σύμπαντος τοῦ θησαυροῦ τῶν λέξεων, φράσεων καὶ συντάξεων, ἐξ ὧν αὕτη ἀπαρτίζεται. Ἀλλ' ἡ κληροδότησις αὕτη, καθόλου εἰπεῖν, εἶναι ἀτελὴς καὶ ἐλλιπής· ἕνεκα δὲ τῆς ἐλλιποῦς ταύτης μεταβιβάσεως, ἥτις στηρίζεται τῇ ἐπιδράσει ἐξωτερικῶν περιστάσεων, πηγάζει μάλιστα ἡ κατάπτωσις αὐτῆς δι' ἀποτριβῆς φθόγγων, ἀπωλείας γραμματικῶν καταλήξεων, περιπτώσεως εἰς ἀχρηστίαν λέξεων καὶ σημασιῶν πρότερον γνωστῶν καὶ εὐχρήστων, πᾶσα δ' ἐπὶ μέρους συμβαίνουσα τῇ γλώσσῃ προσθήκη ἢ ἀλλοίωσις ἀπορρέει ἐκ τῆς ἐπιθυμίας, ἵνα ἱκανοποιηθῇ στιγμιαία τις ἀνάγκη καὶ ἐκπληρωθῇ ὁ πρακτικὸς σκοπὸς εὐχεροῦς ἀνακοινώσεως.

Ἡ γλῶσσα ὡσαύτως ἀλλοιοῦται μεταδιδομένη καὶ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. Αἱ δὲ γλωσσικαὶ αὗται ἀλλοιώσεις οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ἀμέλεια ἐν τῷ λέγειν, τείνουσα τὸ μὲν εἰς τὴν εὐκολίαν τῶν φωνητικῶν ὀργάνων δι' οἰκονομίας χρόνου καὶ κόπου κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῶν φθόγγων, τὸ δὲ εἰς τὴν ἐκβολὴν ἀσημάντων καὶ ἀσυνήθων τύπων ἐκ τῆς γλώσσης, ἐπεκτεινομένων τῶν συνηθεστέρων καὶ κατ' ἀναλογίαν ὁμαλωτέρων.

Ἡ γλῶσσα σῴζεται ἢ δύναται ν' ἀλλοιῶται ἢ καὶ ὅλως ν' ἀποβάλληται οὐχὶ ὑπὸ τῶν λαλούντων αὐτήν, ἀλλὰ τῇ δυνάμει καὶ θελήσει τοῦ ἔθνους, ὅπερ μόνον ἐν τῇ ὁλομελείᾳ αὐτοῦ δύναται νὰ πλάττῃ καὶ νὰ μεταπλάττῃ αὐτήν. Οὐδεὶς ἄνθρωπος δύναται μόνος διὰ τῆς μεγαλουρίας αὐτοῦ νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τὴν γλῶσσαν ἐπαισθητῶς, ἀλλὰ τὸ πολὺ

ἰσχύει νὰ ὁρίσῃ περὶ μικροτάτων καὶ ἀσημάντων πραγμάτων νέον τινὰ γλωσσικὸν κανόνα, ὃν οἱ ὁμόφυλοι αὐτοῦ ἀσπάζονται καὶ ἀκολουθοῦσι τοσούτῳ προθυμότερον, ὅσῳ μᾶλλον σύμφωνος εἶναι πρὸς τὴν κρατοῦσαν γλωσσικὴν χρῆσιν καὶ φυσικώτερον φαίνεται πηγάζων ἐξ αὐτῆς. Ἄλλως ἡ γλῶσσα εἰς πάντα ἀποπειρώμενον ν' ἀνατρέψῃ τὰ καθεστῶτα αὐτῆς ἀντιτάσσεται διὰ τῆς ἰσχυροτάτης συντηρητικῆς δυνάμεως καὶ ματαιοῖ πάσας τὰς ἀποπείρας αὐτοῦ. Εἶναι δὲ δύο αἱ κύριαι δυνάμεις αἱ ἀνθιστάμεναι πρὸς τὴν ἀλλοίωσιν τῆς γλώσσης, ἡ ἀνατροφὴ καὶ ἡ παιδεία. Ἐν πᾶσι σχεδὸν τοῖς ἔθνεσιν ὑπάρχουσι δύο τάξεις συντηροῦσαι τὴν γλῶσσαν. Τούτων ἡ μὲν πρώτη εἶναι ἡ τῶν λογίων ἢ τῶν ἱερέων, ἥτις ἔχει καθῆκον νὰ διατηρῇ τὴν γλῶσσαν, ἐν ᾗ εἶναι συντεταγμένη ἡ ἐθνικὴ φιλολογία, καὶ νὰ μεταβιβάζῃ αὐτὴν ἀναλλοίωτον εἰς τὰς ἑπομένας γενεάς. Ἡ γλῶσσα αὕτη, κληρονομία οὖσα τοῦ παρελθόντος, ἀποβαίνει ὁσημέραι δυσκαμπτοτέρα καὶ ἧττον φυσικὴ καὶ δὴ εὔχρηστος ἐν ὀλίγαις μόνον περιστάσεσιν. Ἡ δὲ δευτέρα τάξις εἶναι ἡ τῶν ἀπαιδεύτων, ἧς ἡ γλῶσσα, γόνος οὖσα τοῦ παρόντος, γίνεται ὁσημέραι διαφορωτέρα τῆς ἀρχαίας ἕνεκα τῆς ἀκωλύτως καὶ ἐλευθέρως ἐπὶ ταύτην ἐπενεργείας τῶν συνήθων νόμων τῆς γλωσσικῆς ἀλλοιώσεως. Βρίθει μὲν αὕτη σφάλμασι καὶ διαστροφαῖς ὡς πρὸς τὴν ἀρχαίαν, ἀλλ' ἔχει νεαρὰν ζωτικὴν δύναμιν, ἥτις ἐπὶ τέλους ἱκανὴν αὐτὴν καθίστησι νὰ ἐκτοπίσῃ καὶ ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν λογίαν ἢ ἱερὰν γλῶσσαν, ἐξ ἧς κατάγεται.

Κατὰ τὰς γενικὰς ταύτας γλωσσικὰς ἀρχὰς ἐπλάσθη καὶ μετεπλάσθη ἡ πρώτη πασῶν τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἀδελφῶν γλωσσικῶν καλλιεργηθεῖσα καὶ παραδοθεῖσα ἡμῖν Ἑλληνική. Αὕτη εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐμφανίσεως παρίσταται διηρημένη εἰς διαλέκτους, ὧν ἑκάστη κατέχουσα ἔκτασίν τινα τῆς κυρίως Ἑλλάδος, τῶν νήσων καὶ τῶν παραλίων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἶχε σφόδρα ἐπὶ Ὁμήρου ἀναπτυχθῇ καὶ διακριθῇ· διότι πᾶσα φυλὴ ἐκ περιτροπῆς ἐκαλλιέργησε τὴν γλῶσσαν. Καὶ οἱ μὲν Ἴωνες διέπρεψαν ἐν τῷ ἔπει, τῇ ἐλεγείᾳ καὶ τοῖς ἰάμβοις, οἱ δὲ Αἰολεῖς καὶ Δωριεῖς ἐν τῇ λυρικῇ καὶ χορικῇ ποιήσει. Ἀλλ' οὕτω δὲν κατωρθώθη νὰ παραχθῇ καὶ μία ἐθνική, ἤτοι πανελλήνιος, γλῶσσα εἰς πᾶσαν ἀνάγκην παντὸς τοῦ ἔθνους χρήσιμος. Τοῦτο ἐπεφυλάττετο τοῖς Ἀθηναίοις, οἵτινες, εἴπερ τις καὶ ἄλλος, μετασχόντες τῶν Μηδικῶν καὶ προκινδυνεύσαντες τῆς ἐλευθερίας συμπάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ μετὰ ταῦτα σχηματίσαντες μέγα κράτος, ἐπεβλήθησαν πολιτικῶς πολλοῖς Ἕλλησι, διαπρέψαντες δ' ἐν ταὐτῷ ἐν ταῖς καλαῖς τέχναις καὶ μάλιστα ἐν τῇ καλλιτεχνίᾳ τοῦ λόγου ἤτοι τῇ ῥητορικῇ καὶ τῷ δράματι καὶ ἐν ταῖς ἐπιστήμαις, κατώρθωσαν νὰ καταστήσωσι τὴν ἑαυτῶν διάλεκτον γραπτὴν γλῶσσαν ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους.

Ὅτε δὲ μετὰ ταῦτα οἱ Ἕλληνες ἐκστρατεύσαντες ὑπὸ τοὺς Μακεδόνας κατέλαβον τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον, ἐν δὲ τῇ πατρίδι ὑπετάχθησαν πρῶτον μὲν τοῖς Μακεδόσι καὶ ἔπειτα τοῖς Ῥωμαίοις, τότε διὰ τὴν ἐνιαίαν διοίκησιν αἱ μὲν κατὰ τόπους διάλεκτοι παραγκωνισθεῖσαι περιωρίζοντο ὁσημέραι, ἡ δὲ Ἀττικὴ ἤρξατο νὰ ἐξαπλῶται καὶ λαλῆται πανταχοῦ τῆς κατακτηθείσης Ἀσίας καὶ αὕτη ὡς κοινῶς ὑπὸ πάντων ἐθιζομένη μετωνομάσθη *κοινή*. Αὕτη τοῦ λοιποῦ ἐδιδάσκετο ἐν πᾶσι τοῖς σχολείοις καὶ κατ' αὐτὴν συνετάττετο πᾶς πεζὸς λόγος τῶν Ἑλλήνων, καθὼς ἡ Καινὴ Διαθήκη καὶ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ βιβλία, καὶ ἐν αὐτῇ μετεφράσθη ἡ Παλαιὰ Διαθήκη. Ἀλλ' ἡ κοινὴ γλῶσσα, ἥτις ἐκβαλοῦσα τὰς ἀρχαίας διαλέκτους, εἶχεν ἐπενέγκῃ τὴν γλωσσικὴν ἑνότητα εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ἔμελλε κατ' ἀνάγκην νὰ ἐκλίπῃ, εὐθὺς ὡς ἐξέλιπον οἱ ἑνωτικοὶ αὐτῆς παράγοντες. Διότι ἕνεκα τῆς ἐξ ἐπανειλημμένων πολέμων καὶ ἐπιδρομῶν ἐρημώσεως τῆς Ἑλλάδος πυκνὸν καὶ ζοφερὸν ἀμαθίας νέφος κατεκάλυψεν αὐτήν, τὰ ἐκπαιδευτήρια καὶ ἡ διδασκαλία τῆς μιᾶς καὶ μόνης γλώσσης ἐσπάνισαν, αἱ ἐπιστῆμαι καὶ αἱ καλαὶ τέχναι ἀπηλάθησαν ἐκ τῆς χώρας καὶ ἐσκήνωσαν ἀλλαχοῦ καὶ ἡ φιλομάθεια, ὁ κύριος χαρακτὴρ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἐξέλιπεν. Ἐντεῦθεν ἡ κοινὴ γλῶσσα ἤρξατο νὰ διασπᾶται εἰς τοπικὰς διαλέκτους, αἵτινες πᾶσαι, πλὴν τῆς Τσακωνικῆς περισῳζούσης τοὺς χαρακτῆρας τῆς ἀρχαίας Λακωνικῆς διαλέκτου καὶ ἐν μέρει τῶν Ποντικῶν περιεχουσῶν Ἰωνισμούς τινας καὶ τύπους ἀρχαιοπινεῖς, ἀνάγονται εἰς τὴν κοινήν, οὐχὶ δὲ εἰς τὰς ἀρχαίας διαλέκτους.

Ἰστέον, ὅτι εἰς τὴν διάσπασιν τῆς γλωσσικῆς ἑνότητος συνεβάλετο καί τι ἕτερον ἱστορικὸν γεγονός, ἡ ἀνάπτυξις τοῦ *Ἀττικισμοῦ* λεγομένου ἐν τοῖς μεταγενεστέροις χρόνοις. Οἱ μεταγενέστεροι δηλονότι Ἕλληνες, ἐπειδὴ διαφυλάξαντες ἀείποτε ζωηρὸν τὸ αἴσθημα πρὸς τὰς καλλονὰς τῆς δοκίμου γλώσσης δὲν εὕρισκον τὸ δόκιμον τοῦτο ἐν τοῖς συγχρόνοις ἔργοις, ἐνόμισαν πλανηθέντες, ὅτι ἡ αἰτία τούτου κεῖται ἐν τῇ γλώσσῃ. Διὸ ἡ μὲν εὐάριθμος λογία μερὶς τοῦ ἔθνους ἐπειρᾶτο νὰ ὁμιλῇ καὶ γράφῃ, καθ' ὃν τρόπον οἱ πρὸ πολλῶν αἰώνων Ἕλληνες, Θουκυδίδης, Πλάτων καὶ Δημοσθένης, ἡ δὲ μείζων μερὶς τῶν ἀπαιδεύτων ἐλάλει τὴν σύγχρονον γλῶσσαν. Οὕτω προῆλθε διγλωσσία ἱστορικὴ μᾶλλον ἢ ὁμόχρονος. Ὁ Ἀττικισμὸς οὗτος κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐκανόνιζε τὸν γραπτὸν λόγον ἀπὸ τῆς πρώτης μετὰ Χριστὸν ἑκατονταετηρίδος μέχρι τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντίνου πόλεως, ἐξ οὗ χρόνου ἡ λαλουμένη γλῶσσα ἀποχωρισθεῖσα διεσπάσθη εἰς τοπικὰς διαλέκτους, ἐν αἷς εἰσεφροῦντο λέξεις καὶ φράσεις τῶν δεσποτῶν καὶ κυρίων τῆς ἡμέρας. Ἤδη δὲ διὰ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων καὶ φιλολογικῶν συλλόγων καὶ τοῦ τύπου διαδιδομένη εἰς τὰς πόλεις καὶ ἀλλαχοῦ καταρτίζεται μία κοινὴ πᾶσι γραφομένη γλῶσσα, ἐν ᾗ παραλαμβάνονται τὸ μὲν ἐκ τῆς ἀρχαίας καὶ ἰδίᾳ ἐκ τῆς κοινῆς γλώσσης τὰ συνηθέστερα καὶ γνωστότερα στοιχεῖα, τὸ δὲ ἐκ τῆς λαλουμένης τὰ ἧττον παρηλλαγμένα καὶ πασίγνωστα.

Τὰ περισωθέντα ταῦτα θρύμματα τῆς κοινῆς γλώσσης ἡ Φιλολογικὴ Ἐπιτροπεία παρατίθησι κατὰ τὴν ἑσπέραν ταύτην εἰς πνευματικὴν πανδαισίαν διὰ τοῦ ἀπὸ τοῦ σεμνοῦ τούτου βήματος ἀγορεύοντος εἰσηγητοῦ, ἵνα ἔνθεν μὲν ἱκανοποιήσῃ τὸν εὐγενέστατον ἐθνικὸν σκοπὸν τοῦ μεγαλόφρονος τοῦ Συλλόγου ἱδρυτοῦ καὶ ἀγωνοθέτου, ἔνθεν δὲ διαπιστώσῃ εἰς τὸ φιλόμουσον ἀκροατήριον τὴν ἐκ τῶν τοπικῶν διαλέκτων γλωσσικὴν καὶ ἐθνικὴν ἑνότητα.

Κατὰ τὸ λῆξαν τοῦτο συλλογικὸν ἔτος παρεπέμφθησαν τῇ Φιλολογικῇ Ἐπιτροπείᾳ γλωσσικαὶ συλλογαὶ πλουσίαν καὶ ποικίλην ὕλην περιέχουσαι 16 τὸν ἀριθμόν, πρὸς ταύταις δὲ καὶ δύο ἄλλαι, ἡ τοῦ κ. *Παπαγιάννη Μανωλακάκη* καὶ ἡ τοῦ κ. *Ἰ. Ἀγακίδου*, αἵτινες, καίπερ ἀνήκουσαι εἰς τὸ παρελθὸν συλλογικὸν ἔτος, ὡς ἐκπροθέσμως σταλεῖσαι, ἀνεβλήθησαν καὶ ἐκρίθησαν κατὰ τὸ συλλογικὸν τοῦτο ἔτος. Ἔχει δὲ ἡ περὶ τούτων κρίσις τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπείας ὡς ἑπεται:

Ἀριθμὸς πρωτοκόλλου 65. **Ζῶντα μνημεῖα ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς ὑπὸ Ν. Α. Θεοχαρίδου.**

Ἡ συλλογὴ αὕτη περιλαμβάνει 1) Λεξιλόγιον κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν ἐκ λέξεων 130 διαφόρου καταγωγῆς, ἤτοι ἑλληνικῆς, ῥωμαϊκῆς, τουρκικῆς καὶ σλαυϊκῆς ἔτι· 2) Καταλήξεις (*ἀρα—ἀρης—οῦδι* καὶ *οῦδα*)· 3) Ἔθιμον ἓν, αἱ *Λαζαρίναις ἐν Ἐπανωμῇ Χαλκιδικῆς*, ἄξιον προσοχῆς ὑπὸ ἔποψιν κοινωνιολογικήν, οὗτινος τὰς ῥίζας ἀναζητητέον ἴσως εἰς χρόνους ἀπωτέρους καὶ ἑλληνικοὺς καὶ οὗ ἐπιτομή, οὕτως εἰπεῖν, εἶναι τὰ σήμερον ἐν ἄλλαις χώραις *τραγούδια τοῦ Λαζάρου*, ἐν οἷς μόνον ἐπαινοῦνται αἱ ἀρεταὶ τοῦ κυρίου, τῆς κυρίας καὶ τῶν τέκνων τοῦ οἰκοδεσπότου· 4) Παροιμίας 37 μετὰ τῆς ἑρμηνείας καὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν καί τινας ἄλλας ἐν ἰδίῳ φύλλῳ ὑπεράγαν Ἀριστοφανιζούσας· 5) 24 ἀνέκδοτα τοῦ λαοῦ ἐκ τῆς Ἐκκλησίας, ἤτοι περὶ τῶν ἐν τῷ Κλήρῳ ἀτόπων, κωμικῶν δηλονότι ἢ σατυριστικῶν μᾶλλον εὑρημάτων περὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ ἄλλων κληρικῶν· 6) Προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίας 35 ἐκ τῶν κοινῶν παρὰ τῷ ἑλληνικῷ λαῷ· 7) Παραμύθια 8, εἰς ἃ προσπαθεῖ ν' ἀποδώσῃ καὶ τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ· 8) Ποικίλα, ἤτοι τί συνήθως λέγουσι πρὸ πάντων οἱ παῖδες κατὰ τὰς βροχάς, χιόνας, ἐμφανίσεις διαφόρων ζῴων, πτηνῶν κλπ. καὶ 9) Τραγούδια τῆς πρωτοχρονιᾶς καὶ τοῦ γάμου.

Ἡ συλλογὴ αὕτη τοῦ κ. *Θεοχαρίδου* καθ' ὕλην μὲν καὶ εἶδος δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητος, ἀλλ' ὑπολείπεται τῶν λοιπῶν κατὰ ποσότητα ὕλης· διὸ ἐπαινεῖται ὁ συλλογεὺς ἐπὶ τῇ προθυμίᾳ, μεθ' ἧς ἔσπευσε νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Συλλόγου, παρακαλούμενος, ὅπως μὴ ὀκνήσῃ νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἄξιον τοῦ ὡρισμένου βραβείου καταστήσῃ.

Ἀριθμὸς πρωτοκόλλου 196. **Εὐκλείδου Θρουμμουλοπούλου Κοτυωρίτου συλλογὴ παραμυθίων ἐν σελίσι 207.**

Ἡ συλλογὴ αὕτη εἰς ἓξ κεφάλαια διηρημένη περιλαμβάνει ἐν μὲν τῷ Α' εἴκοσι παραμύθια, ἐν δὲ τῷ Β' εἴκοσι τρία διηγήματα περὶ σχολαστικῶν, ἐν τῇ Γ' μύθους δέκα ἕξ, ἐν τῇ Δ' ἀνέκδοτα περὶ ἱερέων, ἐν τῇ Ε' ᾄσματα α') δίστιχα τοῦ χοροῦ καὶ β') ἀρχαῖα διάφορα. Εἰς ταῦτα ἐπιπροστίθενται τὰ ἑξῆς: Ἓν ᾆσμα ὑπὸ παίδων τῇ νυκτὶ τῶν Χριστου-

γέννων ἀδόμενον, ἓν ᾄσμα σκωπτικόν, γαμήλια τρία, ὧν τὸ τρίτον εἶναι μᾶλλον ἀπόσπασμα ληφθὲν κατὰ τὸ πλεῖστον αὐτοῦ μέρος ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς Τραπεζοῦντος ὑπὸ *Σάββα Ἰωαννίδου*, λογοπαίγνιά τινα, ᾄσματα λεγόμενα ἐπὶ παιδιῶν. Ἐν δὲ τῷ ϛ΄ κεφαλαίῳ περιέχονται αἰνίγματα, παροιμίαι, μία ἐπιστολή, διάλογοι, διηγήματα καὶ τελευταῖον τὰ ὀνόματα τῶν μηνῶν ἐν Κοτυώροις.

Ὁ συλλογεὺς συνέλεξε μὲν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὕλην ποικίλην καὶ σπουδαίαν, ἀλλ' αὕτη ὑπὸ τὴν ἔποψιν καὶ τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ ποιοῦ ὑπολείπεται τῆς ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ κ. *Ἐλευθερίου Παπανανιάδου*, καὶ ὡς ἐκ τούτου θεωρεῖται ἀξία μὲν ἐπαίνου, οὐχὶ δὲ καὶ βραβεύσεως. Οὐχ ἧττον δύναται νὰ ἐπιφυλαχθῇ καὶ τῷ κ. *Θρουμμουλοπούλῳ*, τὸ πρῶτον ἤδη κατελθόντι εἰς τὸν ἀγῶνα, ἐν τῷ μέλλοντι τὸ βραβεῖον, ἐὰν συμπληρώσῃ τήν, περὶ ἧς ὁ λόγος, συλλογὴν ἀφαιρῶν μέν τινα ἐξ αὐτῆς ἤδη δεδημοσιευμένα ὡς τὸ 19ον αἴνιγμα ὡσαύτως ἀπαντῶν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Τραπεζοῦντος ὑπὸ *Σάββα Ἰωαννίδου*, ἐπιπροστιθεὶς δὲ ἄλλα τινὰ ἢ λεξιλόγιον τῶν περιεχομένων λέξεων κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν καὶ συντονωτέραν καταβάλλων προσοχὴν εἰς τὴν προσήκουσαν τῆς ὕλης ταξινόμησιν.

Ἀριθμ. πρωτοκ. 197. Ἐφόλκιον τῆς προπερυσινῆς θεωρητέα ἡ ὑπὸ τὸν ἄνω ἀριθμὸν εἰς τὴν ἡμετέραν Ἐπιτροπείαν ἀποσταλεῖσα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συλλογὴ τοῦ κυρίου **Κωνσταντίνου Γ. Κουρτίδου** *τρίτον* τοῦτο *μέρος* τῆς ἐν τῷ Συλλόγῳ κειμένης καὶ κεκριμένης, ὡς καὶ ἐν τῷ προλόγῳ αὐτῆς λέγει ὁ συλλογεύς παρατιθεὶς τὴν ἐτυμηγορίαν τῆς ἀγωνοδίκου Ἐπιτροπείας, ἥτις ἐθεώρησε τότε ἐκείνην ἐκπληροῦσαν μὲν τοὺς ὅρους τοῦ διαγωνίσματος κατὰ ποιόν, οὐχὶ δὲ καὶ κατὰ ποσόν, δυναμένην ὅμως νὰ συμπληρωθῇ καὶ νὰ διεκδικήσῃ τὸ δεκάλιρον γέρας.

Σύγκειται δὲ ἡ συλλογὴ ἢ μᾶλλον τὸ τρίτον τοῦτο μέρος αὐτῆς, ἣν θέλει νὰ ὀνομάσῃ ὁ κ. *Κουρτίδης* μετά τινος τροποποιήσεως γενικώτερον νῦν **Λόγια κι γράμματα τοῦ Θρακικοῦ λαοῦ ποῦ βρίσκουντι 'ς τὸ Λεξικὸ τοῦ Γαζῆ, τραγούδια καὶ παραμύθια τῆς Ῥοδώπης** α΄) Ἐξ αἰνιγμάτων 62 λελυμένων πάντων καὶ 5 σελίδας καταλαμβανόντων, καὶ β΄) Ἐκ παραμυθίων 14, ἐν σελίσι 42. Κύριον τῆς συλλογῆς προσὸν εἶναι ἡ ἐπιμελὴς ἀπόδοσις τῆς γνησίας προφορᾶς τοῦ θρᾳκικοῦ ἰδιώματος.

Ἐπειδὴ δὲ οὕτω συμπληρωθεῖσα ἱκανοποιεῖ τὸν σκοπὸν τοῦ ἀγῶνος, κρίνεται βραβεύσιμος.

Ἀριθμὸς πρωτοκόλλου 198. **Ἐλευθερίου Παπανανιάδου Ἡ περὶ Τρίπολιν, Ἀμισὸν καὶ Θοανίαν ἰδιωτική.**

Ἡ συλλογὴ αὕτη ἐν σελίσι 391 σχήματος μεγάλου περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς: Λεξιλόγιον ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ ἰδίου, τῆς ἀποσταλείσης εἰς τὸν Σύλλογον κατὰ τὸ 1894 καὶ κριθείσης ἀνεπαρκοῦς πρὸς βράβευσιν, ἕτερον λεξιλόγιον, ἤθη, ἔθιμα, προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίας, παροιμίας ἑκατόν, αἰνίγματα εἴκοσι καὶ ἕν, κύρια ὀνόματα, ὀνόματα κτηνῶν, τοπωνυμίας, περὶ γάμου ἐν Θοανίᾳ, μύθους δέκα πέντε, δίστιχά τινα καὶ τέλος λεξιλόγιον τρίτον.

Ἐκ πάντων τούτων, καθ' ἃ καὶ αὐτὸς ὁ συλλογεὺς ἐν ὑποσημειώσεσιν ἀναφέρει, οὐ μόνον τὸ πρῶτον λεξιλόγιον, ἀλλὰ καὶ αἱ παροιμίαι καὶ τὰ αἰνίγματα ὡς καὶ οἱ τρεῖς πρῶτοι μῦθοι ἀνήκουσιν εἰς τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1894 ἀποσταλεῖσαν τῷ Συλλόγῳ ὕλην αὐτοῦ.

Πρὶν ἢ ἐξάρωμεν τὰ προτερήματα τῆς συλλογῆς ταύτης, προτάσσομεν τὰς ἐλλείψεις αὐτῆς, αἵτινες ἄλλως τε ἱκαναὶ παρατηροῦνται, ὡς ἑξῆς:

Α΄) Πολλαχοῦ γράφει τὰς λέξεις ἀτελῶς, παρέχων ἀφορμὴν πρὸς ἀσάφειαν ἢ καὶ κατὰ τρόπον γεννῶντα ἀμέσως ἀμφιβολίαν, ἄλλοτε δὲ πραγματεύεται τὴν ὕλην οὕτως, ὥστε εὐκόλως παρατηρεῖ τις ἀνακρίβειαν καὶ ἄλλοτε ἐρωτῶν ἐν παρενθέσεσι περὶ τοῦ ἀρχικοῦ τῶν πλείστων τύπου ἐσφαλμένως ἀνάγει αὐτὰς εἰς ἄλλους τύπους, ἐν ᾧ ἄλλοτε πάλιν χωρὶς οὐδόλως νὰ βασίζηται ἐπὶ φθογγολογικῶν νόμων προβαίνει εἰς ἐτυμολογίας τολμηρὰς αὐθαιρέτως κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ. Οὕτως γράφει τὴν λέξιν *Ἀγιαννοῦ ἄνευ ἄρθρου*, ὥστε ἀγνοεῖ τις ποίου γένους καὶ ποίας πτώσεως εἶναι τὸ ὄνομα τοῦτο. — Ἐπ' ἴσης γράφει διὰ διπλοῦ *θ* τὰς λέξεις *ἀθθόγαλαν* καὶ *ἀθθύβολον* χωρὶς οὐδόλως ν' ἀναφέρῃ, ἂν τὴν διπλῆν τοῦ *θ* γραφὴν ὑπηγόρευσε φθογγολογική τις μεταβολὴ ἁπλῶς καὶ οὐχὶ ἡ προφορά, ἣ ἂν τῷ ὄντι διὰ διπλοῦ *θ* προφέρωνται αἱ λέξεις αὗται.—Ὁμοίως προκειμένου περὶ τοῦ τύπου *ἀναῖγκε* (γράφε ὀρθότερον *ἂν ἒν' καί*), ἐντὸς παρενθέσεων γράφει τὴν ὁμηρικὴν λέξιν *εἶκε* μετ' ἐρωτήσεως, νομίζων ἴσως, ὅτι εἰς ταύτην

δύναται ν' ἀναχθῇ τὸ κατ' αὐτὸν *ἀναῖγκε*. Τοῦτο ὅμως οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ εἶναι, εἰμὴ ἡ ὑποθετικὴ πρότασις *ἂν ἒν' καὶ τοῦτ' ἔστιν ἂν εἶναι καί... ἤτοι ἂν συμβῇ νά...* Ἀλλαχοῦ παραπέμπει εἰς τὴν λέξιν *χοζὰν* ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, καίτοι αὕτη λείπει ἐν τοῖς προηγουμένοις.—Ὡσαύτως τὸ παθητικὸν τοῦ κουράζω *κουρά(γ)ομαι* ἀνάγει εἴς τινα τύπον *κορωνιάομαι* μετ' ἐπιφυλακτικότητος χωρὶς τοὐλάχιστον νὰ ὑποδείξῃ, πῶς ἠδύνατο νὰ δικαιολογηθῇ ἡ τοιαύτη τῆς λέξεως παραφθορά. — Φθογγολογικῶς τε καὶ ἀνθρωπολογικῶς ἀβάσιμος ἀποδείκνυται ἡ ἔστω καὶ μετὰ δισταγμοῦ ὑποδειχθεῖσα ἐτυμολογία τοῦ *Τσαπνῆ* ἐκ τοῦ *Τσνῆ*. Ἀναγράφων τὰς δὲ φράσεις *λακάνου γιὸς* καὶ *λακάνου κόρη* ὡς ὑβριστικὰς δὲν ἀναφέρει τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς γίνεται χρῆσις αὐτῶν.—Πιθανὴν θεωρεῖ τὴν ἐκ τοῦ *νήπιος* παραγωγὴν τοῦ *ναί πε* (ὅπερ καὶ διὰ τοῦτο γράφει *νέπε*) ἀγνοῶν, ὅτι ὁ τύπος οὗτος προῆλθεν ἐκ τοῦ *ναί, bρέ* (καὶ οὗτος ἐκ τοῦ *ναί, μπρέ*), ὡς φαίνεται καὶ ἐκ τοῦ ἐπὶ θηλυκοῦ γένους λεγομένου *ναίβρισσα*.— Ἐσφαλμένως ἀνάγει τὸ κύριον ὄνομα *Σούνα* (τοῦτ' ἔστι *Σώνα*) καὶ τὸ *Σωσάννη*, καθ' ὅσον ἡ *Σωσάννη* ἐν Χαλδείᾳ καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ Πόντου λέγεται *Σουσάννα*.—Ἀλλὰ καὶ ἀλλαχοῦ ἐρωτῶν περὶ τῆς προσαγορεύσεως *βέτα*, εἰ ἀνάγεται εἰς τὸν ὁμηρικὸν τύπον *τέττα*, ἀποδείκνυται ὁ συλλογεὺς ὅλως ἀδαὴς τῶν φθογγολογικῶν νόμων τῆς ἑλληνικῆς. Τὸ *μέτα* παρεφθάρη ἐκ τοῦ *γαμέτα* (κλητικῆς τοῦ νῦν ἀχρήστου *γαμέτης*), ὁ δὲ πλήρης οὗτος τύπος *γαμέτα* πολλάκις ἀπαντᾷ ἐν Χαλδείᾳ καὶ ἀλλαχοῦ, π. χ. *(γα)μέτα παλαλέ*=ὦ ἀνόητε! Πρβλ. καὶ τὸ *(γα)μῶ* ἐν φράσεσιν, ὁποῖα τὸ *(γα)μῶ σε, παλαλέ*.— Προκειμένου περὶ τῆς νηπιακῆς λέξεως *πουμπού* (=ὕδωρ), ὑποπτεύει, μήπως εἶναι αὐτὸ τὸ Λατινικὸν bibo. Καὶ ἀληθῶς μὲν σχετίζεται πρὸς τοῦτο ὡς πρὸς τὴν ῥίζαν, οὐχ ἧττον ὅμως δὲν δυνάμεθα καὶ νὰ συνταυτίσωμεν τὰς λέξεις· διότι τὸ *πουμπού* εἶναι λέξις ἐσχηματισμένη ἐκ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ἀρχαϊκῆς τῶν Ἀρίων γλωσσῶν ῥίζης *bu*, τῆς σημαινούσης τὸ *πίνειν*. Πρβλ. τὸ γαλλ. **bu-** καὶ τὸ θέρμα *po* ἐν τῇ λέξει *πῶμα* (ἔκπωμα). Ἐσφαλμένως παράγει τὸ *ἀρεούα* ἐκ τῆς φράσεως *ἀρ' ἔχει ὕαν*, ἐν ᾧ ὀρθότερον ἑρμηνεύεται ὡς προελθὸν κατὰ παραφθορὰν ἐκ τοῦ *ἄρ' ὕα* (τ. ἔ. *ἄρα ὑγίεια*=τὸ λοιπὸν ὑγίεια).— Παράγει τὸ *ἀγνέστικα* ἐκ τῆς προθέσεως *ἐκ* καὶ τοῦ *νῆστις*, ἐν ᾧ εἶναι ἐπίρρημα τοῦ ἄλλως τε εὐχρήστου ἐπιθέτου *ἀγνήστικος*, ὅπερ ἀνάγεται εἰς τὸ ἀρχαῖον *ἄνηστις*=νῆστις. Παραβάλλομεν ὡς ἀνάλογα τὰ *νώνυμος* καὶ *ἀνώνυμος, νήνεμος* καὶ *ἀνήνεμος, νήριθμος* καὶ *ἀνήριθμος* ἐκ τῆς ἀρχαίας.—Παράγει τὸ *λοπουτεάζω*(=ῥαβδίζω) ἐκ τοῦ *λοπάω-ῶ*, ἐν ᾧ ἡ λέξις προέρχεται ἐκ τοῦ *λοπούτ* (τὸ)=ῥάβδος, ὅπερ εἶναι λέξις εὔχρηστος ἐν τῇ διαλέκτῳ τοῦ Πόντου, καὶ ἐκ τῆς ὁποίας ἐσχηματίσθη ἑτέρα λέξις *λοποῦτς* (ὁ) ἀντὶ τοῦ πληρεστέρου *λοπούτης*, λεγομένη ἐν Χαλδίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου ὡς τὸ ξύλον.— Ἀνάγει τὸ *πουσπουρίζω* καὶ—εάζω καὶ ἰδανικόν τινα τύπον *πρηστηριάζω*, ἐν ᾧ προέρχεται ἐκ τῆς ἄλλως εὐχρήστου λέξεως *πουσπούρα* τῆς σημαινούσης ῥίγος. — Θεωρεῖ τὸ *λαΐζω* (=κινῶ) ὡς παραφθαρὲν ἐκ τῶν τύπων *ἐλελίζω, λελίζω, λεΐζω*, ἐν ᾧ ἀπ' εὐθείας προῆλθεν ἐκ τοῦ ἀρχαίου *λεΐζω*. — Παράγει τὴν λέξιν *μουχτερὸς* (=χοῖρος) ἐκ τοῦ περσικοῦ *ﻣﻮﺵ* (=μείζων, ἀνώτερος) ἐπιπροστιθεὶς τὰ ἑξῆς: «Προσηγόρευται δὲ κατὰ ταπεινὴν ἰδέαν οὕτω σκωπτικῶς καὶ κατ' εὐφημισμόν». Καὶ ὅμως ἡ λέξις ἔχει παραφθαρῇ μᾶλλον ἐκ τοῦ *μοχθηρός*, τῆς δὲ τοιαύτης παραφθορᾶς ποιεῖται μνείαν καὶ ὁ ἴδιος ἐν σημειώσει. — Παράγει τὴν λέξιν *περρίμματα*, ἐκ τοῦ *ἐπιρρίπτω*, ἐν ᾧ μᾶλλον ἠδύνατο ν' ἀναγάγῃ αὐτὴν εἰς τὸ *περιρρίπτω*. Ἐρωτᾷ, *ἂν τὸ πυπὲτο'* (γραπτέον *'πιπέτο'*) προῆλθεν ἐκ τῆς *ὑπὸ* καὶ *πέζα*, ἐν ᾧ κάλλιστα δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἐκ τοῦ *ἐπιπέτσιον* τοῦ συνθέτου ἐκ τῆς *ἐπὶ* καὶ *πετσίον*=δέρμα. —Θεωρεῖ ὡς αἰολικὸν τὸ χρονικὸν *ἀντῆς* ἀντὶ τοῦ *ὄντας*, ἐν ᾧ φαίνεται προελθὸν ἐκ τοῦ ἐν Χαλδίᾳ εὐχρήστου *ὀντός*, ὅπερ ἐνίοτε λέγεται καὶ *ὄντος* καὶ *ὄνταν* (=ὅταν).—Ἄγνωστον δέ, πῶς εὑρίσκει δωρισμὸν ἐν τῷ *τέλες πάντες* (=τέλος πάντων).

Β΄) Ἐνίοτε ἑρμηνεύει ἐλλιπῶς ἢ καὶ ἀνακριβῶς τὰς λέξεις, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ἑξῆς. Οὕτω γράφει *ψοφίζω*=*ἀποκτείνω ἐπὶ ζῴων* καὶ *ψοφῶ*=*ἀποθνήσκω ἐπὶ ζῴων*, καίτοι ἀμφότερα τὰ ῥήματα ταῦτα λαμβάνονται ἐνίοτε καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων, τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ ἀπειλῆς (π.χ. *ἀώρα κρούω καὶ ψοφίζω σε*=τώρα σὲ σκοτώνω ἀπὸ τὸ ξύλον), τὸ δὲ δεύτερον ἐπὶ κατάρας (π.χ. *κὶ ψοφᾷ νὰ ἐγλυτώνω*=δὲν ψοφᾷ, ἤτοι δὲν ἀποθνήσκει, ὥστε νὰ γλυτώσω) καὶ ἄλλων τινῶν φράσεων, οἷον *ὰς οὶμ πεῖναν ἐψόφεσα*=ἀπέθανα ἀπὸ τὴν πεῖναν, ἤτοι *πεινῶ ὑπερβαλλόντως*, καὶ *ἐθαρρεῖς*

ἐψόφεσα ἀπάνω σ'=νομίζεις ὅτι σὲ ἐλιμπίσθηκα. — Καταλείπει ἀνερμήνευτον τὴν λέξιν *ποπᾶς*, παραπέμπει δὲ περὶ τῆς ἑρμηνείας αὐτῆς εἰς τὴν λέξιν *πάπας* (=πατήρ), ἐξ οὗ ἔπεται, ὅτι καὶ τὸ *ποπᾶς* κατὰ τὸν συλλογέα εἶναι ταὐτόσημον. Ἀλλὰ τότε πῶς δύναται τὸ θηλυκὸν *ποπαδία* νὰ σημαίνῃ τὴν γυναῖκα τοῦ ἱερέως, ὅταν τὸ *ποπᾶς* σημαίνῃ μόνον καὶ τὸν πατέρα, οὐχὶ δὲ ἱερέα, ἐν ᾧ ἐν Χαλδίᾳ καὶ Τραπεζοῦντι σημαίνει ἀποκλειστικῶς τὸν ἱερέα; — Ἑρμηνεύει τὴν λέξιν *φούστορον* (τουτέστιν *ὀμελέττα*) διὰ τῆς ἀρχαίας *κυκεών*, ἐν ᾧ αὕτη σημαίνει ἄλλο.

Γ') Ἀνερμηνεύτους καταλείπει τὰς ἑξῆς λέξεις, *πατίεται, κόχα, κὲ τολοῦται, Βρατεάβα, Λεϊλεάκον μουλώνουν, φουμίζ'*.

Δ') Ἐσφαλμένως γράφει τὰς ἑξῆς λέξεις: *ἀποκώλ'* καὶ *ἀποκωλίζω* ἀντὶ *ἀποκύλλ'* καὶ *ἀποκολλίζω, γηνεάζω* ἀντὶ *γυννάζω* (ἐκ τοῦ *ὕννις*), *εὐρεάστα* ἀντὶ *ἐβρεάστα*, ἢ κάλλιον *ἐβαράστα*, ὡς λέγουσιν ἐν Χαλδίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ, *συγκάθημαι* καὶ *συγκλέπτω* ἀντὶ *συγκάθομαι* καὶ *συγκλέφτω*, ὅπως καὶ προφέρονται, *Θρὺψ* ἀντὶ *Θρύφ'ς* ἢ *Θρύφτς*. Ἴσως δ' ἐσφαλμένως γράφει καὶ τὴν λέξιν *κακᾶ(ν)* ἀντὶ *κουκοῦν*, ὡς λέγεται ἐν Χαλδίᾳ τὸ ὀπωρικόν.

Ε') Ἀπαντῶσι καὶ αἱ ἑξῆς κοιναὶ λέξεις, *ἑωσφόρος, πνηρίζω, πρώϊμον, φλόγα* καὶ *ψαχνόν*.

Ϛ') Τὸ πέμπτον αἴνιγμα παρέλαβεν ἴσως ἐκ τῶν *Φυγάδων* τοῦ *Τριανταφυλλίδου*.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἐλλείψεων τῆς συλλογῆς. Περὶ δὲ τῶν πλεονεκτημάτων αὐτῆς προκειμένου τοῦ λόγου ἐξαίρομεν ὡς τοιαῦτα τὸ μὲν τὸ ὑπεραρκοῦν τῆς ὕλης, τὸ δὲ τὸ ἐκλεκτὸν αὐτῆς ὡς καὶ τὴν προσήκουσαν κατάταξιν. Βεβαίως τὰ προτερήματα ταῦτα ἔτι μείζονα ἤθελον ἔχῃ ἀξίαν, ἂν ὁ συλλογεὺς ὑπὸ ἀρχαιομανίας, ὡς φαίνεται, κατεχόμενος δὲν παρενέβαλλε καὶ ἐτυμολογίας τολμηρὰς καὶ ὅλως ἀβασίμους τηρῶν τὴν συμβουλὴν τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρώτην αὐτοῦ συλλογήν. Ἀλλὰ καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα ἀξιέπαινος ὢν ἐπὶ τῇ μεγάλῃ αὐτοῦ φερεπονίᾳ καὶ τῷ θερμῷ ζήλῳ, μεθ' οὗ εἰργάσθη συμπληρώσας τὴν προηγουμένην αὐτοῦ συλλογήν, κρίνεται ἄξιος τοῦ δεκαλίρου βραβείου.

Ἀριθμὸς πρωτοκόλλου 199 καὶ 224. Δύο τεύχη ὑποβάλλει εἰς κρίσιν τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπείας *ὁ ἐκ Σίδερης τῶν Φιλιατῶν κ.* **Χριστόδουλος Α. Βαξοβάνος.** Τὸ μὲν *πρῶτον* ἐπιγραφόμενον **Ἱστορία, ἤθη, ἔθιμα καὶ γλῶσσα τῆς Τσαμουριᾶς, ἤτοι τῶν Ἠπειρωτικῶν χωρῶν Θεσπρωτίας καὶ Κεστρίνης** ἔχει σελίδας ἐν ὅλῳ 391 ἠριθμημένας πλὴν ἑτέρων δέκα καὶ τριῶν, αἵτινες ἡγούμεναι τῆς κυρίας πραγματείας περιέχουσι τὸν *Πρόλογον* τοῦ συλλογέως καὶ τὸν γενικὸν *πίνακα τῶν Περιεχομένων*· τὸ δὲ *δεύτερον* τεῦχος φέρον τὴν ἐπιγραφὴν **Γραμματικαὶ Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἐν ταῖς Ἠπειρωτικαῖς χώραις Θεσπρωτίᾳ καὶ Κεστρίνῃ δημώδους Ἑλληνικῆς γλώσσης μετὰ λεξιλογίου αὐτῆς** ἀπαρτίζεται ἐκ σελίδων 100 ὁμοίου σχήματος.

Καὶ περὶ μὲν τοῦ πρώτου τεύχους, τοῦ καὶ τετραπλάσιον τοῦ δευτέρου τὸν ὄγκον ἔχοντος, περιοριζόμεθα εἰς τὰ ἑξῆς:

Τὸ τεῦχος τοῦτο κυρίως δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο μέρη: εἰς τὸ $A^{ον}$, τὸ *περιγραφικὸν* καὶ *τοπογραφικὸν* καὶ τὸ $B^{ον}$ τὸ *ἠθογραφικὸν* καὶ *ἠθολογικόν*. Τὸ $A^{ον}$ περιλαμβάνει τὴν γεωγραφικὴν περιγραφὴν τῆς Τσαμουριᾶς, τῆς χώρας ἐκείνης τῆς Ἠπείρου, ἥτις ἐνέκλειε τὸν Ἄδην τῶν ἀρχαίων, τὴν *Ἀχερουσίαν λίμνην*, διερρεῖτο δὲ ὑπὸ τριάδος ὀνομαστῶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ μυθολογίᾳ ποταμῶν, τοῦ Ἀχέροντος, τοῦ Κωκυτοῦ καὶ τοῦ Πυριφλεγέθοντος. Ὁ συλλογεὺς ἐν τῷ μέρει τούτῳ ἐξετάζει τὴν Τσαμουριὰν μετ' ἐπιμελείας καὶ τῆς πρὸς τὴν γενέτειραν αὐτοῦ διαλαμπούσης στοργῆς κατὰ εἰδικὰ κεφάλαια, ἤτοι ἐρευνᾷ τὰ περὶ τῶν βουνῶν, τῶν πεδιάδων, τῶν ποταμῶν, τῶν λιμένων, τοῦ κλίματος, τοῦ ἐδάφους, τῆς γλώσσης, τῆς παιδείας καὶ τῆς θρησκείας, τῆς ἐμπορίας, τῆς βιομηχανίας, τῆς κτηνοτροφίας, τῶν προϊόντων. Ἡ *Τσαμουριὰ* τὸ ὄνομα πιθανῶς σχοῦσα ἐκ τοῦ *Θυάμιδος*, τοῦ γνωστοῦ ποταμοῦ τῆς Ἠπείρου τοῦ χωρίζοντος τὴν ὑποδιοίκησιν Φιλιατῶν (τῆς Κεστρίνης γῆς, Παρακαλάμου) ἀπὸ τῆς ὑποδιοικήσεως Παραμυθίας (Ἀϊδονάτι), τῆς ἰδίως δὴ λα δὴ *Θεσπρωτίας* καὶ εἰς τὸ Ἰόνιον ἐκβάλλοντος, ὡς καὶ οἱ κάτοικοι *Τσάμιδες* καλοῦνται ἐκ τοῦ Θυάμιδες, περιλαμβάνει ὅλην τὴν ἀρχαίαν Θεσπρωτίαν καὶ τὴν Κεστρίνην, ἐν ἄλλαις λέξεσι τὰς τέσσαρας ὑποδιοικήσεις (καζάδες) τοῦ νομοῦ Ἰωαννίνων, τὴν τῶν Φιλιατῶν, τῆς Παραμυθίας, τοῦ Μαργαριτίου, τῆς Πάργης καὶ τμῆμά τι πρὸς δυσμὰς τῆς ὑποδιοικήσεως Πρεβέζης. Τῶν τμημάτων τούτων ὁ συλλογεὺς περιγράφει μεθ' ὑπομονῆς τὸν τόπον κατὰ τὴν ἄνω ὑποδεδειγμένην σειράν.

Τὸ Β' μέρος περιλαμβάνει τὰ τοῦ βίου ἐν γένει, τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῶν περιγραφέντων μερῶν, ἤτοι τὰ τῆς ἀνατροφῆς, τῆς μνηστείας, τοῦ γάμου, τῆς τελευτῆς, τῆς τροφῆς, τοῦ πότου, τῶν δεξιώσεων καὶ προσαγορεύσεων, τῶν κλήσεων, τῶν προσφωνήσεων, τοῦ ὅρκου, τῶν εὐχῶν, τῶν ἀρῶν, τῶν ἐπαίνων, τῶν ὕβρεων καὶ ψόγων καὶ ἐπιπλήξεων, τὰ ἔθιμα καθ' ὡρισμένας τοῦ ἔτους π. χ. ἡμέρας, τῆς πρωτοχρονιᾶς, τῆς πρώτης ἑβδομάδος τοῦ Τριῳδίου, τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀπόκρεων, τῆς Κυριακῆς τῆς Τυροφάγου, τῆς πρώτης Μαρτίου, ὅτε αἱ μητέρες μετὰ τὸ δεῖπνον τῆς παραμονῆς περιδένουσι τοὺς λαιμοὺς καὶ τοὺς καρποὺς τῶν χειρῶν τῶν τέκνων αὐτῶν διὰ σχοινίων συνεστραμμένων ἐκ δύο νημάτων, κοκκίνου καὶ λευκοῦ, ἵνα μὴ «*πιάσῃ ὁ Μάρτις τὰ παιδιά*», δῆλα δὴ γιὰ νὰ μὴ τὰ μαυρίσῃ, ὁ ἥλιος, ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ ἥλιος τοῦ Μαρτίου καίει καὶ μαυρίζει πλειότερον ἢ κατὰ τοὺς ἄλλους μῆνας[1]. Προσέτι τὴν αὐτὴν ἐσπέραν οἱ ἰδιοκτῆται ὀπωροφόρων δένδρων κρεμῶσιν ἐφ' ἑκάστου αὐτῶν ἀνὰ μίαν σκίλλαν (σκιλλοκρόμμυον, μπότσικαν), ἵνα μὴ ταῦτα ὑπ' ἀνέμων καὶ καταιγίδων ἐκριζωθῶσι, ῥίπτουσι δὲ σκίλλας ἐπὶ τῶν οἰκιῶν, διότι πιστεύεται ὅτι αὗται ἔχουσι τὴν δύναμιν ν' ἀπωθῶσι τὴν ἐνέργειαν τῶν σεισμικῶν δονήσεων. Ἀξιομνημόνευτον δ' ἔτι εἶναι καὶ τοῦτο, ὅτι αἱ γυναῖκες τὴν πρωΐαν τῆς ἡμέρας ταύτης πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ἐνοπρίζονται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐν τῷ πίθῳ (τῆς καπάσας) ἀποτεθηκευμένου ἐλαίου, ἵνα μὴ αὐτὸς ὁ τοῦ Μαρτίου ἥλιος, ἀφαιρῶν τὴν δροσερότητα τῆς ἐπιδερμίδος τοῦ προσώπου αὐτῶν, μαυρίσῃ αὐτό.

Ἐπίσης περιγράφονται τὰ ἔθιμα τῆς 24 Μαρτίου, τῆς παραμονῆς δηλαδὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τῆς Παρασκευῆς τοῦ Λαζάρου. Καὶ τὴν μὲν 24 Μαρτίου οἱ παῖδες περιερχόμενοι τοὺς κήπους αὐτῶν μετὰ δίσκων *(τεμπά)* καὶ κωδώνων καὶ κροτοῦντες αὐτὰ ψάλλουσιν ὀλίγους στίχους, ἵνα φύγωσι τὰ *φείδια καὶ οἱ γουστερίτσες*, τὴν δὲ παραμονὴν τοῦ Λαζάρου κρατοῦντες κώδωνας καὶ καλαθίσκους καὶ ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν μεταβαίνοντες «*λέγουν τὸν Λάζαρον*» καὶ πληροῦσιν οὕτως ὠῶν τοὺς καλαθίσκους αὐτῶν (διότι δίδοται αὐτοῖς ἀνὰ ἓν ᾠόν, καίτοι διὰ τὸ ἅγιον «*τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ*» δίδονται δύο). Ἐπίσης ἐκτίθενται τὰ τῆς 1ης Ἀπριλίου, 1ης Μαΐου, 24ης Ἰουνίου, 1ης Αὐγούστου καὶ 6ης, τῆς Μεταμορφώσεως, κατὰ τὴν πρωΐαν τῆς ὁποίας, ὡς διαβεβαιοῦται ὁ φιλόπονος συλλογεύς, οἱ πελαργοί, ὡς ἐκ συνθήματος, ἀποδημοῦσι καὶ οὐδεὶς αὐτῶν μένει ἐν τῷ τόπῳ· σπανιώτατα δὲ ἀπολείπεταί τις αὐτῶν κεκμηκὼς γέρων· τὰ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου καὶ τῆς 14ης, ὅτε ἀποδημοῦσιν ἐκ τοῦ τόπου αἱ χελιδόνες, ὡς οἱ πελαργοί, τὴν 6ην Αὐγούστου, τὰ τῆς 18ης Ὀκτωβρίου (τοῦ ἁγίου Λουκᾶ), τῆς 21ης καὶ 30ῆς Νοεμβρίου, τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων, τοῦ Δωδεκαημέρου καὶ τῶν Θεοφανείων.

Τὸ δὲ Βον μέρος περιλαμβάνει *γνωμικὰ καὶ παροιμίας* ἐν ὅλῳ τετρακοσίας, ὡς ἐμετρήσαμεν ἡμεῖς, *ἀλληγορικὰς φράσεις* περὶ τὰς διακοσίας, *παίγνια* καὶ *παιγνίδια*, *προβλήματα* καὶ *αἰνίγματα* οὐχὶ πάντα νέα οὐδὲ κατὰ πολλὴν καὶ ἁρμονικὴν τάξιν τεθειμένα.

Εἰς τὸ Βον τοῦτο μέρος καθ' ἡμᾶς οἰκείως καὶ προσηκόντως κατατασσόμενα ἔπρεπε νὰ συνέχωνται καὶ τὰ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ συλλογέως τὸ Γ' καὶ Δ' μέρος ἀποτελοῦντα, ἤτοι τὰ περὶ τῶν *δεισιδαιμονιῶν* καὶ *προλήψεων* περὶ *μαντείας* καὶ *μαγείας* καὶ *βασκανίας*, καθ' ἃς ἀντιφάρμακον προτείνεται τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ σχηματιζόμενον ἐν τῷ μετώπῳ τῶν παιδίων ἢ μία κηλὶς μέλαινα ἐπὶ τοῦ φεσίου τοῦ παιδίου, ἐφ' οὗ ῥάπτεται σταυρός, ἔτι δὲ καὶ τὸ σκόροδον κρεμώμενον ἐφ' ὅλων τῶν πραγμάτων, εἴτε παιδία εἶναι ταῦτα εἴτε δένδρα εἴτε οἰκοδομαί. Ἐπίσης ὁ συλλογεὺς πραγματεύεται τὰ περὶ ἐξωτικῶν, τὰ ἀναγόμενα εἰς τὰς *Δρύμας*, τοὺς Βρυκόλακας, τὴν διαίρεσιν τοῦ χρόνου, τῶν μηνῶν, τοῦ ἡμερονυκτίου, περὶ ἀποδημίας, θήρας, ἁλιείας, κλοπῆς, ἐπαιτείας, τοῦ χοροῦ, τῶν δημοτικῶν ᾀσμάτων, τῶν μύθων, περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν καὶ ἀνέμων, περὶ ἐπιτηδευμάτων, ἅτινα διαιρῶν εἰς *ἔντιμα, μεσαῖα* καὶ *τελευταῖα* ἢ *εὐτελῆ* καθ' ἕκαστα ἀπαριθμεῖ. Οἱ τῶν ἐντίμων λόγου χάριν ἐπιτηδευμάτων ὀπαδοὶ ἔχουσι τὸ πλεονέκτημα νὰ προκάθηνται τῶν ἄλλων, ἐξαιρέσεως μόνης ἐπιτρεπομένης διὰ τὸν ξένον. Καὶ *ἔντιμα* μὲν ἐπιτηδεύματα εἶναι 6, μεσαῖα δὲ 9, εὐτελῆ δὲ ἡ τελευταῖα 13.

Οὕτως ὁ ἱερεὺς προίσταται πάντων, εἶτα ὁ ἰατρός, ἔπειτα ἔρχεται ὁ ἔμπορος, μετὰ τοῦτον ὁ διδάσκαλος, ᾧ ἀκολουθεῖ ὁ γραμματεὺς καὶ ὁ ὑπάλληλος.

1. Σημειωτέον δέ, ὡς λέγει ὁ συλλογεύς, ὅτι τὰ σχοινία ταῦτα, ἅτινα καλοῦνται *Μαρτίσια*, φυλάσσονται καθ' ὅλον τὸν Μάρτιον εἰς τὸν λαιμὸν καὶ τὰς χεῖρας.

Μετὰ τὸν περὶ ἐπιτηδευμάτων λόγον ὁ συλλογεὺς ἀναφέρει περὶ ἀδελφοποιΐας καὶ τελευταῖον περὶ ἰατρικῆς καὶ ἰατρῶν τοιούτων, οἵτινες ἐρωτώμενοι, ποῦ ἔχουσι σπουδάσῃ τὴν ἰατρικήν, ἀπαντῶσιν: «Οἱ ἐπιστήμονες σπουδάζουν εἰς τὰ *χαρτιά*, ἀλλ' ἡμεῖς εἰς τῶν ἀνθρώπων τὰ *κορμιά*».

Ἐνταῦθα λήγει καὶ ἡ περιγραφὴ τοῦ μέρους τούτου, ἅμα δὲ καὶ ἡ ἀνάλυσις τοῦ ὅλου τεύχους. Ἐν συνόψει ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι τὰ ἐν τῷ Β΄ μέρει καὶ τὰ ἐν τῷ Γ΄ καὶ Δ΄ κεφάλαια ὑπὸ τὸ Β΄ μέρος ὑποτασσόμενα καὶ χωριζόμενα καταλληλότερον, ταξιθετούμενα καλλίτερον καὶ διαμορφούμενα ἐπιστημονικώτερον θὰ ἠδύναντο ν' ἀναδείξωσι τὸ ὅλον ἔργον αὐτοτελὲς καὶ πλῆρες καὶ τὸ *ἄριστον* πάντων τῶν κατὰ τὸν ἐπέτειον ἀγῶνα ὑποβεβλημένων.

Τὰ δύο ταῦτα καθ' ἡμᾶς μέρη τηροῦσι τὴν πρὸς ἄλληλα ἀναλογίαν. Οὕτω τὸ μὲν πρῶτον κατέχει σελίδας τοῦ χειρογράφου 124, τὸ δὲ δεύτερον τὰς μέχρι τέλους, ἤτοι ἡ ἀναλογία τῆς γεωγραφικῆς περιγραφῆς πρὸς τὴν καθόλου συλλογὴν τὴν ἠθολογικήν, ἥτις κυρίως ὑποπίπτει εἰς τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπείας καὶ ἀνήκει εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ διαγωνίσματος, εἶναι ὡς 1 πρὸς 3 (ἤτοι 124:391).

Τὸ τοπογραφικὸν μέρος ἔχει πολλὰ τὰ καλά, πολλὰς μὲν λεπτομερείας ἀγνοουμένας, μηδόλως ὅμως ὑποπιπτούσας εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ διαγωνίσματος, ζητοῦντος ὀλίγας μόνον τοπογραφικὰς σημειώσεις καὶ διασαφήσεις πρὸς γνῶσιν τῆς περιφερείας καὶ τῆς χωρογραφικῆς ἐκτάσεως, εἰς ἣν ἀναφέρεται τοπωνυμία τις ἢ παράδοσις ἢ λέξις ἢ χρῆσις λέξεων ἢ βότανον ἰδιάζον, ὑγιείας περιποιητικὸν ἢ ὄρεξιν ἐπεγεῖρον ἢ περὶ τούτου κοινὴ παράδοσις ἢ δεισιδαιμονία κλ. Περὶ τοῦ καθαρῶς τοπογραφικοῦ μέρους σιγῶμεν, διότι ἄλλου χώρου καὶ ἄλλου καιροῦ τὸ πρᾶγμα.

Ὁ φερέπονος συλλογεύς, εἰ καὶ ἔν τισιν ἀνορθογραφεῖ καὶ περὶ τὴν σύνταξιν σφάλλεται, ἐγνώρισε καὶ παρηκολούθησε πολλά, καθὼς τὸ χειρόγραφον αὐτοῦ δεικνύει, περιῆλθεν αὐτὸς τὰ τμήματα καὶ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως γράφων συνήγαγεν ὕλην λίαν χρήσιμον.

Τὸ δὲ *δεύτερον* τεῦχος εἶναι μᾶλλον γραμματική τις σύντομος καὶ στενὴ ἡ παρατηρήσεις γραμματικαί. Ἡ προφορὰ τῆς ὁμιλουμένης ἐν τῷ περιγραφομένῳ τμήματι γλώσσης εἶναι *καθαρά, ἀπηλλαγμένη ξενικῆς*, ὡς βεβαιοῖ ὁ συλλογεύς, ἐξαιρέσεις δὲ μόνον τοῦ γενικοῦ τούτου κανόνος ἐπιφέρει, προκειμένου περὶ λέξεών τινων, αἵτινες ἔχουσιν ἐν ἀρχῇ ἢ ἐν μέσῳ τὸ σ, ὅπερ προφέρεται δασύτερον ὡς τὸ γαλλικὸν *ch*, οὐχὶ δ' ἐν τέλει, ὡς καὶ περὶ λέξεων ἀρχομένων ἀπὸ στ καὶ σκ, ἐν αἷς τὸ κ προφέρεται τραχύτερον καὶ σκληρότερον, καί τινων ἄλλων, ἐν αἷς ὑπάρχουσι τὰ διπλᾶ γράμματα. *ἕξη, μετάξι, τάξι, ζῶ, ζυγός, ζυμάρι.* Ὁ λόγιος συλλογεὺς ἔχει τακτικὰς παρατηρήσεις περὶ τονισμοῦ, ἐκθλίψεως, κράσεως, ἀφαιρέσεως, κλίσεως ὀνομάτων τε καὶ ῥημάτων, ἐπιθετικῶν καταλήξεων, ἀντωνυμιῶν καὶ μορίων. Ταῖς γραμματικαῖς ταύταις παρατηρήσεσιν ἕπεται Λεξιλόγιον ἐκ 535 λέξεων συντεταγμένον κατ' ἀλφάβητον, ἐξ ἧς ἐλλείπει τὸ *Η* καὶ τὸ *Ω*, τὸ δὲ *Ι* διὰ *τριῶν* μόνον λέξεων ἀπαρτίζεται. Αἱ λέξεις αὗται, ὧν αἱ πλεῖσται γνωσταὶ ἤδη ἐκ προηγουμένων συλλογῶν, δὲν παρουσιάζουσί τι εἰδικὸν ἢ τοπικόν, ἀλλ' εἶναι κάλλιον ἐξηγημέναι ἢ ἐν ταῖς πρότερον συλλογαῖς. Ἐν γένει ὁ συλλογεὺς ἐπέτυχεν ἐν τῷ Λεξιλογίῳ, διότι ἐν ἑκάστῃ λέξει προσάγει εἰς πίστωσιν τῆς τοιᾶσδε ἢ τοιᾶσδε σημασίας αὐτῆς καὶ φράσεις οἰκείας καὶ ἀναλόγους, προσηκόντως καὶ ἐπιμελῶς τεθειμένας. Ὁ συλλογεὺς ἵνα τὸ ἔργον αὐτοῦ καταστήσῃ τελειότερον καὶ νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν Ἐπιτροπείαν ἐν οὐ δέοντι, ἔπρεπε νὰ παραβάλῃ τὴν ὕλην πρὸς τὰς προεκδεδομένας συλλογὰς αὐτὸς πρὸς τὰς τῆς Ἠπείρου ἀφ' οὗ μάλιστα νῦν περισυλλέγονται αὗται ἐν τόμοις, ἀποφάσει τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπινεύσει δὲ καὶ χορηγίᾳ τοῦ ἀγωνοθέτου, ὁ ἤδη δ' ἐκδεδομένος πρῶτος τόμος ἔχει καὶ πολλὰ ἠπειρωτικὰ Λεξιλόγια. Τὴν παρατήρησιν ταύτην τῆς Ἐπιτροπείας ἀποτείνομεν ἐν γένει καὶ μετὰ τόνου μάλιστα καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους συλλογεῖς καὶ τοὺς μέλλοντας ν' ἀποδυθῶσιν εἰς προσεχῆ ἀγῶνα ἵνα λάβωσι πρὸς καταρτισμὸν τῆς ἐργασίας αὐτῶν ὑπὸ σπουδαίαν ὄψιν.

Ἐπισκοπήσωμεν νῦν τὸ *Λεξιλόγιον*, ὅπερ ἔχει καὶ ξενικὰς λέξεις ἐν χρήσει, ὡς τὸ *καντηρτίζω* (τουρκ.), *κουβεντιάζω—γιενάτι, γκιζεράω*, ὅπερ καὶ ἀλλαχοῦ *γκεζιράω*.

Ἡ λέξις *ἀργὸς* σημαίνει *ἄεργος*, ἀλλ' ἆρά γε δὲν ἔχει καὶ τὴν σημασίαν τοῦ πεπαυμένου τοῦ ἱερουργεῖν ἱερέως τοῦ εἰς *ἀργίαν* ὑποβληθέντος; Ἡ σημασία αὕτη σημειοῦται ἐν Ἠπειρωτικαῖς συλλογαῖς (πρβλ. τῶν Μνημ. τ. Α΄, σελ. 37)· δὲν σημειοῦται ὅμως ὑπὸ τοῦ συλλογέως, ἐὰν ὑπάρχῃ καὶ ἐν Θεσπρωτίᾳ. Ἡ λέξις *ἀρέντα* ἐξηγεῖται παρὰ τοῦ συλλογέως ὡς ἐπίρρημα δρομαίως, καὶ *ἀρεντεύω* δρομαίως ὁδεύω. Ἐν ταῖς ἄλλαις Ἠπειρωτικαῖς συλλογαῖς ἀναφέρεται: *ἀρέντα* τρέξιμον, δρόμος· εἶναι ἄρα καὶ οὐσιαστικὸν θηλυκοῦ γένους *ἀρέντα* (ἡ)· *ἀχνὸς* π. χ. δὲν σημαίνει μόνον ὁ ἀτμὸς ἢ ὀρθότερον ἡ ἐκ ζέοντος ὕδατος ἀτμώδης ὑγρασία, ἀλλὰ εἶναι καὶ *ἐπίθετον* = *ὠχρός, κιτρινιάρης*.

Τὸ *γδαίρω* γραπτέον διὰ τοῦ *ε*, διότι γίνεται ἐκ τοῦ *ἐκδέρω*.

Γκρέκος· ὁ συλλογεὺς λέγει *Γραικός*. Οἱ μεσογειότεροι τῶν ἑλληνοφώνων Τσάμιδες καλοῦνται ὑπὸ τῶν παραλίων Ἀλβανοφώνων *Γκρέκοι*». Ἀλλ' ἐν συλλογαῖς (ὅρα ἀνωτέρω) ἀπαντᾷ *Γρέκι* ὁ φωλεὸς ἀγρίου ζώου καὶ ὁ ἀγρός, ἐν ᾧ διανυκτερεύουσι τὰ πρόβατα κατὰ τὸ φθινόπωρον (καὶ ῥῆμα *γρεκιάζω*). Περὶ τούτου οὐδὲν λέγει ὁ συλλογεύς. Ἐν Ἠπείρῳ δὲ προσέτι καὶ δὴ ἐν Θεσπρωτίᾳ ἀπαντᾷ καὶ *Γκρεκοχῶρι* ἢ *Γκρικοχῶρι* πρὸς Δ. τῆς Κιουσοβίτσας κωμοπόλεως ἐκ 250 οἰκογενειῶν, ὧν τὸ $^1/_4$ Ὀρθόδοξοι. Ἐὰν λέγηται *Γκρικοχῶρι*, τότε ἡ λέξις ἐκ τοῦ *γκρίκα*, ὅπερ Ἀλβανιστὶ σημαίνει λαιμός, καὶ τοῦ *χώρα*, οἱονεὶ λαιμοκοπία, λαιμοχώρα· ἀπαντᾷ δὲ καὶ *Γκρίκα* χωρίον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Παραμυθίας ὑπὸ τὰς ὑπωρείας ὁμωνύμου βουνοῦ. Ταῦτα πάντα ἔπρεπεν ὁ συλλογεὺς νὰ καθορίσῃ σαφῶς.

Ἐν γένει δὲ τὸν ἐλλόγιμον συλλογέα ἡ Ἐπιτροπεία θεωρεῖ ἄξιον πολλῶν ἐπαίνων διὰ τὴν προθυμίαν, τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἀγάπην, μεθ' ἧς εἰργάσθη, ὡς τὰ πράγματα καὶ ἡ συλλεγεῖσα πλουσία ὕλη μαρτυρεῖ. Ἕνεκα τῶν πλεονεκτημάτων τούτων ἡ Ἐπιτροπεία, παρορῶσα ἄλλα μειονεκτήματα, εὐχαρίστως κρίνει αὐτὸν ἄξιον τοῦ νενομισμένου δεκαλίρου γέρως.

Ἀριθμὸς πρωτοκόλλου 222. **Ποικίλη γλωσσικὴ ὕλη ὑπὸ Συμεὼν Μανασείδου.**

Ἡ συλλογὴ αὕτη τοῦ οὕτως τρισκαιδεκάκις εἰς τὸν προκείμενον ἀγῶνα κατελθόντος καὶ πάντοτε σχεδὸν καλλινίκου ἐξελθόντος *Σ. Μανασείδου*, περιέχει Α΄) ᾄσματα δίστιχα 283. Β΄) ἤθιμα γαμήλια ἐν Χιρκᾷ, χωρίῳ ἀπέχοντι τῆς Γκιουμουλτζίνης ὁκτὼ ὥρας καὶ συγκροτουμένῃ ἐκ 200 περίπου οἰκιῶν. Γ΄) ᾄσματα πολύστιχα 18. Δ΄) δημῶδες μέλος συνηθιζόμενον κατὰ τοὺς χοροὺς ἐν τοῖς χωρίοις τῆς Αἴνου ἐν ἤχῳ α΄ *πα*. Τούτοις ἔπονται τὰ ἤθιμα τῆς α΄ Μαρτίου, καθ' ἣν ῥίπτονται ἀπὸ τῶν παραθύρων ἄχρηστα πήλινα σκεύη, ὁ Κλήδων καὶ ὁ Λάζαρος. Ε΄) Αἰνίγματα 2 καὶ Ϛ΄) Παιδιὰς 5 ἐν Φέρραις συνήθεις. Ὡς συμπλήρωμα δὲ ἀπέστειλε καὶ ἕτερον φυλλάδιον, ἐν ᾧ ἐμπεριέχονται ἤθιμα ἐν τῇ περιφερείᾳ Γρεβενῶν καὶ Ἀνασυλίτσας ἐπικρατοῦντα, ἤτοι τὰ ῥογκατσάρια, τὰ γαμήλια, τὰ Θεοφάνεια καὶ τὰ κατὰ τὴν βάπτισιν. Ταῦτα πάντα καταγράφονται καὶ περιγράφονται μετὰ τῆς ἀείποτε τὸν κύριον συλλογέα χαρακτηριζούσης τάξεως καὶ ἐπιμελείας.

Ὁ κύριος *Συμεὼν Μανασείδης* τυγχάνει ἐκ τῶν προθυμοτάτων καὶ ἐπιτυχῶς ἐργαζομένων συλλογέων, κατὰ τὸν πολυετῆ προκείμενον ἀγῶνα πολλάκις ἐπισπασάμενος τοὺς ἐπαίνους τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπείας. Ἡ παροῦσα δὲ συλλογὴ αὐτοῦ οὐδὲν μὲν ἔχουσα τὸ σφαλερὸν καὶ ἐπίψογον καθ' ὕλην καὶ εἶδος, ἀλλὰ μικρὸν ὑπολειπόμενον τῶν ἄλλων καὶ κατὰ τὴν ποσότητα καὶ κατὰ τὴν ποιότητα τῆς ὕλης, κρίνεται πολλοῦ ἐπαίνου ἀξία.

Ἀριθμὸς πρωτοκόλλου 226. **Γραμματικὴ τῆς κοινῆς δημοτικῆς ἡμῶν γλώσσης ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν ἐπὶ τῇ βάσει νεωτέρων πορισμάτων τῆς συγκριτικῆς γλωσσολογίας ὑπὸ Μενελάου Φιλήντα.**

Ἡ γραμματικὴ αὕτη περιλαμβάνουσα ἐν 120 σελίσι 390 παραγράφους, παρουσιάζεται εὐθὺς ἐξ αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς πολλῆς σπουδῆς καὶ μελέτης ἀξία, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ διειλημμένων καταραίνεται τὸ ἔργον τοῦτο οὐκ ἀνταποκρινόμενον οὐδὲ συμμορφούμενον καθόλου τῷ τίτλῳ αὐτοῦ· διότι, εἰ καὶ συμφώνως τῷ τίτλῳ ἐξελίσσονται πολλαχοῦ τύποι καὶ σχηματισμοὶ *τῆς κοινῆς δημοτικῆς ἡμῶν γλώσσης*, ἐνιαχοῦ παρενείρονται καὶ ὅλως ἄχρηστοι καὶ ἄγνωστοι αὐτῇ λέξεις. (Πρβλ. καταχρηστικὴ δίφθογγος *ου, ἀγνός, Ἅιδης* κτλ.)

Οἱ κανόνες τῆς γραμματικῆς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἶναι πορίσματα γλωσσολογικά, ἐκτίθενται δέ που ἐλλιπῶς ἐν τοῖς ἑξῆς χωρίοις. Οὕτω γράφεται: «Ἐκθλίβεται τὸ τελικὸν φωνῆεν τῆς προηγουμένης πρὸ τοῦ ἀρκτικοῦ τῆς ἑπομένης, ὅταν τὸ ἀρκτικὸν τῆς ἑπομένης εἶναι φθόγγος ἰσχυρότερος»· ἔνθα προσθετέον «χωρὶς νὰ δασυνθῇ τὸ ψιλὸν σύμφωνον πρὸ τοῦ δασυνομένου φωνήεντος, οἷον *ἀπ' ὅσα* κτλ.». Ἔτι δὲ παρατηροῦμεν

ὅτι ὁ γραμματικὸς ἀποφαίνεται καὶ γνώμας ἀναλήθεις καὶ ἀσυστάτους. Οὕτω γράφει: «(Ἡ νεοελληνικὴ δημοτικὴ γλῶσσα) εἶναι πλουσιωτάτη, ὡς κεκτημένη πλοῦτον ἄπειρον λέξεων καὶ ἐκφράσεων», ἐν ᾧ τοὐναντίον διὰ τὴν ἔνδειαν γλωσσικοῦ πλούτου παρήχθη ἡ *καθαρεύουσα* ἢ *τῶν λογίων γλῶσσα* καλουμένη, ἥτις πολλὰς ἐν τῇ δημώδει φωνῇ ἐπεισφρουμένας καὶ ἀπαντώσας ξένας καὶ βαρβαρικὰς λέξεις ἀντικαθιστῶσα δι' ἀρχαίων ἑλληνικῶν κεῖται ὡς μεταίχμιον, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ὡς γέφυρα συγκοινωνίας τῆς δημώδους γλώσσης μετὰ τῆς παλαιᾶς· ἄλλως τε φυσικῶς εἶναι ἀδύνατον ἡ ἐν παρακμῇ πολιτειακῇ καὶ κοινωνικῇ μορφωθεῖσα νέα γλῶσσα νὰ θεωρηθῇ πλουσιωτάτη. Ταῖς καταχρηστικαῖς διφθόγγοις συγκαταριθμεῖ καὶ τὴν *ωυ*, ἣν οὐ μόνον ἀγνοεῖ ἡ δημώδης λαλιά, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἀρχαίων διαλέκτων μόνη ἡ ἰωνικὴ μετεχειρίζετο. Ἀλλαχοῦ λέγει «τὰ συγκριτικὰ μεγαλύτερος καὶ καλύτερος πρέπει νὰ γράφωνται διὰ τοῦ *υ* κατ' ἀναλογίαν τῶν εἰς *-υς* τριτοκλίτων *παχύτερος, βαρύτερος* κτλ. οὐκ ὀρθῶς· διότι ἀμφότερα τὰ συγκριτικὰ ἐγένοντο κατ' ἔκπτωσιν τοῦ *ο* ἐκ τοῦ *μεγαλει(ό)τερος* (πρβλ. *μεγαλειότατος*) καὶ *καλλι(ό)τερος*. Ὅθεν κακῶς σημειοῦται ὅτι «ἄλλως ἡ γραφὴ *μεγαλείτερος* ... καὶ *καλλίτερος* οὐδένα ἔχει λόγον ὑπάρξεως». (Κατὰ ταῦτα διορθωτέον *καλύτερα* εἰς *καλλίτερα* καὶ *καλύτερος* εἰς *καλλίτερος*). Ἀναφέρει ἐν ταῖς πέντε πτώσεσι καὶ τὴν δοτικὴν οὐδαμῶς προσέχων, ὅτι ἡ ἁπλῆ δοτικὴ δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ δημώδει φωνῇ, ἥτις ἐκφράζει ταύτην κατ' ἀνάλυσιν διὰ τῆς *εἰς* ἢ *ς* μετ' αἰτιατικῆς. Ἐκ δὲ τοῦ διατυπουμένου κανόνος «Ὁ μέλλων ἐκφέρεται πάντοτε μετὰ τοῦ μελλοντικοῦ μορίου *θά*, ἀλλ' ὅταν εἶναι τελικός, τότε ἀντὶ τοῦ *θὰ* ἐκφέρεται μετὰ τοῦ *νὰ*» ἔκδηλον γίνεται, ὅτι ὁ συγγράψας τὴν γραμματικὴν παραδέχεται μελλοντικὸν τύπον ἐκφερόμενον μετὰ τοῦ *θά*, ἐπὶ δὲ τελικῆς ἐννοίας μετὰ τοῦ *νὰ* χωρὶς κατ' ἐλάχιστον νὰ σκεφθῇ, ὅτι τὸ *νὰ* τῆς δημώδους φωνῆς γενόμενον ἐκ τοῦ ἀρχαίου τελικοῦ συνδέσμου *ἵνα* ἀπαιτεῖ πάντως τὴν μεθ' ὑποτακτικῆς, ὡς ἐκεῖνος, σύνταξιν. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ὀφείλει καὶ τὸ *θὰ* νὰ συνταχθῇ ὑποτακτικῇ, διότι ὁ *νὰ* ἐνυπάρχει ἐν τῷ *θά*, ἅτε δὴ γενομένῳ ἐκ τοῦ *θὲ νὰ* καὶ τούτου ἐκ τοῦ *θέλω νά*. Ὅθεν κακῶς ἐν τῇ κλίσει τοῦ ῥήματος *λύνω* καὶ *ἀγαπῶ* γράφεται ὁ μέλλων «θὰ λύσεις, θὰ λύσει κτλ. θ' ἀγαπήσεις, θ' ἀγαπήσει κτλ.» διὰ τῆς *ει* διφθόγγου. Ὅτι ὁ ἁπλοῦς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις μέλλων ἐκφέρεται ἐν τῇ δημώδει γλώσσῃ διὰ τοῦ *θὰ μεθ'* ὑποτακτικῆς τρανῶς ἀποδείκνυται ἐκ τῶν εἰς *αίνω* τῆς κοινῆς, οἷον· *ζεσταίνω θὰ ζεστάνω, βουβαίνω θὰ βουβάνω* κτλ. Ἀτοπώτατον δὲ εἶναι τὸ γραφόμενον: «Σημ. Ἡ δημοτικὴ οὐδόλως ἐννοεῖ τὴν ὑποτακτικήν· ὥστε δέον νὰ γράφητε (γρ. γράφηται) ὁ μέλλων τῆς δημοτικῆς *θὰ γράψεις, θὰ γράψει* (μὲ *ει*) καὶ τοῦτο δῆλον γίνεται ἐκ τῶν πληθυντικῶν *θὰ γράψουμεν, θὰ γράψετε*». Ἐν πρώτοις ὁ κ. συγγραφεὺς ἔπρεπε νὰ μάθῃ ὅτι ἡ ὑποτακτικὴ οὐχ ἧττον τῇ δημώδει λαλιᾷ γνωστὴ τυγχάνει οὖσα ἢ ὁ ἁπλοῦς μέλλων· διότι τί ἄλλο εἶναι τὸ *ἂς κάμωμεν* ἢ *ἂς κάμουμε, νὰ πάρωμεν* ἢ *νὰ πάρουμε* κτλ. ἢ ὑποτακτική; Δεύτερον δὲ γνώτω, ὅτι ἀνίσχυρος λίαν εἶναι ἡ ἀπόδειξις τῆς τοῦ *ει* γραφῆς ἐκ τῶν πληθυντικῶν *θὰ γράψουμεν, θὰ γράψετε*, διότι ἐν τῷ *κουδοῦνι, κουνοῦπι, ῥουθοῦνι* κτλ. καὶ τυφλῷ δῆλον ὅτι τὸ *ου* προῆλθεν ἐκ τοῦ *ω* (*κωδώνιον, κωνώπιον, ῥωθώνιον*), τὸ δὲ *ε* τῆς παραληγούσης ἐν τῷ *θὰ γράψετε* ἀντὶ τοῦ *θὰ γράψητε* διὰ τοῦ *η* γέγονε κατ' ἀρμοίωσιν πρὸς τὸ τῆς ληγούσης *ε*. Τὴν ἐν τῇ δημοτικῇ χρῆσιν τῆς ὑποτακτικῆς ἀγνοῶν γράφει ὡσαύτως ἐσφαλμένως: «Ἡ προστακτικὴ δὲν ἔχει ἰδίους τύπους διὰ τὰ τρίτα πρόσωπα, ἀλλὰ σχηματίζει αὐτὰ διὰ τοῦ μορίου *ἂς* καὶ τοῦ τρίτου προσώπου τῆς ὁριστικῆς τοῦ ἐνεστῶτος διὰ τὸν ἐνεστῶτα καὶ τοῦ μέλλοντος διὰ τὸν ἀόριστον». Τὸ *ἂς* τοῦτο, οὗτινος τὴν γένεσιν ἀποσιωπᾷ, ἐγένετο κατὰ παραφθορὰν τοῦ *ἄφες*, ὅπερ ἐν τοῖς Ἀλεξανδρεωτικοῖς χρόνοις κατὰ πρῶτον ἐμφανιζόμενον καὶ ἐκλαμβανόμενον ὡς παρακελευσματικὸν ἐπίρρημα συντάσσεται ὑποτακτικῇ, ὡς διαπιστοῦται ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου (κζ', 49) «Ἄφες ἰδωμεν, εἰ ἔρχεται Ἠλίας σώσων αὐτόν». Ἐσφαλμένως ὅθεν γράφεται καθ' ὁριστικὴν ἀντὶ ὑποτακτικῆς ἐν τῇ κλίσει τοῦ ῥήματος *λύνω* καὶ *ἀγαπῶ* «*ἂς λύνει, ἂς λύσει, ἂς ἔχει λύσει, ἂς ἔχουν λύσει, ἂς λυθεῖ, ἂς ἔχει λυθεῖ, ἂς ἔχουν λυθεῖ, ἂς ἀγαπήσει, ἂς ἔχει ἀγαπήσει, ἂς ἔχουν ἀγαπήσει, ἂς ἀγαπηθεῖ, ἂς ἔχει ἀγαπηθεῖ, ἂς ἔχουν ἀγαπηθεῖ*». Ὡσαύτως σφάλλεται γράφων: «Ὁ παθητικὸς μέλλων προσλαμβάνει μετὰ τὸν χαρακτῆρα ἓν *θ* καὶ μετ' αὐτὸ τὰς ἐνεργητικὰς καταλήξεις». Διὸ τὰ ἐν τῇ κλίσει τοῦ *λύνω* καὶ *ἀγαπῶ* φερόμενα «θὰ λυθεῖς, θὰ λυθεῖ, θὰ λυθεῖτε, θ' ἀγαπηθεῖς, θ' ἀγαπηθεῖ»

γραπτέα καθ' ὑποτακτικήν. Ὁμοίως φέρεται ὁ ἑξῆς κανών: «Ὁ ἐνεργητικὸς παρακείμενος σχηματίζεται διὰ τοῦ ἐνεστῶτος τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος *ἔχω* καὶ τοῦ γ' ἑνικοῦ προσώπου τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος κτλ.» καὶ «Ὁ ἐνεργητικὸς ὑπερσυντέλικος σχηματίζεται διὰ τοῦ παρατατικοῦ τοῦ αὐτοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος (*εἶχα*) καὶ τοῦ γ' ἑνικοῦ προσώπου τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος κτλ.». Τὸ σφαλερὸν ἀμφοτέρων τῶν κανόνων ἐκφαίνεται ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικοῦ ῥημάτων ἐχόντων οὐχὶ α' ἀόριστον, ἀλλὰ β', οἷον· *ἔχω λάβῃ, ἔχω εἴπῃ, ἔχω ἴδῃ* κτλ. Ὅθεν διορθωτέον τὸ ἐν τῇ κλίσει τοῦ *λύνω* καὶ *ἀγαπῶ* «*ἔχω λύσει* κτλ. *εἶχα λύσει* κτλ. *ἔχω ἀγαπήσει* κτλ. *εἶχα ἀγαπήσει* κτλ.» εἰς ὑποτακτικὸν τύπον εἰς *-ῃ*. Ὡσαύτως ἐσφαλμένως γράφεται «Ὁ παθητικὸς παρακείμενος σχηματίζεται ἢ διὰ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος τοῦ *ἔχω* καὶ τοῦ γ' ἑνικοῦ προσώπου τοῦ παθητικοῦ μέλλοντος κτλ.» καὶ «Ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος σχηματίζεται ἢ διὰ τοῦ παρατατικοῦ τοῦ *ἔχω* καὶ τοῦ γ' ἑνικοῦ προσώπου τοῦ παθητικοῦ μέλλοντος κτλ.». Διὸ τὰ ἐν τῇ κλίσει τοῦ *λύνω* καὶ *ἀγαπῶ* παραδείγματα τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου «*ἔχω λυθεῖ* κτλ. *εἶχα λυθεῖ* κτλ. *ἔχω λυθεῖ* κτλ. *ἔχω ἀγαπηθεῖ* κτλ. *εἶχα ἀγαπηθεῖ* κτλ. *ἔχω ἀγαπηθεῖ* κτλ.» γραπτέα εἰς ὑποτακτικήν. Ἔτι ὑπάρχει ὁ ἑπόμενος κανών: «Πάντα τὰ εἰς *-όω*, περισπώμενα ἀττικὰ λαμβάνουσι *ν* μεταξὺ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς καταλήξεως, οἷον· *φανερόνω* (φανερόω), *ἁπλόνω* (ἁπλόω), *χρυσόνω* (χρυσόω)». Ἀλλ' ὁ κανὼν οὗτος δὲν εἶναι ἀκριβὴς καὶ σῷος. Ἡμεῖς ἀδιστάκτως ἀποφαινόμεθα ὅτι τὰ εἰς *-ώνω* γράφονται καὶ πρέπει νὰ γράφωνται δι' *ω* ἐν τῇ παραληγούσῃ, ὡς γινόμενα προσθήκῃ τῆς καταλήξεως *-νω* ἐκ τοῦ συνῃρημένου τύπου, οἷον· *φανερώ-νω, ἁπλώ-νω, χρυσώ-νω* διότι, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς λίαν ὀρθῶς παρατηρεῖ που, ἡ καθωμιλημένη γλῶσσα παρέλαβε τά τε συνῃρημένα ὀνόματα καὶ ῥήματα συντετελεσμένα ἐκ τῆς ἀρχαίας. Ἐὰν δὲ παρέμειναν ὀλίγοι τινὲς τύποι ἀσυναίρετοι, εἶναι ἐπιχωριάζοντες ἐνιαχοῦ καὶ ἀπαντῶσι μόνον ἐν τῇ β' συζυγίᾳ τῶν περισπωμένων, ἤτοι ἐν τοῖς εἰς *-άω*, οἷον *ἀγαπάω, τιμάω* κτλ. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ κ. *Φιλήντας* παρακατιὼν γράφει «*θὰ χρυσώσω*» καὶ «*ἁπλωμένος*» χωρὶς ν' ἀναφέρῃ τινὰ λόγον περὶ τῆς τοῦ κατ' ἐνεστῶτα ο ἐκτάσεως εἰς *ω* ἐν τοῖς λοιποῖς χρόνοις. Ἀνυπόστατοι δὲ εἶναι καὶ οἱ κανόνες «(Τὰ ἐκ τῶν εἰς *-ύνω* ἀρχαίων εἰς *-αίνω* νέα) τὸν μέλλοντα καὶ ἀόριστον σχηματίζουσι (διάφορον ὅλως τῶν ἀνωτέρω) εἰς *-ύνω, -υνα, θὰ παχύνω, πάχυνα*» καὶ «Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς σχηματίζουσι τὸν ἐνεστῶτα εἰς *-αίνω*, ἵνα μὴ συμφωνῇ ὁ τύπος αὐτοῦ μὲ τὸν τοῦ μέλλοντος». Ἀλλὰ τίς ἐξ ἡμῶν δὲν ἤκουσε τὸν μέλλοντα ἐν τῇ φράσει «*θὰ παχαίνω* ἀκόμη περισσότερον» παρὰ στόματος τοῦ δήμου; Ὅλως δ' ἀπρόσφορος καὶ ἄτοπος εἶναι ἡ παρατήρησις τοῦ συντάκτου ὅτι «τὸ *εἶσαι* ἐγένετο ἐκ τῆς ἀρχαίας ῥίζης *εσ* καὶ τῆς καταλήξεως *σαι*», ἐν ᾧ καὶ τυφλῷ δῆλον ὅτι τὸ *εἶσαι* ἐγένετο κανονικῶς ἐκ τοῦ *εἶμαι*. Περὶ δὲ τῆς γενέσεως τοῦ γ' ἑνικοῦ προσώπου *εἶναι* ἐκ τοῦ ἀρχαίου *ἔνι* κατὰ μεταγραμματισμὸν καὶ κατ' ἀναλογίαν τοῦ *εἶμαι* καὶ *εἶσαι* διὰ τῆς *αι* γραφῆς αὐτοῦ ἐπιδοκιμάζομεν τὴν τοῦ εἶναι διὰ τῆς *αι* γραφὴν κατ' ἀναλογίαν τῶν δύο προηγουμένων προσώπων οὐδαμῶς παραδεχόμενοι τὴν ἐκ τοῦ *ἔνι* κατὰ μεταγραμματισμὸν γένεσιν, καὶ προκρίνομεν τὴν γραφὴν ταύτην τῆς παρ' ἄλλοις πολὺ ἐν τοῖς γράμμασι σημαίνουσιν ἐν χρήσει οὔσης διὰ τοῦ *ε* ἑτέρας γραφῆς *εἶνε*.

Τὸ δημῶδες *παγαίνω* νομίζει παραχθὲν ἐκ τοῦ ἀρχαίου *ἄγω* οὐκ ὀρθῶς, διότι εἶναι ἀναμφήριστον ὅτι ἐγένετο ἐκ τοῦ *ὑπάγω*. Ἀλλαχοῦ γράφεται διπλοῦς τύπος προθέσεως *ἀπὸ* καὶ *πο* ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ *ἀπὸ* καὶ *ἀπ'*. Ἐσφαλμένη δὲ εἶναι ἡ γραφὴ τῆς μεταξὺ τῶν καταχρηστικῶν προθέσεων ἀναφερομένης *ξόν*, ἥτις δέον νὰ γραφῇ δι' *ω ξῶν*, ὡς γενομένη ἐκ τοῦ *ἐξ ὧν* καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ *ἐξόν*. (Πρβλ. τὸ παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις *ἀνθ' ὧν*, ἰσοδύναμον αἰτιολογικῷ συνδέσμῳ, ὡς τὰ ἀρχαῖα *ἐξ οὗ* καὶ *ἀφ' οὗ*). Ἡμαρτημένως δὲ θεωρεῖ τὸ *θεὸς* ἐκ ῥηματικοῦ θέματος *θε* παραγόμενον. Ὁμοίως φέρεται ὡς κατάληξις ὑποκοριστικὴ *άκης* οἷον· *Γεῶργος Γεωργάκης, Δημητρὸς Δημητράκης* κτλ. Ἡ διὰ τοῦ *η* γραφὴ τῶν εἰς *άκης* ὑποκοριστικῶν ἀποδοκιμάζεται, τοὐναντίον δὲ προκρίνεται ἡ διὰ τοῦ *ι* διὰ τὸν ἑξῆς λόγον. Ἐν τῷ παρηκμακότι βυζαντιακῷ Ἑλληνισμῷ ὡς ἐκ τῆς ὑποκοριστικῆς καταλήξεως *ιον*, ἐκπεσόντος τοῦ *ο*, προῆλθεν ἡ εἰς *ιν* καὶ ὕστερον ἡ εἰς *ι*, οἷον· *τυρίον, τυρὶν* καὶ *τυρί, παιδίον, παιδὶν* καὶ *παιδί, ψωμίον, ψωμὶν* καὶ *ψωμί*, κτλ. οὕτω καὶ ἐκ τῆς εἰς *άκιος* καθ' ὕφεσιν τοῦ *ο* ἐγένετο ἡ κατάληξις *άκις*, ὡς τὰ ὀνό-

ματα καὶ αἱ ἐπωνυμίαι βυζαντιακῶν αὐτοκρατόρων, *Παραπινάκι(ο)ς, Σταυράκι(ο)ς, Βατάκι(ο)ς* καὶ λατινικῆ ἐκφορᾷ *Βατά(cis)τζις, Μανιάκι(ο)ς* κτλ. (Πρβλ. τὰ εἰς *άκι* οὐδέτερα ὑποκοριστικά, *παιδάκι, δενδράκι, ἀρνάκι* κτλ). Καθόλου δ' εἰπεῖν ἐν τοῖς κυρίοις ὀνόμασιν εἰς *ιος* καὶ *ειος* ἢ συνηθέστερον ἐκκρούεται τὸ *ο*, ὡς *Γεῶργι(ο)ς, Δημῆτρι(ο)ς, Βασίλει(ο)ς* κτλ. *Γεωργάκι(ο)ς, Δημητράκι(ο)ς, Βασιλάκι(ο)ς*, κτλ. ἢ ἧττον συνήθως τὸ *ι*, οἷον· *Γεῶργ(ι)ος, Δημητρ(ι)ὸς* κτλ. *Γιαννάκ(ι)ος, Δημητράκ(ι)ος, Ἀντωνάκ(ι)ος* κτλ. (Πρβλ. *Γιαννακόπουλος, Δημητρακόπουλος, Ἀντωνακόπουλος* κλ.). Γραπτέον ὅθεν διὰ τοῦ *ι* τὸ *Γιώργη, αἴ Γιώργη*. Κακῶς ἐν τοῖς εἰς *νὸς* παρατίθενται ὡς παραδείγματα τὰ *φωτεινός, σκοτεινός*. Ἐπίσης οὐκ ὀρθῶς νομίζει ὡς ῥηματικὰ παράγωγα μετὰ καταλήξεως εἰς *κοπῶ* τὰ (βροντῶ) *βροντοκοπῶ, μεθοκοπῶ, φωνοκοπῶ* κτλ. Σφάλλεται ὡσαύτως ὑπολαμβάνων τὸ *καθαρίζω* (γρ. *καθαρίζω*) σύνθετον καὶ συναριθμῶν μετὰ τῶν ἐν χρήσει συνθέτων *ἀπαντῶ, ἀγγόνι* κτλ. Ἡμαρτημένως διδάσκεται ὅτι τὰ *θαλασσομαχῶ ῥασσοφορῶ* (γρ. δι' ἑνὸς σ), *ζωγραφῶ* εἶναι «ῥήματα τῆς β' συζυγίας περισπώμενα») ἀγνοῶν ὅτι τὰ εἰς *-έω* εἶναι τῆς α' συζυγίας τῶν συνηρημένων, β' δὲ συζυγίας εἶναι τὰ εἰς *-άω*. Λίαν δ' ἐσφαλμένως παράγει τὸ *τυλίζω* ἐκ τοῦ *ἑλίσσω* ἀγνοῶν τὸ μεταγενέστερον *τυλίσσω*. Πλὴν τῶν ἐλλιπῶν τούτων καὶ ἐσφαλμένων κανόνων παρατηροῦνται καὶ ὀρθογραφικαί τινες ἄγνοιαι τοῦ εἰρημένου γραμματικοῦ ἐν ταῖς ἑξῆς λέξεσιν· *ἰσχυρωτέρους* (δι' *ο*) *ἁλυσσίδα* (δι' ἑνὸς σ), *συνειθίζει* (δι' *η*), *ὁ Μάρτης* (δι' *ι*), *Δούναβης* (δι' *ι*), *κοπάζω* γρ. *κυττάζω* δι' *υ* ἐκ τοῦ *κυπτάζω* κατ' ἀφομοίωσιν τοῦ *π* εἰς τὸ *τ*, *ὕπατα* (δι' *η*), *νειάτα* (δι' *ι*). Οὐκ ὀλίγαι δὲ ἀνορθογραφίαι ὑπάρχουσιν ἐξ ἀβλεπτήματος προελθοῦσαι αἱ ἑξῆς: *κλημματολογικοί, ἀπωλέσασαι, voiyelles* παρέλκει τὸ *ἰ*), *ἡ τελευταῖα, μεθ' οὐδεμιᾶς, κλιτική, θηλικὰ θηλικόν, ἀλάσσουσιν, ἐγκλητικῶν, πρόσφημα, θέμμα, νὰ γράφητε* (δι' *αι*), *λυπαί* (δι' *οι*), «*χαρά* (θ. *χα*) γρ. θ. *χαρ-*), *εἰλημένα*. Ἔνιαι δ' αὐτῶν αἱ προχειρόταται διωρθώθησαν ἐν τῷ κειμένῳ. Ἔτι δὲ ἀπαντᾷ καὶ τύπος ἀδόκιμος καὶ ἄχρηστος ὁ *ἐξασθενηθέντα* ἀντὶ τοῦ *ἐξασθενήσαντα*.

Μεθ' ὅλας ταύτας τὰς κῆρας καὶ ἀτελείας, ἃς ἑπόμενον ἦτο νὰ ἔχῃ ἡ γραμματικὴ αὕτη ὡς πρῶτον δοκίμιον τῆς κοινῆς δημοτικῆς γλώσσης, διότι οὐδεμία ἄλλη οὔτ' ἐξεδόθη παρ' ἡμῖν οὔτ' ἐγράφη γραμματικὴ ἰδίως καὶ συστηματικῶς πραγματευομένη περὶ τῆς δημώδους φωνῆς καὶ λαλιᾶς, ἀξία λόγου τυγχάνει οὖσα, ὡς γεγραμμένη κατὰ τὰ νεώτερα πορίσματα τῆς συγκριτικῆς γλωσσολογίας, καὶ ὁ πονήσας αὐτὴν ἐλλόγιμος κ. *Μενέλαος Φιλήντας* κρίνεται ὑπὸ τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπείας ἄξιος ἐπαίνου.

Ἀριθμὸς πρωτοκόλλου 228. **Ἠπειρωτικὰ Νεοελληνικὰ ἀνάλεκτα ὑπὸ Μ. Ι. Ζιάκα.**

Ἡ συλλογὴ αὕτη ἐκ κεφαλαίων τεσσάρων συνισταμένη περιλαμβάνει ἐν τῷ πρώτῳ τούτων α') Τοπωνυμίας τῶν κωμῶν Κουρέντων, Γουργιάνιστας, Μπουτζαρᾶς, Γριμπόβου, Καλοχωρίου, Χήνικας καὶ Μάζης, ἐν αἷς περιγράφει λεπτομερῶς ἁπάσας τὰς ὀνομασίας τῶν διαφόρων χωρίων καὶ θέσεων. β') Δεισιδαιμονίας καὶ προλήψεις κατὰ τοὺς νεκροὺς καὶ τὴν κηδείαν τούτων καὶ διαφόρους ἄλλας κοινὰς σχεδὸν ἁπάσας καθ' ἅπαν τὸ Ἑλληνικόν, ὧν ἀποδίδωσι καλῶς τὴν ἑρμηνείαν.

Ἐν τῷ δευτέρῳ κεφαλαίῳ περιέχει 1) Λεξιλόγιον ἐκ λέξεων 385 κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν καὶ 2) Τὰς ὀνομασίας τῶν ἐργαλείων τοῦ ὑδρομύλου, ὀνόματα λαχάνων, ποῶν, θάμνων, δένδρων, ὀνόματα πρόβατων, αἰγῶν καὶ βοῶν, φράσεις περὶ τὰς 20 καὶ αἰνίγματα 35.

Ἐν τῷ τρίτῳ τῶν κεφαλαίων ἡ συλλογὴ περιλαμβάνει διάφορα δημοτικὰ ᾄσματα, ἤτοι ἐρωτικὰ 13, γαμήλια ἐκ τῶν Κουρέντων 6, ἱστορικὰ 5, διαφόρου ὕλης 12 καὶ τοῦ χοροῦ 9.

Ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ καὶ τελευταίῳ κεφαλαίῳ καταγράφονται παραμύθια μυθοπλαστικὰ μὲν καὶ διηγηματικὰ 6 καὶ ἀστεῖα 3, ἄπαντα ἐκτενῆ καὶ σπουδαῖα, ἐν οἷς προσπαθεῖ νὰ μιμηθῇ τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπιτυγχάνει.

Ἐν τέλει ἔρχεται *συμπλήρωμα* ἐξ ἑνὸς αἰνίγματος, 11 λέξεων καί τινων ὀνομάτων δένδρων καὶ λαχανικῶν.

Καὶ περὶ τῆς συλλογῆς ταύτης δύναται ἡ Φιλολογικὴ Ἐπιτροπεία νὰ εἴπῃ ὅ,τι καὶ περὶ πασῶν, ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν καταγραφομένων εἶναι ἤδη τῇ Ἐπιτροπείᾳ γνωστὰ ἐξ ἄλλων προαποσταλεισῶν συλλογῶν ἐκ χωρῶν ἄλλων ἢ ὁμοίως ἐκφερόμενα ἢ καὶ ἐν μικραῖς παραλλαγαῖς, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ζημιοῖ τὸν ἀγῶνα, τοὐναντίον μᾶλλον ἐπιβοηθεῖ τούτῳ εἰς ἐπιβεβαίωσιν περὶ τῆς ἑνότητος τῆς γλώσσης, τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων καὶ τοῦ χαρακτῆρος ἐν γένει τῆς ἀπανταχοῦ ἑλληνικῆς φυλῆς.

Ὁ κύριος *Ζιάκας* γνωστὸς ἐγένετο ἤδη τῇ Ἐπιτροπείᾳ ἐκ τῆς προαποσταλείσης συλλογῆς αὐτοῦ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ 1894, ἥτις εὐρεθεῖσα κατ' εἶδος μὲν εὖ ἔχουσα, καθ' ὕλην δὲ σύντομος καὶ μὴ ἱκανοποιοῦσα τὸν ἀγῶνα, ἐκρίθη μόνον ἀξία ἐπαίνων. Ἤδη δὲ διὰ τῆς ἀποστολῆς τῆς παρούσης συλλογῆς ἀρκετῆς κατὰ ποσὸν καὶ κατ' εἶδος καλῆς κρίνεται ἀξία τῆς ὡρισμένης δεκαλίτρου ἀμοιβῆς.

Ἀριθμ. πρωτοκόλλου 293. **Λεξιλόγιον Συμαϊκοῦ ἰδιώματος, παραβαλλόμενον πρὸς πολλὰ ἕτερα ἰδιώματα τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς γλώσσης ὑπὸ Γ. Ἐαρινοῦ** 1895.

Ἡ συλλογὴ αὕτη σύγκειται ἐκ σελίδων 155 σχήματος κοινῶν σχολικῶν τετραδίων, περιλαμβανουσῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν 1463 λέξεις μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιμελείας συνειλεγμένας καὶ συμπληρούσας 8 περίπου τυπογραφικὰ φύλλα συνήθους 16ου σχήματος.

Ὀλίγαι εἶναι αἱ λέξεις, αἱ στερούμεναι γλωσσικῆς ἀξίας, ἰδίᾳ δὲ πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος κρίνεται ὁ συλλογεὺς ἐπὶ τῇ παραβολῇ, ἣν ἐποιήσατο τοῦ συμαϊκοῦ γλωσσαρίου πρὸς ἕτερα ἄλλων τόπων γειτονικῶν τῇ Σύμῃ καὶ ἀπομεμακρυσμένων ἀπ' αὐτῆς. Ἡ ἐργασία τοῦ κ. *Ἐαρινοῦ* ἀληθῶς εἶναι πολλῷ λυσιτελεστέρα ἄλλων συλλογέων, οἵτινες, ἐπιλανθανόμενοι ἑαυτῶν τε καὶ τῶν τῆς Ἐπιτροπείας παραινέσεων, ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ἐπικίνδυνον ἀναρρίχησιν τῶν ἀπορρώγων τῆς ἐτυμολογίας βράχων καί, ὡς εἰκός, παρετυμολογοῦντες τὰς λέξεις, κατακυλίονται εἰς τὰ βάραθρα τοῦ γελοίου. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι καὶ ὁ συλλογεὺς τοῦ *Συμαϊκοῦ ἰδιώματος*, γλιχόμενος καὶ αὐτὸς τῆς δόξης τῶν λοιπῶν συναθλητῶν τοῦ *Ζωγραφείου Ἀγῶνος*, πειρᾶται ὁμοίως τῆς κινδυνώδους ἐπιχειρήσεως, ἀλλ' ἐγκαίρως περιστέλλει ἑαυτὸν καὶ σπανίως περιπίπτει εἰς παρετυμολογίας. Τούτου ἕνεκα ἡ παραβολὴ τῶν λέξεων ἰδιώματός τινος πρὸς ἄλλα ἄλλων ἑλληνικῶν τόπων χαρακτηρίζεται ὑφ' ἡμῶν ὡς ἐργασία οὐ μόνον σπουδαίως συμβαλλομένη εἰς τὸν κύριον σκοπόν, οὗ ὁ ἡμέτερος ἀγὼν στοχάζεται, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀξία σπουδῆς καὶ μιμήσεως παρὰ τοῖς μέλλουσιν ἀθληταῖς.

Ὅταν, σὺν Θεῷ, συμπληρωθῇ κατὰ τὸ ἐνὸν ὁ μετὰ τοσούτων δαπανῶν καὶ παντοίων μόχθων τῶν τε κρινόντων καὶ κρινομένων γλωσσικὸς καὶ ἐθνολογικὸς ἀμητός, τότε οἱ μέλλοντες νὰ ἀναλάβωσι τὸ πολύμοχθον καὶ ἄχαρι ἴσως ἔργον τῆς τακτοποιήσεως τῆς συγκεκομισμένης ὕλης πολλὴν τὴν ἀνακούφισιν εὑρήσουσιν ἐν τῇ ἐργασίᾳ αὐτῶν ἐκείνῃ ἐν ταῖς συλλογαῖς ὁμοίων τῇ προκειμένῃ. Τούτων τῶν λόγων ἕνεκα θεωροῦμεν τὸ *Λεξιλόγιον* τοῦ *Συμαϊκοῦ ἰδιώματος* τοῦ κ. *Γεωργίου Ἐαρινοῦ* ἄξιον τοῦ δεκαλίτρου βραβείου. Ἡ Ἐπιτροπεία, περιφανῶς βραβεύουσα τὸν συλλογέα, ἔχει τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὁ κ. *Ἐαρινὸς* θὰ φιλοτιμηθῇ νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ ἀποστέλλων τῷ Συλλόγῳ εἴτε νεώτερον ἀπεθησαύρισε πρὸς τιμὴν μὲν ἑαυτοῦ, ὠφέλειαν δὲ τοῦ ἀγῶνος ἡμῶν.

Ἀριθμὸς πρωτοκόλλου 294. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ *Βαρβακείῳ Ἀθηνῶν* μαθητεύοντος κ. *Γ. Α. Καμμᾶ Τηλίου* εἰς τὸν *Ζωγράφειον Ἀγῶνα* σταλεῖσα συλλογὴ τῆς τῶν νησιωτῶν Τηλίων γλωσσικῆς ὕλης περιέχεται ἐν δυσὶ μεγάλοις τετραδίοις, ὧν τὸ μὲν α' περιλαμβάνει ἐπιστολὴν πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἐπιτροπείαν, καὶ ἐν 74 σελίσι 546 λέξεις κατ' ἀλφάβητον, 20 δημοτικὰ ᾄσματα, 214 δίστιχα χοροῦ καὶ 18 δίστιχα σατυρικά· τὸ δὲ β' ἐν 80 σελίσιν 116 παροιμίας, 30 αἰνίγματα, 4 *λογοπαίγνια*, ὡς ὁ συλλογεὺς ὀνομάζει αὐτά, 48 φράσεις καὶ *ἐκφράσεις*, ὡς αὐτὸς διακρίνει, 36 προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίας, ἤθη καὶ ἔθιμα, ἀλλὰ μόνον τὰ περὶ τὴν γέννησιν καὶ τὸν γάμον, οἷς ἐπιτάσσονται καὶ 61 γαμήλια δίστιχα, 22 ὀνομασίας χρωμάτων τῆς αἰγός, ἃς ὤφειλε μᾶλλον νὰ καταταξῃ εἰς τὸ λεξιλόγιον, οὐχὶ δὲ εὐθὺς μετὰ τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα· 5 μύθους, 11 παιδιάς, 80 ὀνόματα τοποθεσιῶν, ἐξ ὧν μανθάνομεν ὅτι, ὅπως ἐν Χίῳ, οὕτω καὶ ἐν Τήλῳ ὑπάρχουσι *Νέηντα* (*Νέννιτα*;), καὶ σύντομον πίνακα τῶν περιεχομένων.

Τὰ τετράδια ταῦτα εἶναι καθαρῶς γεγραμμένα μετ' εὐρέος περισελίδου, ἡ δὲ συλλογὴ συνετελέσθη μέν, ὡς δηλοῦται ἐκ τῆς χρονολογίας, μέχρι λήγοντος τοῦ 1895, ἀπεστάλη δὲ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ 1896, τὸν ἀναβληθέντα εἰς τὸ ἔτος 1898.

Ἡ Φιλολογικὴ Ἐπιτροπεία, παριδοῦσα σφάλματά τινα ἐκ τῆς μαθητικῆς αὐτοῦ ἀπειρίας μᾶλλον προϊόντα, ἀποβλέψασα δὲ εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ συλλογέως καὶ τὸ ποσὸν

τῆς συλλογῆς βραβεύει αὐτόν, ἵνα ἐπιρρώσῃ ἔτι μᾶλλον τὴν εὐγενῆ αὐτοῦ ἁμιλλαν.

Ἀριθμ. πρωτοκόλλου 318. **Συλλογὴ μυρολογίων, ἐρωτικῶν καὶ ἄλλων διαφόρων ἀσμάτων ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ λαοῦ τῆς Νισύρου ὑπὸ Γεωργίου Παπαδοπούλου.**

Ἡ συλλογὴ αὕτη περιλαμβάνει τὸ ὅλον 62 σελίδας σχήματος μεγάλου ὀγδόου, ἐξ ὧν αἱ μὲν 32 περιέχουσι μυρολόγια ἐν 200 διστίχοις, αἱ δὲ λοιπαὶ ἄσματα ἐρωτικὰ ἐν 174 ἐπίσης διστίχοις. Ὁ συλλογεὺς τυγχάνει τῷ Συλλόγῳ γνωστὸς καὶ ἐκ προηγουμένων ἐτῶν, πολλάκις ἐπαξίως βραβευθείς, ἤδη δὲ κρίνεται ἄξιος ἐπαίνου ἐρ' οἷς κατέβαλε πόνους.

Ἀριθμ. πρωτοκόλλου 370. Ἡ **συλλογὴ ὑπὸ Παπαγιάννη Μανωλακάκι** συνίσταται ἐκ δύο τετραδίων, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἐκ σελίδων 40, τὸ δὲ δεύτερον ἐξ 120.

Καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τετραδίῳ περιλαμβάνονται ἄσματα πολύστιχα Καρπάθου 11 καὶ δημώδη δίστιχα 182 ἐπίσης Καρπάθου. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ καταγράφονται α') 583 λέξεις μετὰ τῶν οἰκείων φράσεων καὶ β') 267 φρασεολογίαι καὶ παροιμίαι μετὰ ποικίλων αὐτῶν παραλλαγῶν.

Ὁ κύριος *Μανωλακάκις* ἐκ τῶν εὐστόχων συλλογέων τυγχάνων καὶ ἐν τῇ παρούσῃ συλλογῇ ἐχρήσατο τῇ δεούσῃ προσοχῇ καὶ καθαρότητι ἐν τῇ καταγραφῇ πάντων τῶν περιέχομένων ἐν ἀλφαβητικῇ τάξει καὶ συμφώνως πρὸς τὰ διαγεγραμμένα ὑπὸ τοῦ προγράμματος τοῦ διαγωνίσματος, διὰ πάσας δὲ τὰς ἀρετὰς αὐτῆς ἡ συλλογὴ τυγχάνει ἀξία τοῦ ὡρισμένου δεκαλίρου βραβείου.

Ἀριθ. πρωτοκ. 371. **Δευτέρα συλλογὴ ζώντων μνημείων τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ὑπὸ Ἰ. Ἀγαπίδου ἐκ τοῦ χωρίου Ζωπανίου τῆς ἐπαρχίας Σισανίου.**

Ἡ συλλογὴ αὕτη συνέχειαν ἀποτελοῦσα τῆς πρώτης τῆς ὑπὸ τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπείας βραβευθείσης εἶναι διῃρημένη ὑπὸ τοῦ ἐλλογίμου συλλογέως εἰς 3 φυλλάδια ἀποτελούμενα ἐν ὅλῳ ἐκ 261 σελίδων. Ταύτης αὐτὸς ὁ συλλογεὺς προτάσσει ὡς ἔπεται,

«Περιεχόμενα τῆς παρούσης συλλογῆς 900 περίπου λέξεις, ὧν πλεῖσται ὅσαι ἤδη τὸ πρῶτον ἀνασκαπτόμεναι.

32 ἄσματα διάφορα, ὧν τὸ τρίτον τοὐλάχιστον ἀξιολογώτατα (γρ. *-τον*).

11 βαυκαλήματα ἀφελέστατα, ἀγνότατα ὡς τὸ κρῖνον (γρ. *κρίνον*)

4 μυρολόγια ἄξια νὰ καθέξωσι (γρ. νὰ *κατάσχωσι*) τὴν α' θέσιν ἐν τῷ περιοδικῷ τῶν *Ζώντων Μνημείων* κτλ. τοῦ Συλλόγου.

141 σοφώταται παροιμίαι.

112 φράσεις δημώδεις.

2 Λακωνισμοί.

1 περίεργον, τὸ ὁποῖον *δύναμιν νόμου* ὠνόμασα.

24 προλήψεις, δεισιδαιμονίαι, ἤθη, ἔθιμα, ὧν τὰ πλεῖστα προφανῶς ἀρχαῖα.

57 αἰνίγματα *(Καὶ καλὴν ὄρεξιν)*».

Τούτοις προσθετέον 1 Παράγγελμα, ὅπερ ὁ φερέπονος συλλογεὺς παρεῖδε νὰ σημειώσηται ἐν τοῖς Περιεχομένοις, καὶ 1 ἄσμα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους ὅλως διάφορον καὶ ἐκτενέστερον τοῦ ἀλλαχοῦ ἀναγραφομένου.

Ἐν πρώτοις παρατηροῦμεν ὅτι ὁ φιλόπονος συλλογεὺς ἐκ τοῦ ὑπερμέτρου αὐτοῦ ζήλου εἰς 4 μυρολόγια προκρίνων αὐτὰ ἀξιοῖ νὰ κατάσχωσι τὴν α' θέσιν ἐν τῷ περιοδικῷ τῶν *Ζώντων Μνημείων* τοῦ Συλλόγου, τοῦθ' ὅπερ εἶναι ἄτοπον, διότι προκαταλαμβάνει οὕτω τὴν κρίσιν τῆς Φιλολογικῆς Ἐπιτροπείας, τελευτῶν δὲ χαριεντίζεται γράφων «*Καὶ καλὴν ὄρεξι*» τὸ σπουδαῖον μετὰ τοῦ εὐτραπέλου συνδυάζων.

Ἐν τῷ Λεξιλογίῳ περιέχοντι 896 ἐν ὅλῳ λέξεις μετ' ἀπορίας παρατηροῦμεν, ὅτι ὁ κ. *Ἰ. Ἀγακίδης* συνέλεξε τοσαύτας λέξεις μέχρι τοῦ στοιχείου *Λ*, οὐδεμία δὲ λέξις σεσημείωται ἀρκτικὴ τῶν λοιπῶν γραμμάτων. Νὰ ὑπολάβωμεν ὅτι ἐν τῷ χωρίῳ Ζωπανίῳ τῆς ἐπαρχίας Σισανίου αἱ ἐπὶ παντοίας χρήσεως λέξεις ἄρχονται μόνον τῶν 11 κατὰ σειρὰν γραμμάτων τῆς ἑλληνικῆς ἀλφαβήτου, εἶναι βεβαίως φύσει ἀδύνατον· ὡς μόνον δὲ πιθανὸν τῇ Ἐπιτροπείᾳ φαίνεται τόδε· ὁ κ. *Ἰ. Ἀγακίδης* μετὰ σπουδῆς καὶ ἐπιστάσεως κατώρθωσε νὰ συλλέξῃ μόνον μέχρι τοῦ γράμματος *Λ* τοσαύτας λέξεις, ὅσας ἄλλοι συλλογεῖς μόλις δι' ὅλων τῶν γραμμάτων ἠδυνήθησαν ν' ἀθροίσωσιν. Ὅθεν ἡ Φιλολογικὴ Ἐπιτροπεία προτρέπεται τὸν ἐλλόγιμον συλλογέα νὰ συμπληρώσῃ ἐπ' ἀκριβὲς καὶ μετὰ τῆς ἐγνωσμένης ἤδη ἐπιμελείας τὸν γλωσσικὸν τοῦτον πλοῦτον καὶ διὰ λέξεων ἀρκτικῶν τῶν ἀκολούθων γραμμάτων. Ἐν τῷ Λεξιλογίῳ τούτῳ τῷ ὄντι παρατηροῦνται λέξεις πολλαί, ἂν μὴ *πλεῖσται ὅσαι, ἤδη τὸ πρῶτον ἀνασκαπτόμεναι*, ὡς λέγει ἐν τοῖς Περιεχομένοις ὁ κ. *Ἀγακίδης*. Τοιαῦται δὲ εἶναι αἱ ἑξῆς· *ἀγλείψαβος, ἀγλειψοχασάνης, ἀγρόμηλον, ἀγκωνίζω, ἀνίλα, ἀπαντλάζω, ἀποκρούω, ἀραματιάζω· ἄρσις, ἀρνιακοῦτα, ἀχλιά, βανομηλιά, βανόμηλον, βαθύμαλλος, βαλανίζω, βιργινάδα, βούγγουρας, βρόχος, βροχώνω, βρέντζος, βρανά, βυρός· γυδιάζω, γάργαρος, γκοῦβρος, γκουβρώνω, γκάβρος, γκαραβέλα, γκουτόσχαβος, γκουτοσχαβλίκι, γκρουταβιάζω, γκραπατζώνω, γκαντσάρα, γκουργκούσια, γίνκλα* καὶ *ἴνκλα, γκουταλνῶ* καὶ *γκουταλεύω, γούσια, γρυπιάζω, γρούτσαβος* καὶ *τσούγκραβος, γοῦπος· δέπνα, δερμόνι, δερμονίζω, διβολνῶ, διαζύ, διχάλα, δουτμάρκον, δόγα* καὶ *δούγκα, δοντάγρια, δοῦσες (;), δυνάζομαι· ἔλατος, ἐναπόβαρος· ζαρζαβούλης, ζαρζαβοκέφαλος, ζευγηλάτης, ζνίχ(ι), ζάντσα· ἡμεράδι· θαμαίνομαι, θράψος· ἴνδαλμα· κάκω, καψαλνῶ, καγκαένας—καγκαμμία, καταχαράζω, καπούκια, καπρί, καρπίζω, κατιχνιά, κελεφιά, κλέτσος, κτάβι, κουτουλογιόμουσι· λίπεδον, λιατσάζω, λεφτόκαρον, λιόλος, λούνη, λάγκος, λιαβός, λάγγερος, λαθύρι, λαγγήτα, λάλος.*

Ἀστειότατα δ' ἐτυμολογεῖ ὁ κ. *Ἀγακίδης* τὸ *ζαπούνης* ἐκ τοῦ *ζά-πόνος, ζάπονος*, ἀγνοῶν ὅτι εἶναι λέξις τουρκική.

Ἄσματα δὲ ἡμεῖς ἠριθμήσαμεν οὐχὶ 32, ὡς αὐτὸς γράφει ἐν τοῖς Περιεχομένοις, ἀλλὰ 24, ὧν τὸ 10 ἐπιτάσσεται τοῖς βαυκαλήμασι, τὰ δὲ λοιπὰ ἀκολουθοῦσι τοῖς Μυρολογίοις. Εἶναι δὲ ταῦτα οὐχ ἧττονος λόγου ἄξια.

Ἐκ τῶν 141 παροιμιῶν ὅλαι σχεδὸν εἶναι γνωσταί. Αἱ δημώδεις φράσεις ἀριθμούμεναι 94, οὐχὶ δὲ 112, εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γνωσταὶ καὶ συνήθεις. Ἐν τέλει δὲ παρατηροῦμεν ὅτι ὁ κ. συλλογεὺς πειρᾶται ἐκ παραβολῶν καὶ παραθέσεων ν' ἀποδείξῃ ὅτι αἱ ἐπιχωριάζουσαι προλήψεις, δεισιδαιμονίαι καὶ τὰ ἤθη καὶ ἔργα εἶναι λείψανα παλαιά. Διὰ ταῦτα πάντα ἐπαινεῖται ἡ δευτέρα αὕτη συλλογὴ τοῦ κ. *Ἀγακίδου* παρακαλουμένου, ἵνα συμπληρώσῃ αὐτὴν καὶ πρὸς ὑλικὴν αὐτοῦ ἀνταμοιβήν.

Ἡ δὲ **Συλλογὴ** τοῦ ἰατροῦ κ. **Δ. Α. Παναγιωτίδου,** γνωστοῦ ἤδη τῇ Φιλολογικῇ τοῦ Συλλόγου Ἐπιτροπείᾳ ἐκ προηγουμένων ἐπιτυχῶν αὐτοῦ συλλογῶν τῶν τυχουσῶν τοῦ ὡρισμένου βραβείου, περιέχει ποικίλην γλωσσικὴν ὕλην ἐκ Θεσπρωτίας, διῄρηται δ' εἰς μέρη ἕξ. Καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ καταγράφονται 1) Αἰνίγματα 107 κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν, ὧν πολλὰ μὲν ἐν παραλλαγαῖς τοπικαῖς καὶ παρ' ἄλλων συλλογέων εἰς τὸν ἀγῶνα ἀπεστάλησαν, εἶναι δὲ καί τινα τὸ πρῶτον ἐμφανιζόμενα· πάντα δὲ ταῦτα καίτοι εἶναι ἄμοιρα τῆς χαρακτηριζούσης τὰ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ αἰνίγματα καλλιτεχνικῆς μορφῆς καὶ εὐστόχου ὁμοιοκαταληξίας, καὶ πεζῶς ὅμως ἐκφερασμένα μαρτυροῦσι τὴν περὶ ταῦτα εὐφυίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. 2) 22 δυσπρόφερτοι περίοδοι γνωσταὶ ἅπασαι σχεδὸν καὶ προαποσταλεῖσαι καὶ παρ' ἄλλων συλλογέων, ἀλλ' ἐν παραλλαγῇ, ὡς εἴπομεν. 3) Διάλογοι ἀστεῖοι, ἤτοι βαναυσολογικαὶ ἀπαντήσεις δι' ὁμοιοκαταληξίας εἰς προηγουμένας φράσεις, προϊόντα πεπτωκότος πνεύματος, συμβάλλοντα ὅμως εἰς τὸν τοῦ προκειμένου ἀγῶνος σκοπόν, ὁπόταν ἐκ τοῦ συνόλου τῆς γλωσσικῆς ὕλης γίνηται μελέτη περὶ τῶν περιπετειῶν τοῦ πνεύματος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐπιδράσεως ξενικοῦ πνεύματος. 4) Ἔννοιαι διφορούμεναι 4, αἵπερ γαλλιστὶ calembours καλοῦνται. 5) Λαϊκὰ προβλήματα 2.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μέρει περιλαμβάνονται 1) Εὐχαὶ 15. 2) Κατάραι 25. 3) Ὕβρεις 43. 4) Ὅρκοι 12. 5) Φράσεις 56. 6) Παροιμίαι 28 καὶ 7) Γνωμικὰ 32. Πάντα δὲ ταῦτα εἶναι τῆς αὐτῆς κατηγορίας ὡς καὶ τἀνωτέρω, ἤτοι πολλὰ προαποσταλέντα, ἀλλὰ καί τινα τὸ πρῶτον ἐμφανιζόμενα εἰς τὸν ἀγῶνα.

Ἐν τῷ τρίτῳ μέρει περιέχονται ἄσματα παιδικὰ. 14, θρησκευτικὰ 3, δίστιχα 15, πολύστιχα 13 καὶ διάφορα 4.

Ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ μέρει περιλαμβάνονται 1) Γλῶσσαι συνθηματικαὶ ἤτοι λέξεις καὶ φράσεις συνθηματικαὶ δηλοῦσαι τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, ὅπερ κοινῶς ἄλλως δηλοῦται, ὡς λ.χ. ὁ τυρὸς =φλῶρος, τὰ φασούλια=φουσκοκοίλιδες, οἱ ἰχθύες νεροπούλια κ.τ.λ. 2) Ὀνομασίαι, ἤτοι ὀνόματα κύρια συγκεκομμένα, χλευαστικὰ ὀνόματα ἀνδρῶν, ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα, ὀνόματα χωρίων, ἐνδυμάτων καὶ οἰκιακῶν σκευῶν ἐκ παλαιᾶς σημειώσεως τῆς μονῆς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, χαλκίνων σκευῶν κατασκευαζομένων ὑπὸ τῶν γανωτῶν, μαλλίων, νημάτων καὶ τῶν ἐργαλείων τῆς ἐπεξεργασίας τούτων, ὀνόματα δένδρων, ἐργαλείων ξυλουργικῆς καὶ ὀνομασίαι τῶν ἔργων τῶν ξυλουργῶν, λεπτουργῶν καὶ ἐπαγγελματιῶν, ὀνομασίαι ἀγγείων καὶ δοχείων οἰκιακῶν, τῆς τυροποιίας, ἀρτοποιίας, τῶν περιεχομένων μαγαζείου, περὶ ῥιζομύλου καὶ ταμβακομύλου καὶ πάντων τῶν μερῶν αὐτῶν, ὀνομασίαι διαφόρων εἰδῶν ξυλείας, ὀνόματα χορῶν,

ὀνομασίαι τῶν ἐργαλείων τῆς χρυσοχοϊκῆς καὶ τσαρουχοποιίας. 3) Τοπωνυμίαι. 4) Λεξιλόγιον κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν ἐκ λέξεων 106 καὶ 5) Ὀνόματα τῶν ἐκκλησιῶν ἁπάντων τῶν τμημάτων τῆς Θεσπρωτίας.

Ἐν τῷ πέμπτῳ μέρει καταγράφονται παραμύθια 20, τὰ μὲν ἐκτενῆ, τὰ δὲ βραχέα.

Ἐν δὲ τῷ ἕκτῳ καὶ τελευταίῳ μέρει περιέχονται λαογραφικαὶ συμβουλαὶ 19 καὶ ἐν τῷ τέλει Προσθῆκαι ἐκ παιδιῶν τριῶν μετὰ καταλόγου τῶν περιεχομένων.

Ἡ Φιλολογικὴ Ἐπιτροπεία τοσούτῳ μᾶλλον ἀξιέπαινον θεωρεῖ τὸν ἀμύμονα *Ἀσκληπιάδην*, καθόσον σὺν τῇ ἰατρικῇ ἐπιστήμῃ, δι' ἧς ἐπίκουρος τῇ πασχούσῃ ἀνθρωπότητι προσέρχεται, κατορθοῖ ἅμα καὶ τὸν ἡμέτερον Σύλλογον νὰ θεραπεύσῃ διὰ πνευματικοῦ βαλσάμου. Ταῦτα ἀρκοῦσιν, ὅπως καταδειχθῇ ἡ τῆς συλλογῆς ταύτης σπουδαιότης, ἣν ἡ Ἐπιτροπεία ἔκρινεν ἀξίαν τοῦ ὡρισμένου δεκαλίρου βραβείου μετὰ πολλῶν ἐπαίνων δι' οὓς κατέβαλεν ὁ συλλογεὺς ἀτρύτους πόνους.

Τέλος δὲ ἡ Φιλολογικὴ Ἐπιτροπεία λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν περὶ τῆς ἀξίας τῶν τεσσάρων συλλογῶν δημωδῶν μελῳδιῶν ἀπόφανσιν εἰδικῶν μουσικῶν βραβεύει ἐκ τῶν τεσσάρων συλλογέων μόνον τοὺς κυρίους *Φαρδῦν* καὶ *Παχτῖκον*, τοῖς δὲ δύο ἄλλοις κυρίοις *Βαξοβάνῳ* καὶ *Παγανᾷ* ἀπονέμει τὸν προσήκοντα ἔπαινον.

Τοσαῦται, φίλοι ἑταῖροι, αἱ κατὰ τὸ λῆξαν συλλογικὸν τοῦτο ἔτος τῇ Φιλολογικῇ τοῦ Συλλόγου Ἐπιτροπείᾳ παραπεμφθεῖσαι συλλογαὶ τῶν ζώντων μνημείων ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ λαοῦ καὶ τοιαύτη ἡ περὶ αὐτῶν κρίσις αὐτῆς. Ἡ Φιλολογικὴ Ἐπιτροπεία ἠθικῶς τε καὶ ὑλικῶς ἀνταμείβουσα τοὺς ἀποδύντας εἰς τὸν εὐγενῆ τοῦτον ἀγῶνα παροτρύνει ἔνθεν μὲν αὐτούς, ὅπως μηδέποτε παύσωνται φιλοτίμως ἐργαζόμενοι πρὸς διάσωσιν τῶν τιμαλφεστάτων θησαυρῶν τῆς ἀθανάτου ἡμῶν γλώσσης, ἔνθεν δὲ παρακελεύεται καὶ θαρρύνει καὶ πάντας τοὺς ἄλλους τῶν Μουσῶν θεράποντας, ἵν' ἀμιλλῶνται ἐν τῇ εὐγενεῖ ταύτῃ σταδιοδρομίᾳ ἐρριζωμένην βαθέως ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατέχοντες τὴν ἔννοιαν τῆς ἀνεκτιμήτου ἐκείνης ὁμηρικῆς ῥήσεως: «*εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης*».